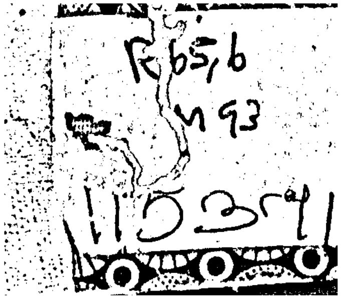

26 JUN
MADRAS

உ

ஹரி: ஓம்.

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ-பட்டனாருளிச்செய்த

பரமார்த்ததரிசனமென்னும்

பகவற்கீதைமூலமும்

கோயிலூர்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகள்

இயற்றிய

கூடார்த்ததீபிகையென்னும்

உரையும்

தஞ்சைமாநகரம்,

சதாவதானம் ஸ்ரீ-சுப்பிரமணியஐயரவர்கள்

முன்னிலையில்

உரையாசிரியர்மாணக்கர்களாகிய

சுப்பராயசுவாமிகளாலும்,

இராமாநுஜமுதலியாராலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சிதம்பரம்

"பிரமவித்தியாமுத்திரசாலையில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விஜய௵ சித்திரை௴

இதன்விலை-ரூ ௨.

Copy-right Registered.

115371
207 1175
உ-1893
R65,6
M93

சிவமயம்.

தஞ்சைமாநகரம் சதாவ்தானம்,

ஸ்ரீ-சுப்பிரமணிய ஐயரியற்றிய

சிறப்புக்கவி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கார்கொண்ட கருமேனிக் கண்ணபிரான் காண்டிபற்குக்
கட்டுரைத்த
பார்கொண்ட பகவற்கீதையை முன்னம் பாரதத்துட்
பராசரன்சேய்
போர்கொண்ட பொருடோன்றப் புதைத்தனன்பா டியமதற்குப்
புகன்றான்போற்றித்
தார்கொண்ட சங்கரனும் பகவற்பா தாசார்யன்
றரணிமீதே. (க)

பின்னரும்பல் பெரியோருமுரைவிரித்தா ரனைத்தினையும்
பெரிதாராய்வுற்
றுன்னவரும் வாரணசிச் சிற்சுகாநந்தகிரி
யோகியாரும்
பன்னவரு மிந்துத்தா னரியிலிபற்று முறைசமுவிப்
பட்டனார்தா
முன்னமருந் தென்மொழியி லினியமொழி யாற்புனைந்த
மூலத்திற்கே (உ)

அன்னதற்சங் கரபகவற் பாதாசா ரியனையேவே
தாந்தபூமி
தன்னிலுபர் வளமல்கி நிறைவத்யா ரணியத்துட்
சாங்களெல்லா
மன்னுபய னொளிதினிலுற் றிடச்சுப்பி ரமணியப்பே
மருவிப்போதக்
கன்னுமெழிற் கற்பகமொன் றுருப்புயர்வி லாதாகித்
தோன்றிற்றம்மா.

அக்கற்ப கக்கணுவா யமர்பயன தேசிகன்பா
லடைவிற்றோன்றும்
பொக்கத்துங் கவடில்லா வழகப்ப தேசிகனும்
பொற்கவட்டின்
பக்கத்துக் கிளைத்தெழுந்த வீரபத்ர தேசிகனும்
பகர்கிளைக்க
ணக்கத்திற் றோன்றியதா முத்தைய தேசிகப்பே
ரமர்பூங்கொம்பே.

அதிற்றோன்று மலருக்ந தேசிகனுங் கோபிஞா
ரமர்ந்தஞ்ஞானங்
கதித்தெரு வழியருள்முத் திராமலிங்க தேசிகனுங்
கனிபதன்சா
றுதித்தெறு சிதம்பரதே சிகன்சுவைபொன் னம்பலமா
யோகியன்னுன்
றுதித்தெறுங் கூடார்த்த நிமிசையா முறைதந்தான்
றுலங்கமன்னே. (ரு)

உ

விளம்பரம்.

இக்கீதை அச்சிடுவதற்குப்பொருளுதவிசெய்தோர், "சா-ராம-சிதம்பரஞ்செட்டியார்" கொத்தமங்கலம் "ரி-அ-சு-செல்லப்ப செட்டியார்" ~~~~ ராம-அ-இராமன்செட்டியார்" இவர்கள்.

இப்புஸ்தக விற்பனையால் வருந்தொகையை எறும்பூர், "ஸ்ரீமந் நித்துவராய சுவாமிகள்" ஆலய ஜீர்ணோத்தாரணத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும்.

இப்புஸ்தகம் வேண்டுவோர்கள், சிதம்பரம் "கோ-சிந்-புதுப்பட்டித்தியும்" ஷை சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை உபாத்தியாயர், "நா-சிவராமச்செட்டியாரிடத்திலும்" சென்னை 316-ஆம் நெம்பர் தம்புசெட்டிவீதி-"சை - இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்திலும்" பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

கணபதிதுணை

ஸ்ரீமத் பகவற்கீதை அத்தியாய அட்டவணை.

அத்தியாய எண்.	அத்தியாயப்பெயர்.	பக்கம்.	பாடல் தொகை.
	பாயிரம் ...	க	ச
	கர்மகாண்டம்.		
க	சோகவத்தியாயம் ...	சா	உசா
உ	சாங்கியயோகவத்தியாயம் ...	உச	சா0
௩	தேவபூஜையத்தியாயம் ...	எ0	உசா
ச	சம்பிரதாயவத்தியாயம் ...	கூக	௩க
ரு	ஞானகர்மவத்தியாயம் ...	ககசா	ககூ
சா	யோகவத்தியாயம் ...	க௩க	௩எ
	உபாசனகாண்டம்.		
எ	மாயாரூபவத்தியாயம் ...	கஎக	உரு
அ	எழுவகைவிஞவுணாத்த வத்தியாயம் ...	ககூஅ	கஅ
கூ	மாயாவிகாரவத்தியாயம் ...	உகஅ	உ௩
க0	விபூதியோகவத்தியாயம் ...	உ௩கூ	உசா
கக	விசுவரூபவத்தியாயம் ...	உருஅ	சா௩
கஉ	பக்தியோகவத்தியாயம் ...	உஅ௩	கஉ
	ஞானகாண்டம்.		
க௩	க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாக யோகவத்தியாயம் ...	உகூரு	௩க
கச	குணாதீதவத்தியாயம் ...	௩உ௩	உ௩
கரு	பிரபஞ்சவத்தியாயம் ...	௩ச0	உரு
கசா	தேவாசுரசம்பத்விபாக யோகவத்தியாயம் ...	௩ருஎ	உக
கஎ	குணவிகாரவத்தியாயம் ...	௩எக	உரு
கஅ	சங்க்ஷேபவத்தியாயம் ...	௩கூக	சா0
	ஆ		ருசாரு

கண்ணபிரானே.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாமாஹாத்மிய சங்கிரகம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌜𑌨𑌃 ।
𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ ௨ ॥
𑌮𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌲𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌠𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌠𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌦𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥ ௪ ॥

௧ - (இ - ள்.) சகல உபநிடதங்களும் பசுக்கள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானவர் கறக்கிறவராம்; அருச்சுனன் கன்றும், பிரமசிந்தனையுள்ள புத்திமானே அநுபவிக்கிறவனும், பாலானது பெருமையுள்ள தேவாமிர்தத்திற்கொப்பாகிய கீதையாம்.

௨ - யாவனொருவன் கோரமான ஜநநமரணரூபமாகிய சமுசாரசமுத்திரத்தைக் கடக்க இச்சிப்பானோ அவன் கீதையாகிய தோணியினைச்சேர்ந்து அனாயாசமாக அதன் கரையையடையாநிற்பன்.

௩ - புருடர்களுக்குத் தினந்தோறும் ஜலஸ்நாநமானது தேகத்தின் அழுக்கைப்போக்கக் காரணமாயிருக்கிறது. ஒருகால் கீதாசாஸ்திரமாகிற ஜலஸ்நாநமானது ஜநநமரணரூபமான சமுசாரமலத்தை நாசஞ்செய்கிறதாயிருக்கிறது.

௪ - ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவான் அருச்சுனனைப்பார்த்து வாராய் பார்த்தா எவ்விடத்தில் கீதையினுடையவிசாரமும், படித்தலும், படிப்பித்தலும் நடக்கிறதோ அந்தவிடத்தில் எப்போதும் நான் வாசஞ்செய்கிறேன்; இது நிச்சயமென்று சொன்னார். — எ-று.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்துதிகள்.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூய மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் *பாகவற்
கீதையான் மொழிகுவன் ஞானங்கிட்டவே.

அரியயனோ டரனாகி யகிலந்தன்னை யாக்கியளித் தழிக்கி வவித்தைக்கென்றுங், கரியதுவாய்க் காத்தத்தி னிரும்பே கரணத்தின் சலனத்துக் கேதுவாகி, வரியமரு மாவனை னொளியவேறி வைகுண்டத் தினிதமரு மாயோன்மண்மே புணரு மணிநெடுந்தேர்ப் பார்த்தற்கூர்ந்த பாண்டவர்கள் திகாம் பரவு[illegible]ம.

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றேர்மிதித்
தொருகையிற் குசைகசை யொருகை ஞானமாய்ப்
பொருதகையில் விசயனைப் பரிந்து நோக்கிமெய்
[illegible]பொரு ளுணர்த்தவர் சரணம் போற்றுவாம்.

ஆக்கியோன்பெயர்.

சேயமா மதுரைநின்றுஞ் சேமமா நகர்தேடி-
யாயனார் பட்டனா ராயவதரித் தருளினாலே
போயகாண் மொழிந்தகீதை புலப்படுத் ததுவுமன்றா
தூயமா தவர்க்குமிந்தச் சுருதிநா ளுடற்கினோ.

---

* பாகவற்கீதை = நீட்டல்விகாரம்.

உ

ஸ்ரீ-கணேசாயநம:.

பரமாத்மனேநம:.

பகவற்கீதை

மூலமும்,

கூடார்த்ததீபிகையென்னும்

உரையும்.

பாயிரம்.

[இந்நூலாசிரியர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட கிரந்தம் நிர்விக்கினமாகி இனிதுநிறைவேறுதற்பொருட்டுச் சிஷ்டாசாரத்தாற்பெற்ற இஷ்டதெய்வநமஸ்காரரூபமங்கலத்தை இங்கேஅங்கீகரிக்கின்றார்.]

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்ம்மூ டகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவளை யாழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம். (க)

இதன்பதப்பொருள், ஐவகைப் பொருளும் = ஐந்துவிதமான பிருதிவியாதி பூதங்களும், பிராணாதிவாயுக்களும், வாக்காதிகர்மேந்திரியங்களும், சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்களும்,—நான்கு கரணமும் = மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரணசதுஷ்டயமும்,—குணங்கள் மூன்றும் = சத்துவம், ரசஸ், தமஸ் என்னுங் குணத்திரயங்களும்,—செய் வினை இரண்டும் = செய்யாநிற்கும் புண்ணியபாவங்களிரண்டும் (ஆகிய இவ்வனைத்துமாகத் தானே)—ஒன்றி = பொருந்தி—யாவரும் திகைப்பநின்ற = (தத்துவ

ஞானியும், ஈசுவரனுந்தவிர (மற்றை) யாவரும் பிரமிக்கும்படி (சுவாசிரய சுவவிஷயமாக) நிற்கின்ற—பொய் இருள்=(*அநிர்வசனீய) அவித்தியாந்தகாரமானது—அகல=நீங்குதற் பொருட்டு—ஞானப் பொருள் கதிர் விரித்த=பிரமவித்தியாரூபமென்னும் கீதாசாஸ்திரார்த்தங்களாகிய கிரணங்களை (சகலவுலகின்கண்ணும்) பரப்பிய—புத்தேள்=பரமாத்தருகிய—கை வளர் ஆழிச் செம் கண் கண்ணனை=திருக்கரத்தில்வளராநின்ற சக்கரத்தையும், சிவந்த கண்களையுமுடைய ஸ்ரீ-¶கிருஷ்ண ‡ பகவானை—கருத்துள் வைப்பாம்=(தியானத்தினால்) இருதயத்தில்வைத்து (யாம்) நமஸ்கரிப்பாம்.—என்றவாறு.

"நான்குகாணமுங்குணங்கண்மூன்றாம்." என்றுகூறினார் போல், "ஐவகைப்பொருள்." இனையவெனக்கூறுது பொதுப்படக் கூறினமையின் பூதபஞ்சகம், பிராணபஞ்சகம், கர்மேந்திரியபஞ்சகம், ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களை விரித்தாம். பஞ்சகத்தில் அடங்காதது விதேகம் அந்தர்ப்பாவம். "இசைப்பு." யான், எனதென்னுமபிமானம். பூதார்த்தமாக அகத்தையாசிரயித்து அகங்காரத்தையாச்சாதிப்பதுபோல மூலாவித்தையும் பிரமத்தையாசிரயித்து அப்பிரமத்தையாச்சாதித்துநிற்கின்றது. பிரமத்தையாச்சாதிப்பதே பிரமத்தைவிஷயம்பண்ணுவது. பிரமத்தையாச்சாதிப்பதும் யான் உள்னென்னுஞ் சாமானியரூபத்தையன்று; யான் சேதனன், ஆனந்தன், நித்தியசுத்தன், நித்தியமுக்தன் என்பனமுதலிய விசேஷரூபத்தை. இவ்விசேஷரூபத்தையாச்சாதித்தலாலேயே, "இருள்."

* அநிர்வசனீயமொழிக்குப் பாவமேயாக் கொளுபமுடையதென்பது பாரிபாஷிகப்பொருள்.

¶ க்ருஷிர் பூவாசக: ஶப்³தோ³ ணஸ்²ச நிர்வ்ருதிவாசக: [illegible] க்ருஷ்ண இத்யபி⁴தீ⁴யதே ||

இ-ள். கிருஷ் என்னுஞ் சப்தம் சத்தையின்வாசகம், ண என்னுமக்ஷரம் ஆனந்தத்தின்வாசகம்; அவ்விரண்டின் ஐக்கியரூபமானபரப்பிரமம் கிருஷ்ணனென்னும் நாமத்தாற்சொல்லப்படுகின்றது.-எ-று.

‡ ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, ஸ்ரீ, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறுக்கும் பகமென்னும் பெயருண்மையால் பகவானென்பதற்கு இவ்வாறுகுணங்களையுடையோனென்பது பொருள்.

என்றார்; இப்படிப்பட்ட மூலாவித்தைக்குவிரோதி பிரமவித்தையாதலின் "ஞானப்பொருள்." என்பதற்குப் பிரமவித்தியாரூபமென்னுங்கீதாசாஸ்திரார்த்தங்களெனவிரித்தாம். வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் அவித்தையென்பதில் அகாரத்திற்குவிரோதியர்த்தம்; நியாயமதத்திற்போல அபாவார்த்தமன்று. அநாதியநிர்வசனீயபாவபதார்த்தமாக வியவகாரதசைக்கண் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலாவித்தைக்கு ஆவரணமென்றும், விட்சேபமென்றும் இரண்டுசத்திகளுள; ஆவரணசத்தியினால் அதிஷ்டானரோபங்களின் பேதங்களையாச்சாதித்தலின் ஏனைய சீவர் விட்சேபத்தோற்றத்தில் யான், எனதென்னுஞ்செருக்கடைகின்றனர்; இச்செருக்கினையே, "இசைப்பு." என்றார்.

"இசைப்பின்ற, பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த." என்னுமொழிகளால் அனர்த்தநிவிர்த்தி, ஆனந்தப்பிராப்திரூபமானபயனும், பிரமான்மைக்கியவிஷயமும், கிரந்தத்திற்கும், பிரமத்திற்கும் பிரதிபாதகபிரதிபாத்தியபாவசம்பந்தமும், விவேகம், வைராக்கியம், சமாதிசட்கசம்பத்தி, முமூட்சுத்வமென்னுஞ் சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனான கிரந்தத்தின் அதிகாரியும் ஆய அநுபந்தசதுஷ்டயம் பெறப்படுகின்றன.

இஷ்டதெய்வமும், இந்நூற்கு அந்தரங்கதெய்வமுமான கண்ணபிரானதுகருணையை வியந்துதுதித்ததாம். (௧)

[நாம் மொழிபெயர்க்கப்புக்கநூலினைக்கேட்ட அதிகாரிபெயரும், அநுவர்தவழியாக்கியோன்பெயரும், அவையடக்கமும், மொழிபெயர்ப்புங்கூறுகின்றார்.]

மன்னருள் விசயன் கேட்ப வாளமர் தன்மே விட்டு
மின்னவர் படைக்கு யாயனுரைத்தமெய்ப்பொருளையெல்லாம், பன்னரு மறைகளோதத பழமுனி பணித்த வண்ணமென்னறி வளவி னூலே தமிழினு லியப்ப லுரைத்தேன். (௨)

இ - ள். மன்னருள்=(யுத்தசன்னத்தராய்ப் புண்ணியபூமியென்னுங் குருக்ஷேத்திரத்தில் வந்துகூடிய) அரசர்களுள்ளே—விசயன் கேட்ப=அருச்சுனன் (அதிகாரியாய்த் தனது துன்பநிவிர்த்தியின்பொருட்டுக்) கேட்க—வாள் அமர் தன்மேவிட்டு=வாள்முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்டுசெய்யும் (அரசர்க்குச்சுதர்மமான) யுத்தத்தி

ன்மீது வைத்து—மின் அவிர் படைக் கை மாயன்=மின்போலவெ ளிராநின்ற சக்கராயுதத்தைத் திருக்கரத்திலேந்திய ஸ்ரீ-நாராயண பகவான்—உரைத்த மெய்ப் பொருளை எல்லாம்=(கருணையினால்) உபதேசித்தருளிய உண்மையான கீதார்த்தங்கள் முழுதும்—பன்னரு மறைகள் கோத்த=(இவ்வளவென்று) வரையறைசெய்யக்கூடாத வேதங்களை (நாலாக) வகுத்த—பழ முனி பணித்த வண்ணம்=பழைய வியாசமகாமுனிவரால் (சுலோகரூபப்பிரபந்தமாக) அருளிச் செய்தபடி—என் அறிவு அளவினாலே=எனது புத்தி (க்கு எட்டின) அளவின்படியே—தமிழினால் இயம்பலுற்றேன்=செந்தமிழ்மொழியினால் (யான்) சொல்லலுற்றேன்.—எ-று.

"என்னறிவளவினாலே" என்று இவர் கூறினமையின் இந் நூல் மூலசுலோகத்திற்குச் சிறிதுமாறுபடுங்கொலோவெனின்? "பழமுனி பணித்த வண்ணம்." என்னும் முன்னைமொழியினால் இது மாறுபடாதென்பதே துணிவு.

இங்ஙனங்கூறினதோவெனின்? அவையடக்கம். (உ)

[சொர்ண பாத்திரத்திலுள்ள அமிர்தத்தை மட்பாத்திரத்தில் வைக்கத்துணிந்தமைபோல ஸம்ஸ்கிருதமென்னு தெய்வவாணியிலுள்ள அரியகீதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கத்துணிந்ததென்னகருதியோவெனின்? அதற்குக்கூறுகின்றார்.]

விண்ணியன் மொழியினால் வியாதன் கூறிய
புண்ணிய கதையைநீ புகல்வதென்னெனி
லெண்ணிய வகைபிறி தில்லை யாருமிந்
நுண்ணிய பொருளினைத் நுழைய வேண்டியே. (ங)

இ-ள். விண் இயல் மொழியினால்=தெய்வவாணியினால்—வியாதன் கூறிய=ஸ்ரீ-வியாசமகாமுனிவரால் அருளிச்செய்த—புண்ணிய கதையை=புண்ணியரூபமான கீதையை—நீ புகல்வது என் எனில்=நீ (செந்தமிழில்) மொழிபெயர்க்கப்புக்கதென்னகருதியோவென்று கேட்கில்—எண்ணிய வகை பிறிது இல்லை=(யான்) கருதியவிதமானது வேறொன்றில்லை;—யாரும்=(அதிகாரிகள்) யாவரும்—இந் நுண்ணிய பொருளிலே=சூக்கும *தமமான இக்கீதார்த்தத்திலே—நுழைய வேண்டியே=(கூரியபுத்திகொடு) நுழைந்(து முக்தியடை)யும்படிக்கு விரும்பியே (மொழிபெயர்க்கப்புக்கது.)—எ-று.

யானுமென்றும் பாடமுளது.

யாவரும் என்றது, வடநூற்பயிற்சியில்லாதவரும், சகுணசம்பன்னரும், இனி, கஅ-ம்-அத்தியாயத்தில், ௬௭-வது செய்யுளிற்கூறப்படுந்தோஷங்களொழிந்தவருமாய் நான்குவருணங்களிலுமுள்ள அதிகாரிகளை. வேறொன்றென்றது, பிரசித்தி, கீர்த்தியாதிகளை.

உலகுக்கிதத்தைவேண்டியல்லது பொருளாதிகளைவிழைந்து மொழிபெயர்த்திலனென்றுகூறினதால் இவ்வாசிரியர் கருணைமாகடலென்பதுபெறப்படுகின்றது. (ரு)

[நூலினது நாமங்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

உன்னு நான்மறை மால்வரை யுச்சிமேல்
மன்னு மேக முழக்கிய வாக்கினைப்
பன்னு சீர்ப்பர மார்த்த தரிசன
மென்று நாமத் திதனையி யம்புவாம். (ச)

இ-ள். உன்னும்=(பிரமாணங்களுள்ளே பரமப்பிரமாணமாக ஆன்றோர்களாற்) கருதாநிற்கும்—நால் மறை=நான்குவேதங்களாகின்ற—மால் வரை உச்சிமேல்=பெருமைபொருந்திய பருவதங்களின் சிகரத்தின்கண்ணே—மன்னும் மேகம் முழக்கிய வாக்கினை=நிலைபெற்றுவிளங்காநிற்கும் மேகவண்ணனான ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்ததால் (வடமொழியிற் பகவற்கீதையென்னுநாமமுடையதும்,)—(தென்மொழியில்) பன்னு சீர்=(நம்மால்) இடப்பெற்ற சிறப்பையுடைய—பரமார்த்ததரிசனம் என்னும் நாமத்து இதனை=பரமார்த்த தரிசனமென்னுநாமமுடையதுமான இந்நூலினை—இயம்புவாம்=(யாம்) கூறுவாம்.—எ-று. (ச)

பாயிரம்

முற்றிற்று.

* தமம்=அதிகவாசகம்.

பகவத் கீதை.

முதலாவது,

அருச்சுனன் சோகவத்தியாயம்.

ஸ்ரீ வியாசபகவான் இருக்குமுதலியநான்குவேதங்களை விபாகஞ்செய்து அவற்றிலுள்ள ஐதரேயமுதலிய அனேகசாகைகளில் இவ்வொருசாகைகளைப் பைலர், வைசம்பாயனர்முதலிய மாணாக்கர் வாயிலாக விருத்தியாகும்படிசெய்து அவ்வேதார்த்தங்கள் அத்தியந்தகூடமாகையால் அவற்றையறிதற் சாமர்த்தியமில்லாத அதிகாரிகளின்மீது கருணைகூர்ந்து அவர்களுக்குத் தருமாதிகளான சர்வபுருஷார்த்தங்களையும் அடைவித்தற்பொருட்டு அந்தத்தருமாதிகளான சர்வபுருஷார்த்தங்களின் சாதனங்களையுமுபதேசிப்பதான லட்சஞ்சுலோகத்தோடு கூடினதாய் ஒருபாரதமென்னும் பெயரினையுடைய இதிகாசத்தையருளிச்செய்தனர்; அந்தப்பாரதமென்னு நாமமுடைய இதிகாசத்தின்மத்தியில்க்ஷீரசமுத்திரமாலேயினாமத்தியிற்சந்திரமண்டலமிருக்கும்படி அத்தைநிருபமான அமிர்தவருஷம்பொழிகின்றதாற்றோன்ற பகவத்கீதைகளுடமாய்ச்சீவேதமென்னும்பதினெட்டு பெயரினையுடைய ஞானோபதேசஞ்செய்தனர். பதினெட்டத்தியாயரூபமான இந்தக்கீதையும் ஆறாறத்தியாயரூபமான மூன்றுஷட்கங்களால் முறையேகர்மம், உபாசனை, ஞானமென்னும் மூன்றுகாண்டங்களாம். பிரதமஷட்கரூபமான கர்மகாண்டத்தில் கர்மம், கர்மத்தின்தியாகம் இவைகளின் நிரூபணமார்க்கமாக அனேகப்பிரகாரமான யுக்திகளால் ஜீவபதார்த்தரூபமான த்வம்பதார்த்தமாகிய ஆத்மாவைநிரூபணஞ்செய்தனர். இரண்டாம்ஷட்கரூபமான உபாசனாகாண்டத்தில் பகவத்பக்தியின் வர்ணனைரூபமார்க்கமாகத் தத்பதார்த்தரூபமான பரமாத்மாவை நிரூபணஞ்செய்தனர். மூன்றாம்ஷட்கரூபமான ஞானகாண்டத்தில் அந்தச்சோதிததத்துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதரூபமான மகாவாக்கியார்த்தநிரூபணஞ்செய்தனர். பதினெட்டத்தியாயங்களிற்பூர்வபூர்வாத்தியாயங்களோடு உத்தரோத்தராத்தியாயங்கட்குள்ள சம்பந்தம் அவ்வவ்வத்தியாயங்கள் நிரூபணஞ்செய்யுங்காலையிற்சொல்லப்படும்.

[திருதராஷ்டிரர் யுத்தத்திற்சந்தேகமுடையராய்த் தனக்கிதஞ்செய்பவரான சஞ்சயரோடு வினவுகின்றார்.]

புண்ணிய பூமி யென்று புகழ்குரு பூமி தன்னி
லெண்ணிய பின்னை நண்ணு மவர்களுந் தமரு மாக
வண்ணிய தென்னை யென்று கண்ணிலா வரசன் கேட்பத்
தண்ணிய வினிய சொல்லாற் சஞ்சய னுரைக்க லுற்றான். (க)

இ-ள். (சஞ்சயனே) புண்ணிய பூமி என்று புகழ்=(வாசஞ்செய்வதுமாத்திரத்தால் நரகத்தையும், தருமத்தின்பலத்தையுமளி-

யப்பண்ணுவதால்) தருமக்ஷேத்திரமென்று (சுருதியாதிகளில்) ஸ்துதியாநின்ற—குருபூமிதன்னில்=குருக்ஷேத்திரத்தில்—எண்ணுதவர்களும்=சத்துருக்களாகிய பாண்டுராஜாவின்புத்திரரும்,—தமரும்=நமதுபுத்திரரான துரியோதனாதியரும்—எண்ணிய பின்னை=(யுத்தஞ்செய்வதில்இச்சையுடையவர்களாய் ஒன்றாய்க்) கூடினபின்னர்—ஆங்கு=அவ்விடத்தில்—எதனைக்கண்ணியது என்று=என்னகாரியஞ்செய்தனரென்று—கண் இலா அரசன் கேட்ப=திருதராஷ்டிரர் கேட்க—தண்ணிய இனிய சொல்லால்=குளிர்ச்சியாயும், பிரியமாயுமுள்ள தனதுவசனத்தால்—சஞ்சயன் உரைக்கலுற்றான்=சஞ்சயர் சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று.

உத்தமபூமிரூபமானக்ஷேத்திரம் நெல்முதலிய அங்கங்களினுற்பத்திக்கும், அவற்றின்விருத்திக்குங்காரணமாவதுபோலத் தருமத்தினுற்பத்திக்கும், அதன்விருத்திக்குங்காரணமாவதால், "புண்ணியபூமி." என்றும், குருதேசத்திலுள்ளே இருத்தலால், "குருபூமி." என்றுங்கூறினர். யுத்தஞ்செய்வதில் இச்சையுடையவர்களாய்ச் சென்ற பாண்டுபுத்திரரும், எனதுபுத்திரரும் எவ்வாறு யுத்தஞ்செய்தனரென்றுகேளாமல், "கண்ணியதென்னை." என்றுகேட்டது, குருக்ஷேத்திரத்திற்குத்தருமக்ஷேத்திரமென்றுவிசேஷணங்கூறுதலால், பாண்டவர் பூர்வமே தர்மாத்மர்களானமையால் இரண்டுபட்சத்திலுமுள்ளதாகும் இம்சையினாற்சனியாநின்ற அதர்மத்திற்குப்பயந்தவர்களாய் யுத்தத்தினின்றும் நிவிர்த்தியடைவர்களாகில் நமதுபுத்திரர்க்கு அவசியமாக இராச்சியங்கிடைத்துவிடும்; அல்லது, பூர்வஞ்சபாவமாகவே பாபாத்மர்களாகிய நமதுபுத்திரர்க்குத் தர்மக்ஷேத்திரரூபமான குருக்ஷேத்திரத்தின்பிரபாவத்தால் அந்தக்கரணசுத்தியுளதாய் அதனாற்பச்சாத்தாபமடைந்து பூர்வங்கபடமாகக்கொண்டுள்ள இராச்சியத்தைப் பாண்டவரிடத்திற்கொடுத்துவிடுவர்களாகில் யுத்தமில்லாமலே நாசத்தையடைந்தவராவரென்னுங்கருத்தால் என்பதுபெறப்படுகின்றது. (க)

[சஞ்சயர் விடைகூறல்.]

போர்முக மாகி நின்ற புல்லலர் படையைப் பார்த்துக்
கார்முக வுழவ னுய கலைமன்ற யவனை நோக்கி
வார்முர சதிருந் தானை வளர வுயர்ந்த தோன்ற
வேர்முகின் முழக்க மென்ன வின்னண மியம்பு மன்றே. (உ)

இ-ள். (திருதராஷ்டிரரே யுத்தத்தினாரம்பகாலத்தில்) போர் முகம் ஆகி நின்ற=(திருஷ்டத்யும்மன் முதலிய சூரவீரபுருஷர்களால் வியூகஞ்செய்யப்பட்டு) யுத்தமுகமாய்நிற்கின்ற—புல்லலர் படையைப் பார்த்து=தனது சத்துருக்களாகிய பாண்டவருடைய சேனைகளை (நேத்திரங்களாற்பிரத்தியட்சமாகப்) பார்த்து—(பின்) கார்முகம் வலவன் ஆய=வில்யுத்தத்தில்வீரனாகிய—கலைமறையவனை நோக்கி=துரோணாசாரியரைப்பார்த்து—பார்முரசு அதிரும் தானை வயமுல் (விரித்துகட்டிய) முரசமுதலியவாத்தியங்கள்முழங்குகின்றசேனைகளையும்,—வாள் அரவு உயர்த்த தோன்றல்=சர்ப்பக்கொடியையுமுடைய துரியோதனராஜன்—பார் முகில் முழக்கம் என்ன=அழகிய மேககெர்ச்சிதம்போல—இன்னணம் இயம்பும்=மேற்சொல்லப்போகின்ற இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லுவானாயினான். எ-று. (உ)

அன்று, ஏ-அசைநிலைகள்.

[துரோணாசாரியரைச்சமீபித்துத் துரியோதனன்சொன்னவசனத்தை இனிச்சொல்லுகின்றார்.]

[வேறு.]

வீமனையும் விசையனையு நிகர்தருபோர் வில்லாள
ரோர்மருவு சிலையபிம னுள்ளிட்டா ரெனப்பலருந்
தார்மருவு தலைவர்களாய்த் தலைப்பெய்த தானையினை
மாமருவு பெருந்தேரோய் பாரென்று மதித்துரைப்பான். (ங)

இ-ள். போர்=யுத்தத்தில்—வீமனையும் விசையனையும் நிகர்தரு=வீமனையும், அருச்சுனனையுஞ்சமானமாகச்சொல்லப்பட்ட—வில்லாளர்=வில்லையுடைய (யுயுதானனும், விராடனும், துருபதனும், திருஷ்டகேதுவும், சேகிதானனும், காசிராஜாவும், புருஜித்தும், குந்திபோஜனும், சைப்பியன்முதலிய) இராஜாக்களும்,—ஏர் மருவு சிலை அபிமன் உள்ளிட்டார் எனப் பலரும்=அழகுபொருந்தியவில்லையுடைய அபிமன்னுள்ளிட்டவரென்றுசொல்லப்பட்ட * மகாரதரான அனேகவரசரும்—தார் மருவு தலைவர்கள் ஆய்=வெற்றிமாலை

* ஒருவனுக்கே பதினாயிரஞ்சூரவீரர்களோடு யுத்தஞ்செய்பவனும், சஸ்திரசாஸ்திரத்தில் அத்தியந்தகுசலனும் ஆகிய புருஷனை மகாரதியென்பர். ஒருவனுகவே அளவிறந்த சூரவீரர்களோடு யுத்தஞ்செய்பவனும், சஸ்திர சாஸ்திரத்தில் அத்தியந்தகுசலனும் ஆகிய புருஷனை அதிரதனென்பர்; ஒரு சூரவீரனோடே யுத்தஞ்செய்பவனை ரதனென்பர்; அந்த ரதனினுங்குறைந்தபல [illegible] அர்த்தரதனென்பர்.

யையணிந்தபடைத்தலைவர்களாய்—தலைப்பெய்த தானையினை=ஏகமாய்த்திரண்டுள்ள (பாண்டவர்களுடைய) சேனைகளை—மா மருவு பெரும் தேரோய்=குதிரைகள்பூட்டப்பட்ட மகத்தான இரதத்தையுடைய ஆசாரியரே—பார் என்று=(நீர் கண்ணால்) பாருமென்றுசொல்லி—மதித்து உரைப்பான்=பின்னுஞ்சொல்லுவானாயினான், எ-று. ()

[தனது சேனையிலுள்ள சூரவீரர்களைத் துரியோதனன் எண்ணிக்கூறுகின்றான்.]

[வேறு.]

கங்கை யாள்பெறு காதல னும்புக
ழங்கர் கோனென தாருயிர்த் தோழனு
நங்கள் வாழ்துணை நம்பியு நீயுமற்
றிங்கு வாழ்சயத் திரதன் கிருபனும். (சு)

இ-ள். கங்கையாள் பெறு காதலனும்=கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும்,—புகழ்=(யாவரும்) புகழாநின்ற—அங்கர்கோன் எனது ஆர் உயிர்த்தோழனும்=அங்கதேசத்ததிபதியும், எனதுபிராணசினேகிதனுமானகர்ணனும்,—நங்கள் வாழ் துணை நம்பியும்=நமதுசெல்வத்துணைவனான அசுவத்தாமனும்,—நீயும்=துரோணாசாரியரான நீரும்,—இங்கு வாழ்=இங்குவாழ்கின்ற—சயத்திரதன் கிருபனும்=சயத்திரதனும், கிருபாசாரியரும்—எ-று. மற்று-அசைநிலை. (சு)

இது *குளகம்.

[இதுவுமது.]

அன்றி யேயு மரசர னேகரால்
வென்றி யேதிரு வல்லது வேண்டல
ரொன்றி யேத மெமக்குறு மேலுயிர்
பொன்றி யேபது போக்குதன் மேற்கொண்டார். (ரு)

இ-ள். அன்றியேயும்=(நீவிர்) அல்லாமலேயும்—அரசர் அனேகர்=அனேகவரசர்—வென்றியே திரு அல்லது வேண்டலர்=(எனக்குச்) சயமுளதாதலையே செல்வமாகவிரும்பியிருக்கின்றனரல்லாமல் மற்றொன்றைவிரும்புகிலர்.—[இதற்குக் காரணங்கூறுகின்றான்.] ஒன்று ஏதம் எமக்கு உறுமேல்=ஒருதோஷமானது எமக்குப்பொரு

* குளகம் - பலபாட்டொருவினைகொள்ளும்.

க்குமாயின்—உயிர் பொன்றிடே=தமது ஜீவன்றதைப்பொன்றவித்து—அது போக்குதல் மேல் கொண்டார்=அதைப்போக்குதலைத் தானே முக்கியமாக அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.—எ-று.

ஆல்-அசைநிலை.

"பொன்றி." என்றது, பிறவினை தன்வினையாய்வந்த வழுவமைதி. (௬)

[இதுவுமது.]

எய்தும் மெங்கள் பிதாமக னேவலாற்
கைகொள் கின்ற கடற்படை கண்ணுறில்
வெய்ய வீமன் வியப்பொடு காத்திடு
மைவர் தம்படைக் காற்றவற் றாகுமோ. (௭)

இ-ள். எய்தும்=(சேநாபதியாக) வந்த—எங்கள் பிதாமகன்=எமது பாட்டனான பீஷ்மாசாரியர்—ஏவலால் கைகொள்கின்ற=(நமது) பிரேரணையினால்இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கின்ற—கடற்படை கண்ணுறில்=(எமது) சேநாசமுத்திரமானது பார்க்குங்கால்—வெய்ய வீமன்=கொடிய (யுத்தத்தைச்செய்யும்) வீமசேனனால்—வியப்பொடு காத்திடும்=(யாரும்)அதிசயிக்கும்படி இரட்சிக்கப்பட்ட—ஐவர்தம் படைக்கு=பாண்டவருடைய சேனைக்கு— ஆற்றற்றாகுமோ=ஆற்றத்தக்கதாமோ.—எ-று.

தனது சேனை பதினோரக்குரோணியாகவின், "கடற்படை." என்றான். தனதுசேனைபதினோரக்குரோணியாகவிருக்க ஏழக்குரோணியாகியபாண்டவசேனைக்கு, "ஆற்றவற்றாகுமோ." என்றிவ்வாறு கூறினவாக்குத் துரியோதனனுக்கிருந்தது சர்வாந்தரியாமியாகிய பகவானது பிரேரணையினாலேயே என்க. (௮)

[இதனால் நீவிரெவரும் இப்போது இதுசெய்மினென்னுந் துரியோதனனது வெகுமானவார்த்தையைக்கேட்டபீஷ்மர்செய்த உற்சாகத்தைக்கூறுகின்றார்.]

மேல்வ குத்திவர்க் காமின் விரைந்தெனு
மேல்லை யிற்றிறல் யாதவர் சூழ்ந்திடுங்
காலவ ளைத்த சிலைக்கங்கை யாண்மகன்
வெவ்வ ளைத்திர டன்னையும் வாய்வைத்தான்.

10

இ-ள். மேல் வகுத்து=(நமதுசேநாபதியான பீஷ்மபிதாமகர் யுத்தத்தின் அத்தியந்தாபினிவேசத்தால் முன்பின்பக்கங்களைப்பாராராதலால்) இனி (எவ்வெத்திசையில் எவ்வெச்சேனைகள்நிற்கவேண்டுமோ அவ்வத்திசையில் அவ்வச்சேனைகளை) விபாகஞ்செய்து (நிறுத்தி நீங்களும் எவ்வெத்தானங்களில் எவ்வெவர் நிற்கவேண்டுமோ அவ்வத்தானங்களில் அவ்வவர் பிரியாமற்சாக்கிரதையாகநின்று)—காத்து இவர்க் காமின் எனும் எல்லையில்=சீக்கிரமாக இந்தப் பீஷ்மபிதாமகரைஇரட்சித்துக்கொள்ளுங்களென்று துரியோதனன் சொல்லும்பொழுதில்—திறல் யாதவர் சூழ்ந்திடும்=வலியுடைய யாதவர்களாலும், (மற்றைப்படைகளாலும், படைத்தலைவர்களாலும் அரசர்களாலும்) சூழப்பட்ட—காலவளைத்த சிலைக் கங்கையாண் மகன்=கடைவளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய கங்காபுத்திரரான பீஷ்மபிதாமகர்—திரள் வால் வளைதன்னையும்=(சிம்மநாதஞ்செய்து) திரண்ட வெண்சங்கத்தையும்—வாய்வைத்தான்=வாயில்வைத்தாரா[illegible]-று.

இது குளகம்.

"இவர்க்காமின்," என்றுசொன்னது அவர் இரட்சிக்கப்படில் [illegible]நாமும் இரட்சிக்கப்படுவேமென்னுங்கருத்தால். (௯)

[இதுவுமது.]

வஞ்சர் செய்த வினைமற விக்குணா
வெஞ்ச மம்விளைத் தென்னவும் வேந்தர்கோ
னெஞ்ச முள்மகிழ் வெய்தவு நேரலா
ரஞ்ச வங்கனன் றார்த்தன னார்க்கவே. (௧௦)

இ-ள். வஞ்சர் செய்த வினை=வஞ்சகர்களான துரியோதனாதியர் (பாண்டவர்க்குச்)செய்தவஞ்சகத்தொழிலை—மறவிக்குணா=மறவிக்குஉணவாக (அவருயிர் உணவாக அவன்) உண்ணும்படி—வெஞ்சமம் விளைத்தது என்னவும்=கொடியயுத்தத்தைவிளைத்ததென்று யாவருஞ்சொல்லவும்,—வேந்தர்கோன் நெஞ்சம் உள் மகிழ்வு எய்தவும்=மகாராஜனான துரியோதனனதுமனமானது உள்ளேதற்காலசந்தோஷத்தையடையவும்,—நேரலார் அஞ்சவும்=சத்துருக்களாயினோர் பீதியடையவும்—கனன்று ஆர்த்தனன்=சினந்து தொனித்தனர்;—ஆர்க்கவே=(பீஷ்மபிதாமகர்சிம்மநாதஞ்செய்து) சங்கத்தொனிசெய்ய—எ-று. ஏ-சற்றசை. இது குளகம்.

விளைத்தது எனவும் என்றபாலது, "விளைத்தன்னவும்." என மருவியது. இரண்டுசெய்யுளுங்குளகம்; ஆகலின், வாய்வைத்து ஆர்த்தனன் என மேலைச்செய்யுளோடும் ஒட்டுக. (அ)

[அந்தச்சேனாபதியாகிய பீஷ்மருடைய பிரவிர்த்தியின்பின்னர்த் துரியோதனனுடைய சேனைகளின் பிரவிர்த்தியையும், பாண்டவசேனைகளின்பிரவிர்த்தியையுஞ் சஞ்சயர்திருப்பணஞ்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஆர்த்தன வளைக ளெங்கு மதிர்ந்தன பல்லி யங்கள்
போர்த்திரட் படைகின் றார்ப்பப் புவனமீ ரேழும் பூத்த
கீர்த்தனுந் தனது சங்கைச் செங்கையால் வாங்கிக் கொண்டு
கார்த்திரண் முழக்க மென்னக் கடல் கிளர்ந் தார்த்த தென்ன.

இ - ள். (அந்தத்துரியோதனனுடையசேனைகளில்) எங்கும் வளைகள் ஆர்த்தன = எவ்விடத்தும் (அனேக) சங்கங்கள்முழங்கின,—பல்லியங்கள் அதிர்ந்தன = (அனேக) வாச்சியங்கள் முழங்கின,—போர்த் திரள் படை நின்று ஆர்ப்ப = (இந்தப்பிரகாரம்) போர்முகமாகத்திரண்ட துரியோதனனுடைய சேனைகள் (அனேகசங்கங்களையும், பேரிமுதலான அனேக வாச்சியங்களையும்) நின்றுமுழக்க—புவனம் ஈரேழும் பூத்த = பதினாலுலகங்களையும் பெற்ற—கீர்த்தனும் = ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவானும்—தனது சங்கை = (பாஞ்சஜந்நியமென்னும்) தனது திவ்வியசங்கத்தை—செம் கையால் வாங்கிக்கொண்டு = செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு—கார்த்திரள் முழக்கம் என்ன = சப்தமேகங்களுந் திரண்டு முழங்கினாற்போலவும்,—கடல் கிளர்ந்து ஆர்த்தது என்ன = சப்தசமுத்திரங்களும் பொங்கியெழுந்து முழங்கினாற்போலவும்—எ-று. இதுவுங்குளகம். (௯)

[வேறு.]

வையம னைத்தையும் வாரிமுன் வைக்குஞ்
செய்ய திருப்பவ ளத்திடை வைத்தா
னைவ ரெனக்குயி ராதலி னாலே
யுய்வ துமக்கிலை யென்பதை யொத்த. (க0)

இ - ள். வையம் அனைத்தையும் = பூமிமுழுதையும்—வாரி முன் வைக்கும் = அள்ளி முற்காலத்து உண்டிருக்கும்—செய்ய திருப்பவளத்திடை வைத்தான் = சிவந்தபவளம்போன்ற திருவதரத்தில் வைத்தூதினார்;—[அந்தத்தொனியானது எப்படியிருந்ததென்]

னிற்சொல்லுகிறார்:] ஐவர் எனக்கு உயிர் ஆதலினாலே = பாண்டவர் எனக்குப் பிராணனாதலினாலே—உமக்கு உய்வது இலை என்பதை ஒத்த = (துரியோதனனாகியரே) உமக்கு (இந்தயுத்தத்திற்றப்பிப்)பிழைத்தலாதலில்லையென்று (அண்டகடாகமதியச்)சொன்னதை ஒத்திருந்தது.—எ-று.

ஒத்தது என்றபாலது, "ஒத்த." என ஈறுகுறைந்தது. (க0)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

கருமனடல் வீமனருச் சுனனகுல சகதேவன்
றிருமருவு விசயம்ப வுண்டாந்தே வதத்தமெழின்
மருவுறுசு கோடமணி புட்பகமென் றிடுமிவற்றி
னுருமனைய குரலெதிர்ந்தார் செவிபுதைப்ப வூதினார். (கக)

இ - ள். (ஸ்ரீ-பகவான் சங்கத்தொனிபண்ணினபின்னர்) தருமன் = தருமனும்,—அடல் வீமன் = வலியுடைய வீமனும்,—அருச்சுனன் = அருச்சுனனும்,—நகுல சகதேவன் = நகுலனும், சகதேவனும்,—(முறையே) திரு மருவு விசயம் = மேன்மைபொருந்திய அநந்தவிஜயம்,—பௌண்டரம் தேவதத்தம் = பௌண்டரம், தேவதத்தம்,—எழில் மருவுறு சுகோடம் = அழகுபொருந்துகின்ற சுகோடம்,—மணிபுட்பகம் என்றிடும் = மணிபுட்பகமென்று நாமமிட்டபெற்ற—இவற்றின் = இச்சங்கங்களின்—உரும் அனைய குரல் = இடியையொப்பான தொனியை—எதிர்ந்தார் செவி புதைப்ப = சத்துருக்களின் காதுசெவிடுபடும்படி—ஊதினார் = தொனித்தனர்.—எ-று. (கக)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

மன்ற லாதுபல வூதினார்கள்பல ருதும்வால்வளையி னோசை
போய்,. [illegible] கௌரவர்க ளெஞ்சையூடுருவி யஞ்சவானினு
மிரம்பிமேல், வென்றி சேரமர்தொ டங்குமெல்லையினில் வெள்
ளோமாடவுகேரின்மே, னின்ற போர்விசய னொன்றுமாயனொ
டி [illegible]மையொடு சொல்லுவான். (கஉ)

இ - ள். புலர் = காசிராஜா, மகாரதியானசிகண்டி, திருஷ்டத்துய்மன்முதலிய அனேகராசரும்—ஒன்று அலாது = ஒன்றல்லாம

ல்—பல ஊதினார்கள்=பல(சங்கங்களைவேறுவேறாகத்)தொனித்தனர்கள்.—ஊதும் வால் வளையின் ஓசை போய்=(அவர்கள்) தொனியாநிற்கும் வெண்சங்கங்களின்ரேணிகளானவைசென்று—நின்ற கௌரவர்கள் நெஞ்சை ஊடுருவி=(யுத்தபூமியிலெதிரே)நின்றகுருகுலவேந்தர்களுடைய இருதயங்களைப்பேதித்து—அஞ்ச=(அவர்கள்) அஞ்சும்படி—வானிலும் நிரம்பி=ஆகாயத்திலும், (பிருதுவியிலும் பிரதித்தொனிரூபசப்தத்தால்)பூரணமாய்—மேல் வென்றி சேர் அமர் தொடங்கும் வேலையினில்=பின் வெற்றியைப்பொருந்தும்படியானயுத்தத்தை ஆரம்பிக்குஞ்சமயத்தில்—வெள்ளை மா நடவு தேரின்மேல்=சுவேதாசுவங்களைப்பூட்டிநடத்தப்பட்ட இரதத்தின் மீது—போர் நின்ற விசயன்=(காண்டீபமென்னுந்தனுசைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு) யுத்தசன்னத்தனாய்நின்ற அருச்சுனன்—ஒன்று=ஒருவசனத்தை—மாயன் எதிர்=ஸ்ரீ-பகவான் எதிரே—நில்லாமையொடு சொல்லுவான்=தளர்ச்சியுடனேசொல்லத்தொடங்கினான்,—எ-று. (கஉ)

[அருச்சுனன்வசனத்தை விருபனஞ்செய்கின்றார்.]

யாவர் போர்கருதி யெய்தினார்களெதி ரெய்திநின்றவிவர் தங்களில், யாவ ரோடமர் தொடங்கலாமென வறிந்துகொள்ளுமளவியாவையுங், காவல் பேணியவை தந்துபின்னவை கரந்துகொண்டருள்செய் கண்ணனே, மேவ நீகடவு மாக்கொடேரினை நிறுத்துவாயென விளம்பினான். (கங)

இ-ள். யாவர் போர் கருதி எய்தினார்கள்=(பீஷ்மத்ரோணாதியரானவீரருள்ளே) யாவர் எம்மோடியுத்தஞ்செய்யவிரும்பி (இந்தரணபூமியில்) வந்தடைந்திருக்கின்றனர்;—எதிர் எய்தி நின்ற இவர் தங்களில்=எதிரே (இந்தரணபூமியில்) வந்தடைந்துநிற்கின்ற இந்த வீரர்களுள்ளே—யாவரோடு அமர் தொடங்கல் ஆம் என=(நாம்) எவர்களோடியுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பிக்கலாமென்று—அறிந்து கொள்ளும் அளவு=(எவ்வளவுகாலபரியந்தத்தில் நான் நன்றாக) அறிந்துகொள்ளுவேனோ அவ்வளவுகாலபரியந்தம்—யாவையும்=எல்லாவுலகங்களையும்—தந்து=சிருஷ்டித்து—அவை காவல் பேணி=அவ்வுலகங்களை இரட்சித்து—பின் அவை கரந்து கொண்டருள்செய் கண்ணனே=பின் அவ்வுலகங்களைச்சம்மரித்துக்கொள்ளாநிற்கும் ஸ்ரீ-பகவானே—மேவ நீ கடவும் மாக் கொள் தேரினை=யான் விரும்பக் (கருணையினால்) நீர்நடத்தும் அசுவங்களைப்பூண்டிருக்கின்ற எனது ரதத்தை—நிறுத்துவாய் என விளம்பினான்=(இரண்டுசேனைகளின் மத்தியில்) நிறுத்தக்கடவீரென்று அருச்சுனன்கூறினான்,—எ-று.

"யாவையுங்,காவல்பேணியவைதந்துபின்னவை கரந்துகொண்டருள்செய்கண்ணனே,தேரினைநிறுத்துவாய்." என்றுஅருச்சுனன் ஸ்துதிபூர்வமாக ஆக்ஞாபித்தது, சுவாமியாகிய நம்மைக் கீழான சாரதித்தனத்தில்வைத்துப் பிரேரிப்பிக்கின்றனனெனத் திருவுளத்து முனிவுறாதருள்செய்தற்பொருட்டென்க. (கங)

[அதன்பின்னர் என்னநிகழ்ந்ததென்னுந்திருதராஷ்டிரர் வினாவுக்குச் சஞ்சயர்கூறுகின்றார்.]

விளம்பு மவ்வளவின் மேகவண்ணனுமவ் வெள்ளைமாநடவு தேரினைக், களங்கொளும்பரிசு நின்றதானைநடு வேகடாவியிது காணெனா, வளங்கொள் கங்கைமகனாதியாகமுடி மன்னரியாவரையு முன்னுறாத், துளங்கு கின்றமொழி யோடுநெஞ்சினொடும் வல்லவாறுசில சொல்லினான். (கச)

இ-ள். (திருதராஷ்டிரரே) விளம்பும் அவ்வளவில்=(இந்தப்படி அருச்சுனன்) பிரார்த்தித்தவுடனே—மேகவண்ணனும்=கார்வண்ணனான ஸ்ரீ-பகவானும்—அவ்வெள்ளை மா நடவு தேரினை=சுவேதாசுவங்கள்பூட்டிநடத்தாநிற்கும் (அவ்வருச்சுனனது) இரதத்தை—களம் கொளும்பரிசு நின்ற தானை நடுவே கடாவி=போர்க்களமானதுகொள்ளும்படிநின்ற இரண்டுசேனைகளின்மத்தியிற்செலுத்தி(ப்பீஷ்மத்ரோணர்முதலானஅரசரெதிரேநிறுத்தி)—இதுகாண் எனா=(ஒன்றாய்த்திரண்டுள்ள)இந்தக்கௌரவசேனையை அருச்சுனா நீ பாரென்றருளிச்செய்ய—வளம் கொள் கங்கை மகன் ஆதி ஆக=பெருமைபொருந்தியபீஷ்மர்முதலாக—முடி மன்னர் யாவரையும்=கிரீடத்தையுடைய (பந்துக்களான) அரசர்களெவரையும்—முன் உறா=(அருச்சுனன்) எதிரே (நன்றாகக்) கண்டு (இருண்டமயோடுகூடினவனாய்)—துளங்குகின்ற மொழியோடும் நெஞ்சினொடும்=தழுதழுத்தவசனத்தோடும்,(கலங்குகின்ற)மனத்தோடும்—வல்ல ஆறு சில சொல்லினான்=தனது சக்தியளவில் (இனிச்சொல்லப்போகின்ற) சிலவசனங்களை (ஸ்ரீ-பகவான் எதிரே) சொன்னான்,—எ-று. (கச)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

தாவிலருந் தந்தையருந் தந்தையர்தந் தந்தையரு
மேவியுடன் பிறந்தாரு மெய்ஞ்ஞான மளித்தாரு
மாவியென நட்டாரு மான்றோரு மமர்க்களத்தே
மேவியவெம் பொருட்டாக வீடுவான் றொடங்கினார். (கரு)

இ - ள். தாவில் அரும் தந்தையரும் = (பூரிசிரவஸ்முதலியரான) வருத்தமற்ற அரியபிதாக்களும், — தந்தையர்தம் தந்தையரும் = பீஷ்மர், சௌமதத்தர்முதலிய பாட்டன்மாரும், — மேவி உடன்பிறந்தாரும் = துரியோதனன்முதலிய சகோதரரும், — மெய்ஞ் ஞானம் அளித்தாரும் = துரோணன், கிருபன்முதலிய ஆசாரியரும், — ஆவி என நட்டாரும் = பிராணனைப்போலுஞ் சினேகிதரான அசுவத்தாமா, சயத்திரதன்முதலினரும், — ஆன்றோரும் = அறிவுடையர்களான கிருதவர்மா, பகதத்தன்முதலிய சுகிருதுகளும், மற்றும் உபகாரஞ்செய்பவர்களான *மாதாமகன்முதலியபெரியோரும் — அமர்க் களத்தே = இந்தயுத்தபூமியில் — மேவிய எம் பொருட்டு ஆக = (இராச்சியத்தை விரும்பிப்போர்புரிய) வந்த எமதுகாரணமாக — வீடுவான் தொடங்கினார் = (தமது) பிராணன்களைவிடத்தொடங்கினர். — எ-று. (கரு)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

தீதறு சிறுவர்மற் றவர்கள் சேய்களு
மாதுல ரிவர்களோ மாய்கின் றாரெனக்
காதல்செய் திடரினாற் கலக்க முற்றவன்
மாதவ னெதிர்சில மறித்துங் கூறுவான். (கசு)

இ-ள். தீது அறு சிறுவர் = குற்றமற்ற லட்சுமணன்முதலான புத்திரரும், — மற்று அவர்கள் சேய்களும் = பின்னும் பௌத்திரரும், — மாதுலர் = சல்லியன், சகுனிமுதலிய மாமன்மார்களும் (ஆகிய) — இவர்களோ மாய்கின்றார் என = இப்படிப்பட்ட பந்துக்களோ மாயப்போகின்றனரென்று — காதல்செய்து = (அவர்களிடத்துக்) கிருபைசெய்து — இடரினால் = (அதனாலுளதாகுஞ்) சோகத்தினால்

* மாதாமகன் = மாதாவின்பிதா.

— கலக்கம் உற்றவன் = மோகத்தையடைந்த அருச்சுனன் — மாதவன் எதிர் = ஸ்ரீ-பகவான் எதிரே — சில மறித்தும் கூறுவான் = சில வார்த்தைகளை மீட்டுஞ்சொல்லுவானாயினான். — எ-று. (கசு)

[அருச்சுனன் சோகத்தால் தன்னிடத்துளதாகுஞ் சின்னங்களை ஸ்ரீ-பகவானிடத்திற்கூறுகின்றான்.]

[வேறு.]

வாயே யன்றி முகமலரா மனமொன் றுணர மாட்டாது
தீயே யென்ன வுடல்வெதும்புஞ் செவ்வே நிற்க மாட்டுகிலேன்
வேயே யருதின் காண்டீப வில்லு நழுவி விழாநின்ற
தாயே யனையாய் போர்நின்ற தமரைக் காணுந் தொறுமன்னே.

இ - ள். தாயே அனையாய் = தாயையொப்பான ஸ்ரீ-பகவானே — போர் நின்ற = யுத்தத்தில் (இச்சையோடுகூடி இந்த ரணபூமியில்) நிற்கின்ற — தமரைக் காணுந்தொறும் = (பீஷ்மர்முதலியவெனது) உறவினரைப்பார்க்குந்தோறும் — வாயே அன்றி = வாக்கானது (செவ்வையாக வசனிக்க) வாராததுந்தவிர — முகம் மலரா = முகமானது மலர்ச்சியடையாமல் (வாடுகின்றது,) — மனம் ஒன்று உணர மாட்டாது = மனமானது ஒன்றையுமறியமாட்டாமற் * சுழலுகின்றது, — தீயே என்ன உடல் வெதும்பும் = நெருப்பேயென்று சொல்லும்படிக்குச் சரீரமானது வெப்பமுற்றுவாடுகிறது, — செவ்வே நிற்கமாட்டுகிலேன் = செவ்வையாகநிற்கமாட்டுகிறேனில்லை, — வேயே தரு = மூங்கிலாலே செய்யப்பட்ட — இன் காண்டீப வில்லும் = நிடமான காண்டீபமென்னுந்தனுசும் — நழுவி விழா நின்ற = (எனது அஸ்தத்தினின்றும்) நழுவிக் கீழேவிழுகின்றது. — எ-று.

மன், ஏ-அசைநிலைகள்.

விழாநின்றது, எனற்பாலது ஈறுகுறைந்தது. "தாயையனையாய்." என்னுஞ்சம்போதனை, நீர் பக்தஜனங்களைக்கண்டுசோகமோசனத்தையடையச்செய்வதுபோல உமது பக்தனான என்னையும் சோகமோசனஞ்செய்ய வேண்டுமென்னுங் குறிப்பு. (கஎ)

* மனத்தின்சுழற்சி = மூர்ச்சைக்குப் பூர்வாவஸ்தை.

[இங்ஙனம் தான்பரவசமாதற்குமற்றொருகாரணமுங்கூறுகின்றான்.]

ஓத லாகா நிமித்தங்க ளொன்றே யல்ல பலவுளவாங்
காத லாரைக் கொன்றுபெறும் பயனோ வொன்றுங் காணேனு
னாத லாலிவ் வென்றியுட னரசி னுரிமை யானதனை [வ.
யெய்த லாவ தென்கின்ற தியாதின் பொருட்டோ வியம்பாய

இ-ள். ஓதல் ஆகா நிமித்தங்கள்=(சொற்பகாலத்திற் றுன்பமடைவதைச் சூசனைபண்ணுநிற்கும்) விபரீதநிமித்தங்கள்—ஒன்றே அல்ல பல உள ஆம்=ஒன்றுதானேயல்ல (இடதுநேத்திரந்துடிப்பதுமுதலிய)பலவுளவாக அனுபவிக்கின்றேன்.—[தர்மப்பிரவிர்த்திக்குக்காரணமாகியஞானத்தைப் பிரதிபந்தஞ்செய்யாநிற்குஞ்சோகத்தைப் பூர்வம், "வாயேயன்றிமுகமலரா." என்பனமுதலிய லிங்கவாயிலாக நிரூபணஞ்செய்து இனிச்சோகத்தினுளதாகும்விபரீதப்பிரவிர்த்திக்குக்காரணரூபமான விபரீதபுத்தியை நிரூபணஞ்செய்கின்றான்.] (ஸ்ரீ-பகவானே இந்தயுத்தத்தில்) காதலாரைக் கொன்று=(பீஷ்மர்முதலிய) பந்துஜனங்களைச்சம்மரித்து—பெறும் பயனோ=அடையாநின்ற பிரயோஜனமோ—நான் ஒன்றும் காணேன்=யாதொன்றுங்கண்டிலேன்.—[யுத்தத்திற் பந்துஜனங்களைச்சம்மரிப்பதனால் விஜயம், இராச்சியம், விஷயசுகம் ஆகிய திருஷ்டமானபிரயோஜனங்கள் உனக்குளவாமேயென்னும் ஸ்ரீ-பகவான் சங்கைக்கு அருச்சுனன்சொல்லுகின்றான்.] ஆதலால்=(பந்துவதத்தால்பிரயோஜனங்காணப்படாமையின் விஜயமுதலியவற்றில் எனக்கு இச்சையோ இல்லை;) ஆதலினால்,—இவ்வென்றியுடன்=இச்சத்துருஜயத்துடனே கூட—அரசின் உரிமை யானதனை=அரசாட்சியை—எய்தல் ஆவது என்கின்றது=(யுத்தத்தால்நீ) அடைதல் (பிரயோஜனமாக உனக்கு) உளதாமென்று நீர்சொல்லுகின்றது—யாதின் பொருட்டோ=யாதுநிமித்தமோ—இயம்பாய்=(அதனை) அருளிச்செய்வீராக.எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. (கஅ)

[விருத்தரான மாதா, பிதாமுதலியசம்பந்திகளின் பாணபோஷணத்தின்பொருட்டுப் புருஷன் அதர்மத்தைச்செய்யினும் அது தோஷத்தின் பொருட்டாகாதென்று மநுபகவான்கூறியிருப்பதால் உனக்குஇராச்சியாதிகளின் இச்சையில்லையாயினும் உனதுசம்பந்திகளின்பொருட்டு நீயுத்தத்திற்பிரவிர்த்திக்கவேண்டுமென்னும் ஸ்ரீ-பகவான்சங்கைக்கு அருச்சுனன்கூறுகின்றான்.]

அரசவ் வரசால் வரும்போக மதனா லின்ப மெய்துமென
வுரைசெய் பொருள்கள் யாவர்சிலர் பொருட்டா லுலக ருழந்த
டைவர், வரைசெய் புயனே மற்றவர்தம் பொருளுந் தங்கள் வா
ணாளு, நிரைசெய் தொருவ ரொருவரின்முன் னிற்க வந்து நி
ன்றாரால். (ககூ)

இ-ள். வரைசெய் புயனே=மலையையொப்பான புஜத்தையுடைய ஸ்ரீ-பகவானே—அரசு=இராச்சியம்,— அவ்வரசால் வரும் போகம்=அவ்விராச்சியத்தால்வரும் போக ஏதுவான விஷயம்,—அதனால் எய்தும் இன்பம் என உரைசெய் பொருள்கள்=அவ்விஷயத்தாலடையப்படுஞ்சுகமென்று சொல்லப்படும்பொருள்களை—யாவர்சிலர் பொருட்டு=யாவர் சிலரின் (பிராணபோஷண) நிமித்தமாக—உலகர்=உலகிலுள்ளோர்—உழந்து அடைவர்=பிரயாசமுற்றடையாநிற்போ—மற்றவர்=மற்றவர்களே—தம் பொருளும்=தமது தனங்களிலும்,—தங்கள் வாழ் நாளும்=தமது ஜீவனத்திலும்—நிற்க வந்து=(ஆசையைப்) பரித்தியாகஞ்செய்துவந்து—நிரைசெய்து=வரிசையாக—ஒருவர் ஒருவரின் முன் நின்றார்=ஒருவரொருவர் முன்னேநின்றனர்.—எ-று. ஆல், ஆல்-அசைநிலைகள்.

"யாவர்சிலர்." என்றது ஆசாரியர், பிதா, பிதாமகர், புத்திரர் பௌத்திரர்முதலியோரை. (ககூ)

[இதுவுமது.]

ஆன பொருளீ தாதலினா லவரைக் கொன்றா லருள்சேரா
தீன மன்றி யெங்களுக்கோ ரின்ப மெங்கு மில்லையால், கூனா
வரிவிற் கொண்டெவ்வெனைக் கொலினு மவரை யான்கோறல், வா
னம் பெறினு மாட்டேனான் மண்ணின் பொருட்டாலல்லவே
மினே. (உ0)

இ-ள். ஆன பொருள் ஈது ஆதலினால்=(பந்துஜனங்களோடு யுத்தஞ்செய்வதால்) உளதாவதான பிரயோஜனமானது இதுவேயாதலால்—அருள் சேராது=கிருபையோடுகூடாமல்—அவரைக் கொன்றால்=அப்பீஷ்மத்துரோணதியரைக்கொல்லில்— எங்களுக்கு=எமக்கு—ஈனம் அன்றி=தோஷமுளதாதலேயன்றி—ஓர் இன்பம்=ஓர் சுகமானது—எங்கும் இல்லை=எவ்விடத்தும் உளதாதலில்லை.—[கிருபையினால் நீ பீஷ்மதுரோணதியரைக்கொல்லாவிடினும் பீஷ்மதுரோணதியர் இராச்சியலோபத்தால் உங்களை அவசியங்கொல்லாநிற்

பர்; ஆதலால், நீயே இவர்களைக்கொன்று இராச்சியத்தையனுபவிக்கக்கடவாயென்னும் ஸ்ரீ-பகவான்சங்கைக்கு அருச்சுனன் கூறுகின்றனர்] கூனை வரி வில் கொண்டு = வளைவாக வரிந்துகட்டியவில்லைக்கொண்டு—என்னைக்கொலினும் = (பீஷ்மத்ரோணாதியர் இராச்சியலோபத்தால்) என்னைக்கொன்றாலும்—அவரை யான் = அப்பீஷ்மதுரோணாதியரை நான்—வானம் பெறினும் = சுவர்க்க (மத்தியபாதாள மென்னும் மூ)வுலகை அரசாளப்பெறினும்—கோறல்மாட்டேன் = கொல்லுதல்செய்யமாட்டேன்;—நான் = இப்படிப்பட்ட யான்—மண்ணின் பொருட்டால் = பிருதுவிமாத்திரத்தின் (அரசாட்சியின்) பொருட்டினால்—வல்லேனோ = கொல்லவல்லேனோ? (அல்லன்.)—எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. (உ0)

[அருச்சுனா நீ ஆசாரியர்முதலாயினோரைக்கொல்லுவதில்தோஷமுளதாமென்றெண்ணிடல் அவர்களைக்கொல்லாமல்விட்டு அரக்குமாளிகையில் தீக்கொளுத்தினது முதலானவற்றால் வெகுவிதமான தாருண்துக்கங்களை உங்கட்குக்கொடுத்த துரியோதனாதியரைக் கொன்றால்தோஷமென்னையென்னும் ஸ்ரீ-பகவான்சங்கைக்கு அருச்சுனன் கூறுகின்றான்.]

கொற்றவர்தங் குலங்கெடுத்தால் வருகின்ற குற்றமுமெய்
யுற்றவர்தந் திறம்பிழைத்தா லுறுகின்ற வுயர்பழியு
மற்றவர்க ளறியாது மறந்திடுக மறந்தாலுங்
குற்றமென வறிந்தநான் குறிக்கொள்ளா தொழிவேனோ. (உக)

இ-ள். கொற்றவர் = அரசர்களுடைய—ம் குலம் கெடுத்தால் = தமதுகுலமானது நாசமாகும்படிபண்ணினால்—வருகின்ற குற்றமும் = வந்தடையாநின்றதோஷத்தையும்,—மெய் உற்றவர்தம் திறம் பிழைத்தால் = மெய்மையான மித்திரரிடத்துத் துரோகம்பண்ணினால்—உறுகின்ற உயர் பழியும் = அடைகின்ற மிகுந்தபாதகத்தையும்—மற்று அவர்கள் = * ஆததாயிகளான துரியோதனாதியர்—அறியாது மறந்தாலும் மறந்திடுக = விசாரித்தறியாமல்மறந்தாலுமறக்கக்கடவர்—குற்றமென அறிந்த நான் = (குலக்ஷயமும், மித்திரதுரோகமுந்

---

* அக்கினியிடுபவன், விஷமிடுபவன், சஸ்திரபாணியாய்க்கொல்லவந்தவன், பரதனத்தை அபகரிப்பவன், பரருடையபூமியை அபகரிப்பவன், பரருடையஸ்திரீயை அபகரிப்பவன் இவ்வறுவரும் ஆததாயிகளென்று சொல்லப்படுவர்.

குற்றமென்று விசாரித்தறிந்த யான்—குறிக் கொள்ளாது ஒழிவேனோ = மனத்தின்கட்கொள்ளாதொழிவேனோ.—எ-று.

ஆததாயிகளைக்கண்டமாத்திரத்தில் கொல்லலாமென்றுசாஸ்திர வசனமிருந்தாலும் அங்ஙனங் கூறுகிறபது அர்த்தசாஸ்திரம்; அதை ப்பார்க்கிலும்பிரபலமான தர்மசாஸ்திரத்தில் பிராணிமாத்திரத்திற்கு இம்சையை நிஷேதித்திருப்பதால் பந்துஜனங்களாகிய துரியோதனாதியரைக்கொல்லலாகாதென்பது அருச்சுனன்கருத்து. (உக)

[யுத்தம்பண்ணலாகாதென்று பூர்வந்தான்சொல்லியபொருளைத் திடப்படுத்துதற்பொருட்டு யுத்தத்தால்வரும்அனர்த்தபரம்பரையை இனிவர்ணிக்கின்றான்.]

குலங்கெடவே வருகின்ற குலதருமங் கேடுறுமக்
நலங்கெடவே குலம்பாவ நண்ணுமது நண்ணவே
யிலங்கிழையார் நெறிதிரிவ ரிவர்களெறி திரியவே
தலங்குலவு குலமெல்லாந் தலைதடுமா றுகுமால். (உஉ)

இ-ள். குலம் கெடவே = குலமானது நாசமாகவே—வருகின்ற = (பரம்பரையாகவனுஷ்டித்து) வருகின்ற—குல தருமம் கேடு உறும் = குலத்தின் சர்வதர்மங்களும் நாசத்தையடையாநிற்கும்;—அந்நலம் கெடவே = அந்தத்தர்மமானது நாசமாகவே—குலம் பாவம் நண்ணும் = (சிட்சிக்கத்தக்கவிருத்தபுருஷரில்லாமையினால் சேஷமாயிருந்த ஸ்திரீ, பாலராதிரூபமான) குலத்தை (அநாசாரரூபமான) அதர்மமானதுவந்து (தனது) வசம்பண்ணிக்கொள்ளும்;—அது நண்ணவே = அதர்மமானதுவந்து (தனது) வசம்பண்ணவே—இலங்கு இழையார் நெறி திரிவர் = விளங்காநின்ற ஆபரணத்தையுடைய குலஸ்திரீகளெவரும் வியபிசாரிகளாவர்;— இவர்கள் நெறி திரியவே = இவர்கள் வியபிசாரிகளாகவே—தலம் குலவு குலம் = உலகத்திற்பொருந்துகின்ற குலமுழுதும்—தலை தடுமாறு ஆகும் = (ஒழுங்குதவறி) வருணசங்கரமாம்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

வியபிசாரிகளான ஸ்திரீகளிடத்தில் வருணசங்கரமுண்டாகும் பண்ணமாவர் என்றபடி. (உஉ)

[இதுவுமது.]

தடுமாற்ற மக்குலத்தே சார்ந்தவர்க்குஞ் சாராதே
கெடுமாற்ற லினைந்தவர்க்குங் கேடாகிரயங் கிடைப்பிக்கும்
படுமாற்ற பென்னுவைக்கேன் பண்டிறந்தோர் களுந்தமக்கோள்
விடுமாற்ற லவர்கள்பெறு திருணாகத் திழிவர்களால். (உங)

இ-ள். தமொற்றம் = வருணசங்கரமானது—அக்குலத்தே சார்ந்தவர்க்கும் = அந்தக்குலத்திற் பொருந்தினவருக்கும், — சாராது = பொருந்தாமல்—கெடும் ஆற்றல் நினைந்தவர்க்கும் = (குலவு) கெடும்படியானசெயலைக்கருதிச்செய்தோர்க்கும்—கெடா நிரயம் கிடைப்பிக்கும் = கெடாத நரகத்தையடையச்செய்விக்கும் [illegible] டும் மாற்றம் = (மேலும் அவ்வருணசங்கரத்தால் [illegible] பங்களை — என் உரைக்கேன் = என்னென்று (வரையறுத்துக்) கூறுவேன்.—படுத்திறந்தோர்களும் = பூர்வமே இறந்து (சுவர்க்கத்தையடைந்து) உள்ள (இவரது) பிதிரரும்—தமக்கு ஒன்றிடும் ஆற்றல் அவர்கள் பெறாது = தமக்குப் பொருந்தாநிற்கும் பிண்டக்கிரியை, சலக்கிரியைகளைச் செய்யாநிற்கும் புத்திரரைப் (பின்னர்ப்) பெறாமையின்—இருள் நரகத்து இழிவர்கள் = (சுவர்க்கத்தினின்றும்) இருண்டநரகங்களில் வீழாநிற்பர்.—எ-று. ஆல், ஏ - அசைநிலைகள். (உ௩

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

வாரா நின்ற குலமயங்கப் பண்ணினோர்க்கு மற்றதனைச்
சாரா நின்ற குலத்திற்குந் தருமந் தளர்ந்து சாயுமாற்
சாரா நின்ற சாதிகுல தருமந் தளர்ந்து சாயவே
போரா நிரய மெய்துமெனப் பெரியோ ரெல்லாம் பேசுவரால். (

இ-ள். வாராநின்ற குலம் = (பரம்பரையாய்) வராநின்றகுலமானது—மயங்கப் பண்ணினோர்க்கும் = சங்கரமாகும்படி பண்ணின குலத்தவருக்கும்,—மற்று அதனைச் சாராநின்ற குலத்திற்கும் = சங்கரத்தைப்பொருந்திநிற்கின்ற குலத்திலுள்ளவருக்கும்—தருமம் தளர்ந்து சாயும் = தர்மமானது குறைந்துகெடும்;—சாராநின்ற = (சுருதி [illegible] மூலமாயும், பரம்பரையாயும்) அடைந்திருக்கின்ற—சாதிகுல தருமம் = ஜாதிதர்மம், குலதர்மங்கள்—தளர்ந்து சாயவே = குறைந்துகெடவே— (இவர்க்கு) போரா நிரயம் எய்தும் என = [illegible] ளாதகரகமானது பொருந்துமென்று—பெரியோர் எல்லாம் பேசுவர் = பெரியோர் யாவருங் கூறுவர்.—எ-று.

ஆல், ஆம்-அசைநிலைகள். (உச

[குணதோஷங்களையறிபவனாகவிருந்தும் இப்படிப்பட்ட யுத்தஞ்செய்யநிச்சயித்ததால் தன்னை நிந்திப்பவனாய் அருச்சுனன் இப்போது கூறுகின்றான்.]

பின்னை யனைய செல்வத்தை வேண்டித் தங்கள் மெய்யுயிரைக், [illegible] நின்றவரைக் கொல்லத் துணிந்த கொடுவினையேன், என்னே கொடிய பெரும்பாவ மெய்தநினைந்தேன் யானுமிவர், முன்னே படைவிட் டமர்துறந்து நின்றா லிவர்கள் முனிவாரோ. (உ௫)

இ-ள். பின்னை அனைய = (தோன்றியழியாநின்ற) பின்னையே யொப்பான — செல்வத்தை வேண்டி = இராச்சியசுகத்தை யிச்சித்து—தங்கள் மெய் உயிரை = தமது சரீரவாயுவை—கொன்னே = வீணாகவே—கழிக்க நின்றவரை = போக்கும்பொருட்டு வந்துநிற்கின்ற (என்னுடைய பந்துஜனங்களாகிய) துரியோதனாதியரை—கொல்லத் துணிந்த = கொல்லும்படி நிச்சயித்த—கொடு வினையேன் = கொடும் பாவியாகிய யான்—என்னே = மகா ஆச்சரியம்—கொடிய பெரும் பாவம் எய்த நினைந்தேன் = கொடுமையான பெரும் பாவத்தையடையும்படி கருதினேன்.—யானும் = நானும்—இவர் முன்னே = (ஆயுதபாணிகளான) இத்துரியோதனாதியரெதிரே—படை விட்டு = ஆயுதங்களை யெடாதொழித்து—அமர் துறந்து = *பிரதிகாரயுத்தஞ்செய்யாதவனாய்—நின்றால் = நிற்கில்—இவர்கள் = இத் துரியோதனாதிகள்—முனிவாரோ = துவேஷத்துடனே (என்னைக்) கொல்லுவரோ? (கொல்லார்.)—எ-று. (உ௫)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

கொல்லினு மெனக்கிது பொறுக்கைகுண மென்றே
கல்லினிகர் தோள்விடலை கண்ணனெதிர் கூறி
வில்லினுட னேபகழி சோரவிழி சோரச்
செல்லுமணி யாழியணி தேர்மிசை யிருந்தான். (உ௬)

இ-ள். கொல்லினும் = (அப்படியன்றிக்) கொன்றாராயினும்—எனக்கு = (குணதோஷங்களை விசாரித்தறியாநின்ற) எனக்கு—இது

* பிரதிகாரம் = அடிக்கும்புருஷனை எதிர்த்தடித்தல்.

பொறுக்கையே = இக்கொலையைச் சகித்துக்கொள்ளுதலே — க்ஷேமதரமாம்; — [இனிச்சஞ்சயர் திருதராஷ்டிரனைக்குறித்துக் கூறுகின்றார்.] என்று = என்றிந்தப்பிரகாரம் — கல்லின் நிகர் தோள் விடலை = மலையையொப்பான புஜங்களையுடைய ஆண்மகனான அருச்சுனன் — கண்ணன் எதிர் கூறி = ஸ்ரீ-பகவான் எதிரே (தனது அபிப்பிராயத்தைச்) சொல்லி — வில்லின் உடனே பகழி சோர = வில்லோடு கூடப்பாணமானது நழுவி விழவும் — விழிசோர = கண்களினின்று [illegible] — செல்லும் மணி ஆழி அணி = ஓடாநின்ற மணிகளையுடைய உருளைகள்பூண்ட — தேர் மிசை இருந்தான் = இரதத்தின்மீதிருந்தனன். — எ-று.

சகாரம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. (உ௯)

முதலாவது,

சோகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரமுள்ளிட்டத் திருவிருத்தம்-௩௦.

உ-வது, சாங்கியயோகவத்தியாயம்.

[அஹிம்சையும், பிட்சாசனமுமே பரமதர்மமென்னும் புத்தியினால் யுத்தத்தினின்றும் அருச்சுனன் பராமுகமாயினனெனப் பூர்வத்தில் சஞ்சயர்முகத்தாற்கேட்ட திருதராஷ்டிரர் தமது புத்திரர்க்கே இராச்சியநிலைத்தாயிற்றென்றெண்ணிச்சந்தோஷமெய்தியிருந்தமையைச் சஞ்சயரறிந்து அத்திருதராஷ்டிரருடைய ஆசையைக்கெடுக்கவிரும்பினவராய்ப் பின்னிகழ்ந்ததைக்கூறுகின்றார்.]

இவ்வண்ண மரியொழுக்கி யெழுகின்ற விரக்கத்தாற்
செய்வண்ண மறியாது திகைத்திருந்த தேர்விசய
னுய்வண்ண மதுநாடி யொருவண்ண முலகோதுங்
கைவண்ண மலருடைய கார்வண்ணன் கட்டுரைப்பான். (க)

இ-ள். (திருதராஷ்டிரரே) இவ்வண்ணம் அரி ஒழுக்க = பூர்வாத்தியாயத்திற்சொல்லியபடியாம் [illegible] விவேக

மானது விலகும்படி — எழுகின்ற இரக்கத்தால் = (பீஷ்மதுரோணாதியர்விஷயமாக) உண்டாகின்ற ஸ்நேகரூபமான கிருபையினால் — செய் வண்ணம் அறியாது = (தான்) செய்யும்படியான கிருத்தியத்தையறியாமல் — திகைத்துத் தேர் இருந்த விசயன் = (கண்ணீர்சுரப்பச்) சோகத்தையடைந்து தேரிலிருந்த அருச்சுனனானவன் — உய் வண்ணம் அது நாடி = (அச்சோகமோகங்கள்நீங்கி) ஈடேறும்படியான அனேகயுக்திகளைத் திருவுளத்தில்நாடி — ஒருவண்ணம் உலகு ஓதும் = சச்சிதானந்த அகண்டைகரசமாக உயர்ந்தோர்களாற் றுதிசெய்யாநிற்கும் — மலர் வண்ணம் கை உடைய கார்வண்ணன் = செந்தாமரைமலர்போலுந்திருக்கரங்களையுடைய மேகவண்ணரான ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவான் — கட்டுரைப்பான் = உறுதிப்படவருளிச்செய்வாராயினார். — எ-று.

[ஸ்ரீ-பகவான் அருச்சுனனைப்பார்த்து அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஆயா தவர்க்கு மலிகட்கு மடுப்ப தழியாப் பழியுனது தே
யா வறிவைத் தேய்ப்பதறச் சிறுமை களிலே சிறுமையது
சாயா நரகத் திடைசாய்ப்ப துன்போல் பவர்க்குத் தகுதியன்றீ
தேயா நிலத்தே யுனையையா வெவ்வா றடைந்த தெனவறி
யேன். (உ)

இ-ள். ஐயா = அருச்சுனா — ஈது = இந்தமோகமானது — ஆயாதவர்க்கும் = அவிவேகிகளுக்கும், — அலிகட்கும் = பேடிகளுக்கும் — அடுப்பது = கிட்டுவது, — அழியாப் பழி = கெடாததுர்க்கீர்த்தியைத் (தருவது,) — உனது தேயா அறிவைத் தேய்ப்பது = உன்னுடைய குறையாத (கிருத்தியாகிருத்திய)விவேகஞானத்தைக்குறைப்பது, — சிறுமைகளிலே அறச் சிறுமையது = துன்பத்தைப்பயக்கத்தக்கவைகளுள்ளே மிகவுந்துன்பத்தைப்பயக்கத்தக்கது, — சாயா நரகத்திடை சாய்ப்பது = கெடாத நரகத்திற்றள்ளத்தக்கது, — உன்போல்பவர்க்குத் தகுதி அன்று = உன்னைப்போன்ற க்ஷத்திரியருள்ளே சிறந்தபுருஷர்க்குக்கூடாதது; — ஏயா நிலத்தே = பொருந்தக்கூடாததான இந்த யுத்தபூமியிலே — உனை அடைந்தது = உன்னை (இம்மோகமானது) பொருந்தினது — எவ்வாறு என் அறியேன் = எந்த வழியினாலென்று (யான்) அறிகிலேன் — எ-று.

யுத்தரூபமான ஸ்வதர்மத்தின் நிவிர்த்திரூபமான இம்மோகமானது
உன்னை மோட்சத் [illegible] சாரூபமான எதுவினாலடைந்ததோ! அல்

லது, சுவர்க்கத்தின் இச்சாரூபமான எதுவினாலடைந்ததோ! அல்லது, கீர்த்தியின் இச்சாரூபமான எதுவினாலடைந்ததோ! அல்லது, மற்றை எதுவினால்அடைந்ததோவென்பார், "எவ்வாறடைந்தது" என்றார். "அறியேன்" என்றது, அருச்சுனனது மோகத்தைப் பற்றித் திருவுள்ளத்தின்கண்ணெழும் வருத்தத்தாலெனக. (உ)

[இதுவுமது]

ஒவ்வாதீ தொழிந்தமர்மே லொருப்படுகென் றுருங்கரிய
செவ்வாயன் றிருமொழியத் தேர்விசயன் செப்புவான்
மெய்வாயி னொடுமனத்தான் மிகப்போற்றற் குரியாரை
யெவ்வாறு கொலைபுரிவே னென்றிவ்வா றியம்பினான். (ங.)

இ-ள். ஈது ஒவ்வாது=(துச்சமான) இவ்வதைரியமானது (சாட்சாத்மகேசுரனோடெங்கூட யுத்தஞ்செய்த மகாப்பிரபாவமுடைய அருச்சுனா உனக்குக்)கூடாது;—ஒழிந்து= (அதைப்)பரித்தியாகஞ்செய்து (எழுந்து)—அமர் மேல்=(சுதர்மரூபமான)யுத்தத்தில்—ஒருப்படுகு என்று=சாவதானனாகக்கடவாயென்று—கரிய உரு செவ்வாயன் திரு மொழிய=கரியவுருவத்தையும், சிவந்த வாயையுமுடைய ஸ்ரீ-பகவான் நன்கருள—தேர் விசயன் செப்புவான்=இரதத்தையுடைய அருச்சுனனானவன் (தனது அபிப்பிராயத்தை இனிக்) கூறுகின்றான்.—மெய் வாயினொடு மனத்தால்=மனம், வாக்கு, காயமென்னுமுக்கரணங்களால்—மிகப் போற்றற்கு உரியாரை=(புஷ்பம், சந்தனம், அட்சதைமுதலிய திரவியங்களைக்கொண்டு) மிகவும் பூஜைசெய்தற்குயோக்கியரான பீஷ்மதுரோணாதியரை—எவ்வாறு கொலைபுரிவேன் என்று—(கூர்மையான ஆயுதங்களைக்கொண்டு இந்த யுத்தத்தில்) எப்படிக்கொல்லுவேனென்று—இவ்வாறு இயம்பினான்=இந்தப்பிரகாரங்கூறினான்.—எ-று.

ஒருப்படுகு எனற்பாலது, ஈறுகெட்டது. (ங)

[ஆனால் நீஎப்படிச்சீவிப்பாயென்னின்? அதற்குக்கூறுகின்றான்.]

மாற்றலர்க ளென்றிவரைக் கொன்றுபெறும் பெருவாழ்வி
லேற்றமுரைத் தியான்பிறர்பா லிரந்துண்கை யினிதன்றோ
கூற்றவர்க ளுயிருண்டா லவர்குருதி யாற்குழைத்த [ம்.
சோற்றைபுனல் போதுமன்றோ யான்பின்னைத் துய்ப்பதெலா

இ-ள். மாற்றலர்கள் என்று=சத்துருக்களென்றுகருதி—இவரைக் கொன்று=(மகானுபாவரான) இப்பீஷ்மதுரோணாதியரைச்சம்மரித்து—பெறும் பெரு வாழ்வில்=அடையாநிற்கும் பெரிய இராச்சியவாழ்வைப்பார்க்கிலும்—ஏற்றம் உரைத்து=(இவர்களது) பிரபாவத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு—யான் பிறர்பால்=நான் அன்னியரிடத்தில்—இரந்து உண்கை=இரந்து (பிட்சாந்நத்தைப்)போஜனஞ்செய்தல்—இனிது அன்றோ=சிரேஷ்டமல்லவா?—(இப்படிக்கல்லாமல்) கூற்று அவர்கள் உயிர் உண்டால்=(இந்தயுத்தத்தில்) காலனானவன் அவர்களுயிரையுண்ணும்படிக்கு யான் செய்வேனானால்—அவர் குருதியால்=அவர்களது உதிரத்தால்—குழைத்த=சமைத்த—சோற்றை=அந்நத்தை— உணல் போதும் அன்றோ=புஜிப்பதுபோதுமல்லவா—பின்னை=பின்னர்—யான் துய்ப்பது எலாம்=நான் புஜியாநிற்கும் போகமனைத்தும்.—எ-று.

மகானுபாவர்=கல்வி, கேள்வி, தவம், ஒழுக்கங்களிற்சிறந்தோர். (ச)

[க்ஷத்திரியனுக்குச் சுதர்மமாவதால் யுத்தமே உனக்குச் *சிரேயசைப்பயக்கத்தக்கதென்னும் ஸ்ரீ-பகவான்சங்கைக்கு அருச்சுனன் கூறுகின்றான்.]

தவர்கொள்படை விடுகையோ தவிர்கையோ தருவதுமற்
றிவர்களெனை வெல்வரோ யான்வெல்வ னோவறியே
னிவர்கள்சில ரிறந்தக்கா லதனாலே யென்னுயிர்போ
மவர்களமர் தொடங்குகவென் றடல்குறித்து நின்றாரால். (ரு)

இ-ள். தவர் கொள் படை விடுகையோ=(எனக்குச்சுதர்மமாவதால்) வில்லிற்பூட்டியபாணத்தைப் பிரயோகஞ்(செய்துபீஷ்மதுரோணாதியரோடு யுத்தஞ்)செய்வதோ!—தவிர்கையோ=அல்லது, யுத்தஞ்செய்வதைவிடுத்து (இம்சையில்லாமையால்) பிட்சையேற்றுண்ணுதலோ!—தருவது=எனக்குரியது.—மற்று அவர்கள்=பீஷ்மதுரோணாதியர்—எனை வெல்வரோ=என்னையுத்தத்திற்சயிப்பரோ!—யான் வெல்வனோ=யான் அவரை யுத்தத்திற்சயிப்பனோ!— அறியேன்=அறிந்திலேன்.—இவர்கள் சிலர் இறந்தக்கால்=இவர்களில்யாவர்சிலர் மரணமாயின்—அதனாலே=அவர்கள்மரணத்தினாலே—என் உயிர் போம்=எனது பிராணன் (ஜீவியாமல் இறந்து) போகுமோ—அவர்க

* சிரேயசு=தர்மம், அல்லது மோட்சம்.

ன்=அந்தப்பீஷ்மதுரோணாதியரோ—அமர் தொடங்குக என்று=யுத்தத்தைஆரம்பிப்பாயாகவென்று—அடல் குறித்து நின்றார்=வெற்றியைக்கருதிக்கொண்டு எதிரேநிற்கின்றனர்.—எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. இது குளகம். (ரு)

[இதுவுமது.]

ஆதலா லறிவாய விழியினைமற் றாதவர்பாற்
காதலா மிருண்மறைப்ப நெறியெங்குங் காணேனு
ஞாதலா லெனக்குறுவ தறிகிலே னுரைத்தருள்வாய்
சாதலா னதும்பிறப்பு மில்லாத தனிமுதலே. (சு)

இ-ள். ஆதலால்=ஆதலினால்,—அறிவு ஆய விழியினை=(எனது) புத்தியாகிய கண்ணினை—அவர்பால்=பீஷ்மதுரோணாதியரிடத்துள்ள—* காதல் ஆர் இருள் மறைப்ப—ஆசையாகிய இருளானது மறைக்க—நெறி எங்கும் நான் காணேன்=உய்யுநெறியை எவ்விடத்தும் யான் கண்டிலேன்;—ஆதலால்=அக்காரணத்தினால்,—எனக்கு உறுவது அறிகிலேன்=எனக்குப்பொருந்தாநிற்கும் பரமபுருஷார்த்தரூபமான ஸ்ரேயஸை அறிந்திலேன்;—உரைத்தருள்வாய்=(அதனை) உபதேசித்தருள்வீராக;—சாதலானதும் பிறப்பும்=மரணமும், ஜநநமும்— இல்லாத தனிமுதலே=(ஒருபோதும்) இல்லாத ஒப்பற்றகடவுளே.—எ-று. மற்று, ஆங்கு அசைநிலைகள். (சு)

[புத்திரனாகவும், மாணாக்கனாகவுமில்லாத புருஷனுக்குப் பிரமவித்தையை உபதேசிக்கக்கூடாதென்று சுருதியிருத்தலின், உனக்கு எப்படி உபதேசிப்பேனென்னும் ஸ்ரீ-பகவானது சங்கையைப்பற்றி அருச்சுனன் கூறுகின்றான்.]

[வேறு.]

உஞ்சேபோகு நெறிவாளா வுனைப்பணேனென் றுளங்கருதிற்
றஞ்சேயென்றுன் சரண்புகுந்தேன் றண்டிற்பணிந்தேன் றாமரைக்கண், மஞ்சேயுன்றன் மாணாக்க னாயுன்பாத மலர்புனைந்தேன், னஞ்சேலென்றிங் கடியேன்செய் வினைகளெவி யருள்புரிவாய். (எ)

* "காதல்" என்றது, பீஷ்மதுரோணாதியரைச் சம்ஹரித்து எப்படிச்சீவிப்பேனென்னுஞ்சிந்தையை.

இ-ள். தாமரைக் கண் மஞ்சே=செந்தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய மேகவண்ணரான ஸ்ரீ-சுவாமீ—உஞ்சு போகும் நெறி=(சம்சாரதுக்கத்தினின்றும் நீ) பிழைத்துச் செல்லும்வழியை—வாளா=(நீ மாணாக்கனாய்க்) கேளாமல்—உனைப்பணேன் என்று உளம் கருதில்... உபதேசஞ்செய்வனோவென்று திருவுள்ளத்திற்கருதுவீராகில்—தஞ்சே என்று=(எனக்குத்) துணை நீரேயென்று(நம்பி)—உன் சரண் புகுந்தேன்=உம்மைச்சரணமடைந்தேன்,—தண்டில்பணிந்தேன்=தண்டம்போல (ப்பூமியில் வீழ்ந்து உம்மை)நமஸ்கரிக்கிறேன்,—உன்றன் மாணாக்கன் ஆய்=உமதுசீடனாய்—உன் பாதமலர் புனைந்தேன்=உமது பாததாமரையைச் சிரசிற்றரிக்கிறேன்—அஞ்சேல் என்று=(அருச்சுனனே! நீ) அஞ்சற்கவென்று—இங்கு அடியேன் செய் வினைகள் ஏவி=இங்கே யான் செய்யத்தக்கதொழில்களில் என்னைச்செலுத்தி—அருள்புரிவாய்=அநுக்கிரகித்தருள்வீராக.—எ-று.

தஞ்சமென்றபசல்லினைத் தஞ்செசன்றது, கடைக்குறை. ஏகாரம் தேற்றப்பொருளினின்றது. (எ)

[நீயே விசாரஞ்செய்து யாதுசெய்ய யோக்கியமாயோ அதனைச் செய்தியென்னின்? அதற்குக்கூறுகின்றான்.]

மண்ணாளும் பெருஞ்செல்வ மன்றியே மாயாத
விண்ணாடு பெற்றிடினு மென்னுடைய மெய்யுணர்வு
தன்னாம லெடுதுயர நலியாமற் காப்பதனைக்
கண்ணாவிங் கெவ்விடத்துங் காண்கிலேனெனக் கலுழ்ந்தான். ()

இ-ள். மண் ஆளும் பெரும் செல்வம் அன்றியே=பூமண்டலமுழுதும் அரசாட்சிசெய்யும் பெரியஐசுவரியத்தை(யடையினும்அதுவும்) அன்றி—மாயாத விண் நாடு பெற்றிடினும்=(சொற்பகாலத்திற்)கெடாத இந்திரன்முதல் இரணியகர்ப்பபரியந்தமான சர்வதேவதைகளின் ஐசுவரியங்களையடையினும்—என்னுடைய மெய் உணர்வு=எனதுசரீரேந்திரியங்களை—அடு... துயரம்=வருத்தாநிற்கும் (இந்தச்) சோகமானது—தன்னாமல்=(...ருகாலத்தும்) பொருந்தாமலும்,—நலியாமல்=(பொருந்தினும்)வருத்தாமலும்—காப்பதனை=காக்கத்தக்கவுபாயத்தை—கண்ணா=ஸ்ரீ-...ரானே—இங்கு எவ்விடத்தும் காண்கிலேன்=இங்கே எவ்வுலகங்களிலுங்கண்டிலேன்—எனக் கலுழ்ந்தான்=என்றழுதுமௌனமாகவிருந்தான்.—எ-று.

இதன்ருற்பரியம்; இந்தவுலகத்து விஷயபோகங்களிலும், சுவர்க்கமுதலியவுலகங்களின் விஷயபோகங்களிலும் சுருதிப்பிரமாணத்தினாலும், யுக்திரூபாநுமானப் பிரமாணத்தினாலும் அநித்தியத்தன்மையே பெறப்படுதலின், அவ்வநித்தியபோகங்களால் சோகநிவிர்த்திகூடாதென்பது. சுருதி;— "பண்ணிய தொழிறரு ப...னையு, மண்ணிடை நுகர்ந்திட மாறு மாறுபோற், புண்ணிய வினைதரும் போகம் யாவையும், விண்ணிடை யிருந்தனு பவித்து மீளுமால்" என்பது. இகலோக பரலோகங்களிலுள்ள சர்வபதார்த்தங்களும் அநித்தியமாகைக்கு யோக்கியமாம்; காரியமாவதால்: எதுஎது காரியமோ! அது அது அநித்தியமேயாம்; பிரசித்தமான கடாதிபதார்த்தங்கள்போலவென்பது அநுமானரூபயுக்தியென்க. (அ)

[அதன்பின்னிகழ்ந்ததைச் சஞ்சயர்சொல்லுகின்றார்.]

செய்மார்பிற் சொரிவதென நெடுங்கண்ணீர்சோர
விம்மாநின் றவன்காதல்வெந்தீயால்வேவாமே
கைம்மாறொன் றின்றியுயிர் காப்பதே கடன்பூண்ட
வம்மாயன் றிருவாய்மை யருண்மாரி யாலவிப்பான். (௯)

இ - ள், செய் மார்பில் சொரிவது என = செய்யை மார்பிலோடவிடுவதுபோல — நெடும் கண்கள் நீர் சோர = நெடியகண்களினின்றும் நீரானது விழ — விம்மா நின்றவன் = அழாநின்ற அருச்சுனன் — காதல் வெம் தீயால் = (பீஷ்மதுரோணாதியரைப்பற்றித் தனதுந்தக்கரணத்தினின்றும்எழாநின்ற) ஆசையாகிய கொடியவக்கினியினால் — வேவாமே = வெந்தழியாமல் — கைம்மாறு ஒன்று இன்றி = (யாதொரு) பிரதியுபகாரத்தையும் அபேட்சியாமல் — உயிர் காப்பதே = உயிர்களையிரட்சிப்பதுவே — கடன் பூண்ட = (தனக்குக்) கடனாகக்கொண்டருளிய — அம்மாயன் = அந்தக்கிருஷ்ணபகவான் — திரு வாய்மை = (தமது) திருவாக்காகிய — அருள் மாரியால் = கிருபாவருஷத்தினால் — அவிப்பான் = (அதனைத்) தணித்தற்பொருட்டு, — எ-று.

இது குளகம். (௯)

[ஸ்ரீ-ஹ்ருதம்.]

[வேறு.]

மின்னை யனைய திருநகைகொண் டருளிவிளைத்தா மரைநாறும், பொன்னையணியுந் திருமார்பன் போகாத்துயர்போம் பரி

செண்ணி, முன்னைமறைக ளெடுத்துரைத்து முடியும்பொருளாய் முதற்பொருளாந், தன்னையுள்ள பரிசவற்குத் தானேசாற்றத் தொடங்கினான். (க0)

இ - ள். மின்னை அனைய திருநகைகொண்டருளி = மின்னையொப்பான மந்தகாசஞ்செய்து — விளைத் தாமரை நாறும் = வாசனையொருந்திய தாமரைப்பூவிலெழுந்தருளிய — பொன்னை அணியும்திரு மார்பன் = இலக்குமியைத் தரித்திருக்கும் அழகிய மார்பினையுடைய அந்தப்பகவான் — போகாத் துயர் = (மற்றோருபாயங்களாலும்) நீங்காத சோகமானது — போம்பரிசு எண்ணி = நீங்கும்படியான உபாயத்தை (த்திருவுளத்தின்கண்ணே) நாடி — முன்னை மறைகள் எடுத்து உரைத்து முடியும் பொருள் ஆய் = பழையவேதங்களெல்லாமெடுத்துச்சொல்லிமுடிந்தபொருளாகி — முதல் பொருள் ஆம் தன்னை = (உலகுக்கு) முதற்பொருளாயுள்ள (பரமான்மாவாகிய) தன்னை — உள்ள பரிசு = உள்ளபடியே — அவற்கு = (சோகத்தையடைந்துள்ள) அருச்சுனனுக்கு — தானே சாற்றத் தொடங்கினான் = தானே உபதேசிக்க வாரம்பித்தனன். — எ-று.

"அவிப்பான், தன்னைத் தானேசாற்றத்தொடங்கினான்" என்று முற்கவியோடன்னுவயித்துக்கொள்க. நமதுயோகமாயாவையவத்தால், இவனுக்குண்டாகிய இம்மோகத்தை ஒழிப்பிப்பெனென்று கருதிமகிழ்ந்ததை, "திருநகைகொண்டருளி" என்றும், பரமார்த்தத்தவஸ்துவை அறியாமையினாலுண்டானசோகமானது பரமார்த்தவஸ்துவிவேகஞானத்தினாலேயே நீக்கற்பாலதாமெனத் திருவுளத்தாலோர்ந்ததை, "போகாத்துயர்போம்பரிசெண்ணி" என்றுங் கூறினார். (க0)

[அநான்மாவான தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் வேறுபிரித்துப் பிரத்தியகான்மாவை யறிவித்தற்பொருட்டுப் பீஷ்மர்முதலாயினோர் சோகத்திற்குவிஷயபூதரன்றென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

சாவதிலை யாவர்களு நிற்கவுநீ தானே
மாய்வரென நீகருது மாதர்களெல் லாருந்
தேய்வரிய தீவினைசெய் யாதமையி னாலே
வீய்முன்முன் வானுலக மேவுவர்கள் மேன்மேல். (கக)

இ-ள். (அருச்சுனு)யாவர்களும் சாவது இலை=எவரும்(ஒருவராலும், ஒன்ருலும்) மரணமாவதேயில்லை;— அது நிற்க=(மேலதனை விரித்துக்கூறுதும்) அதுநிற்க (இப்போதுவேறென்றுகேள்;)—மாய்வர் என=(யுத்தத்தில்)மரணமாவரென்று—நீ கருதும்மாரதர்கள்எல்லாம்=நீமதியாநிற்கும் மகாரதரான பீஷ்மதுரோணுதியரெவரும்—தேய்வு அரிய=கெடுதற்கரிய—தீவினை. செய்யாதமையினுலே=பாவவினைகளைச்செய்யாமல் புண்ணியவினைகளைச் செய்துவந்தமையினுலே—வீவதன் முன்=(யுத்தத்தில்) மரணமாவதற்குமுன்னே—வான் உலகம் மேல்மேல் மேவுவர்கள்=சுவர்க்கத்தை மேன்மேலுமடையாநிற்பர்.—எ-று. தான், ஏ-அசைநிலைகள். (௧௧)

[இதுவுமது.]

அன்னவர்கள் சோகித்தொனுவழுதலானும்
பன்னவரி யோர்கண்முறை யேபகர்த லானு
மன்னமய லேறியுண் மயங்கினைகொல் [illegible]
தின்னதொழி லானதை மறந்திடுவை யுங்கேள். (௧௨.)

இ-ள். அன்னவர்கள் நீ துக்கப்படத்தக்கவராகாத பீஷ்மதுரோணுதியரை—சோகிதர் என அழுதலானும்=துக்கப்படத்தக்கவரென்று (நீ கருதி) இரங்குவதனுலும்,—பன்ன அரியோர்கள் முறையே=சொல்லுதற்கரியபண்டிதர்கள்வசனிக்குமொழுங்கின்படியே—பகர்தலானும்=வசனித்தலாலும்—மன்ன=அருச்சுனு—மயல்ஏறி=பிராந்திபதிகரித்து—உள் மயங்கினை கொல்=(இரஜதமில்லாதசுத்தியின்கண்ணே இரஜதத்துவபுத்தியுள்ளவன்போல)உள்ளம் மயங்கினையோ!—வாயாது=(புத்திமானுன உனக்குக்) கூடாது (ஆதலால்,)—இன்னதொழிலானதை மறந்திடு=இந்தச்சோகமயமான தொழிலை மறந்து—இவையும் கேள்=(இனி எம்மால் கூறப்படும்) இவ்வசனங்களையுங் கேட்பாய்.—எ-று.

சோகப்படத்தகாதவர்களைப்பற்றிச்சோகப்படுவதால், "மயலேறியுண்மயங்கினைகொல்" என்றும், பண்டிதர்களைப்போல முன்னே அனேகவார்த்தைகளை வசனித்ததால், "வாயாதின்னதொழிலானதைமறந்திடு" என்றும், வார்த்தைமாத்திரத்தால் பண்டிதர்போல விளங்குகின்றனையல்லாமல் அவர்களது நிலையையடைந்திலை; அதனைக்கூறுதுங் கேட்டியென்பார், "இவையுங்கேள்" என்றுங் கூறினார்.

(௧௨

[பண்டிதர்களது நிலையைக்கூறுகின்றார்.]

மாயுமவ ராலுமுயிர் வாழுமவ ராலு
மாயுமறி வோர்களழி யாமையறி யாயோ
நீயுமிவர் தாமுநிகழ் நாளுநெறி தேரி
லேயும்வகை யாலுலகி லென்றுமுள மேகாண். (௧௩)

இ-ள். மாயும் அவராலும்=மரித்துப்போன பந்துஜனங்களாலும்,—உயிர் வாழும் அவராலும்=சீவித்திருக்கும் பந்துஜனங்களாலும்—ஆயும் அறிவோர்கள்=(ஆன்மாநான்மாக்களை) ஆராய்ந்தறிந்திருக்கும் அறிவுடையோர்கள்—அழியாமை அறியாயோ=சோகமடையாதிருக்குந்தன்மையை (அருச்சுனு நீ) அறிந்திலைகொல்லோ? [illegible] படிப்பட்ட *பண்டிதர்களது நிச்சயத்தை அறிந்து சோகத்தை விடு [illegible] து கருத்து.)—[ஸ்தூலசரீரத்தினின்றும் ஆன்மாவை வேறுபிரித்தற்பொருட்டு முன்னர் ஆன்மாவின்கண் நித்தியத்துவஞ் சாதிக்கின்றார்.] நீயும்=அருச்சுனுநீயும்,— இவர்தாமும்=பீஷ்மதுரோணுதியரான இவ்வரசர்களும்,— நிகழ் நாளும்=விளங்காநின்ற (ஈசுரனுனை) நானும்—நெறி தேரில்=சுருதி, யுக்தி, அனுபவவாயில்களாலாராயின்,—ஏயும் வகையால்=(இதற்குப்பூர்வம் ஒருகாலுமிலமென்பதாமற்) பொருந்துந்தன்மையினால்—உலகில்=உலகின்கண்—என்றும் உளமே=சரீரவிநாசத்தின் பின்னர்ப் பவிஷியகாலத்தும் (நித்தியமாகிய ஆன்மசொரூபமாக) உள்ளோம்.—எ-று.

ஏ தேற்றமசை. காண்-முன்னிலை அசைச்சொல்.

நாமெவரும் சரீரோற்பத்திக்குப்பூர்வகாலத்தில் இலமென்றிலேமென்றதால், ஆன்மாவின்கண்ணே பிராகபாவத்தின் அப்பிரதியோகித்தன்மைகாண்பித்தனர். சரீரவிநாசத்தின்பின்னர்ப் பவிஷியகாலத்தும் நாமெவரும்உளமென்றதால், ஆன்மாவின்கண்ணே பிரத்துவம்சாபாவத்தின் அப்பிரதியோகித்தன்மைகாண்பித்தனர்; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், பூதபவிஷியவர்த்தமானமென்னுங் காலத்திரயத்துமுள்ளது யாது அது நித்தியம் என்னும் நித்தியலட்சணம் ஆன்மாவின்கண்ணே பொருந்தும்: [illegible] ககத்தின்கட்பொருந்தாது; ஆதலால்

*"கண்டவெல்லாம்பொய்யென் றுள்ளத்திலனைத்திலும்வெங்காதனீத்த, பண்டிதராமுழுதுணர்ந்த பெரியோனாயிராதுபாசமாயை" என்று வசிட்டராமாயணங்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆன்மாவே நித்தியமாகலின், ஆன்மா ஸ்தூலசரீரத்தைப்பார்க்கிலும் விலட்சணமென்றே பெறப்படுகின்றது. (கங)

[பூர்வதேகத்தைவிட்டு நூதனதேகத்தையடையும் ஆன்மாவுக்கு விகாரித்துவஞ்சித்தமாகலின், நித்தியத்துவம் எங்ஙனங்கூடுமென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு அநுகூலமென்று திருஷ்டாந்தபூர்வகமாக ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

பொன்றுவ துடம்பதனு ணின்றபொருள் பொன்று
தென்றுமொ ரியற்கையொடு நிற்குமியல் பைக்கேள்
முன்றொடர் மகப்பருவம் விட்டிளமை மூப்போ
டொன்றுமுட லாயினு முயிர்க்கியல்ப தன்றால். (கச)

இ-ள். பொன்றுவது உடம்பு = மரணமாகின்றதுதேகந்தான்; அதன் உள் நின்ற பொருள் = அத்தேகத்திலுள்ளே (சாக்ஷியாய்) நிற்கின்ற ஆன்மா—பொன்றுது = மரணமாகாது:—என்றும் ஓர் இயற்கையொடு நிற்கும் = எப்போதும் (அவிக்கிரியமான) ஒரேசுபாவத்தையுடையதாய் நிற்கின்ற—இயல்பைக்கேள் = (அப்படிப்பட்ட ஆன்மாவின்) சுபாவத்தை (அருச்சுனா) கேள்;—உடல் = (வர்த்தமானதேகமானது—முன் தொடர் மகப்பருவம் விட்டு = முன்னேதானடைந்த சைசவாவஸ்தையையொழித்து—இளமை மூப்போடு = (பின்) யௌவனம் வயோதிகமென்னும் அவஸ்தைகளோடு—ஒன்றும் ஆயினும் = பொருந்துமானாலும்—உயிர்க்கு = (தேகாபிமானியான) சீவனுக்கு—இயல்பது அன்று = (அன்னியோன்னியம் விலட்சணங்களான அவஸ்தைகள்) சுபாவமன்று.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (கச)

அன்னவகை யாவுரு வழிந்துவரு மாங்கே
யென்னுருவ மாமறி விறந்துபிற வாதாற்
பின்னதறி வானுட லழிந்துபிரி போதுந்
தன்னதென வேதுமொர் சலிப்பதறி யானால். (கரு)

இ-ள். அன்னவகை = அப்படியே—உரு = பூர்வதேகமானது—அழிந்து வரும் ஆங்கே = நாசமாய் [illegible] லிங்கதேகவாயிலால் அன்னியதேகமானது) உள்ளதாகும் அவ்விடத்தே—என் உருவம் ஆம் அறிவு = (பரமான்மாவாகிய) என்னுருவமான ஆன்மா—இறந்து பிறவாது = நாசமடைந்து ஜநநமாகாது; (ஆகலின், நித்தியமாம்;)—அது அறிவான் = (சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்களால்) அவ்வான்மாவின் நித்தியத்துவத்தை அறிந்ததீரன்—பின் = பின்னர்—உடல் அழிந்து பிரிபோதும் = தேகமானது அழிந்தொழியுங்காலத்தும்—தன்னது என ஏதும் ஓர் சலிப்பது அறியான் = தன்னதென்று சிறிதுமொருதுன்பத்தையடையான்.—எ-று. ஆல், மூன்றும் அசைநிலைகள். (கரு)

[ஆனால், சீதோஷ்ணசுகதுக்காதிகளை ஆன்மா பொருந்துவதேதனாலென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இவ்வகைய தாகிலழல் சீதமிட ரின்பஞ்
செய்வகை யிலாவறிவு சேர்குவதெ னென்னின்
மெய்வகையி னுவிவை விளைந்துதர மேய
வைவகையி னுபுல னும்பொறியு மையா. (கசு)

இ-ள். இவ்வகையது ஆகின் = இப்படியாமாகில்—அழல் சீதம் இடர் இன்பம் = உஷ்ணம், சீதம், துக்கம், சுகம் (என்னுமிவைகளை)—செய்வகை இலா அறிவு = நிஷ்கிரியமான ஆன்மா—சேர்குவது என் என்னின் = (நான்சுகி, நான்துக்கியென்று) அடையாநிற்பது யாதினாலென்று கேட்பாயாகில்—ஐயா = அருச்சுனா—மெய் வகையினால் = உண்மையாக (நாடிடில்) — ஐவகையின் ஆய = ஐந்துகூறுபாட்டினையுடையனவாகிய—புலனும் பொறியும் = சுரோத்திராதி இந்திரியங்களும், சப்தாதிவிஷயங்களும்—விளைந்து தர = (பரஸ்பரம் விஷயவிஷயிபாவ) சம்பந்தமாய் (தம்மோடுசம்பந்தித்த அந்தக்கரணத்திற்குக்) கொடுக்க—இவை மேய = (அந்தக்கரணதர்மங்களான) சீதோஷ்ணசுகதுக்காதிகள் (அந்தக்கரணத்தோடு தாதான்மியாத்தியாசத்தால் ஆன்மாவின்கண்ணே) பொருந்தின.—எ-று. (கசு)

அநான்மாவான அந்தக்கரணதர்மங்களாகிய சுகதுக்காதிகளை இவை அநித்தியமென்னும்புத்தியினால் சகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இப்போதருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

சீதமுழன் முதலவற்றின் [illegible] கேட்கி லநித்தியமாய்ப்
போதலொடு வருவனவா [illegible] குமவை பொறுநீயு
மாதலிலென் பயனென்னி லவைபொறுத்த பெரியோனை
யேதமவை நிலைகலக்கா வன்வீடே பெய்துமால். (கஎ)

இ - ள். சீதம் அழல் முதலவற்றின் செயல் கேட்பில்=சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களின் றன்மைகளை (அருச்சுன நீ) கேட்பாயாகில்—அநித்தியம் ஆய்=அஸ்திரமாய்,—போதலொடு வருவன ஆய் இருக்கும்=நாசோற்பவங்களையுடையனவாயுள்ளன;—அவை நீயும் பொறு=அவைகளை (*சகித்துக்கொள்ளுதல் ஞானாதிகாரியினிலக்கணமாதலின், அதிகாரியாகிய) நீயும் சகித்துக்கொள்ளுவாய்;—ஆதலின், பயன் என் என்னில்=ஞானிக்கென்னும்பத்தியால்சுகதுக்காதிகளைச் சகித்தலால் (உளதாகும்) பிரயோஜனமானதென்னையென்றுகேட்பாயாகில்—அவை பொறுத்த பெரியோனை=அச்சுகதுக்காதிகளைச் சகித்தவனை—ஏதம் அவை=தோஷங்களையுடையனவான அச்சுகதுக்காதிகள்—நிலை மலக்கா=தன் நிலையினின்றுங் கலங்கும்படிசெய்யாவாம்.—அவன்=(இக்காரணத்தால் விட்சேபரகிதனான) அவ்வதிகாரி—வீடு எய்தும்=வீடடைவன்.—எ-று.

ஏகாரம்-பிரிநிலை. ஆல்-அசைநிலை.

மேலைச்செய்யுளிரண்டின்றாற்பரியம்; இந்திரியங்களும் விஷயங்களும் தோஷங்களைக்கொடுக்கும்வாயிலாக அந்தக்கரணத்தையே சுகதுக்கங்களடையும்படி பண்ணுகின்றனவல்லாமல் நித்தியமான ஆன்மாவைச்சுகதுக்கங்களடையும்படி பண்ணவில்லை; ஏதாலெனின்? நித்தியமான ஆன்மாநிர்க்குணன், நிர்விகாரி என்னுஞ்சுருதியினால்; ஆனால் நான்சுகி, நான்துக்கியென்று ஆன்மாவின்கண் சுகதுக்கங்கள் பிரதீதியாகின்றனவேயென்னில்? ஸ்படிகத்தில் செவ்வரத்தம்பூவின் நிறம்போலஅந்தக்கரணவுபாதிவசத்தால் அவ்வந்தக்கரண தர்மங்களான சுகதுக்கங்கள் ஆன்மாவின்கண்ணே பிரதீதியாகின்றன. தனது தர்மத்தை அன்னியவஸ்துவினுள்ளதாகத்தோற்றுவிப்பதியாது அது உபாதியெனப்படும். யாதொருதர்மமானது உபாதியினாற்பண்ணப்படுகிறதோ அதுஅசத்தியமேயாம். அந்தக்கரணத்தின்கண்ணே சுகதுக்கங்களை விளைவிப்பவைகளானபுலனும், பொறியும் ¶நியதசுபாவமுடையனவல்ல; பின்னையோ, அநியதசுபாவமுடையனவாம்; எதாலெனின்? ஓர்போது சுகத்தைவிளைவிப்பனவான சீதோஷ்ணாதிகள் மற்றோர்போது துக்கத்தையும் விளைவிப்பனவாமாதலால் புலனும், பொ

---

* சகித்தல்-சுகம்வந்த[...]தாலும், துக்கம்வந்தபோது விதனமும் அடையாதிருத்தல்.

¶ நியதம்=ஒருநிச்சித சுபாவமுடையது.

றியும் அநியதசுபாவமுடையனவாம்; இவ்வாறான புலனும், பொறியும் விகாரமற்ற ஆன்மாவான உன்னைக் கிஞ்சின்மாத்திரமும் ஆசிரி செய்யமாட்டாவென்னும்விவேகத்தால் அவைகளைச்சகிப்பாயென்பதாம். (௧௭)

[ஆன்மா பிரதீதியாவதுபோல அநான்மாவான ஜகத்தும் பிரதீதியாவதால் ஆன்மாவைப்போல அநான்மாவாகியஜகத்தும் ஏன் சத்தியமாகாது: அநான்மாவான ஜகம்போல ஆன்மாவும் ஏன்அசத்தியமாகாதென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அவ்விரண்டின்கணுள்ளவிசேஷணத்தன்மைகளைவர்ணிக்கத்தொடங்கி முன்னர்த்திருஷ்டாந்தத்தில் அவ்விரண்டின்றன்மைகளை வர்ணிக்கின்றார். அல்லது, அதிதுக்கத்தோடுகூடிய சீதோஷ்ணாதிகளை எப்படிச்சகிக்கக்கூடும்: மிகவுங்கிலேசத்தோடுகூடி அவைகளைச்சகிக்கில் ஓர்போதுஆன்மா நாசமாய்விடுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான்சத்தசத்துக்களின் சுபாவங்களையருளிச்செய்யத்தொடங்கி முன்னர்த்திருஷ்டாந்தத்தில் அவைகளின் சுபாவங்களையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

மண்ணிற்ப விகாரமுமம் மண்ணைப்ந்த மண்ணொழித்துப்
பண்ணின்றும் பிறரில்லை பண்ணப்பட்ட பலபொருள்க
ளெண்ணின்று வதன்முன்பு மிறந்தபொழுது நிகழ்விடத்துங்
கண்ணின்றி மண்ணொழியக் கண்டாருளரோ கட்டுரைப்பாய்:

இ - ள். மண்ணிற்பு ஆய விகாரமும்=மண்ணினுளவாகிய கடசராவாதிவிகாரங்களைத்தும்—அம்மண்ணே=(காரணமான) அம்மண்மாத்திரமாம்;—[எதாலெனின்?]அந்த மண் ஒழித்து=(காரணமான) அம்மண்ணைத்தவிர்த்து—பண்ணின்றும் பிறர் இல்லை=(கடமுதலியவிகாரங்களைப்) பண்ணினவரும் அன்னியரில்லை;—பண்ணப்பட்ட பல பொருள்கள்=(மண்ணினாற்)பண்ணப்பட்ட(கடமுதலிய) அனேக விகாரங்களையும்—எண்ணின்=ஆலோசிக்குமிடத்து—அது தன் முன்பும்=உண்டாதற்குமுன்னும்,—இறந்த பொழுதும்=நாசமானபின்னும்,—நிகழ்வு இடத்தும்=த்தியிற்பிரதீதியாகுமிடத்தும்—கண்ணின் நாடி=கண்ணினால் நாடி—மண் ஒழியக் கண்டார் உளரோ=மண்ணைத்தவிர்த்துக் கண்டவருண்டோ—கட்டுரைப்பாய்=உறுதியாகச்சொல்லுதி.—எ-று.

இந்திரனுஞ்செய்யச்சமர்த்தனாகானென்பார், "பண்ணின்றும் பிறரில்லை" என்றார். (௧௮)

[தார்ஷ்டாந்தத்தில் சத்தசத்தின் விவேகம் இப்போதருளிச் செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

வையாரயி லுழவாவதன் வகையேயிதன் வகைகேண்
மெய்யானது நசியாதித னுடன்வேறென விரவும்
பொய்யானது நிகழாதிவை புலனாகிய பொருளே
யையாவெனை யறிவாரிவை யறிவார்பிற ரறியார். (௧௬)

இ - ள். வை ஆர் அயில் உழவா = கூர்மைபொருந்திய வேலையுடைய வீரா—அதன் வகையே = அத்திருஷ்டாந்தப்படியே—இதன் வகை கேள் = தார்ஷ்டாந்தத்தில் சத்தசத்தின்றன்மைகளைக்கேட்பாய்.—மெய்யானது நசியாது = சத்தான ஆன்மவஸ்துவானது (ஓர்காலத்தும், ஓர்தேசத்தும், ஓரவஸ்தையிலும்) அசத்தாகாது.—இதனுடன் = இந்த ஆன்மவஸ்துவோடு—வேறு என விரவும் = அன்னியமென்றுசொல்லும்படிக்கு(சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிதர்மங்களை)ப்பொருந்துகின்ற—பொய்யானது நிகழாது = அசத்தானதேகாதிப்பிரபஞ்சமானது காலத்திரயத்துஞ்சத்தியமாகாது;—இவையே புலன் ஆகிய பொருள் = சத்தசத்துக்களின் இப்படிப்பட்ட விவேகமே ஞானசப்தவாச்சியமாம்;—ஐயா = அருச்சுனா—எனை அறிவார் இவை அறிவார் = (பரமான்மாவான) என்னை அறிந்தவர்களே இந்நியாயத்தை(ச்சுருதி, ஸ்மிருதி, யுக்திகளால்) அறிவார்கள்;—பிறர் அறியார் = அன்னியரறியார்கள்.—எ-று. ஏகாரம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

"மெய்யானது நசியாதித னுடன்வேறென விரவும், பொய்யானது நிகழாது" என்பதன்கருத்து;—கடத்வமும், கடத்வத்தின் அபாவமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாதலின், ஓரதிகரணத்தில் ஓர்போதும் பொருந்தாமைபோல அபரிச்சின்னத்வரூபசத்துவமும், பரிச்சின்னத்வரூப அசத்துவமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாதலின், ஓரதிகரணத்தில் ஓர்போதும் பொருந்துவனவல்லவென்பதாம், சத்தாகியவஸ்துயாது? அது சர்வகாலத்தும் சத்தேயாம்: ஓர்போதும் அசத்தாகாது. அசத்தாகியவஸ்துயாது? அது சர்வகாலத்தும் அசத்தேயாம்: ஓர்போதும் சத்தாகாதென்னும்நியமரூபமானமரியாதையை வஸ்துவின்யதார்த்தசொரூபத்தையறிந்த ஞானிகளேஅறிவர்: *குதர்க்கிகளானநையாயிகரறியாரென்பார், "எனையறிவாரிவையறிவார் பிறரறியார்" என்றுகூறினார். (௧௬)

* சுருதி, ஸ்மிருதிகளோடுவிருத்தமான தர்க்கத்துக்குக் குதர்க்கமென்றுபெயர்.

[அவிநாசியானசத்தின்சொரூபத்தைச் சாமான்யமாகவர்ணித்து இனிவிசேஷமாகவர்ணிக்கின்றார்.]

யானும்வகை யதுகேளெழு மொலியேமுத லியவும்
வானாதியில் வருபூதமும் வருநாள்வரு மிடமா
யானதெழு மறிவியாவையு மறிகாரண மதுவாய்ப்
போநாளொடு வருநாள்வழி புணராததோர் பொருளே. ()

இ - ள். யான் ஆம் வகையது கேள் = ஆன்மா உள்ளதன்மையை(அருச்சுனா) கேள்.—எழும் ஒலியே முதலியவும் = (கற்பிதங்களாய்) எழுகின்ற சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்களும்,—வான் ஆதியில் வரு பூதமும் = ஆகாசாதிக்கிரமத்தினாலுண்டாகின்ற பூதமுதலியவும்—வரும் நாள் வரும் இடம் ஆய் = உண்டாகுங்காலையில் உண்டாதற்கிடமானசத்தாயும்,—ஆனது எழும் அறிவு யாவையும் = நீங்காது (அவைகளைப்பற்றி) எழுகின்ற அந்தக்கரணத்தின் விருத்திஞானங்கண்முழுதையும்—அறி காரணம் அது ஆய் = அறியாநிற்கும் ஸ்வரூபகாரணமாயும்,—போம் நாளொடு வரும் நாள் வழி = போங்காலத்துடனே வருங்காலமாகியவழியை—புணராதது ஓர் பொருளே = அடையாததுமான ஏகவஸ்துவாயிருப்பதே (ஆன்மாவின்றன்மையாம்.)—எ-று.

பூர்வஞ்சொன்ன தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதரகிதமான சத்வஸ்துவானது ஞானரூபஸ்புரணத்தோடபின்னமென்னின்? கடாதிபதார்த்தங்களைப்போலச் சடமாமென்றுவருஞ்சங்கையைத் தொலைத்தற்பொருட்டு, "எழுமொலியேமுதலியவும், வானாதியில்வருபூதமும் வருநாள்வருமிடமாய்" என்றெழியாது, "ஆனதெழு மறிவியாவையு மறிகாரண மதுவாய்" என்றார். சத்வஸ்துவோடு ஞானரூபஸ்புரணமானது அபின்னமென்னின்? எம்மிடத்துக்கடஞானம்நாசமாயிற்று,படஞானம் உற்பன்னமாயிற்றென்னும்பிரதீதி சகலர்க்குமுளதாதலின், ஞானரூபஸ்புரணத்திற்கு உற்பத்தியும், நாசமும் சித்திக்கின்றன; அவைசித்திக்கவே, ஸ்புரணரூபமானசத்வஸ்து தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதரகிதமென்னல்பயனில்கூற்றாமென்னுஞ்சங்கையைப்போக்கும்பொருட்டு அந்தக்கரணவிருத்திரூபவுபாதியின்உற்பத்தி, நாசங்களினாலேயே விருத்தியபிவியக்த சத்ரூபஸ்புரணத்தின்கண், உற்பத்தி, நாசங்கள் பிரதீதியாகின்றனவல்லாமல் விருத்தியபிவியக்தசத்ரூபஸ்புரணத்தின்கண் உற்பத்தி, நாசங்கள் வாஸ்தவமாக இல்லையென்

பார், "போநாளொடு வருநாள்வழி புணராததோர் பொருளை" என்றார். (௨0)

[இதுவுமது.]

அழியாதமெய் யஃதியாதெனி லவிகாரதை யுருவா
யொழியாநிறை வொடுநீடிய தெனதியானென வுணரா
வழியாமதி யியல்பாலிது சிலமாறுகொள் குவதாய்
மொழியாரவி யயமாமிதை முயல்வாற்கொல வலரார். ()

இ - ள். அழியாத மெய் அஃது யாது எனில் = (தேசகால வஸ்துக்களாற்பண்ணப்பட்ட) பரிச்சின்னரகிதமான சத்வஸ்துவானது இன்னும் எப்படிப்பட்டதென்று நீ கேட்கில், — அவிகாரதை உரு ஆய் = விகாரமற்றஸ்புரணரூபமாய் — ஒழியா நிறைவொடு நீடியது = (கடாதிகளில் ஆகாசம்போலத் தன்னிற்கற்பிதமான சகலபிரபஞ்சங்களிலும்) நீங்காதநிறைவோடு வியாபித்திருப்பது, — எனது யான் என = (அசத்தானதேகாதிகளை இவை) என்னுடையதுவெனவும், யானெனவும் — உணரா வழி ஆம் மதி இயல்பால் = அறியாநெறியாகிய ஞானசுபாவத்தால் — இது = இவ்வான்மவஸ்துவை — சில மாறு கொள்குவது ஆய் மொழியார் = (யாம் கூறினதற்குச்) சிலவிபரீதசுபாவமுடையதாகப் பெரியோர்கூறார்; (பின்னையோ, யாம் கூறியவண்ணமேகூறுவர்.) — அவியயம் ஆம் இதை = நாசரகிதமான இவ்வான்மாவை — முயல்வால் = தமது பிரயத்தனத்தால் — கொல வலர் ஆர் = கொல்லும்படியான சமர்த்தர்யாவர்? — எ-று.

கொலவலர் என்றவை, இடைக்குறைகள். (௨௧)

[உற்பத்தி, விநாசங்களாகிய தர்மங்களோடுகூடியதேகாதி அநான்மவர்க்கங்களின் அநித்தியத்தன்மையைக்காண்பிக்கின்றார்.]

இல்லாமையி னியல்கேளெழு கழுதாழியி னிடையே
யல்லாதெழு புனல்போலறி வுறவேயழி குவதா
லெல்லாவகை யினுமாய்வதிவ் வுருவேயறி வதுதான்
கொல்லாதழி கொலையானது குறுகாதத னெறிகேள். (௨௨)

இ - ள். (அருச்சுனா) இல்லாமையின் இயல் கேள் = (சீதோஷ்ணசுகதுக்காதித்துவந்துவங்களையுடைய இத்தேகாதிப்பிரபஞ்சரூபமான) அசத்தினிலக்கணத்தைநீகேட்பாய், — எழு கழுது ஆழியின் இடையே = (சூரியனது உஷ்ணகிரணத்தால் ஊஷரபூமியில்) எழும்பேய்த்தேரென்னுங்கானலினிடத்தே — அல்லாது எழு புனல்போல் = (சத்தும், அசத்தும்) அல்லாமலுண்டாகின்ற பிராதிபாசிகஜலம்போல — அறிவுறவே அழிகுவதால் = நன்றாகப்பார்க்கவே ஒழிந்துபோவதால் (¶பாதமாவதாலென்றபடி) — எல்லா வகையினும் மாய்வது இவ்வுருவே = *சர்வவிதங்களாலும் நாசமடையாநிற்பது இத்தேகந்தான், — [பீஷ்மாதியருடைய மரணத்தினுலுளதாகுஞ்சோகம் எப்படி அகாரணமோ அப்படியே இவர்களை மரணமடையப்பண்ணுவிக்கிற கர்த்தாவாக நானாகிறேனென்றெண்ணுகிற துக்கமும் அகாரணமென்றுசொல்லுகிறார்.] அறிவது தான் = ஸ்புரணரூபமான ஆன்மாவோ — கொல்லாது = ஒன்றைக்கொல்லுகிற கர்த்தாவுமாகாது, — அழி கொலையானது குறுகாது = ஒன்றாற்கொல்லப்படுகிற விஷயமுமாகாது; — அதன் நெறி கேள் = அவ்வான்மாவின்றன்மையை இன்னுங்கேட்பாய். — எ-று.

"அறிவுறவேயழி குவதால்" என்றிங்கேகூறினதுபோலவே, "உண்டான சிருட்டிதானன்றுப்பார்க்கி லொழிந்துபோம்" என்று வாசிட்டத்துங்கூறியிருப்பதுகாண்க. "கொல்லாதழிகொலையானது குறுகாது" என்றிங்கே கூறினதுபோலவே பிரமகீதையிலும், "கொன்றிடுதலுங்கொலை யுறுந்தொழிலு மில்லான்" என்றுகூறியிருக்கிறது; இது கடவல்லிசுருதியின்பொருளென்க. (௨௨)

[ஆன்மாவுக்கு நாசமின்றென்பதைச் சட்பாவவிகாரங்களின்றென்று கூறுமுகவாயிலால் வற்புறுத்துகின்றார்.]

[வேறு.]

ஊறுபட வொன்றினுள் பிறத்தல்பிறந் துளவாதல்
வேறுபட வளர்தல்வளர்ந் தயலொன்றாய் விளைந்தமைதல்
மாறுபடத் தேய்தலற மாய்தலென வருகின்ற
வாறியல்பு முடம்பன்றி யறிவடையா வாதலினால். (௨௩)

இ - ள். ஊறு பட = (அனேகவிதமான) இடையூறுகளைப்பொருந்த — ஒன்றின் உள் பிறத்தல் = ஒருதரத்திலே ஜநநமாதல், — பிறந்து உளவாதல் = உற்பன்னமாகியிருத்தல், — வேறுபட வளர்தல் = (அதற்கு) வேறாகவிருத்தியாதல், — வளர்ந்து அயல் ஒன்றாய் விளைந்து அமைதல் = விருத்தியாய் (அதற்கு) வேறான ஒருவிகாரமாகப்பரிணமமாதல், — மாறுபடத் தேய்தல் = (அதற்கு) மாறாகக்ஷீணித்தல், — அற

¶ பாதம் என்றது, மித்தையென்னுநிச்சயத்தை.
* சர்வவிதம் என்றது, அக்கினி வியாதியாதிகளை.

மாய்தல் என வருகின்ற=மிகவும் விநாசமாதல் என்றுசொல்லும் படிவாராநின்ற—ஆறு இயல்பும்=சட்பாவவிகாரங்களும்—உடம்பு அன்றி அறிவு அடையா=சரீரத்தையடையுமல்லாமல் ஸ்புரணரூபமான ஆன்மாவையடையாவாம்;— ஆதலினால்=அக்காரணத்தினால்,—எ-று.

"ஆதலினால்" என்பது,பிற்கவியோடன்னுவயம். (௨௧)

[பூர்வம் ௨௨-ம் செய்யுளில், "அறிவிதுதான், கொல்லாது நீகொலையானது குறுகாது" என்று பிரதிக்ஞைசெய்தவிரண்டில் "கொலையானது குறுகாது" என்றுபிரதிக்ஞை செய்ததை முற்செய்யுளில் விஸ்தாரமாகநன்கருளிச்செய்து இப்போது "அறிவது தான்,கொல்லாது" என்று பிரதிக்ஞைசெய்ததை நன்கருளிச்செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் பூர்வப்பிரசங்கத்தை உபசம்மாரம்பண்ணுகின்றார்.]

[வேறு.]

நில்லாவுடற்கே நின்றேயு நித்தியமாகி யநாச, மில்லாது பொய்ப் பிறப்பிறப்பொன் றறியாததுமற் றதுவறிந்தோர்,கொல்லார்கொலையே வலுஞ்செய்யார் குலமேலிட்டுக் குலமறைக, ளெல்லாம்விதித்த தொழிலினையு மியம்பிற்றென்றே யிது தெளிநீ. (௨௪)

இ - ள். (இவ்வான்மாவானது) நில்லா உடற்கே நின்றேயும்=அநித்தியமான தேகத்தின்கண்ணேயிருந்தும்—நித்தியம் ஆகியது=சர்வத்திரவியாபக வஸ்துவாயிருப்பது;—நாசம் இல்லாதது=[வா]பாதரகித சத்தியவஸ்துவாயிருப்பது;—[இதில்வேதுவையருளிச்செய்கின்றார்.] பொய்ப் பிறப்பு இறப்பு ஒன்று அறியாதது=மித்தையான ஜநநமரணங்களுள் ஒன்றையும் அறியாதது;—மற்று அது அறிந்தோர்=அத்தன்மையான ஆன்மாவை(க் குருசாஸ்திரோபதேசங்களால்) சாட்சாத்கரித்தஞானிகள்—கொல்லார்கொலை ஏவலும்செய்யார்=ஒருவனைக்கொல்லுகிறகர்த்தாவும், கொல்லுவிக்கிற பிரேரககர்த்தாவுமாகார்.—[ஆனால், யுத்தமுதலியகர்மங்களைவிதிக்குஞ் சுருதிகளின்றாற்பரியமென்னைகொலோவெனின்? அதற்குக்கூறுகின்றார்.] குலமறைகள் எல்லாம்=அவனவன் ஜாதிதர்மங்களைவிதிக்குஞ்சுருதிகளெல்லாம்—விதித்த தொழிலினையும்=(அவனவனுக்கு) விதித்த கர்மங்களையும்—குலம் மேலிட்டு=(அவனவன்) குலத்தின்மீதுவைத்து—இயம்பிற்று என்றே=(அவித்துவானுக்குச்சித்தசுத்தியின்பொருட்டு) விதித்தன (வல்லாமல் ஆன்மாவின்மீதுவைத்து ஆன்மசாட்சாத்காரமுடையவித்துவானுக்குவிதித்தில)வென்றே—நீ இதுதெளி=(அருச்சுனா) நீஇப்படிப்பட்டசுருதியின்றாற்பரியார்த்தத்தைத்தெளிதி,—எ-று.

சுருதியின்றாற்பரியமறியாதுமயங்குதலின், "தெளி" என்றார்.()

[ஆன்மாபரமார்த்தமாகவிகாரரகிதனானாலும் புராதனதேகத்தைவிட்டு நூதனதேகத்தையடையும்விகாரித்வம் உண்மையால் அவிக்கிரியத்வம் எங்ஙனங்கூடுங்கொலெனும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

பீறிய போர்வையைப் பெயர்த்துப் பின்னரோ
வேறியல் போர்வையை விரும்பு வாரென
வூறிய வுடம்பினி லுதித்த வுண்மைதான்
மாறியோ ருடம்பினை மருவு மன்னனே. (௨௫)

இ - ள். பீறிய போர்வையைப் பெயர்த்து=சிதிலமானவஸ்திரத்தைப் பரித்தியாகஞ்செய்து—பின்னரோ வேறு இயல் போர்வையை விரும்புவார் என=பின் உடனே நூதனவஸ்திரத்தைவிரும்பித்தரிப்பவர்களைப்போல—ஊறிய உடம்பினில்=வயதுசென்ற தேகத்தில்—உதித்த உண்மைதான்=விளங்குவதான ஆன்மாவும்—மாறி ஓர் உடம்பினை=ஜீர்ணமான அத்தேகத்தைப்பரித்தியாகஞ்செய்து மற்றொருநூதனமான தேகத்தை—மன்னனே மருவும்=அருச்சுனா பொருந்தும்.—எ-று.

ஜீர்ணவஸ்திரத்தைவிடுத்து நூதனவஸ்திரத்தைக்கிரகிக்கும் புருஷன் விகாரமற்று ஏகரூபனாயிருப்பதுபோலத் தேகியும் புராதனதேகத்தைவிடும்போதும், நூதனதேகத்தையடையும்போதும் அவிக்கிரியனாகவேயுளனென்பதாம். (௨௫)

[அக்கினியினால் வீடானது வெந்தபோது அவ்வீட்டின்கண்ணுள்ளபுருஷனும் வெந்துபோவதுபோல இந்தாலதேகம்நாசமாகும்போது அதன்கண்ணுள்ள ஆன்மாவும் நாசமாய்விடுமென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

உருப்பான்மை மற்றதனுக் கொருநாளு மின்மையாற்
செருப்பால்வெம் படைக்கலங்கள் சேதிக்க மாட்டாவா

னெருப்பால்வெந் தழியாது நீரானெக் கொழுகாது
மருத்தாலுஞ் சலியாது மற்றதன்றன் வகைகேளாய். (உசா)

இ-ள். மற்று அதனுக்கு=(இத்தேகத்தின்கண்)வேறாய் ஸ்பு ரணருபமாயுள்ள ஆன்மாவிற்கு—உருப்பான்மை=*ஆகாரத்தன்மை யானது—ஒருநாளும்இன்மையால்=ஓர்காலத்துமில்லாதமையினால்—செருப்பால் வெம் படைக்கலங்கள்=யுத்தத்திற்(பிருதுவியின்விகார ரூபமான)கொடியஆயுதவிசேஷங்கள்—சேதிக்க மாட்டா ஆல்=(ஸ் தூலதேகத்தைச்சேதிப்பதுபோல ஆன்மாவைச்) சேதியாவாம்;—நெருப்பால் வெந்து அழியாது=அக்கினியினால்(சரீரம்போல அவ்வான் மா)வெந்துபஸ்மமாகாது;—நீரால் நெக்கு ஒழுகாது=அப்புவினால்(நனைக்கப்பட்டு)இளகிஓடாது;—மருத்தாலும் சலியாது=வாயுவினு அசைவையாது; (வற்றுதென்றபடி.)—மற்று அதன்றன் வகைகேளாய்=(பிருதுவியாதி பூதங்களால் நாசமாகாமைக்குக்காரணமாக) வேறேயும்அவ்வான்மாவின் தன்மையைக்கூற (அருச்சுனா)கேள்.—எ-று.

["சாவதில்லையாவர்களும்" என்பதுதொடங்கிக் கூறிப்போந்ததை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

எல்லாப்பொருட்கும் பழையதனை யெங்குந்தானா யிருப்பதனை
நில்லாத்தன்மை யில்லதனை நித்தியத்துவத்(ந) நிலைபேற்றை
யல்லாப்புலன்கள் பதினொன்று மறியாவறிவை யறியாதே [டோ.
யில்லாப்பொருள்போ லழியுமென விரங்குகின்ற தென்கொண்

இ-ள். எல்லாப் பொருட்கும் பழையதனை=சகலமானபொருட்கும் புராதனமானதும்,—(அதனால்)எங்குந்தான் ஆய் இருப்பதனை=சர்வத்திலுந்தானாகவியாபித்திருப்பதும்,(சர்வகதமென்றபடி)—(அதனால்) நில்லாத் தன்மை இல்லதனை=ஸ்திரசுபாவமுடையதும்,—(அதனால்) நித்தியத்துவத்தை=நாசமற்றதன்மையதும்,—(அதனால்) நிலைபேற்றை=நிச்சலமானதும்,—அல்லாப் புலன்கள் பதினொன்றும்=அநான்மாவானஇந்திரியங்கள்பதினொன்றும்—அறிய அறிவை=கோசரிக்கக்கூடா (மையின் அவ்வியக்த சேதனமும் (ஆகிய இவ்வான்மாவை)—அறியாதே=(உள்ளபடி) அறியாமல்—இல்லாப் பொருள் போல்=அபாவரூபமான தேகாதி பதார்த்தங்களைப்போல—அழியும்

* ஆகாரம்-அவயவக்கூட்டம்.

என இரங்குகின்றது=அழிந்துபோமென்று கருதி (நீ) வருந்துகின்றது—என் கொண்டோ=யாது பிரமாணங்கொண்டோ (யாம் அறியேம்.)—எ-று.

ஜநநமரணங்களில்லாத ஆன்மாவை நன்கறிந்து சோகமோகத்தைப்பரித்தியாகம்பண்ணுதியென்பதுகருத்து. (உஎ)

[ஆன்மாவுக்குச்சநநமரணங்களின்மையின், ஆன்மாவின் நிமித்தம் சோகமடைதல் உசிதமன்றென்றுகூறிநிறுத்தி இனித் தேகத்தின் ஜன்மநாசத்தோடுகூட ஆன்மாவுக்கும் ஜன்மநாசமுளவாமென்றங்கீகரிக்கினும் சோகமடைதல் உசிதமன்றென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

வீவ ரெனக்கொடு மெய்தளர் வாயேல்
யாவர் பிறப்பவர் யாவர்க ளேனுஞ்
சாவர் பெயர்த்துமவ் வாறு சனிப்பார்
காவ லிதற்குள தோகட னேகாண். (உஅ)

இ-ள். வீவர் எனக் கொடு=(அருச்சுனா பீஷ்மதுரோணாதியர் முன்சொன்னவண்ணமாகவில்லாமல்தேகம் ஜநநமாகின்றபோது ஜநநமாகின்றவர்களெனவும், அது மரணமாகின்றபோது) மரணமாகின்றவர்களெனவுங்கருதிக்கொண்டு—மெய் தளர்வாயேல்=(நீ)சோகமடைவாயாயின் (அதுவும் உனக்கு உசிதமன்று;)—[ஏனெனின்? அதற்கேதுகூறுகின்றார்.]யாவர் பிறப்பவர்=எவர்ஜநநமாவரோ—யாவர்களேனும்=அவர் எத்தன்மையர்களானாலும்—சாவர்=(பிராரப்தகர்மக்ஷயத்தில் நிச்சயமாக) மரணமாவர்;—பெயர்த்தும்=(மரணமானவர் பூர்வதேகத்திற்செய்தகர்மவசத்தால்)மீண்டும்—அவ்வாறு சனிப்பர்=அப்படியே(அவசியம்)ஜநநமாவர்.—காவல் இதற்கு உளதோ=பரிகாரம் இதற்குண்டோ?—கடனே காண்=முறைமையே, கண்டாய் (அருச்சுனா.)—எ-று.

அவசியம்வருத்தக்கனவான ஜநநமரணவிஷயத்தில் பண்டிதனான நீ சோகமடைதலுசிதமன்றென்பதாம். (உஅ)

பூர்வப்பிரசங்கத்தில் சர்வப்பிரகாரத்தினாலும் ஆன்மா சோகத்துக்குவிஷயமன்றென்று நிரூபிக்கப்பட்டது. இனி ஆன்மா சோகத்துக்குவிஷயமாகாவிடினும் பூதங்களின்சமுதாயரூபமான பீஷ்மது

ரோணுதியரின் சரீரங்களைப்பற்றி நான்சோகமடைகிறேனென்னும் அருச்சுனன்சங்கையை ஸ்ரீ-பகவான் நிவிர்த்திசெய்கின்றார்.]

செறிந்ததிவ் வாறிவ ரென்பதுந் தேராய்
பிறிந்திவர் போமிட மும்பெரி தோரா
யறிந்தது நீநடு வேசில நாளே
யெறிந்திடு வேலவர் பாலிட ரென்றோ. (௨௯)

இ-ள். (அருச்சுனா) இவர்=இந்தப்பீஷ்மதுரோணாதியர்—செறிந்தது இவ்வாறு என்பதும் தேராய்=(உண்டாவதற்குமுன்னே) இருந்தது இந்தப்பிரகாரமென்பதையும் (நீ) அறியாய்:—இவர்=இவர்கள்—பிறிந்து போம் இடமும் பெரிது ஓராய்=(சரீரங்களினின்றும்) மரணமாகிச் சென்றடையாநிற்கும் ஸ்தானத்தையும் நன்கறியாய்.—நீ அறிந்தது நடுவே சில நாளே=நீ (இவர்களை) அறிந்தது (ஜநநத்திற்கும், மரணத்திற்கும்) மத்தியிலே (வியக்தமான) சிலகாலமே;—(முன்னும்,பின்னும் உபாதானகாரணமான அவ்வியக்தத்தையடைந்திருந்தனர். முன்னும், பின்னும் இல்லாத பதார்த்தங்கள் மத்தியிலும் இல்லை; ஆதலால்) வேலவர்பால்=ஆயுதங்களையுடைய இப்படிப்பட்ட பீஷ்மதுரோணாதியரிடத்து—இடர் என்றோ=(விருதாவாக உனக்குத்) துன்பமேனோ?—எறிந்திடு=அதனைவிடுதி.—எ-று.

ஜநநமாதற்குமுன்னும், மரணமானபின்னும் அவ்வியக்தமென்னும் மாயையையடைந்திருந்து மத்தியிற் றோற்றுகின்றபதார்த்தம், இந்திரஜாலம், இரச்சுசர்ப்பாதிகள்போலப் பிரதீதியாவதால் அத்தியந்தத் துச்சமான சரீரங்களையுத்தேசித்துச்சோகமடைதல் உனக்குசிதமன்றுமென்பதுகருத்து. (௨௯)

[ஆனால், வித்துவான்களும் உலகில் ஏன்சோகமடைகின்றனரென்னுஞ்சங்கைக்கு ஆன்மாவையறியாமையினாலென்னும்பரிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆன்மாவையறியும்பிரயாசத்தன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒருவனென்றுங் கண்டறியா ததுகண்டாற் போலுணர்ந்திருக்கு, மொருவனென்று முரைத்தறியா ததனையுரைத்தாற் போலுரைக்கு, மொருவனென்றுங் கேட்டறியா ததனைக்கேட்டாற் போலுவக்கு, மொருவனென்றுங் கேட்டாலு மறியானிந்த வுண்மையினை. (௩௰)

இ-ள். ஒருவன்=ஓரதிகாரியானவன்—இந்த உண்மையினை=இவ்வான்மாவை—என்றும் கண்டு அறியாதது கண்டால் போல்=(சாஸ்திராசாரியோபதேசத்தால்) ஆச்சரியம்போல—உணர்ந்து இருக்கும்=பார்க்கிறான்.—ஒருவன்=வேறொருவன்—(இவ்வான்மாவை) என்றும் உரைத்து அறியாததனை உரைத்தால் போல் உரைக்கும்=ஆச்சரியம்போல மற்றொருவனுக்குபதேசிக்கிறான்.—ஒருவன்=மற்றொருவன்—(இவ்வான்மாவை) என்றும் கேட்டு அறியாததனைக் கேட்டால் போல் உவக்கும்=ஆச்சரியம்போலக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறான்.—ஒருவன்=மற்றொருவன்—(இவ்வான்மாவை) என்றும்=எப்போதும்—கேட்டாலும் அறியான்=கேட்டும், (சொல்லியும், கண்டும்) நன்றாக அறிகிலன்.—எ-று.

இந்நால்வரும் அசம்பாவனை, விபரீதபாவனையென்னும்பிரதிபந்தங்களாலும், பூதபவிஷ்யவர்த்தமானப்பிரதிபந்தங்களாலும் ஆன்மாவை நன்கறிந்திலரென்பதாம். (௩௰)

[பெரும்பாலும் ஆன்மாவையறிவது கடினமென்பதைச்சங்கிரகமாகவுபதேசித்து நீ பிரதிபந்தரகிதனாய் ஆன்மாவைச் சாட்சாத்கரித்துச் சோகத்தைவிடுதியென்றருளிச்செய்கின்றார்.]

திதனுயெவரு மறியாத பொருளைத்தெரிந்து கொண்டுநீ
யிதனாலிவரை யான்கொன்றே னென்பதொழிவா யின்னுங்கேள்
விதநாலாய மறைமொழியும் வேந்தர் தருமம் வாளமரொன்
பதனாலமரோ தொடங்கதனை யறநன்றெனநீ யையுறேல். (௩௧)

இ-ள். திதன் ஆய்=(சர்வப்பிராணிகளுடையதேகங்கள் சம்மரிக்கப்பட்டாலும் நித்தியஞானாநந்தசுபாவமுடைய ஆன்மா சம்மரிக்கப்படாதென்னும்) உறுதியுடையவனாய்—எவரும் அறியாத பொருளை=முன்சொல்லியநால்வரும் (பிரதிபந்தங்களால்உள்ளபடி) அறியாதஅவ்வான்மாவை—நீ தெரிந்துகொண்டு=(பிரதிபந்தங்களொன்றுமில்லாமல்) நீ சாட்சாத்கரித்துக்கொண்டு—இதனால்=இவ்வான்மாநுபூதிவலியினால்—இவரை=இந்தப்பீஷ்மதுரோணாதியரை—யான் கொன்றேன் என்பது ஒழிவாய்=நான் சம்மரித்தேனென்னும் (அபிமான ரூபமான) சோகத்தைவிட்டுவிடுவாய்.—[இனிச் சுதர்மவிஷயதைரியத்தை உபதேசிக்கின்றார்.] இன்னும் கேள்=(நீசோகமடையாதிருத்தற்கு)மேலுங்கேட்பாய்—விதம் நால் ஆய மறை மொழியும்=நான்கு ரூபமான வேதவாக்கியங்களும்—வேந்தர் தருமம்=க்ஷத்

திரியதர்மமானது—வாள் அமர் என்பதனுல்=வாள்முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு (நியாயமாகச்செய்யும்) யுத்தமென்றுகூறுவதால்—நீ அமரோ அறமன்று என=(அருச்சுனு) நீயுத்தந்தானே (க்ஷத்திரியனுன நினக்கு) மிகவும் மோட்சசாதனமென்றுகருதி—அதனைத் தொடங்கு=அதனை ஆரம்பிப்பாய்;—ஐயுறேல்=(அதில்) தர்மமோ, அதர்மமோவென்று ஐயுறவடையாதே.—எ-று. (௩௧)

[சுதர்மமானயுத்தம் அவசியஞ்செய்யவேண்டுமென்பதுதோன்ற அதனையும், அதனையடையாநிற்பவரையும் புகழ்ந்துகூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

செய்தி யின்றியத் தேவர்கள் வானுல
கெய்த நின்ற விதுபெறு கின்றவர்
வைதி கந்தரு மாதவ மேற்கொடு
மெய்தி ருந்திய வேந்தர்க ளல்லரோ. (௩௨)

இ-ள். செய்தி இன்றி=பிரயத்தனமில்லாமலே—அத்தேவர்கள் வான் உலகு=தேவர்கள் வசிக்கும்படியான சுவர்க்கத்தை—எய்த நின்ற இது=அடைய(ச்சாதனமாக)நிற்கின்றஇப்படிப்பட்டயுத்தத்தை—பெறுகின்றவர்=அடைகின்றவர்கள் (யாவரெனின்?)—வைதிகம் தரும்=வேதமார்க்கத்தாலுளதாகும்—மாதவம்மேல்கொடு=பெரியதவத்தினை மேலாகக்கொண்டு—மெய் திருந்திய=உண்மையையறிந்த—வேந்தர்கள் அல்லரோ=அரசர்களல்லவா.—எ-று. (௩௨)

[அதுசெய்யாவிடில் வருந்தோஷங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஆவ தான வமர்தொடங் காயெனிற்
போவ தான புகழுந் தருமமும்
பாவ மாம்பழி யாமிப் பழியினிற்
சாவ தான்று வேதலை யல்லவோ. (௩௩)

இ-ள். ஆவது ஆன் அமர் தொடங்காய் எனில்=(பாக்கியசாலிகளாகிய அரசர்களால்) அடையத்தக்க தர்மரூபமானயுத்தத்தைச் செய்யாயாகில்—தருமமும் புகழும் போவதான=தர்மமும், கீர்த்தியும்போய்—பாவம் ஆம்=பாவமே(உனக்கு) உளதாகும்.—(கேவலம் தர்மமும், கீர்த்தியும்போவதுமாத்திரமன்று; மேலும்) பழி ஆம்=(தைரியமில்லாதவனுய் அருச்சுனன் யுத்தத்தினின் றும்நீங்கினனென்று சகலபிராணிகளாலும் உனக்குச்சாசுவதமான) அவகீர்த்தியும் உள

தாகும்;—இப்பழியினில்=(தர்மான்மா, சூரன் என்பனமுதலியகுணங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட உனக்கு யுத்தத்தைவிடுவதாலுளதாகும்) அவகீர்த்தியைப்பார்க்கிலும்—சாவதானதுவே தலை அல்லவோ=மரணமாகிறதே பெருமையல்லவா?—எ-று.

மரணதுக்கத்தைப்பார்க்கிலும் அவகீர்த்தியினுலுளதாகுந் துக்கம் அதிகமாமென்பது கருத்து. (௩௩)

[இதுவுமது.]

அன்றி யும்முனை யஞ்சினை யென்பரா
லின்றி யைந்து நிலத்துமுன் னீசெய்த
வென்றி யும்பழி யாய்நிற்கு மேவலர்
சொன்றி யம்பிலின் றுங்கிதன் மேலுண்டோ. (௩௪)

இ-ள். அன்றியும்=பின்னும்—உனை அஞ்சினை என்பர்=(அருச்சுனு) உன்னை (மகாரதரான துரியோதனுதியர்,) கர்ணன்முதலானோர்க்குப்பயந்து(யுத்தத்தினின்றும்) நீங்கினையென்றுகூறுவர்.—நிலத்து இயைந்து நின்று=பூமியின்கண்ணே, (தர்மம், பராக்கிரமம், சௌரியமுதலிய அனேககுணங்களோடு) கூடிநின்று—முன் நீ செய்த வென்றியும்=முன்னே நீசெய்த வெற்றியும்—பழி ஆய் நிற்கும்=(அவரால்) பழிக்கத்தக்கதாய் (இலேசாய்) நிற்கும்.—மேவலர்=சத்துருக்கள்—ஒன்று இயம்பில்=(சொல்லக்கூடாததான) ஒருவார்த்தையைச்சொல்லில்—இதன் மேல் இன்றதங்கு உண்டோ=இதற்கதிகமான துன்பமானது வேறேயுண்டோ? (இல்லை.)—எ-று. (௩௪)

ஆல் - அசைநிலை.

[இந்தயுத்தத்தில் பீஷ்மதுரோணுதிகளாக்கொல்லின் மத்தியஸ்தபுருஷர் நிந்திப்பர்: யுத்தத்தினின்றும் நிவிர்த்தியடையில் துரியோதனுதியரான சத்துருக்கள் நிந்திப்பர்; ஆதலால், இந்தயுத்தத்தைச்செய்யும்பட்சத்திலும், செய்யாதொழியும்பட்சத்திலும் நிந்தையினுற்சமானமாகவே துக்கமானது உளதாமென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் வெற்றியினுலும், தோல்வியினுலும் உனக்கு நிச்சயமாக இலாபமே உளதாம் ஆதலால், யுத்தஞ்செய்வதேநன்றென்று அதில் உச்சாகப்படுத்துகின்றார்.]

இன்று வாளமர் தன்னி லெதிர்ந்துநீ
பொன்றில் வானவர் போற்றவின் காக்குவை

வென்றி சேரிலிவ் வேந்த ரெலாந்தொழ
நின்று ஞால மளிக்குவை நீயரோ. (௩௫)

இ-ள். நீ=(அருச்சுந) நீ—இன்று வாள் அமர்தன்னில் எதிர்ந்து=இப்போது வாள்முதலியபடைக்கலங்களைக்கொண்டுசெய்யும் இந்தயுத்தத்தில்(கர்ணன்முதலியஅரசரை) எதிர்த்து—பொன்றில்=(அவர்களால்) மரணமடைவாயாகில்—வானவர் போற்ற=தேவர்கள் வணங்க—விண் காக்குவை=விண்ணுலகத்தை அரசாள்வாய்.—வென்றி சேரில்=(கர்ணன்முதலான அரசரைக்கொன்று நீ) ஜயத்தையடைவாயாகில்—இவ்வேந்தர் எலாம் தொழ நின்று=இவ்வரசர்களனைவரும் (உன்னை) வணங்க மகாராஜனாயிருந்து—ஞாலம் நீ அளிக்குவை=மண்ணுலகத்தை நீ அரசாள்வாய்; (இக்காரணங்களால் யுத்தத்தின்பொருட்டெழுந்து நிற்பாய்.)—எ-று. அரோ - அசைநிலை.

இங்ஙனங்கூறினதனால் இவ்வத்தியாயத்தின் ஐந்தாஞ்செய்யுளில் "அவர்களெனைவெல்வரோ யான்வெல்வனோவறியேன்" என்னும் அருச்சுனன் வசனத்தை மறுத்தவாறுணர்க. (௩௫)

[பூர்வாத்தியாயத்திலீற்றில், "என்னைநொடியபெரும்பாவமெய்தநினைந்தேன்" என்று தர்மத்தில் அதர்மத்வபுத்தியால் பீதியடைந்துசொல்லிய அருச்சுனனை நீ இங்ஙனஞ்செய்திடேல் உன்னைப் பாவந்தொடராதென்று அவனது தர்மமானயுத்தத்தை ஸ்ரீ-பகவான் அனுவாதஞ்செய்கின்றார்.]

துற்ற வின்பமுந் துன்பமுந் தோல்வியும்
வெற்றி யுமிழ வும்மிகு பேறுமென்
றுற்ற வின்னவைக் கொத்த மனத்தனாய்க்
கொற்ற வாசமர் செய்குற்ற மில்லையால். (௩௬)

இ-ள். துற்ற இன்பமும் துன்பமும்=நிறைந்தசுகமும், துக்கமும்,—(இவைக்கேதுவான) மிகு பேறும் இழவும்=மிக்க இலாபமும், நஷ்டமும்,—(இவைக்கேதுவான) வெற்றியும் தோல்வியும் என்று உற்ற=ஜயமும், பராஜயமுமென்றுகூறுகின்ற—இன்னவைக்கு=இவைகளில்—ஒத்த மனத்தன் ஆய்=சமத்துவமான அந்தக்கரணத்தையுடைத்தானவனாய்—கொற்றவா=வெற்றியையுடைய அருச்சுனா—சமர் செய்=யுத்தத்தைச் (சுதர்மமென்னும்புத்தியோடுகூடிச்) செய்வாய்:—குற்றம் இல்லை=பாவமானது (உனக்கு) உளதாதலில்லை.—எ-று.

ஆல் - அசைநிலை, "இன்னவைக்கு" வேற்றுமைமயக்கம்.

சுகதுக்கமுதலியவற்றில் இராகத்துவேஷங்களில்லாமையேசமத்துவமாம். "கொற்றவாசமர்செய்" என்று ஸ்ரீ-பகவான் ஆன்மஞானத்தின் உபதேசப்பிரசங்கத்தில் யுத்தரூபமானதர்மத்தைவிதித்ததுகூடாதென்னின்? அங்ஙனம்விதித்தது விதியாமாயிற்கூடாது; அஃதனுவாதமாதலின், கூடும். விதியோ அப்பிராப்தமானபொருளையுணர்த்துதலாம்; இங்ஙனம் உணர்த்தாமல் தானே அந்தத்தைப்போஜனஞ்செய்யப்புக்க ஒருவன் அதில் தோஷாரோபணஞ்செய்து அதினின்றும் மீளத்தொடங்கிடில் அவனை மற்றொருதர்மான்மாவானபுருஷன் அஃது தோஷமன்றென்றுணர்த்துவதுபோல முன்னே தர்மமென்று தானேபிரவிர்த்தித்தயுத்தத்தில் தோஷாரோபணஞ்செய்து அதினின்றும் மீளத்தொடங்கிய அருச்சுனனை அஃது நினக்குத்தோஷமன்று: சுதர்மமாமென்றுணர்த்துதலின், அனுவாதமாம் என்றறிக. ()

[அருளிச்செய்துவந்த ஞானயோகத்தைமுடித்து அதற்குச்சாதனமான கர்மயோகத்தை இடீத்துதிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

கதுவிய பொருண்ஞானங் களையறு முறையாலே
பொதுவுறு வகைநீயும் புலனறி வகையானு
மெதுவொரு வினையாலே யிருவினை களும்வீடு
மதுதனை யறிவார்வீ டணைபவ ரதுகேளாய். (௩௭)

இ-ள். கதுவிய பொருள் ஞானம்=(சம்சாரசமுத்திரத்திற்குப்புணையாகப்பெரியோர் நீங்காது) பற்றிய பரமான்மவஸ்து (விஷயமான) ஞானத்தை—களை அறும் உறையாலே=("சாவதிலையாவர்களும்" என்பதுமுதலிய) அவ்விறந்த எனது வாக்கியங்களாலே—பொது உறு வகை நீயும்=சாமான்யமாகப் பொருந்தும்படி (அருச்சுனா) நீயும்—புலன் அறி வகை ஆனாய்=புத்தியின்கண் அறியுந்தன்மையனானாய்.—எது ஒரு வினையாலே=யாதொரு (ஈசுரார்ப்பணரூப) கர்மானுஷ்டான(விஷயமான)புத்தியினாலே—இரு வினைகளும் வீடும்=(கர்மபந்தமென்னும் புண்ணியபாவரூபமான) இருவகைவினைகளும் (தம்மைப்பற்றாமல்) விட்டுப்போமோ—அதுதனை அறிவார்=அப்படிப்பட்டகர்மயோகபுத்தியை அறிந்தநுஷ்டியாநிற்பவர்—வீடு அணைபவர்=மோட்சமடையத் தகுந்தவர்;—அது கேளாய்=அதனை (இனி) க்கேட்பாய்.—எ-று.

* சாங்கியபுத்தியையுபதேசித்தும் சித்ததோஷத்தால் பிரமசாட்சாத்காரபுத்தி உனக்குண்டாகாமையினால் அச்சித்ததோஷம் நீங்கிப்பிரமசாட்சாத்காரமுண்டாதற்பொருட்டு உனக்கு நிஷ்காமகர்மயோகமே அனுஷ்டானஞ்செய்யயோக்கியமாம்; ஆதலால், அதனை விஸ்தாரமாகவருளிச்செய்கிறேன் நீ சாவதானனுய்க்கேளென்பார், "எதுவொருவினையாலேயிருவினைகளுப் வீடு, மதனையறிவார் வீடணைபவரதுகேளாய்" என்றார். (௩௭)

[கிருஷியாதிகளிற்போலக் கர்மங்களில் ஓர்போதுவிக்கினபாருள்ளியத்தால் பயன்கள்நியமமாகவுளவாகாமையினாலும், மந்திரஜபமுதலியவற்றிற்போல ¶ அங்கவைகுண்ணியத்தால் தோஷங்கள் உளவாதலினாலும் கர்மபந்தம் எப்படிவிடுபடுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

அரிதெனு மறிஞோர்தஞ் செயலது வழிவாகா
விரிதரு மிடையூறும் வினைகளு மிடைகூடா
தெரிபொருள் சிறிதேனும் பெருமய றெறுமானா
லுரியதிவ் வுலகோர்பா லதுவல துளதோதான். (௩௮)

இ - ள். அரிது எனும் = (உலகில்) துர்லபமென்னும் — அறிஞோர்தம் செயல் அது = விவேகிகளின் நிஷ்காமகர்மயோகத்தின் பயனானது — அழிவு ஆகா = (காமியகர்மங்களின்பயனை சுவர்க்காதிபோல ஓர்போதும்) நாசமடையாது: — விரிதரும் இடையூறும் வினைகளும் = விரிவானவிக்கினங்களும், பாவவினைகளும் — இடைகூடா = மத்தியிற்பொருந்தாவாம். — தெரி பொருள் = அறிந்தனுஷ்டியாநிற்கும் (ஈசுராராதனரூபமான) நிஷ்காமகர்மமானது — சிறிதேனும் = சொற்பமானாலும் — பெரு மயல் = ...கத்தான (ஜநந மரணரூபசம்சார) பயமானது — தெறும் ஆனால் = (அதனாற்) கெடுமானால் — இவ்வுலகோர்பால் உரியது = உலகிலுள்ள விவேகிகள் தம்மிடத்து உரியதாகக்கொள்ளற்பாலது — அது அலது ...ளதோதான் = அந்நிஷ்காமகர்மமேயன்றிவேறேயுண்டோ? (இல்லை) — எ-று.

தான்-அசைநிலை. "அழிவாகா" ஈறுதொக்கது.

---

* பரமாத்மாவின் வாஸ்தவசொரூபத்தைப் பிரதிபாதனஞ்செய்யும் உபநிஷதரூபமான சாஸ்திரத்துக்குச் சாங்கியமென்றுபெயர்; அவ்வுபநிஷதத்தால் பிரதிபாதனஞ்செய்யும்வஸ்துவுக்கும் சாங்கியமென்றுபெயர்.

¶ அங்கவைகுண்ணியம் = பிராமணபோஜனம், தர்ப்பணாதிகளின்குறைவு.

நிஷ்காமகர்மயோகத்தின்பயன் பாவக்ஷயரூபமான சித்தசுத்தியாதலின் சுவர்க்காதிகள்போல நாசமடையாதென்பார், "அரிதெனு மறிஞோர்தஞ்செயலதுவழிவாகா" எனவும்; ஈசுரனை உத்தேசித்துச்செய்வதனாலே அங்கவைகுண்ணியம் உளவாகாமையின், "விரிதருமிடையூறும்வினைகளுமிடைகூடா" எனவும், காமியகர்மம்போலச்சொற்ப அங்கவைகுண்ணியத்தால்நிஷ்பலமாகாதென்பார், "தெரிபொருள்சிறிதேனும்பெருமயறெறும்" எனவுங்கூறினர். (௩௮)

[சகாமம், நிஷ்காமமென்னும் இருவகைக்கர்மங்களுள்ளே நிஷ்காமகர்மமே மோட்சசாதனமாமெனத்தெரிவித்தற்பொருட்டு அவைகளையனுஷ்டிக்கும்அதிகாரிகளின்நிச்சயங்களை ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

தெளிபவ ருணர்வொன் றே தெளிவில ருணர்வோதிற்
றளிர்நிகர் பலவாகும் பயனது மேவு
மொளிமறை நெறிமேலா வுணர்பொரு ளெனவோது
மளியவர் தெளியாதா ரவையல தறியாரால். (௩௯)

இ - ள். தெளிபவர் உணர்வு = (ஈசுராராதனரூபமான கர்மங்களையனுஷ்டிக்கும்) விவேகிகளின் (நிச்சயாத்மகமான) புத்தி — ஒன்றே = (பரமேசுரபக்தியினாலேயே அவசியங்கடைத்தேறுவோமென்றபடி) ஏகாகாரமாம். — தெளிவு இலர் உணர்வு ஓதில் = (ஈசுராராதனத்திற்பகிர்முகரான) அவிவேகிகளின் புத்தியைச்சொல்லில், — தளிர் நிகர் பல ஆகும் = விருட்சத்தின்பர்ணங்களைப்போல (சுவர்க்க, பசு, புத்திராதிமனோரதங்களால்) அனேகாகாரமாம். — [சகாமபுருஷரும் கஷ்டரூபமானசகலகாமங்களையுந்தியாகஞ்செய்து ஏகரூபமானபுத்தியை ஏனடையவில்லையென்னின்? அதற்கருளிச்செய்கின்றார்.] தரு பயன் அது மேவும் = (அனுஷ்டிப்பவர்க்குப் பயவாநிற்குஞ்சுவர்க்காதிப்பயன்களை விரும்பியுபதேசிக்கும் — ஒளி மறை நெறி = பிரகாசம்பொருந்திய கர்மகாண்டச்சுருதிவாக்கியங்களையே — மேல் ஆ உணர் பொருள் என ஓதும் = உத்கிருஷ்டமாக அறியத்தக்கபொருளென்று சொல்லுகின்ற — அளியவர் = (அர்த்தவாதத்திற்) பிரீதியுள்ளவர்கள் — தெளியாதார் = (வேதவாக்கியதாற்பரியக்) ஞானமின்மையர்; — அவை அலது அறியார் = அச்சுவர்க்காதிப்பயன்களையன்றி (பரமபுருஷார்த்தமானகைவல்லியசுகத்தை) அறியார்கள். — எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. மேலா என்றது, ஈறுதொக்கது.

தூரத்தில்ரமணீயமாகத்தோற்றும்கிர்க்கந்தபுஷ்பங்களையுடைய பலாசவிருட்சம்போல அவிசாரத்தினாலே ரமணீயமாகத்தோற்றுங் கர்மகாண்டரூபமான வாக்கியங்களையென்பார், "ஒளிமறைநெறி" என்றார். (௩௯)

[இதுவுமது.]

புண்ணிய வுலகத்தே பொருண்முடி வெனவைப்பார்
மண்ணியல் பிறவிக்கே வரும்வழி நெறிநிற்பார்
பண்ணிய வினைகட்கே பயனினை பவர்தம்பா
லுண்ணிய பொருள்செப்பார் நுணுகிய வறிவுற்றோர். (௪௰)

இ - ள். புண்ணிய உலகத்தே பொருள் = சுவர்க்கத்திலுள்ள ஊர்வசி, நந்தனவனம், அமிர்தமுதலியபொருள்களை—முடிவு என வைப்பார் = உத்தமமானபுருஷார்த்தமென்று (மனத்தில்) வைப்பவரும்,—மண் இயல் பிறவிக்கே = (சுவர்க்கப்பயனையநுபவித்தபின்) மண்ணுலகின்பகுதியானஜநநங்களில்—வரும் வழி நெறி நிற்பார் = வருதற்குக்காரணமானமார்க்கத்தில்நிற்பவரும்,—பண்ணிய வினைகட்கே = தாம்செய்தகர்மங்களுக்கு—பயன் நினைபவர் தம்பால் = பயன்களைக்கருதுகின்றவரும்ஆகிய பகிர்முகபுருஷர்க்கு—நுண்ணிய பொருள் செப்பார் = சூட்சுமமான சாங்கியபுத்தியை, அல்லது யோகபுத்தியைஉபதேசியார்—நுணுகிய அறிவுற்றோர் = சூட்சுமமான ஆன்மஞானமுடைய பெரியோர்.—எ-று.

கர்மபலன்களில் ஆசக்தியுடையபகிர்முகபுருஷர்க்கு விவேகஞானமுளதாகாதென்பதுகருத்து. (௪௰)

[வேதாப்பியாசமுடைய பகிர்முகபுருஷர்க்கு ஏன் விவேகபுத்தி உளதாகாதென்னுஞ்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

நவைதரு குணமுப்பா னணுகிய பயனுற்றோர்
சுவைதெரி குணம்வைப்பார் தொழின்மறை நெறியுற்றே
கவைதரு குணமுற்றோர் கருமம திடமிற்றா
மவைகெட வருமப்பா லறிவினை னெனநிற்பாய். (௪௧)

இ - ள். (அருச்சுனா)தொழில் மறை நெறி உற்று = கர்மகாண்டமயமானசுருதியின்வழியையாசிரயித்து—சுவையே தெரி குணம் வைப்பார் = சுவர்க்கசுகமாத்திரத்தையே அறியும் இராஜோகுணரூபமான இச்சையைவைத்திருக்கும் (அவிவேகிகளாகிய) புருஷர்—நவை தரு குணம் முப்பால் நணுகிய பயன் உற்றோர் = (அனேகவித) குற்றங்களைத்தரும் புண்ணிய பாவ மிசிரமென்னுங்கர்மங்கண்மூன்றின்சம்பந்தமானசம்சாரப்பயன்களை (அவசியம்) அடைந்தவராவர்.—கவை தரு = (சீதோஷ்ணசுகதுக்காதி) துவந்துவங்களைத்தரப்பட்ட—குணம் உற்றோர் = இராஜோகுணரூபமான பலேச்சையைப்பொருந்தினவர்களின்—கருமம திடம் இற்றாம் = கர்மத்தின்கண்ணே இப்படிப்பட்ட பயனையுளதாம். (இங்ஙனங்கூறியவாற்றால்விவேகஞானத்துக்கவகாசமில்லையென்பதுகருத்து.)—[ஆயின், சம்சாரநாசகமானவிவேகஞானமடைதற்கென்னையோவுபாயமெனின்?] நீபலேச்சையில்லாதவனாவாய்; [அஃதில்லாமற்போதற்கென்னையோவுபாயமெனின்?] சீதோஷ்ணாதிவிருத்ததர்மங்களைச்சகிக்கிறவனாவாய்; [அவைகளைச்சகித்தற்கென்னையோவுபாயமெனின்?] சர்வதா சத்துவகுணத்தையாசிரயிக்கிறவனாவாய்; அப்படியே யோகக்ஷேமங்களைக்கருதாதவனாய்,அப்பிரமத்தனாவாய். இவ்வாறான மூலசுலோகத்தின் உத்தரார்த்தங்களைமொழிபெயர்த்தோர், "அவைகெடவருமப்பாலறிவினனெனநிற்பாய்" எனச்செய்யுளின் நான்காம்பாதத்திற்சுருக்கிக்கூறினர்; அப்பதங்கள் வெளியாயிருத்தலின், பொருளுரைத்திலம்.—எ-று.

ஏகாரம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. யோகக்ஷேமம் = பூர்வங்கிடையாதவஸ்து கிடைப்பது யோகம். கிடைத்தவஸ்துவின்பரிபாலனம்க்ஷேமம். அப்பிரமத்தம் = மனமானது விஷயபரவசமாகாமை.()

[ஸ்ரீ-பகவானே சுவர்க்கமுதலிய பலன்களைவிஷயமாகவுடைய சர்வகாமங்களையும் பரித்தியாகஞ்செய்து கர்மங்களைச்செய்கிறவனான நான் அவ்வக்கர்மங்களாலடைதற்குரியனான சுவர்க்கமுதலியசர்வானந்தங்களையும் அடையாதவனாவேனோ என்னும்அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் பிரமானந்தமடையப்படின் அச்சர்வானந்தங்களும் அடையப்படுவனவாமென்று உத்தரமருளிச் செய்கின்றார்.]

குளமுத லியவற்றே குளிமுத லியதுய்ப்பா
னளவறு புனல்பெற்றா லவைகொளு மருமைத்தோ
வளமறு கரும்த்தால் வருசிறு சுவைபெற்றா
வுளமகிழ் பிரமத்தே யுளகொள லெளிமைத்தால். (௪௨)

இ - ள். குளம் முதலியவற்றே = (சொற்பஜலமுள்ள) வாவி, கூப, தடாகாதிகளிலே—குளி முதலிய துய்ப்பான் = ஸ்நானசமனபானாதிரூபபிரயோஜனங்களையநுபவிப்பவன்—அளவு அறு புனல்பெற்றால் = சர்வதிக்குகளிலும் நிறைந்திருக்கின்றஜலத்தையுடையமகா

தடாகத்தையடைந்தால்—அவை கொளல்=(அந்தச்சொற்பஜலமுள்ள வாவிமுதலியவற்றிற்பெறுகிற்கும்) அவ்வளவு பிரயோஜனங்களையும்பெறுதல்—அருமைத்தோ=அருமையோ!—(அதுபோல) வளம் அறு கருமத்தால்=வேதோக்தமான காமியகர்மங்களால்—வரு சிறு சுவை=உளவாகாநிற்கும் பிரமலோகபரியந்தமுள்ள விஷயஜன்னியமான ஆனந்தங்கள் (எவ்வளவோ அவ்வளவும்)—வற்று=வாடாமல்—உளம் மகிழ்—(சகலப்பிராணிகளின்)உள்ளமும்(தனதானந்தலேசத்தால்) சந்தோஷியாநிற்கின்ற—பிரமத்தே=பிரமானந்தத்தின்கண்ணே—உள கொளல்=உள்ளனவாகப் (பிரமநிஷ்டன்) பெறுதல்—எளிமைத்து=(அருமையன்று;) எளிமையே.—எ-று.ஆல்-அசைநிலை.

மகாதடாகம்=சத்தோதகசமுத்திரம். "வற்றுவுளமகிழ்" என்றது, சர்வப்பிராணிகளும் பிரமானந்தத்தின்லேசமாத்திரத்தால் இன்புறுகின்றனவென்னுஞ்சுருதியின்பொருள். (சஉ)

[அந்தக்கரணசுத்தியின்பொருட்டு நிஷ்காமகர்மத்திலேயே உனக்கு அதிகாரமிருத்தலால் அதனையே நீ அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்னுங்கருத்தால் அதனிலக்கணம் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

அறிவினை யறிகிற்பா யலமு மடைவுற்றே
பிறிபொழு தினிலொத்தே பெருவினை தனினிற்பாய்
நெறிதரு மறிவொட்டா வகைவினை தனினிற்பார்
சிறியவரெனை மிக்கோர் தெளிபவர் செயலைக்கேள். (சங)

இ - ள். அறிவினை அறிகிற்பாய்=புத்தியோகமென்னும்நிஷ்காமகர்ம (இலக்கண)த்தை(அருச்சுன நீ)அறிவாய்;—அலமும் அடைவுற்றே பிறி பொழுதினில்=சகலமானசம்சாரபலன்களும் (உன்னை) அடைந்து நீங்குங்காலையில்—ஒத்தே=சமமானமனமுடையனாகவே—பெரு வினை தனில் நிற்பாய்=பெரிதான (உத்தம) கர்மத்தில் நிற்பாய்; (இங்ஙனம் பிராப்தி, அப்பிராப்திகளில் மனமானதுசமமாயிருக்கையே கர்மயோகமாம்.)—[காமியகர்மத்தை நிந்திக்கின்றார்.] நெறி தரும்=(மோட்சத்திற்குச்சாதனமான ஆன்மஞானத்தைச்சித்தசுத்தி) வாயிலால்தருகின்ற—அறிவு ஒட்டா வகை=புத்தியோகமானது வெகுதூரமாய்விலகும்படிக்கு—வினைதனில் நிற்பார்=(பலேச்சையோடுகூடிக்) கர்மத்தில் நிற்பவர்—சிறியவர்=கிருபணராம்.—மிக்கோர்=நிஷ்காமகர்மமுடையராய்—எனை=(பரமான்மாவான) என்னை—தெளிபவர் செயலைக் கேள்=சாட்சாத்கரிப்பவரதுசெய்கையை அருச்சுன கேள்.—எ-று.

சுசு-ம் செய்யுளின் முதற்பாதத்திற்கூறியபுத்தியின்வழியேசெய்யாநிற்குங்கர்மயோகத்திற்குப்புத்தியோகமென்றுபெயர். பிராப்தி, அப்பிராப்திகளில் சந்தோஷ விஷாதங்களை அடையாதிருத்தலையே இங்கே சமமெனப்பட்டது. கிருபணர்-நிகிருஷ்டர். (சங)

[புத்தியோகத்தின்சிரேஷ்டத்தன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.]

விடலரும் வகையிற்றும் வினைப்பய னதுவிட்டே
கடவிய வினைமுட்டா வகைசெய்து கழிவுற்றோ
னுடலொடிவ் வுலகத்தே யுளனென நிகழ்பெற்றே
யிடரினை யறவிட்டா னெனையறி வகைபெற்றான். (சச)

இ - ள். விடல் அரும் வகை இற்றும்=விடுதற்கரியதன்மையினையுடையவான—வினைப் பயனது விட்டே=நித்தியாதிகர்மங்களின்பயனைப் பரித்தியாகஞ்செய்து—கடவிய வினை=(அவனவனுக்குத்தகுதியாகச் சாஸ்திரங்களில்) விதித்தகர்மங்களை—முட்டாவகை செய்து=பிராப்தி, அப்பிராப்திகளில் சந்தோஷ விஷாதங்களையடையாதபடிசெய்து—கழிவுற்றோன்=(சித்தசுத்தி, ஞானப்பிராப்திகளின்வாயிலாகப் புண்ணியபாவங்களினின்றும்) விடுபட்டவனாய்—உடலொடு இவ்வுலகத்தே உளன் என நிகழ் பெற்றே=தேகத்தோடுகூடி இவ்வுலகின்கண்ணே உளனென்றுசொல்லும்படிக்குச் சீவித்திருந்தே—இடரினை அறவிட்டான் எனை அறிவகை பெற்றான்=ஜன்மபந்தவிநிர்முக்தனாய்(விஷ்ணுபதமென்னும் சர்வ உபத்திரவங்களும் இறந்தமோட்சரூபனான)என்னை அறிந்தபடியே [illegible]டைந்தவனாவன்.—எ-று.

"விடலரும்" என்றது, கர்மத்தின்விசேஷணம். (சச)

[நிஷ்காமகர்மானுஷ்டானவாயிலால் மோட்சமடையுங்கிரமம் இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

தருபய னதுவிட்டே தரும்வினை செயலுற்றோ
லருமய லறுமற்றோ லறிவுறு மறிவுற்றோ
லிருவினை விடும்விட்டா லிழவொடு பெறுதற்பா
லொருமனம் வருமத்தா லெனையுணர் வுணர்வுப்பால். (சரு)

இ - ள். தரு பயனது விட்டே=(கர்மங்கள்) தரப்பட்ட(சுவர்க்கமுதலிய) பலன்களில் இச்சையைப்பரித்தியாகஞ்செய்து—தரும் வினை செயலுற்றால்=செய்யத்தக்கவைகளானநித்தியாதிகர்மங்களை

(ஈசுரார்ப்பணபுத்தியோடுகூடிச்) செய்யில்—அரு மயல் அறு = அரியபாவங்களற்றுச் சித்தமானது சுத்தமாம்;—அற்றால் = பாவங்களற்றுச்சித்தமானதுசுத்தமானால்—அறிவு உறும் = (அந்தச்சுத்தமானசித்தத்தில் நித்தியாநித்திய) விவேகமானதுபொருந்தும்;—அறிவு உற்றால் = (அநித்தியாநித்திய) விவேகமானது பொருந்தினால்—இருவினை விடும் = புண்ணியபாவங்களில் விருப்பறும்;—விட்டால் = (புண்ணியபாவங்களில்) விருப்பறில்,—இழவொடு பெறுதற்பால் ஒரு மனம் வரும் = அலாப, இலாபங்களில்சமசித்தமானது உளதாம்;—அத்தால் = அதனால்—எனை உணர் உணர்வு = ஆன்மாநான்மவிவேகம் உளதாம்;—அப்பால் = ஆன்மாநான்மவிவேகம் உளதானபின்,—எ-று.

இது குளகம். (சரு)

[இதுவுமது.]

பேதைமை யடைகுற்றே பிறிதுறு மனமற்றே
மேவழி றெளிவுற்று ரியாதொரு பொழுதப்போ
தோதலொ டுலகத்தோ ருரைகளி னுளம்விட்டா
ளுதவி னெனைமெய்ப்பா டடைதரு நெறியைக்கேள். (சகூ)

இ-ள். பேதைமை அடைகுற்றே பிறிது உறும் மனம் அற்றே = அவிவேகத்தையடைந்து (அவ்வவிவேகவசத்தால்) அன்னியமான தேகாதிகளில் இஃதியான், இஃதென்னதென்னும் அபிமானம்பொருந்தும் மனமானது ஒழிந்து—யாதொருபொழுது = யாதொருகாலத்தில்—உதம் இல் தெளிவு உற்றான் = அத்தியந்தம் அந்தக்கரணசுத்தியையடைந்தனனோ—அப்போது = அந்தக்காலத்தில் — ஓதலொடு = (இனிக்கேட்கவேண்டுவதும், முன்கேட்டதுமான) வைதிகசப்தங்களிலும்,—உலகத்தோர் உரைகளின் = லௌகிகசப்தங்களிலும்—உளம் விட்டான் = வைராக்கியமுடையவனுவன்;—ஆதலின் = (அத்தியான்மசாஸ்திரத்திற்குவேறான லௌகிக, வைதிக சப்தங்களால்முன்விட்சேபமடைந்திருந்தபுருஷனுனவன் அவைகளால் பயனின்றென்று அவைகளில்) வைராக்கியமடைந்ததனால்—எனை = (பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவான) என்னை—மெய்ப்பாடு = (உள்ளவண்ணமே—அடைதரும் = அடையாநிற்பன்;—நெறியைக் கேள் = அந்தவழியை (அருச்சுனனே நீ இனி)க்கேள்.—எ-று.

"ஓதல்" என்றது, ஆகுபெயர். (சகூ)

[விவேக வைராக்கியங்கள்சித்தித்திருந்தாலும் தத்துவஞானம் அடையுங்காலத்தை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான், காண்பிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

தலைநின்ற பொருளைய மின்றியே சலியாதே
நிலைநின்று னியாதொருபோ தப்போதே நெறிநின்றான்
தலைநின்ற மெய்ஞ்ஞான யோகங்கண் ணுறுமென்னச்
சிலைநின்ற தோள்விசய னிவ்வண்ணஞ் செப்பினுன். (சுஎ)

இ-ள். தலை நின்ற பொருள் = (எல்லாப்பொருட்கும்) ஆதியாய்நிற்கின்றபரமான்மாவின்கண்ணே—ஐயம் இன்றியே = சந்தேகமில்லாமலும்,—சலியாதே = விபர்யயமில்லாமலும்—யாதொருபோது = யாதொருகாலத்தில்—நிலை நின்றான் = ஸ்திதமாகநின்றனனே—அப்போதே = அந்தக்காலத்திலே—நெறி நின்றான் = இந்நெறியினின்றயோகியானவன்—தலை நின்ற மெய்ஞ் ஞான யோகம் = சாஸ்திரங்களிற்கூறியுள்ளதத்துவஞானமென்னும்யோகத்தின்பயனை—கண்ணுறும் என்ன = அனுபவியாநிற்பனென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்ய—சிலை நின்ற தோள் விசயன் = தனுசுபொருந்தியபுயத்திணையுடைய அருச்சுனன்—இவ்வண்ணம் செப்பினான் = இந்தப்பிரகாரம் வினாவினான்.—எ-று.

"யோகம்" என்றது, பிரமான்மஐக்கியமெனினும்பொருந்தும். ()

[முற்செய்யுளிலருளிச்செய்த ஆன்மதத்துவஞானியின் இலக்கணமறிய இச்சைகொண்ணி அருச்சுனன்வினாவுகின்றான்.]

[வேறு.]

இவ்வகை யவனை நின்றோ ரெவ்வகை யுரைப்பாரந்தச்
செய்வகையிலாதோன் செய்யுஞ் செயல்களென் செப்புமாறென்
மெய்வகை யருள்செய் கென்ன விண்ணையே முதலாக்கொண்ட
வைவகைப் பொருளை யீன்ற வவனிவை யருளிச்செய்வான். ()

இ-ள். இவ்வகை அவனை = முன்சொன்னசமாதியின்கணுள்ளஸ்திதப்பிரக்ஞனை—நின்றோர் = மற்றையர்—எவ்வகை உரைப்பார் = எப்படிப்பட்ட இலக்கணமுடையவனாகக்கூறுவர்? (இஃதுமுதல்வினா.)—அந்தச் செய்வகை இலாதோன் = அந்தக்கிருதகிருத்தியனானஸ்திதப்பிரக்ஞன்,—செய்யுஞ் செயல்கள் என் = (சமாதியினின்றும்எழுந்தபோது) செய்யாநிற்குஞ்செய்கைகளென்னை? (சமாதியினின்றும்வெளிப்பட்ட சித்தத்தை நிக்கிரகஞ்செய்யும்பொருட்டு நேத்திரமுதலியவாகியேந்திரியநிக்கிரகம் எவ்வாறுசெய்வன்? இஃதிரண்டாம்வினா. வாகியேந்திரியநிக்கிரகம் இல்லாதகாலத்தில் எவ்வாறு

விஷயங்களையடைவன்? இஃதுமூன்றாம்வினா; இவ்விரண்டுவினாக்களையுஞ்சேர்த்து மொழிபெயர்த்தோர், "செப்புஞ்செயல்கடென்" என்றுபன்மையாகக்கூறினர்.)—செப்பும் ஆறு என்=ஸ்துதியிலும், நிந்தையிலும் உளவாகின்றசந்தோஷ துவேஷபூர்வகமானவசனங்களில் எவ்வாறு உரையாடுவன்? (இஃதுநான்காம்வினா.)—மெய்வகை=உள்ளபடியே—அருள்செய்க என்ன=அருளிச்செய்வீராகவென்று அருச்சுனன்வினவ—விண்ணையே முதலாக் கொண்ட ஐவகைப் பொருளும் ஈன்ற அவன்=ஆகாசத்தையே ஆதியாகவுடைய ஐந்து கூறுபாடான பூதங்களையும், (தனுவண்டபுவனபோகங்களையுஞ்) சிருஷ்டித்தருளிய அந்தக்கிருஷ்ணசுவாமியானவர்—இவை அருளிச்செய்வான்=இவ்வினாக்களின்பயன்களை அனுக்கிரகிப்பார்.—எ-று. (௪அ)

[சாதகராயினோர் எவற்றை ஞானநிமித்தம் பிரயத்தனபூர்வகமாகச்சாதிக்கின்றனரோ அவைகளே சாத்தியர்க்குச்சுபாவசித்தவிலக்கணமாம்; ஆதலால், சாத்தியரிலக்கணங்கூறினதன்பின்னர்ஞானத்தின்அந்தரங்கசாதனங்களை அத்தியாயமுடியும்பரியந்தங்கூறத்தொடங்கி முன்னர் மூன்றாவினாக்கட்கு உத்தரம் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

அறிவினிற் றன்னாலின்புற் றனைத்தவா வினையுநீக்கி
வெறிதரு வெகுளிகாம மயக்கநீத் தின்பதுன்பம்
வறிதெழு பொழுதில்வாட்ட மகிழ்ச்சியென் றிவையுமாய்த்துப்
பொறிதரு புகழுந்திங்கும் போற்றல்போற் றாமைபோக்கி. ()

இ-ள். (அருச்சுன சமாதியின்கண்ணுள்ள அந்தப்புருஷன்) அனைத்து அவாவினையும் நீக்கி=(தனது மனத்தின்கண்ணுள்ள) சர்வகாமங்களையும்பரித்தியாகஞ்செய்து—அறிவினில் தன்னால் இன்புற்று=[illegible]—வெறிதரு வெகுளி காமம் மயக்கம் நீத்து=மயக்கத்தைத் தருவனவாகிய குரோதம், இராகம், பய (மென்னும் இவைகளை) நீக்கி—இன்ப துன்பம்=சுகதுக்கங்கள்—வறிது எழு பொழுதில்=மிகுதியாகத்தோன்றுங்காலத்தில்—மகிழ்ச்சி வாட்டம் என்ற இவையும் மாய்த்து=(அவற்றால் முறையே உளவாகாநிற்கும்) சந்தோஷகிலேசங்களென்கின்ற இவைகளையுங்கெடுத்து—பொறி தரு புகழும் திங்கும்=பழவினைதரப்பட்டஸ்துதியிலும், நிந்தையிலும்—போற்றல் போற்றாமை போக்கி=(முறையே எழாநிற்கும்) விருப்பும், வெறுப்பும் ஒழித்து,—எ-று. இது குளகம். (௪௯)

[இதுவுமது.]

ஆமைதன் னுறுப்போரைந்துந் தன்னுளே யடக்குமாபோற்
றீமைசெய் புலன்களைந்துந் தன்னுளே செறியச்சேர்த்தி
வாய்மையு ணிகழுமின்னே வழுத்தவும் படுகின்றானும்
தூய்மைசெய் தெவையுநாளுஞ் சொல்லுவ தவன்றன்சொல்லாம்.

இ-ள். ஆமை=கூர்மமானது—தன் உறுப்பு ஓர் ஐந்தும்=தனதுசிரசுமுதலிய அவயவங்கள்ஐந்தனையும்—தன் உளே அடக்குமா போல்=தனதுசரீரத்தின்கண்ணே ஒடுக்கிக்கொள்ளுந்தன்மைபோல—தீமை செய் புலன்கள் ஐந்தும்=துன்பத்தைப் பயவாநிற்குஞ் சுரோத்திராதி இந்திரியங்கள்ஐந்தனையும்—தன் உளே செறியச் சேர்த்தி=(சப்தாதிவிஷயங்களினின்றும்) தனதுள்ளே சங்கோசமாகும்படிபண்ணி—வாய்மையுள் நிகழும்=ஆன்மாவின்கண் ஒளிராநிற்பன்.—இன்னே வழுத்தவும் படுகின்றான்=இப்படிப்பட்ட இலக்கணமுடையவனாக(அறிஞரால்)சொல்லவும்படுகின்றான்.—எவையும் தூய்மை செய்து=அனுகூலப் பிரதிகூலங்களான பதார்த்தங்களனைத்திலும்விருப்பு, வெறுப்பின்றி—நாளும் சொல்லுவது=எப்பொழுதும் அவைகளைஉதாசீனமாகவசனிப்பதே—அவன் தன் சொல் ஆம்=ஸ்திதப்பிரக்ஞனுடையவசனப்பிரகாரமாம்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

இரண்டுசெய்யுளும் ஒருதொடர்.

மாலை, சந்தனமுதலிய விஷயங்களைவேண்டாதுகேவலம் ஞானமாத்திரத்தினால் ஆன்மாவின்கண் ரமித்தலின், "தன்னாலின்புற்று" என்றார். ஸ்திதப்பிரக்ஞன் காலபேதத்தாற் சமாகிதனென்றும், உத்திதனென்றும் இருவகையாயிருப்பன்; அவ்விருவகையில் தனதுமனத்தின்கண்ணுள்ள சர்வகாமங்களையும்பரித்தியாகஞ்செய்து ஆன்மாராமனாக இருப்பதே சமாகிதஸ்திதப்பிரக்ஞனிலக்கணம். சுகதுக்கங்களிற் கலங்காத மனமுடையனாய் இராகம், பயம், குரோதங்கள்இன்றி நிரந்தரம் ஆன்மாநுசந்தானபரனாகவிருப்பதே உத்திதஸ்திதப்பிரக்ஞனிலக்கணம்; இவ்விரண்டும், "இவ்வகையவனை நின்றோர்வகையுரைப்பார்" என்னும் வினாவுக்குத்தரம். அனுகூலப் பிரதிகூலவிஷயங்களில் விருப்பு, வெறுப்பின்றி அவற்றை உதாசீனமாகவசனிப்பதே ஸ்திதப்பிரக்ஞனது வசனப்பிரகாரம்; இஃது, "செப்புமாறென்" என்னும்வினாவுக்குத்தரம்; இதனை, ௪அ-ம்செய்யுளில் செய்யுள்நடைக்கியைய நான்காம்வினாவென்றுகூறினோம். மூலசுலோகத்

திற்கியைய இதனை, இரண்டாம்வினாவென்றே கொள்ளல்வேண்டும். மூலசுலோகத்தில் நான்காம்வினா ஸ்திதப்பிரக்ஞன் எப்படிச்சஞ்சரிப்பனென்பது; இதற்குவிடை இனி, ருசஎ-ம்செய்யுண்முதல், சுஉ-செய்யுட்களாலருளிச்செய்யப்படும்; ஆண்டறிக. இந்திரியநிக்கிரகமாகாவிடின், மனமானது நிச்சலபாவம்பொருந்தாதென்று அவ்வகளை வசஞ்செய்துகொண்டு ஆன்மராமனாகவிருப்பதே அவனது இருப்பு; இஃது எப்படியிருப்பனென்னும் வினாவுக்குத்தரம்; இவ்வனம் ...த்துவிடைகூறிய வடநூற்பொருளை, "வாய்மையு ணிகழுமின்னே வழுத்தவும் படுகின்றுறாற், றூய்மைசெய் தெவையுநாளுஞ்சொல்லுவ தவன்றன்சொல்லாம்." என்றுதொகுத்துக்கின்சித்விகற்பமாக மொழிபெயர்த்த ஆசிரியர் கூறினாரென்றறிக. (ருo)

[சப்தாதிவிஷயங்களினின்றும் சுரோத்திராதிஇந்திரியங்களின் நிவிர்த்தி ஸ்திதப்பிரக்ஞைக்கேதுவாமென்றால் ரோகம், உபவாசாதி நிமித்தங்களால் மூடபுருஷரின்சுரோத்திராதிஇந்திரியங்கட்கும் சப்தாதிவிஷயங்களினின்று நிவிர்த்திகாணப்படுகிறது; படவே, இவர்களும் ஸ்திதப்பிரக்ஞராதல்வேண்டுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

குறையுமாப் பிணிப்புற்றாலுங் கொண்டவிப் புலன்களெண்ணி
லறைகட லனையநெஞ்சத் தவாவறா னறிவினில்லான்
மறைமொழி பலவுமோதி யடக்குவான் மனத்தைவாங்கிப்
பொறைகெடப் புலன்களைந்தும் பொறியிலே புகட்டுங்கண்டாய்

இ-ள். அறிவில் நில்லான் = ஆன்மாவின்கண்ணே ஸ்திதிபெறதபகிர்முகனான அஞ்ஞானியானவன்—கொண்ட இப்புலன்கள் = (தன்கருவியாகக்) கொண்டசுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களை—குறையுமா = (தவசுமுதலியநிமித்தங்களால்) நிரோதமாகும்படி—பிணிப்புற்றாலும் = தகைந்தாலும்—எண்ணில் அறை கடல் அனைய நெஞ்சத்து அவா அறான் = அளவிறந்த திரையையுடையகடல்போலும் சித்தத்தின்கண்ணுள்ளவிஷயஇராகம் நிவிர்த்தியாகாமையால விஷயநிவிர்த்தியடைகிறான். (விஷயானுபவநிவிர்த்தியானாலும் விஷயாபிலாஷைநிவிர்த்தியாகாதென்பதுகருத்து.)—(விஷயானுராகமும் பரமான்மாவைச்சாட்சாத்கரித்திருக்கிற ஸ்திதப்பிரக்ஞனுக்கே நிவிர்த்தியாமென்பதெஞ்சிநின்றது; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், பரமான்மாவின்சாட்சாத்காரத்தாலல்லாமல் இராகத்தோடுகூடவிஷயநிவிர்த்திகூடாதாதலால் அதிகாரியானோன் இராகத்தோடுகூடவிஷயநிவிர்த்திசெய

த்தக்க ஞானருட
சம்பாதித்தல்வே
ஸ்திரத்தன்மை
அசாகாரணாச

மானபிரக்ஞையின் ஸ்திரத்தன்மையை அவசியம் ...ண்டுமென்பது பெறப்படுகின்றது.) [பிரக்ஞையின் ...ில் வாகியேந்திரியநிக்கிரகமும், மனோநிக்கிரகமும் ...ரணமாம்; அவைசெய்யாவிடில் பிரக்ஞையானது நாசமாமென்னும் பொருளை அருளிச்செய்தற்பொருட்டு முன்னர் வாகியேந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்யாவிடத்துவருந்தோஷத்தையருளிச்செய்கின்றார்.] மறை மொழி பலவும் ஓதி = (குருவினிடத்தில்) சுருதிவாக்கியங்கள்பலவும் படித்து—அடக்குவான் மனத்தை வாங்கி—(தம்மை) நிக்கிரிக்கும்பிரயத்தனமுடைய விவேகியின் மனத்தையும் (பலாத்காரமாக்) இழுத்து—பொறை கெட = (அவனது) தைரியங்கெடும்படி—புலன்கள் ஐந்தும் = சுரோத்திராதி இந்திரியங்கள்ஐந்தும்—பொறியிலே புகட்டும் கண்டாய் = சப்தாதிவிஷயங்களிலே புகுவிக்குங்கண்டாய் (அருச்சுனா.)—எ-று. (ருக)

[வாகியேந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்தாலும் அந்தரிந்திரியமானமனோநிக்கிரகஞ்செய்யாவிடில்வரும் அனர்த்தபரம்பரையை இரண்டுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஆதலாற் புலன்களைந்து மடக்கரி தடங்காதாகிற்
றீதிலாக் கருத்துந்தீய வவற்றிலே செல்லுஞ்சென்றாற்
காதலாற் புகைந்துவெய்ய காமமாய்க் கொளுந்திக்காம
மேய்தலா காமைதீய வெகுளியா யெரியுமன்றே. (ருஉ)

இ-ள். ஆதலால் = (முன்சொன்ன) காரணத்தால்,—புலன்கள் ஐந்தும் அடக்க அரிது = சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் (சர்வான்மாவானவாசுதேவனே நான் அன்னியனல்லனென்னும் நிரந்தரதீர்க்ககாலானுஷ்டானசாமர்த்தியத்தினாலும், விஷயங்களில் தோஷதரிசனாப்பியாசசாமர்த்தியத்தினாலுமல்லாமல்) வசம்பண்ணக்கூடாது.—தீது இலாக் கருத்தும் அடங்காது ஆகில் = (வாகியேந்திரியங்களடங்கியும்,) குற்றமற்ற அந்தரிந்திரியமானமனமும் அடங்காதானால்—தீய அவற்றிலே செல்லும் = தீமையானசப்தாதிவிஷயங்களிலே (இவைசுகசாதனமென்று) செல்லும்;—சென்றால் = (அங்ஙனம்) சென்றதானால்,—காதலால் புகைந்து = (அவ்விஷயங்களிற் பிரீதியுளதாய்) அவ்விஷயப்பிரீதியினால் (அது) புகைந்து—வெய்ய காமம் ஆய்க் கொளுந்தி = விஷயப்பரவசரூபமாய்ப்பற்றி—காமம் எய்தல் ஆகாமை = அந்தக்காமித்தபதார்த்தம் தனக்கடையாமற்(போதும்படி ஒருவனால்விகாதம்பண்ணப்படில்)—தீய வெகுளி ஆய் எரி

யும்=கொடியகுரோதரூபமாய்(ப் பெருந்தரு தான் பெற்றதீயால் வேதல்போல்) வேகும்.—எ-று. அன்று, ஏ-அசைநிலைகள்.

காதல்=இது நமக்குச் சுகசாதனமென்னுஞ் சிநேகருபமான அத்தியாசரூபப்பிரீதிவிசேஷம். காமம்=இவ்விஷயம் நமக்கு எப்போதுமுண்டாயிருக்க வேண்டுமென்னுந்திருஷ்ணை; அல்லது, விஷயபரவசம். சங்கம், காமம், குரோதமென்னும்இவை ஒன்றற்கொன்று மேன்மேல் அக்கம்பயந்ததால் "புகைந்துபற்றியெரியும்" என்றார். காதலெனினும், சங்கமெனினும் ஒக்கும். (௫௨)

[இதுவுமது.]

எரிநிகர் வெருளிபொங்க மயக்கம்வந் தெய்துமெய்தத்
தெரிபவை சிதையுமுள்ளந் தெரிந்தவை சிதைந்தபோதே
யுரியதன் னுணர்வுமாயு முணர்வுமாய்ந் தொழிந்தவாறே
யரியவென் றறிஞர்பேசு மனைத்துமாய்ந் தொழியுமன்றே. (௫௩)

இ - ள். எரி நிகர் வெருளி பொங்க=தீயையொப்பான குரோதம்அதிகரிக்க—மயக்கம் வந்து எய்தும்=(காரியாகாரிய விவேகாபாவமான)மோகமானது வந்துபொருந்தும்;—எய்த=(அம்மோகமானது) வந்து பொருந்தவே,—தெரிபவை சிதையும்=குருசாஸ்திரங்களால் அறிந்த அர்த்தங்களின் அநுசந்தானரூபஸ்மிருதிகளானவை கெடும்;—உள்ளம் தெரிந்தவை சிதைந்த போதே=உள்ளத்தில் குருசாஸ்திரங்களாலறிந்த அர்த்தங்களின் அநுசந்தானரூபஸ்மிருதிகளானவை கெட்டபொழுதே—உரிய தன் உணர்வு மாயும்=முக்தியடைதற்குரிய(அத்துவிதான்மாகாரமனோவிருத்திரூபமான)புத்தியானதுகெடும்;—உணர்வு மாய்ந்து ஒழிந்த ஆறே=அந்தப்புத்தியானது கெட்டொழிந்தவழியே—அரிய என்று=அடைதற்கரியனவென்று—அறிஞர் பேசும்=அறிஞர்புகழாநிற்கும்—அனைத்தும் மாய்ந்து ஒழியும்=சர்வபுருஷார்த்தங்களும் அடையப்படாவாம்.—எ-று.
அன்று, ஏ-அசைநிலைகள். (௫௩)

[முற்செய்யுட்களில் வாகியேந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்தும்மனோநிக்கிரகஞ்செய்யாவிடில் வருந்தோஷங்களை அருளிச்செய்து இப்போது மனோநிக்கிரகஞ்செய்து வாகியேந்திரியநிக்கிரகமாகாவிடினும் முன்சொன்னதோஷங்கள் அடையப்படாவென்னும்பொருளை அருளிச் செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் எப்படிச் சஞ்சரிப்பன் என்னும் நாலாவது வினாவிற்குத்தரம் ௩-செய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

வேண்டல்வேண் டாமையின்றி மிகைசெலாப் புலன்களாலே
மாண்டபோ கந்துய்ப்பான் மனங்கலங் குறுன்மற்றத்தா
னீண்டிய தெளிவுண்டாமாற் றெளியவே யெல்லையின்றிப்
பூண்டநோய் நீங்குநீங்கப் புலனிலை நிற்குமன்றே. (௫௪)

இ - ள். வேண்டல் வேண்டாமை இன்றி=(ஒன்றில்) விருப்பும், (ஒன்றில்) வெறுப்புமில்லாமல்—மிகை செலாப் புலன்களால்=(தனது) வசத்தைக் கடந்து செல்லுஞ்சுரோத்திராதியிந்திரியங்களாலே—மாண்ட போகம் துய்ப்பான்=சாஸ்திரவிகிதமான போகங்களையனுபவிக்கும் (சுவசத்தமுடைய)புருஷன்—அத்தால் மனம் கலங்குறான்=அப்போகங்களால் மனங்கலங்கான், (௫௨-௫௩-ம் செய்யுட்களிற்சொல்லிய அனர்த்தங்களையடையானென்றபடி.)—(பின்னையோ) ஈண்டிய தெளிவு உண்டாம்=(மனத்தின்கண்ணே பிரமான்மசாட்சாத்காரத்திற்கு யோக்கியமான)மிக்கதெளிவே உளதாம்;—தெளியவே=(மனமானது மிக்க)சொச்சத்தன்மையடையவே,—எல்லை இன்றிப் பூண்ட நோய் நீங்கும்=அஞ்ஞானகாரியமான சர்வ துக்கங்களும் நாசமாம்;—நீங்க=அவைநாசமாகவே,—புலன் நிலை நிற்கும்=(பிரமான்மாவின் அபேதவிஷயமான) புத்தி ஸ்திரமாம்.—எ-று.
மற்று, ஆல், அன்று, ஏ-அசைநிலைகள். (௫௪)

[மேலைச்செய்யுளில் அந்வயமுகமாகவருளிச்செய்த பொருளை இனி வியதிரேகமுகமாகவற்புறுத்துகின்றார்.]

அடுத்தலைம் புலன்செயாதார்க் கறிவில்லை யறிவின்றாக
விடுத்தமெய் யுணர்வின்றாமான் மெய்யுணர் வில்லையாகிற்
றொடுத்தபின் சித்தசாந்தி தோன்றிடா ததுதோன்றாதேல்
வடுத்தநல் லின்பந்தானு மில்லையே யிசைக்கவேண்டா. (௫௫)

இ - ள். ஐம்புலன் அடுத்தல் செயாதார்க்கு=பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகஞ்செய்யாதவர்க்கு—அறிவு இல்லை=(சாஸ்திராசாரியோபதேசங்களால்) ஆன்மவிஷயமானபுத்தி உளதாவதில்லை;—அறிவு இன்று ஆக=ஆன்மவிஷயமானபுத்தி இல்லையாகவே,—விடுத்த மெய் உணர்வு இன்று ஆம்=விஜாதியவிருத்தியொழிந்தசஜாதியவிருத்திப் பிரவாகரூபமான ஆன்மத்தியானமும் உளதாவதில்லை;—மெய் உணர்வு இல்லையாகில்=ஆன்மத்தியானமும் இல்லையானால்,—பின் தொடுத்த=பின்னர்த் (தாம்) தொடங்கிய—சித்தசாந்தி தோன்றிடாது=(சாட்சாத்காரரூபமான) சித்தசாந்தியானது உளதாதலில்லை;—அது

தோன்றாதேல் = அச்சித்தசாந்தி உண்டாகாதேல்,—எடுத்த நல் இன் பந்தானும் இல்லையே = (சித்தசாந்திக்குப்பயனாகச் சாஸ்திரங்களில்) எடுத்துக்கூறுகிற்கும்மோட்சானந்தசுகமும் உளதாவதில்லை;—இசைக்கவேண்டா = (இது சாஸ்திரங்களிற்பிரசித்தமாவதால்) நாம் சொல்லவேண்டா.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (௬௬)

["ஐம்புலனடுத்தல்செயாதார்க்கறிவில்லை" என்றுமுற்செய்யு[illegible] எதுவை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செ[illegible]கின்றார்.]

[illegible]செல் பொருள்களிற்கு மைம்புல னுக்கும் [illegible]
காறொடர் நெஞ்சமந்தப் புலன்றனைக் கலக்கு[illegible]
யூறிய கடலுளோடு கலத்தினை யுடன்[illegible]செல்காற்றே
வேறுசெய் தறைந்துமாய்த்து வீழ்த்துமா போலவேயாம். (௬௭)

இ-ள். பொருள்கள் துய்க்கும் ஆறு செல் = (தத்தம்) விஷயங்களையனுபவிக்கும்படியானவழிகளில் (தாம் வேண்டியவண்ணம்) சஞ்சரியாநிற்கின்ற—ஐம்புலனுக்கும் பின்னை = ஐந்திந்திரியங்கட்குப் பின்னே—கால் தொடர் நெஞ்சம் = (புருஷனால் நியமிக்கப்படாது அவைசென்றவழியே அவைக்கு) அனுகூலமாகச்செல்கின்ற மனமானது—அந்தப் புலன்றனைக் கலக்கும் = சாதகபுருஷனுடைய ஆன்மவிஷயமானபுத்தியை நாசஞ்செய்து அவனைவிட்சேபமடையப்பண்ணும்;—[இஃதெதுபோலென்னில்?] ஊறிய கடலுள் ஓடு கலனை = நீர்நிரம்பியசமுத்திரத்தில் ஓடுகின்றகப்பலை—உடன் செல் காற்றே = அதனோடு (அதற்கனுகூலமாகச்) செல்கின்றவாயுவே—[illegible] செய்து அறைந்து மாய்த்து = பிரதிகூலமாய் அடித்துடைத்து—[illegible]த்துமா போலவே ஆம் = (அக்கடலின்கண்ணே) அமிழ்த்துங்தன்மை போலவேயாம்.—எ-று. ஆங்கு, ஏ-அசைநிலைகள்.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், இந்திரியநிக்கிரகமுள்ளபுருஷனுடைய பிரக்ஞையானது ஸ்திரமாமென்பதுபெறப்படுகின்றது. (௬[illegible]

[இப்போது ஸ்திதப்பிரக்ஞனுடைய சர்வேந்திரியங்களின்நிக்கிரகம் சுபாவமாகவே சித்தித்திருக்கிறதென்னும் பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

யாதொரு பொருளையெல்லா வுயிர்[illegible] மிருள்போற்கா[illegible]
வோதரு ஞானியத்தை யுள[illegible]யிற் கனிபோற்காணும்
யாதொரு பொருளையெல்லா [illegible]யிர்களு மென்றுங்காணு
காதலின் ஞானியத்தைக் கண்[illegible]னாற் றெரியக்காணான்.

இ-ள். யாதொரு பொருளை = யாதொருஆன்மவிஷயமானபுத்தியை—எல்லா உயிர்களும் = சர்வப்பிராணிகளும்—இருள் போல் காணா = இரவுபோன்றறியாவோ—ஓது அரு ஞானி = சொல்லுதற்கரிய (இந்திரியநிக்கிரகமுடைய) ஞானியானவன்—அத்தை = அவ்வான்மவிஷயமானபுத்தியை—உளங்கையில் கனிபோல் காணும் = கரதலாமலகம்போற்கண்டுகொண்டிருப்பன்.—யாதொருபொருளை = யாதொருசப்தாதிவிஷ[illegible]மானபுத்தியை—எல்லா உயிர்களும் = சர்வப்பிராணிகளும்—[illegible] காணும் = எப்பொழுதுங்காணுகிற்குமோ—[illegible]லில் ஞானி = வி[illegible]ஷய ஆசையொழிக்[illegible]ஞானியானவன்—அத்தைக் கண்ணி[illegible] காணா[illegible] = அந்தச்சப்தாதிவிஷயபுத்தியைக்கண்ணினால்தோன்றப்பாரான்.—எ-று.

"இருள்" என்றது, ஆ[illegible]பெயர்.

எப்போதும்பிரகாசரூபமா[illegible] ஆதித்தமண்டலம் கூகைகட்கு அந்தகாரமாவதுபோல நித்தியசித்[illegible]மாய், அகண்ட[illegible]ன்மவஸ்துவேகான்மபுத்தியையுடைய அவிவேகிகட்கு விஷயமாகாமையினால் "இருள்போற்காணா" என்றும், தேகாதிகட்குவிலட்சணனாய், ஆன்மராமனுன்ஞானநிஷ்டன் பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவை அபரோட்சமாய்அனுபவித்திருத்தலால், "அத்தையுளங்கையிற்கனிபோற்காணும்" என்றும், துவிதப்பிராந்திக்குமூலமான அவித்தையை விவேகஞானத்தினாற்போக்கி அத்துவிதான்மவஸ்துவைச் சாட்சாத்கரித்திருக்கிறஞானிக்குச் சகத்தனைத்தும் அன்னியமாகப்பிரதீதியாகாமல் "ஆன்மாவேயிதனைத்தும்" என்னுஞ்சுருதிப்படி ஆன்மாவாகவே பிரதீதியாவதால், "காதலின்ஞானியத்தைக்கண்ணினாற்றெரியக்காணான்" என்றுங்கூறினார். இப்படியே வாசிட்டத்தும், "சீவனுயிருந்துகாணுஞ்சிற்பரதத்துவத்தே, மேவியஙனவையுற்றோர் வெம்பவமோகமர்க்கத், தோவலில்சுழுத்தியுற்றோர்" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. (௬௯)

[ஸ்திதப்பிரக்ஞனுக்கு இந்திரியங்களின்நிக்கிரகம் சுபாவமாகவே சித்தித்திருப்பது[illegible]ால் விட்சேபங்களின்சாந்தியும் அவனுக்குச் சுபாவமாகவேசித்தித்திருக்கிறதென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் திரு[illegible]ந்தத்தோடுகூடஅருளிச்செய்கின்றார்.]

[illegible]நிறைந்துநின்ற கடலெல்லை நெறிமேற்கொண்டு
[illegible]நிறைந்தவாறு வீழ்ந்ததா னிறைவுறாது

தேரினு யதுபோலாசை செறிந்தவர் நிறமேனோக்கிச்
சாருமா லவிலத்தா லவர்களுஞ் சலித்தல்செய்யார். (௭அ)

இ - ள், நீரினுல் நிறைந்து நின்ற = (நாநாவிதநதிச்) சலங்களா ற்பூரணமாய்(த்தனது மரியாதைகடவாமல்) நிற்கின்ற — கடலிலே = சமுத்திரத்தின்கண்ணே — நீரினுல் நிறைந்த ஆறு = ஜலத்தினுற்சம்பூ ர்ணமாயுள்ள (கங்கை, யமுனைமுதலிய) நதிகள் — நெறி மேல் கொ ண்டு = நாநாவழிகளால்வந்து — வீழ்ந்ததால் நிறைவு [illegible] பிரவே சித்த [illegible] னது) சிறிதும்பெரு[illegible]காரமடையா து; — அதுபோல் = அத்தன்மைபோ[illegible] ஆசை = [illegible]தாதிவிஷயங்க ள் (முழுதும்) — செறிந்தவர் நிறமே நோக்கி = நிறைந்து நிர்விகார ரூபமாயுள்ள ஸ்திதப்பிரக்ஞரின் சந்நிதியைநாடி — சாரும் ஆயில் = (பிராரப்தகர்மவசத்தால்) வந்தடை[illegible]மாயின் — அத்தால் அவர்களும் சலித்தல் செய்யார் = அவ்விஷயங்[illegible]ரால் அவர்களும்விகாரமடையா ர்கள் — தேரினுய் = [illegible] அருச்சுன. — எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. "ஆசை" என்பது, ஆகுபெயர்.

விஷயபராமுகரானஞானநிஷ்டர் சாந்தியடைவர், விஷயபோ கங்களில் ஆசையுடையோர் அடையார் என்பவை, எஞ்சிநின்றன. இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், குருசாஸ்திரங்களின் உபதேசத்தால் ஆன் மசாட்சாத்காரம் எவருக்கடையப்படுமோ அவருக்கே பலரூபமான வித்துவத்சந்நியாசமும், சர்வவிட்சேபநிவிர்த்திரூபமான ஜீவன்மு த்தியும், விஷயபோகங்கள் அடையப்படினும் நிர்விகாரத்தன்மையு முளவாமென்பது பெறப்படுகின்றது. (௭அ)

[யாதொருகாரணத்தால் விஷயங்களின்இச்சையுடையபுருஷர் சாந்தியடையாரோ அக்காரணத்தால், அடையப்படினும்அவ்விஷய ங்களை விவேகமுடையவன் பரித்தியாகஞ்செய்யவேண்டுமென்னும் பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

யானென தென்பதின்றி யெவ்வகைப் பொருளும் விட்டான்
ருனெனச் சரிக்கின்றான்யா ரவனையே யடையுஞ் சாந்தி
யீனம தடையாநித்தை யடைந்தவ ரிறந்த பப்போ
தேனுமீ தடைவாரென்னை யெய்துவார் பிறவி யெய்தார். (௭௧)

இ - ள், யான் எனது என்பது இன்றி = (சரீரேந்திரியாதிசங் கங்களில்) ஆன்மாபிமானமும், (சரீரநிர்வாகத்தின்பொருட்டுப்பிரார ப்தகர்மவசத்தால்அடையப்பட்ட கந்தை, கௌபீனமுதலிய வற்றில்)

மமதாபிமானமும் இல்லாமல் — எவ்வகைப் பொருளும் விட்டான் = எவ்வகைப்பட்ட பதார்த்தங்களையும்பரித்தியாகஞ்செய்து — தான் என ச் சரிக்கின்றான் யார் = (பிரத்தியகபின்னப்ரமான்மாவான) தான் ருவனே உளனென்னும் உண்முகமுடையவனாக(ப் பிராரப்தவசத் தால்போகங்களைப்புசித்துத் தனது இச்சைஎங்கேயோ அங்கே) சஞ்ச ரிக்கின்றவன் யாவன் — அவனையே = (ஸ்திதப்பிரக்ஞனை) அப் பிரம நிஷ்டனையே — சாந்தி அடையும் = சர்வ சம்சாரதுக்கநிவிர்த்திரூப மானமோட்சமானதடையாநிற்கும். — [சொல்லிவந்தஞானநிஷ்[illegible] யை ஸ்துதித்து உபசம்மாரம்பண்ணு[illegible] இத்[illegible] [illegible]ந்தவர் [illegible] (பிரம[illegible]டாரூபமான) இந்தஸ்திதியை (ச்சொ ல்லியக்ரமமாக) அடை[illegible]புருஷர் (மீண்டும்) சம்சாரமோகத்தை அ டையார்கள், — இறக்கும் [illegible]ப்போதேனும் = தேகாவசானசமயத்தி லாயினும் — ஈது அடைவார் = (பிரமஞானரூபமான) இந்தஸ்திதியை அடையாநிற்பவர் — என்னை எ[illegible]துவார் = (பிரமநிர்வாணரூபமான) என்னைஅடையாநிற்பர்; — பிறவி[illegible]தார் = சம்சாரத்தை அடையமா ட்டார்கள், — எ-று.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், வாலியவயதிற்றானே சர்வகர்மங்க ளையும்பரித்தியாகஞ்செய்து தேகம்உள்ளவளவும் வேதாந்தவிசாரஞ் செய்துகொண்டிருப்பவன் மோட்சமடைவனென்றுசொல்லவேண்டு வதென்னையென்னும் கைமுதிகந்நியாயஞ்சூசிப்பித்தனர். இவ்வத்தி யாயத்தில் ஆன்மஞானத்திற்குப்பரம்பராசாதனமான நிஷ்காமகர்ம மும், நிஷ்காமகர்மத்துக்கு அந்தக்கரணசுத்திரூபமானபயனும், அவ் வந்தக்கரணசுத்திக்குஞானநிஷ்டாரூபமானபயனும் அருளிச்செய்ய ப்பட்டனவென்றறிக. (௭௧)

[மொழிபெயர்த்தஆசிரியர் ஸ்ரீ-பகவானைவியந்துதுதிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

பின்னை யோவிவ் வுலக மெலாம்பெற்ற
வன்னை யோதிரு மார்பத் தணைத்தவன்
முன்னை யோர்புகழ் வேத முடிவையோ
தன்னை யோவுள்ள வாறெலாஞ் சாற்றினன். (௬௦)

இ - ள், பின்னையோ = இலக்குமியையோ, — இவ்வுலகம் எலாம் பெற்ற அன்னையோ = இவ்வுயிர்களையெல்லாம்ஈன்றருளியபூமிதேவி யோ — திரு மார்பத்து அணைத்தவன் = திருமார்பிலணைத்தஸ்ரீ-ப கவன் — முன்னையோர் புகழ் வேத முடிவையோ = பழையரிஷிக

னால்புகழ்கின்ற வேதத்தின்முடிவான அசங்கிதொன்மரவையோ,—தன்னையோ=(சச்சிதானந்தகனபரமான்மாவான) தன்னையோ—உள்ளவாறு எலாம் சாற்றினான்=உள்ளவண்ணமே முழுதும்உபதேசித்தருளினர்.—எ-று.

இப்படிப்பட்ட பெருங்கருணையை எங்ஙனம்ஸ்துதிப்பேமென்பதாம். (கூO)

இரண்டாவது,

சாங்கியயோகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

—

ஆக அத்தியாயம் உ-க்கு திருவிருத்தம்-கூO.

—

௩-வது, கர்மயோகவத்தியாயம்.

[மொழிபெயர்த்த ஆசிரியர் பூர்வாத்தரவத்தியாயசம்பந்தத்தைத்தொகுத்துக்கூறுகின்றார்.]

அலையிலே கடல்கிடந்து மருமறைக ளானவற்றின்
றலையிலே யிருக்குமவன் றேரிலே நின்றருளிக்
கலையிலே பொருளெடுத்துக் காட்டவுமெய் காணுதே
சிலையிலே தோள்விசய னிவ்வண்ணஞ் செப்புவான். (க)

இ-ள். அலையிலே கடல்கிடந்தும்=அலையையுடையதிருப்பாற்கடலின்கண் அறிதுயிலமர்ந்தும்—அரு மறைகளானவற்றின் தலையிலே இருக்கும் அவன்=அரியவேதங்களின் சிரசின்கண்ணேவீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ-பகவான்—தேரிலே நின்றருளி=(அருச்சுனன்) தேரின்மீதெழுந்தருளி—கலையிலே பொருள் எடுத்துக் காட்டவும்=சருதிகளினுள்ள (அரிய) பொருள்களையெடுத்தறிவித்தும்—மெய் காணாதே=(பகவானதுஉபதேசார்த்த) தாற்பரியத்தையறியாமலே—சிலையிலே தோள் விசயன்=வில்லைத்தரித்தபுயத்தையுடைய அருச்சுனன்—இவ்வண்ணம் செப்புவான்=இந்தப்படிக்கூறுவானாயினன்.—எ-று. ஏகாரங்கள், அசைநிலைகள்.

"அலையில், சிலையில்" என்றவை, வேற்றுமைமயக்கம். (க)

[முன்னத்தியாயத்தில்,"சாவதிலையாவர்களும்" என்பதுமுதலியவாக்கியங்களால் முன்னர் மோட்சசாதனமாகத் தேகான்மவிவேக

புத்தியருளி, செய்து அதன்பின்னர், "எதுவொருவினையாலேயிருவினைகளைவிடு, மதுதனையறிவார்வீடணைபவரதுகேளாய்" என்பதுமுதலியவாக்கியங்களால் கர்மயோகபுத்தியும் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டில் இன்னதுமுக்கியம், இன்னதுகௌணமென்னு அபிப்பிராயமறியப்படவில்லை. அதன்மத்தியில் ஞானியானவன் கர்மங்களைவிட்டவனாய், இந்திரியநிக்ரகனாய், நிரகங்காரனாய்இருத்தல்வேண்டும்; இந்தப்பிரமநிஷ்டையிற்கணநேரமாவதுஸ்திதிபெற்றவன் பிரமரூபமானகைவல்லியத்தையடைவனேயன்றிச் சம்சாரமோகத்தையடையானென்று வெகுமானபூர்வகமாக உபசம்மரித்ததால் ஞானம், கர்மம் என்னும் இரண்டில் ஞானமேமுக்கியமென்பது பகவானது அபிமதமாமென்றுகருதி அருச்சுனன்கூறுகின்றான்.]

[வேறு.]

நன்றேவினையின் ஞானமென வுரைத்தாய்மீள வினைநல்ல [ன்
தென்றேயுரையா நின்றனைநா னிவற்றிலெதுநன் றெனவறியே
குன்றேயனையா யுனையடைந்தேற் குற்றதுயர்நீக் கிடுவதனை [ன்.
றேயாக வுரைத்தருள வேண்டுமென்றா னவனுரைப்பா

இ-ள். வினையின் ஞானம் நன்றே என உரைத்தாய்=நிஷ்காமகர்மத்தைப்பார்க்கிலும் ஞானமானது சிரேஷ்டமென்றே அருளிச்செய்தீர்:—மீள வினை நல்லது என்றே உரையாநின்றனை=மீண்டும் கர்மமானது சிரேஷ்டமென்றே அருளிச்செய்கின்றீர்;—நான் இவற்றில் எது நன்று என அறியேன்=நான் இவ்விரண்டில் இன்னதுமுக்கியம், இன்னதுகௌணமென்றறிகிலேன்:—குன்றே அனையாய்=மலைபோலும் அளத்தற்கரியகிருபையையுடைய சுவாமி—உனை அடைந்தேற்கு=உம்மைச்சரணடைந்த எனக்கு—உற்ற துயர் நீக்கிடுவதனை=பொருந்திய சோகத்தையொழிவிக்குஞ்சாதனத்தை—ஒன்றே ஆக உரைத்தருள வேண்டும் என்றான்=ஒன்றாகவே நிச்சயித்து உபதேசித்தல்வேண்டுமென்றுஅருச்சுனன்வினாவினான்;—அவன் உரைப்பான்=(அதற்கு) அப்பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று.

"வினையின்ஞானநன்றேயெனவுரைத்தாய்" அஃதுமக்கபிமதமானால், "விதநாலாயமறைமொழியும்வேந்தர்தருமம்வாளமரோ பதனாலமரோதொடங்குதனையறநன்றென" என்றருளிச்செய்ததென்? கோரமானயுத்தத்தில் என்னை ஏன்அடிக்கடிபிரவிர்த்திப்பிக்கிறீரென்பான், "மீளவினைநல்ல, தென்றேயுரையாநின்றனை" என்றான்.

ஓரிடத்தில் கர்மநிஷ்டையைஸ்துதிக்கின்றீர், ஓரிடத்தில் ஞானநிஷ்டையைஸ்துதிக்கின்றீர்; இதனால்எனதுபுத்தியின்கண் ஞான, மோகத்தை ஒழிவிக்கப்புகுந்த பெருங்கருணைக் கடலான நீர் மோகத்தையடையப் பண்ணுவிக்கிறவர்போலப் பிரமாதத்தையுடைய வராகத் தோற்றுகிறீர்; சரணாகதனான என்னை அங்ஙனம்பண்ணலாமா? ஒருபுருஷனுக்கு ஓர்காலத்திலே தம்மில்விருத்தங்களான இருத்தலும், நடத்தலுங்கூடாமைபோல ஓரதிகாரிபுருஷன் ஓர்காலத்திலே தம்மில்விருத்தங்களான கர்மநிஷ்டையும், ஞானநிஷ்டையுமாகிய இரண்டினையும் அனுஷ்டானஞ்செய்வதிற்சமர்த்தனாகானே; ஆதலால், கர்மநிஷ்டை, ஞானநிஷ்டை என்னுமிரண்டனுள் எனது அதிகாரத்துக்குத் தக்கவொன்றனை நிச்சயித்தருளவேண்டுமென்பதுகருத்து. (௨)

[ஸ்ரீ-பகவான் அருச்சுனன்வினாவின்படி உத்தரமருளிச் செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஆதியி லுலகினை யாக்கி யின்றுநா
னோதிய பொருளிவை யிரண்டு முண்மையே
தீதிய லவாவறுஞ் செயலை மாற்றுவான்
மீதியல் வினையுறான் வீடு மேவிடான். (௩

இ-ள். ஆதியில்=சிருஷ்டியாதியிலே—உலகினை ஆக்கி=(பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசியமென்னும்) பிராணிகளைச்சிருஷ்டித்து—அன்று=அப்போது—நான்=(சாஸ்திரார்த்தசம்பிரதாயகர்த்தாவும் சர்வக்ஞனுமாகிய) யான்—ஓதிய பொருள் இவை இரண்டும் உண்மையே=உபதேசித்தருளிய ஞானநிஷ்டை, கர்மநிஷ்டையென்னுமிரண்டும் உண்மைதான்.—[மண், தண்டம், சக்கரம், குலாலன்முதலியகாரணங்கள் இல்லையானால் கடரூபமானகாரியோற்பத்தி உளதாகாததுபோல நிஷ்காமகர்மரூபமானகாரணம் இல்லையாயின், ஞானரூபமானகாரியோற்பத்தி உளதாகாதென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] செயலை மாற்றுவான்=நித்திய நைமித்திககர்மங்களை நிஷ்காமமாய்ச்செய்யாதபுருஷன்—தீது இயல் அவா அறான்=தீங்குபொருந்திய ஆசையறான், (அந்தக்கரணசுத்தியடையானென்றபடி.)—[சந்நியாசத்தினாலேயேமுக்தியடையப்படுமென்றுகருதுகின்றவரால் கர்மத்தாற்பிரயோஜனமென்னையென்னுஞ்சங்கைக்குச்சொல்லுகிறார்.] மீது இயல் வினை உறான்=மேலான இயல்புடைய நிஷ்காமகர்மங்களையனுஷ்டியாதொழிந்த அசுத்தாந்தக்கரணமுடையசந்

நியாசியானவன்—வீடு மேவிடான்=(சந்நியாசமாத்திரத்தால்) மோட்சமடையான்.—எ-று.

"உண்மையே" என்றதன்கருத்து; ஆன்மாநான்மவிவேகமுடையபுருஷர்க்கு ஞானநிஷ்டையும், மலினந்தக்கரணமுடைய புருஷர்க்குக் கர்மநிஷ்டையும் முக்கியமாதலாலென்பது. நிஷ்காமகர்மானுஷ்டானமன்றிச் சித்தசுத்தி உளதாதலில்லை; சித்தசுத்தியன்றி ஞானம் உளதாதலில்லை; ஞானம்விநா மோட்சம் உளதாதலில்லை; ஆதலால், "மீதியல் வினையுறான் வீடு மேவிடான்" என்றார். (௩)

[சர்வகர்மங்களிலும் ஆசக்திவிடுவதுமாத்திரமானகர்மசந்நியாசங்கூடுமல்லாமல் சொரூபமாகச் சர்வகர்மங்களின் தியாகங்கூடாதென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஒருவரு மொருபொழு தினுமோர் காலமு
மிருவகை வினைசெயா தவர்க ளில்லையா
லருமய லவாவறான் வினை யடக்குவான்
பருவர லொடுபொய்யே பாவிப் பானரோ. (௪)

இ-ள். ஒருவரும்=(ஞானி, அஞ்ஞானிகளில்) ஒருவரும்—ஒருபொழுதினும்=ஓரவஸ்தையிலும்—ஓர்காலமும்=ஒருக்ஷணமாத்திரமும்—இருவகை வினை செயாதவர்கள் இல்லை=புண்ணிய பாவமென்னும் இருவிதவினைகளைச்செய்யாதவர்களாக இல்லை.—(சுதந்தரமின்மையராய்ப் பூர்வஜன்மவாசனையினாற் சனியாநின்ற இராகத்துவேஷாதிகளினால் சகலரும் கர்மங்களிற்பிரவிர்த்திக்கின்றனரென்பதுகருத்து.) [ஆதலால், கர்மத்தியாகம்பண்ணின அஞ்ஞானியை நிந்திக்கின்றார்.] அரு மயல் அவா அறான்=விடுதற்கரிய மலினமான ஆசையறாத அந்தக்கரணமுடையவனாய்—வினை அடக்குவான்=(வாக்கு, பாணி, பாதமுதலிய) கர்மேந்திரியங்களைநிக்கிரகிப்பவன்—பருவரலொடு=துன்பத்தோடுகூட—பொய்யே பாவிப்பான்=சப்தாதிவிஷயங்களையே(மனத்தினால்)ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பன்; (இவன்மித்யாசாரனென்றுசொல்லப்படுவனென்பதெஞ்சிநின்றது.)—எ-று.

ஆல், அரோ-அசைநிலைகள். பின்னைய "வினை" ஆகுபெயர்.

"பருவரல்" என்றது, கபடாசாரமுடையவனென்று விவேகிகளால் நிந்திக்கப்படுவதனாலும், மனன தியானங்களில் உள்ளபடிசெல்லாமையினாலும் உளதாகுந்துன்பத்தை. (௪)

[ஆதலால், இவ்வாறு கர்மங்களை நீசெய்யின்முக்தியடைவாயெனல்.]

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
பலனற வினைகளென் பொருட்டுப் பண்ணுவாய்
நலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள். (ரு)

இ-ள். புலனவை=ச்ரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்கள்—பொறி வழி போக்கு மாற்றியே=சப்தாதிவிஷயங்களிற்செல்வதை (மனத்தினால்) தகைந்து—பலன் அற=பலேச்சையின்றி—வினைகள்=நித்திய நைமித்திகாதிகர்மங்களை—என் பொருட்டுப் பண்ணுவாய்=(பரமேசுவரனான) எனது பிரீதியின்பொருட்டு(க்கர்மேந்திரியங்களினால்) செய்வாய்;—நலன் உறும் அவ்வினை=நன்மைமிக்க அந்தநித்தியாதி கர்மங்கள்—நாசம் இன்றியே=(காமியகர்மங்களைப்போல) நாசமாகாமலின்றே—சலம் உறு பிறவியும் தவிர்க்கும்=(சித்தசுத்தியைத்தருவதுந்தவிர ஞானவாயிலால்) சலனம்பொருந்திய ஜன்மபந்தத்தையும் ஒழிக்கும்;—தன்மைகேள்=அந்தத்தன்மையை நீகேட்பாய்.—எ-று.

ஏகாரம் முன்னையது, ஈற்றசை. பின்னையது, தேற்றப்பொருளில்வந்தது. (ரு)

[பிரஜாபதிவசனத்தினாலும் கர்மஞ்செய்வதே சிரேஷ்டமென்று மூன்றுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ் செயலோடே தெரிந்திந்த
மூவகைய வுலகையுமுன் படைத்தமுத லவன்மொழிவான்
மேவரிய சுரர்பூசை யிதுநீங்கள் வேண்டியன
யாவையுமே தருமின்னு மிதுகேட்பி ரெனவிசைப்பான். (சு)

இ-ள். முன்=சிருஷ்டியாதியில்—தெரிந்து=(ஜாதி, குண, தர்மமுதலியவற்றை) உணர்ந்து—தேவர்களை மகிழ்விக்கும் செயலோடே=இந்திராதிதேவர்களைச்சந்தோஷிப்பிக்கும் எக்ஞாதியமங்களோகூடவே—இந்த மூவகைய உலகையும்=(பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசியரென்னும்) இம்மூன்றுகூறுபாடுடைய ஜனங்களையும்—படைத்த முதலவன்=சிருஷ்டித்தபிரமாவானவர்—மொழிவான்=(அவர்களைப்பார்த்து இந்தப்பிரகாரஞ்) சொன்னார்;—மேவ அரிய சுரர் பூசை இது=பொருந்துதற்கரியதேவாராதனம் இவ்வெக்ஞங்களாம்;—நீங்

கள் வேண்டியன யாவையுமே தரும்=நீங்கள் வாஞ்சித்தபலன்களை முழுதுந்தரும்;—இன்னும்=மேலும்—இது கேட்பீர் என=இதனைக்கேட்கக்கடவீர்களென்று—இசைப்பான்=சொன்னார்.—எ-று.

"உலகு" என்றது, ஆகுபெயர்.

எக்ஞம் என்றது, நித்தியகர்மங்களின் உபலட்சணம். இங்கே காமியகர்மத்தைத்துதித்தல் அசங்கதமானாலும் கர்மங்களொன்றையுஞ்செய்யாமலிருப்பதைப்பார்க்கிலும் காமியகர்மங்களைச்செய்வதே உத்தமமாவதால் தோஷம் இன்றெனக. (சு)

[எக்ஞாதிரூபமான தர்மங்கள் இஷ்டங்களை ஏப்படிக்கொடுக்குமென்னுஞ்சங்கைக்குப் பிரஜாபதி அருளிச்செய்கின்றார்.]

செயல்வகையா லிங்களவர் திறம்போற்று மாங்கவரும்
புயல்வகையா லுங்களையே புரம்போற்றிப் புரந்தருள்வ
ரியல்வகையா னதுபிழையீ ரெனிலிரண்டு திறத்தீரு
முயல்வகையா னலனடைவீ ரெனநிலத்தோர்க் குரைத்தனனே. [ல்.

இ-ள். நீங்கள்=(ஜனங்களே அதிகாரிகளாகிய) நீங்கள்—செயல் வகையால்=இந்த எக்ஞாதிரூபதர்மங்களால்—அவர் திறம் போற்றும்=இந்திராதிதேவதைகளின் * திறத்தைவிருத்தியடையப்பண்ணுங்கள்;—ஆங்கு அவரும்=அதுபோலவே அவ்விந்திராதிதேவதைகளும்—புயல் வகையால்=மேகத்தின்வருஷஜலமுதலியவற்றால்(அந்நோற்பத்திவாயிலாக)—உங்களையே புரம்போற்றி=உங்களை உடலை விருத்தியடையப்பண்ணி—புரந்து அருள்வர்=பாதுகாத்திரட்சிப்பர்;—இயல் வகையானது பிழையீர் எனில்=இந்தப்பிரகாரம் பரஸ்பரம் சந்தோஷிப்பித்துநடக்கும்விதமானது தவறாதுநடந்துவருவீராகில்—இரண்டு திறத்தீரும்=இரண்டுபட்சத்தவரும்—முயல் வகையால்=(இந்தப்படி) முயலுந்திறத்தினால்—நலன் அடைவீர் என=(கிரமமாக) மோட்சத்தை, அல்லது சுவர்க்கத்தை அடையக்கடவீரென்று—நிலத்தோர்க்கு உரைத்தனன்=பூவுலகிலுள்ள பிரஜைகளுக்கு உபதேசித்தார்.—எ-று. ஏ, ஆல்-அசைநிலைகள். (எ)

[பின்னும் கர்மம்பண்ணாதவனுக்குறுந்தோஷத்தைப் பிரஜாபதி அருளிச்செய்கின்றார்.]

மற்றவர்தந் ததுகொண்டு மரித்தவரைப் பேணுதார்
கற்றவர்முன் பழித்துரைத்த கள்வரினுங் கடைப்பட்டார்

* திறம்=வலி அல்லது, கூறுபாடெனினுமாம்.

பெற்றதுகொண் டவர்ப்பேணிப் பிழைத்ததுகொண் டுண்ணாதே
யுற்றதுதன் பொருட்டாக வுண்பான்றீ துண்கின்றான். (௮)

இ-ள். மற்றவர் தந்தது கொண்டு = எக்ஞத்தால் சந்தோஷம டைந்ததேவதைகள் தந்த அந்நம், பசு, சுவர்ணமுதலிய நாநாவிதபோ கங்களைக்கொண்டு—மறித்து அவரைப் பேணுதார் = மீண்டத்தேவ தைகளைப்பூஜியாமல் தமது சரீரேந்திரியாதிகளின்புஷ்டிநிமித்தம் புஜி ப்பவர்—கற்றவர் முன் பழித்து உரைத்த கள்வரினும் கடைப்ப ட்டார் = பெரியோர்முன்னே பழித்துக்கூறியகள்ளரைப்பார்க்கிலும் கடைப்பட்ட செய்ந்நன்றிகொன்றவராம்.—[எக்ஞமுதலானதர்மங்க ளைப்பண்ணுமையினுல் பிரத்தியவாயமும் அடையப்படுமென்றருளிச் செய்கின்றார்.] பெற்றது கொண்டு = (தேவர்களாற்பெற்ற) அந்நாதிக ளைக்கொண்டு—அவர்ப் பேணி = அவர்களைப் பூஜித்து—பிழைத்தது கொண்டு உண்ணாதே = அதற்குமேல் மிஞ்சின அமிர்தமயமான அந்நா திகளைக்கொண்டு தான்புஜியாமல்—உற்றது = (தேவதைகளால்தான் அடைந்தஅந்நாதிகளை—தன் பொருட்டு ஆக = தனது உதரம் பருத்திப் பொதிபோலப்பருக்கும்பொருட்டாக—உண்பான் = (பாகஞ்செய்து) உண்பவன்—தீது உண்கின்றான் = (பஞ்சசூனைமுதலிய)பாவங்களை யே போஜனம்பண்ணுகின்றான்.—எ-று.

தன் உதரநிமித்தம்பாகம்பண்ணும்அந்நம் பாவான்மாவானஅவ னது திருஷ்டிக்கு அந்நமாகத்தோற்றினும் சாஸ்திரதிருஷ்டியினாலும், தேவதைகளின்திருஷ்டியினாலும் அவ்வந்நம் பாவரூபமே என்க.

“தன்பொருட்டாக வுண்பான்றீதுண்கின்றான்” என்றதனா லேயே, பஞ்ச யக்ஞங்களைச்செய்து சேஷமாயுள்ள அமிர்தமயமான அந்நத்தைப் புஜியாநிற்குங்கருமாதிகாரியானசிஷ்டபுருஷன் பஞ்சசூ நாதிபாவங்களினின்றும் விடுபடுவனென்பதுபெறப்படுதலின், மொ ழிபெயர்த்தோர் கூருதொழிந்தனர்.

பஞ்ச யக்ஞமாவன; ரிஷியக்ஞம், தேவயக்ஞம், பூதயக்ஞம், ம நுஷியயக்ஞம், பிதிர்யக்ஞம் இவைகளாம்; வேதங்களைப் படனபாட னஞ்செய்தலும், சந்தியோபாசனஞ்செய்தலும் ரிஷியக்ஞம். அக்கினி ஹோத்திரமுதலியவற்றைச்செய்தல் தேவயக்ஞம். பலி, வைசுவதே வங்களைச்செய்தல் பூதயக்ஞம். மனையகத்தடைந்த அதிதியைஅந்நாதி களாற்சந்தோஷிப்பித்தல் மநுஷியயக்ஞம். சிராத்தம், தர்ப்பணங்களை ச்செய்தல் பிதிர்யக்ஞம்.

பஞ்சசூனை என்றது, நெற்குத்தல், திரிகை அம்மிகளில் அரிசி முதலானவை அரைத்தல், அலகிடுதல், அடுப்பில்தீமூட்டல், பாண்ட ங்களிற்சலம்வைத்தல்என்னும்இவ்வைந்துஸ்தானங்களாலுளவாகும் ஜீவஹிம்சையால் வரும் பாவங்களை. (௮)

[பிரஜாபதிவாக்கியத்தால் எக்ஞமுதலியகர்மங்கள்செய்யவேண் டுவதுந்தவிர சம்சாரசக்கரத்தின் பிரவிர்த்திக்கேதுவாவதாலும் அந் த எக்ஞமுதலிய கர்மங்கள் செய்யத்தக்கனவாமென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருச்சுனனுக்கு இரண்டுசெய்யுட்களால் அருளிச்செ ய்கின்றார்.]

[வேறு.]

உளவாமுயி ருணவா லுண வுயர்மாரியி னுளவாம்
வளவான்மழை யுயர்வானவர் மகிழ்வால்வரு மதுதா
னிளவாளரி யனையாயிசை தொழிலால்வரு மிதைமீ
தளவாமறை தருமாமறை யறிவாலதி லுறுமால். (௯)

இ-ள். இள வாள் அரி அனையாய் = இளமையான ஒளிபொரு ந்தியசிம்மத்தையொப்பவனே அருச்சுனா—உணவால் = (போஜனம்பண் ணப்பட்டுச் சுக்கில, சோணிதரூபமாகப்பரிணமிக்கும்) அந்நத்தினால்— உயிர் உள ஆம் = பிராணிகளின்சரீரங்கள் உண்டாவனவாம்;—உண வு = நெல்முதலியஅந்நங்கள்—உயர் மாரியின் உள ஆம் = உயர்வான மழைபெய்தலால் உளவாகும்;—வள வான் மழை = மாட்சிமைபொ ருந்தியமேகவருஷமானது—உயர் வானவர் மகிழ்வால் வரும் = உயர் வான தேவதைகளின்சந்தோஷத்தால் உண்டாகும்;—அதுதான் = தேவதைகளின் சந்தோஷமும்—இசை தொழிலால் வரும் = பொ ருந்தாநின்ற அக்கினிஹோத்திரமுதலிய கர்மங்களால் உளதாம்;— இதை = அவ்வக்கினிஹோத்திரமுதலியகர்மங்களை—மீது அளவு ஆம் மறை தரும் = பிரமாணங்களெவற்றினும் மேலானபிரமாணமாகியவே தந்தானே சனிப்பிக்கும்;—மா மறை = பெருமைபொருந்திய வேதமா னது—அறிவால் அதில் உறும் = (சர்வார்த்தப்பிரகாசகமாவதால் சர் வஞதமானாலும் தனது) தாற்பரியத்தால் சதாதர்மரூபமான அவ்வெக் ஞத்திலே நிற்கின்றது.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

“உயிர்” என்றது, ஆகுபெயர். (௯)

[இங்ஙனம் வேதமுதலியவற்றின் உற்பத்தியாகுக; அப்படிச் சொன்னதால் ஈண்டுப்பிரசங்கத்தில் என்னபலஞ்சித்தித்ததென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இதனால்வினை களிலேவினை வனயாவையு மிங்ஙன்
இதனால்வரும் வினையாழியி னெறிசேரலர் திரிவார்
மதனாரிய புலனேமகிழ் விடமாகவு முடையா
ரதனாலவ ரவமேகழி பவராமென வறிநீ (௧௦

இ - ள். இதனால்=உணவால்உயிர், உணவுஉயர்மாரியின், மாரி வானவர்மகிழ்வால், வானவர்மகிழ்வு தொழிலால்வரும் என்றிங்ஙனஞ் சொல்லிய வாற்றால்,—வினைகளிலே யாவையும் வினைவன=கர்மங்களில்நின்றே அனைத்தும் உண்டாகின்றன;—இங்ஙன்=இந்தப்படி—இதனால் வரும்=(எப்போதும்) நிலையானஈசரனால் நியமிக்கப்பட்டு வருகின்ற—வினை ஆழியின் நெறி=கர்மரூபமானசக்கரத்தின்வழியை—சேரலர் திரிவார்=அனுசரியாதவர்களாய்ச்சஞ்சரிப்பவர்(அவ்வாது ஆக்ஞாரூபமானவேதநெறியை அனுசரியாததுந்தவிர)—மதன் நாரிய புலனே=(வந்துறுபோதுமாத்திரம்) ரமணியமாகத்தோற்றும் இந்திரியங்களின் விஷயங்களையே—மகிழ்வு இடம் ஆகவும் உடையார்=சந்தோஷித்தற்கிடமாகவுமுடையர்; (* இந்திரியாராமராயுள்ளொன்றபடி.)—அதனால்=அக்காரணத்தினால்,—அவர்=(பாவஜீவனமுடைய) அவர்—அவமே கழிப்வர் ஆம் என அறி நீ=வியர்த்தமாக வேஜீவிப்பவர்களென்று அருச்சுனா! நீஅறிதி.—எ-று. ஆம்-அசைநிலை.

[ஆன்மரதியான ஜீவன்முக்தன் கிருதகிருத்தியனாதலால், ஜகச்சக்கரத்திற்கேதுபூதமானகர்மங்களையநுஷ்டியாதிருந்தாலும் பிரத்தியவாயத்தையடையானென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

கண்ணிற்கருதரு மறிவைக்கருதியவ் வறிவேமிகவரு களிகூர்வோ, னெண்ணிற்றொழிற்றரு பயனுற்றிடும்வகை யிசையானாதலில் வினையாவும், பண்ணிற்பெறுவதொர் பயனுண்டோவவை பண்ணாதுறுவதொர் பழியுண்டோ, மண்ணிற்பிறரிவ னிவையுற்றிலனென மதியாரவைசெய விதியாரால். (௧௧)

இ - ள். கண்ணில் கருத அரும்=(சமதமாதிசாதனரஹித) புத்தியினாற் சாட்சாத்கரித்தற்கரிய—அறிவைக் கருதி=ஆன்மாவைப் பரமான்மாவாகச்சாட்சாத்கரித்து—அவ் அறிவே மிக வரு களி கூர்வோன்=பரமானந்தரூபமான அவ்வான்மாவின்கண்ணேயே பூரணமாயெ

* இந்திரியாராமர்=இந்திரியங்களால் விஷயங்களிற்சதா கிரீடிப்பவர்.

ழாநிற்கும் (ரதி, திருப்தி,) சந்தோஷங்களைக்குறைவறவுடையின்றவனாபிரமநிஷ்டன்—எண்ணில் தொழில் தரு பயன்=அளவிறந்தகர்மங்களால்வரப்பட்ட பயன்களை—உற்றிடும் வகை இசையான்=அடையும்படிசம்மதியான்; (இச்சியானென்றபடி.)—ஆதலில்=அக்காரணத்தால்,—வினை யாவும்=(நித்திய நைமித்திகாதி) கர்மங்களனைத்தையும்—பண்ணில் பெறுவது ஓர் பயன் உண்டோ=அவன்செய்ததனால் அடையப்படுவதான ஓர்பயனுண்டா?—அவை பண்ணாது உறுவது ஓர்பழி உண்டோ=அந்நித்திய நைமித்திகாதிகர்மங்களை அவன் செய்யாததனால் அடையப்படுவதான ஓர்பிரத்தியவாயமுண்டா? (இல்லை.)—மண்ணில்=இவ்வுலகில்—பிறர்=அன்னியர்—இவன் இவை உற்றிலன் என மதியார்=இப்பிரமநிஷ்டன் இந்தக்கர்மங்களைச்செய்திலனென்றெண்ணவுமாட்டார்கள்:—அவை செய விதியார்=அந்நித்தியாதி கர்மங்களைப் பிரமநிஷ்டன் செய்யும்படி அவனுக்கு விதிக்கவுமாட்டார்கள்: (அவன் கிருதகிருத்தியனாகலின்.)—எ-று.

ஆல்-அசைநிலை.

ரதி, திருப்தி, சந்தோஷங்கள்=மோதப் பிரமோதானந்தங்கள் போல அவாந்தரபேதங்கள்; ஆதலால், மொழிபெயர்த்தோர் இம்மூன்றனையும், "களி" என்றார்.

[யானும் உள்ளபடியே தத்துவஞானத்தையாசிரயித்துக் கர்மங்களைவிட்டுவிடுகிறேனென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஆதலா னீயும் பலத்தின்மே லவாவற் றடுத்தகா ரியஞ்செய்வா யவற்றாற், றீதிலா வீடே சேரலா முன்னஞ் சேர்ந்தவ ரேகர்மின் னெறியிற், காதலா லரசன் சனகனே முதலோர் கருமமோ டொழுகியே யன்றோ, போதரா யுலகம் புக்கதே மற்றும் புரிதிநீ யுலகிதன் பொருட்டால். (௧௨)

இ - ள். ஆதலால்=அக்காரணத்தினால்,—நீயும்=(அஞ்ஞானியாகிய) நீயும்—பலத்தின் மேல் அவா அற்று=பலத்தின்மீதுஆசையொழிந்து—அடுத்த காரியம் செய்வாய்=விகிதமான நித்திய நைமித்திக கர்மங்களைச் (சிரத்தாபூர்வகமாகநிரந்தரஞ்) செய்க்கடவாய்;—அவற்றால்=இங்ஙனம் நித்திய நைமித்திககர்மங்களைச்செய்வதால்,—தீது இலா வீடே சேரல் ஆம்=(அந்தக்கரணசுத்தியோடு ஆன்மஞானவா

யிலால்) குற்றமற்ற மோட்சத்தையே அடையலாம்.—[இவ்வர்த்தத்தில்சதாசாரமே பிரமாணமென்றருளிச்செய்கின்றார்.] முன்னம்சேர்ந்தவர் அனேகர் = பூர்வகாலத்தில் (நித்திய நைமித்திககர்மங்களைச்செய்தே) முக்தியடைந்தோர் அனேகர்.—பின் தெரியில் = இப்போது அவர்களையாவரென்று நீதெரியவிரும்பினால் கேள்;—அரசன் சனகனே முதலோர் = அரசனுகிய ஜனகன், அஜாதசத்துரு, பகீரதன்முதலியோர்—காதலால் = சிரத்தையினால்—கருமமோடு ஒழுகியே அன்றோ—(சுருதி ஸ்மிருதிகளிற்சொன்ன) கர்மானுஷ்டானங்களோடுகூடி நடந்தேயல்லவா—போதராய் உலகம்புக்கது = (அந்தக்கரணசுத்தியாயினால்) ஞானிஷ்டராய் மோட்சவுலகிற்புக்கது.—[அருச்சுனா உன்னை முழுதும் ஞானியாகநீமதித்திடினும் கர்மஞ்செய்வதே உனக்குநலமென்றுகூறுகின்றார்.] மற்றும் = மேலும் உன்னை ஞானியென நீ எண்ணினும்,—உலகிதன் பொருட்டால் = இவ்வுலகசங்கிரகநிமித்தமாக—நீ புரிதி = நீ நித்திய நைமித்திககர்மங்களைச்செய்க; (மறந்துந்தியாகம் பண்ணற்க.)—எ-று. ஏகாரம் எண்ணுப்பொருளது.

உலகைத் தத்தந்தருமங்களிற்சேர்ப்பிப்பதும், அதர்மங்களினின்றுமீட்பிப்பதும் உலகசங்கிரகமாம். (கஉ)

[யான் கர்மம்பண்ணுகிறதானது எப்படி லோகசங்கிரகமாகுமென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

பெரியவர் பயின்றபடியலாற் பயிலார் பின்புளோரென்பதன்ருகி, ஓரியவிவ் வுலக மூன்றினு மெனக்குச் செய்யவேண்டுவதுமொன் றுண்டோ, வரியவை யென்று ஒறுதவு முறுதற் பாலவு மியாவையிங் கையா, பரியவிவ் வுலக மகிழ்வுடன் வினைதான் பண்ணுதற் கென்னையும் பாராய். (கங)

இ-ள். பெரியவர் = (அரசன்முதலான) சிரேஷ்டபுருஷர்—[illegible]ன்றபடி அலால் = அனுசரித்துவந்ததை அனுசரித்துவருவதல்லாமல்—பின்புளோர் = அவரது ஆணையில்நடப்பவர்—பயிலார் = வேறொன்றையனுசரியார்கள்; (ஆதலால், சர்வவுலகத்தும்பிரதானனுனவுலகை இரட்சித்தற்பொருட்டு அவசியமாகச் சுபகர்மஞ்செய்யவேண்டுமென்பதுகருத்து.)—[பெரியோர் உலகமரியாதையை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு விகிதகர்மஞ்செய்யவேண்டுமென்பதில் என்னையே திருஷ்டாந்தமாகக்காண்டியென்றருளிச்செய்கின்றார்.] என்பது அன்று ஆகில் = என்றுகூறினது உண்மையன்றாகில்,—உரிய இவ்வுலகம் மூன்

றினும் = எனதாட்சிக் குரியவைகளான சுவர்க்கமத்தியபாதாளமென்னும் இந்தவுலகங்கண்மூன்றிலும்—எனக்கு = (அவ்வுலகங்களுக்குச் சுவாமியாகிய) எனக்கு—செய்யவேண்டுவதும் ஒன்று உண்டோ = கர்த்தவ்வியமான கர்மமானதும் ஒன்றுண்டா? (இல்லை.)—[இதில் ஏதுவையருளிச்செய்கின்றார்.] இங்கு = இம்மூவுலகிலும்—அரியவை = அரியவைகளாய்—என்றால் உறுதவும் = என்னால் அடையத்தகாதனவும்,—உறுதற்பாலவும் = அடையத்தக்கனவுமாக—யாவை = எவையுமில்லை;—(அப்படியானாலும்) ஐயா = அருச்சுனா—பரிய இவ்வுலகம் = பெரிதான இவ்வுலகமானது—மகிழ்வுடன் வினைதான் பண்ணுதற்கு = சிரத்தையோடுகூடிச் சுபகர்மங்களைச்செய்து உய்தற்பொருட்டு (நான் சுபகர்மங்களிற்பிரசித்தமாகவிருக்கின்றேன்.)—என்னையும் பாராய் = (சுபகர்மங்களில் ஆலசியமில்லாமற்பிரவிர்த்தித்திருக்கின்ற) என்னையும் திருஷ்டாந்தமாகப்பார்.—எ-று. (கங)

[தான்கர்மஞ்செய்யாவிடில் வருந்தோஷத்தையருளிச்செய்கின்றார்.]

என்செய றவிரி லியான்செயா வினைக ளியாவருஞ் செயாரதனாலே, மன்செய்த குலங்கண் மயங்கிமாய்ந் திடுவர் மற்றவர் மற்றதற் காகப், பின்செய லறியா தவாவொடு முயலும் பேதையைப் போற்பிறர் பொருட்டா, லுன்செயல் களைச்செய்யவைசெய்வார் தம்மி னுணர்வைவே றாக்கலு மொழிவாய். (கச)

இ-ள். என் செயல் தவிரில் = (சர்வதர்மபரிபாலகனான) எனது (அவதாரசரீரத்திற்குசிதமான) சுபகர்மங்களை (யான்) செய்யாதொழியில்—யான் செயா வினைகள் = யான் அனுஷ்டியாத சுபகர்மங்களை—யாவரும் செயார் = கர்மாதிகாரிகளான சகலமனுடரும் சர்வப்பிரகாரத்தாலும் அனுஷ்டியார்கள்;—அதனாலே = அக்காரணத்தினாலே,—மன் செய்த குலங்கள் மயங்கி = நிலைபெற (என்னால்) செய்த வருணங்கள் [illegible]ங்கரமாய்—மற்றவர் மாய்ந்திடுவர் = அம்மனுடரும் நாசமாய்விடுவர்,—மற்று அதற்கு ஆக = அப்படி உலகங்கெடாதிருத்தற்பொருட்டு (நான் சுபகர்மங்களில்நிற்கின்றேன் என்பதெஞ்சிநின்றது.)—[என், னப்போல அனேகஜனங்களுள்ளே பிரதானனாதலால், ஆன்மஞானியான நீயும் இந்தவுலகின்மீது கருணைகூர்ந்து சுபகர்மங்களைச்செய்யவேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.] பின் செயல் அறியாது = மேல்விளைவதையறியாமல்—அவாவொடு முயலும் = அபினிவேசத்தோடுகூடிச் சுபகர்மங்களையனுஷ்டியாநிற்கும்—பேதையைப் போல் = அஞ்ஞானியைப்போல—பிறர் பொருட்டால் = லோகசங்கிரகநிமித்த

மாக—உன் செயல்களைச் செய்=உனது சத்கர்மங்களை (அருச்சுனா) செய்து,—[அஞ்ஞானிகளுக்குக் கிருபையினால் தத்துவஞானோபதேசம் பண்ணலாகாதோவென்னுஞ்சங்கைக்கு அதுகூடாதென்றுசொல்லுகின்றார்.] அவை செய்வார் தம்மின்=(கர்த்ருத்துவாபிமானத்தோடும், சுவர்க்காதிபலேச்சையோடுங்கூடி) எக்ஞாதிகர்மங்களையனுஷ்டியாநிற்கும்அஞ்ஞானிகளுடைய—உணர்வை வேறாக்கவும் - ஒழிவாய்=புத்தியை(அசங்கான்மஞானோபதேசத்தாற் சுபகர்மங்களில் நின்றும்) சலிக்கும்படிபண்ணுவதுந்தவிர்ப்பாய்.—எ-று.

"அவைசெய்வார்தம்மினுணர்வைவேறாக்கலுமொழிவாய்" என்பதன் கருத்து; அசுத்தாந்தக்கரணமுடையஅனதிகாரிகட்கு அசங்கான்மஞானமுபதேசிக்கில் சுபகர்மங்களிலுள்ள சிரத்தைநீங்கிவிடுவதனாலும், அசுத்தாந்தக்கரணத்தில் ஆன்மஞானமுண்டாகாமையினாலும் போகமோட்சங்களிரண்டையும் இழந்துவிடுவர்கள்; ஆதலால், ஆன்மஞானியானோன் தானும் சுபகர்மங்களைச்செய்துகொண்டு அவர்களையும் சுபகர்மங்களிலே சேர்ப்பிக்கவேண்டுமென்பது. (கஅ)

[இவ்வாறு ஞானியும் கர்மம்பண்ணவேண்டுமானால் ஞானிக்கும், அஞ்ஞானிக்கும் விசேஷமென்னையோவென்னுஞ் சங்கைக்கு அவ்விருவருக்குமுள்ளவிசேஷங்களையருளிச்செய்கின்றார்.]

மெய்வகை தனக்கும்புலன்கட்கு முள்ள வேறுபாட் டினை
மிக வறிந்தோ, னைவகை யியற்கைப் புலன்களே பொறியுற் றழு
ந்துகின் றனவென் வசங்கா, னிவ்வகை யறியா தவனிரு வினையு
மியான்செய்தே னெனவிளைத் தேங்கு, மய்வகை யிதுநீ யுணர்
ந்துனக் கடுத்த வினைசெய்யென் றுரைத்துமீண் டுரைப்பான். ()

இ - ள். தனக்கும் புலன்கட்கும்=ஆன்மாவுக்கும், சட்சுமுதலிய இந்திரியங்களுக்கும்—மெய்வகை உள்ள=எதார்த்தமாகவுள்ள வேறுபாட்டினை=விபாகங்களை—மிக அறிந்தோன்=நன்றாகஅறிந்த ஞானியானவன்—ஐவகை இயற்கைப் புலன்களே=ஐந்துகூறுபட்டானசுபாவமுடையசட்சுமுதலிய இந்திரியங்களே—பொறியுற்றழுந்துகின்றன என=உருவமுதலியவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்தித்துவருந்துகின்றன (அசங்கசித்தான்மாவான யான் பிரவிர்த்திக்கவில்லை) என்றறிந்து— அசங்கான்=(கர்மங்களில்) கர்த்ருத்துவாபிமானமற்றவன்;—இவ்வகை அறியாதவன்=இந்தப்படி அறியாத அஞ்ஞானியானவன்—இருவினையும்=(லௌகிகவைதிகமென்னும்) இருவகைக்கர்[illegible]

மங்களையும்—யான் செய்தேன் என=யானே செய்தனனென்றெண்ணி—இளைத்து ஏங்கும்=மனமெலிந்து வருந்துகிற்பன்.—[ஞானியும் கர்மம்பண்ணவேண்டுவது உசிதமாவதால் கர்மாதிகாரியாகிய நீ அவசியம் கர்மம்பண்ணவேண்டுமென்றருளிச்செய்கின்றார்.] உய்வகை=உய்யும்படிக்கு—இது நீ உணர்ந்து=சொல்லிவந்த இந்தரீதியை நீஅறிந்து—உனக்கு அடுத்த=உனக்குச் சுதர்மமான—வினைசெய் என்று=யுத்தத்தை (ஈசுரனுக்கென்னிடத்தர்ப்பித்து மமத்துவாபிமானமும், பலேச்சையுமில்லாதவனாய்ச் சோகரகிதனாய்)ச்செய்தியென்று—உரைத்து=அருளிச்செய்து—மீண்டு உரைப்பான்=மேலும் அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று.

தனக்கும், புலன்கட்குமுள்ளவேறுபாடாவன; ஆன்மா சாட்சி, சேதனன், நிர்விகாரி: புலன்கள் சாட்சியம், ஜடம், விகாரி என்னும் இவை. (கக)

[இவ்வாறு கர்மமனுஷ்டிப்பதால்வரும் நன்மையும், அனுஷ்டியாமையால்வருந்தீங்கையும் ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

என்பாற் பொருமை யினைத்தவிர்ந்தென் கருத்தா யுள்ள
வினையிதனை, யன்பாற் பயில்வா ரியாவர்சில ரவர்கள் வினைகள
றவிட்டா, ரென்பாற் பொருமை யானுரைத்த விதனை யிகழ்கிற்
பார்களவர், வன்பார்த் தனையி லெழுமரம்போன் மாய்ந்தா ரறி
வு மாய்ந்தாரே. (கஉ)

இ - ள். யாவர் சிலர்=எவர்கள்சிலர்—என்பால்=(பரமகுருவென்னும்வாசுதேவனாகிய) என்னிடத்தில்—பொருமையினைத் தவிர்ந்து=(துக்கத்தைக்கொடுக்கத்தக்கதான கர்மத்தில் பிரவிர்த்திப்பிக்கிறானென்னும்) அசூயையையொழித்து—என் கருத்தாய் உள்ள வினை இதனை=எனது அபிப்பிராயமாயுள்ள இந்தக்கர்மத்தை—அன்பால்பயில்வார்=சிரத்தையோடு நித்தியம் அனுஷ்டியாநிற்பரோ—அவர்கள்—வினைகள் அறவிட்டார்=புண்ணியபாவரூபமானகர்மங்களை முழுதும் விட்டவரே.—என்பால் பொருமையான்=என்னிடத்தசூயையினால்—உரைத்த இதனை=(யான்) முன்னமருளிச்செய்தஇம்மதத்தை—இகழ்கிற்பார்கள் அவர்=(அனுசரியாமல் அனேகவிதமான தோஷங்களை ஆரோபணஞ்செய்து) நிந்தியாநிற்கும் துஷ்டசித்தத்தையுடைய அவர்கள்—வன் பார்த்தனையில் எழும் மரம் போல்=மேழைவலி[illegible]

மையான பாருள்ளபூமியிலுண்டாகிய விருப்பமில்லாமலே—மாய்ந், (சர்வபுருஷார்த்தங்களினின்றும்)பிரஷ்டராய்—ஆர் அறிவு மாய்ந்தோர்=(சகுண நிர்க்குணவிஷயங்களான) சர்வஞானங்களும்இழந்தவர்களே (என்று அருச்சுனா நீ அறிதி.)=எ-று. (

[சர்வப்பிராணிகளும் அருமையினால் உம்முடையமதத்தைத் தெரியாததற்கும், சர்வபுருஷார்த்தசாதனங்களிலும் பிரதிகூலப்படப் பண்ணுதற்குங்காரணம் என்னையோவென்றும் அருச்சுனன்சங்கித்து, ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

பண்டு செய்பகு திப்படி யேவினை
கொண்டு நின்றிடிற் கோவித ரும்பிற
ருண்டு கொன்னல மென்றுணர் கிற்பரோ
கண்டு நின்றவென் கற்பனை யா லரோ. (க...)

இ - ள். கோவிதரும்=பிரமத்தை, அல்லது குணதோஷங்களை அறிந்தோர்களும்—பண்டு செய்=பூர்வ ஜநநங்களிற்செய்த—பகுதிப்படியே=பிரகிருதியின் அநுசாரமாகவே—வினை கொண்டு நின்றிடில்=(வரும்) சேஷ்டைகளைப்பற்றி நிற்பாராகில்,—பிறர்=அஞ்ஞானிகளாகிய மூடபுருஷர்—கண்டு நின்ற=சர்வக்ஞனாய் நிற்கின்ற—என் கற்பனையால்=(பரமேச்சுரனான)எனது நிக்கிரகத்தால்—நலம் உண்டு என்று=உபகாரமுண்டென்று—உணர்கிற்பரோ=அறிவாரோ? (ஆகவின்; எனது ஆக்ஞையானது என்னசெய்யும்.)—எ-று.

கொல், அரோ-அசைநிலைகள்.

பூர்வஜன்மங்களிலுள்ள தர்மம், அதர்மம், ஞானம், இச்சைமுதலியவற்றின்சம்ஸ்காரம் இந்தச்சன்மத்தில் அபிவியக்தமாவதற்குப் பிரகிருதியென்றுபெயர்.

பாவகர்மங்களால் நரகமுளதாமென்பதையறிந்தும் துர்வாசனையின் பிரபலத்தன்மையினால் அப்பாவகர்மங்களிலேயே பிரவிர்த்திப்பவர்கள் பரமேசுரனானஎனது ஆக்ஞையை உல்லங்கனம்பண்ணுகிறதாகும் அந்நியதோஷத்திற்கு ஓர்போதும்அஞ்சமாட்டார்களென்பது கருத்து. (கசு)

[பிரபலமானவாசனையின் அநுசாரமானகர்மங்களில் சகலரும்பிரவிர்த்திப்பார்களானால் விதிநிஷேதசாஸ்திரம் வியர்த்தமாமேயென்னுஞ்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அஞ்சுபுல னவைதொடரு மஞ்சுபொறி யவையாம்
வெஞ்சுரனி லுலறியுயிர் வெம்பியழி வுறுவோ
ருஞ்சுபுகு நெறிதகைய வொன்றுபகை யுளகே
ளெஞ்சுதலி லின்பமிட ரென்பவவை யிகழ்நீ. (கஅ)

இ - ள். அஞ்சு புலனவை தொடரும்=சுரோத்திரமுதலியபஞ்சேந்திரியங்களானவைதொடராநிற்கும்—ஐஞ்சு பொறியவை ஆம்=சப்தமுதலியபஞ்சவிஷயங்களாகிய—வெம் சுரனில்=கொடியபாலைநிலத்தில்—உலறி உயிர் வெம்பி=உலர்ந்து உயிரானதுவெதும்பி—அழிவு உறுவோர்=துன்பப்படாநின்ற முமுட்சுக்களாகிய பிராணிகள்—உஞ்சு புகும் ஒன்று நெறி தகைய=பிழைத்துப்போதற்குக் காரணமான ஒருஞானமார்க்கத்தை(க்கள்ளரைப்போல)த் தகைந்து நாநாவித துன்பங்களைச்செய்ய—பகை உள கேள்=விரோதிகள்நியமமாக வுள்ளன; அவைகளைக்கேள்.—எஞ்சுதல் இல்=(நாளுக்குநாள்) விருத்தியடையாநிற்கும்—இன்பம் இடர் என்ப=இராகத்துவேஷங்களென்பனவாம்;—அவை நீ இகழ்=அவைகளை அருச்சுனா நீ ஒழித்திடுதி,—எ-று. "இன்பமிடர்" என்பன ஆகுபெயர்.

இதன்றாற்பரியம்; ஜன்மாந்தரசம்ஸ்காரமென்னும் பிரகிருதியானது தனது வலியினால் விஷயஸ்மரணைவழியாக இராகத்துவேஷங்களை வெளிப்படுத்திப் புருஷனை வேகமுள்ளபிரவாகம்போல அனர்த்தத்திற்பிரவிர்த்திப்பிக்கிறது: சாஸ்திரமோ அவ்வனர்த்தப்பிரவிர்த்திக்குமுன்னமே விஷயங்களில் இராகத்துவேஷங்களின் பிரதிபக்ஷமான பகவதாராதனத்திற்பிரவிர்த்திப்பிக்கிறது. ஆதலால், பிரவாகத்தில் வீழ்தற்குமுன்னமே ஓடங்கிடைக்கப்பெற்ற புருஷனைப்போலச் சாஸ்திரவழிபாகப்புருஷனானவன் அவ்வனர்த்தத்தினின்றும்விடுபடுவன்; இதனால், இயல்பாயடையப்பட்டகர்மங்களைத் தியாகஞ்செய்து தர்மத்தில் அவசியம்பிரவிர்த்திக்கவேண்டுமென்பது. (கஅ)

[இம்சைமுதலானவைகளோடுகூடினதாயும், அரசர்க்குச்சுதர்மமாயும், சாஸ்திரத்திற்சொன்னபிரகாரஞ்செய்யக்கூடாததாயுமிருக்கிற யுத்தமுதலானகர்மங்களைப்பார்க்கிலும் இம்சையில்லாதபிட்சாடனமுதலான யதிதர்மமனுஷ்டிப்பது சுலபமாதலால், சுதர்மத்தைவிடுத்துப் பரதர்மத்திற்புகுதும்படிக்கு இச்சைபண்ணிய அருச்சுனனைப்பார்த்து ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

தடுத்ததொழில் செய்வது தகாதது தனக்கே
யடுத்ததொழில் செய்துகெடு மேனுமழ கையா
விடுத்தகரு மம்பெரிது செய்தனின் மேலோர்
தொடுத்தகரு மஞ்சிறிது செய்கைதொழி லென்றான். ()

இ - ள். ஐயா=அருச்சுனா—தடுத்த தொழில் செய்வது தகாதது=(தனதாசிரமத்திற்குசிதமல்லவென்று)நிஷேதித்தகர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதுகூடாதது:—தனக்கே அடுத்த தொழில்=தனதாசிரமத்திற்கே உசிதமான யுத்தமுதலியகர்மங்களை—செய்து கெடுமேனும் அழகு=அனுஷ்டித்து மரணமடைவதாயினும் அத்தியந்தஞ்சிரேஷ்டமாம்;—(இக்காரணத்தால்,) மேலோர்=(உன்போன்ற) அரசர்முதலாயினோர்—விடுத்த கருமம் பெரிது செய்வதனின்=(தமக்கு) விலக்கியகர்மங்களைச் (சாங்கோபாங்கமாகச்) செய்வதைப்பார்க்கினும்—தொடுத்த கருமம்=(சாஸ்திரங்களால்) விதிக்கப்பட்டகர்மங்களை—சிறிது செய்கை=கொஞ்சமாகிலும் அனுஷ்டித்தலே—தொழில் என்றான்=தர்மமென்றருளிச்செய்தனர் ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

விலக்கியதொழில் நரகாதி அச்சத்தைப்பயத்தலின், "தகாதது" என்றும், விதித்ததொழில் சுவர்க்கமுதலியபயன்களைப்பயத்தலின், "அடுத்ததொழிலழகு" என்றுங்கூறினர். (கக)

[முன்னமேகூறப்பட்டிருக்கினும் நிச்சயிக்கக்கூடாமலிருக்கிற சம்சாரமூலத்தை நன்றாகவறியவேண்டுமென்னும் இச்சைகொண்ணின அருச்சுனன் ஸ்ரீ-பகவானைப்பார்த்து வினவுகின்றனன்.]

[வேறு.]

மாய னிவைகின் றுரைசெய்ய விசயன் மறித்துங் கூறு
வான், தீய வினை செய்யாதவரைத் திசைப்பச் செய்து திறலா
லே, யேய பணிகொள் வாரைப்போ லியற்று விப்பான் யாரென்
றான், பாயல் பரவை யாக்கொண்ட பழையோ னிவ்வா றெனப்
பணிப்பான். (உ0)

இ - ள். மாயன்=ஸ்ரீ-பகவான்—இவை=("அஞ்சுபொறியவை யாம், வெஞ்சுரனி லஞ்சுபுகுநெறிதனைய பகையுளகே, ளெஞ்சுதலிலின்பமிட றென்புலவையிகழ் நீ" என்பதுமுதலிய) இவ்வாக்கியங்களை—நின்று உரை செய்ய=(இரதத்தில்) நின்று அருளிச்செய்ய—விசயன் மறித்தும் கூறுவான்=அருச்சுனன் மீண்டும்வினவு

கின்றான்.—திறலாலே=பலாத்காரத்தினாலே—ஏய பணி கொள்வாரைப் போல்=தமக்கு வேண்டுங்காரியங்களைப் பரதந்திரரானசேவகரைக்கொண்டுசெய்துகொள்ளாநிற்கும் அரசனைப்போல—தீய வினை செய்யாதவரை=(உம்முடையமதத்திற்கு விரோதியான) பாவகர்மமானது (சர்வானர்த்தங்கட்கும் மூலபூதமாவதால், அது) செய்யேனென்றிருப்பவரை—திசைப்பச் செய்து=திகைக்கும்படிபண்ணி—இயற்றுவிப்பான் யார் என்றான்=செய்விப்பவன் யாவன்? என்றருச்சுனன்வினவினன்;—பாயல் பரவையாக் கொண்ட பழையோன்=தமக்குப் பாயலானது திருப்பாற்கடலாக்கொண்டருளிய புராதனரான ஸ்ரீ-பகவான்—இவ்வாறு எனப் பணிப்பான்=(அந்த ஏதுவானது) இத்தன்மையதென்றருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று. (உ0)

[அருச்சுனனால் வினவப்பட்ட ஏதுவை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தீ மனந்தனி லேசென னஞ்செயக்
காம மென்னுங்கைப் பாய்வளர் கின்றது
வேம யங்கொள் வெகுளியென் கின்றது
நாம மற்றத னன்னல மின்னுங்கேள். (உக)

இ - ள். (அருச்சுனா உன்னால்வினவப்பட்டஅக்காரணமானது) தீ மனந்தனிலே செனனம் செய் அக்காமம் என்னும்=தீமையான ரஜோகுணரூப அந்தக்கரணத்திலேநின்றும் உற்பன்னமாகாநிற்கும் அந்தக்காமமென்றேசொல்லப்படும்.—[குரோதமும் பிராணிகளை அனர்த்தத்திற்பிரவிர்த்திப்பித்தலால் கேவலம் காமத்தின்கண்ணேயே பிரவர்த்தகத்தன்மைகூடாதென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்குக் கூறுகின்றார்.] கைப்பு ஆய் வளர்கின்றது=(ஓர்துஷ்டபுருஷனானவன் தன்னைப் பூரணமாகவொட்டாமல் விரோதம்பண்ணும்போது இந்தக்காமமானது) வெறுப்பாய்ப் பரிணமிக்கின்றதுதான்—வேம் மயம் கொள் வெகுளி என்கின்றது=(யாவரும் தீயின்றற்போல) வேகாநின்ற உருவினையுடையகுரோதமென்றுசொல்லப்படுகிறது;—(ஆதலால்) மற்று அதன் நாமம்=காமத்திற்கே குரோதமென்றுபெயராம்;—(மற்றதன்) நல் நலம்=அந்தக்காமத்தாலுளதாகும் நல்ல நன்மையை—இன்னும் கேள்=மேலுங்கேட்பாய்.—எ-று.

இங்கே தீமையை, "நன்னலம்" என்றது, அதுசெய்யுங்கொடுமைபற்றியென்க. (உக)

[காமத்தின்கொடுமையை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

எவ்வ கைப்பய னுந்தின வல்லது
யெவ்வ கைப்பெரும் பாவமு மீவது
யெவ்வ கைப்பொருட் கும்பகை யாவது
மிவ்வ கைத்தெனக் கூறுவ னின்னுங்கேள். (௨௨)

இ - ள். எவ்வகைப் பயனும் தின வல்லது=அநேகப்பிரகாரமான மகாபோகங்களையும் புஜிக்கவல்லது;—(இதனால்,) எவ்வகைப் பெரும் பாவமும் ஈவது—எவ்வகைப்பட்ட மகாபாவங்களையுங்கொடுக்கத்தக்கவுக்கிரமுடையது.—(ஆதலால்,) எவ்வகைப் பொருட்கும் பகையாவது=எவ்வகைப்பட்ட பிராணிகளுக்குஞ்சத்துருவாக இருக்கின்றது;—(இப்படிப்பட்டகாமத்தை) இன்னும்=மேலும்—இவ்வகைத்து என=இவ்விதமானதன்மையுடையதென்று—கூறுவன் கேள்=கூறுகின்றேன்கேட்பாய்.—எ-று. ஐகாரமூன்றும்இரண்டனுருபு.

போகங்களால் திருப்தியடையாமையின், "எவ்வகைப்பயனுந் தினவல்லது" என்றும், இக்காமத்தினால் பிரேரணைசெய்யப்பட்ட புருஷனானவன் பாவகர்மத்தால் துக்கரூபமானபயனடையாநிற்பனையறிந்தும் மீட்டும் அப்பாவகர்மங்களையேசெய்வதால், "எவ்வகைப் பெரும்பாவமுமீவது" என்றும் கூறினார். "எவ்வகைப்பயனுந்தின வல்லது" என்றதால், உலகில் சத்துருவை வசம்பண்ணத்தக்க சாம, தான, பேத, தண்டம் என்னும் சதுர்விதவுபாயங்களுள்ளே தானவுபாயத்தினாலும், "எவ்வகைப்பெரும் பாவமுமீவது" என்றதால், சாமம், பேதம்என்னும்இரண்டுபாயங்களாலும் காமரூபமானசத்துரு வசமாகாதென்பது பெறப்படுகின்றது. (௨௨)

[இப்போது விசேஷரூபமாகக் காமத்தின் சத்துருத்தன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

நெருப்பை முற்றிய தூமமு நீடொளித்
தருப்ப ணத்தை மறைத்தன மாசும்போ
லுருப் படைத்தன வுள்ளுணர் வியாவையும்
விருப்ப முற்றவெங் காமம் விழுங்குமால் (௨௩)

இ-ள். நெருப்பை=அக்கினியை—முற்றிய தூமமும்=சூழ்ந்த (அப்பிரகாசரூபமாகிய)புகையும்,—நீடு ஒளி=மிக்கபிரகாசமான—தருப்பணத்தை=கண்ணாடியை—மாசும்=மலமும்—மறைத்தனபோல்=மறைத்தாற்போல—உருப் படைத்தன=உடலில் (தேகியினால்) அடைந்திருப்பனவான—உள் உணர்வு யாவையும்=அந்தக்கரணத்தின்விருத்திரூபமான விவேகவிஞ்ஞானங்கள்முழுதையும்—விருப்பம் உற்ற=விஷயப்பிரீதியினால் அதிகரித்த—வெம் காமம் விழுங்கும்=கொடியகாமமானதுமறைக்கும்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (௨௩)

[காமத்தின் அதிஷ்டானங்களை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

காத லாற்றவிக் காமம் புலன்களே
வாயி லாப்புகுந் துள்ள மயக்குவ
தாத லாற்புல னைந்து மடக்கியே
யேதி லாங்கடுங் காம மிறுக்குவாய். (௨௪)

இ - ள். காதல் ஆற்ற=விஷயப்பிரீதியினால் அதிகரித்த—இக் காமம்=இக்காமமானது—புலன்களே வாயிலாப் புகுந்து=இந்திரியம், மனம், புத்தி என்னும் இவைகளேவழியாக உள்ளேபுகுந்து—உள்ளம் மயக்குவது=ஞானங்களைமறைத்துத் (தேகாபிமானியை அநேகப்பிரகாரமான) மோகங்களையடையும்படி பண்ணுகிறது;—ஆதலால்=அக்காரணத்தினால்,—புலன் ஐந்தும் அடக்கியே=(காமத்தினால்பண்ணப்பட்ட மோகத்திற்கு முன்னமே) இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் (வசஞ்செய்து அதனநந்தரம் மனம், புத்திகளையும்) வசஞ்செய்தே—ஏதில் ஆம் கடும் காமம் இறுக்குவாய்=முன்சொன்ன இம்மூன்றன் வாயிலாவுள்தாகாநிற்குங்கொடியகாமத்தைநாசஞ்செய்வாய்.—எ-று.

இங்கே "உள்ளம்" என்றது, ஜீவனை. (௨௪)

[காமத்தைநாசம்பண்ணும்பொருட்டு இந்திரியங்களைவசம்பண்ணவேண்டுமென்று பூர்வமருளிச்செய்யப்பட்டது; அவ்விந்திரியங்கள் வசமானாலும் தேகேந்திரியாதிகட்குவேறான ஆன்மஞானத்தினலின்றி காமத்தை ஜயிக்கக்கூடாததலால், ஆன்மாவைத் தேகேந்திரியாதிகளினும்வேறாக ஸ்ரீ-பகவான் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாற்று மைம்புல னிற்பர மாமனம்
போற்றும் புத்தி யதிற்பரம் புத்தியிற்
றோற்று கின்றது காண்பது தொல்பரம். (௨௫)

இ - ள். ஆற்றும்=(கர்மவசத்தாற்பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களாற்) செய்யும்—இவ்வுடம்பில்=இத்தூலதேகத்தைப்பார்க்கிலும்—

ஐம்புலன் பரம்=ச்ரோத்ராதிபஞ்சஞானேந்திரியங்கள் (சூட்சுமமா யும், பிரகாசமாயும், வியாபகமாயும், உள்ளாயும் இருத்தலால்) மேலா ம்; (மேலும் இவ்வாறே அறிக.)—மாற்றும் ஐம்புலனில்=நிக்ரகிக்க த்தக்கவைகளானபஞ்சஞானேந்திரியங்களைப்பார்க்கிலும்—மா மனம் பரம்=(அவைகளை விஷயங்களிற்பிரேரிப்பிக்குஞ்சங்கற்பவிகற்பாள் மகமான) மகத்தாகியமனமானது மேலாம்;—அதில் போற்றும் புத்தி பரம்=மனத்தைப்பார்க்கிலும் அதனைக்காக்கத்தக்க நிச்சயரூபமான புத்தியானதுமேலாம்.—புத்தியில்=புத்தியைப்பார்க்கிலும்=தோற்று கின்றது காண்பது=திருசியமானதேகேந்திரியமனோபுத்திகளைச்சாட் சியாயிருந்தறியும்பரமான்மாவே—தொல் பரம்=தொன்மையானபர மாம்.—எ-று.

"தொன்மை" என்னுஞ்சொல், புத்திக்குச்சாட்சியானபரமா ன்மாவைப்பார்க்கிலும் பரமானது வேறொன்றுமின்மையென்பதைக்குறி ப்பித்துநின்றது. இப்படி பிரமகீதையில், "இந்தமெய்ப்பரம் புருட னிற்பரம்பிறி தில்லெமே ஸ்வ… …ன்றுகூறியிரு… …ாங்க.()

[இந்திரியாதிகளின் சமாதானபூர்வமாக ஆன்… ஞானத்தால் … மஜயமடைதியென்று ஸ்ரீ-பகவான் உபசம்மரிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

மேலாயுள்ள விப்பொருளை மெய்யாயறிந்து பொய்மாய
மாலாய்மயங்கு மனத்தினையு மடக்கியந்த மனங்கலக்குங்
காலாயுள்ள காமத்தைக் கரப்பாயென்று கட்டுரைத்தான் [ஞா.
சேலாயுலக முறும்புனலோர் செலுவின்புணையே செலுத்தினே

இ-ள். மேல் ஆய் உள்ள இப்பொருளை=(இந்தப்பிரகாரம் புத் தியினும்) பரமாயுள்ள ஆன்மாவை—மெய் ஆய் அறிந்து=சமுசயமி ன்றிச்சாட்சாத்கரித்து—பொய் மாய=ஜடமாகுதி அனர்த்தங்கள் மாயும்படி.—மால் ஆய் மயங்கும் மனத்தினையும்=நாநாவிதமோகங்க ளையுடையதாய்க் கலங்காநிற்குமனத்தையும்—அடக்கி=(ஆன்மாபுத் தியினும் பரமென்னும் நிச்சயரூபமான புத்தியினால்) ஸ்திரமாக்கி— அந்த மனம் கலக்கும் கால் ஆய் உள்ள=அந்தமனத்தைக்கலக்குங்கா ற்றாயுள்ள—காமத்தை=காமரூபமானசத்துருவை—கரப்பாய் என் று=நாசம்பண்ணுதி (அருச்சுனா)என்று—கட்டுரைத்தான்=அருளிச் செய்தனர்;—சேல் ஆய்=மச்சாவதாரமாய்—உலகம் உறு புனல்= உலகத்தை மூடியெழுந்த சத்தசமுத்திரங்களையும்—ஓர் செலுவின்

புணையே செலுத்தினோன்=தமது தெய்வவுதரத்தொருசிறிய சேலு வின்புணையிலே புகவிடுத்தடக்கிய ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

இவ்வத்தியாயத்தில் ஞானநிஷ்டைக்கு உபாயரூபமானநிஷ்கா மகர்மநிஷ்டை பிரதானரூபமாகவும், பலரூபமான ஞானநிஷ்டை கௌணரூபமாகவும் அருளிச்செய்யப்பட்டதென்றறிக. (உகூ)

மூன்றாவது,

*கர்மயோகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் கூ-ற்கு திருவிருத்தம்-ககூ.

ச-வது, ¶ சம்பிரதாயவத்தியாயம்.

[பூர்வ…த்தியாயங்களிரண்டினாலுஞ்சொல்லப்பட்டனவாயும், …கலவேதார்த்த…ரபூதங்களாயும், பிரவிர்த்தி, நிவிர்த்தி அதிகாரிக ளின்விஷயங்களாயுமுள்ள கர்மயோகம், ஞானயோகமென்னும் இர ண்டனையும் விஸ்தாரமாகவருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி இவ் வத்தியாயத்தில் சம்பிரதாயக்கிரமமாக ஞானயோகத்தை ஸ்ரீ-பகவா ன் ஸ்துதிக்கின்றார்.]

[மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் மேலத்தியாயந்தொடங்க அடியிடு கின்றார்.]

நற்றவ நிகழ்தரு கரும ஞானமு
மற்றம தறவுனக் கறியக் கூறினேன்
மற்றவை களின்வர லாறுங் கேளெனக்
குற்றமி லாழியங் கையன் கூறுவான். (க)

இ-ள். நல் தவ=நல்லதவத்தையுடையஅருச்சுனா—நிகழ்தரு கருமம் ஞானமும்=(பிரவிர்த்தி, நிவிர்த்தி அதிகாரிகளால்) அனுஷ் டிக்கப்பட்டகர்மயோகம், ஞானயோகமென்னும் இரண்டனையும்— அற்றமது அற=குறைவற—உனக்கு அறியக் கூறினேன்=உனக்க றிந்தனுஷ்டிக்கும்படி (மேலே அத்தியாயங்களிரண்டினாலும்) உபதே சித்தேன்;—மற்று அவைகளின் வரலாறும் கேள் என=இனி அவ் [illegible]

* இதனைத் தேவபூஜையத்தியாயமென்றுங்கூறுவர்.
¶ வடநூலில், ஞானவிபாகயோகமென்றுபெயர்.

விரண்டின் (குருசிஷ்யபாரம்பரிய) கதியுங்கேட்கக்கடவாயென்று—குற்றம் இல் ஆழி அம் கையன் கூறுவான்=குற்றமற்ற சக்கராயுதத்தையேந்திய திருக்கரத்தினையுடைய ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று. (௧)

[ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கிறார்.]

எவமற முன்பியா னிரவிக் கோதினே
னவ்வன்மனு வரசனுக் கறியக் கூறினா
னுவகையோ டிட்சுவா குக் கோதினான்
றவமுய லரசரீ தறியுந் தன்மையோர். (௨)

இ-ள். *ஆ=பூர்வாத்தியாயங்களிரண்டினுள்ளும் அருளிச்செய்த யோகங்களிரண்டினையும்—முன்பு=சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில்—யான்=(சர்வஜகத்தையும் பரிபாலனம்பண்ணும் வாசுதேவனான) நான்—இரவிக்கு=சூரியனுக்கு—எவ்வம் அற ஓதினேன்=(அவனது) துன்பமற உபதேசித்தேன்;—அவன்=அந்தச்சூரியனானவன்—மனு அரசனுக்கு அறியக் கூறினான்=தனது புத்திரனான வைவஸ்வதமனுவுக்கு அறியும்படி உபதேசித்தான்;—அவன்=அம்மனுவரசன்—இக்ஷ்வாகுக்கு=தனது புத்திரனான இட்சுவாகுக்கு—உவகையோடு ஓதினான்=சந்தோஷத்துடனே உபதேசித்தான்;—தவம் முயல் அரசர்=மற்றும் தவத்தைமுயலாநிற்கும் (நிமி, ஜனகன், அஜாதசத்துரு, கைகேயன்முதலிய) ராஜரிஷிகளும்—அறியும் தன்மையோர்=(குருசிஷ்யபரம்பரையாக) அறிந்துவந்திருக்குந்தன்மையராயினர் (முன்னம்.)—எ-று.

எவ்வம் என்றது, இடைகுறைந்து "எவம்" என்றாயிற்று. "மனுவரசன்" என்மொழிக்கு வைவஸ்வதமனுவென்று பொருள்கூறினது இக்காலயிலுள்ள வைவஸ்வதமனுவந்தரவபிப்பிராயத்தினாலென்றறிக.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், இந்தஞானயோகமானது பூர்வமே உளதன்று, இன்னகாலத்திலேயே உளதானதென்றுசொல்லுந் திமசங்கைக்கு விஷயமாகாதென்பது பெறப்படுகின்றது. (௨)

கருதரும் வகைநிகழ் காலஞ் சேறலான்
மருவரும் வகையதாய் மறைந்த வாய்மையை
யிருவினை கெடவரு யோகநீர்மையை
யொருவரு மறிவரி தாய வுண்மையை.

இ-ள். கருத அரும் வகை—இவ்வளவென்று வரையறுத்து மதிக்கக்கூடாதபடி—நிகழ் காலம் சேறலான்=செல்கின்ற காலமோ அனேகஞ்சென்றதால்,—மருவ அரும் வகையதாய் மறைந்த=ஒருவராலும் அடைதற்கரிய தன்மையதாய் விச்சின்னமடைந்த—வாய்மையை=மெய்ம்மையாயும்,—ஒருவரும் அறிவு அரிது ஆய உண்மையை=யாவராலும் உணர்தற்கரிதாகிய இரகசியமாயும்,—இருவினை கெட வரும்=புண்ணியபாவமென்னும் இருவினைகளுஞ்சேஷமறக் கெடும்படி பெரியோர் ஆசரித்துவருவதால், உத்தமமாயுமுள்ள—யோக நீர்மையை=ஞானநிஷ்டையை,—எ-று. இது குளகம். (௩)

[வேறு.]

நல்ல காதல்செய் நண்பனு மாயெனை
யல்ல தியாவு மறிகிலை யாதலாற்
சொல்லலுற் றேனிதை யென்றனன் றூயவன்
மெல்ல வேறு விசயன் வினவுவான். (௪)

இ-ள். காதல் செய் நல்ல நண்பனும் ஆய்=(என்னிடத்து) அன்புசெய்கின்ற சிறந்தசினேகிதனுமாகியும்,—எனை அல்லது=என்னை யல்லாமல்—யாவும் அறியலை=(பொன், போகம், புகழ், வலி, ஊர், மனை, காணி, அன்னை, சுற்றம், அனைமுதலிய) அனைத்தையும் வேறே அறியாத பக்தனுமாயிருக்கின்றனை;—ஆதலால்=அக்காரணத்தினால்,—சொல்லல்உற்றேன்=உனக்கு உபதேசிக்கத்தொடங்கினேன்—இதை என்றனன் தூயவன்=என்றருளிச்செய்தனர் பரிசுத்தரான ஸ்ரீ-பகவான்,—மெல்ல வேறு=மிருதுவாக வேறொன்றை—விசயன் வினவுவான்=அருச்சுனன் வினவுகின்றான்.—எ-று.

"மறைந்தயோகநீர்மையைச்சொல்லன்மேயினான்" எனவொதுக்க, அநாதியானவேதத்தைமூலமாகவுடையதாதலால் புராதனமென்பார், "வாய்மை" என்றார். (௫)

[ஸ்ரீ-பகவானிடத்தில் மூடப்பிராணிகட்கு இவன் ஈசுரனல்லனென்றுண்டாகும் விபரீதபுத்தியைப்போக்குவித்தற்பொருட்டு அருச்சுனன் வினவுதல்.]

ஞானமாமிது நல்லவர் கேட்டிடப்
போனகாலமும் யான்புகன் றேனென்று
யானதாகிலு மவ்விடம் பன்னிது
தானதாய்வகை நீபகர் தக்கதோ. (௫)

இ-ள். ஞானம் ஆம் இது = ஞானயோகமான இதினை — நல்லவர் கேட்டிட = நல்லோர்கள்பரம்பரையாகக்கேட்டனுஷ்டித்துவர — போன காலமும் = சென்றவிருவ்ஷ்டியின் ஆதிகாலத்தும் — யான் புகன்றேன் என்றாய் = நான் சூரியனுக்குஉபதேசித்தேனென்றருளிச்செய்தீர்; — ஆனது ஆகிலும் = அப்படி உபதேசித்திருந்தாலும் — இதுதான் அவ்வுடம்பு அன்று = (வசுதேவன் திருமனையில் அவதரித்திருக்கின்ற) இத்தேகமானது சர்க்காதியில் சூரியனுக்கு உபதேசித்த அத்தேகமல்லவே; — (ஆதலால்,) அது ஆம் வகை நீ அறிதக்கதோ = சர்க்காதியில் அத்தேகத்திலுளதான அநுபவம் எங்களைப்போல மனுடதேகமுடையராய், அசர்வக்ஞராயுள்ள நீர் ஸ்மரணஞ்செய்யக்கூடுவதோ? (கூடாதே.) — எ-று. (௫)

[இவ்வாசுதேவன் அநீசுரன், அசர்வக்ஞன் எனமூர்க்கர்க்கு உளதாகுஞ்சங்கையைப்பரிகரிப்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் அருச்சுனன் வினவுக்கு விடையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

சொல்லார் விசய னிதுமொழியத் துளபமுடியோன் சொல்லுவான், பல்லா யிரங்கா லுடம்பெனக்கு முனக்குநடுவு பரிந்தொழிந்த, தெல்லா மறிவன் யானிய தேதுமறியா யிதுவன்றே, வில்லார் தோளாய் நமக்குள்ள வேறுபாடு விளம்புங்கால். ()

இ-ள். சொல் ஆர் விசயன் இது மொழிய = புகழ்நிறைந்த அருச்சுனன் இவ்வாறு வினவ — துளபமுடியோன் சொல்லுவான் = துளபமாலையணிந்தமுடியுடைய ஸ்ரீ-பகவான் இவ்வாறு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார், — எனக்கும் உனக்கும் = வாசுதேவனான எனக்கும், அருச்சுனனான உனக்கும் — நடுவு = சர்க்காதிக்கும், இதற்கும் மத்தியில் — பரிந்து ஒழிந்தது உடம்பு = (முறையே லீலாமாத்திரத்தாலும், புண்ணியபாவகர்மவசத்தாலும்) உண்டாயொழிந்தவைகளான ஜநநங்கள் — பல் ஆயிரம் = அநேகமாயிரமாம்; — யான் எல்லாம் அறிவன் = (சர்வக்ஞனும், சர்வசக்திசம்பன்னனும், ஈசுரனுமுள்ள) நான் அந்தஜநநங்களனைத்தையும் அறிவேன்; — நீ = (ஆவிருதஞானசக்தியுடைய அஞ்ஞானியாகிய) நீ — அது ஏதும் அறியாய் = அந்தஜநநங்களைச் சிறிதுமறியாய்; — வில் ஆர் தோளாய் = தனுசுபொருந்திய புயத்தினையுடைய அருச்சுன — இது அன்றே = இதுவேயல்லவா — விளம்புங்கால் = சொல்லுமிடத்து — நமக்கு உள்ள வேறுபாடு = நம்மிருவர்க்கும் பரஸ்பரமுள்ள பேதமானது. — எ-று. கால் - அசைநிலை. (௬)

[நித்தியமுக்தராய் ஜநாவேதுக்களானபுண்ணியபாவங்களில்லாத உமக்குச் சிவர்களைப்போலச் சென்ற அநேகமானஜநநங்கள் எப்படிக்கூடுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தநா
னோவாவிவ் வுலகுபடு மழிதுயர்தீர்ப் பதற்காக
மேவாது நின்றேயென் மாயையினுன் மெய்யேபோ
லோவாது பிறந்திடுவே னுகந்தோறு முகந்தோறும். (௭)

இ-ள். சாவாது பிறவாது = மரணமாகாமலும், ஜநநமாகாமலும் — தனிமுதல் ஆய் இருந்த நான் = (பிரமாதி ஸ்தம்பபரியந்தமானசர்வப்பிராணிகளுக்கும்) ஈசுரனாகியிருந்த நான் — இவ்வுலகு படும் = (தர்மத்திற்கு ஹானியும்; அதர்மத்திற்குவிருத்தியும்வந்து) சாதுக்கள் படுகின்ற — அழி துயர் தீர்ப்பதற்கு ஆக = கொடியதுன்பத்தை நிவிர்த்தித்துத் துஷ்டரைச்சம்மரித்துத் தர்மத்தை ஸ்தாபித்தற்பொருட்டு — மேவாது நின்றே = (பரமார்த்தமாக ஜநநமடையாமல்) இருந்தவனையிருந்தே — என் மாயையினால் = எனது (திரிகுணன்மிகையான) மாயாவசத்தினால் — மெய்யே போல் = தேகமுடையவன்போல — ஓவாது உகந்தோறும் உகந்தோறும் பிறந்திடுவேன் = ஒழியாமல் யுகந்தோறும், யுகந்தோறும் சத்துவமூர்த்தியாய் அவதரிப்பேன். — எ-று.

ஏகாரம், ஈற்றசை. "ஓவா" என்பது இரக்கத்தால்வந்தது. ()

[பூர்வம் அருளிச்செய்த தனது ஜன்மகர்மங்களையறிந்தவனால் வரும்பயனை ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இவ்வகையென் செயலதனை யறிந்திந்த விடும்பையினின்
றுய்வகைய நெறிபெற்று முயர்ந்தாரை யுரைப்பரிதால்
மெய்வகைய திதுவென்ன வேண்டியவர் வேண்டியனு
வவ்வகைய தெய்வமுமா யளிப்பேனும் யானேகாண். (௮)

இ-ள். இவ்வகை = இந்தப்படி திவ்வியமான — என் செயலதனை = எனது ஜநநத்தையும், கர்மத்தையும் — அறிந்து = (லோகானுக்கிரகார்த்தமென்றுள்ளபடியே) அறிந்து — உய்வகைய நெறி பெற்று = தாம் பிழைத்தற்கேதுவான ஞானமாகியபதவத்தினையடைந்து — இந்த இடும்பையில் நின்று = இராகம், பயம், குரோதமுதலிய துன்பமயமான சம்சாரத்தினின்றும் — உயர்ந்தாரை = முத்தியடைந்தோரை — உரை

ப்ப அரிது=(இவ்வளவென்றவரையறுத்துச்) சொல்லமுடியாது.—[இந்தப்பிரகாரம்நிஷ்காமபுருஷரை முக்தியடையும்படிபண்ணிச் சகாமபுருஷரை முக்தியடையும்படிபண்ணுமையால் உம்மிடத்துப்பட்பாதம் உண்டென்னுஞ்சங்கைக்கு அருளிச்செய்கின்றார்.] (தம்மாவிழையும்பயன் சீக்கிரமடையப்படுவதால்,) மெய் வகையது=மெய்மையானதன்மையுடையது—இது என்ன=இந்தத் தெய்வந்தாமென்று—வேண்டியவர்=(இந்திராதிதெய்வங்களுள்ளே ஒவ்வொருதெய்வத்தை) விரும்பிச்சேவியாநிற்கும் சகாமபுருஷர்—வேண்டியன=விரும்பின (தனமுதலிய துச்சமான) அவ்வப்பயன்களை—அவ்வயதெய்வமும் ஆய்=அவரவர் உபாசித்த அவ்வந்தெய்வரூபமுமாய்அளிப்பேனும்=கொடுப்பவனும்—யானே காண்=(வாசுதேவனாகிய) நானே கண்டாய்(அருச்சுனா.)—எ-று. ஆங்கு, ஆல்-அசைநிலைகள்.

"அளிப்பேனும்" என்னும்உம்மை இறந்ததுதழீஇயதாகலின் நிஷ்காமபுருஷர்க்கு ஞானவாயிலால்முக்திரூபமாகியபயனைக்கொடுப்பதுமன்றி என்னும் பொருள்கொள்ளற்பாலதாம்; கொள்ளவே, அவரவர்பாவனையின்படி என்றால் அவ்வப்பயன்களையடைதலால், என்னிடத்துப் பட்சபாதம் இல்லையென்பதுகருத்து. இப்படியேவாசுடத்தும், "ஒருவருக்குநாமொன்றாகல்கல முணர்வின்வண்ணமே யுர்களெய்துமால்" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. (௧

[நான்குவருணங்களுக்குங்கர்த்தாவும், வேதத்தின்வழியாபிராமணாதிவருணங்களுக்கு உத்தமாதமமான கர்மங்களையருளிச்செய்தவரும் நீரேயாதலால், உம்மிடத்துப் பட்சபாதம் இல்லையென்பபொருந்துமாறெங்ஙனேயெனின்? அதற்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

செயலாலுங் குணத்தாலுஞ் செலநாலு குலமாக
வியலான்முன் படைத்தேனு மிப்பொழுதுங் காப்பேனு
மபலாய வினைப்பயனின் மனம்வையேன் மற்றதனு
லயலாயே யிருக்குமெனக் கவையுநீவா மெனையனையார். (௧

இ-ள். நான்=(பரமேசுரனான) நான்—முன்=சிஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில்—குணத்தாலும் செயலாலும் செல=சத்துவாதிகுணவிபாகங்களோடும், சமதமாதி கர்மவிபாகங்களோடுங்கூடியொழுகும்படி—நாலு குலம் ஆக=(பிராமணாதி) நான்குவருணங்களாக—இயல்=மாயையினால்—படைத்தேன்=சிருஷ்டிசெய்தேன்—இப்பொழுதும் நான் காப்பேன்=இப்போதும், (இனிமேலும்) நானே இரட்சி

பேன்,—(குணவிபாகம், கர்மவிபாகங்களாற்சிருஷ்டித்தேன் என்றதால், தன்னிடத்துப்பக்ஷபாதமின்றென்பது சொல்லாமலே சித்தித்தது.) [நான்குவருணங்களுக்கும் நீர்கர்த்தாவானால் கர்மபலன்களையனுபவிக்கும் எம்மோடொத்தவரானீர்; ஆகவே, கர்த்திருத்வ, போக்திருத்வமுதலியவையற்ற ஈசுரனாக எப்படியாவீரென்னுஞ்சங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.] (நான் *ஆப்தகாமனாதலால்,) மயலாய வினைப் பயனில்=மயக்கத்துக்கேதுவாகிய கர்மபலன்களில்—மனம் வையேன்=இச்சைவையேன்;—அதனால்=அக்காரணத்தினால்,—அவை எனக்கு அயலாயே இருக்கும்=அச்சிருஷ்டியாதிகர்மங்கள் (என்னோடுசம்பந்தியாமல்) எனக்கு அன்னியமாகவேயிருக்கும்; (இவ்வாறு கர்மங்களைச்செய்கிறவனாயினும் ஈசுரனாகியநான் வஸ்தவமாக அகர்த்தாவாகவே உளனென்பது கருத்து.)—[இந்தப்பிரகாரம் ஈசுரனாகிய நீர் இருந்ததனால், எமக்குப்பிரயோஜனம்என்னையெனின்? அதற்குக்கூறுகின்றார்.] எனை அறிவார்=(இந்தப்பிரகாரம்) என்னை அறிபவரும்—அனையார்=நான் எப்படியோ அப்படியே கர்மபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவர்.—எ-று. மற்று-அசைநிலை.

சத்துவகுணப்பிரதானன் பிராமணன்; அவனுக்குச் சமதமாதிகர்மங்கள். சத்துவமிசிர ரஜோகுணப்பிரதானன் க்ஷத்திரியன்; அவனுக்குச் சௌரியமுதலானவை கர்மங்கள். தமோமிசிர ரஜோகுணப்பிரதானன் வைசியன்; அவனுக்குக் கிருஷியாதிகர்மங்கள். இரஜோமிசிரதமோகுணப்பிரதானன் சூத்திரன்; அவனுக்கு முதல்மூவருணத்தினரை வழிபடலாதிகர்மங்கள்; இவையே குணவிபாகம், கர்மவிபாகமாம் என்க. (௧௰)

[பூர்வம் அனேகமகான்கள் ஆன்மாவை அகர்த்தா, அபோக்தாவாகவறிந்து கர்மங்களைச்செய்துவந்தனர்; அவ்வாறு நீயும் கர்மங்களைச்செய்வாயாகவென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

உய்யும்படி முன் னுணர்ந்தவர்க ளுணர்ந்தவினைமேலொருப்ப
டுநீ,செய்யுங்கருமஞ் செய்யாமை தியாருமமென்றிவற்றின்,மெ
ய்யும்பொய்யு மறிவருமை யறியவேண்டும் பொருளுமிலை, யெ
ய்யுஞ்சிலைக்கை யரசேயாயிங் கிவற்றின்செயலை யியம்பக்கேள். ()

இ-ள். உய்யும்படி=தாம் பிழைக்கும்படி—முன்=பூர்வயுகம் யுகாந்தரங்களில்—உணர்ந்தவர்கள்=சகலமும் அறிந்த முமுட்சுக்க

* சர்வான்மசிருஷ்டியினால் எவன் சர்வபதார்த்தங்களையுமடைந்துளன் அவன் ஆப்தகாமன்.

ளான ஜனகன்முதலியோர்—உணர்ந்த வினை மேல்=(அகங்காரமின்றிச்செய்யுங்கர்மங்கள் பந்தத்திற்கேதுவாகாவென்று) அறிந்தநுஷ்டித்தவருணாச்சிரமகர்மங்களில்—நீ ஒருப்படு=அருச்சுனா நீயும்(அஞ்ஞானியானால் சித்தசுத்தியின்பொருட்டு, அல்லது ஞானியானால் லோகசங்கிரகப்பொருட்டு) ஒரே எண்ணமுடையவனாய்ச்செல்லுவாய்.—[கர்மமும், ஞானிகளோடுகூடியறிந்தே செய்யவேண்டுமெல்லாமல் உலகபரம்பரைமாத்திரத்தாற் செய்யலாகாதென்னும்பொருளை இப்போதருளிச்செய்கின்றார்.] (யாது கர்மம், யாது அகர்மம் என்னும்பொருளில்வித்துவான்களும் மோகத்தையடைந்துளர் ஆதலால்,) செய்யும் கருமம்=செய்யாநின்ற கர்மம்—செய்யாமை=அகர்மம்—தீய கருமம்=விகர்மம் (நிஷேதகர்மமென்றுபொருள்.)—என்ற இவற்றின்=என்றுகூறுகின்ற இவைகளின்—மெய்யும் பொய்யும்=மெய்ம்மையானசொரூபம் இங்ஙனமாமென்பதும், இங்ஙனமாகாவென்பதும்—அறிவு அருமை=அறிவது (எளிமையன்று) அருமையாம்;—அறிய வேண்டும் பொருளும் இவை=(முமுட்சுக்களால்) அறியத்தக்கபொருள்களும் கர்மாகர்மவிகர்மங்களே.—(ஆதலால்,) எய்யும் இலக்கை உரவோய்=(பாணங்களைப்) பிரயோகம்பண்ணுந்தனுசுபொருந்தியகையையும், வலியையுமுடைய அருச்சுனா—இவற்றின் செயலை இயம்பக் கேள்=கர்மாகர்மங்களின் றன்மைகளை அருளிச்செய்யக் கேள்.—எ-று. (௧௦)

[முன்பிரதிக்ஞைசெய்தவற்றுள், விகர்மமானது நிஷித்தகர்மமென்பது பிரசித்தமாதலால் அதனையொழித்து கர்ம, அகர்மங்களின் வாஸ்தவசொருபத்தைத் திருஷ்டாந்தமுகமாக ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஓடுகின்ற புனலாற்றி னோடத்துடனே யோடுவான்
மாடுநின்ற மரமோடத் தானின்றாற்போல் வரச்செய்தே
நீடுநின்ற மரங்களிவை நிற்குமியற்கைத் தன்மைத்தாய்ப் போல்.
கோடுகின்றேன் யானேயென் றுணர்வுமிக்கோ னுணர்ந்தாற்

இ-ள். ஓடுகின்ற புனல் ஆற்றின்=ஓடாநின்றபுனலையுடைய நதியில்—ஓடத்துடனே ஓடுவான்=ஓடுகின்றவோடத்துடனே ஓடுகின்றபுருஷனானவன்—மாடு நின்ற மரம் ஓட=அந்ததிதீரங்களில்(கமனரூபக்கிரியை தம்மிடத்தில்லாமல்) நிற்கின்றவிருட்சங்களோட—தான் நின்றால் போல்=தான் ஓடாமனிற்கின்றாற்போல—வரச் செய்தே=தோற்றரவாகக்கண்டும்—நீடு நின்ற மரங்கள் இவை=(இருதீரங்களிலும்) நீண்டுநிற்கின்ற இவ்விருட்சங்கள்—நிற்கும் இயற்கைத் தன்மைத்து=(கமனரூபக்கர்மமில்லாமல்)நிற்கின்ற இயற்கையான தன்மையுடையன;—இங்கு=நதியில்—யானே ஓடுகின்றேன் என்று=நானே (ஓடத்தோடுகூட)ஓடுகின்றேனென்று—உணர்வுமிக்கோன் உணர்ந்தால் போல்=அறிவுமிக்கபருவமுடையபுருஷன் அறிந்தாற்போல,—எ-று. இது குளகம். (௧௧)

செயன்மேனின்ற வறிவிடையே செயலின்மையுமச் செயல்செயிபா, வியன்மேனின்ற புலன்களிலே யெல்லாவினையு மியல்வதுவு, மயன்மேலின்றி யறிந்தானியா ரவனேயெல்லா மறிந்தோனு, முயன்மேனின்ற யோகியுநல் வினைகளெல்லா மொழிந்தோனும். (௧௨)

இ-ள். செயல் மேல் நின்ற=(யான்செய்கின்றேனென்னுங் கர்மாத்தியாசரூபப்பிரதீதியின்வலியால் ஆரோபிக்கப்பட்ட ஆரோபவசத்தால் தேகேந்திரியாதிகளின் விகித,நிஷித்தவியாபாரரூபமான) கர்மங்களினிற்கின்ற—அறிவிடையே=(அசங்கமான)ஆன்மாவின்கண்ணே—செயல் இன்மையும்=(வாஸ்தவமாகக்)கர்மங்களின் அபாவத்தையும்,—அச்செயல் செய்யா இயல் மேல் நின்ற புலன்களிலே=(யான் சும்மாவிருக்கின்றேன், கிஞ்சித்துங்கர்மங்களைச்செய்திலேனென்னும் அத்தியாசரூபப்பிரதீதியின்வலியால் தேகேந்திரியாதிகளில் கர்மங்களின்அபாவம் ஆரோபிக்கப்படுகின்றது; இப்படி ஆரோபிக்கப்பட்ட வியாபாரங்களின் உபராமத்தன்மைரூபமான) அகர்மத்தினிற்கின்ற தேகேந்திரியாதிகளில்—எல்லா வினையும் இயல்வதுவும்=(வாஸ்தவமாக விகித, நிஷித்தமான)சமஸ்தகர்மங்களும்பொருந்தாநிற்பதையும்—மயல் மேல் இன்றி=அவிவேகமானது இனி ஓர்போதும்பொருந்தாமல் ஒழிந்துபோகும்படி—அறிந்தான் யார் அவனே=விசாரித்தறிந்தவன் யாவன் அவனே—எல்லாம் அறிந்தோனும்=(உடலுருள்ளே கர்மாகர்மங்கள்) முழுதுமறிந்தபுத்திமானும்,—உயல் மேல் நின்ற யோகியும்=ஒழிதலினிற்கின்றயோகியும்,—நல் வினைகள் எல்லாம் ஒழிந்தோனும்=கிருதகிருத்தியனுமாம்.—எ-று.()

["செயன்மேனின்ற வறிவிடையே" என்னும் முற்செய்யுளாலருளிச்செய்யப்பட்ட சுருதியின்றாற்பரியார்த்தத்தை இதுமுதல் ஆறுசெய்யுட்களால் வெளிப்படையாக ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஆவ தென்பது மாசையு மற்றன
மேவ ஞானவெந் தீயிடை வெந்தன
யாவர் தந்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவு மும்பிறப் புந்தவிர்ந் தார்கடாம். (௧௩)

இ - ள். யாவர்தம் தொழில்=எவருடைய சர்வகர்மங்களும்—ஆவது என்பதும்=(இக்கர்மமானது நம்மால்) அநுஷ்டிக்கப்படுகிற தென்னுங்கர்த்திருத்வாபிமானரூபமாகிய சங்கற்பமும்,—ஆசையும்=(சுவர்க்காதிபலன்களின்)காமமும்(ஆகியவிரண்டும்)—அற்றன=விடுபட்டனவாகி—மேவ=ஒருமிக்க—ஞான வெம் தீயிடை=ஞானமாகியகடுந்தீயினால்—வெந்தன=தகிக்கப்பட்டனவோ—அவ்வகையோர்களே=அப்படிப்பட்ட சுபகர்மங்களையுடையஞானிகளே—சாவதும் பிறப்பும் தவிர்ந்தார்கள்தாம்=சம்சாரமுக்தராம்,—எ-று.

ஓகாரம் தொக்கின்றது. "யாவர்தந்தொழில், ஆவதென்பது மாசையுமற்றன" என்றதால், கர்மத்தில் அகர்மத்தைப்பார்க்கும்ஞானிகளின் சர்வகர்மங்களும் கேவலம் லோகசங்கிரகப்பொருட்டும், சரீரத்தின் ஜீவனமாத்திரப்பொருட்டுமே பிராரப்தகர்மவசத்தால் வெறுஞ்சேஷ்டாரூபமாயுள்ளனவென்பது பெறப்படுகின்றது. (௧௩)

[இதுவுமது.]

எண்ணு மின்றி யிகபரம் யானிவை
பண்ணு கின்றனெ னென்னுமிப் பான்மையோ
னுண்ணு மேல்வினை யுண்டென வோர்கிலா
னண்ணு கின்ற வினைநலி வுண்ணுமோ. (௧௪)

இ - ள். எண்ணும்=(அவிவேகிகளாற்) கருதும்—இக பரம்=இகபரபலாசங்கமும்,—யான்=கர்மாசங்கமும்—இன்றி=பரித்தியாகஞ்செய்து—இவை=இந்தித்தியநைமித்திக கர்மங்க[ளை]—பண்ணுகின்றனன் என்னும்=செய்கின்றனென்று பெரியோர்களாற்கூறப்படும்—இப்பான்மையோன்=இந்தத்தன்மையினையுடையஞானியானவன்—உண்ணும் மேல்வினை=பின்னனுபவியாநிற்குங்கர்மங்கள்—உண்டு என ஓர்கிலான்=(தனக்கு) உண்டென்று மறந்துமறியான்.—நண்ணுகின்ற வினை—(பிராரப்தவசத்தால் அவன்) செய்கின்றகர்மங்கள்—நலிவுண்ணுமோ=(அவனை) வருத்துமோ? (வருத்தா.)—எ-று.

"இகபரம்" என்பன ஆகுபெயர். பலாசங்கம்=போகத்தின் அபிலாஷை. கர்மாசங்கம்=கர்மங்களில் யான் செய்கிறேனென்னும் கர்த்திருத்வாபிமானம். பரமானந்தசொரூபலாபத்தாற்பலாசங்கமும் அத்துவிதானந்ததரிசனத்தாற் கர்மாசங்கமும் இல்லாமையின், ஞானியானவன் லௌகிகதிருஷ்டியினால் கர்மங்களிற்பிரவிர்த்தித்திருந்தாலும் தனது பரமார்த்ததிருஷ்டியினால் கிஞ்சித்துங்கர்மங்களைச்செய்திலனென்பதுகருத்து. (௧௪)

[இதுவுமது.]

அடங்குகின்ற புலன்களோ டாசைபோய்
மடங்குகின்ற மனத்தின னவ்வு
னுடம்பிதன்பொருட் டாலுள தாமெனத்
தொடங்குகின்ற வினைதொடக் குண்ணுமோ. (௧௫)

இ - ள். ஆசை போய்=(சுவர்க்காதிபலன்களின்)திருஷ்ணையானது நீங்கி—அடங்குகின்ற புலன்களோடு=(பிரத்தியாகாரத்தால்) ஒடுங்குகின்ற இந்திரியங்களோடுகூட—மடங்குகின்ற மனத்தினன்—ஆனவன்=நிரோதமாகின்றசித்தத்தினையுடையசந்நியாசியானவன்—உடம்பு இதன் பொருட்டால் உளது ஆம் என=சரீரஸ்திதியானது இக்காரணங்களாலுள்ளதாமென்று—தொடங்குகின்ற வினை=தொடங்காநிற்கும் (பிக்ஷாடனம், கர்தை, கௌபீனாதி கிரகணரூபமான காயிக, வாசிக, மானசகர்மங்கள்—தொடக்குண்ணுமோ=(அவனைப்)பந்திக்கமாட்டுமோ? (மாட்டா.)—எ-று. (௧௫)

[முற்செய்யுளில் சரீரஸ்திதிமாத்திரத்தில் உபயோகமான கர்மங்களின் கர்த்தவ்வியம் அருளிச்செய்யப்பட்டது; அதில் நியமமருளிச்செய்கின்றார்.]

பெற்றதேகொ டமைந்துமுன் பேறிழ
…போதிலொத் தொன்று மொருவர்பாற்
…றமேது மிலாதவன் செய்வினை
குற்றமோவவற் றின்பிறந் கூறக்கேள். (௧௬)

இ - ள். பெற்றதேகொடு அமைந்து=*யதிரிச்சையினால்வந்தடைந்த அந்நம், வஸ்திரமுதலியப்தார்த்தங்களைக்கொண்டுசந்தோஷித்து—முன் பேறு இழவு உற்றபோதில் ஒத்து=எதிரோலாப நஷ்டம்...

* யதிரிச்சை=வேண்டாதிருக்கத் தாமே வந்தடைவன.

ங்கள்வந்தடைந்தபோது சமானமாய்—ஒன்றும் ஒருவர்பால்=ஒருவிதத்தினாலும் ஒருவரிடத்தும்—செற்றம் ஏதும் இலாதவன்=மச்சரமானது சிறிதும் இல்லாதசந்நியாசியானவன்—செய் வினை=செய்யாநிற்கும் பிக்ஷாடனுதிகர்மங்கள்—குற்றமோ=(அவனுக்குப்) பந்தமாகுமோ? (ஆகா.)—அவற்றின் திறம்=அக்கர்மங்களின் றன்மையை—கூறக் கேள்=இனிக்கூறக்கேட்பாய்.—எ-று. (௧௬)

[பிக்ஷாடனுதிகர்மங்களால் துறவறத்திலுள்ள ஞானி பந்தமடையானென் றருளிச்செய்ததால், இல்லறத்திலுள்ளஞானிகளாற்செய்யப்பட்ட எக்ஞாதிகர்மங்கள் அவசியம் பந்தமேதுவேயாமென்று அருச்சுனனுக்குளதாகுஞ்சங்கையை நிவிர்த்திசெய்யும்பொருட்டு முன் கசு-ம் செய்யுளில் அருளிச்செய்தபொருளை ஸ்ரீ-பகவான் இப்போது வெளிப்படையாகவருளிச்செய்கின்றார்.]

விட்டு முற்றும் வினைகள் வினைப்பயத்
திட்ட மற்றிறை தன்னி லெழுங்கருத்
தொட்ட நின்றவ னியாகப் பொருட்டுறப்
பட்ட கன்மம் பலத்துடன் மாயுமால். (௧௭)

இ-ள். வினைகள் முற்றும் விட்டு=கர்மங்கண்முழுதிலும் கர்த்திருத்வாபிமானம்விடுத்து—வினைப் பயத்து இட்டம் அற்று=கர்மபலன்களில் ஆசையொழிந்து — இறைதன்னில்=(ஞானரூபமான) பரமான்மாவில்—எழும் கருத்து=எழுகின்றசித்தமானது—ஒட்ட நின்றவன்=நிலைபெறநின்ற ஞானியாகியபுருஷன்—யாகப் பொருட்டு=(வேதவிகிதமான) எக்ஞ(முதலியவற்றைச் * சம்ரட்சணஞ்செய்தற்)பொருட்டு,(அல்லது எக்ஞசப்தவாச்சியனான)விஷ்ணுவின் (பிரீதியின்)பொருட்டு—உறப்பட்ட கன்மம்=செய்யப்பட்ட (எக்ஞமுதலிய) கர்மங்கள்—பலத்துடன் மாயும்=பலத்தோடுகூட நாசமாய்விடும்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (௧௭)

[அனுபவித்தாலல்லாமல் சுபாசுபகர்மங்கள் நூறு[illegible] கற்பங்களாலும் நாசமாகாவென்று ஸ்மிருதியிற்கூறப்பட்டிருப்பதால் ஞானிக்குப் பலத்தோடுகூடக்கர்மங்கள் நாசமாய்விடுமென்று [illegible] அருளிச்செய்தது எப்படிக்கூடுமென்னும்அருச்சுனன்சங்கைக்கு கிரியாகாரகபலரூபமான பிரபஞ்சமுழுதும் பிரமமாத்திரமல்லாமல் அன்னியமில்லையென்றுபார்க்கும் பிரமஞானிக்குச் சகலகர்மங்களும் நாசமாய்விடும்; இதிற்சிறிதுஞ்சந்தேகமின்றென்னும் உபநிஷதார்த்தத்தை ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

* சம்ரட்சணம்=எக்ஞமுதலியவற்றில் உலகைப்பிரவிர்த்திப்பித்தல்.

பிரம மானோர் பிரம நெருப்பிடைப்
பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினாற்
பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின்
பிரமமேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள். (௧௮)

இ-ள். பிரம்மானோர்=(சகலமும்பிரமமேயென்றறிந்து அந்தப்) பிரமமே தாமான பிரமவித்துக்கள்—பிரம நெருப்பிடை=பிரமரூபமானஅக்கினியில்—பிரமம் ஆகிய மந்திரந்தன்னினால்=பிரமரூபமாகியமந்திரத்தால்—பிரமம் ஆய சருவுடன்=பிரமரூபமாகிய அந்நத்தோடுகூட (நெய்முதலிய அவிசை)—பெய்த பின்=(பிரமரூபமாகியகர்த்தாவினால்) ஆகுதிசெய்தபின்—பிரமமே அடைவார்=(பிரம[illegible]சொரூப அத்துவிதீய) பிரமத்தையேயடைவர்; (வேறொருபயனையடையார்.)—உளர் பின்னும் கேள்=(வேறேயும்) எக்ஞஞ்செய்பவருளர்; மேலும் (அவர்களைக்) கேட்பாய்.—எ-று.

பிரமகர்மசமாதி என்றது, பிரமரூபமானகர்மத்தில் சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தை. நெருப்பு-பிரமம், மந்திரம்-பிரமம், சரு-பிரமம் என்று அபேதஞ்சொன்னது சுத்தியிற்றோன்றும்ரஜதம் சுத்திதான், அன்னியமில்லையென்பதுபோல வாதசமானுதிகரணத்தாலென்றறிக.

கர்த்தா, கர்மம், கரணம், சம்பிரதானம், அதிகரணம்என்னும் ஐந்துகாரகங்களினால் எக்ஞமுதலியகிரியைகள் சித்தமாம்; இந்திராதிதேவதைகளையுத்தேசித்து நெய்முதலியதிரவியங்களைத் தியாகஞ்செய்வது யாகம்; அந்தயாகமே தியாகஞ்செய்தற்குரிய நெய்முதலியதிரவியங்களை அக்கினியிற்சொரிவதால், ஓமமெனப்படும். உத்தேசித்த இந்திராதிதேவதைகளோ சம்பிரதானகாரகமாம். தியாகஞ்செ[illegible]நெய்முதலியவை கர்மமாம். அக்கினியில் நெய்முதலிய[illegible]பெய்வதில் அவ்வவிகளின்றாரகமாவதால், ஜ[illegible]முதலிய[illegible] கரணமாம்; மந்திரமுதலியவுங்கரணமேயாம். தேவதைகளையுத்தேசித்து நெய்முதலியதிரவியங்களைத்தியாகம்பண்ணுவதும் அந்தத்திரவியங்களை அக்கினியிற்பெய்வதுங்கிரியையாம். முன்னே தியாகரூபக்கிரியையில் எஜமானனேகர்த்தா; பெய்யுங்கிரியையில் எஜமானனால் தட்சிணைகொடுத்து ஸ்தாபனஞ்செய்யப்பட்டுள்ள அத்வரியு கர்த்தாவாம். ஆகவநீயாதி அக்கினி அவிசொரிவதற்கு அதிகர

ணமாம்; இந்தப்பிரகாரம் தேசகாலாதிகளும் சகலகிரியைகளையுங் குறித்துச் சாதாரணவதிகரணமாம் என்றறிக.

இந்தப்பிரகாரம் எவ்வளவோ கிரியாகாரகவியாபாரங்களுள் ளன; அந்தச்சர்வவியவகாரங்களும் பிரமத்தின் அஞ்ஞானத்தினாற் கற்பிதங்களாகலின், எப்படி இரச்சுவின் அஞ்ஞானத்தினாற்கற்பிதங் களானசர்ப்பம், தண்டம், மாலைமுதலியவை அக்கற்பிதசர்ப்பாதிக ளின் இரச்சுரூபாதிஷ்டானஞானத்தினாற்பாதமாய்விடுமோ அப்படி அதிஷ்டானபிரமசாட்சாத்காரத்தினால் கிரியாகாரகமுதலியசர்வவிய வகாரங்களும் பாதமாய்விடும். ஆதலால், ஞானியினிடத்துக் கிரியா காரகமுதலியவியவகாராபாசங்கள் பிரதீதியானாலும் தப்தபடம்போ லயாதாமொருபயனையும் உற்பத்திபண்ணுவதிற்சமர்த்தமாகாவென் னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்ததுந்தவிரப் பிரமதிருஷ் டியே சர்வஎக்ஞரூபமுமாமென அதனைஸ்துதித்தனரென்றுமறிக. ()

[மேலைச்செய்யுளில் எக்ஞரூபமாக அருளிச்செய்த ஞானம் துதான பொருட்டே, சகல எக்ஞங்களுஞ்செய்யப்படுவதால், அதுவே சர்வ எக்ஞங்களினுஞ்சிரேஷ்டமாமென்று அதனைத் துதித்தற்பொருட்டு அதிகாரிபேதத்தால் ஞானோற்பத்திக்கு உபாயங்களான சர்வஎக்ஞங் களையும் இனி ஆறுசெய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்
செறிவ தாஞ்சமத் தியிடை யேசில
ரெறிவ தாய புலன்களை யீவர்கள். (௨௯)

இ - ள். சிலர் = (பிரமத்தையறிந்த) சில சந்நியாசிகள் — அறிவதா கிய அங்கியிலே கொள = (சத்தியஞானாநந்தானந்தமாய்ச் சர்வ விசேஷணங்களுமற்றதற்பதார்த்த) பிரமரூபமான அக்கினியில் அடே யே — அறிவையே = (துவம்பதார்த்தமான) பிரத்தியகான்மாவை ஆகுதி பண்ணுவார் = ஓமஞ்செய்வர். (துவம்பத... ரூபமான பிரத்தியகான்மாவைப் பிரமரூபமாகக் காண்பரென்பது) — சிலர் = சிலயோகிகள் — செறிவது ஆம் சமத்தியிடையே = ... யத்தனத்தால்) பொருந்துவதாகிய சமரூபமான அக்கினியிலே — எறி வது ஆய புலன்களை = நிவிர்த்திக்கத்தக்கனவான சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியங்களை — ஈவர்கள் = ஓமஞ்செய்வர்கள். — ௨-௯.

இங்கே "சமம்" என்றது, பிரத்தியாகாரத்தை. இயமம், நியமம் ஆசனம், பிராணாயாமம் இந்நான்கனையும்பெற்றுக் கேவலம் பிரத்

தியாகார... ரான சில அதிகாரிபுருஷர் சுரோத்திரமுதலிய பஞ் சஞானேந்திரியங்களையும் தத்தம்சப்தமுதலியவிஷயங்களினின்றும் நிவிர்த்திசெய்து சமரூபமான அக்கினியில் ஓமஞ்செய்வர். ஓர்வஸ் துவை விஷயம்பண்ணுகிற்குந் தாரணை, தியானம், சமாதியென்னும் இவைமூன்றும் சம்யமமென்று பதஞ்சலிபகவானாற்கூறப்பட்டிருக்கி ன்றன; அவற்றுள், இருதயகமலமுதலியஸ்தானங்களில் சிரகாலப ரியந்தம் மனத்தைத்தாரணஞ்செய்வது தாரணை; இந்தப்பிரகாரம் ஓர்தானத்தில் தாரணஞ்செய்தசித்தத்திற்கு உத்தரோத்தரம் விஜா தியவிருத்திகளாற்பண்ணப்பட்டவியவதானத்தோடுகூடிய பகவதா காரமான சஜாதியவிருத்திப்பிரவாகமே தியானம். சித்தத்திற்கு விஜா தியவிருத்திவியவதானமின்றிக் கேவலம்பகவதாகாரமான சஜாதியவி ருத்திப்பிரவாகம் உள்தாதலே சமாதி; அந்தச்சமாதியும் சித்தத்தின் பூமிகளின்பேதத்தால் இருவகைத்தாம்; ஒன்று சம்பிரக்ஞாதசமாதி: மற்றொன்று அசம்பிரக்ஞாதசமாதி. க்ஷிப்தம், மூடம், விக்ஷிப்தம், ஏகாக்கிரம், நிருத்தம்என்னும் ஐந்துபூமிகை சித்தத்திற்கு உளவாம். [அவஸ்தாவிசேஷத்திற்குப்பூமிகையென்றுபெயர்.] ௧-இராகத்துவே ஷாதிகளின்வசத்தால் விஷயங்களில் அத்தியந்தம் அபினிவேசமு டையசித்தம் க்ஷிப்தமெனப்படும். ௨ - நித்திரை, ஆலசியாதிகளால் கவரப்பட்டுள்ளசித்தம் மூடமெனப்படும். ௩ - யாதொருசித்தம் எப் போதும் விஷயங்களில்ஆசையுடையதாயிருந்தும் ஓர்போது தெய்வ யோகத்தால் தியானநிஷ்டையுமுடையதாமோ அந்தச்சித்தமானது க்ஷிப்தத்தைப்பார்க்கிலுஞ் சிரேஷ்டமாவதால் விக்ஷிப்தமெனப்படும். ௪-க்ஷிப்தசித்தத்திலும்,மூடசித்தத்திலுஞ்சமாதி உண்டென்னுஞ்சங் கையே உளதாதலில்லை. விக்ஷிப்தசித்தத்திலோவெனின்? ஓர்போது சமாதியுமுளதாம். ஆயினும் விக்ஷேபத்தின்பிரதானத்தன்மையால் அச்சமாதி யோகபட்சத்திற்சேராது; பின்னையோ பெருங்காற்றால் விக்ஷிப்தமான தீபமானது தானேநாசமாய்விடுவதுபோல அந்தஓர் போதுசமாதியும் தானே நாசத்தையடையாநிற்கும்; அந்தச்சித்தத் தில் ஓர் வஸ்துவைவிஷயம்பண்ணுகிற்குந்தாராவாகிகவிருத்திகளின் ... சாமர்த்தியம் உண்டோ அதற்கு ஏகாக்கிரமென்றுபெயர். ௫ - சத்துவகுணத்தின் வளர்ச்சியினால் தமோகுணத்தாற்செய்யப்ப ட்ட ஆலசியாதிரூபமானலயத்தின் அபாவமானது உளதாய் ஆன்மா காரவிருத்தி உளதாம்; அவ்வான்மாகாரவிருத்தி இராஜோகுணத்தாற் பண்ணப்பட்ட சஞ்சலத்தன்மைரூபமான விக்ஷேபத்தின் அபாவத் தால் ஓரோவஸ்துவிஷயமாகவுளதாம்; இவ்வாறு சத்தசத்துவகுண

மேயாகி அச்சித்தமானது ஏகாக்கிரமாம்; அவ்வேகாக்கிரமானசித்தத்தின்கண்ணே சம்பிரக்ஞாதசமாதி உளதாம்; அந்தச்சம்பிரக்ஞாதசமாதியின்கண்ணே தியேயாகாரவிருத்தி தோற்றரவாம்; எப்போது அந்தத்தியேயாகாரவிருத்தியும்நிரோதத்தையடையாநிற்குமோ அப்போது அந்தச்சித்தமானது நிருத்தமெனப்படும்; அந்த நிருத்தசித்தத்தின்கண்ணே அசம்பிரக்ஞாதசமாதி உளதாம். இவ்வாறான தாரணை, தியானம், சமாதியென்னும் இம்மூன்றுஞ்சித்தித்தற்பொருட்டுச் சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களைப்பிரத்தியாகாரஞ்செய்யவேண்டும்; அதன்பின்னர், விக்ஷேபத்தின் அபாவத்தால் சித்தமானது தாரணைமுதலியவற்றைச்சம்பாதியாநிற்கும். ஆதலால், சர்வேந்திரியங்களாலும் ஜனிப்பவைகளான விருத்திகளின்நிரோதத்தை எக்ஞரூபமாகவர்ணிக்கப்பட்டதென்றறிக. (கக)

[சமாதியினின்றுமெழுந்தபோது இராகத்துவேஷரகிதமாய்ச் சாஸ்திரவிகிதமான விஷயங்களைப்புஜித்தலும் ஓர்எக்ஞந்தானென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

உந்தி யப்பொறி யைந்தையு மொக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சிலர்
நந்தி யத்தொழி லியாவையு ஞானநெய்
சிந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர். (உo)

இ - ள். (அருச்சுனா)சிலர் = (சமாதியினின்றுமெழுந்த)சிலயோகிகள்—உந்தியப்பொறி ஐந்தையும் = (சாஸ்திரத்தின்)அவிருத்தமான சப்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்தனையும்—ஒக்கவே = இராகத்துவேஷமில்லாமலே—இந்தியத் தழல்வாய் இடுவார் = சுரோத்திரமுதலியஇந்திரியரூபங்களான அக்கினிகளில் ஓமஞ்செய்வர்.—[முன்னே பத்தொன்பதாஞ்செய்யுளின்பிற்பாதியிலும், இவ்விருபதாஞ்செய்யுளின் முற்பாதியிலும்பாதஞ்சலமதாநுசாரமாக லயபூர்வகமான சமாதியையும், அதினின்றும் * வியுத்தானமாகுந்தசையையும் இருவகையெக்ஞங்களாகவருளிச்செய்து இப்போது பிரமவாதிகளின்மதாநுசாரமாக சர்வசாதனங்களின் பலரூபமாவதும், காரணநாசத்தால் வியுத்தானமாகாததுமான நிரோதபூர்வகசமாதியை எக்ஞாந்தரமாக ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] சிலர் = (வேறேயுஞ்)சிலவதிகாரிகள்—தொழில் யாவையும் = (வாகியாந்தரங்களான சர்வேந்திரியங்களின்)தொழில்களையும், பிராணாபானன்முதலிய சர்வவாயுக்களின்தொழில்களையும்—ஞான நெய் சிந்தி = * விவேகவிக்ஞானமாகிய நெய்யைச்சொரிந்து—நந்திய = அதனாற் சுவாலிக்கின்ற—யோக வெந் தீ = (ஆன்மாவின்கண்ணே தாரணை, தியான, சமாதிரூபமென்னும்)யோகமாகிய அக்கினியில்—இடுவார் = ஆகுதிசெய்வர்.—எ-று.

லயபூர்வகசமாதி, வாதபூர்வகசமாதியெனச் சமாதி இருவகைத்து; அவற்றுள், வியஷ்டிஸ்தூலதேகமுதல் மாயைபரியந்தம் ஒன்றிலொன்றுண்டானபிரகாரமேயொடுக்கி மாயாரூபமானகாரணமும் ஜடரூபமாகலின், சைதன்னியரூபமானபிரமத்தில் அத்தியஸ்தமாம்; ஆதலால், அச்சைதன்னியரூபமானபிரமத்திலும் அம்மாயாரூபமானகாரணம் பின்னமில்லையென்றிவ்வாறுநிரந்தரஞ்சிந்தித்துக் காரியகாரணங்களானசர்வப்பிரபஞ்சமும் உளதாகவிருந்தும் சைதன்னியப்பிரமமாத்திரம்விஷயமாயுள்ளசமாதியாது அஃது லயபூர்வகசமாதியெனப்படும்; அதில் அதிகாரிக்குத்தத்துவமசியாதிவேதாந்தவாக்கியங்களின் அர்த்தஞானமோ இல்லை. ஆதலால், காரியத்தோடுகூட அவித்தையானது நாசமாகவில்லை; பின்னையோ அவ்வவித்தை லயசிந்தனகாலத்து முள்ளதே; இதனால் அவ்வவித்தியாரூபமானகாரணத்தினின்றும்மீண்டும் சம்சாரரூபமானகாரியம் உற்பத்தியாம். ஆதலால், லயபூர்வகமானசமாதி சுழுத்திபோல ஸபீஜசமாதியே: முக்கியமான நிர்பீஜசமாதியன்று. முக்கியமான நிர்பீஜவாதபூர்வகசமாதியைத்தானே ஈண்டு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்தனர் என்க. (உo)

[பூர்வம் இரண்டுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான் நான்குவித எக்ஞங்களையருளிச்செய்து இதில் ஐந்துவிதமான எக்ஞங்களையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தேடியப் பொருள்களாலுஞ் செயலுறு தவங்களாலு
நாடிய யோகத்தாலு நவின்மறை ஞானத்தாலுங்
கூடிய பரிசால்வேள்வி குலாவுவ ரனேகரிங்குப்
பாடிய விவர்களன்றி யிவர்சிலர் பரிசுங்கேளாய். (உக)

இ - ள். தேடிய பொருள்களாலும் = தாம் சம்பாதித்ததிரவியங்களாலும்,—செயல் உறு தவங்களாலும் = தாம் செய்யாநிற்குந்

* வியுத்தானம் = விசேஷமாகவெழுதல்.

* விவேகவிக்ஞானம் = மகாவாக்கியவிசாரத்தால் ஜனியாநின்ற பரமான்ம ஐக்கியசாட்சாத்காரம்.

தவசுகளாலும்,—நாடிய யோகத்தாலும்=தாம்விரும்பியயோகத்தினாலும்,—நவில் மறை ஞானத்தாலும்=இருக்குமுதலியவேதாத்தியயனத்தினாலும், அவற்றின் அர்த்தஞானத்தினாலும்—கூடியபரிசால்=(தமது சக்தி, புத்திக்கு) இயன்றவிதத்தால்—வேள்வி குலாவுவர் அனேகர்=யஜ்ஞஞ்செய்யாநிற்பவர் அனேகருளர்.—இங்குப் பாடிய இவர்கள் அன்றி=இங்கேசொல்லியஇவ்வைவரல்லாமல்—இவர் சிலர் பரிசும் கேளாய்=இனிக்கூறப்படுபவர்களான சிலர் யஜ்ஞத்தையுங் கேட்பாய்.—எ-று.

"தேடியபொருள்களால், வேள்விகுலாவுவர்" என்றுகூறினது பூர்த்தம்,தத்தம்என்னும் பெயருடையஸ்மார்த்தகர்மஞ்செய்பவரை. வாவி, கூவ, தடாகாதிகளைச்செய்வதும், சிவ, விஷ்ணுவாதிதேவாலயங்களைச்செய்வதும், பசியினாற்பீடையுற்றபிராணிகளுக்கு அந்நப்பிரதானஞ்செய்வதும், ஜனங்கள் நிவாசஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தர்மசாலைசெய்வதுமாகிய இவைமுதலிய சர்வகர்மங்களும் பூர்த்தமெனப்படும். சரணாகதமான பிராணிகளை இரட்சித்தலும், ஓர்பிராணியையும் இம்சியாமையுமாகிய இவைமுதலிய சர்வகர்மங்களும் தத்தமெனப்படும். "தவங்கள்" கிருச்சிரசாந்திராயணாதிகள். "யோகம்" சித்தவிருத்திநிரோதரூபமான அஷ்டாங்கயோகம்; இவ்வஷ்டாங்கயோகங்களுள்ளே பிரத்தியாகாரத்தின் சொரூபம், "செறிவதாஞ்சமத்தீயிடைபேசிலொறிவதாயபுலன்களையீவர்கள்" என்று ௧௧-ம் செய்யுளின்பிற்பாதியிற்கூறப்பட்டமையினாலும், தாரணை, தியானம், சமாதிஎன்னும் இம்மூன்றன்சொரூபமோ, "நந்தியத்தொழிலியாவையுஞானநெய், சிந்தியோகவெந்தீயிடுவார்சிலர்" என்று ௨௦-ம் செய்யுளின் பிற்பாதியிற்கூறப்பட்டமையினாலும், பிராணாயாமத்தின்சொரூபம் இனிவரும் ௨௨-ம்செய்யுளாற்கூறப்படுவதனாலும் இங்கே "யோகம்" என்றது, இயம, நியம, ஆசனங்களை. இயம,நியமாதிகளின் சொரூபமறியவேண்டிடில் ஈசுரகீதையில் யோகாத்தியாயத்திற்காண்க. (௨௧)

[இனிப்பிராணாயாமரூபயஜ்ஞத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

மிகமேனின்றபிராணனையங் கபானனிடையே புகவிட்டங்
ககமேநின்றவபானனையப் பிராணனிடையா குதிபண்ணி
யிகமேயிரண்டு மியக்கமற விருப்பார்சிலர்மற் றிவர்கண்டாய்
சகமேற்பிராணா யாமத்தின் றலைநின்றவரோ சாற்றுங்கால். (௨௨)

இ-ள். சிலர்=சிலஅதிகாரிகள்—மிக மேல் நின்ற பிராணனை=மிகவும் ஊர்த்துவவிருத்தியாகவோடிக்கொண்டிருக்கின்றபிராணவாயுவை—அபானனிடையே புகவிட்டு=அபானவாயுவிலே பூரகப்பிராணாயாமவாயிலாலிழுத்து ஓமஞ்செய்து—அகமே நின்ற அபானனை=அதோவிருத்தியாகவோடிக்கொண்டிருக்கின்ற அபானவாயுவை—அப்பிராணனிடை ஆகுதி பண்ணி=அந்தப்பிராணனிடத்தே ஓமஞ்செய்து—இகமே=இத்தேகத்தின்கண்ணே—இரண்டும்=பிராணாபானன்களிரண்டும்—இயக்கம் அற இருப்பார்=(ஊர்த்துவாதோகமனங்கள்) ஒழிங்கும்படி இருப்பார்கள்;—இவர் கண்டாய்=இவரோ கண்டாய்—சகம் மேல்=உலகின்கண்ணே—பிராணாயாமத்தின் தலைநின்றவர்=பிராணாயாமதற்பரராம்—சாற்றுங்கால்=சொல்லுமிடத்து.—எ-று.

அங்கு இரண்டும் ஆங்கென்னும் அசைநிலைகளின்மரு. மற்றும்-அசைநிலை. ஏகாரம்-ஈற்றசை. "பிராணனை அபானனிடைபுகவிட்டு" என்றது, பூரகப்பிராணாயாமம். "அபானனைப்பிராணனிடையாகுதிபண்ணி" என்றது, இரேசகப்பிராணாயாமம். "இரண்டுமியக்கமற" என்றது, கும்பகப்பிராணாயாமம் என்க. (௨௨)

[௧௧-ம் செய்யுள்தொடுத்துக் கூறிப்போந்த தசவித யஜ்ஞங்களைச்செய்யாநிற்பவர்க்கு உளதாகும்பலனை இப்போது அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இன்னவர்க ளியாவர்களு மியாகமறி வாரோ
யன்னவர்க ளேயறனி றீமையி னகன்றோர்
சொன்னபரி சாலிவை தொடங்கமுடி யாதார்க்
கென்னபரி சாலுமிக மில்லையப ரமுண்டோ. (௨௩)

இ-ள். இன்னவர்கள் யாவர்களும்=இங்கேசொல்லிவந்த இவரனைவரும்—யாகம் அறிவாரோ=யஜ்ஞரூபக்கிரியைகளை அறிந்தவர்களேயாவர்;—அன்னவர்களே அறனில்=அவர்களே புண்ணியவர்களேயாவர்;—அன்னவர்களே அறனில் தீமையின் அகன்றோர்=பாவங்களிரூபங்களான யஜ்ஞங்களினால்—தீமையின் அகன்றோர்=பாவங்களினின்றும் விடுபட்டவராவர்.—[அவற்றைச் செய்யாமையினால் வருந் தோஷமருளிச்செய்கின்றார்.] சொன்ன பரிசால்=இங்கேசொல்லிவந்தப்பிரகாரமாக—இவை தொடங்க முடியாதார்க்கு=இவ்யஜ்ஞங்க

லைச்செய்யமுடியாதோர்க்கு—என்னபரிசாலும் இகம் இல்லை= வாற்றுனும் அற்பசுகமுடையமநுடலோகமே உளதாவதில்லை:—ப ம் உண்டோ=(மகாபுண்ணியகர்மங்களாலடையப்படும்) பரலோக சுகம் எங்ஙனுளதாம்; (ஆகலின், இவை சர்வதாசெய்யத்தக்கன வாம்.)—எ-று. (௨௩)

[பகவானே இவ்வெக்ஞங்கள் கேவலம் உமது கற்பனையினுல ருளிச்செய்யப்பட்டனவல்லாமல் வேறொரு பிரமாணம் இல்லையெ ன்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய் கின்றார்.]

[வேறு.]

இப்படி யுரைத்தவிந்த யாகங்க ளியாவு முன்னருஞ்
செப்பிய பிரமத்தின்கட் சனித்தன செய்யுங் காலை
யொப்பரி தாயபுத்தி கருமத்தி னுகா துள்ளத்
தப்படி யறிந்துநீயும் பாவத்தி னகல நிற்பாய். (௨௪)

இ-ள். இப்படி உரைத்த=இவ்வாறு (நம்மால்) அருளிச்செய் யப்பட்ட—இந்த யாகங்கள் யாவும்=இவ்வெக்ஞங்களனைத்தும்—முன்னம் பிரமத்தின்கண் செப்பிய=அனுதியே வேதத்தின்மத்தி யில் விஸ்திரணமாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளன (வல்லாமல் நம் மால் கற்பித்துச்சொல்லப்பட்டனவல்ல; அங்ஙனமாயினும்)—செய் யும் காலை=செய்யும்போது—சனித்தன=(காயிக, வாசிக, மானசகர் மங்களாலேயே) உற்பன்னமாயின (வல்லாமல் ஆன்மாவினுலல்ல.)—ஒப்பு அரிது ஆய புத்தி=(ஆன்மா கர்மங்கட்கேகோசரமாதலின்,) இணையற்ற ஆனவிஷயமான புத்தியானது—கர்மத்தின் ஆகாது= கர்மங்களால் உளதாகாது,—உள்ளத்து அப்படி அறிந்து=உள்ளத் தின்கண் அவ்வாறறிந்து—நீயும்=அருச்சுன நீயும் (ஞானநிஷ்ட னுய்)—பாவத்தின் அகல நிற்பாய்=பாவரூபமானசம்சாரத்தினின் றும் முக்தனுவாய்.—எ-று. (௨௪)

[பூர்வப்பிரசங்கத்தில் ஸ்ரீ-பகவானுல் சர்வஎக்ஞங்களையும் சமா னமாகவே அருளிச்செய்யப்பட்டமையின் கர்மஎக்ஞம், ஞானஎக்ஞ மென்னும் இருவகை எக்ஞங்களுஞ்சமானமேயாமென்றருச்சுனனுக் கெழாநிற்குஞ்சங்கையைநிவிர்த்தித்தற்பொருட்டு ஞானஎக்ஞத்தின் சிரேஷ்டத்துவத்தை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தொன்மை யாகமுன் சொன்ன துறைக்கெலா
நன்மை யாமிகப் பாலது ஞானமே
பின்ம யாலறுத் தாங்கது பேணிடுந்
தன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்றுவாம். (௨௫)

இ-ள். தொன்மை ஆக=அனுதியே வேதத்திற்பிரதிபாதிக் கப்பட்டுள்ளனவாக—முன் சொன்ன துறைக்கு எலாம்=முன்னே நம்மாலருளிச்செய்யப்பட்ட (ஞானசூனியமான)திரவியமயவெக்ஞ முதலிய எக்ஞங்களுக்கெல்லாம்—மிக நன்மை ஆம் பாலது=அதி யுத்தமமான இயல்பினையுடையது—ஞானமே=ஞானவெ க்ஞமே: (ஏதனுலெனின்? அக்கினிஹோத்திரம், ஜ்யோதிஷ்டோம முதலிய சிரௌதகர்மங்களும், உபாசனைமுதலிய ஸ்மார்த்தகர்மங் களுமாகிய சர்வகர்மங்களும் பாவரூபப்பிரதிபந்தகநிவிர்த்திவாயிலாக ஆன்மஞானத்தினன்றலேயே பரியவசானத்தையடைவதால் என் க.)—பின்=(ஞானவெக்ஞமே சர்வஎக்ஞங்களினுஞ்சிரேஷ்டமாமெ ன்றறிந்த) பின்னர்—மயால் அறுத்து=(ஞானசூனியமான சர்வஎக் ஞங்களினுமுளதாகும்) இச்சையையொழித்து—அது பேணிடுந்தன் மை யாது எனில்=அந்தஞானத்தையடையத்தக்கவுபாயமானது ஏதென்றுகேட்பாயாகில்—அதும் சாற்றுவாம்=அவ்வுபாயத்தையும் இனியருளிச்செய்வாம்.—எ-று.

ஆங்கு இரண்டும் அசைநிலைகள். மயல் என்றது, தொடை நோக்கி, "மயல்" எனநீண்டுநின்றது. (௨௫)

[ஆன்மஞானவுபாயமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

விழியாமென வறிவாலறி வுறுவார்விழி வசமே
வழிபாடுசெய் தவர்சேவடி மலர்சூடிட வவரோ [யென்
டொழியாதெவர் களுமியாவையு மொருநீயென திடை
ராழியாவகை யதுவாவதொ ரறிவேயரு ளுவரால். (௨௬)

இ-ள். விழி ஆம் என=(இவன் எனது) கண்மணியாமென்று (உன்மீதருள்சுரக்கும்படி)—அறிவால் அறிவு உறுவார் விழிவசமே= சாஸ்திரஞானத்தோடு பிரமத்தையறிந்திருப்பவரான ஆசாரியரது கருத்தின்படியே—வழிபாடு செய்து=சேவைசெய்து (அவரைச் சந்தோஷிப்பித்து குருவே நானோ? எனக்குச்சம்சாரம் எப்படிவர்

து? எவ்வுபாயத்தால் இச்சம்சாரத்தினின்றும்முக்தனாவேன் என்று பிரசினஞ்செய்து)—அவர் சேவடி மலர் சூடிட=அவருடைய செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடியை உனது முடியின்மீது சூடிக்கொள்ள—அவர்=அந்தப்பிரமநிஷ்டரும்—ஒழியாது எவர்களும் யாவையும்=தவிராமற் சராசரப்பிரபஞ்சமுழுதையும்—ஒரு நீ=பிரத்தியகான்மாவாய்த் துவம்பதலட்சியார்த்தனான நீ—எனதிடை என்று=என்னிடத்தபேதமென்றறிந்து (பின்னை வாசுதேவனாய்த் தற்பதலட்சியார்த்தனான என்னிடத்து உன்னை அபேதமாகவறிவையோ)—அழியாவகையது ஆவது ஓர் அறிவு=(பிதா, புத்திரர்முதலியபந்துவதத்தால் ஓர்போதுஞ்)சோகமடையாதிருக்குந்தன்மையானது உளதாதற்குக்காரணமான அப்படிப்பட்ட அபேதஞானத்தை—அருளுவர்=உனக்குபதேசிப்பார்கள்.—எ-று. ஏகாரங்கள், ஆல்-அசைகள்.

பிரசினமென்பது எஞ்சிநின்றது. சேவை=ஆத்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவம்என்னும் இவையு, —ம் "குருபரனுக்கவனெஞ்சகம்போலனு கூலத்தனாய்க், கரசரணாதியி னேவல்செய்தேயினங்கட்கிமைபோ, லுரியமனைமுதலியாவையுங்காத்துண்மையாயொருதற பரமிவ னேயெனக்காண்பான்சற்சீடன் பகர்ந்திடினே" எனவரும்.

[ஆன்மஞானத்தின் பரமமானமகான்மியமருளிச்செய்கின்றார்.]

அதனால்வரு பயன்யாதெனி லழிபாதக முதலாய்
விதநாடரும் வினையாழியி னிடையேவிழு குறுவார்
திதனாகிய வறிவாகிய சிதையாமித வையினா
லிதனும்வகை கரைசேருவ ரெங்ஙனேயெனி லதுகேள். (உஎ)

இ-ள். அதனால் வரு பயன் யாது எனில்=அவ்வபேதஞானத்தாலுளதாகும் பிரயோஜனம் என்னையென்று அருச்சுனா நீகேட்பாயாகில்—அழி பாதகம் முதல் ஆய்=அத்தியந்தப்பாதகமுதலிய உருவமாய்—விதம் நாட அரும் வினை ஆழியினிடையே=அனேகவிதமானதீவினை, நல்வினை என்னுங்கடலின்கண்ணே—விழுகுறுவார்=வீழ்ந்துகிடப்பவரும்—திதன் ஆகிய அறிவு ஆகிய சிதையா மிதவையினால்=திடஞானமாகிய கெடாததெப்பத்தினால்—இதன் ஆம் வகை=ஆயாசமில்லாதபடி—கரை சேருவர்=அவ்வினைக்கடலினின்றுங்கரையேறுவர்;—எங்ஙனே எனில் அதுகேள்=(ஆயினும்வினைநசிக்குமாறு) எங்ஙனமென்று நீகேட்பாயாகில் அதற்குச்சமாதானம் இனிக்கூறுதுங்கேள்.—எ-று. (உஅ)

[ஆன்மஞானரூபமான தெப்பத்தினால் புண்ணியபாவரூபமானசமுத்திரத்தைக்கடந்திடினும் புண்ணியபாவரூபமானகர்மங்கள் நாசமாகாவென்னுஞ்சங்கையைப்பற்றி ஆன்மஞானத்தால் கர்மங்களனைத்தும்நாசமாமென்பதில் மற்றொருதிருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கின்றார்.]

எறியாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெவைதா
மறியாவறி வுடையோர்களு மறிவாரது விதுபோற்
குறியால்வரு குணஞானமெ யனலேகொள விடுமேற்
பொறியால்வரு வினையானவை பொடியாமிதோர் பொருளோ.()

இ-ள். எரி எறியா வரு கானிடை=அக்கினியானது சுவாலித்தெரித்துக்கொண்டுவருங்காட்டினிடத்தே—எரியாதன எவை=வெந்துநீறாகாத விருட்சங்கள் யாவை?—அறியா அறிவுடையோர்களும் அறிவார் அது=குழவிப்பருவத்தினருங்கூட அறியாநிற்பரதனை;—இது போல்=இத்திருஷ்டாந்தம்போல—குறியால் வரு குணம் மெய் ஞானம் அனல் கொள விடுமேல்=(தம்மை யாமாறென்றுவிசாரதோடின்ற) விசாரத்தால் ஜனியாநின்ற சற்குணங்களையுடைய தத்துவஞானமாகிய அக்கினியானது பிரதிபந்தரகிதமாயெழுந்து வியாபித்திடுமாகில்—பொறியால் வரு வினையானவை=(நாம் கர்த்தாவென்னும்) பிராந்திஞானத்தாலுளவாகும் புண்ணியபாவரூபங்களான கர்மேந்தனங்களனைத்தும்—பொடி ஆம்=வெந்துநீறாய் விடும்;—இது ஓர் பொருளோ=(ஞானாக்கினிக்குக்) கர்மேந்தனங்கள் ஓர் பொருளா? (ஓர்பொருளன்று.)—எ-று. தாம், ஏ-அசைநிலைகள்.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், சம்சாரதசைக்கண் தவம், தானம், விரதம், ஓமமுதலியவற்றுள்ளே ஞானத்திற்கொப்பானதும், பவித்திரமானதும் இன்றென்பது பெறப்படுகின்றது. (உஅ)

[ஆன்மஞானத்திற்குப் பூர்வம் உசு-ம் செய்யுளிற்சொல்லிய வுபாயத்தைப்பார்க்கினும் அத்தியந்தஞ்சமீபமானவுபாயத்தை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

நிதற் பாலாம் வினைபுரி வோருஞ் சிலநாளி
லேதற் பாலா மறிவறி தக்கோ ரியாரென்னி
னேதற் பாலார் பானுமிவ் வுண்மைப் பொருட்பாலுங்
கூதற்பாலா ஸாம்புலன் வென்றோ ரிவர்கண்டாய். (உகூ)

இ-ள். நிறு அல் பால் ஆம் வினை புரிவோருய—இயவென்றும்படிக்கல்லாத (பிக்ஷாடனம், குருசேவை, சிரவணாதி) இயற்கையினையுடையனவான நல்வினைகளைச் செய்யாநிற்பவருள்ளும்—சில நாளில்=(வருஷம், திங்களாலன்றிச்)சிலநாட்களில்—தன்பால் ஆம் அறிவு=தம்மிடத்துள்ள பிரத்தியக்ஷரூபமாகியபிரமத்தை—அறிதக்கோர்=அறியாநிற்கும் அறிவுடையோர்—யார் என்னின்=எத்தன்மையரென்று நீ கேட்கில்—ஓதல் பாலார்பாலும்=(சாஸ்திரார்த்தங்களை)உபதேசியாநிற்குங்குருவினிடத்தும்—இவ்வுண்மைப்பொருட்பாலும்=(அவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட) சாஸ்திரார்த்தங்களினிடத்தும்—காதல் பாலார்=ஆஸ்திகபுத்தியுடையரும்,—ஐம்புலன் வென்றோர்=ஜிதேந்திரியரும் (ஆகிய)—இவர் கண்டாய்=இவரோ கண்டாய் அருச்சுனா.—எ-று.

இரண்டாமடியின்முதலிலுள்ள ஏகாரம்அசைநிலை;பிரிநிலையெனினுமாம். "புரிவோர்" ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. "நற்பாலார்" என்பது, பன்மையில் ஒருமைவந்தவழுவமைதி. (௨௯)

[தத்துவஞானத்திற்கு அதிகாரிகளையருளிச்செய்து அதற்கு விபரீதமானஅநதிகாரிகளை ஸ்ரீ-பகவான் இப்போதருளிச்செய்கின்றார்.]

சொல்லரு ஞானப் பொருடெரி யாரொது சொன்னாலு
மல்லவி தாமென் றையுறு வாரங் கன்பில்லா
ரில்லவ ராவா ரிகபர மில்லா ரிவர்கண்டாய்
தொல்லறி வாலே யையுற வற்றோர் துறவுற்றோர். (௩௰)

இ-ள். சொல் அரு ஞானப் பொருள் தெரியார்=(குருவினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும்) உபதேசிக்கப்பட்ட அரியஞானார்த்தங்களையறிந்துகொள்ளமாட்டாத அஞ்ஞானமுடையரும்,—எது சொன்னாலும் இது அல்ல ஆம் என்று ஐயுறுவார்=(லௌகிக,வைதிகமாகிய அர்த்தங்களுள்ளே) எவ்வகைப்பட்ட அர்த்தங்களை உபதேசித்திடினும் இவ்வர்த்தமானது இந்தப்பிரகாரந்தானோ? அல்லது,வேறொரு பிரகாரமோ என்றுசமுசயமுடையரும்,—அங்கு அன்பு இல்லார்=குருவினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும் உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் (இவ்வர்த்தமானது இந்தப்பிரகாரமல்லவென்னும்விபர்யயரூபமான) நாஸ்திகபுத்தியுடையரும் (ஆகிய இம்மூவரும்)—இல்லவர் ஆவார்=புருஷார்த்தத்தைப்பெறுமல்நஷ்டமாய்விடுவர்;—இவர்=(இம்மூவர்

களுள்ளே சமுசயான்மரான)இவர்—இக பரம் இல்லார்=(இகலோக சுகத்திற்கேதுவான தனசம்பாதனமுதலியவற்றினும், பரலோகசுகத்திற்கேதுவானபுண்ணியமுதலியவற்றினுஞ்சமுசயத்தினால் ஒன்றுஞ்செய்யாமையின்) இகபரசௌக்கியங்களையுடையராகார்; (ஆதலால், சமுசயான்மர் சகலரினும் அத்தியந்தம்பாவிகளாம்.)—[இந்தப்படி சர்வானர்த்தங்கட்குமூலபூதமான சமுசயத்தை நிவிர்த்திசெய்யும் பொருட்டு ஆன்மநிச்சயரூபமான உபாயத்தையருளிச்செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் இரண்டத்தியாயங்களாலருளிப்போந்த கர்ம ஞானமயமான இருவிதப்பிரமநிஷ்டைகளை உபசம்மரிக்கின்றார்.] தொல் அறிவாலே ஐயுறவு அற்றோர்=(சமத்துவபுத்திரூபயோகத்தினாலே பகவானிடத்துக் கர்மங்களையர்ப்பணஞ்செய்தவரும், அப்படியே) ஆன்மஞானத்தினாலே சமுசயங்களைச்சேதித்தவரும் (ஆகிய பிரமாதமின்மையரான புருஷர்)—துறவு உற்றோர்=சர்வகர்மங்களையுந்துறந்தவராம்.—எ-று. கண்டாய் முன்னிலையசை.

சமத்துவபுத்திரூபயோகத்தினாலே பகவானிடத்துக்கர்மங்களையர்ப்பணஞ்செய்தவர் என்பதெஞ்சிநின்றது. கர்மங்களானவை தேவாதிரூப இஷ்டசரீரங்களையும், பசுவாதிரூப அநிஷ்டசரீரங்களையும், மநுஷியரூபமிசிரசரீரங்களையும் ஆரம்பஞ்செய்யாவென்பார், "துறவுற்றோர்" என்றார். (௩௰)

[ஆன்மஞானத்தாற்சமுசயநஷ்டமான வித்துவானை லௌகிக, வைதிகமானகர்மங்கள்பந்தப்படுத்தாமையின் அருச்சுனா நீயும் ஆன்மஞானத்தாற்சமுசயத்தைச்சேதித்துச்சுதர்மத்தின்கண்ணே தற்பரனுவாயென்னும் பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் இப்போதருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அறியா மையிலே பிறந்துன்ற னகத்தே வளர்ந்த வையுறவை
நெறியா லுன்றன் ஞானமெனும் வாளால் வெட்டி யறநீக்கிக்
குறியா லுன்றன் வினைவிளைத்துக் கொள்வாயென்று கூறினான்
அறியார் வெண்ணெய்தொட்டுண்டிவ்வுலகமுண்ட திருவாயான்.

இ-ள். அறியாமையிலே பிறந்து=(அவிவேகரூபமான) அஞ்ஞானத்தினின்றுமுற்பன்னமாய்—உன்றன் அகத்தே வளர்ந்த ஐயுறவை=உனது புத்திரூபமான இருதயத்தின்கண்ணே வளர்ந்துள்ள (சர்வானர்த்தங்கட்குமூலபூதமான)சமுசயத்தை—நெறியால்=(சேதிப்பது உனக்கு) முறைமையாதலால்—உன்றன் ஞானம் எனும் வாளால்=(சோகமோகாதிதோஷங்களையரிவதான) உனது தேகான்

மவிவேகஞானமாகிய கட்கத்தால்—வெட்டி. அற நீக்கி=(அதனைச்) சேதித்து முழுதும் ஒழித்து—குறியால்=(ஸ்வதர்மமென்னுங்) கருத்தால்—உன்றன் வினை விளைத்துக் கொள்வாய் என்று கூறினான்=உனது(யுத்தரூபமான) கர்மயோகத்தை (எழுந்து)செய்துகொள்ளுதியென்றருளினான்—உறி ஆர் வெண்ணெய் தொட்டு உண்டு=(கோபியரின்திருமனையில்) உறியிலுள்ளநவநீதத்தைத்தொட்டுத் திருவமுதுசெய்து—இவ்வுலகம் உண்ட திரு வாயான்=இவ்வுலகத்தையுந்திருவமுதுசெய்தருளிய ஸ்ரீ-பகவான்,—எ-று. (௩௧)

நான்காவது,

சம்பிரதாயவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகஅத்தியாயம் ௪-கு திருவிருத்தம்-௧௪௭.

ரு-வது, *ஞானகர்மவத்தியாயம்.

[பூர்வம் ௩-ம், ௪-ம் அத்தியாயங்களால் கர்மம், ஞானம் இவ்விரண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டன. இனி ரு-ம், ௬-ம் அத்தியாயங்களால் கர்மமும், கர்மத்தியாகரூபமானசந்நியாசமும் நிரூபணஞ்செய்யப்படும். பூர்வம் ௪-ம் அத்தியாயத்தில் ஞானாக்கினி சர்வகர்மபந்தனங்களையுந் தகிக்கும்; அதுவே முக்கியமானபாவனமாமெனறு கர்மத்தியாகமும், சர்வப்பிரதிபந்தகமான சமுசயத்தையொழித்து உனது சுதர்மரூபமானயுத்தத்தைச்செய்யென்று கர்மாநுஷ்டானமும் ஸ்ரீ-பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்டமையின் ஸ்திதி,கதிகள்போலப் பரஸ்பரம்விரோததர்மங்களையுடையனவான அவைகளை ஏககாலத்தில் ஓர் புருஷனால் அநுஷ்டிப்பது அசக்கியமென்றுகருதி இவ்வத்தியாயத்தில் அவ்விரண்டினுள்ளே முக்கியமாக யான் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதொன்றை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று அருச்சுனன்வினவியதற்கு ஸ்ரீ-பகவான் விரக்ததசை, அவிரக்ததசைஎன்னுங்காலபேதத்தால் ஓர்முமுட்சுப்புருஷனே இரண்டும் முக்கியமாகவநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றருளிச்செய்கின்றார்.]

* வடநூலிற் சந்நியாசயோகமென்றுபெயர்.

[மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் இனி அத்தியாயம் ஆரம்பித்தற்கடியிடுகின்றார்.]

பூத்தருளி யொருமலராற் புவனமவை யீரேழுங்
காத்தருளி விளையாடிக் கடைசாரங் கண்வளருந்
தீர்த்தன்மறை முறைமொழிந்த திருவாக்குத் தெரியாதே
பார்த்தனவ னெதிர்நின்று சிலவிங்ஙன் பகர்வுற்றான். (௧)

இ-ள். ஒருமலரால்=(தனது) ஒப்பற்றவுந்தியந்தாமரையினால்—புவனமவை ஈரேழும்=சதுர்த்தசபுவனங்களையும்—பூத்தருளி=சிருஷ்டித்தருளி—காத்தருளி விளையாடி=(அவைகளை) இரட்சித்துவிளையாடி—கடைசாரம் கண் வளரும்=(அவைகளின்) அந்தத்தில் (ஆலிலையில்) அறிதுயிலமராநிற்கும்—தீர்த்தன்=ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவான்—மறை முறை மொழிந்த=சுருதியின்கிரமப்படி (பூர்வாத்தியாயத்தில்) அருளிச்செய்த—திருவாக்குத் தெரியாதே=திருவாக்கின்றாற்பரியத்தையறியாமலே—பார்த்தன்=அருச்சுனனானவன்—அவன் எதிர் நின்று=அந்தப்பகவான் எதிரேநின்று—இங்ஙன்=இந்தப்பிரகாரம்—சில பகர்வுற்றான்=சிலவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்தான்,—எ-று. (௧)

[அருச்சுனன் விண்ணப்பம்.]

[வேறு.]

கருமநன் றெனவுமெதிர் கழறுகின் றனை துறவை
யருமருந் தெனமொழிதி யவையிரண் டினுமமல
வொருமையென் றுயரகல வுரைசெய்கென் றனன்விசய
னிருமையின் பரிசுமிது வெனவியம் பிடுமிறைவன். (உ)

இ-ள். அமல=நிராவரணசுபாவமுடைய ஸ்ரீ-பகவானே—எதிர் கருமம் நன்று எனவும் கழறுகின்றனை=நேரே கர்மாநுஷ்டானமானது சிரேஷ்டமென்றுமுபதேசிக்கின்றீர்,—துறவை அரு மருந்து என மொழிதி=கர்மசந்நியாசத்தை அரியவமுதமென்றுமுபதேசிக்கின்றீர்;—(இங்ஙனமுபதேசிப்பதால் அடிக்கடி என்னைச்சமுசயத்திற்றள்ளுகின்றவர்போலாகிறீர்; அப்படிச்செய்யாமல்)*அவை இரண்டினும்=கர்மாநுஷ்டானம், கர்மசந்நியாசமென்னும் அவ்விரண்டனுள்ளும்—ஒருமை=(அத்தியந்தஞ்சிரேஷ்டமென்று நீர் நிச்சயித்திருப்பதான) ஒன்றை—என் துயர் அகல=எனது சம்சாரதுக்கங்கள் ஒழிந்துபோகும்படி—உரைசெய்க என்றனன் விசயன்=உபதேசித்த

ருள்வீராகவென்றுவினவினன் அருச்சுனன்;—இருமையின்பரிசும்=(அதற்குக் கர்மாநுஷ்டானம், கர்மசந்நியாசங்கள்) இரண்டன்றன்மைகளும்—இது என இயம்பிடும் இறைவன்=இத்தன்மையவெனஇனி அருளிச்செய்கின்றனர் ஸ்ரீ-பகவான்,—எ-று.

"செய்கென்றனன்" என்பதில், வியங்கோள்விகுதி அகரம் தொகுத்தல்விகாரம். "அமல" என்னுஞ்சம்போதனையினால், பகவானது சுபாவசித்தசர்வஞ்ஞத்வத்தைக்குறிப்பித்தனன். (௨)

[இங்ஙனம் அருச்சுனன்வினவைக்கேட்ட ஸ்ரீ-பகவான்அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

துறவுநன் றருவினைசெய் தொழிலுநன் றவைதுணியி
லறவுநன் றருவினைகள் விடலிலங் கவைமுயல்கை
பெறலின்ப முழிழவி டருமொன் றிலர்பெரிது
துறவுநின் றவர்பிறர்க டயரினின் றிடுதொழிலர். (௩)

இ-ள். துறவும் நன்று=(சாஸ்திரத்தின்விதிபூர்வகமாகச்செய்யுஞ் சர்வகர்மங்களின்றியாகரூபமான) சந்நியாசமுஞ்சிரேஷ்டந்தான்:—அரு வினை செய் தொழிலும் நன்று=அரியகர்மாநுஷ்டானரூபமான கர்மயோகமுஞ் சிரேஷ்டந்தான்;—அவை துணியில்=அவைகளை.நிர்தாக்கில்—அரு வினைகள் விடலில்=(அந்தக்கரணசுத்தியில்லாத அநதிகாரிசெய்யும்) கர்மசந்நியாசத்தைப்பார்க்கிலும்—அவை முயல்கை=கர்மாநுஷ்டானரூபமான கர்மயோகமே—அறவும் நன்று=அத்தியந்தஞ் சிரேஷ்டமாம்,—(ஆன்மஞானத்தின் அதிகாரத்தன்மையைச் சித்தசுத்திவாயிலாற்பயத்தலின் என்க.) [இனி அதிகாரிக்கு நிஷ்காமகர்மயோகத்திற் பிரவிர்த்தியுண்டாகும்பொருட்டு அதனைத் துதிக்கின்றார்.] பெறலில் இன்பமும்=லாபத்தில் இச்சையும்,—இழவில் இடரும்=நஷ்டத்தில் துவேஷமும்—ஒன்றிலர்=அடையாத நிஷ்காமகர்மயோகிகள்—பெரிது துறவு நின்றவர்=பெரும்பாலுங் கர்மசந்நியாசத்தினிற்பவராம்,—பிறர்கள்=கர்மங்களைத்தியாகஞ்செய்தும் சுகதுக்கங்களிலும், சுகதுக்க ஏதுக்களிலும் இராகத்துவேஷங்களையுடையோர்—துயரில் நின்றிடு தொழிலர்=துன்பமயமான பந்தத்தினிற்குந்தொழிலுடையோர்.—எ-று.

அங்கு என்பது ஆங்கென்னும் அசைநிலையின்மரூ. "இன்பம் இடர்" என்பவை ஆகுபெயர். இந்தப்படியே வாசிட்டத்தில், "தால

மனந் தொழில்விடினுஞ் செய்ததாம் வாதனையே துன்றுமாகில்" என்றுகூறியிருப்பது காண்க. (௩)

[சந்நியாசம், கர்மயோகமென்னும் இரண்டும் அவஸ்தாபேதத்தால் அடையப்படுவனவாயிருத்தலின் அவற்றுள், யாதுசிரேஷ்டமென்னுஞ்சங்கை அஞ்ஞானிக்குளதாவதல்லது, ஞானிக்குளதாகாதென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

பெருமையொன் றியதுறவு கருமமென் றிருமையினு
மருமையொன் றினையடைஞ ரவையிரண் டையுமுடைய
ரிருமையென் றறியுமவ ரிவையறிந் திலரியல்பி
னொருமையென் றுணருமவ ரிவையுணர்ந் தவருணரில். (௪)

இ - ள். பெருமை ஒன்றிய=(விரக்ததசை,அவிரக்ததசையையுடையஅதிகாரிகளாலநுஷ்டிக்கும்படியான) மாட்சிமைபொருந்திய—துறவு கருமம் என்ற இருமையினும்=கர்மசந்நியாசம், கர்மாநுஷ்டானமென்று கூறப்படுகிறவிரண்டினுள்ளும்—அருமை ஒன்றினை அடைஞர்=அருமையாகிய (தமததிகாரத்தையநுசரித்துச்சாஸ்திரத்தின்விதிபூர்வகமாக) ஒன்றினையடைந்தோர்—அவை இரண்டையும் உடையர்=(ஆன்மஞானோற்பத்திவாயிலால்) அவை இரண்டினது மோக்ஷரூபமானபயனையுடையவராவர்.—இருமை என்று அறியுமவர்=அவ்விரண்டிற்கும் பயன் வேறுவேறென்றறியாநிற்பவர்—இயல்பின் இவை அறிந்திலர்=இயல்பாக இவ்விரண்டனையும்அறிந்தவரல்லர்.—ஒருமை என்று உணருமவர்—(இவ்விரண்டிற்குப்பயன்) ஒன்றேயென்றறிந்தவர்—இவை உணர்ந்தவர் உணரில்=* சாங்கியம், யோகமென்னும் இவ்விரண்டனையும் இயல்பாகவறிந்தோராம்: அறியுமிடத்து.—எ-று. (௫)

[ஞானநிஷ்டைக்கேதுவாகலின் சந்நியாசமோ அவசியமாகச் செய்தற்குரியதே; ஆதலால், சுத்தாந்தக்கரணமுடைய புருஷன் ஞானநிஷ்டையடைதற்பொருட்டுச் சந்நியாசஞ்செய்துகொள்ளுவ

*சாங்கியம்=சமுசயவிபரீதபாவரகிதமான யாதொருஎதார்த்த ஆன்மாகாரவிருத்தியுண்டோ அதற்குச்சங்கியாவென்றுபெயர்; அவ்வான்மாகாரபுத்திரூபமான சங்கியாவையுடையும்படிபண்ணுநிற்பது யாது அதற்குச்சாங்கியமென்றுபெயர்; இப்படிப்பட்டது ஆன்மஞானத்திற்கந்தரங்கசாதனமாகலின், சந்நியாசமாம்.

துபோல அசுத்தாந்தக்கரணமுடைய புருஷனும் ஞானநிஷ்டையடைதற்பொருட்டு முன்னர்ச்சந்நியாசமேசெய்துகொள்ளவேண்டுவதென்னும் அருச்சுனனது சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

> வினைமுயன் றிடவதனில் விளைதருந் துறவதுகொ
> டெனையடைந் திடுவொரவர் களுமிவன் செயலைவிட
> நினைவருந் தகையபொரு ளெறியதிந் திடுதலரி
> தனையதந் தொழில்புரியு மவரடைந் திடுவரதி. (௫)

இ - ள். வினை முயன்றிட=(முன்னர் அந்தக்கரணசுத்திக்குக் காரணமாகிய) நிஷ்காமகர்மயோகத்தையநுஷ்டித்தவர=அதனில் விளைதரும் துறவது கொடு=அதனால் (அந்தக்கரணசுத்தி உளதாய்ப் பின்னர்) உளதாகுஞ்சந்நியாசங்கொண்டு—எவர்களும் எனை அடைந்திடுவர்=யாவரும் (பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவான) என்னை(ச் சீக்கிரம்) அடைவார்கள்;—இவண் செயலை விட=இச்சம்சாரதசைக்கண் நிஷ்காமகர்மயோகத்தைத்தவிர—நினைவு அரும் தகைய பொருள்=நினைத்தற்கரியபெருமையுடையபொருளானது—நெறி அறிந்திடுதல் அரிது=(என்னையடைதற்கு) வழியாகவேறேயுளதென்றறியும்படிக்கில்லை.—(ஆகலின்,) அனைய தம் தொழில் புரியுமவர்=அப்படிப்பட்டதமது நிஷ்காமகர்மயோகத்தை(முன்னர்ச் சித்தசுத்தியின்பொருட்டு) அநுஷ்டியாநிற்பவரோ—அடைந்திடுவர் அதி=(என்னை) அடைந்திடுவரென்று (அருச்சுனா நீ) அறிதி.—எ-று.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் கர்மயோகம், கர்மசந்நியாசங்களிரண்டிற்கும் பயனொன்றேயாயினும் அசுத்தாந்தக்கரணமுடையபுருஷனாற்செய்யப்பட்ட சந்நியாசத்தினும் கர்மயோகம் அத்தியந்தஞ்சிரேஷ்டமாமென்பதுகண்டுபெறப்படுகின்றது. இங்கேகூறினதுபோலவே இரண்டாமத்தியாயத்திலும், ௩அ-வது செய்யுளில், "தெரிபொருள் சிறிதேனும்பெருமயறெறுமாறு, ஓரியதிவ்வுலகோர்பாலநுவலலுளதோதான்" என்று ஸ்ரீ-பகவானாற்கூறப்படிருக்கின்றது. இப்படியே வாசிட்டத்தும், "புறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணியத்தைப் புவியிலுள்ளோர், சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டுமென்றுமுதற் செய்யிற்பேறும்" எனவும், வரமான பதம்வேண்டிற் றன்மனத்தி னசைமுதன் மாற்றல்வேண்டு, முரமான புவியைமுத லுழுதன்றோ விளைபயன்க ளுறுகின்றோ" எனவுங்கூறியிருப்பதுகாண்க.

["கர்மங்களாற்பந்தமடைகின்றனஜுத்துக்கள்" என்பதுமுதலிய வசனங்களால் கர்மங்கட்கும் பந்தத்திற்கேதுவே கூறப்படுதலின், கர்மயோகத்தோடுகூடினபுருஷன் பரமான்மாவான என்னையடைவனென்னும் உம்துவசனம் அசங்கதமாமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

> கவைதருங் குணமுமிரு கனிதரும் புலனுமெனு
> மிவைகடந் தவர்களெனை யறிவினன் றிசையுமவர்
> நவைதருந் தொழில்செயினு நவிலிதங் கவனாயவை
> யவைகடந் தவர்கள்வினை யவைதுறந் தடைகுவதென். (அ)

இ - ள். (ஆதியில் நித்தியனைமித்திககர்மாநுஷ்டானத்தால்) கவைதரும் குணமும்=பிரிவாகிய ரஜஸ், தமகுணங்களுமான அந்தக்கரணமும்,—மிரு கனி தரும் புலனும் எனும்=பெருமயானும் மயக்கப்பட்டக்கத்தைத்தருவனவான வாகியேந்திரியங்களுமென்றுகூறப்பட்ட—இவை கடந்தவர்கள்=இவைகளைச் சயித்தவரும்,—வினை அறிவில் என்னைத் தமதபுத்தியின் கண்று இசையுமவர்=(சர்வான்மாவாகிய) என்னைத் தமதுபுத்தியின்கண்ணே நன்றாகச்சாட்சாத்கரித்தவரும் (ஆகியஞானிகள்)—நவை தரும் தொழில் செயினும்=(அன்னியர்க்கு இகழத்தக்க)பந்தத்தைத்தரும் தொழில் செயினும்=(பாரிருஷ்டியினுற்)செய்யினும்—தொடுப்பவைகளான கர்மங்களைப் (பரமாத்மாவில்) அவைகளை யாண்டும் அவை அவரை நவிலது என்கு=அக்கர்மங்கள் அவர்களை முன்சொன்ன சர்வேபந்தப்படுத்தாவாம்.—அவை கடந்தவர்கள்=முன்சொன்ன சர்வேந்திரியங்களையும் ஜயித்தஞானிகள்—வினையவை துறந்து=விஷயகர்மங்களைச்சந்நியாசஞ்செய்து—அடைகுவது என்=வேறே அடையாதிற்கும்பயன் என்னை?—எ-று.

குணம் என்றது, ஆகுபெயர். நான்காம்பாதம் மொழிபெயர்த்த (௯)
வாசிரியர்கருத்து.

[பூர்வத்திற்சொல்லியபொருளை இப்போது வெளிப்படையாக ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

> காணுங்கேட்டு முறுமோக்கும் காலாலடக்குங் கன்னலைக் குங், பேணுக்குறக்கு மூச்சுவிடும் பேசும்விழிக்குஞ் சிமிளிக் கும், பூணுமின்னும் பலவெளிறும் புலன்சேர்பொறியின் புனைச்சிப்பெனவே, தானுங்கிரியு மெனவொன்றுந் தானாகானிவ்விளக் குங் அறிவுடையோன். (௭)

இ - ள். காணும் = (கண்களால் உருவங்களைப்) பார்ப்பான்,— கேட்கும் = (செவிகளால் சப்தங்களைக்) கேட்பான்,— உறும் = (துவக்கினால் சீதோஷ்ணாதிகளைப்) பரிசிப்பான்,— மோக்கும் = (மூக்கால் கந்தங்களை) மணப்பான்,— காலால் நடக்கும் = பாதங்களால் கமனாகமனஞ்செய்வான்,— கண் வளரும் = நித்திரைசெய்வான்,— பேறும் = (ஒன்றைவேண்டுமென்று) விரும்புவான்,— துறக்கும் = (ஒன்றைவேண்டாமென்று) வெறுப்பான்,— மூச்சு விடும் = சுவாசம்விடுவான்,— பேசும் = (வாக்கால்) வசனிப்பான்,— விழிக்கும் = (கண்களைத்) திறப்பான்,— சிம்பிளிக்கும் = (கண்களை) மூடுவான்,— பூணும் = (ஆடைமுதலியவற்றாற்சரீரத்தை) அலங்கரிப்பான்;— இன்னும் பல எனினும் = இன்னும் அனேகவியாபாரங்களைச்செய்யினும்— புலன் சேர் பொறியின் புணர்ப்பு என்றே = இந்திரியாதிகள் தாம்தாம்பிரவிர்த்திக்கத்தக்கவியவிஷயங்களில் பிரவிர்த்தியாகின்றபிரவிர்த்தியென்றே— விளங்கும் அணிவு உடையோன் = அறியுந்திடநிச்சயமுள்ள ஞானியானவன்— நானும் கிரியும் என = ஸ்தம்பத்தைப்போன்றும், பருவதத்தைப்போன்றும்— ஒன்றும் துளங்கான் = சிறிதுமசையான்.— எ-று.

"காணுங்கேட்குமுறுமோக்கும்" என்பன ஞானேந்திரியவியாபாரம். "காலானடக்கும்பேசும்" என்பன கர்மேந்திரியவியாபாரம். "கண்வளரும் பேணுந்துறக்கும்" என்பன புத்தியின்வியாபாரம். "மூச்சுவிடும்விழிக்குஞ்சிம்பிளிக்கும்" என்பன வாயுக்களின்வியாபாரம்; இந்தப்பிரகாரம் ஞானியானவன் சர்வவியாபாரங்களிலும் ஆன்மாவை அகர்த்தாவாகவே பார்க்கின்றனன்; இக்காரணத்தால் அந்தஞானியானவன் சர்வேந்திரியங்களாலுஞ் சர்வவியாபாரங்களையுஞ்செய்கிறவனானாலும் அவ்வியாபாரங்களாற்பந்தத்தை ஓர்போதும் அடையமாட்டான் என்றறிக. (௭)

[ஞானியானவன் கர்த்திருத்துவாபிமானமில்லாமையால் கர்மங்களைச்செய்தும் அவைகளோடுசம்பந்தப்படானென்று நீர் பூர்வமருளிச்செய்தமையால் அஞ்ஞானியானவன் கர்த்திருத்துவாபிமானவசத்தால் அக்கர்மங்களோடு அவசியஞ்சம்பந்தப்படுவனென்பதுபெறப்படுகின்றது; ஆதலால், கர்மங்களிற்பிரவிர்த்திக்க அஞ்ஞானிக்குச் சந்நியாசபூர்வகமான ஞானநிஷ்டை எவ்வாறுபெறப்படுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கையைப்பற்றி ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

யாரொவ்வினையு மென்பொருட்டா லியற்றிப்பயனை யிகழ்வரவர்
சேரும்வினைக ளவற்றோடுஞ் சேராரெய்துந் திறமுரைக்கிற்

சாரவுடனே பிறந்திருந்துந் தண்டாமரையின் றகையிலையு
நீருமெனவா யிருப்பரதி னின்றோர்க்கொன்று நிகழாதால். (௮)

இ - ள். யார் எவ்வினையும் என் பொருட்டால் இயற்றி = எவர்கள் (லௌகிக, வைதிகமான) சர்வகர்மங்களையும் எனது சந்தோஷத்தின்பொருட்டாகச்செய்து— பயனை இகழ்வர் அவர் = சுவர்க்கமுதலியபலேச்சையைப்பரித்தியாகஞ்செய்வார்களோ அவர்கள்— சேரும் வினைகள் அவற்றோடும் சேரார் = (தாம்) செய்யாநிற்கும் அக்கர்மங்களில் ஒன்றோடுஞ்சம்பந்தப்படார்கள்;— எய்தும் திறம் உரைக்கில் = (இவ்வாறு அவர்கள்) பொருந்துந்தன்மையைச்சொல்லில்— சார உடனே பிறந்திருந்தும் = கூடவேபொருந்தவுண்டாயிருந்தும்— தண் தாமரையின் தகை இலையும் = தண்ணியதாமரையின்பெரிய இலையும்,— நீரும் எனவாய் இருப்பர் = உதகமும்போலக் கர்மங்களோடு நிர்லேபராயிருப்பர்;— அதில் நின்றோர்க்கு = அக்கயைப்பத்திரோதகம்போல யாநிற்பவர்க்கு— ஒன்றும் நிகழாது = (நிஷ்காமகர்மங்களுள்ளே) ஒன்றும்பந்தத்திற்கேதுவாகாது; (பின்னையோ அந்தக்கரணசுத்திக்கே ஏதுவாம்.)— எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. "இகழ்வர்" என்றதில் ஓகாரந்தொக்கது. (௮)

[நிஷ்காமகர்மமானது பந்தத்திற்கேதுவாகாதென்றருளிச்செய்து அதற்கு மோட்சஸாதக்வஞ்சதாசாரத்தாற்றெரிவிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

உடனாய புலனானு மனனானு முடம்பானு
நடமாகு மெனமுயல்வார் நாடோறு முயன்றாலும்
விடமாகு மவ்வினையே வீடாகும் வினைப்பயனைக்
கடனாகு மெனமுயல்வா ரதனாலே கட்டுண்பார். (௯)

இ - ள். உடன் ஆய புலனாலும் = தன்னுடன்கூட இருப்பனவான இந்திரியங்களாலும்,— மனனாலும் = மனத்தினாலும்,— உடம்பாலும் = சரீரத்தாலும்— நடம் ஆகும் என முயல்வார் = (முறையே சிரவணாதி, தியானாதி, ஸ்நானாதிகர்மங்களைக் கர்மயோகிகள் மமதையும், பலசங்கமும் விடுத்துச் சித்தசுத்தியின்பொருட்டுக் கரணங்களின்) வியாபாரமாமென்றுசெய்யாநிற்பர்.— [ஓர் கர்மத்தினாற்றானே சிலர் முக்தராவர், சிலர் பெத்தராவதொன்னும் விஷமத்தன்மையில் ஏது வென்னையோவென்னின்? அதற்கருளிச்செய்கின்றார்.] நாள்தோறும்

முயன்றுமீம்=(சொல்லியவண்ணம் இவர்கள் கர்மங்களைத்)தினந்
தோறுமுயலினும்—விடம் ஆரும் அவ்வினையே விடு ஆரும்=விஷ
த்தைப்போலும் சம்சாரதுக்கத்தைக்கொடுத்தற்குக்காரணமாகின்ற
அக்கர்மங்களை சாந்திரூபமானமோட்சத்தைக்கொடுத்தற்குக்காரண
மாம்.—வினைப் பயனை=கர்மங்களின்பயன்களை—கடன் ஆரும் என
முயல்வார்=நமக்கடையக்கடவனவாமென்றிச்சித்து (அக்கர்மங்க
ளில்)முயலும்பலிமுகபுருஷர்—அதனாலே கட்டுண்பார்=அக்காமிய
கர்மங்களாலே அவசியம்பந்தப்படுவர்.—எ-று. (௯)

[அசுத்தசித்தமுடையபுருஷர்க்குக் கேவலஞ்சந்நியாசத்தினும்
கர்மயோகமேசிரேஷ்டமாமென்றுவிஸ்தாரமாக இதுகாறுமருளிச்செ
ய்து இனிச் சுத்தசித்தமுடையபுருஷர்க்குச் சர்வகர்மங்களின் சந்
நியாசமே சிரேஷ்டமாமென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செ
ய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அன்பவினை யாருபயன் விட்டமைதி யாலே
யொன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி னுள்ளே
யின்பவுரு வாயினி திருப்பனியல் பாலே
முன்பயில்வ தாம்வினைசெ யான்முயல்வி யானால். (௧௦)

இ-ள். அன்ப=(என்னிடத்திற்)பக்தனானஅருச்சுனனேகேள்;—
(தேகத்தின்வேறான ஆன்மாவை நன்றாகத்தரிசித்துள்ளபுருஷன்)
அமைதியாலே=அடங்கியமனத்தினாலே—வினை ஆரு பயன் விட்
டு=சர்வகர்மங்களையும்; அவற்றால் உளவாகும்பயன்களையும்பரித்தி
யாகஞ்செய்து—ஒன்பது வாசல் அமை=நவத்துவாரங்கள்பொரு
ந்திய—பொய் ஊரதனின் உள்ளே=மாயாபுரமென்னும் இத்தே
கத்தின்கண்ணே—இன்ப உரு ஆய்=சுகருபமாய்—இனிது இருப்
பன்=தாபத்திரயாதிதனாயிருப்பன்.— இயல்பாலே=பிராரப்தவசத்
தாலே—முன் பயில்வது ஆம் வினை=எதிரேவந்தடைவனவானகர்
மங்களை—செயான் முயல்வியான்=செய்பவனும், செய்விப்பவனு
மாக ஆகான்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

செய்பவனெனினும், கர்த்திருவெனினும்ஒக்கும். செய்விப்பவ
னெனினும், காரயிதிருவெனினும் ஒக்கும். (௧௦)

[பகவானை தேவதத்தனிடத்துவாஸ்தவமாகவுள்ள கமனரூ
பக்கிரியையானது அவனதுஸ்திதிகாலத்து நிகழாததுபோல ஆன்

மாவிடத்து வாஸ்தவமாகவுள்ள கர்த்திருத்வ, காரயிதிருத்வங்கள்
சந்நியாசகாலத்தில் அவ்வான்மாவின்கண் நிகழ்வதில்லையென்பது உம
துவாக்கியத்தின்றாற்பரியமா? அல்லது, ஆகாசத்தின்கண் தலம், நீலா
திகள்வாஸ்தவமாகஇல்லாததுபோல ஆன்மாவின்கண்ணுங்கர்த்திரு
த்வ, காரயிதிருத்வங்கள் வாஸ்தவமாக இல்லையென்பதே உமது
வாக்கியத்தின்றாற்பரியமாஎன்னும் அருச்சுனன்சங்கையைநிவர்த்தி
செய்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் அர்தியகோடியை அங்கீகாரஞ்
செய்து அருளிச்செய்கின்றார்.]

இவ்வகைய வாயசெய லியாவுமியல் பேகா
ணவ்வகைய மாயையத னாலறிவு றாதே
செய்வகையன் யானெனது செய்கையிது வென்றே
பொய்வகையி னாலழிவ தேபுல னிலாதார். (கக)

இ-ள். (அருச்சுனா பிரபுவென்னும் ஆன்மதேவனானவன் தே
காதிகளுடைய கர்த்திருத்துவத்தையும், கர்மங்களையும், கர்மபலன்
களோடு சம்பந்தத்தையும் உண்டுபண்ணவில்லை.) இவ்வகைய ஆய
செயல்யாவும்=இப்படிப்பட்டகூறுபாடுடையனவானசெயல்களை
த்துமாக—இயல்பேகாண்=அஞ்ஞானரூபமான மாயையே (விரிகின்
றது)கண்டாய்;—அவ்வகைய மாயையதனால்=அத்தன்மையானமா
யையினால்—அறிவுறாதே=(வாஸ்தவமாக அகர்த்தா, அபோக்தாவா
ய்ப்பரமானந்த அத்வீதியமான ஆன்மசொரூபத்தை) அறியாமலே—
யான் செய்வகையன்=நான் (இக்கர்மங்களைச்செய்யாநிற்குங்) கர்த்
தா,—இது எனது செய்கை என்றே=இக்கர்மங்கள் என்னுடைய
செய்கைகளாமென்று—புலன் இலாதார்=விவேகசூனியர்—பொய்
வகையினாலே=பொய்மையாகவே—அழிவது=மோகமடையாநிற்
பது.—எ-று. ஏகாரம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. (கக)

[ஆனால், ஜனனமரணரூபமானசம்சாரநிவர்த்தி எவ்வாறனதாமெ
ன்னும்அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அறிவினு னறிகிலா தவையெலா மழியவே
செறிவினு மறிவுவா னிரவியோ டிகழுமா
னெறியினு லதனிலே நிலையுமா யதனிலோர்
பிறிதிலா வகையினார் பிறவியா னதுவிலார். (கஉ)

இ-ள். அறிவினால்=(ஆன்மவிஷயமான) விவேகஞானத்தினால்—அழிவிலாத அவை எலாம் அழியவே=(சகலரும் மோகமடையாநிற்கும்) ஆவரணரூபமசமான அஞ்ஞானங்கள் முழுவதுநாசமாகவே—செறிவின் ஆர் அறிவு=பரிபூரணசுபாவமுடைய பிரமத்தைத் தந்தியமானது—வான் இரவி போல் திகழும்=ஆகாயத்திற்சூரியோதயமாத்திரத்தால் அந்தகாரமுழுதுநிவிர்த்தியாய்க் கடமுதலியபதார்த்தங்கள் விளங்குவனபோல விளங்காநிற்கும்;—நெறியினால்=இந்த வழியினால்—அதனிலே நிலையும் ஆர்=அப்பரப்பிரமத்தின்கண்ணே பேரிஷ்டையுமாய்—அதனில்=அப்பரப்பிரமத்தில்—ஓர் பிறிதுஇலா வகையினார்=ஓர்பிறிதாம் நாம் வேறென்னும்புத்தி இல்லாமல் அதுவே நமது ஆன்மாவென்னும் புத்தியுடையார் யாவர் அவர்—பிறவியானது இலார்=மீண்டும் ஜநநமில்லாதவரே (கண்டாய் அருச்சுநா.)—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (கஉ)

[மேலைச்செய்யுளில் ஆன்மஞானத்திற்கு விதேககைவல்லியரூபபலமருளிச்செய்து இனி அவ்வான்மஞானத்திற்குச் சீவன்முத்திரூபமானபயனை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

நன்றேஞான வருமறையோ னென்னுயர்ந்த யிறைச்சிதனைத்
தின்றேயுழலு மவனியானை யாவென்றிந்த் திறத்தெல்லா
மன்றேயென்று தாமென்று தவிவாய்நின்ற வெனையெங்கு [ள்.
மொன்றேயாகக் காண்பானிவ் வுடம்பொடிருந்தே யுடம்பறுப்பா

இ-ள். நன்றே ஞான அரு மறையோன்=நல்லவித்தை, விநயங்களையுடையபிராமணன்,—யானை=ஆனை,—ஆ=பசு,—நல் நாய்=நல்லசுவானம்,—அந்நாய் இறைச்சிதனைத் தின்றே உழலுமவன் என்று=அந்தநாய்மாமிசத்தைப் புசித்துழலாநிற்குஞ்சண்டாளனென்று சொல்லப்படுகின்ற—இந்தத் திறத்து எல்லாம்=இக்கூறுபாடுடையனவான சாத்துவிக, இராஜச, தாமதப்பிராணிகளிலெல்லாம்—அன்றே என்று ஆம் என்று=ஒன்றில் இலன், ஒன்றில் உளனென்று பாராமல்—எங்கும் அறிவு ஆய் நின்ற எனை=எவ்விடத்தும் அஸ்தி பாதிப்பிரியமாய்நின்றஎன்னை—ஒன்றே ஆகக் காண்பான்=சமமாகவே பார்க்கும் ஞானவான்—இவ்வுடம்பொடு இருந்தே=இத்தேகத்தோடுகூடிச்சீவிப்பவனாயிருந்தே—உடம்பு அறுப்பான்=(கிர்த்தேஹனாய்) ஜநநமரணங்களைச்சயித்தவனாகின்றான்.—எ-று.

"இந்தத்திறத்தெல்லாமெனையொன்றேயாகக்காண்பான்" என ஒட்டுக. விநயம் நிரகங்காரத்தன்மை. "உடம்பொடிருந்தேயுடம்பறுப்பான்" என்றுகூறினது, உத்தமமத்திமாதமங்களானபொருள்களிற்சமதிருஷ்டிக்குக்கௌதமரால் தோஷங்கூறப்பட்டிருத்தலின் சமதிருஷ்டியுடையோன் எப்படிஞானியாவனென்னுஞ்சங்கையை அஃதஞ்ஞதசையைப்பற்றிப்போந்ததேயல்லாமல் ஞானதசையைப்பற்[illegible]வந்ததல்லவென்னநிவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டென்க.()

[விஷயப்பிரீதி[illegible]மானபிரதிபந்தத்தால் ஒருவர்க்கும்பிரமஞானஞ் சித்தியாதென்னுஞ்[illegible]ங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இகமேநிகழும் பு[illegible]ன்விளைந்த வின்பமெல்லா மறவிகந்துள்
ளகமேவிளையும் [illegible]பேரின்ப மடைந்தார்க்கென்று மழியாதாம்
புகமேய்கின்ற பு[illegible]ன்பொறிகள் புணர்ந்தவின்பம் போமென்றுந்
தகமேவிடா மெ[illegible]வுமவை தக்கோரென்றுஞ் சாராரால்.(கங)

இ-ள். இக[illegible] நிகழும்=பாகியமானசப்தாதிவிஷயங்களிற் செல்லாநின்ற—புலன்=இந்திரியங்களால்—விளைந்த=உண்டான— இன்பம் எல்லாம்=விஷய[illegible]வின்பங்களனைத்தும்—உள் அற இகந்து= அந்தக்கரணத்தினின்[illegible]அ[illegible]யந்தம்பரித்தியாகஞ்செய்து—அகமே விளையும் பேர் இன்பம்=(அத்தியந்தம் விரத்தியுடைய தமது)அந்தக் கரணத்தின்கண்ணே உ[illegible]தாகும் உபசமரூபமானஅந்தச்சுகத்தை— அடைந்தார்க்கு=அ[illegible]பவியாநிற்கும் விரக்தபுருஷர்க்கே— என்றும் அழியாது ஆம்=அ[illegible]சயமானபிரமசுகமானதடையப்படும்.—[விஷயப்பிரீதியும் அவிவே[illegible]கிகட்குளதாவதன்றிவிவேகிகட்குளதாகாதென் ஙும்பொருளைக்கூ[illegible]கின்றார்.] புக மேய்கின்ற=(மனத்திலே)புகுதும் படிக்கு அநுபவியாநின்ற—புலன் பொறிகள் புணர்ந்த இன்பம்= இந்திரியவிஷயங்களின் சம்பந்தத்தாலுளவாகுஞ் சுகங்கள்—போம் என்றும்=(*ஆதி) ¶அந்தமுடையனவென்றும்,—தக=(அச்சுகங்க ளுக்குத்)தக்கபடி—மேல் இடர் ஆம் எனவும்=பின்னர்த்துன்பங்கள் உளவாமென்றும்—அவை=அவ்விஷயசுகங்களை—தக்கோர் என்றும் சாரார்=விவேகிகளானோர்எப்போதும்பொருந்திரமியார்கள்.--எ-று.

ஆல்-அசை. அத்தியந்தம்விரக்தியுடையஅந்தக்கரணத்தின்கண்ணே உபசமரூபமானசுகம் உளதாகுமென்று இங்கேகூறினதுபோல

*விஷயேந்திரியங்களின்சையோகத்திற்கு ஆதியென்றுபெயர்.
¶ அவைகளின்வியோகத்துக்கு அந்தமென்றுபெயர்.

லே வாசிட்டத்தில், "பற்றின்றித் தனியிருக்கு மனத்தைப்போ பனிமதியும் பதுமத்தோடும், பொற்கிரண்மே னிர்மிரறுக்கமமை யார்". என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. (கட...)

[பரமபுருஷார்த்தமானமுக்திக்குக் காமக்குரோதங்களால் உ... வாகாநிற்கும் வேகங்களே பிரதிபந்தங்களாம்; ஆதலால், அவை ளைச்சகித்தவன் யாவன் அவனே முத்திக்குரியவனாவனென்று இ... போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

உடம்புட னேயுள ளாகி யிருந்தே
விடம்புரை காம வெகுளியின் வேகா...
சடம்பொறை யாமை தவிர்த்தவ னே...
விடம்புரு ஞானியு மின்புறு வானும். (கடு)

இ - ள். உடம்புடனே உளன் ஆகி இருந்தே = சரீரத்துடனே கூடிச்சீவிப்பவனாய், அல்லது சாமர்த்தியமுள்ளவனாயிருந்தே — விடம்புரை = விஷத்தையொப்பான — காம வெகுளியின் வேகா = காமக்குரோதங்களால் (உற்பன்னமாகாநிற்கும் வேகங்களால்)வேகாமல் — சடம் பொறையாமை = சரீரநேத்திராதிகளின் வேஷாபரூபங்களான காமக்குரோதங்களின் வேகங்களை — தவிர்த்தவனே = சகித்த திறன் எவன் அவனே — நல்லிடம் புரும் ஞானியும் இன்பு உறுவானும் = பிரமத்தின்கட்புரும்ஞானியும், ஞானத்தின்பயனானமோட்சசுகம்பெறுதற்குரியனுமாம். — எ-று.

சடம்பொறையாமையெனற்பாலது, சந்தநோக்கிமெலித்தல்விகாரம்பெற்றது. இஷ்டவிஷயங்களைக்காணினும், கேட்பினும், நினைக்கினும், அவைகளைப்பற்றி அந்தக்கரணத்தின்கண் எழாநிற்குந்திருஷ்ணையேகாமம்; அதனாலுண்டாகின்ற உரோமாஞ்சலி, முகவிகாசமுதலிய கலக்கங்களே காமஜந்நியமானவேகம். பிரதிகூலபதார்த்தங்களைக்காணினும், கேட்பினும், நினைக்கினும் அவைகளைப்பற்றி அந்தக்கரணத்தின்கண்ணெழாநிற்குந்துவேஷமே வெகுளியென்னுங்குரோதம்; அதனாலுண்டாகின்ற சரீரகம்பம், வியர்வை, பற்கடி, பெருமூச்சு, குரூரப்பார்வைமுதலிய கலக்கங்களே குரோதஜந்நியமானவேகமாம். மரணமானதன்பின்னர்ச்சரீரத்தின்கண் மாலை, சந்தனங்களைப்புனைவதனாலும், பூசுவதனாலும் இச்சையும், அதனைச்சேதிப்பின் வைத்துக்கொளுத்துவதாற்குரோதமும் உளவாகாமைபோலச் சீவித்...

இருக்கும்போதே அவைகளைச் ...யிக்கவேண்டுமென்பார், "உடம்புடனேயுளனாகியிருந்தே" என்...ர். (கடு)

[இவ்வதிகாரியானவன் கேவலங்காமக்குரோதவேகங்களைச்சகித்தன்மாத்திர...த்திலேயே மோட்சத்தையடையான்; பின்னையோ அதனினு...ம் அதிகமான கிஞ்சித்கர்த்தவ்வியம் உண்டென்னும்பொருளை இப்...யில் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மெய்ய... வேவிளை யின்பம தாக
மெய்ய... வேவிளை யாடிட மாக
மெய்ய... வேயொளி யாகவு மேயோர்
மெய்ய... வேபெறு மின்பம் விடாதார். (கசு)

இ - ள். மெய் அறிவே விளை இன்பமது ஆக = அந்தரான்மாவே ஆனந்தமாகவும், — மெய் அறிவை யே(தமக்குள்ளே)விளையும் ஆனந்தமாகவும், — மெய் அறிவையே(தமக்குள்ளே)விளையும் ... அந்தரான்மாவையே(தமக்கு)விளைதிக்கும் விளையாடு இடம் ஆக = அந்தரான்மாவை ஸ்தானமாகவும், — மெய் அறிவே ஒளி ஆகவும் = அந்தரான்மாவையே (தமக்குத்) திருஷ்டியாகவும் — மேயோர் = அநுபவியாநிற்கும் யோகிகள் — மெய் அறிவே — அந்தரான்மாவே(ஆகி) — பெறும் இன்பம் விடாதார் = சித்தமாயிருக்கும் பிரமபூதமான ஆனந்தத்தையடையாநிற்பர். — எ-று. (கசு)

[இனிஆறுமத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாகவருளிச்செய்யப்படும் பிரமஞானத்திற்கு அங்கமான தியானயோகத்தை இப்போது இரண்டுசெய்யுட்களால் சங்கிரகமாகவருளிச்செய்கின்றார்.]

காவல்செய் தைந்து புலன்க ளிரண்டு
மேவ விரும்புரு வத்திடை விட்டிட்
டாவகை நின்ற வபான பிராண
னேவலி னின்றி யியக்க மறுத்தே. (கள)

இ - ள். ஐந்து புலன் காவல் செய்து = சுரோத்திரமுதலியஐந்திந்திரியங்களையு(ஞ்சப்தாதிவிஷயங்களினின் று)ந்தகைந்து — கண் இரண்டும் = (தமது) கண்களிரண்டின் திருஷ்டியையும் — மேவ = பொருந்த — இரும் புருவத்திடை = பெரிய இரண்டுபுருவங்களின்மத்தியில் — விட்டிட்டு = வைத்து — ஆம் வகை நின்ற அபான பிராணன் =

அதோமுகம், ஊர்த்துவமுகமாய் ஓடிக்கொண்டிருந்த அபானனையும், பிராணனையும்—ஏவலின் = அப்பியாசவலியினால்—இன்றி இயக்கம் அறுத்து = இயங்காமற்றும்பித்து.—எ-று. [illegible]திலே. இதுகுளகம்.

[இதுவுமது.]

அஞ்சு பொறித்திற னாசை யடக்கா
நெஞ்சு பயத்தொடு கோபமு நீக்கா
வெஞ்சு திறத்தலில் யோகிகள் கா[illegible]
முஞ்சு பிறப்பிடர் யாவு முதிர்ப்பார் (கஅ)

இ-ள். அஞ்சு பொறித் திறன் ஆசை அடக்கா = [illegible]பாடானவிஷயங்களின் இச்சைகளையடக்கி,—நெஞ்சு பயத்தொடு கோபமும் நீக்கா = மனத்தையும், பயத்தையும், குரோதத்தையு நீக்கி—எஞ்சு திறத்தல் இல் யோகிகள் = (ஆகாராதிகள் ஒருகாற் குறைந்து, ஒருகால் மிகுதலில்லாமற் சமமாகக் கொண்டொழுகும் யோகிகளே—உஞ்சு = (யோகாரூடராய்) உய்ந்து—பிறப்பு இடர் யாவும் உதிர்ப்பார் = முக்தராவர்.—எ-று. காண், உம்-அசைநிலைகள். (கஅ)

[இவ்வாறானயோகத்தோடுகூடியவதிகாரி தனையறிந்துமுக்தியடைவனென்னுஞ்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

சாதிபுரியுந் தொழில்களுக்குந் தக்கோர்செய்யுந் தவங்களுக்குந்
தீதிலுலகமேழினுக்குஞ் சேருமிடமாயுள்ளவெனை
யோதிமுடியும் பரிசேமெய்யுணர்ந்தார்பிறவாரெனவுரைத்தா
னாதிமுடிவொன் றின்றியேயடையத்தானேயாய்நின்றான். ()

இ-ள். சாதி புரியும் தொழில்களுக்கும் = பிராமணக்ஷத்திரியஜாதியபிமானமுடையாராற்செய்யாநிற்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுக்கும்,—தக்கோர் செய்யும் தீது இல் தவங்களுக்கும் = அறிவுடையோராற்செய்யுங்குற்றமற்ற (க்ருச்சிரசாந்த்ராயணாதி) தபசுகளுக்கும்,—உலகம் ஏழினுக்கும் = ஏழுலகங்களுக்கும்—சேரும் இடம் ஆய் உள்ள எனை = பொருந்துந்தானமா(ய்ச்சச்சிதானந்தமாய் ஏகரசமாய்ச்சர்வான்மா)யுள்ள (நாராயணனான) என்னை—ஓதி முடியும் பரிசே = (வேதங்களெல்லாஞ்)சொல்லிமுடித்தபடியே—மெய் உணர்ந்தார் = உள்ளபடி (பிரத்தியக்ஷரூபமாக) அறிந்தவர்—பிறவார் என உரைத்தான் = மீண்டு ஜனியாரென்றருளினான்:—ஆதி முடிவு ஒன்று இன்றியே =

ஆதிமத்தியாந்தங்களொன்றுந் தனக்கில்லாமலே—அடையத் தானே ஆய்நின்றான் = சர்வமுந்தானேயாய்நின்ற ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று. (கக)

ஐந்தாவது,

ஞானகர்மவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ரு-இல் திருவிருத்தம் கசுசு.

௬-வது * யோகவத்தியாயம்.

[ஐந்தாமத்தியாயத்தினந்தத்தில் மூன்றுசெய்யுட்களாலருளிச்செய்தயோகசூத்திரங்களை விஸ்தாரமாகவியாக்கியானித்தருளும் பொருட்டு இவ்வாறாமத்தியாயம் ஸ்ரீ-பகவானால் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.]

[மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் மேலத்தியாயமாரம்பித்தற்கடியிடல்.]

யோக மனத்தவர் யோக மதற்கே
யேக முதற்பொரு ளாகி யிருந்தே
நாக பணத்திடை யோட மாடும்
மேக மவற்றிவை மீள விரிப்பான். (க)

இ-ள். யோக மனத்தவர் = விருத்திநிரோதமுடைய தவத்தினருக்கு—யோகம் அதற்கே = யோகத்தின்கண்ணே—ஏகம் முதல் பொருள் ஆகி இருந்தே = ஏகமான ஆதிவஸ்துவாகியிருந்தே—நாக பணத்திடை = காளிங்கனென்னுஞ் சர்ப்பத்தின்பணமகுடத்தின்கண்—நடம் ஆடும் மேகம் = நடனஞ்செய்யுமேகவண்ணனான ஸ்ரீ-பகவான்—அவற்று = (பூர்வம் ஐந்தாமத்தியாயத்தினீற்றில் மூன்றுசெய்யுட்களாலருளிச்செய்த யோகசூத்திரங்களைக்கேட்டதாற் சந்தேகமெழப்பெற்ற) அவருக்கு—இவை = இந்தயோகசூத்திரங்களை—மீள விரிப்பான் = மீட்டும் விரித்து இவ்வாறாமத்தியாயத்தில் அருளிச்செய்வாரானார்.—எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசை.

"ஏகமுதற்பொருள்" என்றது, பாரமார்த்திகரூபம். "நாகபணத்திடை யோடமாடுமேகம்" என்றது, சோபாதிகரூபம். "ஏகம்" என்னும் விசேஷணந்தந்தது [illegible]பேதம் அவித்தை,மாயைகளா

* வடநூலில் அத்தியாத்மயோகமென்றுபெயர்.

ஊளதாதலின் அவைகளின் நாசகமாகும் அநுபூதிரூபமானயோகத்தின்கண்ணே அந்தப்பேதம் இன்மையைக்குறிப்பித்தற்பொருட்டென்க. சந்தேகம், இனிக்கூறப்படும் அவதாரிகையுட்காண்க. (க)

[பூர்வாத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ-பகவான் சர்வகர்மங்களின்தியாகத்தால் யோகம்விதித்தனர்; இதனால் சர்வகர்மங்களும்விடற்பாலனவாமாதலால் சந்நியாசத்தினும், அப்படியே யோகத்தினும் அத்தியந்த நிகிருஷ்டமாமெனா அருச்சுனனுக்கு உளதாகுஞ்சங்கையைப்பற்றி இரண்டுசெய்யுட்களால் மீட்டும் அக்கருமயோகத்தை அவனை யுத்தரூபகர்மத்திற்பிரவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்.]

செய்த வினைப்பயன் விட்டிவை தீரா
தெய்த வியற்றி யிருப்பவ னோதா
னுய்ய நினைத்திடு யோகிநன் ஞானி
வெய்ய தழற்பொலி வேள்விசெய் வாரில். (உ)

இ - ள். (அருச்சுனா) செய்த வினைப்பயன் விட்டு=(தான்) செய்யாநிற்குங்கர்மங்களின்பயனை இச்சியாதொழித்து—இவை தீராதெய்த இயற்றி இருப்பவனே தான்=இக்கர்மங்களைவிடாமற்சிரத்தாபூர்வகமாகச்செய்துநிற்பவனே கண்டாய்;—உய்ய நினைத்திடு நல்யோகி ஞானி=(தான்) கடைத்தேறக்கருதி நல்லயோகியும், சந்நியாசியுமாம்;—வெய்ய தழல் பொலி வேள்வி செய்வாரில்=வெந்தியினுற்சிறந்தவேள்விசெய்யாநிற்பவருள்,—எ-று.

"வினை" என்றது, சாஸ்திரங்களால் கர்த்தவ்வியமாக விதிக்கப்பட்ட அக்கினிஹோத்திரமுதலிய நித்தியநைமித்திக கர்மங்களை. "பயன்"=சுவர்க்கமுதலியவை. "வேள்வி"=யாகம். சந்நியாசமென்பது, தியாகம். யோகமென்பது, சித்தத்தின்கண்ணுள்ள விட்சேபத்தின் அபாவம்; இவ்வாறானசந்நியாசம், யோகம் இவ்விரண்டும் நிஷ்காமபுருஷனிடத்துள்ளன: பலத்தின்தியாகமுடையவனும், பலத்தின் * திருஷ்ணுரூபமானவிட்சேபத்தின் அபாவமுடையவனுமாகலின், நிஷ்காமபுருஷன் அக்கினியின்மையனும், கிரியை இன்மையனுமல்லனாயினும், சகாமபுருஷனைநோக்கச் சந்நியாசியும், யோகியுமாமென்பார், "வெய்யதழற்பொலிவேள்விசெய்வாரில்" என்றார்.

இங்ஙனம் நிஷ்காமபுருஷனைத்துதித்தது கௌணீவிருத்தியாலென்றறிக.

* திருஷ்ணை=கிடையாதவற்றில் அபிலாஷை.

[சிம்மந்தேவதத்தன்என்னும்வசனத்தில் பசுரூபமானசிம்மத்தின்வேறான மநுடரூபமானதேவதத்தனிடத்து அச்சிம்மத்தின்சமானமான சூரத்தன்மை, குரூரத்தன்மைமுதலியகுணங்களைக்கொண்டு சிம்மசப்தம் வியவகாரம்பண்ணப்படுவதுபோலச் சந்நியாசமல்லாததன்கண் சந்நியாசசப்தமும், யோகமல்லாததன்கண் யோகசப்தமும் வியவகாரம்பண்ணப்படுவதற்கு நிமித்தரூபமான யாதொருசமானகுணமுண்டோ அக்குணத்தை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மேவினை யாவையும் விடுதலில்லார்
யாவர்க ளெனுநல் யோகிக ளாகா
ராவர்க ளாயி லவரற மேகா
ளுறுவலி லாதநல் யோகமு மையா. (ங)

இ - ள். ஐயா=அருச்சுனா—மேவின யாவையும்=(தம்மிடத்து) பொருந்தின * பலசங்கற்பங்களனைத்தையும்—வீடுதல் இல்லார்=தியாகஞ்செய்யாதோர்—யாவர்களேனும்=எவர்களாயினும்—நல் யோகிகள் ஆகார்=நல்ல யோகிகளாகமாட்டார்கள்;—அவர்கள் ஆயில்=(அவர்) யோகிகளாவார்களானால்,—அவர் அறமே காண்=… பலத்தோடுகூடச் சர்வகர்மங்களின் சந்நியாசமேகண்டாய்—… இலாத நல் யோகமும்=… சங்கற்பாலதல்லாத (கருதியிற்கூறிய) நல்ல யோக இலக்கணமும்; (ஆகலின், பலசங்கற்பத்தியாகமுடைய அவர் யோகிகளே.)—எ-று.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், சர்வயோகிகளும் பலசங்கற்பத்தியாகமுடையயோகமன் பலத்தின்தியாகரூபசமானதர்மத்தினாலும், நிருஷ்ணாரூபவித்தவிருத்திநிரோதத்தின்சமானத்தன்மையினாலும் கௌணீவிருத்தியால் கருமியாகியபுருஷனே சந்நியாசியும், யோகியுமாமென்பதுபெறப்படுகின்றது.

தாற்பரியம்;—சந்நியாசசப்தத்திற்குமுக்கியார்த்தம் பலத்தோடுகூடச்சர்வகர்மங்களின்தியாகியாம்; ஆகவே, அதில் சுவர்க்காதிபலன்களின்தியாகம் இருப்பதுபோல நிஷ்காமகர்மமுடையபுருஷனிடத்தும் அச்சுவர்க்காதிபலன்களின்தியாகமிருக்கின்றது; ஆகலின், அச்சந்நியாசசப்தம் கௌணீவிருத்தியால் அக்கர்மமுடையபுருஷனிடத்து வியவகாரம்பண்ணப்படுகிறது. அப்படியே யோகமென்னுஞ்சப்தத்திற்குமுக்கியார்த்தம் சர்வசித்தவிருத்திகளின் நிரோதமுடை

* பலம்=பயன்.

யனும்; ஆகவே, அவனிடத்துப் பலத்தின் திருஷ்ணாரூபமான சித்தவிருத்தியின் நிரோதம் இருப்பதுபோல நிஷ்காமகர்மமுடையபுருஷனிடத்தும் அந்தப்பலத்தின் திருஷ்ணாரூபமான சித்தவிருத்தியின் நிரோதம் இருக்கின்றது; ஆகலின், அந்தயோகியென்னுஞ்சப்தமுங்கௌணவிருத்தியால் அக்கர்மமுடையபுருஷனிடத்து வியவகாரம்பண்ணப்படுகிறதுஎன்பதாம்.

இப்பொருளானது யோகசூத்திரங்களால் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அஃதெங்ஙனமெனில்? சித்தத்தின் சர்வவிருத்திகளினுடையநிரோதத்திற்கு யோகமென்றுபெயர்; அந்தச் சித்தத்தின்விருத்திகள் பிரமாணம், விபர்யயம், விகற்பம், நித்திரை, ஸ்மிருதி எனஐவகைத்தாம்; அவற்றுள், (க) பிரமாவுக்குக்கரணம் யாது? அதைப்பிரமாணமென்பர்; அந்தப்பிரமாணமும் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம், உபமானம், அர்த்தாபத்தி, அநுபலப்தி என அறுவகைத்தாம்; இவற்றுள், பிரத்தியட்சம், அநுமானம், ஆகம[illegible] எனமூன்றுபிரமாணம் யோகசாஸ்திரமுடையோர் அங்கீகரித்தனர். ஏனையபிரமாணங்களோவெனின்? இம்மூன்றனுள் * அந்தர்ப்பாவமாமென்பர். நையாயிகர் பிரத்தியட்சமுதலியபிரமாவுக்குக்கரணமாவதால் இந்திரியாதிகளையே பிரத்தியட்சமுதலிய பிரமாணரூபமாகக் கூறுவர். யோகசாஸ்திரத்தில் இந்திரியமுதலியவற்றால் உண்டாகாநிற்குஞ்சித்தத்தின்விருத்திகளையே பிரத்தியட்சமுதலிய பிரமாணரூபமாகவும், அவ்விருத்திகளில் யாதொருசேதனத்தின்பிரதிபிம்பமுண்டோ அந்தப்பிரதிபிம்பத்தைப் பிரத்தியட்சமுதலியபிரமாரூபமாகவுங்கூறப்பட்டிருத்தலின் பிரத்தியட்சமுதலியபிரமாணங்கள் சித்தத்தின்விருத்திகளாம். (உ) மித்தியாஞானத்திற்குவிபர்யயமென்றுபெயர்; அந்தவிபர்யயமும் அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவேஷம், அபினிவேசமென்னும்பேதத்தால் ஐவகைத்தாம். (ங) சப்தசிரவணத்தின் அனந்தரமுண்டாவதும், அர்த்தரூபவஸ்துவோடு கூடாததுமான சித்தத்தின்விருத்திவிசேஷத்திற்கு விகற்பமென்றுபெயர்; இங்ஙனங்கூறியது வந்தியாபுத்திரன், நரசிருங்கமுதலியபொருள்களை விஷயமாகவுடையவிருத்திகளை. (ச) பிரமாணம், விபர்யயம், விகற்பம், ஸ்மிருதியென்னும் இந்நால்வகைவிருத்திகளின் அபாவத்திற்குக்காரணரூபமான யாதொருதமோகுணம் உண்டோ அத்தமோகுணத்தைவிஷயமாகவுடையவிருத்திவிசேஷத்திற்கு நித்திரையென்

* அந்தர்ப்பாவம் = அடக்கம்.

றுபெயர். (ரு) பூர்வாநுபவஜந்நியசம்ஸ்காரமாத்திரத்தால் யாதொருஞானமுண்டாகின்றதோ அதற்கு ஸ்மிருதியென்றுபெயர்; அந்தஸ்மிருதி சர்வவிருத்திகளாலுமுண்டாவதால் அதைப்பதஞ்சலிபகவான் சர்வவிருத்திகளின் அந்தத்திற்கூறினர். லச்சைமுதலிய அநேகப்பிரகாரமானவிருத்திகளுண்டாகின்றனவாயினும் அவையனைத்தும் பிரமாணமுதலிய ஐவகைவிருத்திகளிலேயே அந்தர்ப்பாவமாம்; இவ்வாறான சர்வவிருத்திகளின்நிரோதமேயோகமென்றும், சமாதியென்றுஞ் சொல்லப்படும். கர்மபலன்களின் யாதொருசங்கற்பம் உண்டோ அச்சங்கற்பமும் ஐந்துபிரகாரமானவிபர்யயத்தில் இராகமெனப்பெயரிய [illegible]ன்றாவதானவிபர்யயவிசேஷமாம்; அந்த இராகரூபபலசங்கற்பத்[illegible]ன் நிரோதமாத்திரத்தையே இங்கே கௌணவிருத்தி[illegible]யால் யோகமென்றும், சந்நியாசமென்றுங்கூறப்பட்டது; ஆகலின், இஞ்சின்மாத்[illegible]ரமும் இங்கேவிரோதமாகாதென்றறிக. (ங)

[ஸ்ரீ-பகவான் கர்மயோகஞ்சிரேஷ்டமென்றுவிதித்ததாலும், சருதி[illegible]ம் விதித்திருக்கும்பரியந்தங் கர்மஞ்செய்யத்தக்கதென்றுவிதித்[illegible]ருப்பதாலும் இவ்வதிகாரிபுருஷனுக்குக் கர்மயோகமே விதித்திருக்[illegible]கும்வரைசெய்யயோக்கியமாமென்று அருச்சுனனுக்கெழுஞ்சங்கை[illegible]யை ஒழிவித்தற்பொருட்டு அக்கர்மயோகத்தின்அவதியை அருளிச்[illegible]செய்கின்றார்.]

உய்வகை யோக மொருப்படு வார்க்குக்
கைவரு மாசெயல் காரண மேகாண்
மெய்வகை யோகம் விளைந்தபின் மெய்யே
செய்வன வானவை தீமைய வேயாம். (ச)

இ-ள். உய்வகை=(தாம் யோகாரூடராய்) உய்யும்படிக்கு—யோகம் ஒருப்படுவோர்க்கு=யோகத்தில் ஒருமனப்படும் (இச்சையுடைய) முனிவர்கட்கு—கைவருமா=(அந்தயோகம்) கைவசமாகும்படி—செயலே=(நிஷ்காமமாகச்செய்யும் நித்தியநைமித்திக) கர்மங்களே—காரணம் காண்=சாதனமாகுங்கண்டாய்;—மெய் வகை=உள்ளபடி—யோகம் விளைந்த பின்=யோகபூமி உதித்ததன்பின்னர், (ஞானநிஷ்டைக்குச் சந்நியாசமேசாதனமாவதல்லாமல்)—மெய்யே=உண்மையாகவே—செய்வன வானவை=நித்தியநைமித்திககர்மங்கள்—தீமையவே ஆம்=விக்கினங்களேயாம்.—எ-று.

ஏகாரம்பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. அதிகாரிபுருஷனுக்கு நிஷ்காமகர்மங்களால் அந்தக்கரணசுத்திவாயிலாகவைராக்கியம் உளதான

பின் சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனவாயிலாக ஞானநிஷ்டையடை தற்பொருட்டுச் சர்வகர்மங்களின் றியாகரூபமான சந்நியாசமேகாரணமாமென்றுகூறப்படுகிறதென்பார், "யோகம்விளைந்தபின்மெய்யே செய்வனவானவைதீமையவேயாம்" என்றார்.

சீவித்திருக்கும்வரை கர்மம் கர்த்தவ்வியமென்றுசுருதிகூறினது வைராக்கியஹீனபுருஷனுக்கன்றி வைராக்கியமுடையபுருஷனுக்கன்றென்பதாம். (௪)

[எந்தயோகாரூடாவஸ்தையை அடைந்தவனாய் இவ்வதிகாரிபுருஷன் சர்வகர்மங்களையுந்தியாகம்பண்ணுதற்கு அதிகாரியாவனோ அந்தயோகாரூடாவஸ்தையை இவ்வதிகாரிபுருஷன் எந்தக்காலத்தடைந்தவனாவனென்றெழும் அருச்சுனன்சங்கையைப்பற்றி ஸ்ரீ-பகவான் அந்தக்காலத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.]

புன்மைய வான பொறித்திற றோடும்
பன்மைய வான வினைப்பய னோடு
மன்மைய னானவ னப்பொழு தையா
தன்மையின் யோக மதிற்றலை நின்றான். (௫)

இ - ள். ஐயா=அருச்சுனா—புன்மைய ஆன பொறித் திறனோடும்=அற்பத்தன்மையுடையனவாகிய சப்தாதிவிஷயக்கூறுபாடுகளோடும்,—பன்மைய ஆன வினைப் பயனோடும்=நாநாவிதங்களாகிய கர்மபலன்களோடும்—அன்மையனானவன்=(ஆசக்திரூபமானசங்கற்ப)ரகிதனான இவ்வதிகாரிபுருஷன்—அப்பொழுது=அப்போது—தன்மையின்=இச்சுபாவத்தால்—யோகமதில் தலை நின்றான்=(சமாதிரூபமான) யோகத்தின்கண் ஆரூடனாயினன்.—எ-று.

கர்மம்=நித்தியநைமித்திகாதி. "பொறித்திறனோடும், வினைப்பயனோடு, மன்மையனானவன்" என்றது, சப்தாதிவிஷயங்களிலும், அப்படியே கர்மங்களிலும் மித்தியாத்வபுத்தியினாலும், அகர்த்தா, அபோக்தாவாய், அத்விதீயபரமானந்தசொரூபமான ஆன்மதரிசனத்தினாலும் என்க.

சப்தாதிவிஷயங்களிலும், கர்மங்களிலும் அபினிவேசரூபமான ஆசக்தியும், அதற்குக்காரணரூபமானசங்கற்பமுமே யோகாரூடத்தன்மைக்குப்பிரதிபந்தகமாதலின் அவை அபாவமாகும்பொழுது இவ்வதிகாரிபுருஷன் யோகாரூடனாவனென்பதாம். (௫)

[எவ்வதிகாரிபுருஷன் யாதொருபொழுது இங்ஙனம்யோகாரூடனாவனோ அவ்வதிகாரிபுருஷன் அப்பொழுது தனதான்மாவை ஆன்மாவாலேயே இச்சம்சாரத்தினின்றுங் கடைத்தேறப்பண்ணுகிறான்; ஆதலால், இவ்வதிகாரிபுருஷன் யோகாரூடனாய்த் தனதான்மாவை இச்சம்சாரத்தினின்றும் அவசியங்கடைத்தேறப்பண்ணவேண்டுமென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

தானல தியாவர்தன் மேன்மைசெய் தக்கார்
தானல தியாவர்தன் கீழ்மைசமைப்பார்
தானல தியாவர்தன் மெய்ப்பகை யாவார்
தானல தியாவர் தனக்குற வாவார். (௬)

இ - ள். (அருச்சுனா) தான் அலது=ஆன்மாவல்லாமல்—யார்=(வேறே) யாவர்—தன மேன்மை செய்தக்கார்=ஆன்மாவுக்கு மேன்மைசெய்யத்தக்கவர்:—தான் அலது=ஆன்மாவல்லாமல்—யார்=(வேறே) யாவர்—தன் கீழ்மை சமைப்பார்=ஆன்மாவுக்குக் கீழ்மைசெய்யத்தக்கவர்:(வேறே ஒருவருமிலர்.)—[இதற்குக்காரணங்கூறுகின்றார்.] தான் அலது=ஆன்மாவல்லாமல்—யாவர்=(வேறே) யாவர்—தன் மெய்ப் பகை ஆவார்=ஆன்மாவுக்கு உண்மையாகச்சத்துருவாவார்:—தான் அலது=ஆன்மாவல்லாமல்—யாவர்=(வேறே) யாவர்—தனக்கு உறவு ஆவார்=ஆன்மாவுக்குப்பந்துவாவார்: (வேறே ஒருவருமிலர்.)—எ-று.

"மேன்மை" என்றது, சம்சாரசமுத்திரத்தினின்றுந்தன்னை உத்தாரம்பண்ணுவதை. "கீழ்மை" என்றது, சம்சாரசமுத்திரத்தில் தன்னை மூழ்குவிப்பதை. விஷயங்களிலுள்ள ஆசைகளையொழித்து யோகாரூடத்தன்மையைச்சம்பாதிப்பதே சீவான்மாவைச் சம்சாரத்தினின்றும் உத்தாரணம்பண்ணுவது; இதற்குமாறாகவிஷயங்களில் ஆசையடைவதே தனது ஆன்மாவைச்சம்சாரத்தின் மூழ்குவிப்பது.

சீவான்மா தானே தனக்குச்சத்துருவும், பந்துவுமாமென்பதாம். (௬)

[எவ்வாறான ஆன்மா தனக்குப்பந்துவாம், எவ்வாறான ஆன்மா தனக்குச்சத்துருவாமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் பந்துவாகிய ஆன்மா, சத்துருவாகிய ஆன்மா இவர்களின் இலக்கணமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இறவாவகைதன் னுள்ளத்தை யடக்குமவனே தனக்கென்று, முறவாயுள்ளா னல்லாதார் தமக்கேபகையா யொழுகுவார் துறவாதொழுகுந் துவந்துவங்க டுறந்தொன்றினையே தொடர்ந்தவர்பான், மறவாதெழுந்த மெய்யறிவிம் மாயைமறைக்க மறையாதால். (எ)

இ - ள். இறவா வகை=ஜனித்து, மரித்துத் தான்வருந்தாவண்ணம்—தன் உள்ளத்தை=தனதுதேகேந்திரியாதிரூபமான * சங்காதத்தை—அடக்கும் அவனே=(கேவலம் விவேகத்தோடுகூடியசுத்தமனத்தினாலேயே தன்)வசமாகப்பண்ணினவன்யாவன் அவனே—தனக்கு என்றும் உறவு ஆய் உள்ளான்=தனக்குத்தானே எப்பொழுதும் பந்துவாயுள்ளோன்;—அல்லாதார்=தேகேந்திரியாதிரூபசங்காதத்தை (விவேகத்தோடுகூடிய மனத்தினால்) தமதுவசம்பண்ணாதோர்—தமக்கே பகை ஆய் ஒழுகுவார்=தமக்குத்தாமே (புறச்சத்துருவைப்போலச்)சத்துருவாகிச் சஞ்சரிப்பவராம்.—[முன்சொன்னவ த்தானைவெளிப்படையாக அருளிச்செய்கின்றார்.] துறவாது ஒழுகும்=யாவருந்துறவாதடையும்—துவந்துவங்கள் துறந்து=துவந்துவங்களை நீத்து—ஒன்றினையே மறவாது தொடர்ந்தவர்பால்=பரமான்மாஒன்றையே நிரந்தரம் நாடாநிற்பவரிடத்து—எழுந்த மெய் அறிவு=உதயமாகியசொப்பிரகாசஞானசுபாவமானஆன்மா—இம்மாயை மறைக்க மறையாது=துவந்துவரூபமானமாயையானது மறைக்க அதனால்மறைபடாது.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

"துவந்துவம்" என்றது, சித்தத்தை விட்சேபப்படுத்தாநிற்குஞ்சீதோஷ்ணம், சுகதுக்கம், மானாவமானமுதலியவற்றை. சீதோஷ்ணமுதலியவையடைந்தவிடத்துச் சமத்துவபுத்தியினாற் சுரோத்திரமுதலியசர்வேந்திரியங்களையும் யாவர்வசம்பண்ணினரோ, அப்படியே சர்வத்திஅஞ்சமபுத்தியினால் இராகத்துவேஷமுதலியவிகாரமற்றிருக்கின்றனரோ அவர்க்குச் சொப்பிரகாசஞானசுபாவமான ஆன்மா சமாதிக்குவிஷயமாமென்பார், "துவந்துவங்கடுறந்தொன்றினையேதொடர்ந்தவர்பான்,மறவாதெழுந்தமெய்யறிவிம்மாயைமறைக்கமறையாது" என்றார்.

இஃதியோகாரூடத்தன்மை எனக்கொள்க. (எ)

* சங்காதம்=கூட்டம்.

[இதுவுமது.]

பாடும்பனுவல் பலவோதி யவற்றாலறியும் பயனுணர்ந்து நீடும்புலன்களவைவென்று நிலையிற்கலக்கற் கரியானு [னேயிங் யோடும்பொன்னு மொருபொருள்போ லொக்கப்பார்க்கு மவ காடும்பெரிய மாயக்கூத் தாடாததுகண் டமர்ந்திருப்பான். (அ)

இ-ள். பாடும் பனுவல் பல ஓதி=(குருமுகமாகக்)கற்கத்தக்கநூல்கள் பலகற்று—அவற்றால் அறியும் பயன் உணர்ந்து=அந்நூல்களாலறியத்தக்கபயனை அபரோட்சமாகவறிந்து—நீடும் புலன்களவை வென்று=(விஷயங்களில்) நீளாநிற்கும் இந்திரியங்களை ஜயித்து—நிலையில் கலக்கற்கு அரியான் ஆய்=(விஷயங்கள் தன்சமீபத்தையடைந்தும், விஷயங்களைப்புசிக்கத் தனக்குச்சாமர்த்தியமிருந்தும் அவைகளாற்றனதுசொரூப)ஸ்திதியினின்றும்பேதித்தற்கரியவனாய்—ஓடும் பொன்னும்=ஓட்டையும், பொன்னையும்—ஒரு பொருள் போல்=ஒருபதார்த்தம்போல—ஒக்கப் பார்க்கும் அவனே=சமமாகப்பார்க்குஞ்யோகியே—இங்கு ஆடும் பெரிய மாயக் கூத்து ஆடாது=இச்சம்சாரதசைக்கண் யாவரும் நடிக்கும்பெரியமாயாநடனந் தான்செய்யாமல்—அது கண்டு அமர்ந்து இருப்பான்=தான் அம்மாயாநடனத்தைக்கண்டு நிச்சலனாயிருப்பான்.—எ-று.

யோகாரூடனென்றுசொல்லப்படுவனென்பார், "இங்காடும்பெரிய மாயக்கூத் தாடாததுகண்டமர்ந்திருப்பான்" என்றார். (அ)

[சத்துரு, மித்திரன்முதலியோரிடத்துச் சமபுத்தியுடையோன் யாவன் அவன் சர்வயோகிகளினுஞ்சிரேஷ்டனென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

கைம்மாறில்லா தனசெய்வான் காதற்றோழன் கடும்பகைஞன், விம்மாதெவர்க்கு மொத்திருப்பான் வேண்டப்படுவான் வேண்டாதா, னம்மாமறை நூனெறிபுரிவா னகாதனவர்க் கிடுவானென், றிம்மானுடவ ரனைவருக்கு மொப்பான்யோகி யெனப்படுவான். (கூ)

இ - ள். கைம்மாறு இல்லாதன செய்வான்=பிரதியுபகாரம் அபேட்சியாமல் உபகாரங்களைச்செய்யுஞ்சுகிருதனும்,—காதல் தோழன்=அன்புள்ளமித்திரனும்,—கடும் பகைஞன்=கொடிய சத்துரு

வும்,—விம்மாறு எவர்க்கும் ஒத்திருப்பான் = கலங்காமல் யாவரிடத்துஞ்சமமாயிருக்கும் மத்தியஸ்தனும்,—வேண்டப்படுவோன் = பந்துவும்,—வேண்டாதான் = த்வேஷியும்,—அம் மா மறை நூல் நெறி புரிவான் = அழகியபெருமைபொருந்தியவேதசாஸ்திரவிஹிதமான சுப கர்மங்களையநுஷ்டியாநிற்குஞ் சாதுவும்,—ஆகாதன ஆக்குவோன் என்ற = வேதசாஸ்திரநிஷித்தமானஅசுபகர்மங்களைச்செய்யாநிற்கும் பாவியும் என்றுசொல்லப்பட்ட—இம்மானுடவர் அனைவருக்கும் = இம்மாநுடரனைவரிடத்தும்—ஒப்பான் = சமசித்தனாயிருப்பவன் (யாவன் அவனே)—யோகி எனப்படுவோன் = யோகியென்றுசொல்லப்படுவன்,—எ-று.

பிரதியுபகாரத்தையபேட்சியாமலும், பூர்வஜெனகத்தாலில்லாமலும், பூர்வசம்பந்தத்தாலில்லாமலும் உபகாரஞ்செய்பவன் சுஹ்ருத்து. பூர்வஜெனகத்தையபேட்சித்தேஉபகாரஞ்செய்பவன்மித்திரன். தான் செய்தஅபகாரத்தை நாடாமற்கேவலந் தனதுகுரூரசுபாவத்தாலேயே அபகாரஞ்செய்பவன்சத்துரு. பரஸ்பரம் விவாதஞ்செய்யாநிற்குமிருவர்க்கும் இதத்தையிச்சிப்பவன் மத்தியஸ்தன். அற்பசம்பந்தத்தால்உபகாரஞ்செய்பவன் பந்து. தன்னாற்செய்யப்பட்ட அபகாரத்தை நாடியே அபகாரஞ்செய்பவன் த்வேஷி. சமசித்தமென்பது, இராகத்வேஷமில்லாதபுத்தி. சுஹ்ருத்துமுதலியசகலரிடத்துஞ் சமபுத்தியுடையபுருஷன் யாவரினும் உத்கிருஷ்டனாமென்பார், "இம்மானுடவ ரனைவருக்கு மொப்பான்யோகியெனப்படுவான்" என்றார்.

[முன் யோகாரூடனிலக்கணங்கூறி இனி அவனுடைய அங்கரூபமானயோகத்தை இச்செய்யுள்தொடங்கி, "இடரான நுகாலின் பந்தான்" என்னுஞ்செய்யுள்வரையும் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

தலையாமிந்த யோகத்தைத் தலைநின்றொழுகுந் தன்மைகே
ளுலையாவாசை யறமாற்றி யொன்றுந்தனக்கென் றொழுகாதே
மலையார்முழைஞ்சே முதலாக யோகங்களுக்கு வருந்துரைத்த
நிலையாவையினு மொன்றினில்வந் தியாதுநவியா விடத்ததிலே.

இ - ள். தலை ஆம் இந்த யோகத்தை = (யோகங்களெல்லாவற்றினுந்) தலைமையாகிய இந்தயோகத்தை—தலை நின்று ஒழுகும் தன்மை கேள் = (அதில்) ஆரூடனாய்நின்று முயலுந்தன்மையை (அருச்சுனா) கேட்பாய்;—உலையா ஆசை அற மாற்றி = கெடாதஆசைகளை(த்தோஷதிருஷ்டிபூர்வகமாக) முற்றுமொழித்து—ஒன்றும் தனக்கு என்று ஒழுகாதே = (யோகசித்தியிற்பிரதிபந்தஞ்செய்யாநிற்கும் பதார்த்தங்களில்) ஒன்றும் (ஒருவரிடத்திற்சென்று) தனக்கென்றிரவாமல்—மலை ஆர் முழைஞ்சு முதல் ஆக யோகங்களுக்கு வருந்து உரைத்த = பருப்பதங்களிலுள்ளகுகைமுதலாக யோகசித்திக்கு (நூல்களில்)வகுத்துக்கூறிய—நிலை யாவையினும் = தானங்களெவற்றினும்—ஒன்றினில் வந்து = (சுபாவமாகவாவது, சம்ஸ்காரத்தினாலாவது சுத்தமாயுள்ள) ஓர்தானத்தில்வந்து—யாதும் நவியா இடத்ததில் = (யோகசித்திக்குப்பிரதிபந்தமாக) யாதொருபிராணியும் வருத்தத்தக்கதாயில்லாத அத்தானத்தில்,—எ-று. ஏகாரங்கள் ஈற்றசைகள். இதுகுளகம்.

யாதொன்றுநவியாவிடத்தில் முன்சொல்லியவண்ணமிருந்து அந்தக்கரணத்தைச் சமாதிகூடும்படி செய்யவேண்டுமென்பதுகருத்து. (௧௦)

[யோகசித்தியின்பொருட்டு முன்னர் ஆசனநியமம் அவசியம் வேண்டுமாகலின் அவ்வாசனநியமத்தை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஒக்கும்வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மேலுழையின் றோல்படுத்துத், தக்கதுகிலை யதன்மேலே விரித்துத்தானங் கதிலிருந்து
மிக்கமனனையறவொருக்கி வேறுசெய்யும் வினைகளுடன்,றொக்க
புலன்க ளவையடக்கி யுணர்வுதூய்தா வதன்பொருட்டால்,(௧௧)

இ - ள். ஒக்கும் வகையால் குசை பரப்பி = சமமாகும்படி தருப்பையைப்பரப்பி (அத்தியந்தமுயராமலும், அத்தியந்தந்தாழாமலுங் குசைபரப்பியென்றபடி.)—அதன் மேல் உழையின் தோல் படுத்து = அதன்மீது மிருதுவானமான்றோலை (அல்லது, புலித்தோலை) விரித்து—அதன் மேலே தக்க துகிலை விரித்து = மான்றோல்முதலியவற்றின்மீது மிருதுவானவஸ்திரத்தை விரித்துத் (தானே நிச்சலமான ஆசனத்தை இவ்வாறு ஸ்தாபனஞ்செய்யத்தக்கதென்பதெஞ்சிநின்றது.)—[இவ்வாறு ஆசனத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்த யோகாப்பியாசபுருஷன் யாதுகாரியஞ்செய்யத்தக்கதெனிற்சொல்லுகின்றார்.] தான் அங்கு அதில் இருந்து = தான் அச்சுத்தமானதேசத்திலஸ்தாபித்த அவ்வாசனத்தின்மீதேயிருந்து—வேறுசெய்யும் வினைகளுடன் தொக்க புலன்களவை அடக்கி = வேறுவேறாகச்செய்யாநிற்குங் கிரியைக

ளோடுகூடிய சுரோத்திரமுதலியஇந்திரியங்களை நிக்கிரகித்து—மிக்க மனனை அற ஒருக்கி=அதிகவிட்சேபமுடைய மனத்தையும் அவ்விட்சேபமறும்படி ஏகாக்கிரமாக்கி—உணர்வு தூய்து ஆவதன் பொருட்டு=அந்தக்கரணசுத்தியின்பொருட்டு(ச் சமாதிவிஷயமான அப்பியாசஞ்செய்யத்தக்கதென்னும் இம்மூலசுலோகார்த்தம் எஞ்சிநின்றது.)—எ-று. ஆல்-அசைநிலை, இதுவுங்குளகம்.

ஆசனம் அத்தியந்தமுயர்ந்திருக்கில் ஓர்காற்பரவசத்தினாற்கீழே வீழவும், அத்தியந்தந்தாழ்ந்திருக்கிற் சீதோஷ்ணமும், மழைச்சலம் பிரவேசித்தலும், கல்முதலியவை உறுத்தலுமாகிய இவை தியானத்திற்கிடையூறாக நேரிடுமாதலால், "ஒக்கும்வகையாற்குசைபரப்பி" என்றார். "குசைபரப்பியுழையின்றோலபடுத்துத், தக்கதுகிலைவிரித்துத்தானங்கதிலிருந்து" என்பதால், ஏவலனால் ஆசனமிடப்பெறின் ஓரோர்காலைத் தியானத்திற்கிடையூறான சித்தசஞ்சலமுண்டாகுமென்பதுபெறப்படுகின்றது. வஸ்திரம் தாரித்திரியதுக்கத்தைத்தரும், தாருவும், கல்லும் ரோகத்தைத்தரும் என்னும்ஸ்மிருதிவசனத்தால், வஸ்திரத்தை நிஷேதித்திருத்தல் கேவலங்கிரகஸ்தவிஷயமேயல்லாமற்சந்நியாசிவிஷயமன்றென்க. *க்ஷிப்தம் ¶மூடம் ‡விக்ஷிப்தமென்னும் மூன்றுபூமிகளைப் பரித்தியாகஞ்செய்து அகாரகாரவிருத்திகள்இடையேவந்துகலவாத சஜாதியமானபிரமாகாரவிருத்தியின்ஸ்திதி மனத்தின்ஏகாக்கிரம். அந்தக்கரணத்தின்கண் சர்வவிட்சேபங்களினிவிர்த்தியினாற்பண்ணப்பட்ட அத்தியந்தசூட்சுமதன்மையாற்பொருந்தாநிற்கும் பிரமசாட்சாத்காரத்தின்யோக்கியத்தன்மையே இங்கே அந்தக்கரணசுத்தி என்றறிக. (௧௧)

[மேலைச் செய்யுட்களால் யோகாப்பியாசத்தின்பொருட்டு வாசியாசனஞ்சொல்லி இப்போது அந்தயோகாப்பியாசபுருஷன் அவ்வாசியாசனத்திலிருந்து இவ்வாறு தனது சரீரதாரணஞ்செய்யத்தக்கதென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

---

* க்ஷிப்தம்=உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைமுதலிய இரஜோகுணபரிணாமமாகியதிடமான அநான்மவாசனை.

¶ மூடம்=நித்திரை, ஆலசியமுதலிய தமோகுணபரிணாமம்.

‡ விக்ஷிப்தம்=தியானத்திற் பிரவிர்த்தித்தசித்தத்திற்கு ஓர்பொழுதுளதாகும்வாசியப்பிரவிர்த்தி.

தலையுங்கழுத்து முடம்புமிவை செவ்வேதளராதேயிருக்கு
நிலையிலிருந்து கண்களைத்தன் மூக்கினுநிமேலேநிறுத்தி
யலையுங்கடல்போற் காமமுமெய்ப் பயமுந்தன்னை விட்டகல
வுலையுமனமுள் ளடங்கவெனை யுணர்ந்தேயிருக்கு மதுயோகம்.

இ-ள். (அருச்சுனா யோகாப்பியாசமுடையபுருஷன் திடப்பிரயத்தனமுடையவனாய்) தலையும் கழுத்தும் உடம்பும் இவை=சிரமும், கழுத்தும், உடம்புமாகிய இம்மூன்றும்—செவ்வே தளராதே இருக்கும் நிலையில் இருந்து=(தண்டம்போலுஞ்) சமயசமனசையா இருக்கும் அந்நிலையிலிருந்து—கண்களைத் தன் மூக்கின் நுநிமேலே நிறுத்தி=நேத்திரங்கள் தனது நாசிநுனியைப்பார்ப்பதாக அதன் மேலே அவைகளை நிறுத்தி(த் திக்குகளையும் பாராதவனாய்)—[பின்னும்,] (அவ்வப்பியாசியானபுருஷன் இராகத்துவேஷாதிரகிதனாய்) அலையும் கடல்போல் காமமும்=அலையாநிற்குஞ் சமுத்திரம்போன்ற சஞ்சலரூபமான ஆசையும்;—மெய்ப் பயமும்=மெய்யான அச்சமும்—தன்னை விட்டு அகல=தன்னைவிட்டு நீங்கவும்—உலையும் மனமும்—உள் அடங்க=அலையாநின்ற மனமானது உள்ளே நிக்கிரகமாகவுஞ் செய்து—எனை=(பரமேசுரனான) என்னை—உணர்ந்து இருக்கும் அது=(என்னிடத்துச்சித்தையேகம்=(பரமபுருஷார்த்தரூபனாக) அறிந்து(என்னிடத்துச்சித்த செய்ததுமான) இருக்குமதுவே யோகமாம்.—எ-று. ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

இது சம்பிரக்ஞாதசமாதி. "தலையுங்கழுத்து முடம்புமிவை செவ்வே" என்றது, வலப்புறம், இடப்புறம், பின்புறங்களிலுள்ள யாதொருவஸ்துவையும் பாராமலும், நீண்டாமலுமிருத்தற்கென்க; அங்ஙனமிருப்பினுங்கொதுகு, எறும்புமுதலியபிராணிகளால் உபத்திரவம்ஓர்போதுறிற் சரீரமசையாமலிருத்தற்பொருட்டு, "தளராதே" என்னும்விசேஷணம். "கண்களைத்தன்மூக்கினுநிமேலேநிறுத்தி" என்றது, நேத்திரத்தினால் உருவமுதலியவிஷயங்களைக் கவராற்கவென்னும் நியமத்தின்பொருட்டு. கண்களைத் தன்மூக்கினுநிமேலே ஸ்திதிநிறுத்தின் மனமும் அதனுகாரத்தால் அம்மூக்கினுநிமேலே ஸ்திதியையும்; அதனாற் சித்தத்திற்குப்பிரமத்தின்கண்ணே ஸ்திதிகூடாது; பிரமத்தின்கண்ணே சித்தத்திற்கு யாதொருஸ்திதியுண்டோ அதற்கே சமாதியென்றுபெயர்; ஆதலால், பகவானுக்கிஃதபிப்பிராயமன்று; மற்றியாதபிப்பிராயமெனின்? உருவமுதலியவற்றைக்கவரலாகாதெ

ன்றதாம். அப்படியே சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களின் வியாபாரமும் யோகத்திற்குப்பிரதிபந்தமாவதாற் சப்தமுதலியவிஷயங்களையுங்கவர்தலாகாதென்பதுமாம். பிரமசரியமாகிய குருசேவை, பிட்சையுண்டல்முதலியபிரமசாரியின்விரதத்திலிருந்தென்பார், "காமந்தன்னைவிட்டகல" என்றும், சர்வகர்மங்களையுந் தியாகம்பண்ணுவது நமக்கு யுக்தமோ! யுக்தமல்லவோ என்றிவ்வாறு கர்மங்களின்றியாகத்திலுளதாகுஞ் சங்கைக்குப் பயமென்றுபெயர்; அச்சங்கையானபயத்தைச் சாஸ்திரத்தின் திடநிச்சயத்தால் நிவிர்த்தித்தென்பார், "பயந்தன்னைவிட்டகல" என்றுங்கூறினர். "மெய்ப்பயம்" என்றது, பிறர்க்குளதாகவேண்டுவதுஉசிதமாகாதினென்க. "மனமுள்ளடங்க" என்றது, மனத்துக்கு விஷயாகாரவிருத்திருணியமாதலை.

விஷயாசக்தனை இராகமுடையபுருஷன் தனது சித்தத்தில் நிரந்தரம் ஸ்திரீயைச்சிந்திக்கிறவனாயிருந்தும் அவளைப் பரத்துவரூபமாகவும், ஆராதிக்கத்தக்கவளாகவுங்கவராமல் மகாராஜாவை அல்லது, யாதானுமொருதெய்வத்தைப் பரத்துவரூபமாகவும், ஆராதிக்கத்தக்கதாகவுங்கவராநின்றனன். இவ்வதிகாரிபுருஷனே ஒருபரமேசுரனை என்னிடத்தே சித்தமுடையவனாய் என்னையே ஆராதிக்கத்தக்கவிசாரூபமாகவுங்கருதுகின்றனனென்பது பாஷியார்த்தம். (கஉ)

[அதிகாரியாயினோர்க்குச் சமாதிரூபமான யோகத்தின்கண் ஊக்கமுண்டாக்குவித்தற்பொருட்டு ஸம்பிரக்ஞாதசமாதிரூபயோகத்தின்பலத்தை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

எண்டிகழும் யோகத்தை யிப்பரிசே யெப்பொழுதுங்
கொண்டுபயில் வார்கடைக்கா லென்னையே கூடுவரா
லுண்டியினின் மிகுவாருண் டுறப்பார்மிக் குறங்கிடுவார்
கண்டுயிலை யறத்துறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால். (கங)

இ - ள். என் திகழும் யோகத்தை = (அப்பியாசவைராக்கியங்களின்) வலியினால்விளங்காநிற்கும் ஸம்பிரக்ஞாதசமாதியை—இப்பரிசே கொண்டு = பூர்வஞ்சொன்னநியமப்பிரகாரமாகவேகொண்டு—எப்பொழுதும் = நிரந்தரமும்—பயில்வார் = அப்பியாசியாநிற்பவர்—கடைக்கால்-முடிவில் (சித்தநிரோதமானவிடத்தென்றபடி.)—என்னையே = (பரமநிர்வாணசொரூபமான) என்னையே—கூடுவர் = அடையாநிற்பர்.—(சித்தநிரோதமானவிடம்ஸம்பிரக்ஞாதசமாதியின்பயனான அஸம்பிரக்ஞாதசமாதியென்றறிக.) [யோகாப்பியாசமுடையபுருஷர்க்கு ஆஹாராதிநியமங்கூறுகின்றார்.] உண்டியினின் மிகுவார் = உணவின்கண் மிகவிருப்பமுடையவராய் அதனைமிகுந்துண்ணாநிற்பவரும்,—ஊண் துறப்பார் = உணவினை அத்தியந்தமுண்ணாதொழிப்பவரும்,—மிக்கு உறங்கிடுவார் = மிகுந்து நித்திரைசெய்பவரும்,—கண் துயிலை அறத் துறப்பார் = நித்திரையை அத்தியந்தமொழிப்பவரும் (ஆகிய)—அவர்க்கு = அவர்கட்கு—இது கைவாராது = இந்த யோகமானது சித்தியாது.—எ-று. ஆல் இரண்டும்-அசைநிலைகள்.

உண்டதிக அந்நம் அஜீரணமாய் ரசமுதலியதாதுக்களின் விஷமவாயில் நாநாவிதமான சுரம், சூலைமுதலியவியாதிகளையுண்டாக்கும்; அந்தவியாதிகளாற்பீடிதமானபுருஷரால் யோகாப்பியாசஞ்செய்யக்கூடாது. அத்தியந்தம் அந்நத்தையுண்ணாதொழிப்பவருக்கும், அத்தியந்தம் அற்ப அந்நமுண்பவருக்கும் அந்தயோகம் சித்தியாது. ஏதனாலெனின்? அந்நத்தையுண்ணாதொழிப்பதாலும், அத்தியந்தம் அற்பமாகவுண்பதாலுஞ் சரீரம் ரசமுதலியதாதுக்களால் இரட்சிக்கப்படமாட்டாது; அதனால், அச்சரீரம் யாதாமொருகாரியஞ்செய்வதற்குஞ் சமர்த்தமாகாது. அப்படியே பசியினாற்பீடிதமானபுருஷனுடைய புத்தியும் ஏகாக்கிரமாகாது; இப்படிப்பட்ட அசமர்த்தசரீரத்தால் யோகாப்பியாசஞ்சித்தியாது. அத்தியந்தம் நித்திரை யோகத்துக்குப் பிரதிபந்தமாவதால் அத்தியந்தம் நித்திரையுடைய புருஷனுக்கும், அத்தியந்தம்விழித்திருப்பதால் யோகாப்பியாசகாலத்தில் அவசியமாக நித்திரைவந்துபொருந்தும்ஆதலால் உறங்காமல் அத்தியந்தம் விழித்தேயிருப்பவனுக்கும் அந்தயோகம் சித்தியாதென்க. (கங)

[மேல்செய்யுளில் ஆஹாராதிகளின் நியமமின்றியபுருஷனுக்கு யோகம் அடையப்படாதென்று வியதிரேகமாக அவ்வாஹாராதிகளின் நியமத்தில் யோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறி இப்போது அவ்வாஹாராதிகளை நியமமாகவுடையபுருஷனுக்கு அந்தயோகம் அவசியமடையப்படுமென்பதை அந்வயமாகவும் அவ்வாஹாராதிகளின் நியமத்தில் யோகத்தின்காரணத்தன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

துயிலுமுணவுஞ் செய்தொழிலு மிகாமே துறைந்து தோன்றுமே, பயிலுமவனே யோகத்தைத் தன்பாற் படுக்கும் பான்

மையா, னயிலும்பொறிவிட் டவ்வறிவு தன்பாலடங்கு மப்பொழுது, குயிலுமியோகந் தலைநின்றா னென்றுங்கவனைக் கூறலாம்.

இ - ள். துயிலும் உணவும் செய் தொழிலும் = நித்திரையும் ஆஹாரமும், தான்செய்யாநிற்குங்கமனாகமனரூபவியவகாரமும், மந்திரஜபம், வேதாந்தபாடமுதலிய கர்மங்களிற்பிரவிர்த்தியும் (ஆகிய இவை)—மிகாமே = (நியமத்துக்கு) அதிகப்படாமலும்,—குறைந்து தோன்றாமே = (நியமத்துக்குக்) குறைந்துண்டாகாமலுங் (கொண்டு)—பயிலுமவனை = அப்பியாசிப்பவனை—யோகத்தை = (சர்வதுக்கங்களையும் நாசம்பண்ணத்தக்கதான) சமாதியோகத்தை—தன்பாற்படுக்கும் பான்மையான் = தன்னிடத்தகப்படுத்துந்தன்மையுடையனும்.—(யோகாப்பியாசமுடையபுருஷன் தனதுஉதரத்தின் இரண்டு பாகங்களை அன்னத்தினாலும், மூன்றாம்பாகத்தைச் சலத்தினாலும் பூரணமாக்கிப் பிராணவாயு சுகமாகச்சஞ்சரித்தற்பொருட்டு நான்காம் பாகத்தைச்சும்மாவைத்தல்வேண்டுமென்பது ஆஹாரநியமம். சூரியாஸ்தமனந்தொடங்கி உதயகாலபரியந்தமான இராவைச் சமானமாக மூன்றுபாகஞ்செய்து அம்மூன்றுபாகத்துக்குள்ளே பிரதமபாகத்திலும், அந்தியபாகத்திலும் விழித்திருந்து மத்தியபாகத்தில் நித்திரை செய்யவேண்டுமென்பது நித்திரையினியமம். யோசனை பரிமாணத்திற்கதிகம் நடக்கலாகாது; யோசனைபரிமாணத்திற்குள்ளே நடக்கவேண்டுமென்பது கமனாகமனரூபவியவகாரநியமம். வாக்காதி இந்திரியங்களின் சபலத்தன்மையைவிடுவதே ஜபமுதலியகர்மங்களிற் பிரவிர்த்தியினியமமாமென்க.) [முன் பிரசங்கத்தால் ஏகாக்கிரபூமியில் ஸம்பிரக்ஞாதசமாதியையருளிச்செய்து இப்போது நிரோதபூமியில் அஸம்பிரக்ஞாதசமாதியையருளிச்செய்யும்பொருட்டுத் தொடங்குகின்றார்.] (யாதொருபொழுது) அயிலும் பொறி விட்டு = அநுபவிப்பவைகளான இகபரலோகவிஷயங்களிலுள்ள ஆசைகளையொழித்து—அவ்வறிவு = அவ்வந்தக்கரணரூபமான சித்தமானது—தன்பால் அடங்கும் = பிரத்தியக்சைதந்நியசொரூபஆன்மாவின்கண்ணே நிருத்தமாமோ—அப்பொழுது = அந்தச்சமயத்தில்—குயிலும் யோகம் தலை நின்றான் என்று = இங்கே சொல்லாநின்றசமாதியோகத்தில் ஆரூடனாயினனென்று—அவனைக் கூறல் ஆம் = அவனைச்சொல்லலாம்.—எ-று. ஆங்கு-அசைநிலை.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், தோஷதிருஷ்டிபூர்வகமான பரவைராக்கியத்தில் அஸம்பிரக்ஞாதசமாதியின் சாதனரூபத்தன்மைசொல்லப்பட்டது. (௧௪)

[இப்போது சமாதியின்கண் நிரோதமானசித்தத்திற்கு உபமானமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிகா லிலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் விளங்குமா சைய
லெப்பொழுதாங் கவனுணர்வி வுண்மையிலே சென்றி
மப்பொழுது பரமானந் தத்தினையு மடையுமால். (௧௫)

இ - ள். இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகி = (நிரோதபூமியின்கண்ணே அஸம்பிரக்ஞாதசமாதிரூபயோகத்தை) மேற்கூறியபிரகாரம் அநுஷ்டியாநின்ற யோகியின் (அந்தக்கரணமானது)—கால் இலா இடத்து = நிவாதஸ்தலத்தில்—மெய்ப் பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் = உள்ளபடி அசையாதிருக்குந்தீபம்போல—விளங்கும் = (நிச்சலமாய்ச் சத்துவகுணத்தினதிகத்தன்மையாற்) பிரகாசியாநிற்கும்.—[இவ்வாறு சாமான்யரூபமாகச் சமாதியினையருளிச்செய்து இனி அஸம்பிரக்ஞாதநிரோதசமாதியை விஸ்தாரமாக நிருபணஞ்செய்யத்தொடங்குகின்றார்.] எப்பொழுது = யாதொருபொழுது—அவன் உணர்வு = (நிரந்தரதீர்க்ககாலபூர்வகமாக) யோகாப்பியாசஞ்செய்பவனுடையசித்தமானது—இவ்வுண்மையிலே = சொப்பிரகாசசொரூபமான ஆன்மாவின்கண்ணே—சென்று இசையும் = சென்று உபசமமடையுமோ—அப்பொழுது = அந்தச்சமயத்தில்—பரமானந்தத்தினையும் அடையும் = (சுத்தமான அந்தக்கரணத்தினால் பிரத்தியக்சைதந்நியமான ஆன்மசாட்சாத்காரஞ்செய்தவனாய் அவ்வான்மாவின்கண்ணே) பரமமானசந்தோஷத்தையுமடையாநிற்பன்.—எ-று. ஆங்கு, ஆல், ஆல் அசைகள்.

சர்வவிருத்திகளின் நிரோதரூபமான அந்தக்கரணத்தின்பரிணாமத்தையே யோகசப்தத்திற்கர்த்தமாக அறியத்தக்கது. "பரமானந்தத்தினையுமடையும்" என்றதனால், ஆன்மாவின்வேறான தேகேந்திரியாதிரூபசங்காதங்களிலும், அச்சங்காதங்களின் போக்கியமான பதார்த்தங்களிலுஞ்சந்தோஷமடையானென்பது அர்த்தாபத்தியினாற்பெறப்படுகின்றது. இதற்குப்பிரமாணம்-சுருதி: "பிரமாமுதற்பிபீலிகாபரியந்தமான சர்வப்பிராணிகட்கும் ஆநந்தத்தைக்கொடுக்கும் யாதொருபரமான்மாவானதேவனுண்டோ அந்தேவனைச் சாட்சாத்காரஞ்செய்து அந்தவித்துவானாகியபுருஷன் நான்கிருதார்த்தனாயினனென்றிவ்வாறான சந்தோஷத்தையடைகின்றனனென்பது. (௧௫)

[மேலைச்செய்யுளில் யோகி பிரத்தியகான்மாவின்கண்ணே பர
மாநந்தமடைவனெனக்கூறப்பட்டது. இப்போது அவ்வர்த்தசித்தி
யின்பொருட்டு எதுவையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

யாதொன்றிந்தப் புலனறியா வளவிலின்ப மாயிருக்கும், யாதொ
ன்றினைச்சென் றடைந்தோர்கள் பின்னையதனி னிரண்டா
கார், யாதொன்றினைப்பெற் றவரிதனின் மிக்கதொப்ப துண்டெ
ன்னார், யாதொன்றிந்த வறிவுக்கே யறிவாய்நிற்கு மதினின்றோர்

இ-ள். யாதொன்று = யாதொரு சுகமானது—இந்தப் புலன்
அறியா = இந்த்ரியமுதலியஇந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாததாய்—
அளவு இல் இன்பம் ஆய் இருக்கும் = * திரிவிதபரிச்சேதரஹிதமான
நிரதிசயபிரமரூபமாயிருக்குமோ,—யாதொன்றினை = யாதொரு சுகத்
தை—சென்று அடைந்தோர்கள் = (யோகாப்பியாசவாயிலாகச்) சென்
றடைந்தவர்கள்—பின்னை = பின்னர்—அதனின் இரண்டாகார் = அதி
னின்றுஞ்சலியார்களோ,—யாதொன்றினைப் பெற்றவர் = யாதொரு
அவஸ்தாவிசேஷத்தையடைந்தோர்கள்—இதனின் மிக்கது ஒப்
பது உண்டு என்னார் = இதனினும் அதிகமானதும், சமானமானது
மான லாபம் வேறொன்றுண்டென்று கருதார்களோ,—யாதொன்று
இந்த அறிவுக்கே அறிவு ஆய் நிற்கும் = யாதொரு சுகமானது (இரா
சததாமதரூபமலத்தினின்றும்விடுபட்ட கேவலசத்துவப்பிரதான
மான) இப்புத்திக்கே கவரும்படியான விஷயமாய்நிற்குமோ—அதி
னின்றோர் = அதன்கண்ணே நிலையுற்றோர்,—எ-று. இது குளகம். (கசு)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

வஞ்சர் வேல்கொடு மார்பி னெறியினு
மெஞ்ச வேதழுன் மூடி யெரியினு
நஞ்சி னாழ னாக நலியினு
மஞ்சி டாரது வானந்த மாவதே. (கஎ)

இ-ள். வஞ்சர் = வஞ்சகராயினோர்—வேல் கொடு = வேலைக்
கொண்டு—மார்பின் எறியினும் = மார்பின்கண்ணூடுருவவீசிடினும்—
எஞ்ச = (தாம்) குறைவையடையும்படி—தழல் மூடி எரியினும் =

* திரிவிதபரிச்சேதமாவன = தேசபரிச்சேதம், காலபரிச்சேதம்,
வஸ்துபரிச்சேதங்களென்னும்இவை.

யோனது (தம்மைச்) சூழ்ந்தெரிந்ததாயினும்,—ஆர் அழல் நஞ்சின்
நாகம் நலியினும் = நிறைந்த தீப்போலும்விஷமுடைய நாகமானது
வருத்தினும் (தீண்டினுமென்றபடி)—அஞ்சிடார் = அஞ்சார்கள்;
(சலனமுறாரென்றபடி)—அது ஆனந்தம் ஆவதே = சித்தத்தின் சர்வ
விருத்திகளின் நிரோதரூபமான அச்சமாதியின்கண்ணே தாமடைந்
துள்ள பிரத்தியகபின்னபிரமமானது நிரதிசயாநந்தரூபமாம் ஆக
லின்.—எ-று. ஏ-இரண்டும் அசைநிலைகள்.

நிரதிசயாநந்தரூபமாகலின், "அதினின்றோர், அஞ்சிடார்" என
மேலைச்செய்யுளோடு ஒட்டுக. "வேல்" என்றது, இங்கே கைவேல்,
சூலம், நேமிமுதலியஆயுதங்களை. மகத்தானதுக்கங்களாலுஞ்சலியா
னென்னும் மூலசுலோகார்த்தத்தை இங்ஙனம் விரித்துக்கூறினர்.
"இந்தப்புலனறியா" என்னும்விசேஷணத்தால், பிரமசுகம் விஷய
ஐந்திரியசுகத்தினும் வேறென்பதைக்குறிப்பித்தனர். "யாதொன்றிந்
தவறிவுக்கேயறிவாய்நிற்கும்" என்னும்விசேஷணத்தால், பிரமசுக
மானது சுழுத்திச்சுகத்தினும்வேறென்பதைக்குறிப்பித்தனர். எதனு
லென்னின்? சுழுத்தியவஸ்தையிற்புத்திலயமாகலின், சுழுத்திச்சுகம்
புத்தியினுற்கவர்தற்பாலதன்று. சமாதியின்கண்ணே அப்புத்தி சர்வ
விருத்திகளினின்றும்விடுபட்டதாயிருத்தலின் அச்சமாதியில் அப்பி
ரமசுகம் புத்தியினுற்கவர்தற்பாலதாம்ஆதலின் என்க; இவ்வார்த்தை
கௌடபாதாசாரியராலும், சுருதியினாலுங்கூறப்பட்டிருப்பதுமன்றி
வாசிட்டத்தும், "புத்திப்பார்வைக்கெட்டுவதாய்ப் புலப்பத்தெல்லா
மிறந்த, விந்தப்பொருளை யோகத்தா லெய்தாதவர்கீ ழியிழிந்தோர்"
என்றுகூறப்பட்டிருப்பதுகாண்க.

இங்ஙனங்கூறியசமாதி இடசமாதியென்றறிக. (கஎ)

[எவ்வுபாயத்தால் அந்தயோகம், அப்பியாசிக்கத்தக்கதென்று
அருச்சுனனுக்கெழுந்துள்ள ஜிஞ்ஞாசையைப்பற்றி ஸ்ரீ-பகவான்அவ்
வுபாயமருளிச்செய்கின்றார்.]

போக மாய்த்துப் புலன்களைப் போக்கறுத்
தாக மாமெய் யறிவிடை யேயந்த
வேக மாய மனத்தினை மெல்லவே
யேக மாக விருத்திக லாதுகே. (கஅ)

இ-ள். (அருச்சுனா) போகம் மாய்த்து = (சங்கற்பத்தினுற்சனி
யாநின்ற) சர்வகாமங்களையும் (வாசனைகளோடுகூடப்) பரித்தியாகஞ்

செய்து—(அப்படியே) புலன்களைப் போக்கு அறுத்து=(மனத்தினாலேயே)இந்திரியசமூகங்களை(விஷயங்களிற்)செல்லுதலிற்றவிர்த்து—ஆகம் ஆம் மெய் அறிவிடையே=நிஜரூபமானப்ரத்தியகான்மாவின் கண்ணே—அந்த மனத்தினை=அம்மனத்தை—வேகம் மாய=வேகங்கெட—இகலாது=(உன்னைப்)பகையாமல்—மெல்லவே=பூமிகாஜயக்கிரமமாகவே—ஏகம் ஆக=ஐக்கியமாக—நீ இருத்து=நீ நிரோதம்பண்ணுவாய்.—எ-று.

போகத்துக்கேதுவாகிய காமத்தை இங்கே ஆகுபெயரால்,"போகம்" என்றனர். "மெய்யறிவிடையே,மனத்தினைமெல்லவே,யேகமாகவிருத்து" எனவொட்டுக. விளைவிலைவோமென்றுகருதுவதையொழித்தென்பார்,"வேகமாய" என்றும், சாஸ்திரத்திற்சொன்னவுபாயமல்லாதவழிகளால் அஃதான்வசமாய் நிரோதமாகாதாகலின் அங்ஙனஞ்செய்யாதென்பார், "இகலாது" என்றுங்கூறினார்.

இகலோக, பரலோகங்களிலுள்ள விஷயங்கள் அனர்த்தத்துக் கேதுவாதலால் அத்தியந்தந்தியவாம்; இப்படிப்பட்ட தியவிஷயங்களிலுள்ள யாதொருஅசோபனத்தன்மையுமுண்டோ அதனைப்பாராமல் அவ்விஷயங்களிடத்து இவைமிகவும் ரமணீயமாமென்றிவ்வாறுண்டாகுஞ்சோபனத்தன்மையின் அத்தியாசத்திற்குச் சங்கற்பமென்று பெயர்; அச்சங்கற்பத்தால் இவ்விஷயம்நமக்குக்கிடைக்குமாவென்றிவ்வாறுண்டாகும்விஷயாபிலாஷை காமமாம். அத்தியான்மசாஸ்திரவிசாரத்தால் விஷயங்களிடத்து இவை தியவைவையென்றுண்டாகும் நிச்சயத்தால் நல்லவையென்னும் அத்தியாசம் நாசமாம்; ஆனபின் மாலை, சந்தனம், வனிதைமுதலான திருஷ்டவிஷயங்களிலும், அமிர்தபானம், அப்சரமுதலியஅதிருஷ்டவிஷயங்களிலுமுள்ள சர்வ காமங்களையும் நாயருந்திக்கக்கியசோற்றைப்போலச் சூட்சுமவாசனையோடுகூடப் பரித்தியாகஞ்செய்து காமத்தின்வழியாகவே விஷயங்களிற்பிரவிர்த்தித்திருந்த நேத்திரமுதலியஇந்திரியசமூகங்களை உருவமுதலியசர்வவிஷயங்களினின்றும்நிவிர்த்தித்துப் பூமிகையின்ஜயக்கிரமத்தாற் றனதுமனத்தை நிரோதித்தல்வேண்டுமென்பதுகருத்து.

அப்பூமிகையின் ஜயக்கிரமம், "வாக்கதுமனத்திடை வைக்குமம் மனம், போக்கிடும்புத்தியுட் புந்திமானிலே, யாக்கிடுமத்மா னிவையனைத்தினுந், தாக்கறுஞ்சாந்தமாந் தன்னிற்சாந்தமாம்" என்னும்பிரமகீதையின்செய்யுளாலறிக. (கஅ)

[இதுவுமது.]

வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனத்தினை
நீங்கிடா வகை நின்னு ளிருத்தியே
நீங்கி யாவையுஞ் சிந்தை செயாமையாம்
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. (கக)

இ-ள். ஐம்பொறி நின்ற மனத்தினை வாங்கி=(நேத்திரமுதலிய இந்திரியவாயில்களாற்புறம்போந்து) உருவமுதலிய பஞ்சவிஷயங்களிற்சஞ்சரித்துநிற்கின்றமனத்தை (விஷயத்தின்றோஷதிருஷ்டிமுதலியவைராக்கியத்தின் ஏதுவாகியவுபாயங்களால் உள்ளே) இழுத்து—நீங்கிடா வகை=லயரூபமான நித்திரையடையாதபடி—நின்னுள் இருத்தியே=(சர்வவுபாதிகளினின்றும் விடுபட்ட)பிரத்தியகான்மாவின்கண்ணே நிரோதமாகப்பண்ணி—நீங்கு யாவையும் சிந்தை செயாமை ஆம்=(சமாதிக்கு [illegible] காருசிந்தனையும்) விக்கினமாக பிரத்தியின், யாதாயினும் ஓர்அநான்மபதார்த்தத்தையாவது, அல்லது பிரத்தியகான்மாவையாவது கொஞ்சமும் விருத்திக்குவிஷயமாக்காமையாகிய—பாங்கு யாது=தன்மையினையுடைய அப்பியாசமெதுவோ—அதுவே பயில்வாய்=அவ்வப்பியாசத்தையே பழகுவாய்.—எ-று. அரோ-அசைநிலை.

"யாவையுஞ்சிந்தை செயாமையாம்" என்றதற்கு,அஸம்பிரக்ஞாதசமாதிகாலத்தில் அநான்மாகாரவிருத்திஉற்பன்னமாயின் அச்சமாதியினின்றும்வெளிப்பட்டதாம். ஆன்மாகாரவிருத்திஉற்பன்னமாயின் அது ஸம்பிரக்ஞாதசமாதியேயாம்; அஸம்பிரக்ஞாதசமாதி இன்றாய்விடும்; ஆதலின், அஸம்பிரக்ஞாதசமாதியை ஸ்திரத்துவஞ்செய்தற்பொருட்டு யோகியாகியபுருஷன் ஆன்மாகாரவிருத்தியை அல்லது, அநான்மாகாரவிருத்தியை உண்டுபண்ணலாகாதென்பது கருத்து.

"போகமாய்த்து" என்னுஞ்செய்யுளாலும், "வாங்கியைம்பொறி" என்னுஞ்செய்யுளாலும் ஸ்ரீ-பகவானால் அருளிச்செய்த அர்த்தம் ஸ்ரீ-கௌடபாதாசாரியராலும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; அஃதெங்ஙனமெனின்? காமம், போகமென்னும் இரண்டினுங்கண் விட்சிப்தமானமனத்தை யோகியாகியபுருஷன் வைராக்கியம், அப்பியாசமென்னும் உபாயங்களால் பிரத்தியகான்மாவின்கண்ணே நிருத்தமாகச்செய்க; இனி இதனையே விரித்தருளிச்செய்கின்றார். சப்தாதிவிஷயங்களின்அவஸ்தை இருவகைத்தாம்; ஒன்று சிந்தியமா

னம். மற்றொன்று [ஸ௦] புஜ்யமானமாம். சப்தாதிவிஷயங்களைச்சி
ந்திப்பது சிந்தியமானவஸ்தையென்றுபெயர். அச்சப்தாதிவிஷயங்க
ளைப்போஜிப்பதற்குப் புஜ்யமானவஸ்தையென்றுபெயர்; அவ்விரண்
டவஸ்தைகளும் மனத்தின்விட்சேபத்திற்கே ஏதுக்களாம்; ஆகலின்
வைராக்கிய அப்பியாசரூபவுபாயங்களால் மனத்தின்விட்சேபங்களை
நிவிர்த்திசெய்க. வைராக்கியவுபாயமாவது;—அவித்தையினுற்பன்
னப்பட்ட சர்வதோஷப்பிரபஞ்சமும் பரிச்சின்னமாகலின், துக்க
ரூபமேயென்றிவ்வாறு நிரந்தரஞ்சிந்திப்பதாம். அப்பியாசவுபாயமா
வது;—சர்வசகத்தும் ஜநநாதிதபானபிரமமே; பிரமத்தினும் வேறேவ
ஸ்துவாக அற்பமுமில்லையென்றிவ்வாறு குருசாஸ்திரங்களின் உபதேச
த்தினந்தரம்விசாரித்து அத்துவிதியப்பிரமத்திலும்விபரீதமான இத
ரொய்தத்தைக்காணுமையாம்; இவ்வாறுன வைராக்கியபாவனை, தத்
துவதரிசனமென்னும் இரண்டுபாயங்களால் விஷயங்களினின்றும்
நிவிர்த்திக்கசித்தமானது ஓர்போதும் நாடோறும் லயமடைந்துவந்த
அப்பியாசவசத்தால் லயத்தினபிமுகமாம்; லயபாவத்தை அடைவது
எதனிடம் அதற்கு லயமென்றுபெயர்; இப்படிப்பட்டதுசுழுத்தியாம்;
அச்சுழுத்திரூபமான லயத்தில் இம்மனமானதுதப்ரசக்தமாம்; [சர்வ
ஆயாசங்களினின்றும்விடுபட்டதாலெனவும்பொருள்.] இப்படிப்பட்ட
சப்ரசக்தமனத்தையும் யோகியானவன் நிக்கிரகஞ்செய்க: சங்
கை;—சுழுத்தியின்கண் மனமானது விட்சேபரூபஆயாசங்களி
னின்றும்விடுபடுமாயின் எதன்பொருட்டு அதைநிக்கிரகித்தல்வேண்டு
மெனின்? அதற்குக்கூறுகின்றார். எப்படிக் காமமானது விஷயபோ
சரமான பிரமாணமுதலிய விருத்திகளையுண்டுபண்ணிச் சமாதிக்கு
விரோதியாமோ அப்படி லயமும் நித்திராரூபவிருத்தியையுண்டுபண்
ணிச் சமாதிக்குவிரோதியேயாம். சர்வவிருத்திகளினிரோதமேசமாதி
யென்றுசொல்லப்படுகிறதாதலால் காமமுதலியவற்றாற்பண்ணப்படு
வதானவிட்சேபத்தினின்றும் எப்படி அம்மனம் நிரோதஞ்செய்ய
யோக்கியமோ அப்படிப் பரிசிரமமுதலியவற்றாற்பண்ணப்பட்டலயத்
தினின்றும் அம்மனம் நிரோதிக்கயோக்கியமாம்; ஆகலின், நித்தி
ரையின்சேஷம், அதிபோஜனம், அதிப்பரிசிரமமுதலிய லயத்தின்
காரணங்களை நிரோதஞ்செய்து வெளிப்படும்பிரயத்தனத்தால் அச்
சித்தத்தை லயத்தினின்றுஞ்சாக்கிரமடையப்பண்ணுக; இவ்வாறு
லயத்தினின்றுஞ் சாக்கிரமடையப்பண்ணியசித்தமானது ஓர்போது
நாடோறும்பழகிவந்தசாக்கிரத்தின் அப்பியாசவசத்தால்மீண்டுங்காம
போகங்களில் விட்சேபத்தையடையின் பூர்வஞ்சொன்னவைராக்கியபாவ

னையினாலும், தத்துவசாட்சாத்காரத்தினாலும் அச்சித்தத்தைநிருத்
தஞ்செய்க; இவ்வாறடிக்கடி லயவிட்சேபமென்னும் இரண்டுதோஷ
ங்களினின்றும் நீக்கப்பட்டசித்தமானது பிரமரூபமானசமபாவத்தை
யடையாமல் மத்தியில் ஸ்தப்தமாய்விடும்; அந்தஸ்தப்தபாவத்தைக்
கஷாயதோஷமென்பர்; அக்கஷாயமென்னுந்தோஷம் பிரபலமான
வாசனாரூபமாகிய இராகத்தின் வசத்தாலடையப்படும்; அக்கஷாய
தோஷத்தோடுகூடியசித்தத்தை யோகியானவன்சமாகிதசித்தத்தால்
விவேகித்தறிக; அறிந்தபின்கண் இக்கிரமமதுசித்தமானது இப்போது
சமாதியடையவில்லையென நிச்சயித்து லய விட்சேபதோஷங்களி
னின்றுஞ்சித்தத்தை நிவிர்த்தித்ததுபோலக் கஷாயதோஷத்தினின்
றும் நிவிர்த்திசெய்க. அதன்பின் லயவிட்சேபகஷாயதோஷங்களி
னின்றும்விடுபட்டசித்தமானது சமரூபமானபிரமத்தையே அடை
யாநிற்கும்; அச்சமரூபமானபிரமத்தையடைந்தசித்தத்தை யோகியா
னவன் கஷாயமென்றாவது, லயமென்றாவது பிராந்திகொண்டுசலி
ப்பிக்கலாகாது: பின்னையோ தைரியத்தோடுகூடியபுத்தியினால் லய
கஷாயங்களினும்வேறென்று அச்சமரூபப்பிரமத்தின் பிராப்தியிலே
யே அத்தியந்தம்பிரயத்தனத்தால் அச்சித்தத்தை ஸ்தாபனஞ்செ
ய்க. அன்றியும், அந்நிரோதசமாதி எப்படியும்பரமசுகத்தின் * அபி
வியஞ்சகமாம்; அப்படியானாலும் யோகியானவன் அந்நிரோதசமா
தியின்கண் அச்சுகத்தை ¶ ஆஸ்வாதம்பண்ணலாகாது; இதற்குப்பொ
ருள்; இவ்வளவுகாலபரியந்தம் நான் சுகியாயிருந்தேனென்றிவ்வாறுசுக
த்தின் ஆஸ்வாதரூபவிருத்தியை யோகி உண்டுபண்ணலாகாதென்பது;
உண்டுபண்ணில், அவ்வைலம்பிரக்ஞாதசமாதிக்குப்பங்கமாம். அன்றி
யும், பிரக்ஞையினால் யாதொருசுகம் பிரதீதியாகுமோ அது அவித்
தையினாற்கற்பிதமாதலால் மித்தையேயென்னும்பாவனையினால் யோ
கியானவன் சவிகற்பசுகாகாரவிருத்திரூபமாகியபிரக்ஞையோடுகூடா
மல் அதைப்பரித்தியாகஞ்செய்யவேண்டும். சகலவிருத்திகளினின்
றும்விடுபட்டசித்தத்தால் யாதொருசொரூபசுகம்அநுபவமாமோ அவ்
வநுபவத்தை யோகியானவன் பரித்தியாகஞ்செய்யலாகாது. யாதொ
ருகாலத்திற்சித்தமானது லயம், கஷாயம், விட்சேபம், சுகாஸ்வாத
மென்னும் இந்நான்குதோஷங்களினின்றும்விடுபடுமோ அக்காலத்
தில் அச்சித்தமானது சமரூபமான பிரமத்தையடையாநிற்குமென்று
கௌடபாதாசாரியரால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

* அபிவியஞ்சகம்=பிரகாசகம்.

¶ ஆஸ்வாதம்=அநுபவம்.

இவ்வாறான யோகத்தைச் சாட்சாத்சுருதியுமருளிச்செய்தது:
சுருதியின்பொருள்;—யாதொருகாலத்தில் மனத்தோடுகூட ஞானே
ந்திரியங்களைந்தும் நிரோதத்தையடையுமோ, அப்படியே புத்தியும்
யாதொருசேஷ்டையுஞ்செய்யாதோ அந்தஸ்திரமான இந்திரியங்களி
ன்ருரணையை யோகசாஸ்திரமறிந்தோர் பரமகதியென்றும், யோக
மென்றுங்கூறுவர். அந்தக்காலத்தில் பிரயத்தனமின்றியே சித்தமா
னது பிரமாகாரத்தன்மையையடையாதிருக்குமென்பது; இம்மூலபூத
மானசுருதியையங்கீகரித்துப் பதஞ்சலிபகவானும் யோகமானது சித்
தவிருத்திநிரோதமென்று சூத்திர அருளிச்செய்தனர். இங்கே பகவா
னுஞ் சுருதி, சூத்திரங்களின் சாரமாகவே அருளிச்செய்தனனென்
றறிக. (கக)

[இவ்வாறான யோகாப்பியாசவலியால் யோகியின்மனமானது
பிரத்தியகான்மாவின்கண்ணே நிரோதமடைந்ததால் அவனுக்குளதா
கும்பயனை இப்போதுஅருளிச்செய்கின்றார்.]

தேறு நெஞ்சின னாகித் தன் செயலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய்யறிவினு
ஊறி லிந்த வுடம்புடன் வேறுபெற்
றேறி நின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். (உ௦)

இ-ள். தேறும் நெஞ்சினன் ஆகி=தெளிந்தசித்தத்தையுடை
யவனாய்—தன் செயல் அலால் வேறு கண்டு அறியா மெய் அறிவி
னால்=(சர்வஜகத்தும்பிரமரூபமேயென்றும்) தனதுசெயல்மாத்திர
மன்றி வேறொன்றைக்கற்பித்தறியாத தத்துவஞானத்தினால்—ஊறு
இல்=இடையூறு ஒன்றுமில்லாமல்—இந்த உடம்புடன் வேறு பெ
ற்று=இவ்வுடம்பினுடனே இதற்குவிலட்சணமான பிரமத்தையடை
ந்து—ஏறி நின்றவனே=(ஞானபூமியின்முடிவில்) ஆரூடனாய்நிற்
குஞ்சீவன்முக்தனே—இன்பம் எய்துவான்=(பிரமபூதமான) நிரதி
யானந்தமடைவன்.—எ-று.

விட்சேபவேதுவானஇராஜோகுணமும், லயவேதுவானதமோகு
ணமுமங்கழுன்றதாற்சர்வவிருத்திகளுமொழிந்து நிருத்தமாய்ச் சம்ஸ
காரமாத்திரமாக அவசேஷித்தமனத்தினனாகியென்பார், "தேறுநெ
ஞ்சினனாய்" என்றார். "தன்செயலலால்வேறுகண்டறியா" என்
பது, மெய்யுணர்வின்விசேஷணம். மெய்யுணர்வின்செயலாவது அ
ந்தை, மமதைரூபச்செருக்ககற்றிச் சித்தமானசீவபாவைக்கியத்தே

ற்றுவிப்பதும், சர்வஜகத்தும் பிரமமாத்திரமெனத்தோற்றுவிப்பது
மாம். "வேறு" என்றது, அகம்விருத்திவிஷயமான பஞ்சகோசங்க
ளையும், இதம்விருத்திவிஷயமான ஆகாசாதிகளையும். "ஊறு" என்
றது, லயம் விட்சேபமுதலிய பிரதிபந்தங்களை. (உ௦)

[முன்சொன்னயோகியின்ஆநந்தத்தை வெளிப்படையாக விரு
பணஞ்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இழியாதிந்த யோகத்தை யென்றுந்தலைநின் றவனென்று
மழியாவின்பத் திணையின்பத் தாலேயடையு மதுவிற்க
வொழியாவெல்லா வுயிர்களுந்தன் னுள்ளேகாணு மவற்றுள்ளே
கழியாதெய்குந் தானின்ற பரிசுந்தெரியக் காணுமால். (உக)

இ-ள். இழியாது=(அடிக்கடிப்பிரதிபந்தமுதிப்பதால் மனமான
துசலித்துத் தானேறியயோகத்தினின்றும்) இறங்கிவிடாமல்—இந்த
யோகத்தை="போகமாய்த்துப்புலன்களைப்போக்குறுத்து" என்ப
துமுதலியவாக்கியங்களால் பூர்வம்அருளிச்செய்தயோகத்தை—என்
றும்=சர்வதா—தலை நின்றவன்=தலைமையாக (அநுஷ்டித்து) நிற்
பவன்—என்றும் அழியா இன்பத்திணை=எப்பொழுதுங்கெடாத பிர
மானந்தத்தை—இன்பத்தாலே அடையும்=அநாயாசமாகவேஅநுப
விப்பவன். "இழியாது" என்றதால், கிட்டுக்குருவி தர்ப்பை
நுனிபோலுந் தனது மூக்கினுற்சமுத்திரசலத்தைத் துளிதுளியாகக்
கவர்ந்துகரையில்விட்டு அதுவற்றிப்பாழாகும்படிபண்ணுவாமென்று
தான்கொண்டதைரியம்போலும் தைரியத்தோடுகூடியென்பதுபெற
ப்படுகின்றது. இன்பத்திற்கு, "என்றுமழியா" என்னும்விசேஷண
ந்தந்தது ஐந்தியமான விஷயசுகத்தினும் வேறுபடுத்தற்பொருட்டு;
இப்படிப்பட்டநிரதிசயபிரமாநந்தத்தை யோகி சர்வவிருத்திகளுமி
றந்தசித்தத்தால் லய,விட்சேபங்களினும்விலட்சணமாக அநுபவியா
நிற்பன். விட்சேபம்இருக்குமாயின் விருத்தி அவசியமுண்டாம். லயம்
உண்டாமாயின் மனமானது சொரூபமாகவே அசத்தாம்; ஆதலால்
லய, விட்சேபங்களினும்விலட்சணமாகச் சர்வவிருத்திகளினின்றும்
விடுபட்டசூட்சுமமானமனத்தினால் கேவலம் அஸம்பிரக்ஞாதசமாதி
யிலேயே சுகாநுபவம்யோகிக்குளதாமென்க. "இன்பத்தாலே" என்
னுமொழியால்பிரதிபந்தமான அந்தராயங்களினின்நீக்கியருளிச்செய்
னர்; வியாதி, ஸ்தியானம், சமுசயம், பிரமாதம், ஆலசியம், அவி

ரதி, பிராந்திதரிசனம், அலப்தபூமிகத்வம், அநவஸ்திதத்வம் இவ்
வொன்பதுபிரகாரமானசித்தவிட்சேபங்கள் அந்தராயமெனப்படும்.
யோகத்தினின்றும் பகிர்முகமாக்குவது சித்தவிட்சேபமெனப்படும்.
அச்சித்தவிட்சேபமே யோகத்திற்கு விரோதியாவதால் அந்தராயமெ
னப்படும். அவைகளிலும் சமுசயம், பிராந்திதரிசனமென்னும் இவ்
விரண்டும் விருத்திநிரோதரூபயோகத்திற்கு நேரே விரோதிகளாம்
வியாதிமுதலியமற்றைநிபித்தங்களோ சர்வதாவிருத்தியின் *சஹ
ரிதமாவதால் அவ்விருத்திக்கேவிரோதிகளாம். க - வாத, பித்தமு
லிய தாதுக்களின்விஷமத்தன்மையிலிருந்ததால் உளதாகாநிற்கு
சுரமுதலியவிகாரங்கள் வியாதி. உ - யோகசாஸ்திரம் அறிந்தோர்
பயில்வித்தும் சிடனிடத்து ஆசனமுதலியகர்மங்களின் அயோக்கி
த்தன்மை ஸ்தியானம். ௩ - இந்தயோகமானது நமக்குச் சித்தமா
ம்படிசெய்யயோக்கியமோ! அல்லவோ என்றிவ்வாறு பாவாபாவரூ
இருவிதவிஷயமுடைய ஞானம் சமுசயம். ௪ - சமாதியின்சாதன
களையநுஷ்டிக்கும்படியான சாமர்த்தியமிருந்தும் அநுஷ்டியாதிரு
தல் பிரமாதம்; மற்றோர்விஷயத்திற்பிரவிர்த்திப்பதால் யோகசாத
ங்களிலுள்ள உதாசீனத்தன்மை பிரமாதமென்றபொருள்; ரு - இ
வுதாசீனத்தன்மை இல்லாதிருந்தாலும் சுமுதலியதாதுக்களின் விரு
த்தியினாலும், தமோகுணத்தின் விருத்தியினாலும் சரீரத்தின்கண்ணும்
சித்தத்தின்கண்ணும் உளதாகுங்குருத்துவத்திற்கு ஆலசியமென்
பெயர்; இவ்வாலசியம்வியாதிரூபமாகப்பிரசித்தமில்லையாயினும் யோ
கத்தின்கட்பிரவிர்த்திக்குவிரோதியேயாம். சு - [illegible]தானும் ஒருவி
யவிசேஷத்தில் சித்தத்திற்கு நிரந்தரம்அபிலாஷை அவிரதியாம்.
எ - யோகத்திற்குச்சாதனமல்லாதவற்றில் சாதனத்வபுத்தியும், யோ
கசாதனங்களிடத்து யோகசாதனமல்லவென்னும்புத்தியும் பிராந்தி
தரிசனமாம். அ - சமாதியின் ஏகாக்கிரத்தன்மையாகியபூமிகையி
லாபத்திற்கு அலப்தபூமிகத்வமென்றபெயர். இதற்கு கூறிப்த
மூடம், விக்ஷிப்தங்களின்பிராப்தியென்றபொருள். கூ - அச்சமா
பூமியடையப்படினும் தனதுபிரயத்தனக்குறைவினால் சித்தத்திற்
அப்பூமியில் ஸ்திதியடையாமைஅநவஸ்திதத்வமாம்; இவ்வொன்ப
பிரகாரமான சித்தவிட்சேபங்களை யோகமலமென்றும், யோகப்பிர
பட்சமென்றும், யோகாந்தராயமென்றுங்கூறுவர்.) [இவ்வாறு
நிரோதசமாதியினால் துவம்பதத்தின் லட்சியார்த்தரூபமும், தற்ப
த்தின் லட்சியார்த்தரூபமுமான சுத்தசேதனத்தின் சாட்சாத்கார

* சஹசரிதம் = கூடவிருப்பது.

உண்டானதன்பின்னர் அந்தலட்சியசேதனங்களின் ஏகத்தன்மையை
விஷயமாகவுடையதும், தத்வமசியாதிவேதாந்தவாக்கியங்களால் ஜந்
நியமாவதுமானநிருவிகற்பசாட்சாத்காரரூப அந்தக்கரணத்தின்விரு
த்தி உண்டாகாநிற்கும்; இதனை வேதமறிந்தபெரியோர் பிரமவித்தை
யென்பர்; அத்தத்வசாட்சாத்காரப்பிரமவித்தையினால் அவித்தை,
அதன்காரியமானபிரபஞ்சம் இவைகளை நிவிர்த்தித்து இவ்வதிகாரி
புருஷன் அபரிச்சின்னபிரமரூபமான சுகத்தையநுபவியாநிற்பனென்
னும் இச்சர்வார்த்தங்களையும் ஸ்ரீ-பகவான் பிரதிபாதனஞ்செய்யத்
தொடங்கி முன்னர் துவம்பதத்தின்லட்சியார்த்தத்தை நிருபணஞ்
செய்கின்றார்.] அது நிற்க—ஒழியா எல்லா உயிர்களும் = ஒன்றுந்
தவிராமற்சர்வபூதங்களையும்—தன் உள்ளே காணும் = ஆன்மாவிட
த்திருப்பதாகப்பார்ப்பன்; —அவற்றுள்ளே = அச்சர்வபூதங்களினுள்
ளே—கழியாது எங்கும் = நீங்காமலெங்கும்—தான் நின்ற பரிசும் =
தான் நிற்கின்றதன்மையையும்—தெரியக் காணும் = அபரோட்சமா
கப்பார்ப்பன்.—எ-று. அல் - அசைநிலை.

சாட்சியாகிய ஆன்மாவின்கண் அத்தியாசமாயிருக்குஞ்சாட்சிய
ரூபமான சர்வபூதங்களையும் அச்சாட்சியாகிய ஆன்மாவின்கண்ணே
கற்பிதரூபமாகச்சாட்சாத்கரிப்பன், ஸ்தாவரஜங்கமரூபமானசர்வபூத
ங்களிலும் சாட்சியாகியஆன்மாவைச் சாட்சியமான அவற்றிற்குப்பிரு
தக்காகவே சாட்சாத்கரிப்பனென்பதுகருத்து.

[இப்பொழுது தத்பதப்பதார்த்தத்தை நிருபணஞ்செய்கின்றார்.]

யாவனொருவ னென்னையெல்லா வுயிர்களிடையு மென்னி
டையே, மேவவெல்லா வுயிர்களையும் வேறாகாதே மெய்கான்
பான், தேவர்பகைமுன் செகுத்தோனே யவன்யாதேனுஞ் செ
ய்திடினு, மாவவவனு கின்றேன்யா னதுநீயேது மையுறேல். (உக)

இ - ள், தேவர் பகை முன் செகுத்தோனே = தேவர்களின்சத்
துருக்களாகியஅசுரர்களை முன்னேஅழித்தஅருச்சுனா—யாவன் ஒரு
வன் = எந்த யோகியானவன்—என்னை = (தத்துவமசிவாக்கியத்தில்
தற்பதார்த்தரூபனான) என்னை—எல்லா உயிர்களிடையும் = சர்வபூத
ங்களிடத்தும்—என்னிடையே = (பரமேசுரனான) என்னிடத்தே—
பொருந்தச்சர்வபூதங்களையும்—வேறாகா
மேவ எல்லா உயிர்களையும் = தே மெய் காண்பான் = அபேதமாகவேசமுசயவிபரீதமில்லாமற்பார்ப்
பனோ—அவன் = அந்தயோகிபுருஷன்—யாதேனும் செய்திடினும் =
எவ்வகைப்பட்ட வியவகாரங்களைச்செய்யினும்—யான் அவன் ஆகி

ன்றேன் = (சர்வபூதங்களிலுமுள்ள) தற்பதார்த்தரூபனானான் த்வம் பதார்த்தரூபனான அவனுக்காகின்றேன்;—அநு நீ எதும் ஐயுறேல் = அவ்விஷயத்தில் அருச்சுனநீ சிறிதுஞ்சந்தேகமுறாதொழிதி.—எ-று.

"ஆவ" என்பது, ஆவாஎன்னும்வியப்புச்சொல்; இதுஞானநிஷ்டையின்மகிமையைநாடிவக்கதென்றறிக. பரமேசுரனான என்னைச் சர்வப்பிரபஞ்சத்திலுஞ்சத்தாஸ்புரணரூபமாகவும், என்னிடத்துஆரோபிதமானசர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் அதிஷ்டானரூபனானஎனக்கு அந்நியமில்லாமலும் அபரோட்சமாக யோகிஅறிவனென்பார், "யாவனொருவனென்னையெல்லா வுயிர்களிடையுமென்னிடையே, மேவவெல்லா வுயிர்களையும் வேறாகாதேமெய்காண்பான்" என்றார். "அவனாகின்றேன்யான்" என்றது, முன்சொன்னசுத்த தத்துவம்பதார்த்தங்களின்அபேதரூபமான தத்துவமஸிவாக்கியார்த்தமென்க. நிஷித்தகர்மங்களிற்பிரவிர்த்திப்பிக்கத்தக்கவைகளான இராகத்துவேஷங்கள் ஞானியினிடத்தில்லாமையால் அவனுக்கு நிஷித்தகர்மங்களிற்பிரவிர்த்திகூடாதேனும் நிஷித்தகர்மங்களிற்பிரவிர்த்தி அவனுக்கங்கேசித்து ஆன்மஞானத்தைத் துதித்தற்பொருட்டு, "அவன்யாதேனுஞ்செய்திடினும்" என்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்தனரென்றறிக. (௨௨)

[பிரமநிஷ்டர்களுள்ளே சர்வபூததயாபரனான பிரமநிஷ்டனே சிரேஷ்டனென்றருளிச்செய்கின்றார்.]

இடரானதுதா னின்பந்தான் யாவர்க்கேனு மாயிடிமேற்
படராநின்ற வவைதானு முறுவான்பரமயோகி யென்பான்
சுடராநின்ற வடிவேலோய் துணிநீயென்று துழாயலங்க
லடராநின்ற நெடுமுடியோ னருளிச்செய்ய வவனுரைப்பான்.()

இ-ள். இடரானதுதான் = துக்கமாதல்,—இன்பந்தான் = (அல்லது) சுகமாதல்—யாவர்க்கேனும் ஆயிடின்மேல் = யார்க்கேனும் வருமாயின்—படராநின்ற அவை = அந்நியர்க்குவாராநின்ற அச்சுகதுக்கங்களை—தானும் உறுவான் பரமயோகி என்பான் = (தன்னிடத்திற்போலத்) தானும் அடையாநிற்பவன் யாவன் அவன் மேலானயோகியென்றுசொல்லப்படுவான்;—சுடராநின்ற வடிவேலோய் = ஒளிராநின்றகூர்மைபொருந்தியவேலையுடையஅருச்சுனா—நீ துணி என்று = நீ நிச்சயிப்பாயென்று—துழாய் அலங்கல் அடராநின்ற நெடு முடியோன் அருளிச்செய்ய = துளபமாலைநெருங்கியுள்ள நீண்டமுடியை

யுடைய ஸ்ரீ-பகவான் உபதேசிக்க—அவன் உரைப்பான் = அதுகேட்ட அருச்சுனன்விளம்புவான்.—எ-று.

"தானுமுறுவான்" என்றது, சர்வான்மதரிசனத்தாலென்க. இப்படியேவாசிட்டத்தும், "சுகமுற்றோர் பாலிருக்கிற் சுகமேசேர்வன் றுயருற்றோர் பாலிருக்கிற் றுயரேசேர்வன், சகமுற்று நட்பாவே னுதலாலே தவருறுமோ யற்றாவி தழைத்துவாழ்ந்தேன்" என்று ஸ்ரீ-புசண்டர் அருளிச்செய்திருப்பதுகாண்க. (௨௩)

[பூர்வம் ஸ்ரீ-பகவானால் விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட மனோநிரோதரூபமானயோகத்தைநிஷேதிப்பவனாய் அருச்சுனன்விளம்புகின்றான்.]

எல்லாவுயிரு மொன்றாகப் பார்ப்பதியோக மெனவுரைத்தாய்,
மல்லார்தோளா யிதற்குநிலை காணேன்மனமா கின்றவிது, நில்
லாவியற்கைத் தாய்ப்புலனைக் கலக்குமதனை நிலைநிறுத்த,
ல்லாதெனவுங் காற்றடக்கற் கொக்குமெனவு முணர்கின்றேன்.()

இ-ள். மல் ஆர் தோளாய் = வலிபொருந்தியபுயத்தையுடைய ஸ்ரீ-பகவானே—எல்லா உயிரும் ஒன்றாகப் பார்ப்பது = சர்வபூதங்களையுஞ்சமமாகப்பார்ப்பது—யோகம் என உரைத்தாய் = யோகமென்றருளிச்செய்தீர்;—இதற்கு நிலை காணேன் = இந்தயோகத்திற்கு ஸ்திரமானஸ்திதியை என்னிடத்துக்கண்டிலேன்.—[ஏனெனின்? அதற்கேதுக் கூறுகின்றான்.] மனம் ஆகின்ற இது = மனமென்றுசொல்லப்படுகிற இது—நில்லா இயற்கைத்து ஆய் = சஞ்சலசுபாவமுடையதாய்—புலனைக் கலக்கும் = சரீரேந்திரியங்களைக் கலக்கப்பண்ணுகிறது;—அதனை நிலை நிறுத்தல் = அம்மனத்தை (ஓர்க்ஷணமாத்திரமும்) ஸ்திரமாகநிறுத்துதல்—ஒல்லாது எனவும் = ஏலாதெனவும்,—காற்று அடக்கற்கு ஒக்கும் எனவும் = வாயுவைநிறுத்துதற்குச் சமானமாகுமெனவும்—உணர்கின்றேன் = கருதுகின்றேன்.—எ-று.

"நிலை" நிர்க்ககாலபரியந்தமான இருப்பு. "கலக்குவது" பரவசமாகப்பண்ணுவது. "ஒல்லாது" என்றது, மனமானது யாதானும் ஓர்விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்கின் அதினின்றும் நிவிர்த்திக்கக்கூடாததலாலும், அநேகஜநநங்களின் அநேகமாயிரம் விஷயவாதனை பலவாறுதலாலும், நாகபாசம்போலும் பேதிக்கக்கூடாமையிகளோடுகூடியிருத்தலால் எனவும் என்க; இப்படியே வாசிட்டத்திலும், "கடுமைவன் பேய்களனும்என்க; இப்படியே வாசிட்டத்திலும், "கமெனவன் பேய்களனுமென்க; ..." கொடிதாகும் மலைகளினுங் கடக்கற்கொண்ணு, நெடுவயிரத் திவிற் கொடிதாகும் மலைகளினுங் கடத்தற்கொண்ணா, நெடுவயிரத் தி

ங்குமினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதுந் தோன்றுமூலங், கெடுமுலகி லு
ண்டெனிலுண் டிலதாகி விலகிதனைக் கெடுத்தல்வேண்டும்" என்று
ஸ்ரீ-ரகுநந்தனரால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதுகாண்க. (௨௪)

[மேலேச்செய்யுளில் அருச்சுனனுற்செய்த ஆட்சேபத்தை நிவிர்த்திசெய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான்கூறுகின்றார்.]

இவ்வகை விசையன்கூற மாயவ னியம்புகின்றான்
ஐவகைப் புலனுநெஞ்சு மடக்குகை யரிதானுலு
முப்வகை யோகம்யாவு முயற்சியி ளுலுமோவ்வா [னும்.
வைவகைப் புலன்செயின்ப மனைத்தையும் வெறுத்தலா

இ-ள். இவ்வகை விசையன் கூற=இவ்வாறு அருச்சுனன் ஆட்சேபிக்க—மாயவன் இயம்புகின்றான்=ஸ்ரீ-பகவான் அதற்குச் சமாதானமருளிச்செய்கின்றார்.—ஐவகைப்புலனும்நெஞ்சும்=ஐந்து கூறுபாடான இந்திரியங்களையும், அந்தக்கரணத்தையும்—அடக்குகை=நிக்கிரகிக்குந்தன்மை—அரிது ஆனாலும்=அரியதென்பது சமுசயமில்லையாயினும்—உப்வகை=(ஒருவன்)தான்கடைத்தேறும்படிக்கு(ச்செய்யும்)--யோகம் யாவும் முயற்சியினாலும்=யோகத்தின்சர்வாப்பியாசங்களினாலும்,—ஒவ்வா=ஒவ்வாத—ஐவகைப் புலன் செய்=ஐந்துகூறுபாடுடைய இந்திரியங்களால்உண்டாக்காநின்றும்—இன்பம் அனைத்தையும் வெறுத்தலானும்=கண்ட கேட்டவிஷயசுகங்களனைத்தையும்வேண்டாதொழிக்கும்வைராக்யத்தினாலும்—எ-று.
இதுகுளகம். (௨௫)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

வெய்ய நெஞ்ச மடங்கிடும் வேறிதற்
கைய மில்லையென் றேயறி யாதலாற்
பைய வேக ரணம்பதி னன்கையுங்
கைகடந்தவர் யோகமுங் கைகண்டார். (௨௬)

இ-ள். வெய்ய நெஞ்சம் அடங்கிடும்=கொடிய அந்தக்கரணமானது (இந்திரியங்களோடுகூட) நிரோதமாம்;—இதற்கு வேறு ஐயம் இல்லை என்றே அறி=(முன்சொன்ன அப்பியாசவைராக்கியங்களால் அந்தக்கரணம்நிரோதமாமென்னும்) இவ்விஷயத்தில் வேறொரு சந்தேகமில்லையென்றேயறி.—ஆதலால்=ஆகலினால்,—பைய வே=பூமிகையின் ஐயக்கிரமமாகவே—கரணம் பதினன்கையும் கைகடந்தவர்=கரணங்கள் பதினன்கையும் (தமது)வசமாகப்பண்ணினவர் யாவர் அவர்—யோகமும் கைகண்டார்=யோகமுஞ்சித்தியாகப் பெற்றவராம்.—எ-று.

தன்னை வசமாக்காதவனுக்கு வெருவிதநாயஞ்செய்தலின், "வெய்யநெஞ்சம்" என்றார். உகி-ம்செய்யுளின்முற்பாதியில் நடை நிக்கிரகங்கூடாதென்றும், பிற்பாதியில் கிரமநிக்கிரகங்கூடுமென்றும் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்தனர்; அதற்கபிப்பிராயம்: சுரோத்திராதி, வாக்காதி இந்திரியங்களின்கோளகைகள்போல மனத்தின்கோளகையென்னும்இருதயகமலம் நிரோதஞ்செய்யக்கூடாமையின் அம்மனத்தைக்கிரமமாகவேநிக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்பதாம். இப்படியே "ஊக்கமெனு யா)ல்லது வெலப்படா தன்றாம், வேகமத்தயா வச்சு சத் தவால்வெலப் படுமோ, வேகபோதத்தை யறிதனல் வருட னை ய்தல், சோகவாதனை ..வுயிர்தோன்றுறு தொடுக்கல்" எ-ம், "உனை செய்தால் வகையுமென்றகை யொன்றுமை கங்களாகும், புனையிலா விவற்றுக்குள்ள மொடுங்குதல் புயன்மறைக்குத, தனையுடை நானி போலாகு சாற்றுமு தங்களன்றி, வினாவினொடு சுடர்ப்பார்நியம் விட்டிரு ளிருளாற்றீர்ப்பார்" எ-ம் ஸ்ரீ-வசிட்டபகவானாலும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; இவரால்அருளிச்செய்யப்பட்டஅத்தியான்மவித்தை, சாதுசங்கம், வாசனாக்ஷயம், பிராணசலனநிரோதமென்னும் நான்குபாயங்களும் ஸ்ரீ-பகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அப்பியாசம், வைராக்கியம் என்னும் இரண்டுபாயங்களுள்ளே அந்தர்ப்பாவமாம். அபரவைராக்கியம், பரவைராக்கியம்என வைராக்கியம் இருவகைத்து; அவற்றுள், அபரவைராக்கியமாவது;—யதமானம், வியதிரேகம், ஏகேந்திரியம், வசீகாரம் எனநால்வகைத்தாம்; இவற்றுள் யதமானவைராக்கியம், இந்தச்சகத்தில் எது சாரம், எது அசாரம் எனக் குருசாஸ்திரங்களால் நிச்சயிப்பேனென்னும் உத்தியோகமாம். வியதிரேகவைராக்கியம், தனதுசித்தத்தின்கண் பூர்வமுள்ளதோஷங்களுள்ளே அப்பியாசித்தவிவேகத்தால் இவ்வளவுதோஷம் நீங்கிற்று, இவ்வளவுதோஷம் மீந்திருக்கிறதென்று பகுத்தறிவதாம். ஏகேந்திரியவைராக்கியம், சித்தத்தில்நுலமான ஆசையிருந்தும் துக்கமென்று நிச்சயித்து விஷயங்களிற்பிரவிர்த்தியாதிருத்தலாம். வசீகாரவைராக்கியம், ஆசைநுலமாக எழாமல் அந்தக்கரணத்தில் சம்ஸ்காரமாத்திரமாகஇருப்பதாம். சம்ஸ்காரமாத்திரமான ஆசையும் ஆன்மசாட்சாத்காரத்தின்பின்னர் நீங்கிவிடுதேபரவைராக்கியமாம். வசீகாரவைராக்கியம் ஸம்பிரக்ஞாதசமாதிக்கு அந்தரங்கசாதனம்:

அஸம்பிரக்ஞாதசமாதிக்குப் பகிரங்கசாதனமாம்; அவ்வஸம்பிரக்ஞாதசமாதிக்குப் பரவைராக்கியமே அந்தரங்கசாதனமாகும் என்றறிக.

[யோகப்பிரஷ்டனுக்கு உறும்பலனையறிய அருச்சுனன் வினவுதல்.]

என்று கூற விசைய னியம்புவா
னின்று யோகத் திலெநெடு நாளெலாம்
பொன்றுங் காலத் தயர்ந்துயிர் போயினாற்
சென்று நற்கதி யேயன்று சேருமோ. (உ௭)

இ-ள். என்று கூற=(அந்தக்கரணத்தை வசம்பண்ணாதோர்க்கு யோகம் அரியதேனும் அதனைவசம்பண்ணினோர்க்கு எளிது) என்று (ஸ்ரீ-பகவான்) அருளிச்செய்ய—விசையன் இயம்புவான்=அருச்சுனன் வினவுவான்;—நெடு நாள் எலாம்=வெகுகாலமுழுவதும்—யோகத்திலே நின்று=ஞானபூமியின் (அப்பியாசத்திற்சிரத்தையோடு கூடி) நின்று—பொன்றும் காலத்து=மரணமாகுஞ்சமயத்தில்—அயர்ந்து உயிர் போயினால்=(ஞானத்தை) மறந்து உயிரானது நீங்கின்—அன்று சென்று=அப்போது (அவன்) சென்று—நற்கதி சேருமோ=நற்கதியடைவனோ? (அல்லது, துர்க்கதியடைவனோ?)—எ-று. ஏ-அசைநிலை. இது குளகம்.

யோகத்தினின்றுஞ்சலித்தமனமுடையவனுயென்பார், "அயர்ந்து" என்றார். (உ௭)

[இப்போது பூர்வம்விருவியசமுசயத்தின்பீஜத்தைத் வெளிப்படையாகநிருபணஞ்செய்கின்றான்.]

யோக மேவ வினைக ளொருவினான்
மோக மேவலின் யோக முடிந்தில
னேக மேயிரு பாலும் விடாநிற்க
மேக மேயென வீய்ந்து கழியுமோ. (உ௮)

இ-ள். யோகம் மேவ=ஞானசித்தியின்பொருட்டு—வினைகள் ஒருவினான்=(பரலோகசாதனங்களான) கர்மோபாசனைகளினின்றும்நீங்கினான்;—மோகம் மேவலின்=மூடமுடைமையின்—யோகம் முடிந்திலன்=யோகசித்தியடைந்திலன்;—ஏகமே=சுவகதாதிபேதமிறந்துள்ள ஸ்ரீ-சுவாமீ!—இருபாலும் விடா நிற்க=இப்படிப்பட்டவுபயபிரஷ்டனானபுருஷன்—மேகமே என=(வாயுவினால்பூர்வமேகத்தினின்றும்பிரிக்கப்பட்ட)மேகமானது பூர்வமேகத்தினின்றும்

பிரஷ்டமாய் உத்தரமேகத்தையடையாமையின் மழைபெய்யும்யோக்கியமற்றதாய் மத்தியிலே நாசமடைவதுபோல—வீய்ந்து கழியுமோ=நாசமாய் ஒழிவனோ?—எ-று. இதுவுங்குளகம்.

"மோகமும்" என்றது, பிரமத்தோடான்மாவினது ஐக்கியம்அறியாமையை. (உ௮)

[பூர்வம்விருவியசமுசயத்தைநிவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டு அந்தர்யாமியாகியகிருஷ்ணபகவானைக்குறித்து அருச்சுனன்பிரார்த்திக்கின்றான்.]

[வேறு.]

ஐய விதுவென் மனத்தினின் மற்றிந்த
வைய மறுக்கவல் லாரில்லை நீயன்றி
யுய்ய விதனை யுரையென்ன யோகத்தின்
மெய்ய னதனை விரிய வுரைக்கின்றான். (உ௯)

இ-ள். ...மனத்தினில் மையல் இது=எனது மனத்தின் கண்ணுள்ள மய...ரூபமானசமுசயம் இதுவே;—இந்த ஐயம் அறுக்க வல்லார்=இச்சமுசயத்தைச்சேதிக்கத்தக்கசமர்த்தர்—நீ அன்றி மற்று இல்லை=நீதவிரன்றிப் பிறிதொருவருமில்லை;—(இக்காரணத்தால்) ...ன் கடைத்தேற—இதனை உரை என்ன=இச்சமுசயத்தின் உத்தரத்தை அருள்வீராகவென்றருச்சுனன்கேட்க—யோகத்தின் மெய்யன்=யோகத்தின் உண்மையை அறிந்த சர்வக்ஞராகிய ஸ்ரீ-பகவான்—இதனை=இச்சமுசயத்தின் உத்தரத்தை — விரிய உரைக்கின்றான்=விரிவாகஅருளிச்செய்கின்றார்,—எ-று.

"நீயன்றி" என்றதன்கருத்து: பரமகுருவும், சர்வக்ஞரும், சர்வசாஸ்திரங்களின் கர்த்தாவும், பரமகிருபாலுவும் நீரேயென்பதாம். ()

[மேலைச்செய்யுட்களால் அருச்சுனன்விருவியசந்தேகத்தைநிவிர்த்திசெய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

பொய்ம்மை யடையாப் புலனுடை மாந்தர்க்
கிம்மை யிடையு மறுமை யுலகத்தும்
வெம்மை யடைகிலர் மெய்ம்மைவிடா ரென்றுஞ்
செம்மை தெளியினுஞ் செப்புதுங் கேளாய். (௩௦)

இ-ள். (அருச்சுனா) பொய்ம்மை அடையா=பொய்மையையடையாத—புலனுடை மாந்தர்கள்=அறிவினையுடையயோகப்பிரஷ்டர்—

இம்மையிடையும் மறுமை உலகத்தும்=இகலோகத்தும், பரலோகத்தும்—வெம்மை அடைகிலர்=விநாசமடையார்கள்.—[இதற்குக்காரணங்கூறுகின்றார்.] என்றும் மெய்மை விடார்=எப்போதும் மெய்மையைவிடாதவர் (ஆதலால்,)—செம்மை தெளி=செம்மையாக (இதனைத்) தெளிவாய்,—இன்னும் செப்புதும் கேளாய்=மேலுங்கூறுதுங்கேட்பாய்,—எ-று.

"பொய்மை" என்றது, பொய்யானசம்சாரத்திற்குக்காரணங்களான வினைகளை. "மெய்மை" என்றது, சத்தியமான்பிரமத்தையடைதற்குக்காரணங்களானசிரவணாதிகளை. இகலோகத்தில்விநாசம், துர்க்கீர்த்தி: பரலோகத்தில் விநாசம், நரகப்பிராப்தி. "மையலினுவெண்மனத்தினின்மற்றிந்த, ஐயமறுக்கவல்லாரில்லையென்றி" என்றுமேலைச்செய்யுளில் அருச்சுனன்வினவினதால், "செம்மைதெளிவின்னுஞ்செப்புதுங்கேளாய்" என்றார். யோகசித்தியின்பொருட்டுப்பரலோகசாதனங்களானகர்மங்களைவிட்டிருப்பினும் பெரும்பயனாபிரம[illegible]த்திற் சதாஇருத்தலின், "வெம்மையடை[illegible]" என்றார்.பிரமவிசாரம் பெரும்பயன்என்பதற்குஸ்மிருதி; [illegible]

[illegible]

யாத ‖ இ-ள். எந்தப்புருஷனுடையமனமானது பிரமவிசாரணையில் ஒருக்ஷணப்பொழுதேனும் அழுந்தியிருக்குமோ அந்தப்புருஷனானவன் சகலபுண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தவன். அவனே எல்லாப்பூமிகளையுந்தானஞ்செய்தவன். அவனே ஆயிரம் எக்ஞஞ்செய்தவன். அவனே பிரமாதிதேவர்களைப்பூஜித்தவன். அவனுடைய பிதிர்க்கள் சம்சாரத்தினின்றும் உத்தரிக்கப்பட்டார்கள், இவன் மூன்றுலோகங்களிலும் பூஜிக்கத்தக்கவன்.—எ-று. (௪௰)

[சுபகாரியஞ்செய்யும் யோகப்பிரஷ்டன் இரண்டுலோகங்களிலும் நாசமடையானாயின் வேறே என்னபயனையடைவான் என்றருச்சுனனுக்கெழுந்தசங்கையைப்பற்றி ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

யோக முடியா திடையே யிறந்தவன்
யாக வினைபல செய்தாங் கிசைந்திடுஞ்

சோகமி லுடெய்தித் துன்பந் தொடராதே
போக நுகர்ந்துபல் காலங்கள் போயபின். (௪௧)

இ-ள். யோகம் முடியாது இடையே இறந்தவன்=(தான்ஆரம்பித்த) யோகமானது நிறைவேறாமல் மத்தியிலேமரணமானவன்—யாக வினை பல செய்து இசைந்திடும்=(உபாசனையோடுகூட) அசுவமேதமுதலிய அநேககர்மங்களைச்செய்த (புண்ணியவான்களால்) அடையப்படும்—சோகம் இல் நாடு எய்தி=பிரமலோகத்தை (அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால்) அடைந்து—ஆங்கு=அங்கே—துன்பம் தொடராதே=துன்பந்தொடராமல்—போகம் நுகர்ந்து=போகங்களநுபவித்து—பல் காலங்கள் போய பின்=பிரமாவின்ஆயுள்பரிமாணசம்வத்சரபரியந்தம்நிவாசஞ்செய்து அதன்அநந்தரம்,—எ-று. (௪௧)

இதுகுளகம்.

[இதுவுமது.]

சிறந்த வரசர் திருக்குலத் தாத
லறந்தரு யோகிக டங்குலத் தாதல்
பிறந்து பெறுவதெல் லாமெய்திப் பின்னு
மறந்த வியோக மகிழ்வுட னெய்தும். (௪௨)

இ-ள். சிறந்த அரசர் திருக் குலத்து ஆதல்=(செல்வம், குணம், சு[illegible]தம் இ[illegible]வைகள்) சிறந்த அரசர்களின் திருக்குலத்திலாவது,—அறம் தரு=அற[illegible]தரப்பட்ட—யோகிகள்தம் குலத்து ஆதல்=பிரமவித்தையு[illegible]யதரித்திரராகிய பிராமணரின் குலத்திலாவது—பிறந்து=ஜநித்து—பெறுவது எல்லாம் எய்தி=அதில் அடையத்தக்கன அனைத்[illegible]—பின்னும்=பின்னரும்—மறந்த யோகம்=(கீழ்ப்[illegible]யுமடைந்து—[illegible] மரணகாலத்தில்) மறந்தயோகத்தை—மகிழ்வுடன் எய்தும்=வருத்தமில்லாமலேஅடைவன்.—எ-று.

இச்செய்யுளில் முதற்சொன்னயோகப்பிரஷ்டன் பூர்வம் அநுபவித்துள்ளபோகவாசனையால் விஷயங்களின் இச்சையுடையவனெனவும், பின்சொன்னயோகப்பிரஷ்டன் வைராக்கியபாவனையின் திடத்துவத்தால் விஷயங்களின் இச்சைவிட்டவனெனவுமறிக; இவன் மரணத்தின்பின் பிரமலோகத்தையடையாமலே பிரமவித்தையுடையரும்,போகாப்பியாசமுடையருமாகிய தரித்திரபிராமணகுலத்தில் ஜநநமடைவன்: இராஜகுலத்தில் ஜநநமடையான். இவ்வுலகில் பவித்திரரும்; ஸ்ரீமான்களுமாகிய இராஜாக்களின் கிரகத்தில்யோகப்பிரஷ்டனுக்குச் சநநமானது அநேககிரந்தங்களாலுளதாம்; ஆத

லால், அந்தச்சநநம் துர்லபமாம். பவித்திரரும், பிரமவித்தையுடையருமாகிய தரித்திரபிராமணகுலத்திலுள்ளாருக்குஜநநம் பிரமாதத்திற்கு ஏதுபூதமான தனமுதலியபதார்த்தங்களையடையாமையின் அந்தத்துர்லபஜநநத்தினும் அத்தியந்தர்துர்லபமாம்; ஆகலின், இந்தச்சநநம் துர்லபதரமென்பார், அறந்தருயோகிகடங்குலத்து'' என்றார்.மொழிபெயர்த்தவாசிரியர், "பிறந்துபெறுவதெல்லாபெய்தி, மறந்தவியோகமகிழ்வுடனெய்தும்'' என்றது, முன்சொன்ன இருவிதஜநநங்களுந்துர்லபமென்பதில் ஏதுகூறினது. "மறந்தவியோகமகிழ்வுடனெய்தும்'' என்றதன்றாற்பரியம், பூர்வஜநநத்தில் அநுஷ்டித்து மரணகாலத்தில் மறந்தயோகபூமிகளை அதிகப்பிரயத்தனமில்லாமலடைந்துமேற்பூமிகளையடையஅதிகப்பிரயத்தனஞ்செய்வனென்பது. இங்கே அருச்சுனன்வினாவினதுபோலவே வாசிட்டத்தும் ஸ்ரீ-ராமச்சந்திரரால், "இவணுமுயர்பூ மியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றும் வேறொன்றைக், கவர்வுற் றடைந்தோ ருயிர்மாய்ந்தாற் கலந்துமேவுங் கதியேது'' எனவினவப்பட்டிருக்கிறது; ஆதலால் நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு என்னும் நான்குபூமிகளிலே கிஞ்சித்மாத்திரமுஞ்சங்கையில்லை, முதலா[...] இரண்டாவது, மூன்றாவதுஎன்னுஞ்சாதனபூமிகளில் ஏவியபுருஷர் சர்வகர்மங்களையும்பரித்தியாகஞ்செய்தனர்; ஆன்[...]ணமடைந்திலர்; ஆதலால், அவரைப்பற்றிச் சங்கைசெய்ய[...]ம்; இக்காரணத்தால் ஸ்ரீ-ராமச்சந்திரர் சாதனரூபமான மூன்[று]பூமிகளைப்பற்றியே சங்கைசெய்தனர்.

இச்சங்கைக்கு, "யோகபூமி யம்சம்விடா துறலாற்பழைய[...]வினையோ, மாக்கிமான மதற்பின்பு வந்துகொடுபோய் வானவர்வாழ்நாகமுதலா முயர்பதியினன்மேருவின்சூழ் பொழின்முழையிற், [...]பாகமட்டவா ரொடுங்கூடிப் புணர்ந்துசிந்தை களிகூர்வன்'' எ-ம், "[...]ருந்துபோக மாய்தவிறல ளவில்பண்டை யிருவினையும்,பொருந்தமாயும்போது புவியிற்பிறப்ப ரியோகிகடாங், திருந்துசெல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்தநல்லோர் மனைப்பிறந்து, வருந்திமுன்னம் பழகுதலால் வழுவாயோக நெறிநிற்பர்'' எ-ம் ஸ்ரீ-வசிஷ்டபகவான் உத்தரமருளிச்செய்திருப்பதுங்காண்க. (௪௨)

[பிரமஞானிகளாயுள்ளபிராமணகுலத்தில் ஜநியாநிற்கும்புருஷனுக்கு மத்தியில் மறைப்புக்குக்காரணங்களான போகங்களின்மையால் பூர்வசம்ஸ்காரத்தால் மீண்டும் சர்வகர்மங்களின்சந்நியாசபூர்வகமாகச் சிரவணாதிஞானசாதனங்கூடலாம். ஸ்ரீ-மான்களும், மகாராஜாக்களுமாகிய சக்கிரவர்த்திகளின்குலத்திற்சநித்த யோகப்பிரஷ்டனுக்குப் போகவாசனைகளின்பிரபலத்தன்மையி[னாலு]ம், பிரமாதத்திற்குக்காரணங்களாகிய தனமுதலியவைகிடைத்தி[ருத்]தலாலும் பூர்வமுள்ளஞானசம்ஸ்காரத்தின் *உற்போதமும், சர்[வகர்]மங்களின்சந்நியாசத்தில் க்ஷத்திரியராஜாவாதலால் யோக்கியமின்மையின் ஞானசாதனங்களின்லாபமும் எவ்வாறுளவாமென்னும்அ[ரு]ச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

கொண்டு பயிலுங் குணமில னாகினு
முண்டு தெளிவென் றுணர்ந்த வியோகத்தான்
பண்டு பயின்ற பயிற்சியி னூன்றனைத்
தண்டுத லின்றிமுன் றானே தலைப்படும். (௪௩)

இ-ள். கொண்டு பயிலும் குணம் இலனாகினும்=உபகரணங்களைக்கொண்டுபழகுங்குணமில்லாதவனாயினும் (பரவசனாயினுமென்றபடி)—தெளிவு உண்டு என்று உணர்ந்த யோகத்தான்=பிரமான்மைக்கியஞானமான துஉளதாமென்று (குருவினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும்) அறிந்துஅப்பியாசித்தபூர்வயோகாப்பியாசமான[ப]ண்டு பயின்ற பயிற்சியினூன்றனை=பூர்வம்பழகியபழக்கமுள்ளயோகப்பிரஷ்டனை—தண்டுதல் இன்றி=விலகுதலில்லாமல்—முன்=(இந்தச்சநநத்தில் அவன்றொடங்கு) முன்னே—தானே தலைப்படும்=(உறங்கிவிழித்தானைப்போலத்) தானே இழுக்கத்தொடங்கும்,—எ-று.

பூர்வஜநநத்திற்சம்பாதித்தஞானசம்ஸ்காரத்திற்குப் பூர்வாப்பியாசமென்றுபெயர்; அப்பூர்வாப்பியாசமானது இந்தஜநநத்தில் மோக்ஷசாதனத்தின்பொருட்டுப்பிரயத்தனஞ்செய்யாதவனாயிருப்பினும் அந்தயோகப்பிரஷ்டனைப் போகவாசனையினின்றும்மீட்டுத் தன்வசப்பண்ணுகிற்கும்; எதனாலெனின்? போகவாசனை அவஸ்துவிஷயமாகலான் யாதொரு வெகுகாலாப்பியாசத்தாலுளதேனும் வஸ்துவிஷயமாகலான் அற்பகாலாப்பியாசமாயுள்ளஞானவாசனை பிரபலமாம்; ஆகவே, இச்செய்யுளின்பொருளுக்கு அருச்சுனனுகியபீயே இலக்கியமாமென்பது கருத்து. (௪௩)

[கிஞ்ஞாசையுடையயோகப்பிரஷ்டன் அடையும்பயனை இப்போதுஅருளிச்செய்கின்றார்.]

அனைய வியோகத்தை யாற்றுவ னென்று
நினையு மவனு நெறிபிற ழாமல்

* உற்போதம்=பிரகாசம்.

வினை[illegible] பலசெய்து வேள்வி முடித்தா
னவ[illegible]ந் துதிமேற் கதிபெறு வானால். (௩௰௪)

இ-ள். [illegible]ய யோகத்தை = (போகவாசனைகளைப்பார்க்கிலும் பிரபலமானசா[illegible]த்தியமுடைய) அப்படிப்பட்ட யோகபூமிகளை — அற்றவன் என்று [illegible]ரயும் அவனும் = அப்பியாசப்பவனென்றுநினையாதிருக்கும்யோகப்[illegible]டனும் — நெறி பிறழாமல் = சுருதிநெறிக்குவேறுபடாமல் — வினைகள் பல செய்து = கர்மங்கள் அநேகஞ்செய்து — வேள்வி முடித்தான் = வேள்விமுடித்தவன் — அனையும் கதிமேல்கதி = அடையாநிற்குங்கதிக்கு மேலானகதியை — பெறுவான் = அடையாநிற்பன். — எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

கர்மகாண்டரூபமானவேதத்தைக் கடந்தாநிற்பனென்பார், "வினைகள் பலசெய்து வேள்வி முடித்தா, னனையுங்கதிமேற் கதிபெறுவான்" என்றார்; இப்படிச்சொன்னதனால், ஞானிக்குங்கர்மபரித்தியாகங்கூடாதென்றும் ஞானகர்மங்களின் சமுச்சயவாதம் கண்டனமாயி[illegible]ங்க. (௩௰௪)

[இவ்வா[illegible]த்தற்பூமியில்மரணமானவனும் போகங்களைப்புஜித்து மகாராஜாக்களின் குலத்திற்சநித்து அல்லது, போகங்களைப்புஜியுமல்பிரமநிஷ்டர்களானபிராமணகுலத்திற்சநித்துக்கர்மாதிகார[illegible]ப்பரித்தியாகஞ்செய்து ஞானதிகாரத்தையடைவனானால் இ[illegible]ம்பூமி அல்லது, மூன்றும்பூமிகளிலேயாவது உத்தமலோகங்களி[illegible] நானாபோகங்களைப்புஜித்துப் பின்மகாராஜாக்களின்குலத்திற்சநித்[illegible] அல்லது, உத்தமலோகங்களில் போகங்களைப்புஜியாமலே பிரமவி[illegible]தையுடையபிராமணர்களின் குலத்திற்சநித்துக் கர்மாதிகாரத்தைப்[illegible] பரித்தியாகஞ்செய்து கேவலம் ஞானத்திற்கேஅதிகாரியாய் ஞானசா[illegible]தனங்களானசிரவணாதிகளைச்சம்பாதித்து அவற்றின்ஞானரூபமான பலத்தினால் சம்சாரபந்தத்தினின்றும் முக்தனாவனென்பதிற்சொல்ல வேண்டுவதென்னையென்றுங் கைமுதிகந்நியாயத்தால் சித்தமான[illegible] பொருளை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

நீடு மனநிலை நின்றில னாயினு
மோடும் வகையால் விடாதே யுழன்றவன்
பாடும் பவங்கள் பலகடந் தாயினும்
வீடும் பெறுமின்னும் வேறுஞ் சிலகேளாய். (௩௰௫)

இ-ள். நீடும் மனம் = (விஷயங்களில்) நீளும் மனமானது — நிலை நின்றிலனாயினும் = நிலையாகநிற்கப்பெறாதவனாயும் — ஓடும் வகை

யால் = அஃதோடாநிற்கும் ஏதுக்களால் — விடாதே உழன்றவன் = (அதனை) ஓடவிடாமல் அதிகப்பிரயத்தனஞ்செய்யும்யோகியானவன் (பூர்வஜநநத்திற்செய்த பிரயத்தனத்தைப்பார்க்கிலும் — அதிகப்பிரயத்தனஞ்செய்யும் யோகி என்றபடி.) — பாடும் பல பவங்கள் கடந்தாயினும் = சிரவணாதிசெய்யும் அநேகஜநநங்களைக்கடந்தேனும் (பூர்வம் எடுத்த அநேகஜநநங்களின் ஞானசம்ஸ்காரத்தின்பிரபாவத்தாலும், அவற்றின்புண்ணியகர்மங்களின்பிராபவத்தாலுமடைந்த அந்தியஜநநத்தில் என்றபடி.) — வீடும் பெறும் = (சிரவணாதிசாதனங்களின் பரிபாகத்தால் பிரமாத்மைக்கியசாட்சாத்காரமடைந்து புனராவிர்த்தியில்லாத) பரமுத்தியையுமடைவன் — இன்னும் = மேலும் — வேறும் சில (கூறுவதை) கேட்பாய். — எ-று. (௩௰௫)
கேளாய் = வேறேயுஞ்சில(கூறுவதைக்)கேட்பாய். — எ-று.

[அருச்சனனுக்கு முன்சொன்னயோகத்தைவிதித்தற்பொருட்டு அவனுக்கும்கவுரவத்தையுண்டாகும்படி அதனை ஸ்ரீ-பகவான்ஸ்துதிக்கின்றார்.]

எல்லாத் தவமு மியற்றினின் றோனினு
மெல்லாக் கலைகளுங் கற்றுணர்ந் தோனினு
மெல்லாக் கருமமெல் லாஞ்செய் தவனினு
நல்லான் வலியோகி நீயிது நன்னுவாய். (௩௰௬)

இ-ள். எல்லாத் தவமும் இயற்றி நின்றோனினும் = கிருச்சிர[illegible]ந்திராயணமுதலியதவங்கள்முழுவதுஞ்செய்துநின்றவனினும் — எல்லாக் கலைகளும் கற்று உணர்ந்தோனினும் = சாஸ்திரங்கள்முழுவதுங்கற்றுணர்ந்த பரோட்சஞானியினும், — எல்லாக் கருமம் எல்லாம் செய்தவனினும் = (அதுபலியாமல்) நீங்காத (யாகமுதலிய)[illegible]ம் செய்தவனினும் — வலி யோகி நல்லான் = (தத்[illegible]ர்மங்கள்முழுவதுஞ்செய்தவனினும் — வலி யோகி நல்லான் = (நத்[illegible]வ ஞானத்தோகூட வாசனக்ஷய, மனோநாச) சாமர்த்தியமுடைய யோகி அதிகன் (என்று எனக்குச் சம்மதம் ஆதலால்,) — நீ இது நண்ணுவாய் = (யோகப்பிரஷ்டனாகிய) நீ இப்படிப்பட்டயோகத்தை (அதிகப்பிரயத்தனத்தால்) அடையக்கடவாய். — எ-று. (௩௰௬)

[இப்போது ஞானயோகியைப்புகழ்ந்து இவ்வத்தியாயத்தை ஸ்ரீ-பகவான் உபசம்மாரம்பண்ணுகின்றார்.]

[வேறு.]

இருவகைய வினையறுக்கு மியோகிகளெல் லார்களினு
மொருவரிய மனத்தினையு மன்பையுமென் பான்வைத்து
மொருவனுமே யானவைக்கப் படுகின்ற னெவனுளாத்தா
னொருவனவன் றானெனமுன் பாராது மதிவரியான். (௩௰௭)

இ-ள். இருவகைய வினை அறுக்கும்=புண்ணியபாவமென்னும் இரண்[illegible]டையவினைகளைச்சேதிக்கும்—யோகிகள் எல்லார்களினும்=அடயோகிமுதலிய யோகிகள் அனைவரினும்—மனத்தினையும் அன்பையும்=அந்தக்கரணத்தையும், சிரத்தையையும்—மருவு அரிய என்பால் வைக்கும்=பொருந்துதற்கரிய(பரமேசுரனுன) என்னிடத்து வைக்கும்—ஒருவனுமே=ஒரு ஞானயோகியுமே—யான் உவக்கப் படுகின்றான் என உரைத்தான்=என்னால் சந்தோஷிக்கப்படுகிறானென்றருளிச்செய்தனர்;—அரு என அன்று உரு என=(சிற்கனமாயிருத்தலின்) அருவமென்றாதல், அல்லது (இந்திரியங்கட்குவிஷயமாகாமையின்) உருவமென்றாதல்—முன்பு ஆராலும் அறிவு அரியான்=(தான் உபதேசிக்கு) முன்னே எவராலும் அறிதற்கரிய ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

சிரத்தாவாகிய அந்தக்கரணத்தால் எனதுசகுணரூபத்தை, அல்லது நிர்க்குணரூபத்தை நிரந்தரஞ்சிந்திக்குமென்பார், "மனத்தினையும[illegible]யுமென்பால்வைக்கும்" எ-ம், இவன் ஒருவனுமே அத்தியந்தஞ்சிரே[illegible]னென்று எனக்குச் சம்மதமென்பார், "ஒருவனுமே யானுவக்கப்படுகின்றான்" எ-ம் கூறினர்.

யோகாப்பியாசக்லேசஞ்சமானமாயினும் என்னிடத்துப்பக்தியி[illegible]ல்லாதயோகிகளைப்பார்க்கினும் என்னிடத்துப்பக்தியுடையவன் அ[illegible]தியந்தஞ்சிரேஷ்டனென்றுதாற்பரியம்.

இவ் வாறத்தியாயங்களும் பிரதமஷட்கரூபகர்மகாண்டமெ[illegible]வும், அவ்வுபகாரத்தத்தின்நிரூபணமெனவுங்கூறுவர். "மனத்தினையு[illegible]மன்பையுமென் பால்வைக்கும்" என்னும் இவ்வசனத்தால் ஞி[illegible]பித்தபக்தியோகத்தையும், அந்தப்பக்தியோகத்துக்குவிஷயமான [illegible]பதார்த்தரூபனாகிய பகவான் வாசுதேவனையும் நிரூபணஞ்செய்[illegible]பொருட்டு இனி ஆறத்தியாயரூபமான உபாசனகாண்டம் ஆரம்பிக்கப்படும். (கள

ஆறாவது,

யோகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் சு-இல் திருவிருத்தம் ௨0௩.

எ-வது. *ஞானயோகவத்தியாயம்.

[சர்வகர்மங்களின்சந்நியாசரூபமானசாதனப்பிரதானமாகவுள்ள பிரதமஷட்கத்தால் ஸ்ரீ-பகவானனவர் யோகத்தோடுகூட ஆவைப்பதத்தின் லட்சியரூபமான ஜீவஸ்வரூபத்தைப்பிரதிபாதனஞ்செய்தனர். இப்போது இயானிக்கத்தக்கதானபிரமத்தின்பிரதிபாதனமே பிரதானமாகவுள்ள இம்மத்தியமமான த்வியஷட்கத்தால் தத்பதார்த்தரூபமானபரமான்மாவைப் பிரதிபாதனஞ்செய்கிறார்; இந்தத் த்வியஷட்கத்திலும், "இருவகையவினையறுக்கும்யோகிகளெல்லார்களினு, மருவரியமனத்தினையுமன்பையுமென்பால்வைக்கு மொருவனுமேயானுவக்கப் படுகின்றான்" என்னுஞ்செய்யுளால், முன்னே அருளிச்செய்தபகவத்சேவையைவியாக்கியானித்தற்பொருட்டு இவ்வேழாமத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றார். இங்கே பகவானுடைய [illegible] எவ்வாறுசேவிக்கத்தக்கது? அப்பகவானுடைய[illegible]த்தில் எவ்வாறுநிலைபெறும்என்னும் இவ்விரு[illegible]க்கவினாக்களும் மனமானது எவ்வாறுநிலைபெறும்என்னும் இவ்விருவினாக்களும் அருச்சுனன்வினவத்தக்கனவாயிருந்தும்வினவிலன்; அங்ஙனம் அவ்வினவாதிருந்தும் பரமகிருபாலுவாகியஸ்ரீ-பகவான் அவ்விருவகை வினாக்களுக்கும் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

உய்யவன்பினொடு மென்னையேயடையு மியோகமே பயிலும்
யோகிதா, னையமின்றியெனை யேயறிந்திடும் தையபையுமறி வா
யென, வையமுண்டுமறை நீர்மையுண்டிடையர் மாதருண்டிட
மலர்ந்திடுஞ், செய்யதண்பவள வாய்திறந்துதிரு மாதுகேள்வனி
வ செப்புவான். (க)

இ-ள். உய்ய அன்பினொடும்=(தான்)உய்யும்படிக்கன்போடும்—என்னையே அடையும்=(பரமேசுரனுன) என்னையே சரண்புகும்—யோகமே பயிலும் யோகிதான்=(ஆறமத்தியாயத்திற்சொல்லியபடி யோகமே பழகாநிற்கும்யோகியாமனோநிரோதரூபமான) யோகத்தைத்தானே பழகாநிற்கும்யோகியானவன்—ஐயம் இன்றி=சமுசயமில்லாமல்—எனையே அறிந்திடும்=(¶சர்வவிபூதிசம்பன்னனுன) என்னை (எப்பிரகாரம்) அறிவனோ—

* வடநூலில், ஞானயோகமென்றுபெயர்.

¶ சர்வவிபூதி=பலம், சக்தி, ஐசுவரியமுதலியவை.

அது=அப்பிரகாரத்தை—ஐய நீயும் அறிவாய் என=அருச்சுன நீயும் சாவதானனாய்க் கேட்கக்கடவாயென்று—வையம் உண்டு=பூமியையுண்டு—மறை நேர்மை உண்டு=வேதவாக்கியங்களையுமுண்டு—இடையர் மாதர் உண்டிட—கோபிகாஸ்திரீகள் முத்தமுண்ணும்படி—மலர்ந்திடும்=மந்தகாசஞ்செய்யாநிற்கும்—செய்ய தண் பவள வாய் திறந்து=சிவந்து குளிர்ச்சிபொருந்தியபவளம்போன்றதிருவாய் மலர்ந்து—திருமாது கேள்வன்—இலக்குமிக்குக்கணவனான ஸ்ரீ-பகவான்—இவை செப்புவான்=இவை அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று.

தோஷமுடையனஅன்மையின் வேதவாக்கியங்களை, "நேர்மை" என்றார். "மறைநேர்மையுண்டு" என்றது, சப்தபுரியிலொன்றான அவந்திபுரியில் வேதாத்தியயனஞ்செய்ததை. (க)

[மேலைச்செய்யுளில், "எனைமீயுமறிந்திடும்" என்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்த அவ்வசனத்தால் பகவத்விஷயமான ஞானம் பிரத்யக்ஷமேயாமென்று அருச்சுனன்கொள்ளுஞ்சங்கையை நிவிர்த்திசெய்யவேண்டியவராய் ஸ்ரீ-பகவான் கேட்பவனை அந்தஞானத்தின்அபிமுகமாக்கும்பொருட்டு அதனைத்துதிக்கின்றார்.]

மாயுமாயைமறையாதநெஞ்சினிடை மற்றெனுண்மையினை வாய்மையா, லேயுமாறறவறிந்துளோர்களறி யாததொன்றுமிலையென்னினும், மாயுமாதுட ரனேகர்பாலொருவனென்னையாயுமனம் வைத்துளா, னாயுமாதுட ரனேகர்பாலொருவனேயறிந்துமுடி வானையா. (உ)

இ-ள். மாயும் மாயை மறையாத=(நன்றாகவிசாரித்துப்பார்க்கில்) அபாவமாய்விடும் மாயையினால் மறைக்கப்படாத—நெஞ்சினிடை=மனத்தின்கண்ணே—மற்று என் உண்மையினை=(மாயாகிருதசதுர்ப்புஜமூர்த்திக்கு) வேறாய் அத்துவிதீயமாய்ப் பரிபூரணமான எனது சொருபத்தை—வாய்மையால்=மெய்ம்மையாக—ஏயும் ஆறு உற அறிந்துளோர்கள்=பொருந்தும்வழியாகஅறிந்திருப்பவர்கள்—அறியாதது ஒன்றும் இலை=(இவ்வியவகாரபூமியில்) அறியாதபதார்த்தம் யாதொன்றுமில்லை.—[இப்படிப்பட்ட பெருமைபெற்றதைப் பயவாநிற்கும்என்னுடைய சொருபஞானமானது எனது அநுக்கிரகத்தாலல்லாமல் அத்தியந்தம் துர்லபமாமென்று அதன் அரியதன்மையையருளிச்செய்கின்றார்.] என்னினும்=என்றுசொல்லினும்—மாயும் மாதுடர் அனே

கர்பால்=(மின்னலைப்போலுந்தோன்றி) மாய்ந்துபோகும் அநேகமாயிரம் மநுடருள்ளே—ஒருவன்=ஒருமநுடனே—என்னை ஆயும் மனம் வைத்துளான்=என்னை ஆராயும்படியான மனம் வைத்திருப்பவனாவன்; (பிரயத்தனம்பண்ணுவனென்றபடி)—ஆயும் மாதுடர் அனேகர்பால்=(என்னை) ஆராயும் அதிகாரிகளாகிய அநேகமாயிரம் மநுடருள்ளே—ஐயா=அருச்சுன—ஒருவனே அறிந்து முடிவான்=ஓர்மநுடனே (பரமேசுரனானஎன்னை வாஸ்தவசொருபமாக) அறிந்துகிருதார்த்தனாவன்.—எ-று.

"மாயைமறையாதநெஞ்சு" சிரவணமனனாதிகளால் பரிபாகமானசித்தம். "வாய்மையால்" என்றது, அசம்பாவனை, விபரீதபாவனைரூபமுள்ள பிரதிபந்தமின்றியென்பதனையும் "ஏயுமாறுற" என்றது, சாத்திர, கர்மபாவ்ஞாபகமானவைகளையுங் குறிப்பித்துநின்றன. "மற்றெனுண்மையினைவாய்மையா, லேயுமாறறவறிந்துளோர்களறியாததொன்றுமிலை" என்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்தது போலப் பிரமகீதையிலும், "எப்பொருள்களுக்குந் தேற்றமுதிலை யுமிதுமியுந் தன்கணேயாகி, யொப்பிடவொன்றுமின்றியேயென்று முள்ளதாயுணர்விறந்த, வப்பொருளையோரறிந்தபோதெல்லாப் பொருள்களுமறிந்ததாமந்த, மெய்ப்பொருடானேயெப்பொருள்களு மாய் விளங்கலால் வேறிலாமையினால்" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. ()

[இத்தப்பிரகாரம் ஆன்மஞானத்தைத்துதித்துக் கேட்பவனை அதில் அபிமுகமாக்கி இப்போது சர்வான்மரூபவதுவினால் ஆன்மாவின்பரிபூரணத்வத்தையருளிச்செய்யும்பொருட்டு முன்னே பிரகிருதித்துவயங்களை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார். அல்லது, "மற்றெனுண்மையினைவாய்மையா, லேயுமாறறவறிந்துளோர்களறியாததொன்றுமிலை" என்னும்இவ்வசனத்தால் ஸ்ரீ-பகவான் ஓர்பிரமஞானத்தால் சர்வப்பிரபஞ்சஞானத்தின் பிரதிக்ஞைசெய்தனர்; அந்தப்பிரதிக்ஞை பிரமத்திற்குச்சர்வஜகத்தின்காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கினல்லதுசித்தியாது. உலகத்தில் ஒருமண்ணுருவமான உபாதானகாரணத்தின் ஞானத்தினாலேயே அம்மண்ணின் காரியரூபமான கடசராவாதிகளின்சர்வஞானமும் உளவாகின்றன: காரணத்தின்ஞானத்தாலல்லாமல் காரியங்களின்ஞானம் உளதாகாது; ஆகலின், முன்செய்தபிரதிக்ஞையை யுக்திவலியால் நன்றாகப்பிரதிபாதனஞ்செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் அந்தஞானசொருபமானபிரமத்தினின்

ஜடாஜடரூபங்களாகிய சர்வப்பிரபஞ்சத்தினுற்பத்தியை இரண்டுசெய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மண்ணுநீருமெரி தீயும்வாயுவுமவ் வானிறேடுமன புந்தியுமெண்ணுநீர்மைகளில் யானெனும்பதமு மென்னுமெட்டுமிவை யன்றியே, பண்ணுநீர்மைகளின் மேலதாயுலகி லியாவையுங்கொடு பரித்துடற், கண்ணுநீயிரு மாகியென்னுடைய மாயைநிற்பதனை வேலிறேய். (௪)

இ - ள். மண்ணும் நீரும் எரி தீயும் வாயுவும் அவ்வானிறேடு மன புத்தியும் = பிருதிவியும், ஜலமும், எரியாநின்றதீயும், வாயுவும், ஆகாசமும், மனமும், புத்தியும்,—என்னும் நீர்மைகளில் = கருதாநிற்குந்தேகேந்திரி[illegible] யான் எனும் பதம் என்னும் எட்டும் = நானென்றபிமானம்பண்ணும் அகங்காரமும் என்னுசொல்லும் இவ்வெட்டும்,—இவை அன்றி = இவ்வெண்வகைப்பேதங்களையுடைத்தாயிருப்பதுமன்றி—பண்ணும் நீர்மைகளின் மேலதாய் = ஒன்றை மற்றொன்றாகச்செய்யாநிற்குநீர்மையினையுடைய இவ்வெண்வகையான அபரப்பிரகிருதியினும் விலட்சணமாய்,—உலகில் யாவையும் கொடு பரித்து = உலகின்கண்ணுள்ள அனைத்தையும் தான் எடுத்துத்தரித்து—உடற்கண்ணும் = தேகத்தின்கண்ணும்—நீ உயிரும் ஆகி = ஜீவாத்மஸ்வரூபமுமாய்—என்னுடைய மாயை நிற்பது = (தற்பதார்த்தரூபனுன) எனதுமாயைதானிற்பது;—கை வேலிறேய் = கைவிடாவேலையுடைய அருச்சுன.—எ-று.

"உயிரும்" என்றதின் உம்மை இறந்தது தழீஇயது. சாங்கியமதநூலோர் பஞ்சதன்மாத்திரை, அகங்காரம், மகத்தத்துவம், அவ்வியத்தம் என்னும் இவ்வெட்டினையும் பிரகிருதியென்பர்; மகாபூதமைந்து, கருமேந்திரியமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, மனமொன்று இப்பதினாறினையும் விகாரமென்பர்; இவ்வெண்வகைப்பிரகிருதிகளையும், பதினாறுவிகாரங்களையுஞ்சேர்த்து இருபத்துநான்குதத்துவமென்றுரைப்பவர். "மண்" முதலியவைந்துசப்தங்களால் லட்சணாவிருத்தியினால் பிருதிவிமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்களின்சூட்சுமாவஸ்தைரூபமான கந்தமுதலியபஞ்சதன்மாத்திரைகள் கொள்ளற்பாலனவாம். "மனம்" என்னுஞ்சப்தத்தால் லட்சணாவிருத்தியினால் மனத்தின்காரணரூபமான அகங்காரங்கொள்ளற்பாலதாம்; எதனாலெனின்? முன்னே கந்தமுதலியபஞ்சதன்மாத்திரைகளைச்சொல்லிப் பின் அத்தன்மாத்திரைகளினுற்பத்தி அகங்காரத்தினாலேயேசொல்லப்படுகிறது. ஆதலால், தன்

மாத்திரைகளின்சமீபத்தன்மையினால் இங்கே மனசப்தத்தால் அகங்காரத்தைக்கொள்ளலே உசிதமாம். "புத்தி" என்னுஞ்சப்தம் அவ்வகங்காரத்தின்காரணரூபமான மகத்தத்துவத்தைச் சக்திரூபமுக்கியவிருத்தியினாலேயேஉணர்த்துகின்றது. "அகங்கார" சப்தத்திற்கு லட்சணாவிருத்தியினால் சர்வவாசனைகளோடுகூடிய அவித்தியாரூபமான அவ்வியத்தங்கொள்ளற்பாலதாம்; எதனாலெனின்? பிரவர்த்தகத்வ முதலிய அசாதாரணதர்மம் அகங்காரம், அவ்வியத்தமென்னும் இவ்விரண்டினிடத்துஞ் சமானமாகவே உளது. ஆதலால், அகங்காரசப்தத்தால் அவ்வியத்தத்தைக்கொள்ளலே உசிதமாம். சாட்சியாகிய ஆன்மாவினால் விளங்கப்படுவதால் அபரோட்சமாயும், பரமேசுரனுடைய சக்திரூபமாயும், அநிர்வசநீயசுபாவமுடையதாயும், திரிகுணாத்மகமா[illegible]ன பிரகிருதியும் மாயா[illegible]பமானபிரகிருதியு[illegible] பஞ்சதன்மாத்திரை, அகங்காரம், மகதத்துவம், அவ்வியத்தம் என்னும் இவ்வெண்வகையானபேதங்களையுடைத்திருக்கிறது; அவ்வி[illegible] இவ்வெண்வகையான ஜடப்பிரபஞ்சமுழுவதும் அந்த எண்வகையானபிரகிருதியின்கண்ணே ஜடப்பிரபஞ்சமுழுவதும் [illegible] எண்வகையானபிரகிருதியின்கண்ணே அசேதனவர்க்கரூபமானக்ஷேத்திரப்பூதமாம். முன்னேசொன்ன அசேதனவர்க்கரூபமானபிரகிருதி அபரை; அவ்வபரையென்னும்பெயருடைய எண்வகையானபிரகிருதியினும் சம்சாரபந்தரூபமாகலானும், ஜடமாகலானும், பரார்த்தமாகலானும், க்ஷேத்திரரூபமாயும், அசேதனவர்க்கரூபமாயும் நிகிருஷ்டமேயாம். தற்பதார்த்தமுள்ள அபரையென்னும்பிரகிருதியினும் விலட்சணமாய்த் க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் விசேஷத்தரூபனாகிய எனது ஆன்மரூபமானக்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் பரையென்னும் உத்கிருஷ்டமாவதால் பரையெனப்படுவதாம் சர்வத்தினும் உத்கிருஷ்டமாவதால் பரையென்னும்பிரகிருதியானது சர்வசங்காதங்களிலும்பிரவிஷ்டமாய் க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும்பெயருடையஜீவரூபமானபரையென்னும்பிரகிருதியாம். சர்வசங்காதங்களிலும்பிரவிஷ்டமாய் ஜடாஜடங்களான இத்தேகேந்திரியாதிகளானஜடாஜகத்துக்கள் தாரணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவென்றறிக. (௫)

[இச்செய்யுளால் அபரை, பரையென்னும் இருவகைப்பிரகிருதிகளில் [illegible]செய்து இப்போது அவ்விருவகைப்பிரகிருதி [illegible]பிரமாணத்தைக்காண்பிப்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் [illegible] அப்பிரகிருதிவாயிலாகச் சர்வஜகத்தினுற்பத்திமுதலியவற்றின்காரணத்தன்மையருளிச்செய்கின்றார்.]

பண்ணிறந்தெரிய வுற்றுணர்ந்திடிவிரண்டினுலுமவருகா ரியப்பண்ணினிற்ப நடப்பவென்றபொருள் யாவுமற்றவிருபான் மை[illegible], கண்ணனிற்பதால காதலாவுலகி லுசவுற்பவமு நானலா

தென்னனின்மற்றறிவ தில்லையெப்பொருளு மென்னினன்னியம தில்லையால். (௫)

இ-ள். மண்ணில் = மண்ணுலகமுதலியவற்றில்—நிற்ப நடப்ப என்ற பொருள் யாவும் = அசேதனம், சேதனமென்றுசொல்லப்படுகின்ற பொருள்கண் முழுவதும்—இவ்விரண்டினாலும் வரு காரியம் = முன்சொன்ன இருவகைப்பிரகிருதிகளாலும்வருகின்றகாரியங்களாம் (என்றிவ்வாறு)—கண்ணினால் தெரியவுற்று உணர்திடு = உனதறிவினாலாராய்ந்து நிச்சயிப்பாய்.—உலகு கண்ணி நிற்பது = பிரபஞ்சமானது (தனக்குக்காரணரூபமாகச்) சார்ந்துநிற்பது—மற்ற இரு பான்மையே = (ஒன்றற்கொன்று) வேறு சுபாவமுடைய இருவகைப் பிர[illegible]—ஆதலால் = அக்காரணத்தினால்,—உலகின் நாச உற்பவமும் நான் அனாது = [illegible]ன்நாசத்திற்கும், உற்பத்திக்கும் (மாயோபாதிகனான) நானே (மு[illegible]சொன்ன பிரகிருதியாயிலா க[illegible]ரணம்) அல்லாமல்—என்னின் மற்று அறிவது இல்லை = ஆராயின், சுதந்தரகாரணாந்தரம் கிஞ்சித்துமில்லை.—எப்பொருளும் = (மாலைமுதலிய) எவ்வகைப்பட்டபொருள்களும்—என்னின் அன்னியமது இல்லை = (மாயைக்கதிஷ்டானரூபனான) என்னிலும் வேறாய்(ப் பரமார்த்தசத்தியமாக) இல்லை.—எ-று. ஆல்-அசை.

"நாசம், உற்பவம்" என்பன நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. "நிற்பநடப்பவென்றபொருள்யாவும், இவ்விரண்டினாலும்வருகாரியம்" என்றதன்றாற்பரியம்; உலகத்தில் காரியகாரணங்கட்குச் சமானசுபாவமேகாணப்படுதலின், சர்வகாரியப்பிரபஞ்சமுஞ்சேதனாசேதனரூபமாயிருக்குமாதலினால் பிரகிருதிரூபமானகாரணத்தையும் சேதனாசேதனரூபமாக அநுமானஞ்செய்யத்தக்கதென்பதாம். (௬)

[ஸ்திதிக்கும் பரமேசுரனேகானே ஏதுவாமென்றருளிச்செய்கின்றார்.]

வேதமாகிநிகழ் யானலாதுலகி லென்[illegible] நிடும், பூதமானவை பொறுக்கவேறுபொறை யாளரில்லையெது போலெனின், லோதுமாமணி யனேகமூடுருவு கோவைநூலின்ஒரு பான்மைபோன்ம், பேதமானபொருடோறுநான்மருவி நின்றவாறுநனி பேசுகேன். (௭)

இ-ள். வேதம் ஆகி நிகழ் யான் அலாது = (சத்தாய்,) ஸ்பஷ்டமாய்விளங்காநின்ற (காரணரூபனான) யானேயல்லாமல்—உலகின்கண்—(வியவகாரதிருஷ்டியினால்) என்னின் வேறு என = என்னினும் அந்நியமென்றுசொல்லும்படி—விளங்கிடும் பூதமானவை பொறுக்க = விளங்காநிற்கும்பூதங்களைத்தாங்க—வேறு பொறையாளர் இல்லை = வேறே தாங்குநரில்லை; (யானே அவைகளில் அந்தருநுயிருந்து அவைகளைத்தாங்குகின்றேன்;)—எதுபோல் எனில் = இஃது எதுபோலென்னின்?—ஓதும் மா மணி அனேகம் ஊடுருவு = சொ[illegible]லாநின்ற பெருமைபொருந்தியமணிகள் அநேகங்களை ஊடுருவிய—கோவை நூலின் ஒருபான்மை போன்ம் = கோவையான [illegible]வினது ஒருதன்மைபோலாம்.—பேதம் ஆன பொருள்தோறும் = (இங்ஙனம்) ஒன்றற்கொன்று வேறான பதார்த்தங்களிலெல்லாம்—நான் மருவி நின்ற ஆறு = யான் அந்தருநுயாய்நின்று அவைகளைத்தரிக்குங்கல்வியை—நனி பேசுகேன் = விஸ்தாரமாக இனிக்கூறுவேன்.—எ-று. ()

[[illegible]கவானே சந்திரன்முதலியவை பிரபைமுதலியவற்றின்கண் [illegible] கோக்கப்பட்டிருக்கைகாணப்படுதலின் பரமேசுரனான [illegible] கோக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் [illegible]டத்தே இச்சர்வஜகத்துங்கோக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் அருச்சுனன் சங்கைக்குடையவசனம் எப்படிச்சங்கதமாமென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு பிரபை ரூபமாகவிருத்தலின் பிரபைபரமேசுரனான நானே பிரபைமுதலிய ரூபமாகவிருத்தலின் பிரபைமுதலியவற்றில் சந்திரன்முதலியவைகோக்கப்பட்டிருப்பது என்னிடத்தேகோக்கப்பட்டிருப்பதாமென்று ஸ்ரீ-பகவான் மூன்றுசெய்யுட்களால் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

திரியுமிரு கதிரினிடைத் திகழொளிநான் திருமறையி
னரியமுத லெழுத்துநா னாடவர்பா லாண்மையுநான்
விரிபுனலிற் சுவையுநான் மேதினியில் வாசமுநா
னெரியில்வரு வெம்மையுநா னாகாசத் தெழுமொலிநான். (௮)

இ-ள். திரியும் இரு கதிரினிடை = ஆகாயத்திற்சஞ்சரியாநிற்கும் சூரியசந்திராதித்தியரிடத்து—திகழ் ஒளி நான் = விளங்குகின்றபிரகாசமும் நானே.—திருமறையின் = அழகியவேதத்தின்கண்—அரிய [illegible] நான் = அருமையான பிரணவமும் நானாகின்றேன்.—[illegible] எழுத்தும் நான் = [illegible]—ஆடவர்பால் [illegible]—ஆண்மையும் நான் = [illegible] புருஷத்வரூபமான பௌருஷமும்நானாகின்றேன்.—விரி புனலில் = பரவியஜலத்தில்—சுவையும் நான் = இரதமும் நானாகின்றேன்.—மேதினியில் = பிருதிவியில்—வாசமும் நான் = கந்தமும் நானாகின்றேன்.—எரியில் வரு வெம்மையும் நான் = அக்கினியிற்றோன்றுகி[illegible]ன்.—

ன்ற உஷ்ணமும் நானாகின்றேன்.—ஆகாசத்து எழும் ஒலி நான்=ஆகாயத்தின் கண்ணெழுகின்ற சப்தமும் நானாகின்றேன்.—எ-று.

"திரியுமிருசுடரினிடைத்திகழொளிநான்" என்றதற்குச் சந்திரசூரியரிடத்திற் பிரகாசரூபனான என்னிடத்தே அச்சந்திரசூரியர் நோக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்று தாற்பரியம். ஏனையவற்றிலும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க. சுவை, வாசம், வெம்மை, சப்த[illegible]ன்று கூறியவை தன்மாத்திரைகளாயெனக்கொள்க. இனம்பற்றி வாயுவும் இங்கே கொள்ளத்தக்கதாம். (௮)

[இதுவுமது.]

ஆன்றவறிவுடையோர்பா லறிவுநா னடங்கினர்பால்
[illegible]வளர்நன்மை பூண்டார்பால் வண்புகழ்நான்
றோன்றுமிகு திறலோர்பாற் காமமுறாத் தொல்வலிநா
னூன்றுபொரு ளனைத்தினுக்கு முயிராகி யுள்ளேனால். (௯)

இ-ள். ஆன்ற அறிவுடையோர்பால்=மாட்சிமைபொருந்திய புத்தியுடைய புருஷரிடத்து—அறிவு நான்=யாவர் சாருபுத்தியுண்டோ அந்தப்புத்தி நானாகின்றேன்.—அடங்கினர்பால் வான் தவம் நான்=(மனம்)அடங்கிய வானப்பிரஸ்தர்முதலிய தவத்தினரிடத்து (சீதோஷ்ணம், பசிதாகமுதலியதுவந்துவங்களைச்சகிக்குஞ்சாமர்த்தியரூபமாகிய) மேலான தவம் நானாகின்றேன்.—வளர் நன்மை பூண்டார்பால் வண் புகழ் நான்=வளராநின்ற புகழ்பொருந்தினோரிடத்து மெய்ம்மையான புகழ்நானாகின்றேன்.—தோன்றும் மிகு திறலோர்பால்=விளங்காநிற்கும் மிக்கவலியுடையோரிடத்து—காமம் உறாத் தொல் வலி நான்=காம (ராகங்களை) அடையாத தொன்மையான சாமர்த்தியரூபம் நானாகின்றேன்.—ஊன்று பொருள் அனைத்தினுக்கும்=நிலையான தாவரஜங்கமரூபமான சர்வப்பிராணிகளிடத்தும்—உயிர் ஆகி நான் உள்ளேன்=ஆயுள்ரூபமான ஜீவனமாகி நானே இருக்கின்றேன்.—எ-று.

ஈசுவரதத்துவங்களின்[illegible] இங்கே புத்[illegible]யோர்" என்றார். "தவம்" வாகியாந்தரபேதத்தால் இருவகைத்து; அவற்றுள், சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்மை[illegible] உட்டவம்; சிங்[illegible]வை, உபஸ்தமுதலிய இந்திரியங்களின்நிக்கிரகம் வெளித்தவமென்றறி. இங்கே "நன்மை" என்றது புகழை; அந்நியரான சத்துருக்க[illegible]

சயிக்கும்படியான சாமர்த்தியத்திற்கு, "புகழ்" என்றுபெயர். "தோன்றுமிகுதிறலோர்" என்றது, சம்சாரத்தினின்றும்பராமுகமானசாத்துவிகபலமுடையபுருஷரை. கிடையாதவிஷயங்களைக்கிடைக்கப்பண்ணுங்காரணமில்லாதிருந்தும் இவ்விஷயங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்னும் சித்தத்தின்விருத்திவிசேஷத்திற்கு, "காமம்" என்றுபெயர். கிடைத்தவிஷயங்களை நாசம்பண்ணும்படியானகாரணம் நேரிட்டிருந்தும் இவ்விஷயம் நாசமடையாதிருக்கவேண்டுமென்னும் சித்தத்தின் விருத்திவிசேஷத்திற்கு இராகமென்றுபெயர். "காமராகவிவர்ஜிதம்" எனமூலசுலோகத்திருத்தலின் இராகம்வருவித்தாம். பண்டைச்சுருதியாதிகளாற்கூறப்பட்டிருத்தலின், "தொல்வலி" என்றார். (௭)

[அருச்சுனா இவ்வாறுபெருபதார்த்தங்களையெண்ணுவதால் என்ன ப்ரயோஜனம்; இச்சர்வஜகத்தும் என்னிடத்தேயுண்டாய், என்னிடத்தே நோக்கப்பட்டிருக்கிறதென்னும் இவ்வர்த்தத்தை இப்போது ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மூன்றுகுண வகையாகி முடிகின்ற பொருண்முழுதுந்
தோன்றுவது மென்னிடையே யெனைத்தொடர்ந்தே நிற்பதுவு
மான்றவமற் றவற்றினிடை யான்றோன்றே னவற்றினுக்குச்
சான்றெனநிற் பேனல்லா லவைசார்ந்து வாழேனால். (௮)

இ-ள். மூன்று குண வகை ஆகி=(தத்தம் கர்மவசத்தால் ஜநியாநின்ற) சாத்துவிகபாவம், இராஜஸபாவம், தாமஸபாவங்களையுடையனவாய்—முடிகின்ற பொருள் முழுதும்=(தோன்றி) அழிகின்ற பிராணிகள் முழுவதும்—தோன்றுவதும் என்னிடையே=உண்டாவதும் பரமேசுரனான என்னிடத்தே—எனைத் தொடர்ந்தே நிற்பதுவும்=என்னைப்பற்றியே இருப்பதும் (என அறி.)—ஆன்றவ=அறிவுமிருந்த அருச்சுனா—அவற்றினிடை=அக்கற்பிதபதார்த்தங்களில்—யான் தோன்றேன்=பரமேசுரனான நான் உற்பந்நமாகேன்;—அவற்றினுக்கு=அக்க[illegible]பதார்த்தங்களுக்கு—சான்று என நிற்பேன் அல்[illegible]—அவை சார்ந்து நான் வாழேன்=அக்கற்பிதபதார்த்தங்களை ஆதாரமாகவடைந்து (ஆதேயரூபமாக) யான் நிலையேன்.—எ-று. மற்று-அசைநிலை.

சமதமமுதலியவை சாத்துவிகபாவம். சந்தோஷம், கர்வமுதலியவை இராஜஸபாவம். சோகமோகமுதலியவை தாமஸபாவம்.

மேசுரனென்து சத்தாஸ்பூர்த்தியையடைந்து சர்வபதார்த்தங்களும் எனதீனமாக இருக்கின்றனவல்லாமல் அவற்றின் அதீனமாக யான் இலனென்பதாம். (௧௨)

[இப்படிப்பட்ட பரமேசுரனை உம்மை என்னகாரணத்தினால் உலகம் அறியவில்லையென்னின்? அதற்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மைக்குணங்களென்றுமுன்யான் வகுத்துனைக்குரைத்திட்ட
இக்குணங்கள் மூன்றானு மயக்கப்பட்டறிவிழந்து
தொக்கிணங்குகின்றவுயிரிவையெல்லாஞ் சுடர்வேலோ
யக்குணங்கள் கடந்தவெனை யறியுமோ வறியாவால். (௧௩)

இ-ள். மைக் குணங்கள் என = இருள்போல மயக்கத்தக்க குணங்களென்று—யான் முனம் வகுத்து நினக்கு உரைத்திட்ட = முன்வகுத்து உனக்குக்கூறிய—இக்குணங்கள் மூன்றானும் = இச்சத்வாதிகுணங்கள் மூன்றினாலும்—மயக்கப்பட்டு = மோகிக்கப்பட்டு—அறிவு இழந்து = (இன்னது நித்தியம், இன்னது அநித்தியமென்னும்) விவேகமிழந்து—தொக்கு இணங்குகின்ற உயிர் இவை எல்லாம் = உடல்களிற்றான்மியமாகப்பொருந்தியிருக்கின்ற இப்பிராணிகள்முழுவதும்—சுடர் வேலோய் = ஒளிராநின்றவேலையுடைய அருச்சுனா—அக்குணங்கள் கடந்த எனை = அம்முக்குணங்களைக்கடந்த (வனும், ஷட்பாவவிகாரரஹிதனும், சொப்பிரகாசனுமுள்ள பரமேசுரனை) என்னை—அறியுமோ = அறியுமா?—அறியா = அறிய மாட்டாவாம்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (௧௩)

[பகவானே பூர்வஞ்சொன்ன அநாதிசித்தமானமாயையின் சத்துவாதிகுணங்களோடுசம்பந்தமான இப்பிராணிகட்குச் சுதந்தரத்தன்மையில்லாமையால் அத்திரிகுணாத்மகமானமாயையை நிவிர்த்திசெய்யுஞ்சாமர்த்தியங்கூடுமோவென்றவனென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு அந்நியவுபாயங்களால் மாயாநிவிர்த்திகூடாதாயினும் ஓர்பகவச்சரணத்தவத்தாலடையாகிற்குச் சுத்துவரூபாத்தால் மாயாநிவிர்த்தி கூடுமென்று ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

இவ்வகைய குணமூன்றி னியற்கைத்தா யாராலுஞ்
செய்வகைய தல்லாவென் மாயையினற் றிகைப்பொழிந்திங்
குய்வகைய தரிதெவர்க்கு மென்னையே யெப்பொழுது
மெய்வகையோ டடைகின்ற மனமிலரேல் வேல்வேந்தே. (௧௪

இ-ள். வேல் வேந்தே = வேலையுடைய அரசனே—இவ்வகைய குணம் மூன்றின் இயற்கைத்து ஆய் = இத்தன்மையவான முக்குணங்களின் சுபாவத்தையுடைத்தானதாய்—யாராலும் செய் வகையது அல்லா = யாவராலுஞ்செய்யுந்தன்மையதல்லாத—என் மாயையினால் திகைப்பு ஒழிந்து = என்னுடையமாயையினால் மயக்கும் மயக்கமொழிந்து—இங்கு உய்வகையது எவர்க்கும் அரிது = இச்சம்சாரதசைக்கண் பிழைக்குந்தன்மையானது யாவர்க்குமரியது;—என்னையே (சர்வத்திற்கும் அதிஷ்டானமான) என்னைத்தானே—எப்பொழுதும் = எக்காலமும்—மெய் வகையோடு = மெய்யன்போடும்—அடைகின்ற மனம் இலரேல் = உபாசிக்கின்ற மனமிலராயின்.—எ-று.

"என்னையேயெப்பொழுது, மெய்வகையோடடைகின்ற மனமிலரேல், என்மாயையினாற்றிகைப்பொழிந்திங், குய்வகைய தரிதெவர்க்கு" மெனவொட்டுக. முப்புரிசேர்ந்தகயிறானது அத்தியந்தத்திடமாய்ப்புருஷனைப்பந்திக்கத்தக்கதாவதல்போலத் திரிகுணாத்மிகையானமாயையும் அத்தியந்தத்திடமாய்ச்சேதனனைப்பந்திக்கத்தக்கதாகவுள்ளதென்னும்பொருளை உணர்த்தும்பொருட்டு— ஸ்ரீ-பகவான் மாயைக்கு "இவ்வகையகுணமூன்றினியற்கைத்தாய்" என்னும் விசேஷணம் அருளிச்செய்தனர். "யாராலுஞ்செய்வகையதல்லா" என்றதற்குச் சொப்பிரகாசசொரூபமான தேவசம்பந்தியானவென்று பொருள். ஈசுவரவிபாகமில்லாதசுத்தசைதந்நியமாத்திரமானதேவனாதுஆசிரயரூபமாகவும், விஷயரூபமாகவும்யாதொருமாயை கற்பனை செய்யப்படுகிறதோ அந்தமாயைக்குத் தேவசம்பந்தியென்னுமியர். சீவன், ஈசுரன், ஜகத்துமுதலியவிபாகமில்லாதசுத்தசைதந்நியத்தின் கண்ணே அந்நியஸ்தமானஅநாதிரூபமாகிய அவித்தை சத்துவகுண த்தின்பிரதானத்தன்மையினால் அத்தியந்தஞ்சொச்சமாம்; இப்படிச் சொச்சமான அவித்தை சொச்சமானதர்ப்பணம் முகத்தினுபாசத்தை கிரகணஞ்செய்வதுபோலச் சைதந்நியத்தினுபாசத்தைக் கிரகணஞ்செய்கிறது. [illegible] ரூபமானவுபாதியின் பகைமுதலியதோஷங்கள் [illegible] பரமேசுரனே விம்பமாவுபாதியின்றோஷங்கள் சம்பந்தியாமையின் பரமேசுரனே விம்பஸ்தானியாம். தர்ப்பணத்தினுள்ளபிரதிவிம்பம் அத்தர்ப்பணத்தின் பசைமுதலியதோஷங்களோடுசம்பந்தமாவதுபோல அவித்தியாரூபமானவுபாதியின்றோஷத்தோடுசம்பந்தமாவதால் சீவான்மா பிரதிவிம்பஸ்தானியாம். விம்பரூபமானஈசுரனுலேயே சீவர்கட்குப்பேரக

த்தின்பொருட்டு ஆகாசாதிக்கிரமமாகச் சரீரம், இந்திரியமுதலியவைகளின்சங்காதங்களும், அச்சங்காதங்களின்போக்யரூபமானசம்பூர்ணப்பிரபஞ்சங்களும் உண்டாகின்றனவென்று கற்பனைசெய்யப்படுகின்றது; அங்கே விம்பப்பிரதிவிம்பங்களிரண்டிலும் சுத்தமுகமானது அநுகதமாயிருப்பதுபோல ஈசுரன், ஜீவனென்னும் இரண்டிலும் அநுகதமாகமாயாவுபஹிதசைதந்யமுளது; அச்சைதந்யம் சாட்சியென்றுசொல்லப்படுகிறது; அச்சாட்சிசைதந்யமே தன்னிடத்தத்தியஸ்தமானமாயையையும், மாயாகாரியமானசர்வப்பிரபஞ்சங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது; ஆதலால், அச்சாட்சியாகியசைதந்யாபிப்பிராயங்கொண்டு அவித்தியாரூபமானமாயையைத் தேவசம்பந்தியென்றும், விம்பரூபமானஈசுராபிப்பிராயங்கொண்டு மாயையை, "என்மாயை" என்றும் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்தனர். பிரதிவிம்பரூபனான ஜீவன் எதுபரியந்தம் விம்பரூபமான ஈசுரனோடேகத்தன்மையை யறியவில்லையோ அதுபரியந்தம் சலப்பிரதிவிம்பசூரியன் ஜலத்தின் சலன்முதலான விகாரங்களையடைவதுபோல அவித்தியாரூபமானவுபாதியின் அநேகமாயிரவிகாரங்களை அநுபவியாநிற்பதை, "மாயையினாற்றிகைப்பு" என்றார். விம்பரூபமானஈசுரன் அநந்தசக்தியுடையவன், அவித்தியாரூபமான மாயையின்நியந்தா, சர்வப்பிரபஞ்சத்தையுமறிபவன், சர்வசுபாசுபகர்மபலப்பிரதாதா, பரிபூரணானந்தகனமூர்த்தி, பக்தஜனங்களை உத்தாரஞ்செய்தற்பொருட்டு அநேகஅவதாரங்களைத்தரிப்பவன், சகலர்க்கும்பரமகுரு என்றிவ்வாறுவிம்பபூதபரமேசுரனைப் பிரதிவிம்பரூபனான ஜீவன் சர்வகர்மங்களையுஞ்சமர்ப்பணஞ்செய்து ஆராதனஞ்செய்யும்போது அவ்விம்பத்தின்கண் சமர்ப்பணஞ்செய்தகுணங்கள் பிரதிவிம்பத்தினிடத்தே பாகமாவதால் இச்ஜீவன் சர்வபுருஷார்த்தங்களையுமடைகின்றனன்; இந்தவார்த்தை பிரகலாதருங்கூறியிருக்கின்றனர்; அஃதெங்ஙனமெனின்? தர்ப்பணத்திற்பிரதிவிம்பிதமுகத்தில் எப்போது திலகமுதலியரூபமானதிருப்தியைபெட்சையுண்டாகிறதோ அப்போது விம்பபூதமுகத்தின்கண் [illegible] முகத்திற்பிரதீதியாகின்றன; வி[illegible]முகத்தில் திலகமுதலியவற்றைச்செய்யினல்லாமல் பிரதிவிம்பத்தில் அத்திலகமுதலியவற்றையடைவிக்கும்படியானவுபாயம் வேறொன்றும் எப்படியில்லையோ அப்படி விம்பபூதனானஈசுரனிடத்துச் சமர்ப்பணஞ்செய்த தர்மமுதலிய புருஷார்த்தங்களையே பிரதிவிம்பரூபனான ஜீவனடைகின்றனன். விம்

பபூதஈசுரனிடத்துத் தர்மாதிகளின் அர்ப்பணஞ்செய்யினல்லாமல் பிரதிவிம்பரூபனான ஜீவனுக்குப் புருஷார்த்தப்பிராப்தியில் வேறேயாதொரு உபாயமுமில்லையென்று பிரகலாதர்கூறியிருக்கின்றனர்; இவ்வாறு சர்வத்திரபரிபூரணமானபகவான்வாசுதேவனை ஆராதனஞ்செய்யும் அதிகாரியினுடைய அந்தக்கரணம் எப்போது ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமானபாவத்தினின்றும்விடுபட்டு ஞானத்திற்கநுகூலமான புண்ணியங்களோடுகூடினதாகவாகிறதோ அப்போது அத்தியந்தம் நிர்மலதர்ப்பணத்தில் முகமானது நன்றாகப்பிரதீதியாகிறதுபோலச் சர்வகர்மங்களையுந்தியாகபூர்வகமாகவும், சமதமாதிபூர்வகமாகவும் பிரமத்தையறிந்திருப்பவரானகுருவின்சமீபமடைந்துசெய்யுஞ்சிரவணமனனம், நிதித்தியாசனங்களாற்பக்குவமான அத்தியந்தஞ்சொச்சமாகிய அந்தக்கரணத்தில் நான்பிரமரூபமாகிறேனென்றிவ்வாறான சாட்சாத்காரநுபவிருத்தியுற்பத்தமாம்; இப்படிப்பட்டசாட்சாத்காரரூப [illegible]ருத்தியில் பிரதிவிம்பித்தசைதந்தியம் அப்போதே சுவாசிரயசுவவிஷயமானஅவித்தையைநாசஞ்செய்கிறது; அநாசமானபின் அவ்விருத்தியோடுகூடச்சாவகாரியப்பிரபஞ்சமும் நாசமாமென்னும் இத்தச்சர்வார்த்தங்களையும் ஸ்ரீ-பகவான் "என்னையேயெப்பொழுது, மெய்வகையோடடைகின்றமனமிலரேல், லென்மாயையினாற்றிகைப்பொழிந்திவ், குப்வகையதரிதெவர்க்கும்" என்னும் இவ்வாவாக்யங்களால் அருளிச்செய்தனரென்றறிக. "என்னையே" என்னுங்கேற்றேகாரம், பிரத்தியகபின்னபிரமத்தில் சர்வவுபாதிகளு[illegible]லாதிருக்குந்தன்மையை உணர்த்துகின்றது. "எவர்க்குமனமில்லை" என்னும் பன்மைவசனம் தேகேந்திரியாதிரூபசங்காதங்களின் பேதத்தாற்கற்பனைசெய்துள்ள ஆன்மாவின்பேதப்பிராந்தியை அநுவாதஞ்செய்ததேயல்லாமல் வாஸ்தவமாக ஆன்மாவின் பேதத்தை உணர்த்தவில்லை. சாட்சாத்காரத்தா[illegible] கர்மோபாசனைகளால் "என்னையேயெப்பொழுது, மெய்வகையோடடைகின்றமனமிலரேல்" என்றுசொல்லவேண்டியவிடத்து [illegible] "அடைகின்றமனமிலரேல்" என்றுசொன்னது, எவ்வதிகாரிபுருஷன் பரமேசுரனான என்னைச்சரணமடைந்து என்னைச்சிந்திப்பவனாய்க் காலத்தைப்போக்குவனோ அவ்வதிகாரிபுருஷன் பரமேசுரனான [illegible] ஜீவனாகியரோமையினால் ஜீவியாநின்ற மகாநந்தசமுத்திரத்தில் மக்னனாகிய [illegible]மனமுடையவனாதலால் எனது மாயையின்சம்பூர்ணமானகுணவிகாரங்களும் அவனை அநாதரஞ்செய்யாது; பின்னையோ சமதுவிலா

சவிஷேசத்தில் இவன் குசலனுயிருத்தலால் நம்மை நாசம்பண்ணுவ திற் சமர்த்தனுகுமென்றெண்ணித் தானே நிவிர்த்தியாய்விடுமென் னுங்குறிப்பு. (க0)

[பகவானே இவ்வாறுபரமேசுரரானவும்மைச்சரணடைந்து உம் முடையநிரந்தரசிந்தனத்தால் இம்மாயைநிவிர்த்தியாருமானால் சர் வாநர்த்தங்கட்கும் மூலபூதமாகிய இம்மாயையைநாசஞ்செய்யும்பொ ருட்டுச் சகலரும் உம்மை யுன்சரணடையவில்லையென்னும் அருச்சு னன்சங்கைக்கு அநேகஜந்மங்களிற் சம்பாதித்தபாவரூபமான பிரதிப ந்தவசத்தால் என்னைச்சரணடையவில்லையென்று ஸ்ரீபகவான் உத் தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

ஊழாலே வருமிந்த மாயையினாலேயுள்ளம்
பாழாக வறிவிங்கே பறியுண்டு நெறிநின்றோர்
வீழாத தீவினையே வினையாக விளைக்கின்றார்
கீழோரென்னையடையார் சடைவாருஞ் சிலருளர்கேள். (கக)

இ - ள். ஊழாலே வரும் இந்த மாயையினாலே = ஊழின்வழி யால்வாராநிற்கும் (சரீரேந்திரியாதிசங்காதங்களிற் றான்மியப்பிரா ந்திரூபமாகப்பரிணமமடைந்த) மாயையினாலே—உள்ளம் பாழ் ஆக = அந்தக்கரணமான தருணியமாகும்படி—அறிவு இங்கே பறியுண்டு = (இன்னகாரியம் நமக்கர்த்தசாதனம், இன்னகாரியம் நமக்கநர்த்தசாத னமென்னும் விவேகசாமர்த்தியரூப) ஞானமானது இவ்வுலகிற்கவ் கிபர்தம்பண்ணப்பட்டு—நெறி நின்றோர் = அதன்வழி நிற்பவரும் (*ஆசுரபாவத்தில்நிற்பவருமென்றபடி)—வீழாத தீவினையே வினை ஆக விளைக்கின்றார் = (அநுபவியாமற்) கெடாததாயுள்ள பாவத்தை யே தமக்குத் தொழிலாகச்செய்கின்றவரும்,—(இதனால்) கீழோர் = நராதமரும் (ஆகிய இவர்)—என்னை அடையார் = பரமேசுரனான என்னை யடையார்கள்;—அடைவாரும் = (என்னை) அடைப்பவரும்—சிலர் உளர் கேள் = சிலபேருளர்; (அவரை இனிக்கூறுவன்) கேட்பாய்.—எ-று.

பாவவினைசெய்பவரை நராதமரென்றது, இகத்தில் ஜனங்களா னிந்திக்கப்படுவதாலும், பரத்தில் அநேகஅநர்த்தங்களையடைவதா லுமென்க. "ஊழாலேவருமிந்தமாயையினாலேயறிவிங்கேபறி

* ஆசுரபாவம் = அசுரனுடையவிரோசனனாதித்தத்தின் அபிப் ராயம்; இது இனிப்பதினாறாமத்தியாயத்திற்கூறப்படும்.

ண்டு" என்றதனால் மாயையின்ஆவரணசக்தியும், "நெறிநின்றோர்" என்றதனால், மாயையின் விட்சேபசக்தியுங் கொள்ளற்பாலனவாம்; கொள்ளவே, மாயையானது சொரூபாநந்தத்தை ஆவரணஞ்செய்து உற்பன்னமாகிய தேகத்தின்கண் ஆன்மத்வபுத்திரூபமான யாதொரு பிரமமுண்டோ அத்தேகாபிமானத்தால் அதைப்புஷ்டிசெய்தற்பொ ருட்டு எப்புருஷர் அநேகபிரகாரமான பாவங்களைச்செய்கின்றனரோ அந்தப்பாவகர்மங்களால் மூடராயும், சர்வமநுஷரிலும் அதமராயுமு ள்ளஅப்புருஷர் பரமேசுரனான என்னை ஆராதனஞ்செய்யாரென்பது பெறப்படுமென்றவாறாமெனக்கொள்க.

[எந்தப்புருஷர் ஆசுரபாவத்தினின்றும்விடுபட்டுப் புண்ணியகர் மஞ்செய்பவராய் இஷ்டாநிஷ்டவஸ்துவிவேகமுடையரோ அந்தப் புருஷர் புண்ணியகர்மத்தின்றாரதம்மியத்தால் நான்குவகையராய்ப் பரமேசுவரனான என்னை ஆராதிக்கின்றனர்; அப்படியே அவரவர் தம நிருந்தக்கனிமமாகக்காமம்விட்டவராய் எனதுபிரசாதத்தால்மாயை யைக்கடக்கின்றனரென்னும்பொருளை ஸ்ரீபகவான் இப்போது அரு ளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

செல்வம் விரும்பினர் செல்ல லடைந்தோ
ரல்லல் கெடுக்கவெ னன்புசெய் வோர்க
ணல்ல தறிந்தமெய்ஞ் ஞானியி நால்வர்
வல்லதி லென்னை வணங்கு தவத்தோர். (கஉ)

இ - ள். செல்வம் விரும்பினர் = ஐசுவரியமடைய இச்சித்தவ ரும்,—செல்லல் அடைந்தோர் = ஆபத்தையடைந்தவரும்,—அல்லல் கெடுக்க என் அன்பு செய்வோர்கள் = ஜநநமரணபத்தைக்கெடுத்தற் பொருட்டு (ஆன்மஞானத்தையடையவேண்டி) என்விஷயமான ஆரா தனஞ்செய்யும் ஜிஞ்ஞாசையுடையோரும்,—நல்லது அறிந்த மெ ய்ஞ் ஞானி = (பரிபூரணமாய், அத்துவிதியமானதனது) வாஸ்தவசொ ரூபத்தைச்சாட்சாத்கரித்த தத்துவஞானியும் (ஆகிய)—இந்நால்வர் = இந்நான்குவிதமான சுகிருதாக்களும்—வல்லதில் = தமது சக்தியா வில்—என்னை வணங்கு தவத்தோர் = (பரமேசுரனான) என்னை ஆரா திக்குந்தவத்தினராம்.—எ-று.

இங்கே "செல்வம்" என்றது, தனம், ஸ்திரீ, புத்திராதிகளான போகசாதனங்களை. "செல்லல்" என்றது சத்துரு, வியாக்கிராதி

ரூபமான ஆபத்தை. முதல்மூவருஞ்சகாமராம்: ஞானியொருவன்நிஷ்
காமனும். செல்வமடையவிரும்பிசுரனையாராதித்ததற்குதாரணம்;
இகலோகபோகசாதனங்களையிச்சித்து ஈசுரனையாராதித்தசுக்கிரீவன்,
விபீஷணன்முதலினோரும், பரலோகபோகசாதனங்களையிச்சித்து ஈசு
ரனையாராதித்த துருவன்முதலினோருமாம். செல்லலடைந்து ஈசுரனை
யாராதித்ததற்கு உதாரணம்; யாகத்திற்குப்பங்கம்வந்தபோதுகோப
தமடைந்தஇந்திரன் முல்லைநிலத்திற்பெருமழைபெய்விக்க அதனால்
துக்கமடைந்த அம்முல்லைநிலத்துள்ளோர் ஈசுரனையாராதித்ததும்,
சராசந்தனென்னும்அரசனது சிறைச்சாலையிலடைக்கப்பட்டு ஆர்த்
தராயிருந்தசர்வராஜாக்களும் ஈசுரனையாராதித்ததும், துரியோதன
னது சபையில் துகிலுரியப்பட்டு ஆர்த்தையாய்த் துரௌபதை ஈசுரனை
யாராதித்ததும், முதலையினாற்கவரப்பட்டகஜேந்திரன் ஆர்த்தனாய் ஈசு
ரனையாராதித்ததும் மற்றுமாம். ஜிஞ்ஞாசையுடையராய் ஆன்மஞா
னத்தையடைதற்பொருட்டு ஈசுரனையாராதித்ததற்கு உதார[ணம்]
முசுகுந்தர், ஜனகர், உத்தவர்முதலியஜிஞ்ஞாசுச்சனங்களாம். தத்து
வஞானி மாயையைக்கடப்பதுபோல ஆர்த்தன், ஜிஞ்ஞாசு, அர்த்தா
ர்த்தி இம்மூவரும்பகவத்பஜனத்தால் மாயையைக்கடப்பர்; அம்மூ
வருள்ளும், ஜிஞ்ஞாசு ஆன்மஞானோற்பத்தியால் நேரே மாயையைக்
கடப்பன். ஆர்த்தன், அர்த்தார்த்தி இருவரும் ஜிஞ்ஞாசையுடையோ
ரின்றன்மையையடைந்தே மாயையைக்கடப்பர். ஆர்த்தனுக்கும்
அர்த்தார்த்திக்கும் ஜிஞ்ஞாசுத்தன்மைபொருந்தக்கூடும். ஜிஞ்ஞாசு
க்கும்ஆபத்துத்தன்மையும், ஆன்மஞானத்தின்சாதனரூபமான அர்த்த
ங்களின்விருப்பும் பொருந்தக்கூடும்; இக்காரணத்தால், ஸ்ரீ-பகவான்
ஆர்த்தன், அர்த்தார்த்தியென்னும் இவ்விருவரின்மத்தியில் ஜிஞ்ஞாசு
வை மூலசுலோகத்தில் அருளிச்செய்தனர். ஆர்த்தன், ஜிஞ்ஞாசு,
அர்த்தார்த்தியிம்மூவரும் சகாமபக்தர். நான்காமவனாகிய ஞானி நிஷ்
காமபக்தன். சநகாதியர், நாரதர், பிரகலாதர், பிருதுமகாராஜா, சுக
தேவர்முதலியயாவரும் நிஷ்காமஞானிகளாகியபக்தர். முல்லைநில
த்துவாசிகளான கோபிகாஸ்திரீகளும், அக்குரூரர், தர்மபுத்திராதி
ரும் நிஷ்காமராளசுத்தபிரேமபக்தர். கம்சன், சிசுபாலன்முதலியோ
பயத்தினாலும், துவேஷத்தினாலும் நிரந்தரம்பகவத்சிந்தனையுடைய
ருந்தனர்; அப்படியிருந்தும் அவர்பக்தரென்றுசொல்லப்படவில்லை.

[பூர்வஞ்சொன்ன நால்வரையும், "வல்லதிலென்னைவணங்கு
தவத்தோர்'' என்று ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்ததால் அவர்கு அந்
நால்வரும் சமானமாவென்றபிமதமாங்கொலென அருச்சனனுக்கெ

ழுந்சங்கைக்கு அற்றன்று; ஞானியே சிரேஷ்டனுமென்று ஸ்ரீ-பக
வான்உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

இன்னவர் தங்களி லென்றெடும் வேறு
யுன்ன லிலாமையின் ஞானி யுயர்ந்தோ
னன்னவ னல்ல னெனக்கவ னுக்கே
நன்னல னாகுவ னாகு நலத்தோய். (கரு)

இ - ள். நலத்தோய்=நன்மையையுடைய அருச்சுனா—இன்ன
வர் தங்களில்=முன்சொல்லியநால்வருள்ளே—என்றெடும் வேறாய்
உன்னல் இலாமையின்=(பரமான்மாவாகிய) என்றேடும் (பிரத்திய
காத்மாவான தன்னை) அந்நியமாய் உன்னுதலில்லாமையால்—ஞானி
உயர்ந்தோன்=ஞானியே சிரேஷ்டனாம்;—அன்னவன் எனக்கு நல
லன்=அந்த ஞானியானவன் (எனது ஆன்மரூபமாவதால்) எனக்கத்
தியந்தம் பிரியனாவன்;—அவனுக்கு நானும் நன்னலன் ஆகுவன்=
அந்தஞானிக்கு (ஆன்மரூபமாவதால்) நானும் அத்தியந்தம் பிரியனா
வேன்.—எ-று. ஏ-அசைநிலை.

சர்வவிட்சேபங்களினபாவத்தால் பிரத்தியகபின்னபரமான்மா
வின்கண் சர்வதா சமாஹிதசித்தனும், அதனாலே ஏகமானபக்தியுடை
யவனுமாதலால் ஞானிசிரேஷ்டனுமென்பார், "என்றெடும்வேறாயு
ன்னலிலாமையின்ஞானியுயர்ந்தோன்" என்றார். "அன்னவனல்
லனெனக்கவனுக்கேநன்னலனாகுவனும்" என்றது, ஏகமானபக்
தித்தன்மையில் எதிர்கூறினது. பிரீதி இருவகைத்து; ஒன்றுசோபா
திகப்பிரீதி, மற்றொன்றுநிருபாதிகப்பிரீதியாம்; அவற்றுள், யாதொரு
பிரீதி ஒன்றில் அந்நியத்தின்பொருட்டுண்டாகாநிற்குமோ அந்தப்
பிரீதி சோபாதிகப்பிரீதி; அது ஸ்திரீ, புத்திரன், தனமுதலியவற்றி
லுளதாகும்பிரீதி. யாதொருபிரீதியானது ஒன்றில்அந்நியத்தின்பொ
ருட்டுண்டாகவில்லையோ அது நிருபாதிகப்பிரீதி; அது தனது ஆன்
மாவின்கண்ணுளதாகும்பிரீதி. அந்நியத்தின்பொருட்டுளதாகாமை
யின், ஆன்மவிஷயமானபிரீதி நிருபாதிகப்பிரீதியாம். ஞானிக்கும்,
பகவானுக்கும் பரஸ்பரமுளதாகும் பிரீதி இவ்வாறான நிருபாதிகப் (கசு)
பிரீதியென்றறிக.

["அன்னவனல்லனெனக்கு,'' எனமுற்செய்யுளிற்கூறியதால்,
ஏனையபக்தர்
ஞானியொருவனே ஸ்ரீ-பகவானுக்குப்பிரியனல்லாமல் ஏனையபக்தருமெனக்குப்
பிரியரல்லரென்னும்அருச்சுனன்சங்கைக்கு

பிரியனே அறுவும், அத்தியந்தப்பிரியரல்லர்; ஞானியாகியபக்தனனோ ஆன்மருபாவதால் அத்தியந்தப்பிரியனென்று ஸ்ரீ-பகவானருளிச்செய்கின்றார்.]

ஒருவரு ஞானியென் னுண்மையி னுள்ளே
யெய்தலி னவனு நானென வேயா
மாதலி னிவ்வ னனேக மெனச்சொல்
காத லிறந்த பவங்களி னாலாம். (கச)

இ-ள். (அருச்சுனா ஆர்த்தன், ஜிஜ்ஞாஸு, அர்த்தார்த்தியென்னுமூவரும் எனதுபக்தியில்லாத பிராணிகளைப்பார்க்கிலும் உத்[illegible]ர்களே ஆவர்,) ஒரு அரு ஞானி = (ஒருவராயும்) வர்ணிக்கத்தக்கரியஞானியாகியபக்தன் — (என்னையே சர்வத்திலும் உத்கிருஷ்டமானபலரூபமாக எண்ணி) என் உண்மையினுள்ளே எய்தலினால் = (வாசுதேவனான) எனது வாஸ்தவசொரூபத்தின்கண்ணே (சம்பந்தித்தனுப்) பொருந்துதலினால் — அவன் = அந்தஞானியாகியபக்தன் — நான் எனவே ஆம் = எனது ஆத்மாவென்றே எனக்கு நிச்சயமாம்; — இவன் ஆதலும் = இப்படிப்பட்டஞானியாதலும் — அனேகம் எனச்சொல் = அநேகமென்று சொல்லும் — காதல் இறந்த பவங்களினால் ஆம் = (கர்மபலங்களில்) ஆசையொழிந்தஜநநங்களினந்தத்திலாம். — எ-று.

அநேகமென்றுசொல்லும்ஜநநங்களினந்தத்திலாமென்னவொட்டுக். எனதுபக்தர் ஞானியானாலும், அஞ்ஞானியானாலும் எனக்குப்பிரிய ரே; ஆயினும், எவர்க்கு எந்தப்பிரகாரமாக என்னிடத்துப்பிரீதியுண் டோ எனக்கும் அவரிடத்து அந்தப்பிரகாரமாகவேபிரீதியுண்டு; இது சர்வலோகத்திலுஞ்சுபாவசித்தந்தான். ஆர்த்தன், ஜிஜ்ஞாஸு, அர்த் தார்த்தி என்னுஞ்சகாமபக்தருக்குக் கேவலம்பரமேசுரனான நானே பிரியனல்லன்; பின்னையோ அவர் காமித்தவிஷயபதார்த்தங்களும் பிரியம், நானும் பிரியன். நிஷ்காமனான ஞானிக்கு என்னினந்நிய விஷயப்பிரீதிக்குவிஷயமாகஇல்லை; யானொருவனே நிர ஞானியாகியபக்தனும் எனக்கு நிரதிசயப்பிரீதிக்கு விஷயமாகிறான்; இக்காரணத்தால், நிஷ்காமனான அந்தஞானியாகியபக்தனிடத்து நிரதிசயப்பிரீதிசெய்யேனாயின் என் னிடத்துக்கிருதக்ஞத்தன்மை சித்தியாது: கிருதக்ஞத்தன்மையடை ந்து நிரதிசயப்பிரீதிசெய்கிறேனென்பதுகருத்து. (கச)

[அந்தஞானி அத்தியந்தந்துர்லபனென்று இப்போது ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

விரிய வுணர்ந்த விழுப்பொரு ளெல்லா
முரியவெ னன்றி யிலாத வொழுக்கந்
தெரிய வறிந்தெனை யேசெறி கிற்பா
னரிய னவன்பெறு தற்கயில் வேலோய். (கரு)

இ-ள். விரிய உணர்ந்த = விசாலமாக(ச் சாஸ்திரங்களாலும், இந்திரியங்களாலும்) அறிந்த — விழுப்பொருள் எல்லாம் = மேன்மை யானபொருள்கள் முழுவதும் — உரிய = (அதிஷ்டானமென்றுசொல் [illegible]ரிய — என் அன்றி இலாத ஒழுக்கம் = (வாசுதேவனான) என்னையன்றியில்லாதமரியாதையை — தெரிய அறிந்து = அபரோட்ச மாகவறிந்து — எனையே செறிகிற்பான் = (வாசுதேவனாகிய) என்னையே அபேதமாகப்பொருந்துகிற்பவன் (யாவன்) — அவன் = அந்தமகான் — அயில் வேலோய் = கூர்மைபொருந்தியவேலையுடைய அருச்சுனா — பெ றுதற்கு அரியன் = (அநேகமாயிரமநுடருள்ளே) அடைதற்கத்தியந் தந்துர்லபனாம். — எ-று.

பாரமார்த்திகத்தில் வாசுதேவஸ்வரூபமல்லன், "விழுப்பொ ருள்" என்றார். "ஒழுக்கம்" என்றது, சுருதி, யுக்தி, மகான்கள் அநு பவசித்தமாகவென்க. ஞானியினது அரியதன்மை, "ஆயுமாறுடையோ ரனேகர்பாலொருவனையறிந்துமுடிவான்" என்று முன்னும் அரு ளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதுகாண்க.

இங்கே பரமகிருபாலுவாகியஸ்ரீ-பகவானது அபிப்பிராயம்; நமது ஆர்த்தன்முதலிய பக்தரிடத்தும், அந்நியதேவதைகளின் ஆர்த்தன் முதலியபக்தரிடத்தும் ஆயாசம், சகாமத்வம், பேததரிசித்வமுதலிய தர்மம் சமானமாயிருப்பினும் பரமேசுரனான நமதுபக்தர் பூமிக ளின்கிரமமாகச் சர்வத்திலும்உத்கிருஷ்டமானமோட்சரூபமாகியப யனையே அடைகிற்பர். க்ஷுத்திரதேவதைகளின் பக்தர் மீண்டு ம் ஜநநமரணப்பிராப்திரூபமான க்ஷுத்திரப்பயனையேயடை கிற்பர்; ஆதலால், சகலமான ஆர்த்தாதிபக்தரும் என்னைச் சரண டைந்து ஆயாசமில்லாமலே சர்வத்திலும்உத்கிருஷ்டமான மோட்ச ரூபபயனை அடையக்கடவரென்பது. (கசு)

[பரமபுருஷார்த்தரூபமான முக்திப்பயனையடைவிக்கும்படி யானஎனதுஆராதனத்தையுபேட்சித்து க்ஷுத்திரப்பயனையடைவிக்

கும் க்ஷுத்ரதேவதைகளின் ஆராதனத்தில் ஜனங்களுக்குப்பிரவிர்த்தியுண்டாவதில் பூர்வசம்ஸ்காரரூபமான வாசனாவிசேஷமே அசாதாரணகாரணமாகவுளதென்று இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மற்ற பொருந்த மனங்களில் வைத்த
பற்றதி லேபரி யுண்டறி வெல்லா
முற்றவை தந்திடு தெய்வவொழுக்கா
னற்றவ நின்றவை நண்ணுவர் வேலோய். (கசு)

இ-ள். வேலோய் = வேலையுடைய அருச்சுனா — மற்றவரும் = அந்நியமான க்ஷுத்ரதேவதைகளின் பக்தர்களும் — தம் … னில் வைத்த = தமது அந்தக்கரணங்களில்வைத்த — பற்றதிலே = காமத்தினாலே — அறிவு எல்லாம் = (தமது) அந்தக்கரணங்கள் முழுவதும் — பரியுண்டு = பராமுகம்பண்ணப்பட்டு — உற்றவை தந்திடு = (தமக்கு) வேண்டுவனவற்றைத்தாராநிற்கும் — தெய்வ ஒழுக்கால் நல் தவம் நின்று = தெய்வவழிபாடானஜபம், உபவாசம், பிரதட்சணம், நமஸ்காரமுதலியநல்வியமங்களினின்று — அவை நண்ணுவர் = அக்க்ஷுத்ரதேவதைகளை உபாசியாநிற்பர் — எ-று.

இங்கே, "பற்று" என்றது, மாரணம், மோகனம், உச்சாடனம், ஸ்தம்பனம், ஆகர்ஷணம், வசீகரணமுதலியவற்றைவிஷயம்பண்ணுகின்ற அபிலாஷைரூபமான காமத்தை; அக்காமத்தின்விஷயமான மாரணமோகனாதிக்ஷுத்திரப்பயன்கள் பகவத்சேவையிலும் அடையத்தக்கவென்று பகவானிடத்தினின்றும் அந்தக்கரணம் பராமுகமாகும்படிபண்ணி அந்தக்ஷுத்திரப்பயன்களைப்பயவாநிற்பவை க்ஷுத்திரதேவதைகளேயென அந்தக்ஷுத்திரதேவதைகளிடத்து அந்தக்கரணம் அபிமுகமாகும்படி அக்காமம் பண்ணினதை, "பற்றதிலே பரியுண்டறிவெல்லாம்" என்றார்.

அந்நியபக்தரான ஆர்த்தாதிகள்பூர்வாப்யாசத்தாற்சநியாநின்ற தத்தம் அசாதாரணவாசனாவயத்தால் மாரணாதிகளான க்ஷுத்ரபலன்களையிச்சித்துக் க்ஷுத்ரதேவதைகளை உபாசிக்கிறார்களென்பது கருத்து.

[அந்நியமாகிய க்ஷுத்ரதேவதைகளைப்பஜிப்பவர்க்கும் அவ்வத்தேவதைகளின்பிரசாதத்தால் சகலர்க்கும் ஈசுவரரூபனானபகவான் வாசுதேவனிடத்தில் அவசியமாகப்பக்தியுண்டாகுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

யாவ னொருத்தன் யாதொரு தெய்வ
மேவ வருச்சனை யன்பின் விளைப்பா
னாவல் சலிப்பறு மன்ப வனுக்கே
யாவ துமுற்று மளித்திடு வேனான். (கஎ)

இ-ள். யாவனொருத்தன் = யாவனொருசகாமபுருஷன் — அன்பின் = சிரத்தையினால் — யாதொரு தெய்வம் = யாதேனும்ஒருதெய்வத்தை — மேவ அருச்சனை விளைப்பான் = (பூர்வஜநநங்களின்வாசனாவசத்தால்) பொருந்த அருச்சனைசெய்யப்பிரவிர்த்திப்பனோ — அவனுக்கு = அச்சகாமபுருஷனுக்கு — ஆவல் சலிப்பு அறும் அன்பு = வே… நிச்சலமாகியசிரத்தையை — ஆவது = (அத்தெய்வத்தினிடத்து மே…மேலும்) உளதாவதாக — நானே முற்றும் அளித்திடுவேன் = (சர்வாந்தரியாமியாகிய) நானே முழுதுமளிப்பேன். — எ-று. ஏகாரம்பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

அந்நியதெய்வத்தினின்றும் அவனது சிரத்தையைமாற்றி என்னிடத்தஃதுளதாகச்செய்துகொள்ளேன் என்பது கருத்து. (கஎ)

[இதுவுமது.]

அளித்தவ் வன்பொடு மத்தெய்வ நாளுங்
களித்து வணங்கினர் காதல வெல்லாம்
வெளிப்பட முற்று மளித்திடு வேனா
னொளிப்பரி தாமுரு மஞ்ச வுடன்றோய். (கஅ)

இ-ள். ஒளிப்பு அரிது ஆம் = (ஒருவரால் பிடித்து) ஒளித்தற்கரியதாகிய — உரும் அஞ்ச = இடி அஞ்சம்படிக்கு — உடன்றோய் = …போர்செய்தஅருச்சுனா — அளித்த அவ்வன்பொடும் = (என்னால்) கொடுக்கப்பட்ட அந்தச்சிரத்தையோடும் — அத்தெய்வம் = அவ்வந்நியதெய்வங்களை — நாளும் களித்து = நாடோறும் (இதுவே மெய்த்தெய்வமென்று) செருக்கடைந்து — வணங்கினர் காதல எல்லாம் = ஆராதித்தவர் (பூர்வஞ்) சங்கற்பித்த மாரணம், மோகனமுதலிய) காமியபதார்த்தங்களையெல்லாம் — வெளிப்பட = பிரசித்தமாக — முற்றும் = அனைத்தும் — நான் = (அந்தரியாமியாகிய) நானே — அளித்திடுவேன் = அளிப்பேன். — எ-று.

பரமேசுரனானஎன்னையன்றி அந்நியதெய்வங்களால் யாதொன்றையும் உண்டுபண்ணச் சாமர்த்தியமில்லை; என்றாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்டமாரணம், மோகனாதிகளையே அந்தச்சகாமபுருஷர் அவ்

வத்தேவதைகளாலடைகின்றனர்; ஆதலால், அந்தரியாமியாகிய நானே நேரோ அல்லது, யாதானுமொரு அந்நியவாயிலாகச் சர்வகர்மங்களின் பலப்பிரதாதாவாகின்றேனென்பதாம். (கூ)

[எப்படியும் அந்தச்சர்வதேவதைகளும் சர்வாத்மனான எனது மூர்த்தியே; அத்தேவதைகளின் ஆராதனமும்வாஸ்தவமாக எனது ஆராதனமே; சர்வத்திரபலப்பிரதாதாவும் நானே ஆகின்றேன்; அப்படியானாலும் நேரேனதுபக்தருக்கும், அந்நியதேவதைகளின் பக்தருக்கும் யாதொருவிஷமமானபலப்பிராப்தியுண்டாகிறதோ அது முறையே வஸ்துவின்விவேகத்தினாலும், வஸ்துவின்அவிவேகத்தினாலுமே உண்டாகின்றதென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.

சிந்தையி னித்தெய்வ மெய்த்தெய்வ மென்று
முந்த வருச்சனை செய்து முடிக்கு
மந்த மனத்தர் பெறும்பயன் வாளா
வந்த முடைத்த தனித்தரு மையா. (கக)

இ - ள். ஐயா = அருச்சுனா—சிந்தையின் = (தமது) சித்தத்தின் கண்ணே—இத்தெய்வம் மெய்த் தெய்வம் என்றே = (மாரணம், மோகனமுதலான பயன்களைத் தரத்தக்க) இந்தத்தெய்வங்கள் மெய்யானதெய்வங்களென்றே கருதி—முந்த அருச்சனை செய்து முடிக்கும் = முன்னே ஆராதனஞ்செய்துநிறைவேற்றும்—மந்த மனத்தர் = அற்பமனமுடைய அந்நியதேவதைகளின்பக்தர்—பெறும் பயன் = அடையாநிற்கும் (மாரணம், மோகனமுதலானபயனானது—வாளா அந்தமுடைத்து = வீணாய் நாசமுடையது;—அதுவும் அனித்தம் = (அவர்கள் ஆராதித்த) அத்தெய்வங்களும் நாசமுடையனவாம்.—எ-று.

உண்மைபிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. எதார்த்தவஸ்துவின் விவேகஞ்செய்விற்சாமர்த்தியமின்மையின், "மந்தமனத்தர்" என்றார். "அதுவுமனித்தம்" என்றது, அந்நியதெய்வங்களாலடையும் மாரணம், மோகனமுதலியபயன் அனித்தமென்றதற்குக்காரணங்கூறியது; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், பரமார்த்தவஸ்துவின் விவேகஞ்செய்விற்சமர்த்தரான எனதுபக்தருடையமோட்சரூபமானபயன் நாசமின்மையென்பதுபெறப்படுகின்றது. (கக)

[பகவானே நேரே உமதுபஜனம் ஓர்போதும் நாசமற்ற உத்தமமானபயனையடைவிக்குமானால் இவ்வுலகினில் விசேஷமாக இம்மனிடர் என்னகாரணத்தால் உம்மிடத்துப்பராமுகமாயிருக்கின்றனரென்றும்அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அங்ஙனம் இருப்பதில் காரணமருளிச்செய்கின்றார்.]

115371

[வேறு.]

தானந்த மிலியுவமை தாரின்று தாவரிய
வானந்த வுருவமென வெனையொன்று மறிவிலர்
கோனந்தன் மகனரசர் குலமைந்த னிவனுமெழு
ஞானந்த மிலியொருவ னிவனென்ப ரவிவிலிகள். (உ0)

இ - ள். (அருச்சுனா) அவிவிலிகள் = விவேகசூனியரானபுருஷர்கள்—தானந்தமிலி = பகவான்—அந்தம் இலி = நாசமில்லாத நித்தியரூபன்,—உவமை தாரின்று = ஒன்றோடொப்பிடும்படி நின்று—தாவரிய = (ஒருவரால்) பற்றற்கரிய—ஆனந்த உருவம் என = அத்துவிதானந்தசொரூபனென்று—எனை = (பரமேசுரனை) என்னை—ஒன்றும் அறிவது இலர் = சிறிதும் அறிந்திலர்.—[மற்றெங்ஙனறிகின்றனரென்னின்?] இவன் = இந்தக்கிருஷ்ணன்—கோன் நந்தன் மகன் = நந்தகோபன்மகன்,—அரசர் குல மைந்தன் = இராசகுலத்திற்பிறந்த வசுதேவபுத்திரன்,—இவனும் = இந்தக்கிருஷ்ணனும்—எழில் ஞானந்தம் இலி = (நம்போல் நானாவியவகாரங்களைகொடியிருத்தலின்) ஓர் விசேஷ சிறந்த ஆனந்தமில்லாதவன்,—ஒருவன் = (சீவருள்ளே) ஓர் சீவன்—என்பர் = என்றுகருதாநிற்பர்.—எ-று.

"அந்தமிலி" என்றது, சர்வஜகத்திற்குங்காரணமென்னும் நித்தியமாயவிசேஷாதிரூபம். "உவமைதாரின்றுதாவரிய" என்றது, தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதசூனியமாயுள்ளநிருபாதிகசொரூபம். அத்துவிதீயபரமார்த்தகனமாய், தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதசூனியமாய்

விவேகசூனியரானபுருஷர் சகரரூபமாகவென்னைப்பஜியாமல்அந்நியதேவதைகளைப் போற்றுதலிலாமாத்திரமானகாரியங்களைக்கண்டென்னை வேறாகவே எண்ணுகின்றனர்; இக்காரணத்தால், அவ்விவேகிபுருஷர் பரமேசுரனான என்னைப் பரித்தியாகஞ்செய்து அவ்வநித்தமான இந்திராதிதேவதைகளையே ஆராதித்து அவ்வாராதனத்தால் அவர் அநித்தியப்பயனையேயடைகின்றனரென்பதுகருத்து.()

[யாவருடைத் தாஞ்சர்வபவியாத அநேகபிரகாரமானதிவ்வியகுணங்களொடிய சகரனுமிய உம்மிடத்து அவிவேகிகட்கு மநுடத்வபுத்

தியும், வேதவபுத்தியும் எப்படியுளதாமென்னும் அருச்சுனன்சங்கை யைநிவிர்த்திப்பிக்கிறவராய் ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

மருவுற்ற பிரகிருதி யதினுற்று மறைவனொழி
லொருவர்க்கு மறியும்வகை வெளிநிற்ப திலையுலகில்
வெருவுற்ற பெருமயலின் மனமுற்று விழிமறைய
வருவுற்ற வெனையுலக மறிகிற்ப திலைபடைய. (உக)

இ-ள். (அருச்சுனா) மருவுற்ற=(பரமேசுரனுனது சங்கற்பத் தினநுசாரமாகப்) பொருந்தியுள்ள—பிரகிருதியதில்= மாயையில்—உற்று மறைவன்=பொருந்தி நன்றாகமறைந்தவனாகின்றேன்;—(இக் காரணத்தால்,) எழில்=(அந்தமற்றவனெனவும், ஆனந்தனெனவும் முற்செய்யுளிற்கூறிய எனது) அழகிய சொருபமானது—ஒருவர்க் கும் அறியும் வகை=யாவனொருவர்க்கும் அறியும்படி—வெளி நிற்பது இலை=பிரகாசமாகிறதில்லை.—(அன்றியும்,) உலகில்=உலகின் கண்—வெருவுற்ற பெரு மயலின்=அஞ்சத்தக்கதான (ஜநநமரண ரூபமாகிய) பெரிய சம்சாரபிரமத்தினில்—மனம் உற்று=மனமானது பொருந்தி—விழி மறைய=ஞானக்கண் மறைந்தமையின்—அருவு உற்ற எனை=ஜநநமரணரஹிதனுயுள்ள என்னை—உலகம் அடைய= உலகமுழுதும்—அறிகிற்பது இலை=அறிவதில்லை.—எ-று. (உக)

[பரமேசுரனாகியநான் பிரதிபந்தரஹிதமானஞானசக்தியுடையவனு தலால் சர்வபூதங்களையும் அறிகிறேன்: என்னிடத்துப் பக்தியில்லாத எந்தப்பிராணிகளும் என்னை அறிகிறார்களில்லையென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் இப்போது அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

போனவையினிமேற் புகுதகின்றவையிப் பொழுதுபோகின்
றவையனைத்தும், யானறிந்திருப்ப னியாவுமாமென்னை யுலகி
னமற் றியாவருமறியார், மானவெஞ்சிலையாய் வேண்டல்வேண்
டாமை தன்னிலே வருதுணமயக்கால், றூ ரைமக வருவாய்ச்
சனித்திடும்பொழுதே தந்தமெய் யறிவுசார்ந்திடலால். (உஉ)

இ-ள். (அருச்சுனா) போனவை=முன்சென்றவைகளும்,— இனி மேல் புகுத நின்றவை=இனிமேலுண்டாமவைகளும்,—இப் பொழுது போகின்றவை அனைத்தும்=இப்போது போகின்றவைக ளும் (ஆகியஸ்தாவரஜங்கமரூபமான) சர்வப்பிராணிகளையும்—யான் அறிந்திருப்பன்=(பரமேசுரனாகிய) நான் அறிந்துளேன்;—யாவும் ஆம் என்னை=சர்வான்மகமாகிய என்னை—உலகில்=உலகத்தில்—மற்று யாவரும் அறியார்=என்னிடத்தன்பில்லாத யாவரும்அறியார்கள்.— [பரமேசுரனது வாஸ்தவசொருபஞானத்திற்கு யாதொருபிரதிபந்த முண்டோ அந்தப்பிரதிபந்தத்தில் பூர்வம் யோகமாயையை எதுவாக வருளிச்செய்தனர்; இப்போது அந்தப்பிரதிபந்தத்தில் தேகேந்திரிய ரூபசங்காதத்தின் அபிமானதிசயபூர்வகமானபோகத்தில் அபினிவே சரூபமாகிய மற்றோர் எதுவையுமருளிச்செய்கின்றார்.] மான வெஞ் சிலையாய்=மாட்சிமைபொருந்திய கொடிய தனுசையுடைய அருச் சுனா—(சர்வ பிராணிகளும்) உருவு ஆய் அமைந்த எனினும் பொ ழுது=தூலசரீரமாய்ப்பொருந்தி ஜநநமாகும்போது—வேண்டல் வே ண்டாமை தன்னில் வரு—*இச்சை, ¶துவேஷமென்னும் இரண்டி னால் வருகின்ற—துண மயக்கால்=சீதோஷ்ணம், சுகதுக்கம், பகிதா னம் முதலிய—அவை துவமித்தமாக நான்கதி, துக்கிஎன்பனமுதலிய விப ரீதரூபமோகத்தால்—தம் தம் மெய் அறிவு சார்ந்திடலால்=தத் தம் தேகபாவனையைப்பொருந்துவதால் (அந்தராத்மாவாகிய என்னை அறியார்கள்.)—எ-று. தான்-அசைநிலை.

இதன்றாற்பரியம்;—இராகத்துவேஷங்களால் வியாகுலமுற்ற அந்தக்கரணத்தையுடைத்தாயிருத்தலின் சர்வப்பிராணிகளும் பரமே சுரனாகிய என்னைத் தமதான்மரூபமாக அறிகிறார்களில்லை; இக்கார ணத்தால், ஆராதிக்கற்குரியவனான என்னை ஆராதிக்கிலரென்பதாம்.()

["இந்நாலவரும்வல்லதிலென்னைவணங்குதவத்தோர்" என் றுமுன்னே கூறிப் பின்னே, "எழிலொருவர்க்குமறியும்வகைவெளி நிற்பதிலை" எ-ம், அவர்க்குமோகத்தால் மோகத்தையடைதலின், "யாவருமென்னை யறியார்" எ-ம் கூறியவாற்றால், விரோதந்தோன் றுகிறதேயெனத்தையு அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான்உத்தரமரு ளிச்செய்கின்றார்.]

செய்தபேரமுயன்ற நல்வினையாந்தர் விருப்பல ராகிமுன் செய்த, பயக்கமேவியதீ விணையெலாமறவே பற்றறப் பரிந்துமு

* சங்கற்பம்=எனதுபக்தியில்லாத பிராணிகள் பரமேசுரனே என்னை வாஸ்தவசொருபமாக அறியாதொழிக என்பது.

* இச்சை=இவ்வநுகூலவஸ்து நமக்குக்கிடைக்கவேண்டுமென்பது.
¶ துவேஷம்=இப்பிரதிகூலவஸ்து நமக்குவேண்டாமென்பது.

ன்போனற், றுயக்கமேபுரியுஞ் சோகமேமுதலாந் துவந்துவ கு
ணங்களிற்றொடர்ந்த, மயக்கமேவலரா வொழுக்கமேநிலைநின்
றென்னையே மனத்திடைவைப்பார், (உ௩)

இ - ள், வியக்க=(யாவருந்)துதிக்கும்படி.—விரும்பல் ஆதி=(யாதொரு பயனையும்) விரும்பாதவர்களாய்—மேல் முயன்ற=பூர்வம் (அநேகஜநநங்களில்) முயற்சித்துச்சம்பாதித்த—நல்வினை மாந்தர்=புண்ணியகர்மங்களையுடைய அதிகாரிகளாகியபுருஷர்,—(தமது புண்ணியகர்மங்களால்) முன் செய்த=முற்சநநங்களிற்செய்த—பயக்க மேவிய=(அன்பங்களைப்) பயக்கும்படி பொருந்திய—தீ வினை எலாம்=(ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமான) பாவகர்மங்கள் முழுதும்—அறவே—முற்றவும்—பற்று அறப் பறிந்து=பற்றுவிட்டு (தம்மைவிட்டு)—முன்போனபின்=முன்னேபோயின்—துயக்கமே புரியும்=சோர்வைத்தானேசெய்யாநிற்கும்—சோகமே முதல் ஆம்=துக்கமுதலிய—துவந்துவ குணங்களில் தொடர்ந்த=துவந்துவகுணங்களிற்பொருந்திய—மயக்கம் மேவலராய்=(நான்கடி, நானே கர்த்தா என்னும்)மோகத்தைப்பொருந்தாதவர்களாய்—ஒழுக்கமே நிலைநின்று=(என்னை)ஆராதிக்கும்வழியிலே (சர்வபிரகாரத்தாலும் ஆராதித்தற்குரியவர் பரமேசுரனேயென்னும்) திடசங்கற்பமுடையராய் நின்று—என்னையே மனத்திடை வைப்பார்=(பரமேசுரனாகிய) என்னையே மனத்தின்கண்வைத்துத்தியானிப்பர்.—எ-று.

"இந்நால்வரும்வல்லதிலென்னைவணங்குதவத்தோர்" என்றது, புண்ணியகர்மங்களின்அதிசயத்தால் சர்வபாவகர்மங்களுநாசமாய்த் தன்னைஆராதிப்பவரையே. "எழிலொருவர்க்குமதியும்வகை வெளிநிற்பதிலை" எ-ம், துவந்துவமோகத்தால் மோகத்தையடைதலின், "யாவருமென்னையறியார்" எ-ம் கூறினது, புண்ணியவான்களானபக்தஜனங்களைப்பார்க்கிலும் அந்நியப்பிராணிகளை ஆதலின், இன்றற்கொன்று விரோதமின்றென்பதுகருத்து. (உ௩)

[அருச்சுனனுக்கு இனி அவனுவ்வினவப்படும் வினாக்களின் புவித்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் சூத்திரரூபமான இரண்டுசெய்யுட்களை இப்போது அருளிச்செய்கின்றார்; இச்சூத்திரரூபமானஇரண்டு செய்யுளுக்கும் இனிக்கூறப்படும் எட்டாமத்தியாயம் வியாக்கியானரூபமாம்.]

எதிவரும்பிணிமூப் பிறப்பொடுபிறப்பென் றிவைகெடுத்
திடல்பொருட்டாகக், குறிவரும்பரிசு நினைத்துமற்றெனையே
கூடுதன் மேவிநின்றவர்க, ளறிவரும்பிரமந் தன்னையுமதனை ய
றியுமெய் யறிவையுமறிவி, னெறிவருங்கரும மனைத்தையுமறி
வ ரறிந்தபின் னிகழ்வதுங்கேளாய். (உச)

இ - ள். (அருச்சுனா) எதிவு அரும்=(ஞானத்தாலல்லாமல்) சேதித்தற்கரிய—பிணி மூப்பு இறப்பொடு பிறப்பு என்ற இவை=வியாதியும், ஜரையும், மரணமும், ஜநநமும் என்றவித்துக்கங்களை—கெடுத்திடல் பொருட்டு ஆக=சேதித்தல்காரணமாக—குறி வரும் பரிசு நினைத்து=ஞானமுளதாகும்படி கருதி—எனையே=(சர்வதுக்கங்களையும் நிவிர்த்திக்கத்தக்கசகுணபரமேசுரனை)என்னையே—கூடுதல் மேவி நின்றவர்கள்=ஆசிரயித்துச்(சாஸ்திரவிதிதமானசுபகர்மங்களைப்பலேச்சையில்லாமல் ஈசுரார்ப்பணமாகச்) செய்துநிற்கும் அதிகாரிபுருஷர்—(கிரமமாகச் சுத்தமான அந்தக்கரணமுடையராய்) அறிவு அரும் பிரமந்தன்னையும்=அறிதற்கரிய (தற்பதத்தின்லட்சியார்த்தரூபமான) நிர்க்குணப்பிரமத்தையும்,—அதனை அறியும் மெய் அறிவையும்=அந்நிர்க்குணப்பிரமத்தை (இதுவேயென அதிகாரி)அறியும் துவம்பதலட்சியார்த்தரூபமான ஆன்மாவையும்,—அறிவின் நெறி வரும்=புத்தியின்வழியே (அதிகாரிகளால்)அநுஷ்டித்துவரும்—கருமம் அனைத்தையும் அறிவர்=கர்மங்களனைத்தையும்அறியாநிற்பர்;—அறிந்த பின்=(இவைகளை) அறிந்தபின்னர்—நிகழ்வதும் கேளாய்=அவர்கட்குச்சம்பவிப்பதையுங்கேட்பாய்.—எ-று. மற்று-அசைநிலை.

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

தேடும்பழைய வதிபூத மதிதெய்வத்தோ டதியெச்சங்
கூடும்பரிசு நின்றென்னை யறிவாரிந்தப் புழுக்கூடு
வீடும்போதுமென்னையே யறிவாரொன்றுன் யாம்வெவ்வே
றோடும்பழையபாச கூத்தாட்டுவிக்கு மம்மாயன். (உரு)

இ - ள். தேடும் பழைய=(அதிகாரியறிய) விசாரிக்கும் பழைமையான—அதிபூதம் அதிதெய்வத்தோடு=அதிபூதசகிதனாய், அதிதெய்வசகிதனாய்,—அதியெச்சம் கூடும் பரிசு=அதியெக்ஞசகிதனாய்—நின்ற என்னை அறிவார்=நின்ற (பரமேசுரனை) என்னைச் (சர்வதா) சிந்தியாநிற்கும் அதிகாரிபுருஷர்—(சமாகிதசித்தராய்) இந்தப் புழுக்

கூடு வீடும் பொழுதும்=உயிர்கள்பொருந்தியஇத்தேகங்களை விடும் பொழுதும்—என்னை மெய்யே அறிவார் என்றான்=(சர்வான்மாவாகிய) என்னை உள்ளபடியே அறிவார்கள் என்றருளிச்செய்தனர்;—யாம் வெவ்வேறு=நாம்வேறுவேறாக—ஆடும் பழைய மாயக்கூத்து=நடியாநிற்கும் பழையமாயாநடனத்தை—ஆட்டுவிக்கும் அம்மாயன்=நடிப்பிவிக்கின்ற அத்தக்கிருஷ்ணபகவான்.—எ-று.

“அதிபூதமதிதெய்வமதியெச்சம்” என்னும் இம்மொழிப் பொருள்களை ஸ்ரீ-பகவான் தாமே இனி எட்டாமத்தியாயத்தில் அருச்சுனன் வினாவின்வழியே வெளிப்படையாக அருளிச்செய்வதால் ஈண்டுரைத்திலேம். இவ்வேழாமத்தியாயத்தில், ஸ்ரீ-பகவான் உத்தமாதிகாரியைக்குறித்து லட்சணவிருத்தியினால் தற்பதத்தாற்கூறப்படும் அறிதற்குரியபிரமமும், மத்திமாதிகாரியைக்குறித்து சக்திரூபமுக்கியவிருத்தியினால் தற்பதத்தாற்கூறப்படும் தியானித்தற்குரியபிரமமும் அருளிச்செய்தனர்; மரணகாலத்தில் இந்திரியமுதலியவைகள் அசாவதானமாயிருக்கினும் பரமேசுரனை எண்ணுகிறவையினாலும், பூர்வாப்பியாசஜ[illegible]சம்ஸ்காரங்களின் திடத்துவத்தாலும் அப்புருஷனுடையசித்தவிருத்தி பரமேசுரனை எனதாகாரமாகவேயிருக்கும்; மற்றியாதேனும் ஓர்அநான்மபதார்த்தங்களின் ஆகாரமாகாது; ஆதலால், அவ்வதிகாரிகள் பரமேசுரனையனுபக்தியோகத்தால் கிருதார்த்தரேயாவரென்பதுகருத்து. (௨௫)

எழாவது,

மாயாரூபவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் எ-ற்கு திருவிருத்தம்-௨௨அ.

அ-வது, *எழுவகைவினாவுரைத்தவத்தியாயம்.

[பூர்வம் ஏழாமத்தியாயத்தினந்தத்தில் ஸ்ரீ-பகவான் [illegible]ரூபவசனங்களால் ஞேயத்வரூபமாகவருளிச்செய்த பிரமமுதலியஏழுபதார்த்தங்களின்வியாக்கியானரூபமாக எட்டாமத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றனர்.]

* வடநூலில், அக்ஷரபிரமயோகமென்றபெயர்.

[பூர்வம் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்த அச்சூத்திரரூபவசனங்களால் சாமானியரூபமாகவுரைத்த அவ்வேழுபதார்த்தங்களை மீண்டும் விசேஷரூபமாக அறிய இச்சைகொண்டவனாய் அருச்சுனன் அவற்றை வினவுகின்றனன்.]

அடைய ஞாலத்தை யார்த்ததி லார்ப்புறா
திடையர் தாம்பிடை யார்ப்பு ண்டிருப்பவ
னுடைய னாகமுன் போதின வேகொடவ்
விடைய னன்னவன் மீள வியம்புவான். (௧)

இ-ள். அடைய ஞாலத்தை ஆர்த்து=முழுதும் உலகைத் (தேகாபிமானரூபக்கயிற்றால்) பந்தித்து—அதில் ஆர்ப்புறாது=அவ்வுலகில் (ஒன்றாலும்) பந்தப்படாமல்—இடையர் தாம்பிடை=முல்லைநிலமாக்களின் தாமணிக்கயிற்றில்—ஆர்ப்பு இருப்பவன்=(தன் தாயாகிய யசோதை) பந்திக்க அகப்பட்டிருந்து பாலலீலைசெய்தருளிய—ஸ்ரீ-பகவான்—உடையன் ஆக=(ஆசிரியத்தன்மை)உடையவனாக—முன்பு இனைவே கொடு=பூர்வாத்தியாயத்தின் அந்தத்தில் (சூத்திரரூபவசனங்களால்) அருளிச்செய்த பிரமமுதலியபதார்த்தங்களைச் சங்கையாகக்கொண்டு—அவ்விடை அன்னவன்=போரில் இடபத்தையொப்பான அவ்வருச்சுனன்—மீள இயம்புவான்=மீட்டும் வினவுவானாயினன்.—எ-று. (௧)

[வேறு.]

ஆயபிர மக்கொடத் தியாத்ம மமைகரும
மேயவதி பூதமதி தெய்வமதி யெச்சங்
காயமதி லுள்ளபரி சுங்கெழுமு காயம்
வியனுறு போழ்திலுனை மெய்தெளியு மாறும். (௨)

இ-ள். (பகவனே) ஆய பிரமம் (எது)=பூர்வம் ஞேயரூபமாகத் தேவரீர் அருளிச்செய்த அந்தப்பிரமமானது சோபாதிகமோ? அல்லது, நிருபாதிகமோ (இதுமுதல்வினா.)—அத்தியாத்மம்(எது)=(ஆன்மாவென்பெயர்பூண்டுடைமையின் ஆன்மசப்தமாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அத்தேகரூபமானஆன்மாவை ஆசிரயித்துள்ளதுயாது) அஃதத்தியாத்மம்; அவ்வத்தியாத்மம் ஸ்ரோத்திரமுதலியகரணங்களின்சமூகமோ? அல்லது, பிரத்தியக்சைதந்நியமோ (இஃதிரண்டாம்வினா.)—அம்மை கருமம் (எது)=(தேவரீர் விதியாநின்ற கர்மமானது

னக்ஞரூபமோ? அல்லது, அவ்வெக்ஞத்தைப்பார்க்கிலும் வேறேனு மொரு அந்நியவஸ்துவோ (இதுமூன்றாம்வினா.)—அத்ர=(உமதுமனத்திற்கு) இசைந்த—அதிபூதம் (எது)=அதிபூதமென்பது பிருதிவி முதலியபூதங்களையாசிரயித்துள்ள அற்பகாரியமோ? சம்பூர்ணகாரியமோ (இது நான்காம்வினா.)—அதிதெய்வம் (எது)=(தெய்வத்தையாசிரயித்துள்ளதுயாது) அந்தஅதிதெய்வம்; அவ்வதிதெய்வம் தேவதாவிஷயமான தியானமோ? அல்லது, தேவதைகளின் ஆதித்தியமண்டலமுதலியவற்றில் அநுகுணமானசைதந்நியமோ (இதைந்தாம்வினா.)—அதியெச்சம் (எது)=(எக்ஞத்தையாசிரயித்துள்ளதுயாது) அந்தஅதியெக்ஞம்; அவ்வதியெக்ஞம் யாதானுமொரு தேவதாவிசேஷமோ? அல்லது, பரப்பிரமமோ; அவ்வதியெக்ஞம் அக்கினியினுற் முதான்மியரூபமாகவா? அந்நியக்கயமீபதரூபமாகவா [illegible] த்திற்குரியது;)—(அதியெச்சம்) காயமதில் உள்ள பரி[illegible](எவ்வாறு)= அவ்வதியெக்ஞம் (சர்வப்பிரகாரத்தாலும்) தேகத்தின்கண்ணேயுள்ளதா? அல்லது, தேகத்திற்குப்புறம்பேயுள்ளதா; தேகத்தின்கண்ணுள்ளதெனின்? இத்தேகத்தின்கண் அவ்வதியெக்ஞம் புத்தியாதிரூபமோ? அக்காயத்தினின்றுக்கும்பின்னமோ (இஃதாறாம்வினா.)—செபுழு காயம்=பொருந்தினின்றதேகமான து—வியல் உறுபொழுதில்= மரணமாகுஞ்சமயத்தில்—உன்=(பரமேசுரராகிய) உண்மை—மெய் தெளியும் ஆறம் (எவ்வாறு)=உள்ளபடி அறியும்வழி எவ்வாறு? (இஃதேழாம்வினா.)—எ-று. இது குளகம். (உ)

[முற்செய்யுளில் அருச்சுனன்வினாவிய எழுவகைவினாவிற்கும் முறையே ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

விரியவுரை செய்தருள வேண்டுமெனா மீண்டவ்
வரியரவி லேதுயிலு மாயவ னுரைப்பா
னரியதழி யாமைய தனைத்தினு மு[illegible]கிற்
பெரியது மொழிந்தபிர மம்பிறவு மேகள்! (௩)

இ-ள். விரிய உரைசெய்தருளவேண்டுமெனா—(நீர் சர்வக்ஞரும், பரமகிருபாலுவுமாவதால் சரணாகதனாகிய எனக்கு இச்சகலமான பொருள்களையும்) விரிவாகவுரைத்தருளவேண்டும் என்றருச்சுனன் வினவ—மீண்டு=மீளவும்—அவ்வரி அரவிலே துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்=அந்தவரியையுடைய ஆதிசேஷன்மீது அறிதுயிலமாநிற்கும் பகவான் (எழுவகைவினாக்களுக்கும் உத்தரமருளிச்செய்யத்

தொடங்கி அவ்வெழுவகைவினாக்களினுள்ளே பிரமசப்தத்தால் சோபாதிகப்பிரமமோ நிருபாதிகப்பிரமமோ என்றுசொல்லப்படுகிறது; சோபாதிகப்பிரமஞ் சொல்லப்படவில்லையென்று முதல்வினாவிற்கு) உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்,—மொழிந்த பிரமம்=(நாம்) கூறியபிரமமானது—அரியது=(ஒருவரால் அறிதற்கெளியதன்று) அரியது;—உரைக்கில்=இவ்வரிய தன்மையைச்சொல்லில்—அழியாமையது=அக்ஷரம்.—(ஞானத்தினாலாவது, தேசகாலங்களினாலாவது, மற்றுலாவது, அஞ்ஞானத்தினாலாவது நாசமடையாததுயாது அந்தஅக்ஷரமேதேனும் அந்நியங்களினாலாவது [illegible] கூறப்பட்டிருக்கும்; இவ்வக்ஷரமானது பிரகதாரணியவுபநிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ காக்கிறது; அதில், யாக்ஞவல்கியமுனிவர் கார்க்கியைக்குறித்து ஏ-கார்க்கி, வெனின்? யாக்ஞவல்கியமுனி இவ்வக்ஷரத்தைத் தூலமன்று, அணுவன்று, குறிலன்று, நெடிலன்று என்பர் என்றுபக்கிரமித்து, மத்தியில் பிரமத்தையறிந்தபிராமணர் இவ்வக்ஷரத்தைத் [illegible] நியமபூர்வகமாகவுளர்; இவ்வ இவ்வக்ஷரத்தை [illegible] சங்கரர் கூறாவில்லையென்றுகூறி, அந்தத்தில் [illegible] அந்நியமாகத்திருஷ்டாவில்லையென்றுகூறி, [illegible] தப்புரோதமாகவுள இவ்வக்ஷரத்தில் அவ்யாகிருதமான ஆகா[illegible] உபக்கிரம உபசம்மாரமுதலிய தென்றருளிச்செய்தனர்; இவ்வாறான [illegible] சர்வஜ்ஞத்துவாதிலிங்கங்களால் சர்வவுபாதிகளில்லாததாய், அவ்வியாகிருதரூபவாகாசபரியந்தத்தையுந் தனதாணையினிறுத்துவதும், இச்சரீரோற்பத்திமான சர்வப்பிரபஞ்சத்தையுந் தாரணஞ்செய்வதும், ஆகிய இப்படிப்பட்ட கிரியாநிரூபசங்காதங்களில் வின்றதாலும் [illegible] ஞ்சித்திக பாதிகளைதந்நியமே அவ்வக்ஷரசப்தத்திற்கு அர்த்தமென்று [illegible] சது; இப்படிப்பட்டசைதந்நியரூபமானஅக்ஷரமே இங்கே பிரமசப்ததத்தாய்சொல்லப்பட்டது.) [இவ்வர்த்தத்தை வெளியாக்கும்பொருட்டு அவ்வக்ஷரத்திற்குவிசேஷணங்கூறுகின்றனர்.] அனைத்தினும் பெரியது=சர்வத்திலும் பரமமாயுள்ளது. (சொப்பிரகாசபரமானந்த சொரூபமாயுள்ளது என்பது பொருள்;)—(இதன்றாற்பரியம்; சூரியசந்திராதிகளை, தன தாணையினிறுத்தலதாய், ஜடமாகியசர்வஜகத்தையுந்தாரணஞ்செய்வதும், சர்வத்திற்குந்திருஷ்டாவும்ஆகிய இவைமுதலியஎவ்வளவுலிங்கங்கள் சுருதியின்கண் அக்ஷரத்திற்குக்கூறியிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுலிங்கங்களும் பிரமத்தின்கண்ணேயே பொருந்தியிருக்கின்றன; ஆதலால், அவ்வக்ஷரம் பிரமரூபமே. சங்கை? ஓமென்பது இவ்வக்ஷரமென்று சுருதியிலும், ஓமென்னும் ஏகாக்ஷரம் பிரமமென்று ஸ்மிருதியிலும் ஓங்காரரூபமானபிரணவத்தையேஅக்ஷரமென்றுகூறியிருக்கின்றது, உலகின்கண்ணும் அக்ஷரசப்தம் வர்ணமென்றுகூறியிருக்கின்றது,

ங்களிடத்தே இருசுதியாகவுள்ளது ஆதலால், அவ்வக்ஷரசப்தத்தால் ஓங்காரரூபமானபிரணவத்தையே கொள்ளல்வேண்டும், அல்லது சுருதியின்கண் அவ்வியக்தமும் அக்ஷரமென்றுகூறப்பட்டிருக்கின்றது ஆதலால், அவ்வக்ஷரசப்தத்தால் அவ்வியக்தத்தையே கொள்ளல்வேண்டும் என்னின்? அக்ஷரத்திற்கு முற்கூறியலிங்கங்கள் ஓங்காரரூபமானபிரணவத்திலும், மாயாரூபமான அவ்வியக்தத்திலும்பொருந்தவில்லை. சுருதியிலும், ஸ்மிருதியிலும் பிரணவத்திற்கும், மாயாரூபமான அவ்வியக்தத்திற்கும் நாசங்கூறியிருப்பதால் இங்கே அக்ஷரசப்தத்தால்வர்ணாத்மகமானபிரணவத்தையும், மாயாரூபமான அவ்வியக்தத்தையுங்கொள்ளலாகாது; சுருதியிலும், ஸ்மிருதியிலும் பிரணவத்தை அக்ஷரமென்றது, அதன் நித்தியத்தன்மையைக்கொண்டன்று; பின்னேயோ சத்தியமான பிரமத்தையடையும்படியன்னும் ஞானத்தைச் சத்தியமென்றாற்போல அக்ஷரமானபிரமத்தின்வாசகமாவதால் அப்பிரணவத்தை அக்ஷரமென்றுகூறிற்று; இவ்வாறே அவ்வியக்தத்தைச்சுருதியில் அக்ஷரமென்றுகூறினது அதனித்தியத்தன்மையைக்கொண்டன்று; பின்னேயோ அதன்காரியங்களைநோக்க அது பெகாலபரியந்தமிருப்பதால் அதை அக்ஷரமென்றுகூறிற்று; ஆதலால், இங்கே அக்ஷரசப்தத்தால் உற்பத்திநாசங்களில்லாதசைதந்நியத்தையேபொருளென்றுகொள்ளல்வேண்டும்; பிரணவத்தையாவது, அவ்வியக்தத்தையாவது அக்ஷரசப்தத்தாற்கொள்ளலாகாது; அந்தப்பிரணவம், அவ்வியக்தம் இவைகளினின்றும் நீக்குதற்பொருட்டே ஸ்ரீ-பகவான் அவ்வக்ஷரத்திற்கு "அனைத்தினும்பெரியது" என்னும்விசேஷணமருளிச்செய்தனர்; இத்துணையும், "பிரமம்" எதுவென்னும்முதல்வினாவிற்கு உத்தரங்கூறப்பட்டது. வர்ணாத்மகமானபிரணவமும், மாயாரூபமான அவ்வியக்தமும் அக்ஷரசப்தத்திற்குப்பொருளல்லவென்றுமறுத்தற்பொருட்டே மொழிபெயர்த்தவாசிரியர், "அரியது" எ-ம், மூலசுலோகத்தில் அக்ஷரமென்றுகூறியிருப்பதை, "அழியாமையது" எ-ம் கூறினரென்றுணர்க.) பிறவும் நீ கேள் = ஏனையவற்றையும் அருச்சுன நீகேட்பாய்.—எ-று. (௩)

[இதில், "அத்தியாத்மம்" எது, "கருமம்" எது, "அதிபூதம்" எது, "அதிதெய்வம்" எது என்னும்நான்குவினாக்களுக்கு உத்தரமருளிச்செய்யத்தொடங்கி முன்னே, "அத்தியாத்மம்" எதுவென்னும் இரண்டாம்வினாவிற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அந்தக்கரணங் களினின்ற வறிவத்தியாத்ம மாவதுதா
னிந்தப்பிறவி தனையாக்கு மியாகங்கரும மென்பதுதா
னைந்தற் கமைந்த வுடம்பதனை நானென் கின்ற ததிபூதம்
பந்தப் படுமிவ் வுடற்கமைந்த புருடன் றெய்வ மெனப்படுவோன்.()

இ - ள். (அருச்சுன) அந்தக்கரணங்களில் நின்ற = அந்தக்கரணங்களினின்றதன்—அறிவு = (முற்கூறிய அக்ஷரமாகியபிரமத்தின் சொரூபபூதமான) பிரத்தியக்சைதந்நியமானது—அத்தியாத்மம் ஆவது = (இத்தேகரூபமான பித்தியான்மாவை ஆசிரயித்திருப்பதுகொண்டு) அத்தியான்மசப்தத்தாற்சொல்லப்படுவதாம்.—(பிரத்தியக்சைதந்நியத்தின்வேறான சுரோத்திரமுதலியகரணங்களின்சமூகம், அத்தியாத்மசப்தத்தாற்சொல்லப்படவில்லை.) [இனி, "கருமம்" எதுவென்னும்மூன்றாம்வினாவிற்கு உத்தரம் நிரூபணஞ்செய்கின்றார்] இந்தப் பிறவிதனை ஆக்கும் யாகம் = இந்தஸ்தாவரஜங்கமரூபமாகிய பூதங்களின் உற்பத்தியைச்செய்கின்ற யாகமுதலியவை—கருமம் என்பது = கர்மமென்னுஞ்சப்தத்தாற்சொல்லப்படுவதாம்.—(உதாசீனமாகிநிற்கைமாத்திரம் இங்கே, "கரும" சப்தத்தாற்சொல்லப்படவில்லை. எக்ஞம், ஹோமமுதலியகர்மங்களாலேயே சர்வபூதங்களின் உற்பத்தி, சுருதி, ஸ்மிருதிகளிற்பிரசித்தமாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.) [இனி, "அதிபூதம்" எதுவென்னும் நான்காம்வினாவிற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.] நந்தற்கு அமைந்த உடம்பு = கெடுதற்குரியனவாய்ப் பொருந்திய தேகமுதலியசர்வபதார்த்தங்களும்,—அதனை நான் என்கின்றது = அப்பதார்த்தங்களை யானென்னும் அபிமானமும்—அதிபூதம் = (பூதத்தை ஆசிரயித்துப்பௌதிகமாயிருப்பதால்) அதிபூதமென்றுசொல்லப்படுவதாம்.—(வேறேயாதேனும் ஓர் அற்பபதார்த்தமும், "அதிபூத" சப்தத்தாற்சொல்லப்படவில்லை.) [இனி "அதிதெய்வம்" எதுவென்னும் ஐந்தாம்வினாவிற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.] பந்தப்படும் = பந்தமாகப்பொருந்துகின்ற—இவ்வுடற்கு அமைந்த புருடன் = இந்தச்சரீரரூபமான சர்வபுரங்களிலும்நிறைந்திருக்கும் இரணியகர்ப்பரூபனான புருஷன்—தெய்வம் எனப்படுவோன் = (ஆதித்தன்முதலியதேவதைகளை ஆசிரயித்துச் சட்சுமுதலியகரணங்களின்மீது அநுக்கிரகஞ்செய்வதால்) அதிதெய்வமென்றுசொல்லப்படுவான்: (தேவதாவிஷயமான தியானமுதலியவை, "அதிதெய்வ" சப்தத்தாற்சொல்லப்படவில்லை.)—எ-று. தான் இரண்டும் அசைகள். (௪)

[இனி, இதில் ஆறும்வினா, ஏழாம்வினாவிற்குவிடை.]

எஞ்சுதலையி லதியெச்ச மாகின்றேனு னிறக்குங்கா, லெ
ஞ்சுகவரு நெறிகளெலா மடைத்து நினையப் படுவதுநா, னஞ்
புலனும் பொறியைந்து மடக்கியறிவென் பாலதாய்த், துஞ்சு
வர்க ளெனையடைவா ரெவ்வாறென்னிற் சொல்லக்கேள். (
இ - ள். எஞ்சுதலை இல் அதியெச்சம் = குறைவினையுடைய
காத (அந்தரியாமியென்னும் விஷ்ணுரூபமாகிய) அதியெச்சம் —
ன் ஆகின்றேன் = (வாசுதேவனுன) நானே ஆகின்றேன். — ("அதியெ
ச்சமாகின்றேனுன்" என்றதால், அத்தியந்தம் அபேதரூபமாகச்
ந்திக்கத்தக்கதென்னும்பொருள் பெறப்படுகின்றது; இப்படிப்பட்
அதியெச்சரூபமான விஷ்ணு மநுடதேகத்தின்கண் [illegible] எச்சரூ
மாகவுளான்; அவ்விஷ்ணு சர்வத்திரவியாபகமாவதால் பரிச்சின்
மானபுத்திமுதலியவற்றினும் பின்னமாம்; இப்படிச்சொன்னதனு
அவ்வதியெச்சரும் இத்தேகத்திலுளதா? அல்லது, இத்தேகத்தினு
புறம்பேயுளதா; தேகத்திலுளதேனும் புத்தியாதிரூபமா? அல்ல
புத்தியாதிகளினும் பின்னமா என்னுஞ்சந்தேகநிவிர்த்திபெறப்படு
ன்றது.) [இனி ஏழாம்வினாவிற்குவிடை.] (அருச்சுன இவ்வதிகா
புருஷனும்) இறக்குங்கால் = மரணகாலத்திலும் — நெஞ்சு கவரும் வ
ழிகள் எலாம் அடைத்து = சித்தத்தைக்கவராநிற்கும் (அந்நியமான
வழிகளையெல்லாந்தடுத்து — நினையப்படுவது நான் = சிந்தனஞ்செ
யப்படுவது (அதியெச்சரூபமான சகுணப்பிரமம், அல்லது பரமாக்ஷ
ரரூபமான நிர்க்குணப்பிரமமாகிய) நானே. — அஞ்சு புலனும் பொ
ஐந்தும் அடக்கி = சுரோத்திரமுதலிய ஐந்திந்திரியங்களையும், சப்தமு
தலிய ஐந்துவிஷயங்களையும் நிக்கிரகித்து — அறிவு என்பாலதாய் =
சித்தமானது என்னிடத்திருப்பதாய் — துஞ்சுமவர்கள் = (சரீரத்தை
விடுதல்ரூபமான) மரணமடைபவர் — எனை அடைவார் = (பரமேச
னை) எனதுசொரூபத்தன்மையையே அடையாநிற்பர்; (இப்பொரு
ளில் யாதொருசமுசயமுமில்லை.) — எவ்வாறு என்னில் = அஃதெவ்
வாறென்று நீ சங்கிக்கில், — சொல்லக் கேள் = (அதற்குச்சமாதான
இனிச்) சொல்லக்கேட்பாய். — எ-று.

"துஞ்சுமவர்கள்" என்றதால், ஸ்ரீ-பகவான் ஜீவான்மாவுக்கு
இத்தேகத்தோடபின்னத்தன்மையும், "எனையடைவார்" என்றதால்
ஈசரனோடு அபின்னத்தன்மையும் அருளிச்செய்தனர். ஜீவேசுரரின்
அபேதத்தைத் தத்துவமசியாதிமகாவாக்கியங்களுங் கூறுகின்றது. (

[முன்சொன்னபொருளையே வெளிப்படையாக்கும்பொருட்டு
ஸ்ரீ-பகவான் அந்நியதேவதைகளைத் தியானஞ்செய்பவர்க்கும் நியம
மாக அவ்வத்தேவதாரூபப்பிராப்தி அருளிச்செய்கின்றனர்.]

இத்தவுடலம் விடும்பொழுது யாவனியாதொன் றினைநினைந்தா
னத்தவளவே யத்தபா வனையாலதனை யடையுமா, லென்றனிய
ல்பே யெப்பொழுது மிதயத்திடைகொண் டென்பாலாஞ், சிந்
தையொடும்வாளமர்தொடங்கி லதனுலெனையே சேருதியால். ()

இ - ள். (அருச்சுன மரணகாலத்தில் பரமேசரனை என்னை
ஸ்மரணஞ்செய்யும் அதிகாரி என்னையே அடைவனென்னும் இது
ஸ்மரணஞ்செய்யும் அதிகாரி [illegible] நியமமாகவில்லை; பின்னமோ) இந்த உடலம் விடும்பொ
வே கேவல [illegible] நியமமாகவில்லை; பின்னமோ) இந்த உடலம் விடும்பொ
ழுது = அம்மரணகாலத்தில் — யாவன் = யாவனொருவன் — யாதொன்
றினை = யாதொருதேவதாவிசேஷத்தையாவது, அந்நியமான யாதே
னுமொரு பிரியாப்பிரியபதார்த்தத்தையாவது — நினைந்தான் = ஸ்மர
ணஞ்செய்பவனே — (அவன்
ஸ்மரணஞ்செய்பவனுய் இச்சரீரத்தைப்பரித்தி[illegible]கஞ்செய்வனே — (அவன்
அம்மரணத்தின்பின்) அந்த அளவே = அந்தஸ்மரணத்தளவே — அந்
தப் பாவனையால் = அப்பாவனையினுதவியால் — அதனை அடையும் = அந்
தப்பொருளையேயடையாநிற்பன். — [யாதொருகாரணத்தால் பூர்வஸ
மரணத்தின் அப்பியாசஜந்நியமானமரணகாலத்தின் அந்தியபாவனை
யே அம்மரணகாலத்தில் பரவசமானபுருஷனுக்குத் தேகாந்தரப்பிரா
ப்திவிற்காரணமாகின்றதோ அக்காரணத்தால் நீ அவ்வந்தியபாவனை
யின் உற்பத்தியின்பொருட்டுச் சர்வகாலத்திலும் பரமேசரனை
என்னையே சிந்தனஞ்செய்வாயாகவென்னும்பொருளை இப்போது
ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] என்தன் இயல்பே = (பரமேசர
னை) எனதுசுபாவத்தையே — எப்பொழுதும் = சர்வகாலத்திலும் —
இதயத்திடை கொண்டு = மனத்தின்கண்ணே (சிந்தனையாகக்) கொ
ண்டு — என்பால் ஆம் சிந்தையொடும் = என்னிடத்துள்ளசிந்தனத்
தோடும் — * வாளமர் தொடங்கில் = வாளமர்செய்யில் — அதனுல் =
(என்னிடத்தர்ப்பித்த மனம், புத்திகளையுடையவனுய்) யுத்தஞ்செய்
வதனுல் — எனையே சேருதி = என்னையேஅடைவாய்; (இதிற்கிஞ்சித்
துஞ்சமுசயமில்லை.) — எ-று. ஆல், ஆல்-அசைநிலைகள். (௬)

[இந்தப்படி அருச்சுனனது ஏழுவகைவினாக்களுக்கும் உத்தரங்
கூறி மரணகாலத்தில் பரமேசரஸ்மரணத்திற்குப்பரமேசரப்பிராப்தி

* வாளமர் = [illegible], சஸ்திரங்கொண்டுசெய்யும் யுத்தம்.

ரூபமானபயனருளிச்செய்து அதைத்தானே விஸ்தாரமாகஅருளிச் செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் ஆரம்பஞ்செய்கின்றார்.]

நல்லகரும யோகத்து ஞானயோக மதுதனிலுஞ், செல்லு
மனனை மிகச்செலுத்திப் பிறிதொன்றினையுஞ் சேராதார், சொ
ல்லவரிய கதிரவன்மண் டலம்போற்றோன்றுந் தொல்லோனை
யல்லதடையா ரவனியற்கை யடையும்பரிசை யறையக்கேள். (

இ-ள். நல்ல கருமயோகத்தும்=நல்ல அப்பியாசயோகத்திலும்,—ஞானயோகமதுதனிலும்=ஞானயோகத்திலும்—செல்லும் மனனை=செல்லும்படியான (யோக்கியதையுடைய தமது) சித்தத்தை—மிகச் செலுத்தி=மிகவுஞ்செல்லும்படியாகப்பண்ணி—பிறிதொன்றினையும் சேராதார்=வேறொரு விஷயத்தையுமடையாதோர்—சொல்ல அரிய=சொல்லுதற்கரிய—கதிரவன் மண்டலம் போல்=சூரியமண்டலம்போல—தோன்றும்=விளங்குகின்ற—தொல்லோனை அல்லது அடையார்=பு[ராதன]மாவாகிய தேவனையுமன்றி வேறொன்றினையடையார்கள்;—அவன் இயற்கை=அப்பரமான்மாவின் சொ[ரூ]பாவத்தையும்,—அடையும் பரிசை=(அதனை)அடையும் விதத்தையும்—அறையக் கேள்=இனிக் கூறக்கேட்பாய்.—எ-று.

பரமதிவ்வியபுருஷனையென்பார், "கதிரவன்மண்டலம்போற்றோன்றுந்தொல்லோனை" என்றார். "நல்லகருமயோகம்" என்றது பரமேசுரனிடத்து விஜாதியவிருத்திவியவதானரகித சஜாதியவிருத்திப்பிரவாகத்தை; அவ்வப்பியாசயோகம் முன்னே ஆறாமத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. "ஞானயோகம்" என்றது, விரோதப்பிரயத்தனமன்றியும் சித்தம் அநான்மபதார்த்தங்களிற்செல்லும்படியானசொபாவமில்லாததை. (எ)

[பூர்வஞ்சொன்னஅதிகாரிகட்குச் சிந்திக்கற்கும், அடைதற்குமுரியபரமதிவ்வியபுருஷனை மீண்டும் அநேகவிசேஷணங்களால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

எல்லாப்பொருளு மறிவானை யெல்லாப்பொருட்கும் பழை
யானை, யெல்லாரையுந்தன் னிலைநிறுத்து வானையிரம்பச் சிறி
யானை, யெல்லாப்பயனு மீவானை யார்க்குநினைதற் கரியானை
யெல்லாவிடத்து மிருட்கடந்த விளவெங்கதிர்போ லெழுவானை. (

இ-ள். எல்லாப் பொருளும் அறிவானை=(முக்காலங்களிலுமுள்ள) சர்வவஸ்துக்களையுமறியுஞ்சர்வக்ஞனும்,—எல்லாப் பொருட்கும் பழையானை=சர்வஜகத்திற்குங்காரணனாகலின் அநாதியும்,—எல்லாரையும் தன் நிலை நிறுத்துவானை=சூரியசந்திராதிசகலரையும் தனதாணையினிறுத்துபவனும்,—இரம்பச் சிறியானை=(ஆகாசமுதலியசகலஜகத்திற்கும் உபாதானகாரணமாகலின், ஆகாசமுதலியசூட்சுமபதார்த்தங்களினும்) அத்தியந்தசூட்சுமரூபனும்,—எல்லாப் பயனும் ஈவானை=(புண்ணியபாவகர்மங்களின் எவ்வளவுபயன்களுண்டோ) அவ்வளவுபயன்களையும் (பிராணிகளின்கர்மாநுசாரமாக வெவ்வேறாகக்)கொடுப்பவனும்,—யார்க்கும் நினைதற்கு அரியானை=(அபரிமிதமகிமையுடையனாகலின்,) யாவர்க்கும் சிந்தனைசெய்தற்கசக்கியரூபனும்,—எல்லா இடத்தும் இருள் கடந்த=சர்வஇடங்களிலுமுள்ள இருளைநீக்கி—இள வெம் கதிர் போல் எழுவானை=காலையிற்றோன்றுகின்ற சூரியனைப்போலப் பிரகாசமுடையவனும்ஆகியபரமதிவ்வியபுருஷனை,—எ-று. இதுகுளகம்.

அஞ்ஞானரூபமானதமத்திற்[கு எதிர]ாகியாதலின், "இளவெங்கதிர்போலெழுவான்" என்றார். "இரம்ப[ச் சி]றியான்" என்றதால், அங்ஙனம் [இரு]த்தற்றால் அறியத்தக்கவனெனக்கொள்ளற்பாலது; அங்ஙனங்கொள்ளாக்கால், "மகத்துக்குமகத்து" என்னுஞ்சுருதி அசங்கதமாமென்றறிக; இப்படியேவாசிட்டத்தில், "எட்டாமையினுற்பரவணுவாயினனேநிறைவாற்பெரியகிரி" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. (அ)

[பகவானே ஈசுரசிந்தனத்தின்பிரயத்தனமிருதியை அடிக்கடியருளிச்செய்கிறீரே; பிரயத்தனமிருதி எந்தக்காலத்தில்வேண்டுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

மருவற்குரிய வன்புடையார் மயங்காயோக மனத்தாலே
புருவத்திடையே தம்முடைய புனாதிருயிரைப் புகநிறுத்தி
யுருவத்தினைவிட் டிடிலிந்த யோகத்தாலே யவனேனும் [லோய்.
பொருவப்படுவ ரப்பொருண்மே லின்னம்புகல்வன் பொருவே

இ-ள். மருவற்கு உரிய அன்புடையார்=பொருந்துதற்குரிய அன்பினையுடைய உபாசகர்—மயங்கா யோக மனத்தாலே=(மரணகாலத்தில்) ஏகாக்கிரமும், யோகவலியுமுடையமனத்தினாலே—புருவ இடை=புருவமத்தியிலுள்ள ஆக்ஞாசக்கரத்தில்—தம்முடைய புனாதிர் உயிரை=தமதுகுற்றமற்றபிராணவாயுவை—புக நிறுத்தி=(சுழிமுனைநாடிவழியாகப்) புகும்படிசெய்துநிறுத்தி—உருவத்தினை விட்டிடில்=சரீரத்தைவிட்டு(ப்பத்தாம்வாயிலாகியபிரமரந்திரத்தால்)

வெளிப்படில்—இந்த யோகத்தாலே=இந்த யோகத்தினாலே—அவனேடும் பொருவப்படுவர்=அந்தப்பரமதிவ்வியபுருஷனேடும்பொருந்தப்படுவர்;—அப்பொருள்=அவ்வர்த்தத்தை—மேல் இன்னம் புகல்வன்=மேலே இன்னமுங்கூறுவேன்;—பொருவேலோய்=பொருதாநிற்கும்வேலையுடையஅருச்சுனா.—எ-று.

"யோகம்" என்பது, சமாதி. (௯)

[ஓங்காரரூபப்பிரணவநாமத்தாலேயே பரமேசுரனைச் சிந்திக்கத்தக்கது; அந்நியமானமந்திரமுதலியவற்றால் சிந்திக்கலாகாதென்னும் நியமத்தை இப்போதுஅருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

யாதொன்றை மறைதெரிந்தோ ரழியாதென் றெடுத்துரைப்பர்
யாதொன்றை யவாவறுத்த யோகிகடா மெய்திடுவர்
யாதொன்றை யுறநினைந்தோ[illegible]மமுத லியவிழப்பர்
யாதொன்றப் பரம்பொருளா மதைச்சுருங்க வியம்புவன்கேள்.

இ-ள். யாதொன்றை=யாதொரு ஓங்காரநாமமுடைய பிரமத்தை—மறை தெரிந்தோர்=வேதமறிந்தபெரியோர்—அழியாது என்று எடுத்து உரைப்பர்=அக்ஷரமென்றெடுத்துக்கூறுவரோ,—யாதொன்றை=யாதொரு அக்ஷரத்தை—அவா அறுத்த யோகிகள்தாம் எய்திடுவர்=(விஷயசுகங்களின்) இச்சையையொழித்த சந்நியாசிகள் (தமதுசொரூபமாக) அடையாநிற்பரோ,—யாதொன்றை=யாதொரு அக்ஷரப்பிரமத்தை—உற நினைந்தோர்=அடையவிச்சித்த சாதகபுருஷரான நயிஷ்டிகப்பிரமசாரிகள்—காமம் முதலிய இழப்பர்=காமமுதலியவற்றையிழந்து (குருகுலவாசஞ்செய்து பிரமசரியபூர்வகமாக)வேதாந்தசிரவணமனனாதிசெய்வரோ,—யாதொன்று=எந்தவஸ்துவானது—அப்பரம் பொருள் ஆம்=அந்த நிரதிசயப்பொருளாகுமோ—அதை=அவ்வக்ஷரத்தை—சுருங்க இயம்புவன் கேள்=(உனக்குச்) சங்கிரகமாகக்கூறுவேன்கேட்பாய்.—எ-று.

யாதொருபிரகாரத்தால் உனக்குச்சமுசயரகிதமாக அவ்வக்ஷரப்பிரமத்தின் போதமுளதாமோ அந்தப்பிரகாரத்தால் அருளிச்செய்வேனென்பார், "சுருங்கவியம்புவன்" என்றார். எவன் அகார,உகார,மகாரமென்னுமூன்றுமாத்திரைகளையுடைய ஓமென்னும் அக்ஷரத்தால் பரமபுருஷனைச்சிந்தியாநிற்பனே அவன் அப்பரமபுருஷனையேயடைவனென்னுங்கருத்தியைந்தகன் அருளிச்செய்த பிரணவவுபாசனை

யே இங்கேபகவானுக்குவிருப்பம்; ஆகலால், இவ்வெட்டாமத்தியாயமுடியும்பரியந்தம் யோகதாரணையோடுகூடஅவ்வோங்காரவுபாசனையின்பயனும், அப்பயனால் மீண்டு பிறவாமையும், அதன்மார்க்கமும் ஆகிய இவ்வனைத்தையும்ஸ்ரீ-பகவானால்அருளிச்செய்யப்படுமெனக.

["அதையியம்புவன்" எனப் பூர்வம்பிரதிக்ஞைசெய்தபொருளைச் சாதனத்தோடுகூட இரண்டுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அஞ்சுபுலன் வழியவை யடைத்தய லுறுதே
நெஞ்சு[illegible]னை யிதயகம லத்திடை நிறுத்தி
யெஞ்[illegible]லி லுயிர்வளியை யுச்சியினிலேற்றி
யுய்ந்[illegible]ரு நெறியிதெனயோகுட னிருந்தே. (௧௧)

இ-ள். அஞ்சு புலன் வழி[illegible] அடைத்து=சுரோத்திராதி இந்திரியரூபமாகிய துவாரங்களைத் (தத்[illegible] விஷயங்களினின்றும்) [illegible]அயல் உறுது=அந்நியங்களைப்பொருந்தாமல்—நெஞ்சுதனை=மனத்தை—இதயகமலத்திடை நிறுத்தி=இருதயகமலத்தில் [illegible]வைத்து—எஞ்சுதல் இல் உயிர் வளியை=குறைதலில்லாத பிராணவாயுவை—உச்சியினில் ஏற்றி=சிரசிலேறும்படி பண்ணி—உய்ந்துபுகும் நெறி இது என=(சம்சாரத்தினின்றும்) உய்ந்து முத்தியிற்புகுதும்படியானவழி இதுவேயென்று—யோகுடன் இருந்து=யோகத்துடனிருந்து,—எ-று. இது குளகம்.()

[இதுவுமது.]

ஓதலி னியற்கையினெ டோமெனு மெழுத்தை
வாய்தனி லுரைக்கமன மானது தனித்தே
மேதகு மெனைத்தெளிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலி னியற்கையெனை மேயடைவர் மிக்கோய். (௧௨)

இ-ள். ஓதலின் இயற்கையினொடு=உச்சரிக்குஞ்சுபாவத்தோடே—ஓம் எனும் எழுத்தை=ஓமென்னும்பிரமரூபமாகிய ஏகாக்ஷரத்தை—வாய்தனில் உரைக்க=வாக்காலுச்சரிக்க(ப்பெற்று)—மனமானது—அந்நியங்களொன்றோடுங்கூடாமல்—[illegible]னது தனித்து=மனமானது—மேதகும் எனைத் தெளிய=(ஓங்காரத்தின்பொருளாய்) பரமேசுரனான என்னைச்சிந்திப்பதாக (இருந்து)—ஆவிதனை விட்டோர்=தேகத்தைப்பரித்தியாகஞ்செய்துசெல்பவர்—வீதல் இல் இயற்கை=நாச

யில்லாத சுபாவத்தையுடைய—எனையே=என்னையே—அடைவர்= (தேவயானமார்க்கமாக) அடையாநிற்பர்:—மிக்கோய்=(யாவரினும்) மேலான அருச்சுனா.—எ-று. (௧௨)

[பகவானை முன்சொன்னபிராணவாயுவின் நிரோதரூபமான யோகாப்பியாசமின்மையின் சாவதானமுடையராய்த் தமது இச்சையாற்றேகபரித்தியாகஞ்செய்யச் சாமர்த்தியமில்லாமல் மரணகாலத்திற்பரவசராய்த் தேகபரித்தியாகஞ்செய்கின்றபுருஷர் என்னபயனையடையாநிற்பரென்னும் அருச்சுனனசங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அப்பயனை அருளிச்செய்கின்றார்.]

இப்பரிசி னுண்டோரா றிங்களா வென்று
மெப்பொழுது மென்றனியல் பேணிய நூற்றோர்
கைப்படவெ னியானெனியல் கைப்பட விருந்தோர்
பொய்ப்பிறவி யான[illegible]த்தடைதல் பூணார். (௧௩)

இ-ள். இப்பரிசின்=முற்கூறியபிரகாரமாக—(ஒரு) ஆண்டு (அளவு)=ஒருவருஷமளவும்,—ஒரு அறுதிங்கள் அளவு=ஓராறு[illegible]சமளவும்—என்றது=பரமேசுரனைச் சிந்திப்பாமென்னுங்காலவரையறைசெய்யாமல்—எப்பொழுதும்=நிரந்தரஞ்சீவிதகாலபரியந்தம்—என்றன் இயல்பே=(முன்னருளிச்செய்தபரமேசுரனுடைய)எனது சுபாவத்தையே—பேணியல் உற்றோர்=சிந்தியாநிற்கும் நிரந்தரசமாதிநிஷ்டமுடையபுருஷர்—(பூர்வஞ்சொன்னபடி சுவாதீனராய்த் தேகத்தைப்பரித்தியாகஞ்செய்க, அல்லது பராதீனராய்த் தேகத்தைப்பரித்தியாகஞ்செய்க: சர்வப்பிரகாரத்தினும் அப்புருஷருக்கு)யான்=(பரமேசுரனான) நான்—கைப்படுவென்=சுலபமாகக்கைவசமாவேன்.—[பகவானை இவ்வாறுஉம்மைச்சர்வதாசிந்தித்து உம்மையடையாநிற்கும் அதிகாரிபுருஷர் மீண்டு ஜநிப்பரோ? அல்லது, ஜநியாரோவென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.] என் இயல்=எனது சுபாவமானது—கைப்பட இருந்தோர்=கைவசமாகும்படியிருந்தவுபாசகர்—பொய்ப்பிறவியானது=(துக்காலயமாய்) நாசமுடையதாயுள்ள ஜநநமானது—[illegible]த்து அடைதல் பூணார்=மீண்டடைதலைப்பொருந்தார்; (சர்வத்தினும் உத்கிருஷ்டமானமோட்சத்தையடைதலின்.)—எ-று.

உபாசகர், இராசத தாமதரூபமலமில்லாத சுத்தாந்தக்கரணமுடையராய்ப்பிரமலோகத்தையடைந்து அங்கே அநேகப்பிரகாரமான திவ்வியபோகங்களைப்புசித்து அதனந்தத்தில் பிரமஞானமடைந்து

சர்வத்தினும் உத்கிருஷ்டமானகைவல்லியமுத்தியடைவதால், "பொய்ப்பிறவியானதுமறித்தடைதல்பூணார்" என்றார்; இதுகிரமமுத்தி என்றறிக. (௧௩)

["எனியல்கைப்படவிருந்தோர், பொய்ப்பிறவியானது மறித்தடைதல்பூணார்" என்றுமுன்னருளிச்செய்ததால் பரமேசுரனிடத்தும் பராமுகரும், தத்துவசாட்சாத்காரமின்மையருமாகியபுருஷர்க்கும் பிரமலோகத்தினின்னம்புனராவிர்த்தி பொருளாலேபெறப்படுதலை அதனை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.].

[வேறு.]

செய்[illegible]முன் சார்ந்தவினை தீர்ந்தபோதே திசைமுகனுடனைந்தோரு[illegible]திரியமீள்வர், மெய்யாக வெனையடையு மவரோ
கண்டாய்மீளாத நெறி[illegible]வேறுகூறி, லையாவர் சதுர்
யுகமீரைஞ்ஞூறு மொருபகலா[illegible]றாயூ றயற்குமுள்ள
[illegible]தய்யாதாய் வருங்கோர் பகலிற்றோன்றி யிராவிறக்குந் தன்மைத்தாம் யோனியெல்லாம். (௧௪)

இ-ள். செய்யா முன் சார்ந்த வினை=(தம்மாற்) செய்யப்பட்டமுன்ஜநநத்தில்(தம்மைப்)பொருந்தியவினைகள்—தீர்ந்தபோது=அநுபவித்துத்[illegible]ந்தகாலையில்—திசைமுகன் நாடு அணைந்தோரும்=பிரமலோகத்தோடு[illegible]ட சர்வபோகபூமிரூபமான உலகங்களையடைந்தோரும்—திரிய மீள்வர்=திரும்பச்சநியாநிற்பர்.—[உம்மையடைந்தோரும் திரியமீள்வரோ புனராவிர்த்தியுண்டோவென்னுஞ் [illegible]ந்தோர்க்கும் அவர்கள்போலப் புனராவிர்த்தியுண்டோவென்னுஞ் சங்கைக்கு முன்[illegible]ருளிச்சொன்ன அர்த்தத்தைத்தானே மீட்டுஞ் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] ஐயா வலியுறுத்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] ஐயகேள்=அருச்சுனா[illegible]கேள்—மெய் ஆக=உண்மையாக—எனை அடையுமவரோ=(பரமேசுரனான) என்னையடைந்(துபரமாநந்தத்தையடைந்)திருக்கும்அதிகாரிபுருஷரோ—மீளாத நெறி அடைந்தார்=மீண்டு[illegible]ருகாலுஞ்சநியாத வழியையடைந்தோரர்வர்.—[பிரமலோகத்தோடு[illegible]ட்சர்வலோக[illegible]களும் காலத்தினாற்பரிச்சின்னமாவதால் புனராவிர்த்தியுடையனவென்னும்பொருளையேஅருளிச்செய்கின்றார்.] வேறு கூறில்=(சூரியசந்திரரின்கதியினாலறியும்பகலிரவினும்)வேறான பிரமாவின்பகலிரவைச்சொல்லில்,—சதுர்யுகம் ஈரைஞ்ஞூறும்=சதுர்யுகமாயிரம்பரியந்தம்—ஒருபகல் ஆம்=(பிரமாவுக்கு) ஒருபகலாம்; (இப்படியே சதுர்யுகமாயிரம்பரியந்தம் ஓரிரவாம்; இப்படிப்பட்ட

பகலிரவுபதினைந்தாயின் ஒருபட்சமெனப்படும்; இப்படிப்பட்ட இரண்டுபட்சம் ஒருமாசமெனப்படும்; இப்படிப்பட்ட பன்னிரண்டுமாசம் ஓர்வருஷமெனப்படும்;)—ஆண்டு ஒரு நூறு = இப்படிப்பட்ட ஒரு நூறுவருஷம்—அயற்கும் எய்யாது உள்ளது = பிரமாவுக்கும்பரமாயுளாகக் குறைவுள்ளது.—(முதல்ஐம்பதுவருஷம் பிரதமபரார்த்தம், மற்றையைம்பதுவருஷம் துதியபரார்த்தம்; இப்படிப்பட்ட நூறுவருஷமான ஆயுளப்புசித்து அந்தப்பிரமா நாசத்தையடையாநிற்பர்; இவ்வாற்றால், அப்பிரமாவுங்காலத்தாற்பரிச்சின்னமாவதால் அநித்தியனே; ஆதலால், கிரமமுக்தியில்லாதபுருஷர்க்கு அந்தப்பிரமலோகத்தினின்றும்புனராவிர்த்தியுள்ளதே.) [இந்திராதிதேவதைகள் அப்பிரமாவினுக்குத்தாழ்ந்தோராம்; அவ்விந்திராதிதேவதைகள் அப்பிரமாவின் ஒருபகலாகியகாலத்திற்றானே பரிச்சின்னராம்; ஆதலால், அவ்விந்திராதிதேவதைகளின் உலகங்களினின்றும் புனராவிர்த்தியுண்டென்பதிற்சொல்லவேண்டியதென்னையென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] அவருக்கு = அப்பிரமாவுக்கு—ஓர் பகலில் தோன்றி = (முற்கூறியஆண்டாளவினையுடைய) பகலிவில் உற்பத்தமாய்—இரா இறக்கும் தன்மைத்து ஆம் = இராத்திரியில் பிரளயமாகுந்தன்மையனவாம்—யோனி எல்லாம் = எண்பத்துநான்கிலக்ஷம்யோனிபேதமுழுவதும். எ-று.

கண்டாய்-முன்னிலையசை. ஆங்கு-அசைநிலை.

"செய்யா" என்பது, இறந்தகால உடன்பாட்டுவினையெச்சம். "அவருக்கோர்பகலிற்றோன்றி யிராவிறக்குந்தன்மைத்தாம்யோனியெல்லாம்" என்றதால், பிரமாவின்பகலென்று முற்கூறியதினும், இராத்திரியென்னும் பிரளயத்திலும் ஆகாசாதிபூதங்கள் உற்பத்திநாசமாகாமல் தாம் இருந்தவண்ணமிருக்குமென்றறியற்க. (கஎ)

["திசைமுகனுடனைத்தோருந்திரியமீள்வர்" என்றுமுற்கூறியவசனத்தின்பொருளையருளிச்செய்து, இனி, "மெய்யாகவெனையடையுமவரோகண்டாய்மீளாதநெறியடைந்தார்" என்றுமுற்கூறியவசனத்தின்பொருளையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

நெறியில்வரு வியத்தமுடனவ்வியத்தங் கூடாத நிலைமையென்றும், பொறியழிபு மாக்கைதனி லழியாத புலமென்றும் புதிதன்றென்று, மறிவரிய நெறியென்று மழியாத பொருளெ

ன்று மடைந்தோர்பின்னைப்பிறிவரிய நெறியென்றும் பெரியோர்கள் பேசுவதென் பெற்றிகண்டாய். (கஅ)

இ-ள். நெறியில் வரு = (முற்கூறிய ஆண்டாளவுசென்ற) வழியில்வருகின்ற—வியத்தமுடன் அவ்வியத்தம் கூடாத நிலைமை என்றும் = வியக்தாவியக்தங்களையடையாத சத்தாரூபபாவமென்றும்,—பொறி அழியும் ஆக்கைதனில் = அறிவழியுந்தேகத்தில்—அழியாத புலம் என்றும் = அழியாதஅறிவென்றும்,—புதிது அன்று என்றும் = நித்தியமென்றும்,—அறிவு அரிய நெறி என்றும் = (இந்திரியங்களால்) அறிதற்கரியஅவ்வியக்தமென்றும்,—அழியாத பொருள் என்றும் = அக்ஷரமென்றும்,—அடைந்தோர் = அடைந்த அதிகாரிபுருஷர்—பின்னைப்பிறிவு அரிய நெறி என்றும் = பின்பு ஜனனமடையாதமுறைமையுடையதென்றும்—பெரியோர்கள் பேசுவது = பெரியோர்கள் கூறுவது—என் பெற்றி கண்டாய் = (சர்வத்திலும் உத்கிருஷ்டமான) எனது பரமபதமாகுங்கண்டாய். எ-று.

இங்கே பிரமாவின்பகலிரவுகளைக்கூறியது, இராத்திரிதோறும் பிரளயமுண்டாம்பொருட்டே ஆரம்பித்தமையின், "வியத்தமவ்வியத்தம்" என்பவற்றிற்குப்பிரமாவின்சாக்கிராவஸ்தையும், சுழுத்தியவஸ்தையுங்கொள்ளத்தக்கனவாம். "என்பெற்றிகண்டாய்" என்றதில் ஆறும்வேற்றுமையின்கற்பனை, இராகுவின்சிரசென்றாற்போலென்க.

["இப்பிறவிதொறு திங்களைவெண்ணு, தெப்பொழுதுமென்றனியே பேணியனுற்றார், கைப்படுவேனியான்" என்று முன்னேபதின்மூன்றுஞ்செய்யுளிலருளிச்செய்தபக்தியோகமே பரமகதியின்பிராப்திக்குஉபாயமாமென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் இப்போது அருளிச்செய்கின்றார்.]

எப்பொருளுமி யாவன்றன் னுள்ளடங்கித் தெங்குமாய் நிற்கின்றனயா, மப்பரம பரம்பொருளா யுள்ளவனை யன்பாலே யடைவதையா, வெப்பரிசு வருங்காலத் திறந்தார்கள் பிறவாதார் பிறப்பரென்னி, லப்பரிசு வருங்காலத் தினையறிய வுரைக்கின்றே னதனைக்கேட்பாய். (கக)

இ-ள். ஐயா = அருச்சுனா—எப்பொருளும் = எவ்வகைப்பட்ட பூதங்களும்—யாவன்றன் உள் அடங்கிற்று = எந்தப்புருஷனினுள் அடங்கியுள்ளனவோ—எங்கும் ஆய் நிற்கின்றான் யார் = சர்வபூதங்களை

னிலும்வியாபித்தவனுயிருக்கின்றவன்யாவன்—அப்பரம பரம் பொருள் ஆய் உள்ள என்னை = அந்நிரதிசயபரமான்மபுருஷனுயுள்ள என்னை—அன்பாலே அடைவது = *அநந்நியமானபக்தியினுலேயே அடையத்தக்கது.—எப்பரிசு வரும் காலத்து = எந்தப்படிவாராநிற்குங்காலத்தில்—இறந்தார்கள் = மரணமாய்ச்செல்லாநிற்பவர்—பிறவாதார் = ஆவிருத்தியடையாதவராம்,—பிறப்பர் என்னில் = ஆவிருத்தியடைபவராம் என்றருச்சுன நீகேட்கில்,—அப்பரிசு வரும் காலத்தினை = அந்தப்படி வாராநிற்குங்காலத்தை—அறிய உரைக்கின்றேன் = (நீ) அறியும்படிக்கருளிச்செய்கின்றேன்;—அதனைக்கேட்பாய் = அதைக் கேட்பாயாக.—எ-று. (கசு)

[முன்னர்த் தேவயானமார்க்கமும், அதனைத்தொடர்ந்தபொருட்டுப் பின்னர் பிதிருயானமார்க்கமும் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றனர்.]

அங்கியொளி பகல்வெண்மை யாங்காலதேவதைகளவர்களோடுந், தங்குமறு திங்களிடை யுத்தராயணஞ்சார்வார் மறுத்துஞ்சாரார், மங்குல்புகை கறுப்பென்னுங் காலதேவதையாய்ந்து பிறக்குங்கண்டாய், யெங்குமறு திங்களிடைத் தெக்கணுயனத்திறந்த யோகியென்பான். (கஎ)

இ-ள். ஒளி அங்கி = ஜோதிரூபமான அக்கினியபிமானதேவதையும்,—பகல் வெண்மை ஆம் காலதேவதைகள் அவர்களோடும் = பகலும், சுக்கிலபட்சமுமென்னுங்காலங்களினபிமானிதேவதைகளும் ஆகிய அவர்களோடும்—தங்கும் = பொருந்துகின்ற அறு திங்களிடை = ஷண்மாசங்களில்—உத்தராயணம் சார்வார் = உத்தராயணமென்னுந்தேவயானமார்க்கத்திற்சென்று சகுணப்பிரமத்தையடையுஞ்சகுணப்பிரமோபாசகர்—மறுத்தும் சாரார் = மீண்டிவ்வுலகத்திற் சேர்பவர்கள்.—புகை = தூமாபிமான தேவதையும்,—மங்குல் கறுப்பு என்னும் காலதேவதை அடைந்து = இராத்திரியும், கிருஷ்ணபட்சமுமென்னுங்காலங்களினபிமானதேவதைகளும் ஆகிய அவர்களோடும்—அறு திங்களிடை = ஷண்மாசங்களில்—தெக்கணுயனத்து = தெட்சிணுயனத்தில்—இறந்தயோகி என்பான் = மரணமாய்ச்செல்லாநிற்குங்கர்மயோகியென்னும்புருஷன்—எங்கும் பிறக்குங்கண்டாய் = (சுவர்க்கமென்னும்பெயருடையசந்திரலோகத்தில் புண்ணியகர்மங்க

* பரமேசுரனையன்றி அந்நியவிஷயங்களிலுண்டாகாத பிரேமலட்சணபக்திக்கு அநந்நியபக்தியென்றுபெயர்.

ளின்போககாலபரியந்தம்வாசஞ்செய்து பின்னர்ச் சேஷமாகியபுண்ணியபாவகர்மவசத்தால்) யாண்டும் ஜநியாநிற்பன்.—எ-று.

யாதொருமார்க்கத்தால் பிரமலோகத்தையடைவரோ அம்மார்க்கத்தின்கிரமம்; உபாசகபுருஷனை மரணசமயத்திலசரீரத்தினின்றும் நீக்கி முன்னே அக்கினியபிமானதேவதை தனதுலோகத்திற்குக்கொண்டுபோம்; அவ்வக்கினிலோகத்தினின்றும் பகலினபிமானதேவதை தனதுலோகத்திற்குக்கொண்டுபோம்; அதினின்றுஞ்சுக்கிலபட்சத்தினபிமானதேவதை தனது லோகத்திற்குக்கொண்டுபோம்; அதற்குமேல் உத்தராயணமென்னும் ஷண்மாசத்தினபிமானதேவதைகொண்டுபோம்; அதற்குமேல் சம்வத்ஸரத்தினபிமானதேவதைகொண்டுபோம்; அதற்குமேல் தேவலோகத்தினபிமானதேவதைகொண்டுபோம்; அதற்குமேல் வாயுவினபிமானதேவதைகொண்டுபோம்; அதற்குமேல் சூரியதேவதைகொண்டுபோம். அதற்குமேல் சந்திரதேவதைகொண்டுபோம். அதற்குமேல் மின்னலினபிமானதேவதைதனதுலோகத்திற்குக்கொண்டுபோம்; அங்கே மின்னலினுலகில் அவ்வுபாசகன் முன்னே இரண்ணியகர்ப்பரது ஆக்ஞையால் இரண்ணியகர்ப்பலோகவாசியும், இரண்ணியகர்ப்பனுக்குச் சமானரூபனுமான திவ்வியபுருஷனொருவன் அவனைக்கொண்டுபோகவருவன்; அப்புருஷன் மின்னலினுலகினின்றும் வருணலோகத்திற்குக்கொண்டுபோவன். மின்னலினபிமானதேவதை கூடவேவந்து வருணலோகத்தினின்றும் இந்திரலோகத்திற்குக்கொண்டுபோம். வருணதேவதையும் இந்திரலோகபரியந்தம் இரண்ணியகர்ப்பலோகவாசியான திவ்வியபுருஷனொடும், உபாசகனொடுங்கூடவிருக்கும். அதற்குமேல் இந்திரதேவதை பிரஜாபதியின்லோகபரியந்தம்அவ்விருவரொடுங்கூடவிருக்கும். அதற்குமேல் பிரஜாபதி அவ்விருவரொடுங்கூடப்பிரமலோகத்திற்குக்கொண்டுபோவன். ஆதலால், பிரமலோகத்தை அத்திவ்வியபுருஷனிற்சமர்த்தருவார்; ஆதலால், பிரமலோகத்தை அத்திவ்வியபுருஷனொடுகூட அவ்வுபாசகபுருஷன் அடையாநிற்பன். பிரமலோகத்தின் அதிபதி இரண்ணியகர்ப்பன்; சூட்சுமசமஷ்டியினபிமானசேதனப்இரண்ணியகர்ப்பனென்றுசொல்லப்படும்; அவனையே காரியப்பிரமமென்பர். காரியப்பிரமத்தின்நிவாசஸ்தானத்தைப்பிரமலோகமென்பர். அக்கினிமுதல் பிரஜாபதிபரியந்தமானசர்வதேவதைகளும் மார்க்கத்தில் அக்கினிமுதல் பிரஜாபதிபரியந்தமானசர்வதேவதைகருமுண்டோ அத்தேவயானமார்க்கத்திற்செல்லாநிற்குஞ்சகுணப்பிரமத்திலுபாசகர் இரண்ணியகர்ப்பரூபமான சகுணப்பிரமத்தையே அடையாநிற்பர்; அச்சகுணப்பிரமவாயிலாகவே அவ்வுபாசகர் நிர்க்குணப்பிரமத்தையடைவர்; இக்கற்பத்தின்பின்னர் மற்றோர்கற்ப

த்தில் பஞ்சாக்கினிவித்தையையுடையஉபாசகர்பிரமலோகத்தினின் றும்புனராவிர்த்தியடைவர்; அவர்களையே ஸ்ரீ-பகவான், "செய்பா முன்சார்ந்த வினைதீர்ந்தபோதே நிலைமுகனுடனேதோருந்திரி யமீள்வர்" என்றருளிச்செய்தனர் என்றறிக. ஸ்ரீ-பகவான் அக்கினி, பகல், சுக்கிலபட்சம், உத்தராயணங்களின்பிமான தேவதைகளையே அருளிச்செய்திருப்பினும்அவை உபலட்சணமாகவிருத்தலின், சுருதி யநுசாரமாக இங்கே ஏனையசர்வதேவதைகளுங்கொள்ளப்பட்டன; தூமாதிநான்குதேவதைகளும் சுருதியிற்சொல்லிய ஏனையதேவதைக ளின் உபலட்சணமாகவிருத்தலின், கர்மியோகியபுருஷன் முன்னே தூமாபிமானதேவதையை, அதற்குமேல் இராத்திரியபிமானதேவ தையை, அதற்குமேல்கிருஷ்ணபட்சத்தினபிமானதே[வ]தையை, அத ற்குமேல் ஷண்மாசரூபமான தெட்சிணாயனத்தினபிமான[தே]வதை யை, அதற்குமேல் பிதிர்லோகத்தினபிமானதேவதை[யை], அதற்கு மேல் ஆகாசத்தினபிமானதேவதையை,அதற்குமேல் [சந்தி]ரனை அடை ந்து சுவர்க்கமென்னும்பெயருடைய சந்திரலோகத்தில் புண்ணியகர் மங்களின்போககாலபரியந்தம் நிவாசஞ்செய்து பின்னர்ச் சே[ஷமா]யு ள்ள புண்ணியபாவகர்மவசத்தால் மீட்டுஞ்சனியாநிற்பனென்றறிக. இவ்வாறு தூமத்தினபிமானதேவதைமுதல் சந்திரதேவதைபரியந்தங் கூறியுள்ள சர்வதேவதைகளும் எந்தமார்க்கத்திலுள்ளனவோ அந்தப்பிதி ருயாண்மார்க்கத்திற்செல்லாநிற்பவர் *இஷ்டம், ¶பூர்த்தம், ‡தத்தம் என்னுமூவகைக்கர்மங்களைச்செய்யாநிற்குங்கா[மி]ருஷராம்;அவர் சந்திரலோகத்தில் சந்திரனுலடைவதான அக்கர்ம[ங்]களின்சுகரூபபய னையடைந்து அக்கர்மங்கள் நசித்தபின்னர் மீட்[டு]ம்இடலோகத்தி ற்பிறப்பர்; ஆதலால், பிதிருயானமென்னும்பெய[ரு]டைய ஆவிருத்தி மார்க்கத்திலும் தேவயானமென்னுமபெயருடைய[அ]நாவிருத்திமார்க் கம் அத்தியந்தஞ்சிரேஷ்டமாம். (கஎ)

[இப்போது தியானரூபயோகத்தில் அதிகாரிக்குச்சிரத்தையை விருத்திபண்ணுவிக்கும்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான்அந்தத்தியானயோக த்தை ஸ்துதிக்கின்றார்.]

* இங்கே அக்கினிஹோத்திராதிகர்மங்கட்கு இஷ்டகர்மமென றுபெயர்.

¶ வாவி, கூபம், தடாகம், தர்மசாலைமுதலிய கர்மங்கள்பூர்த்த கர்மம்.

‡ சத்பாத்திரத்தில் பசு, சுவர்ணமுதலியபொருள்களைத்தானஞ் செய்தல் தத்தகர்மம் எனக.

[வேறு.]

[ஈங்]கிவ் விரண்டியாயு மியோகிதான்
ஏதமான தின்[றி] விதான மெய்த்தவங்கள் செய்துளா
வேதமோதி வே[ள்வி தா]ங்க ளெய்திவீடு மெய்துவா
ரோதுவாய நற்[பதங்]யோகமேசெய் யென்றுமாய னோதினன். (கஅ)

இ - ள். (அருச்சுனா) இவ்விரண்டும் ஆயும் யோகிதான்=(தே வ)யானமென்[னு]ம் *சுக்கிலமார்க்கம் கிரமமுக்தியையே அடைவிப்ப [தெ]ன்றும் [பிதிரு]யானமென்னும்‡கிருஷ்ணமார்க்கம் மீண்டுஞ்சம்சாரத்தை [அடைவிப்]பது என்றிவ்வாறு) இவ்விரண்டுமார்க்கத்தையும் ஆரா [ய்ந்தறியும்] யோகியானவன் (இதில் பூர் ய்ந்தறி[யும்]...ருணப்பிரமத்தின்தியானபராயணபுருஷன்—(இதில் பூர் வம் எழுவ[கை]...களின்கிருபையைவாயிலாகவருளிச்செய்த அர்த்தங்களை யதுஷ்டித்[து] ஏதமானது இன்றி=யாதொருமோகத்தையுமடையா மல்—[வேதம் ஓ]தி=இருக்குமுதலியவேதங்களை அத்தியயனஞ்செ ய்து[ம்] வேள்வி தானம் மெய்த் தவங்கள் செய்துளார்=அசுவமேத முதலியயாகங்களும், பசு, சுவர்ணமுதலியபதார்த்தங்களின் தானங் களும், சாஸ்திரவிஹிதமான கிருச்சிர, சாந்திராயணாதிதவங்களுஞ்செ ய்திருப்பவர்—எது ஆய=தங்குமிடமாகிய—நல் பதங்கள் எய்தி= நல்லபதங்களை அதிக்கிரமணஞ்செய்து—வீடும் எய்துவான்=(சர்வத் திலும்உத்கிருஷ்டமான) மோட்சமுமடைவன்;—ஆதலால்—அவ்வி யோகமே செய் என்று=அந்தத்தியானயோகத்தையே அநுஷ்டிப் பாயாகவென்று—மாயன் ஓதினன்=ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்த னர்.—எ-று.

*தேவயானமார்க்கம் ஞானரூபப்பிரகாசத்தின் அதிகத்தன்மை யுடையஅக்கினியாதிதேவதைகளோடுகூடினதாயும், பிரகாசரூபசரு ணப்பிரமவித்தையினாலடையப்படுவதாயும், பிரகாசமயமானவுலகங் களைக்கொடுப்பதாயும், சொப்பிரகாசமானபிரமத்தின்பிராப் தியைச் செய்விக்கிறதாயும், ஞானரூபப்பிரகாசமாயும்இரு க்கிறதுவாவதால் அதிக்கிருஷ்டமாயும், ஞானரூபப்பிரகாசமாயும்இரு த்தலால் அது சுக்கிலமென்றுசொல்லப்படுகிறது.

‡ பிதிருயானமார்க்கம் ஞானரூபப்பிரகாசமின்மையால் தமோ மயமாயும், அப்பிரகாசரூபமான தூமம், இராத்திரிமுதலியவைகளோ டுகூடினதாயும், மீண்டுஞ் சம்சாரத்திற்கேதுவாவதால் நிகிருஷ்டமா யும் இருத்தலால் அது கிருஷ்ணமென்றுசொல்லப்படுகிறது.

"கற்பதங்கள்" என்றது, தைத்திரீயசுருதி[யி]ல் ஒன்றற்கொன்றதிகமாகக்கூறியசார்வபௌமாதிசுகங்களை. இவ்[வெ]ட்டாமத்தியாயத்தால் ஸ்ரீ-பகவான் தியானிக்கத்தக்கருப்மாக[த்] தற்பதார்த்தத்தை நிருபணஞ்செய்தனர் என்றறிக. (கஅ)

எழுவகைவினவுரைத்தவத்தி[யா]யம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் அ-இ திருவிருத்தம்-உசு.

கூ-வது, *மாயாவிகாரவத்தியா[ய]ம்.

[பூர்வம் எட்டாமத்தியாயத்தில் அருளிச்செய்[த] யோகத்தால் த்னதிச்சாபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால் பிரம[லோ]கமடைந்தவுபாசகபுருஷன் அப்பிரமலோகத்திலுள்ள திவ்வியபோக[ங்களை] புசித்தபின் பிரமஞானமடைந்து அக்கற்பத்தினிறுதிக்கண் பரப்பிரமத்தின்பிராப்திருபமான ஜெரமமுக்தியையும் அடைவனென்றருளிச்செய்ததுபற்றி அதிகாரிக்குப் பூர்வஞ்சொன்னபிரகாரமாகவே முக்தி அடையப்படுங்கொல்? ஏதேனும் அந்நியமார்க்கத்தாலும் முக்தி அடையப்படுங்கொல் எனவுண்டாகுஞ்சங்கையைப்போக்கும்பொருட்டு இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றார்.

[முன்னத்தியாயத்தில் தியானிக்கப்படும்பி[ர]த்தைநிருபணஞ்செய்து தியானபராயணபுருஷனாகதி கூறப்பட்டது; இதில், ஞேயப்பிரமத்தைநிருபித்து ஞானநிஷ்டாபுருஷனாகதி கூறப்படுகிறது.]

ஈர்வன்றுயர் களையும்பத மீதன்றுகொ லெனவே
யார்வஞ்செயும் விசயன்கொளு மாசங்கையை யறியாக்
கார்வந்தென வவனன்புறு களிகொண்டெழ வெளியே
தேர்வெண்பரி குசைகொண்டெழு பாகன்திரு[மொழி]வான். ()

இ-ள். ஈர்வன் துயர் = (சேதத்தை) அறுக்கும்வலியதுன்பங்களை—களையும் பதம் = நீக்கும்பதமானது—ஈது (கொல்) அன்றுகொல் என = பூர்வாத்தியாயத்திற்சொல்லியக்ரமமுக்தியோ அல்லது, அந்நியமோ என்று—ஆர்வம் செயும் = தன்னிடத்தன்புசெய்யும்—

* வடநூலில், இராஜவித்தியாராஜகுய்யயோகமென்றுபெயர்.

விசயன் கொளு[ம்] = அருச்சுனன் கொள்ளும்—ஆசங்கையை அறியா = சந்தேகத்தை [அறி]ந்து தனது திருவுள்ளத்தறிந்து—(அதை நீக்குதற்பொருட்டு) கார் [வ]ந்தென = கரியமுகில் எழுந்தாற்போல—அவன் = அவ்வருச்சுனன் அன்பு உறு களிகொண்டு எழ = அன்புமிக்கசெருக்குற்றுயர—வெ[ளி]யே = (யாவர் அகத்தும் அந்தரியாமியாயிருந்தும்) புறத்தே—தே[ர்] வெண் பரி குசை கொண்டு எழு பாகன் = (அருச்சுனது) இர[த]த்திற்பூட்டியவெண்குதிரைகளைக்கடிவாளத்தாற்கைக்கொண்டெ[ழு]ந்தருளிய ஸ்ரீ-பகவான்—திரு மொழிவான் = ன்கருளிச்செய்வா[ரா]யினர்.—எ-று. (க)

[பூர்வா[த்]தியாயத்திற்சொல்லியசகுணப்பிரமத்தியானத்தினும் ஆன்மஞானமே சாட்சாத்மோட்சசாதனமென்பதுதோன்ற அதனைத்துதிக்கின்றார்.]

அறையும்[பொ]ருள் களின்முன்பனு பவமொன்றிய வதனை
மறை[யும்]பொருள் களின்முன்பற மறையும்பொரு ளினைமே
லிறையுந்துய ரதுவின்றிமு னியைகின்றதை யிசைவோ
டுறையுந்துக ளறநின்றதை மொழிகின்றன னுணர்நீ. (உ)

இ-ள். அறையும் பொருள்களின் = (உலகின்கண்ணும், சாஸ்திரத்தின்கண்ணும்) கூறப்படும் ஞானங்க[ள்] யாவற்றினும்—முன்பு அநுபவம் ஒன்றிய அதனை = முதன்மையான அநுபவசகிதமாகியஞானத்தை—மறையும் பொருள்களின் = குய்யமான பொருள்களைத்திலும்—முன்பு அற = எதிர்ப்படாமல்—மறையும் பொருளினை = அதினும்—மேல் = அநந்தரம்—இறையும் துயரது இன்றி = இறையளவாவது துன்பமில்லாமல்—முன் இயைகின்றதை = முன்னேபொருந்துகின்றதை—இசைவோடு உறையும் துகள் அற நின்றதை = (இனி) அடையப்படுவதும், அடைந்திருப்பதுமாகியபாவங்களைத் தாம் ஒழியும்படி உத்தமமானபவித்திரமாகநிற்கின்றதை—மொழிகின்றனன் = அருளிச்செய்கின்றேன் (சாவதானமாக) உணர் நீ = நீ அறிதி.—எ-று.

ஆன்மஞானமானது காரியத்தோடுகூடமூலாவித்தையை முழுதும் நாசஞ்செய்வதாம்; ஏனைய வித்தைகளோவெனின்? அவித்தையின் நாசம்பண்ணுவதாம்; ஏனைய வித்தைகளோவெனின்? அவித்தைக்கு விரோதிகளாம்; ஆகலின், சர்வவித்தைகளினும் ஆன்மஞானம் அத்தியந்தசிரேஷ்டமென்பார், "அறையும்பொரு

ள்களின் முன்பனுவமொன்றியவுநனை'' எ-ம், ஆன்மஞானமானது அநேகஜநங்களிற்செய்ததிவ்காமபுண்ணியகர்மங்களாலேயே அடையப்படுகிறது; அப்புண்ணியகர்மங்களைச்செய்யாதவர்கள் தமதுபுத்திவலியால் அநேகசூக்ஷ்மபதார்த்தங்களையறிந்திருந்தும் ஆன்மஞானத்தையறிகிறார்களில்லை; ஆகலின், இவ்வான்மஞானம் அந்தச்சர்வசூக்ஷ்மபதார்த்தங்களினும் அத்தியந்தசூக்ஷ்மமென்பார், "மறையும்பெருள்களின்முன்பறமறையும்பொருளினை,'' எ-ம், தர்மசாஸ்திரங்களில் பாவநிவர்த்தியின்பொருட்டுக்கூறியுள்ள பிராயச்சித்தங்கள் ஏதேனுமொருபாவத்தையே நிவிர்த்திக்கின்றனவல்லாமல் சர்வபாவங்களையும் நிவர்த்திக்கின்றனவல்ல; ஆன்மஞானமோவெனின்? அநேகமாயிரஞ்சநநங்களிற்சம்பாதித்துள்ள சர்வபாவங்களையும், இவைகளின் காரணரூபமான அஞ்ஞானத்தையும் உடனேநாசஞ்செய்கின்றது; ஆகலின், இவ்வான்மஞானம் சுத்திஜனகஉத்தமமானபவித்திரமென்பார், "இசைவோடுறையுந்துகளறுகின்றதை'' எ-ம் கூறினர். "மேலிறையுந்துயராவின்றிமுனியையின்றதை'' என்றமையால், "உணர்வுற்றுறுந்துன்பமெலா மொழிப்பதாகிச் சதாசுகமாம் பொருளாக நியமித்த தேதனைச் சாற்றுகிறப்பாய்'' என்னுமவ்வாசிட்டச்செய்யுளானுய்த்துணர்க. (உ)

[இதுவுமது.]

அறிவொன்றிலதறனொன்றிய தரிதன்றிய தகமேல்
வறிவந்தமெய் யறிவன்பில ரெனையெங்கணு மருவார்
இழிதந்திடு சனனங்கொடு மரணங்கொடு மிங்ஙன்
னுழிதந்திக பரமொன்றிய வுருவங்களி னுழல்வார். (௩)

இ - ள். (அருச்சுன இவ்வான்மஞானமான து) அறிவு ஒன்றிலது = அக்ஷயமானபலமுடையது,—அறன் ஒன்றியது = சுதர்மத்தின்பயனாகப்பொருந்தியது,—அரிது அன்றியது = (குருவின்கிருபையிருலடையாவிற்கும்விசாரத்தைச் சககாரியாகவுடைத்தாகுந் தத்துவமசியாதிமகாவாக்கியங்களால்) ஆயாசமில்லாமலே சம்பாதிக்கத்தக்கது; (ஆகலின், இவ்வான்மஞானம் சர்வத்திலுமேலாம்.) [இவ்வான்மஞானமானது எளிதாயடையத்தக்கதாயும், சர்வத்திலுமேலாயும், அறிவற்றபயனையுடையதாயும் உளதேல் சர்வப்பிராணிகளும் அதிற்பிரவிர்த்தித்துச்சம்சாரநிவிர்த்தியடையலாமே, அங்ஙனமடையாதிருப்பதற்குக் காரணமென்னையோவென்னுஞ்சங்கைக்குக் கூறுகின்றார்.] மெய் அறிவதன் மேல் = (இப்படிப்பட்ட) ஆன்மஞானத்தின்

மீது—வறிவந்த = அற்றுவாயிலாய்வருகின்ற—அன்பு இலர் = சிரத்தையில்லாதோர்—எனை = (பரமான்மாவான) என்னை—எங்கணும் மருவார் = எவ்விடத்துமடையாமல்—இழி தந்திடு = இழிவைத்தரப்பட்ட—சனனம் கொடும் மரணம் கொடும் = ஜநநங்கொண்டும், மரணங்கொண்டும்—இங்ஙன் = இப்படியே—உழி தந்து = சுழன்று—இக பரம் ஒன்றிய உருவங்களில் = இகபரங்களிற்பொருந்திய தேகங்களாகிய ..ல்—உழல்வார் = திரிவார்கள்.—எ-று.

ஆன்மஞானம் அந்தக்கரணத்தின்விருத்திரூபமாகலின் அதன்கண், "அறிவொன்றிலது'' என்னுந்தன்மைகூடாதேனும் சுருதியின்கண் சத்தியமாயபிரமத்தையடைவிக்குஞ்ஞானத்தைச் சத்தியமென்றுரைத்தவாறுபோல அக்ஷயமானஅறிவற்றபயனையடைவித்தலால், "அறிவொன்றிலது'' என்றார்.

ஞானத்தின்கண்சிரத்தையின்மையே சம்சாரமார்க்கத்திற்சுழற்றற்குக் காரணமாமென்பதாம். (௩)

[பூர்வம் பிரதிக்ஞைசெய்தஆன்மஞானத்தை விதிமுகத்தானும், நிஷேதமுகத்தானுந்துதித்து அதன்கண் அருச்சுனனையபிமுகமாக்கி இப்போது அவ்வான்மஞானத்தை ஸ்ரீ-பகவான் இரண்டுசெய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

யாருமறியப் படாமையதே யெனக்குவடிவா யுடையநா
னாருமுலகங் களையடையப் பரப்பிநிற்ப னாதலினாற்
சாருமுலகிற் சராசரங்க ளெனையேயவற்றை யான்சாரேன்
சேருமபரிக னின்றுற்பொற் றெளியாதார்க்குத் திகழுமால். (௪)

இ-ள். யாரும் அறியப்படாமையதே = யாவரும்(சட்சமுதலிய கரணங்களால்) அறியப்படாமையின், அவ்வியக்தமூர்த்தியென்னுஞ் சொப்பிரகாசாத்வீதியசச்சிதானந்தத்தன்மையதே—எனக்கு வடிவு ஆய் உடைய நான் = எனக்குவடிவமாகவுடைய (பரமேசுரனான) நான்—ஆரும் உலகங்களை = (அதிஷ்டானமாக என்னிடத்தில்) தங்கியபூதபௌதிகமுதலியஜகங்களை—அடையப் பரப்பி நிற்பன் = முழுவதும் சத்தால்பூர்த்தியினால் நிறைந்துநிற்பேன்;—ஆதலினால் = ஆதலால்,—சாரும் உலகில் சராசரங்கள் எனையே = உலகின்கண்ணுள்ளசராசரங்கள் என்னையேபொருந்திநிற்கும்;—அவற்றை யான் சாரேன் = அவைகளை நான்பொருந்திநில்லேன்.—[பரிச்சின்னராய் எனதறிவாத

த்தின்கண் எழுந்தருளியுள்ளவசுதேவபுத்திர [illegible] நீர் சர்வஜகத்தை யும்வியாபித்திருக்கிறேனென்பது பிரத்தியட் [illegible] பிரமாணவிரோதமா மென்னும்அருச்சுனன்சங்கையைப்பற்றி ஸ்ரீ [illegible] கவான்அருளிச்செய்கின்றார்.] சேரும்பரிசு நின்றால் போல் = (யா [illegible] பிரபஞ்சத்திற்)பொருந்தும்படிநிற்கின்றாற்போல — தெளியாதார்க் [illegible] திகழும் = (மூற்கூறியனது அவ்வியக்தசொரூபத்தை) அறியாதவ [illegible] ளின் ஊனக்கண்ணிற்குவிளங்காநிற்கும் ; (அதனையறிந்தோர்க்கு [illegible] அங்ஙனம்வி [illegible] ங்காது.) — எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

யான் அகற்பிதரூபனாகலானும், ஜகத்து கற்பி [illegible] ரூபமாக [illegible] னும் எனக்கும், ஜகத்திற்கும் யாதொருசம்பந்த [illegible] மில்லை; ஆதலால், ஜகத்தில் வாஸ்தவமாகஸ்திதி எனக்குக்கூட [illegible] து. (சு)

[உள்ளபடிக்கு நீர் அவ்வியக்த [illegible] ர்த்தியாதலால் உமக்கு வாஸ்தவமாகச்சகாரத்திற்சேர்க்கூடாதேனு [illegible] சர்வஜகத்திற்கும் உம்மிடத்தில் வாஸ்தவமாகஸ்திதி கூடலாமேயென்னுஞ்சங்கைக்கு [illegible] பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

முன்னே யொன்றுங் கலவாதியா னிற்பன் முழுது மாய்நின்ற
வன்னோர் மையினு லுலகமென்னோ டங்கங் கலவா தாதலினு, லெ
ன்னே யென்ற னியற்கையினைப் பாரா யிந்தச் சகமெல்லா, மன்
னே யென்றன் மாயைபெறு மாங்கா ரமுமாய்த் தருவன்காண்.

இ - ள். முன்னே ஒன்றும் கலவாது யான் நிற்பன் = சிருஷ்டியின்முன்னே யாதொன்றையுஞ்சம்பந்தியாமலே(பரமான்மாவாகிய) நான்நிற்பேன். — முழுதும் ஆய் நின்ற அன்னோர்மையினால் = முழுதாய்(இரச்சுவிற்சர்ப்பம்போலக்) கற்பிதமாய்நின்ற அந்தத்தன்மையினால் — உலகம் = பிரபஞ்சமானது — என்னோடு அங்கம் கலவாது = என்னோடே அவயவங்கள் சம்பந்தித்துநிற்காது; — ஆதலினால் = ஆதலால், — என்னே = இஃதென்னஅற்புதம்; — என்றன் இயற்கையினைப் பாராய் = எனதுபிரபாவத்தை (சூட்சுமமானவிசார திருஷ்டியினால் நீ) பார்ப்பாய். — மன்னே = அருச்சுனா — என்றன் மாயை பெறும் = (பரமேசுரனான) எனதுமாயையானதுபிரசவிக்கும் — ஆங்காரம் முன் ஆய் இந்தச் சகம் எல்லாம் = அகங்காராதியாயுள்ள இந்தச்சகமனைத்தையும் — தருவன் காண் = உற்பத்திசெய்பவனும், (தாரணஞ்செய்பவனும் யானே)காண்; (ஆயினும், அவ்வுலகங்களில் ஆதேயரூபனாக யான் இருப்பவனல்லன்.) — எ-று.

எனதுசச்சிதானந்தசொரூபமானது சர்வஜகத்திற்கும் உபாதானகாரணமும், நிமித்தகாரணமுமாகவிருந்தும் வாஸ்தவமாக அசங்க அத்விதியசொரூபமாதலின், யான் அச்சகங்களிலிருக்கவில்லை; ஜகமும் கற்பிதமாதலின், வாஸ்தவமாகஎன்னிடத்திருக்கவில்லை என்பதாம். (ரு)

[எனக்கும் பூதங்கட்கும் வாஸ்தவமாகயாதொருசம்பந்தமுமில்லையாயினும் [illegible] ப்பூதங்களுள்ளே யானுளன், என்னுள்ளே அப்பூதங்களுளவென [illegible] ஸ்ரீ-பகவானால் பூர்வமருளிச்செய்ததுபற்றி அங்ஙனமாயின், பரஸ் [illegible] ஆதாராதேயபாவம் எங்ஙனங்கூடுமென்றருச்சுனனுக்குளதாகியச [illegible] கையை [illegible] விர்த்தித்தற்பொருட்டு வாஸ்தவமாகப் பரஸ்பரஞ்சம்பந்தமில்ல [illegible] பதார்த்தங்கட்கும் ஆதாராதேயபாவத்தை லோகப்பிரசித்தமானதிரு [illegible] ந்தத்தால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

என்னுருவிற் புணராதே யென்னைவிடத் தோன்றாதே
மன்னுயிர்க ளென்னையென்றுஞ் சார்ந்துவரும் வகைகேட்டி
லுன்னுமிட மெங்குநிறைந் தொளிர்கின்ற வானெங்குந்
தன்னியற்கை செறிகாற்றின் றோற்றம்போன் சுடர்வேலோய்.

இ-ள். சுடர் வேலோய் = ஒளிராநின்றவேலையுடைய அருச்சுனா — என் உருவில் புணராதே = (அசங்கசுபாவமுடையபரமேசுரனான) எனதுசொரூபத்தில் (வாஸ்தவமாக ஒருகாலுஞ்) சம்பந்தமாகாமலும், — என்னை விடத் தோன்றாதே = என்னைத்தவிர (வேறொன்றனிடத்துத்) தோன்றாமலும் — மன் உயிர்கள் = மிருந்தபூதங்கள் — என்னை = என்னை — என்றும் = எப்போதும் — சார்ந்து வரும்வகை கேட்டில் = சம்பந்தித்துவருந்தன்மை எங்ஙனென (அருச்சுனா நீ)கேட்டில், — உன்னும் இடம் எங்கும் = கருதாநிற்குந்தலங்களிலெங்கும் — நிறைந்து ஒளிர்கின்ற வான் = பூரணமாய்ஒளிராநிற்கும் அசங்கசுபாவமுடைய ஆகாயத்தின்கண் — எங்கும் = சர்வதிசைகளிலும் — தன் இயற்கை செறி = நெருங்கிச் (சஞ்சரியாநிற்கும்) சலனசுபாவம்பொருந்திய — காற்றின் தோற்றம் போன்ம் = வாயுவின்ஸ்திதிபோலும். — எ-று.

ஏகாரங்கள் இரண்டும் எண்ணுப்பொருளன. போலும் என்னும் செய்யுமென்முற்று போன்மெனவந்தது.

எனக்கும், பிரபஞ்சத்திற்கும் வாஸ்தவமாகச்சம்பந்தமின்றாயினும் பரமேசுரனான என்னிடத்தில் கற்பிதப்பிரபஞ்சத்தின் ஆதா

ரத்தன்மையும், சுற்றிருப்பிரபஞ்சத்தில் எனதாதேயத்தன்மையும் இவ்வாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் விசாரித்துநிச்சயிப்பாயென்பதாம்.()

[மேலைச்செய்யுளில் பிரபஞ்சத்தினுற்பத்திகாலத்தும், ஸ்திதிகாலத்தும் அப்பிரபஞ்சத்தோடு அசங்கமாகிய ஆன்மாவுக்குச் சம்பந்தமின்மையை அருளிச்செய்து இப்போது பிரளயகாலத்தும் அப்பிரபஞ்சத்தோடுசம்பந்தமின்மையை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஈண்டுபொருளிவையனைத்து மிறக்குங்கா லென்னிடையே
மாண்டுபுகும் பிறக்குநாண் மற்றவைதாம் வரன்முறையே
மீண்டுபுறப் படுமென்ற லாதலினான் மெய்பார்க்கி
யாண்டுமுயிர் படைத்துக்காத் தழிக்கின்றேன் யானேகாண். ()

இ - ள். ஈண்டு பொருளிவை அனைத்தும் = இங்கே காணப்படுவனவான ஆகாசமுதலியபதார்த்தங்களனைத்தும்—இறக்குங்கால = பிரளயகாலத்தில்;—என்னிடையே = எனது (திரிகுணாத்மகமான) பிரகிருதியின்கண்ணே—மாண்டு புகும் = (சூக்ஷ்மரூபமாக) லயபாவத்தையடையும்.—பிறக்கும் நாள் = சிருஷ்டிகாலத்தில்,—மற்றவைதாம் = (பிரளயகாலத்தில் பிரகிருதியின்கண் அவிபாகமடைந்திருந்த) ஆகாசமுதலியவை—வரன்முறையே = உண்டாகுங்கிரமப்படியே—என்றல் = (பரமேசுரனை) என்றால்—மீண்டு புறப்படும் = மீண்டும் உற்பந்நமாம்;—ஆதலினால் = ஆதலால்,—மெய்பார்க்கில் = உண்மையாகப்பார்க்குமிடத்து—யாண்டும் = எவ்விடத்தும்—உயிர்படைத்து = பூதங்களைச் சிருஷ்டித்து,—காத்து = இரக்ஷித்து—அழிக்கின்றேன் யானே காண் = சம்மரிக்கின்றவன் சர்வசக்திசம்பந்நனும், சர்வக்ஞனுமானநானேகாண்,—எ-று. பிரகிருதியென்பது, எஞ்சிநின்றது.(எ)

[சிருஷ்டி, ஸ்திதிமுதலியகர்மங்கள் சொப்பனம்போல மித்தியாபூதமேயாகலின், அவை பரமேசுரனான எனக்குச் சொப்பனதிருஷ்டாவாகியபுருஷனுக்குப்போலப் பந்தகாரணமாகாதென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

விலங்கலனையாய் பலங்களுடன் வேண்டல்வேண்டா மை
யைவிட்டுச், சலங்கொள்வினைக ளவைசெய்வ னதனலென்னை
யவைசாரா, வுலண்டுவாயா னூற்றந்த நூலாற்கட்டுண் பதுபோ
லப்,பலங்கணினைவா ரதனாலே கட்டுண்டாங்கே பட்டுழப்பார்.()

இ - ள். விலங்கல் அனையாய் = பருவதத்தையொப்பான அருச்சுனா—பலங்களுடன் = பலங்களினிச்சையோடு—வேண்டல் வேண்டாமையை விட்டு = (ஒருவனிடத்து) விருப்பையும், (ஒருவனிடத்து) வெறுப்பையும் ஒழித்து—சலங்கொள் வினைகளவை செய்வன் = மித்தியாபூதமானசிருஷ்டியாதிகர்மங்களைச்செய்யாநிற்பன்;—அதனால் = அவ்வேதுவினால்,—என்னை = (பரமேசுரனை) என்னை—அவை சாரா = அச்சிருஷ்டியாதிகர்மங்கள்பொருந்தாவாம்.—உலண்டு = கோசகாரக்கிருமியானது—வாயால் நூற்ற = தன்வாயினால் நூல்நூற்று—அந்த நூலால் = அந்தநூலினால்—கட்டுண்பதுபோல = பந்தப்படுவதுபோல—பலங்கள் நினைவார் = (கர்த்திருத்துவாபிமானத்தோடுகூடித் தாஞ்செய்யுங்கர்மங்களின்) பலன்களையடையக்கருதாநிற்பவர்—அதனாலே கட்டுண்டு = அக்கர்மங்களால் பந்திக்கப்பட்டு—ஆங்கே பட்டுழப்பார் = அக்கர்மபலன்களில் அகப்பட்டேவருந்தாநிற்பர்;—எ-று.

எ-சூற்றுமை. இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், எவ்வதிகாரி கர்த்திருத்துவாபிமானமும், பலத்தினிச்சையும்இல்லாதவனாய்க் கர்மங்களைச் செய்வனோ அவனை லௌகிக, வைதிககர்மங்கள் பந்தப்படுத்தாவாமென்பதும்பெறப்படுகின்றது.

"விலங்கலனையாய்பலங்களுடன்வேண்டல்வேண்டாமையைவிட்டுச், சலங்கொள்வினைகளவைசெய்வன்" என்பதற்கு வேறுமொருபொருள்;[பகவானே இவ்வுலகின்கண் ஒருவன் சுகியாயுளன், ஒருவன் துக்கியாயுளன், ஒருவன் தனிகனாயுளன், ஒருவன் தாரித்திரனாயுளன், ஒருவன் புத்திமானாயுளன், ஒருவன்மூர்க்கனாயுளன்; இவ்வாறு விஷமசிருஷ்டிசெய்யாநிற்கும்உமக்கு விஷமத்தன்மையாகிய தோஷமும், நிர்த்தயைத்தன்மையாகியதோஷமும் அவசியமுண்டென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] அருச்சுனா விஷமசிருஷ்டிரூபமான கர்மமானது பரமேசுரனான என்னைப்பந்தப்படுத்தமாட்டாது; [அதில் ஏதுவைச்சொல்லுகிறார்.] மேகமானது ஓர்வித்தினிடத்து இராகமும், ஓர்வித்தினிடத்துத்துவேஷமுஞ்செய்யாமல் உதாசீனமாய்ச் சலத்தைவருஷிக்கிறதால் அவ்வவ் வித்தினநுசாரமாக வெவ்வேறானபலன்கள் பின்னர் எப்படியுண்டாகின்றனவோ அப்படிப் பரமேசுரனையானும் புண்ணியவானிடத்தில் இராகமும், பாவியினிடத்துத்துவேஷமுஞ்செய்யாதவனாய் இச்சகத்தைச்சிருஷ்டிக்கிறேன்; பின்னர் பிராணிகள் தத்தம் புண்ணியபாவங்களினநுசாரமாக அவ்வச்சுகதுக்காதிகளான வெவ்வேறுபலன்களையடைகின்றன; ஆதலால், பரமேசுரனான எனக்கு விஷமத்தன்மையாகி

யதோஷமும்,நிர்த்தயைத்தன்மையாகியதோஷமும் இலவாம் எனக் கூறுவாருமுளர். (அ)

[நித்திய, சுத்த, புத்த, முக்தசுபாவனும், சர்வப்பிராணிகளின் ஆன்மரூபனும், ஆநந்தகனனும், தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதரகிதனுமுள்ள பரமேசுரனாகிய என்னை அவிவேகஜநங்கள் மநுடனாகவெண்ணி ஆதரியாமல் நிந்திக்கின்றனரென்றருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஊர்வன நிற்ப வாக வுலகையுண் டாக்கு மென்னை
யேர்பெற வறியா தார்தா மகனென்றே யிகழா நிற்பர்
வேரென நெஞ்சத் தாசை வினைகளை மிடையச் செய்வா
ராரெனி லவர்க டாமு மரக்கரோ டசுர ராவார். (௯)

இ - ள். ஊர்வன நிற்பு ஆ— [illegible] ரூபங்களாக—உலகை உண்டாக்கும்=உலகச்சிருஷ்டிக்கு [illegible]—என்னை=(பரமேசுரனை) என்னை—ஏர் பெற=சர்வத்திலும் உத்கிருஷ்டமானபர[illegible]த்திகதத்துவமாக—அறியாதார் தாம்=அறியாதஅவிவேகஜநங்கள்—மக[illegible] என்றே இகழாநிற்பர்=(இந்தக்கிருஷ்ணனும் நம்போல) மநுடனென்றேநிந்தியாநிற்பர்.—[இவ்வாறுபரமேசுரனை என்னைநிந்தைசெய்வதாவுளதாகும்பெரும்பாவத்தால் பிரதிபந்தம்பண்ணப்பட்ட புத்தியையுடையஅம்மூடர்கள் நிரந்தரம் நரகின்கண்ணேயே வாசம்பண்ணயோக்கியராவரென்றருளிச்செய்கின்றார்.] வேர் என=நாகத்திற்கு மூலமென்றுசொல்லும்படிக்கு—நெஞ்சத்து=சித்தத்தின்கண்ணே—ஆசை வினைகளை=ஆசையையும், கர்மங்களையும்—மிடையச் செய்வார்=நெருங்கும்படி செய்யாநிற்பர்;—அவர்கள் தாமும் ஆர் எனில்=அவர்களும் யாவரென்றுநீகேட்கில்,—அரக்கரோடு அசுரர் ஆவார்=இராக்கதரும், அசுரருமாவர்.—எ-று.

தாம் இரண்டும்-அசைகள். உம்மை இழிவுசிறப்பு. இங்கே, "ஆசை" என்றது, அந்தரியாமியாகியஈசுரனலல்லாமல் கேவலங்கர்மமே நமக்குப்பயனைப்பயக்குமென்னும் நிஷ்பலமேயானபயனின்பிரார்த்தனையை. "வினைகள்" என்றது, ஈசுரனிடத்திலின்றும்பராமுகமாவதால்கேவலம் பரிசிரமமாத்திரத்திற்கே ஏதுவான அக்னிஹோத்திராதிகர்மங்களை. சாஸ்திரத்தால்விதியாத இம்ஸைக்கேதுவாகிய துவேஷம்பிரதானமான தாமதசுபாவமுடையோரை, "அரக்கர்" எ-ம், சாஸ்திரத்திலால்விதியாதவிஷயபோகங்கட்கேதுவாகியஇராகம்பிரதானமான இராஜதசுபாவமுடையோரை, "அசுரர்" எ-ம் கூறப்பட்டதென்றறிக. (௯)

[மற்றியாவர் உம்மைஆதரிப்பவரெனில் அதற்குக்கூறுகின்றார்.]

அறிவினா லென்னை யாக வறிந்துகொண் டமைதியாலே
பொறிவழி யடைத்தெப் போது மென்னையே போற்றி செய்து
நெறியினால் வழுத்தி வாயா லென்னையே நினைந்து நெஞ்சாற்
செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற் றெரியப்பட்டார். (௧௦)

இ - ள். அறிவினால்=(குருசாஸ்திரங்களாலுளதாகும்) விவேகஞானத்தால்—என்னை ஆக அறிந்துகொண்டு=(பரமேசுரனை) என்னைச்சகலஜகத்திற்கு[illegible]காரணரூபனாகவும், நாசரகிதனாகவும் அறிந்துகொண்டு—அமைதியாலே=அடங்கினமனத்தினாலே—பொறி வழி அடைத்து=விஷய[illegible]க்கங்களைத் தகைந்து — எப்போதும்=சர்வதா—என்னையே போற்[illegible] செய்து=(சற்குருரூபனை) என்னையே (சரீரத்தாலர்ச்சித்து)வணங்கி—வாயால் நெறியினால் வழுத்தி=வாக்கால் சுருதி[illegible]ய்வழியினாற்றுதித்து—என்னையே நெஞ்சால் நினைந்து=(பரப்பிரமரூபனை) என்னையேமனத்தினாற்றியானித்து—செறிதரும் இவர்கள்=(பரமப்பிரேமரூபமான) பக்தியோடுகூடினஇம்மகாத்மாக்களே—தேவரில் தெரியப்பட்டார்=தேவர்கள்போலக்காணப்பட்டவர்கள்.—எ-று. கண்டாய் என்றது, முன்னிலையசைச்சொல்.

"அமைதியாலேபொறிவழியடைத்து" என்றது, சிரவணாதிகளின் சாதனங்களை, "என்னையேபோற்றிசெய்து" என்றது, குருசேவையை, "நெறியினால்வழுத்திவாயாலென்னையேநினைந்துநெஞ்சால்" என்றது, ஞானசாதனங்களானசிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களை, "தேவரிற்றெரியப்பட்டார்" என்றது, தெய்வசம்பத்தென்னுஞ்சாத்துவிகசுபாவமுடையோராகலின் என்க.

அநேகஜநங்களிற்செய்துவந்த புண்ணியபுஞ்சபரிபாகத்தால் தெய்வசம்பத்துடைய மகாத்மாக்களே என்னைப்பஜிப்பவரென்றும், பஜநஞ்செய்யும்பிரகாரம் இவ்வாறென்றுங்கூறினதாம். (௧௦)

[மேலைச்செய்யுளில்அருளிச்செய்த தத்துவஞானத்தின்சாதனங்களானசிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களைச்செய்ய அசமர்த்தராணபுருஷரும் உத்தமம், மத்தியமம், மந்தமென்னும்பேதத்தால்மூவகையராய்த் தத்தம் புத்தியினளசாரமாகப் பரமேசுரனை என்னையே இந்தனஞ்செய்கின்றனரென்று இப்போது ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

காலத்தாலும் பொருளிடத்துங் கணித்தற்கரிதா கியவென்னை
ஞாலத்தார்கள் புகழ்வரிய ஞானயாகங் களினாலே
கோலத்தால்வே றாகவுமெய்க் குறியாலொன்றா கவுங்கொண்டு
சாலத்தாழ்வா ரவருடைய தன்மையினைநான் சாற்றக்கேள். ()

இ - ள். காலத்தாலும் = (நித்தியனாதலால்) காலத்தினாலும், — இடத்தும் = (வியாபகனாதலால்) தேசத்தினாலும், — பொருள (ாலும்) = (சர்வான்மாவாதலால்) வஸ்துவினாலும் — கணித்தற்கு அரிது ஆகிய என்னை = (பரிச்சின்னமாகக்) கருதுதற்கரிய (...மசொரூபமான) என்னை — மெய்க் குறியால் = பரமார்த்த தரிசனத்தால் — ஒன்றாகவும் = அபேதமாகவும், — கோலத்தால் = (ஆதித்...தி) உருவங்களால் — வேறாகவும் = பேதமாகவும், (வெகுவிதமான விசுவரூபமாகவும்) — ஞாலத்தார்கள் = பூமியின்கண்ணுள்ள அதிகாரிகள் — கொண்டு = (மனத்திற்) கொண்டு — புகழ்வு அரிய = ஸ்துதித்தற்கரிய — ஞானயாகங்களினாலே = ஞானவேள்விகளினாலே — சாலத் தாழ்வார் = மிகவும் உபாசியாநிற்பர்; — அவருடைய தன்மையினை = அவ்வுபாசகரின் றன்மையை — நான் சாற்றக்கேள் = யான் அருளிச்செய்யக்கேட்பாய். — எ-று.

ஈதனைத்துமவாசுதேவனென்னும் சர்வான்மதரிசனமே ஞானம்; அதுவே யாகம். சில அதிகாரிகள் மற்றொருசாதனங்களையும்இச்சியா தொழித்து உபாசியவுபாசகர்களின் அபேதசிந்தனையென்னும் அகங்கிரகவுபாசனரூபமான ஞானயாகத்தால் பரமேசுரனான என்னையே சிந்தனஞ்செய்கின்றனர். இவ்வாறு அகங்கிரகவுபாசனரூபமான ஞானயாகத்தால் என்னைச்சிந்தியாநிற்பவர் உத்தமாதிகாரிகள். வேறே சில மத்தியமாதிகாரிகள் உபாசகவுபாசியர்களின் பேதரூபமானயாதொரு பிரதீகவுபாசனையுண்டோ அந்தப்பிரதீகவுபாசனரூபமான ஞானயாகத்தால் என்னையேசிந்தனஞ்செய்கின்றனர்; இவ்விருவகை உபாசனை செய்வதில் அசமர்த்தரானசிலமந்தபுருஷர் ஏதேனுமொருஅந்நியதேவதையையுபாசிப்பவராயும், ஏதேனுமொரு கர்மத்தைச்செய்பவராயும் அவ்வர்தவெகுபிரகாரங்களாலும் விசுவரூபனானஎன்னையே அவ்வத்தேவதைகளின் உபாசனரூபமானஞானயாகங்களால் சிந்தனஞ்செய்கின்றனரென்பதுகருத்து. (௧௧)

[பகவானே எப்போது முன்சொன்னஅதிகாரிபுருஷர் வெகுபிரகாரமாகவுபாசனைசெய்கின்றனரோ அப்போது அவரனைவரும் பரமேசுரனான என்னையே சிந்தனஞ்செய்கின்றனரென்றருளிச்செய்த

உமதுவசனம் எப்படிச்சங்கதமாமென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் நான்குசெய்யுட்களால் தனது விசுவரூபத்தன்மையை இனி வர்ணிக்கின்றனர்.]

[வேறு.]

வேதமொழி வேள்விமிகு வேள்விபிதி ரர்க்கே
யீதலுறும் வேள்வியெரி நெய்சரு விவற்றாற்
காதலுறு வோர்கள்புரி காரிய மிதெல்லா
நாதமுத லாயபொரு ளாயவையு நானே. (௧௨)

இ-ள். வேதம் மொழி வேள்வி = சுருதியிற்சொல்லும் அக்கினிஷ்டோமாதியாகங்களும், (சிரௌதகர்மமென்றபடி) — மிகு வேள்வி = (சுருதி, ஸ்மிருதிகளில் மஹா எக்ஞமென்றுகூறும் வைசுவதேவாதி ஸ்மார்த்தகர்மங்களும், — பிதிரர்க்கே ஈதல் உறும் வேள்வி = பிதிர்களின்பொருட்டுக்கொடுக்குஞ்சிராத்தாதிகளும், — எரி = ஆகவநீயாதிகளும், — நெய் = ஆச்சியமும், — சரு = அந்நமும் — இவற்றால் = இவைகளால் — காதல் உறுவோர்கள் = சிரத்தைமிக்கஅதிகாரிகளாயினோர் — புரி காரியம் = செய்யாநிற்குங்கிரியையும் (ஆகிய) — இது எல்லாம் = இவையனைத்தும், — நாதம் முதல் ஆய பொருளாயவையும் = (சுவாகா வென்பதுமுதலியசப்தங்களை அந்தத்திலுடைய) மந்திரமுதலியபொருள்களும் — நானே = (பரமேசுரனாகிய) நானேயாம். — எ-று.

இங்கே, "நாதம்" என்றது, மந்திரத்தை; அது வேதசப்தரூபமாதலினென்க. (௧௨)

[இதுவுமது.]

ஆயி னுலகங்களை யளித்தொளி வளர்க்குந்
தாயினொடு தந்தையவர் தந்தைதலை களுநான்
போயின வினைப்பய னளித்தல்புரி வேனு
னேயுமறை மூன்றினுட னேமெனு மெழுத்தியான். ()

இ - ள். ஆயில் = (பின்னும்) ஆராயில், — உலகங்களை = (பிராணிமாத்திரரூப) ஜகங்களை — அளித்து ... ஒளி வளர்க்கும் = உற்பந்நமாக்கிப் பிரகாசமாகவாசரச்செய்யும் — தாயினொடு தந்தை = மாதாவும், பிதாவும், — அவர் தந்தைதலைகளும் = பிதாமகரும் — நான் = (பரமேசுரனே) நானே, — போயின வினைப் பயன் = முற்சநநங்களிற்செய்த புண்ணியபாவகர்மபலன்களானசுகதுக்கங்களை — அளித்தல் புரிவேன் நான் = கொடுத்தல்செய்யுந்தாதாவும்நானே, — ஏயும் மறை மூன்றினு

டன் ஓம் எனும் எழுத்து யான்=(அக்கினிஹோத்திராதிகர்மங்களி
சித்தியில்உபயோகியாயும், வேத்தியமானபிரமத்தின்கண் பிரமாண
தமாயும்) பொருந்தும் இருக்குவேதம், சாமவேதம், எஜுர்வேதங
ளோடு ஓங்காரமென்னும்அக்ஷரமும்நானே,—எ-று. (க

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

எல்லார்க்குங் கதியுநா னிருவினைப்பா ரகனுநா
னெல்லார்க்குந் தலைவனு னெப்பொருட்குஞ் சான்றுநா
னெல்லார்க்கு முறைவிடநா னியார்க்குமிடர் தீர்ப்பேனு
னெல்லார்க்கு நல்லேனு னெப்பொருட்டும் வித்துநான். (க

இ-ள். எல்லார்க்குங் கதியும் நான்=எல்லார்க்குங் * கதி
னும்நான்.--இருவினைப் பாரகனும் நான்=இருவினையின்வழியே
வரையும்)போஷணஞ்செய்பவனும்நான்; (பர்த்தாவுமென்றபடி.)
எல்லார்க்கும் தலைவன் நான்=எல்லார்க்கும் ¶ சுவாமியும்நான் (பி
வென்றபடி.)—எப்பொருட்கும் சான்றும் நான்=சர்வப்பிராணி
குஞ் † சாட்சியும்நான்.--எல்லார்க்கும்உறைவிடம் நான்=யாவருக்
‡ நிவாசஸ்தானமும்நான்.—யார்க்கும் இடர் தீர்ப்பேன் நான்=யா
ருக்குஞ் § சரணமாகின்றவனும்நான்.--எல்லார்க்கும் நல்லேன் நான்
யாவருக்குஞ் ∫ சுகிருதுவும்நான்.—எப்பொருட்கும் வித்தும் நான்
எவ்வகைப்பொருட்கும் O பீஜமும்நானே.—எ-று. (ச

[இதுவுமது]

[வேறு.]

தாங்கிய நீரையெல்லா மிரவியாய்த் தலத்துநின்று
வாங்குகின் றேனுமீள மழைகளாக் கொடுக்கின்றேனு
மீங்குமெய் யுணரில்யானே யாதலா லியாதொன்றேனு
மாங்கருச் சனைசெய்கின்று ரென்னையே யருச்சிக்கின்றார்.()

---

* "கதி" என்றது, கர்மத்தினலடையப்படுஞ்சுவர்க்கமுதல
பலன்களை.

¶ சுவாமிஎன்றது,புத்திராதியபதார்த்தங்கள் நம்முடையவெ
அவற்றைச்சுவீகரிப்பவனை.

† சாட்சி—சர்வப்பிராணிகளின சுபாசுபகர்மங்களைப்பார்ப்ப—

‡ நிவாசஸ்தானம்=போகஸ்தானம்.

§ எதனையடையில் துக்கநிவிர்த்தியாமோ அதற்குச்சரண
ன்றுபெயர்.

∫ சுகிருது=பிரதியுபகாரமபேட்சியாமல் உபகாரஞ்செய்பவ

O பீஜம்=உற்பத்திக்கு யாதுகாரணம்அது.

இ-ள். தாங்கிய நீரை எல்லாம்=(முன்வருஷித்ததால் பூமியின்
கட்)பொருந்திய ஜலங்களையெல்லாம்--இரவி ஆய்=ஆதித்தியனுகி--
தலத்து நின்று வாங்குகின்றேனும்=பூமியின்கண்ணின்று ஆகருஷ
ணஞ்செய்கின்றவனும்,—மீள=மீண்டு—மழைகளாக் கொடுக்கின்
றேனும்=மாரிகளாகக்கொடுக்கின்றவனும்—ஈங்கு மெய் உணரில்--
இங்கேஉண்மையாகஅறியில்—யானே=(சர்வான்மாவான)நானே;--
ஆதலால்=ஆதலின்,--யாதொன்றேனும்=யாதொருதெய்வத்தை
யாவது--அருச்சனை செய்கின்றார்=ஆராதனஞ்செய்கின்றவர்—என்
னையே அருச்சிக்கின்றார்=(சர்வாந்தரியாமியாகிய)என்னையேஆராதி
க்கின்றனர்.—எ-று. ஆங்கு-அசைநிலை.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், பரமேசுரனுகியஎன்னைச் சர்வான்
மாவாகஅறிந்த அதிகாரிகள் தத்தம்அதிகாரத்தினனுசாரம்பூர்வஞ்
சொன்னவெகுப்பிரகாரமாக என்னையே சிந்தனஞ்செய்கின்றனரென்ப
தபெறப்படுகின்றது. (கரு)

[யாதொருப்பிரகாரத்தினலும் பரமேசுரனுனஎன்னைச்சிந்தனஞ்
செய்யாமல் சகாமபுருடராயத் தத்தங்காமத்தின்விஷயபூதமானசுவ
ர்க்காதிவிஷயங்களையடைதற்பொருட்டுக் காமியகர்மங்களையே
செய்யாநிற்பவர் அந்தக்கரணசுத்திக்கேதுவாகியநிஷ்காமகர்மத்தின்
அபாவத்தால் சிரவணுதிகளான ஆன்மஞானசாதனங்களின்அயோக்
கியராய் அடிக்கடி ஜநநமரணரூபசம்சாரத்தையே அநுபவியாநிற்ப
ரென்று இப்போது ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஞானமா யொன்றாய்நின்ற வென்னையே நாநாவாகப்
போனதீ வினையின்மாந்தர் வேள்வியாற் பூசித்ததால்
வானமா முலகமேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையேவீழ்ந்திட்
டீனமா மாசையாலே யிறப்பது பிறப்பதாவார். (க௬)

இ-ள். போன தீவினையின் மாந்தர்=இறந்துபோனபாவத்தி
னையுடையபுருடர்கள்—ஞானம் ஆய் ஒன்று ஆய் நின்ற என்னையே=
சொப்பிரகாசஞானரூபமாய், ஏகமாய்நிற்கின்ற (பரமேசுரனுன) என்
னையே—நாநா ஆக=இந்திர,வசு,ருத்திர, ஆதித்தியரூபமாக—வேள்
வியால் பூசித்து=(அக்கினிஷ்டோமமுதலியகாமிய)யாகங்களால்ஆரா

இத்து—அத்தால் = அதனால்—வானம் ஆம் உலகம் ஏறி = சுவர்க்க
இயவுலகினையடைந்து—வாழ்ந்து = (அங்குள்ள *திவ்வியமானதே
¶ போகங்களைப்புசித்துச்) சீவித்து—மண்ணிடையே வீழ்ந்திட்டு
(புண்ணியகர்மம்நாசமாகவே) மநுடவுலகின் கண்ணேவீழ்ந்து—ஈ
ஆம் ஆசையாலே = (இவ்வாறேமீண்டும்) இழிவாகிய (சுவர்க்கத்தி
ள்ளதிவ்வியபோகங்களின்) இச்சையினாலே—இறப்பது பிறப்ப
ஆவார் = (அடிக்கடி இம்மநுடலோகத்தினின்று சுவர்க்கத்திற்கு
போவதும், (சுவர்க்கத்தினின்று மநுடலோகத்திற்கு) வருவதுமாச
திரிவர்,—எ-று.

சோமபானத்தால் சுவர்க்கபோகத்திற்கு பிரதிபந்தமானபாவ
மத்தினின்றும்விடுபட்டபுருடரென்பார், "போனதீவினையின்
ந்தர்" என்றார். சகாமபுருடர் பரமேசுரனே இந்திராதிரூபமாமெ
அறியாவிடினும் தானே அவ்விந்திராதிரூபமாகலின், "என்னையே
என்றார். (க

[மேலைச்செய்யுளால் நல்லஞானமின்மையரான காமபுருடரி
கதியருளிச்செய்து இப்போது நல்லஞானமுடைய நிஷ்காமபுரு
ரின்கதியை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மின்னையெய் வேலோயென்னை மேவுவார் வேண்டிற்றெல்லாம்
பின்னையே யென்றுதன்றே யளித்தவை காப்பேன்வானோர்
மன்னையே முதலாந்தெய்வம் வணங்குகின் றாரும்றென்
றன்னையே வணங்குகின்றார் தாமறி யாததேகாண். (கஎ

இ-ள். மின்னை எய் வேலோய் = மின்னையொப்பானவேலையுடை
அருச்சுனா—என்னை = (பரப்பிரமரூபனான) என்னை—மேவுவார் =
(பிரத்தியகான்மாவாகச்) சாட்சாத்கரித்துநிரந்தரஞ்சிந்தியாநிற்கு
துறவிகள்—வேண்டிற்று எல்லாம் = விரும்பினஅந்நபானாதிகளனை
தும்—பின்னையே என்று = பின்னரேகொடுப்பேமென ‡ விலம்
ஞ்செய்யாது—அன்றே அளித்து = உடனேகொடுத்து—அவை கா
பேன் = அவற்றை(ப் பரமேசுரனானயானே) இரட்சிப்பேன்.—(யோ
கேஷமங்களையானேவகிக்கிறேனென்பார், வேண்டிற்றெல்லாம், பி

* திவ்வியம் = மநுடர்க்கடையப்படாதபோகம்.
¶ தேவபோகம் = கேவலந்தேவசரீரத்தினாலேயேபுஜிக்கப்படு
போகம்.
‡ விலம்பம் = தாமதம்.

னையேயென்றுதன்றேயளித்தவைகாப்பேன்" என்றார்; இங்ஙன
ங்கூறியதற்குக் காரணமென்னையெனின்? "அன்னவனல்லனென
க்கவனுக்கே, நன்னலனுருவனுனு நலத்தோய்" எ-ம், "ஓதரு
ஞானியென் னுண்மையினுள்ளே, யெய்தலினலவனென்னவே
யாம்" எ-ம் முற்கூறியிருப்பதேகாரணமாம்; ஏனையபிராணிகளின்
யோகக்ஷேமங்களையும்பகவானேவகித்தலால், ஞானிகளின்யோகக்ஷே
மங்களை நானேவகிப்பேனென்றதில் என்னையோவிசேஷமெனின்?
ஏனையபிராணிகட்குப் பிரயத்தனத்தை முன்னேஉண் டெண்ணி பிரய
த்தனவாயிலால் அவர்களின்யோகக்ஷேமங்களைவகிப்பதும், ஞானிக
ட்கோ பிரயத்தனத்தையுண் டெண்ணாமலே அவர்களின்யோகக்ஷேம
ங்களைவகிப்பதுமே விசேஷமாம்; இக்கருத்துப்பற்றியே மொழிபெய
ர்த்தவாசிரியர், "பின்னையேயென்றுதன்றே" என்றனர். பூர்வம்
பெருதவைகளையோகபூமிகளின்பேற்றை "யோகம்" எ-ம், அவை
களின்பரிபாலனத்தை "க்ஷேமம்" எ-ம் கூறுவாருமுளர்.) [விசாரி
த்துப்பார்க்கில் இந்திராதியரான அந்நியதேவதைகள் உம்முடைய
சொரூபமேயல்லாமல்வேறில்லை: இந்திராதிதேவதைகளைப் பூஜிப்பவ
ரும் உம்மையே பூஜிப்பவராம்; இவ்வாற்றால், உமதுபக்தர்க்கும், அந்
நியதேவதைகளின்பக்தர்க்கும் விசேஷமில்லாதிருக்க என்னுடைய
பக்தர் கிருதகிருத்தியராவர், அந்நியபக்தர் கமனாகமனமுறுவரென்
னும் உமதுவசனம் எப்படிச்சங்கதமாமென்னும் அருச்சுனன்சங்கை
க்கு ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.] வானோர் மன்னையே முதல்
ஆம் தெய்வம் வணங்குகின்றாரும் = இந்திரன்முதலானதேவதைகளை
ச்சிரத்தையோடுகூடி ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களால் பூஜிப்பவ
ரும்—என்றன்னையே வணங்குகின்றார் = (உள்ளபடிஅவ்வத்தேவதா
ரூபமாயுள்ளபரமேசுரனான) என்னையே பூஜிக்கின்றனர்;—(ஆயினும்,)
தாம் அறியாததே காண் = அவ்வந்நியதேவதைகளின்பக்தர் அஞ்
ஞானபூர்வகமாகவே (என்னைப்பூஜிக்கின்றனர்.)—எ-று.

மற்று-அசைநிலை. மன்னையே என்பதின் ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது.
தன்னையே என்பதின் ஏகாரம் எண்ணுப்பொருளது.
காண்-முன்னிலையசை.

சர்வருடைய ஆன்மரூபமாக என்னையறியாமலும், அவ்விந்திரா
திதேவதைகளை என்னினும்அந்நியமாகக்கற்பனைசெய்தும் அவ்வந்
நியதேவதைகளின்பக்தர் என்னைஆராதனஞ்செய்கின்றனர்; இக்கா
ரணத்தாலேயே அவ்வந்நியதேவதைகளின்பக்தர் மீண்டுமீண்டும்ஜந
நமரணரூபசம்சாரத்தையடையாநிற்கின்றனரென்பதுகருத்து. (கஎ)

[இந்திரன்முதலிய அந்நியதேவதைகளையாராதிப்பவர்க்குப் பிறவாமையாகிய பெரும்பயனில்லையாயினும் அவ்வந்தத்தேவதைகளின் ஆராதனத்தினநுசாரமாக அவ்வந்தஅற்பபயன் அவசியமடையப்படுமென்னும்பொருளையருளிச்செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் நேரே பரமேசுரனையாராதனஞ்செய்யும்பக்தர்க்கு அவ்வந்நியதேவதைகளின்பக்தரினும் விலட்சணத்தன்மையையருளிச்செய்கின்றார்.]

தேவரை யடைந்தோர்தேவ ராவர்கள் பிதிர்கடம்மை
மேவவே யடைந்தோரந்தப் பிதிர்களாய் விளங்காநிற்பார்
யாவர்க ளியாவர்பாலா ரவர்களே யாவரின் றூ
லாவவென் னடைந்தார்யானே யாவதற் கையமுண்டோ. (௧௮)

இ - ள். தேவரை அடைந்தோர்=(இந்திராதி)தேவர்களையாராதிப்பவர்—தேவர் ஆவர்கள்=அவ்விந்திராதிதேவர்களேயாவர்.—பிதிர்களுடைய [illegible] அடைந்தோர்=அக்நிஷ்வாத்தாதிபிதிர்களைச் சிராத்தாதிகர்மங்களால் பொருந்தஆராதனஞ்செய்தோர்—அந்தப் பிதிர்கள் ஆய் விளங்காநிற்பார்=(மரணத்தின்பின்னர்ப்) பிதிர்களாகிவிளங்குவர்.—யாவர்கள்=எந்தப்புருஷர்—யாவர் பாலார்=(மாதிர்களுதிபூதங்களுள்ளே) யாதொருபூதங்களிடத்தன்புடையராய் ஆராதனஞ்செய்வரோ—அவர்களே ஆவர் என்றால்=(அவர்கள் அந்தத்தில்)அப்பூதங்களேயாவரெனின்,—ஆவ=ஆச்சரியம்—என் அடைந்தார்=(பரமேசுரனை) என்னைஆராதனஞ்செய்தவர்—யானே ஆவதற்கு=(பரமாநந்தரூபனான) நானேயாவதற்கு—ஐயம் உண்டோ=ஐயமுண்டா (இல்லை.)—எ-று.

பரமேசுரனையாராதனஞ்செய்வதிலும், இந்திராதியரான அந்நியதேவரையாராதனஞ்செய்வதிலும் ஆயாசம் சமானமாகவிருந்தும் இந்தச்சீவர்கள் அவிநாசியானபயனைப்பயக்கும் அந்தரியாமியாகிய என்னைஆராதனஞ்செய்யாமல் அந்நியரானஇந்திராதிதேவர்களையாராதனஞ்செய்துநாசமுடையபயனையே அடையாநின்றனராகலின், அஞ்ஞானிகளாகியசீவர்களின் துஷ்டமான அதிருஷ்டத்தின்பிரபாவம் ஆச்சரியமாமென்பது இச்செய்யுளின்கண் ஸ்ரீ-பகவானது அபிப்பிராயமாம்; இதனைக்குறிப்பித்தற்பொருட்டே மொழிபெயர்த்தோர் "ஆவ" என்னும் அதிசயவிரக்கச்சொற்றந்துரைத்தனர் என்க. ()

[தனதுபக்தர்க்கு அநந்தபலமுளதாமென்பதையருளிச்செய்தனது ஆராதனத்தில் ஆயாசமின்றென்பதும், அவ்வாராதனத்தின் பிரகாரமும் இப்போதுஅருளிச்செய்கின்றார்.]

போதல ரிலைகாய்நீரோ பெற்றதே கொண்டுபோற்றிக்
காதலாற் றூயவன்பர் தந்ததே களித்துக்கொள்வ
னாதலா லீவநோற்பு வுண்பவென் றிவைகளேகொண்
டீதெலா மெனக்காய்த்தந்தா லென்னையே யெய்தலாமால். ()

இ - ள். இலை=பத்திரம்,—போது அலர்=புஷ்பம்,—காய்=பழம்,—நீர்=ஜலம்(முதலியசுலபமாய்க்கிடைக்கத்தக்க இவைகளுள்)—பெற்றதே கொண்டு=(தாம்) அடைந்ததெதுவோஅதுகொண்டு—போற்றி=(என்னை)ஆராதித்து—காதலால்=நிரதிசயபக்தியினால்—தூய அன்பர்=பரிசுத்தமான(புத்தியையுடைய)பக்தர்கள்—தந்ததே=(எனக்கு) அர்ப்பணஞ்செய்ததையே—களித்துக் கொள்வன்=(யான்)சந்தோஷித்து அங்கீகாரஞ்செய்யாநிற்பேன்;—ஆதலால்=ஆதலின்,—ஈவ நோற்ப உண்ப=ஈவனவும், நோற்பனவும், உண்பனவும்—என்ற இவைகளேகொண்டு=என்னப்பட்ட இவைகளையே (பூஜாத்திரவியமாகக்) கொண்டு—ஈது எலாம்=இவையனைத்தையும்—எனக்கு ஆய்த் தந்தால்=(பரமேசுரனான) எனக்கு(என்னிடத்து) அன்புடையனாகிஅர்ப்பணஞ்செய்தால்—என்னையே எய்தல் [illegible] (பரப்பிரமரூபனான) [illegible] பந்தங்களினின்றும்விடுபட்டவனாய்,பரப்பிரமரூபனான என்னையே அடையலாம்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

"என்ற" என்னும்பெயரெச்சத்தின் ஈறுதொக்கது. "ஈதெலாம்" என்றது, பன்மையில் ஒருமைவிரவியவழுவமைதி. "காதலாற்றூயவன்பர்தந்ததே" என்றதால், பரமேசுரனான என்னிடத்திற்பக்தியில்லாத தவசிகள், பிராமணர்கள் யாதானும் மஹத்பதார்த்தங்களைக் கொடுக்கினும் நான் அப்பதார்த்தங்களைச்சுவீகாரம்பண்ணேன்; சுவீகாரம்பண்ணுவதில் பிராமணத்தன்மை, தவத்தன்மை நிமித்தமாக இல்லை; கேவலம் பரமமானபிரீதியே நிமித்தமாகவுளதென்பதைக் குறிப்பித்தனர். கொள்வேனென்னாது, "களித்துக்கொள்வேன்" என்றதால், பக்தஜனங்கள் அத்தியந்தம் பிரியரூபமாகியபக்தியினால் அர்ப்பணஞ்செய்யும்பத்திரபுஷ்பாதிகள் துச்சபதார்த்தங்களாயினும் மஹத்பதார்த்தங்களாகவே சுவீகாரஞ்செய்வேனென்பதுபெறப்படுகின்றது. "ஈவ" என்றது, அதிதியர், பிராமணர்முதலியோரிடத்து அர்ந்நம், சுவர்ணமுதலியபதார்த்தங்களின்கொடையை. "நோற்ப" என்றது,பாவநிவிர்த்தியின்பொருட்டுச்செய்யும் சாந்திராயணவிரதமுதலியதவத்தை, அல்லது யதேச்சாபூர்வகப்பிரவிர்த்தியை நிவிர்த்

தி செய்தற்பொருட்டுச் சரீரேந்திரியாதிகளின் சிக்ஷிதரூபமான தவத்தை. "உண்ப" என்றது, தனது திருப்தியின்பொருட்டு அல்லாது, கர்மங்களின் சித்தியின்பொருட்டுப் போஜநஞ்செய்யும் அந்நத்தை.

இந்திராதிதேவதைகளின் சந்தோஷத்தில் வெகுதிரவியச்செலவு, சரீரத்தின் ஆயாசமுதலியவை நிமித்தமாயிருப்பதுபோலப்பரமேசுரனுடைய சந்தோஷத்தில் அந்நிமித்தங்கள் அவசியம் அபேட்சிக்கத்தக்கதாக இல்லை; பின்னையோ கேவலம் ஒருபக்தியே அபேட்சிக்கத்தக்கதாகவுளது. ஆதலால், அதிகாரிகள் மற்றைத்தேவர்களைப்பரித்தியாகஞ்செய்து ஒருபரமேசுரனை என்னையே ஆராதனஞ்செய்யத்தக்கதென்பது கருத்து. (௨௬)

[பகவானே உம்முடைய பக்தர்க்கு அநுக்கிரகஞ்செய்கின்றீர்; பக்தரல்லாதவர்க்கு அநுக்கிரகஞ்செய்கின்றீரில்லை; இவ்வாற்றால், இராகத்துவேஷங்களையுடைய நீரும் எங்களைப்போல ஒருவிசேஷ சீவனேயாவீரல்லாமல் ஈசுரனாகஎப்படியாவீரென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

எப்பொருடனக்குமியானொத் திருத்தலாலெனக்கொப்பாரு
மொப்பர்களிலியரின்றாரொன்னொருவரில்லை
யிப்படியறியுமன்பர் பக்கலேயானுநிற்ப
னப்படியவருமென்பாலங்கண மமர்ந்துநிற்பார். (௨௦)

இ - ள். எப்பொருள்தனக்கும் = (என்னிடத்தன்புடையையும், அன்பிலாதவையுமுடைய) சர்வப்பிராணிகளிடத்தும் — யான் = (பரமேசுரனை)நான் — ஒத்து இருத்தலால் = சமானமாகவே இருத்தலினால், — எனக்கு = (பரமேசுரனை) எனக்கு — யாரும் ஒப்பர்கள் = பாவருஞ்சமானர்களை(யல்லாமல்) — இனியர் இன்னாதார் என ஒருவர் இல்லை = இவர்பிரியவிஷயர், இவர் துவேஷவிஷயரென ஒருவருமில்லை; — (ஆயினும்) இப்படி அறியும் அன்பர்பக்கலே = (என்னை) இவ்வாறறிந்து (என்னிடத்துச்சர்வகர்மங்களின் அர்ப்பணரூபமான பக்தியினால்) சேவியாநிற்கும்பக்தரிடத்து — யானும் நிற்பன் = நானும் அநுக்கிரகஞ்செய்துநிற்பேன்; — அப்படி அவரும் = அப்படி என்னால் அநுக்கிரகஞ்செய்யப்படும்பக்தரும் — என்பால் = என்னிடத்து — அங்கணம் அமர்ந்து நிற்பார் = (முன்சொன்ன) அவ்விதமே பொருந்திநிற்பார்கள். — எ-று.

"எப்பொருடனக்குமியானொத்திருத்தலால்" என்றது, சுவாபாவிகமான அஸ்திபாதிப்பிரியரூபத்தினாலும், ஔபாதிகமான அந்தரியாமிரூபத்தினாலும் எனக்கொள்க.

இதன்றாற்பரியம்; — அக்கினியும், கற்பகவிருட்சமும் இராகத்துவேஷமில்லாதிருந்தும் தன்னையடைந்தவருடையசீதத்தை அக்கினியும், தன்னையடைந்தவருடைய வறுமையைக்கற்பகவிருட்சமும் நிவிர்த்திசெய்வதால் விஷமத்தன்மையாகியதோஷத்தை அவைபொருந்தாமைபோலப் பரமேசுரனானும் இராகத்துவேஷங்களில்லாதிருந்தும் சரணாகதரானபக்தஜனங்கட்கே பந்தத்தைநிவிர்த்திக்கின்றனன். அந்நியப்பிராணிகளின்பந்தத்தை நிவிர்த்திசெய்திலன்; இத்துணைமாத்திரத்தால் என்னிடத்தும் விஷமத்தன்மையாகியதோஷம்பொருந்தாதென்பதாம். (௨௦)

[சர்வரிடத்துஞ்சமானமாகவிருக்கும்பரமேசுரனை என்னிடத்தும் வைத்திருக்கின்ற எனதுபக்தியின்பிரபாவ விஷயத்தன்மையைக்காட்டாநிற்கும் எனதுபக்தியின்பிரபாவ விஷயத்தன்மையைக் கேட்பாயென அதனை இப்போது ஸ்ரீ - பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஊனையே முதலாயென்பா லொருக்கியென் னுணர்வார்நாளு
மானையே விட்டுத்தீமை புரியினு மவர்கணல்லா
ரேனையேய் புயத்தாயென்றுங் கேடிலா வின்பமேலா
ரானையேயொருக்கழிலவியோகநன்மகிழ்க்கையா. (௨௧)

இ - ள். ஏனை எய் புயத்தாய் = வலிபொருந்தியபுயத்தையுடைய அருச்சுனா — ஊனையே முதல் ஆய் = உணவையேஆதியாய்(த் தாம் அநுபவிக்கும்பதார்த்தங்களை) — என்பால் ஒருக்கி = (பரமேசுரனை) என்னிடத்தர்ப்பணஞ்செய்து — என் உணர்வார் = (அநந்நியமான பக்தியுடையராய்) என்னைச்சேவியாநிற்பவர் — நாளும் = (முன்சொன்ன) எப்பொழுதும் — நானையே விட்டு = அச்சத்தையொழித்து — (அஜாமளாதியர்போல அத்தியந்தம்) தீமை புரியினும் = (துராசாரமுடையராயிருப்பினும் — அவர்கள் நல்லார் = அவர்கள் சாதுவேயென்றுமதிக்கத்தக்கவராம்.) — [இவ்வாறருளியதைக் குதர்க்கவாதியர் கொள்ளாரென்னுஞ்சங்கையினால் வியாகுலமுற்றுள்ள அருச்சுனனை ஸ்ரீ-பகவான் உச்சாகப்படுத்துகிறார்.] ஐய = அருச்சுனா — அவ்வப்பக்தர்க்கு = (பூர்வம் வெகுகாலந்துராசாரமுடையராயிருந்த) அப்பக்தருக்கு(ப்பரமேசுரனை எனதுபஜனத்தின்பிரபாவத்தால்) — என்றும் =

எப்பொழுதும்—கேடு இலா இன்பம் அல்லாது=கெடுதலில்லாத நிர
திசயாநந்தரூபமானமோட்சம்உளதாவதேயல்லாமல்--எங்கணும் ஒரு
சேடு இல்லை=எவ்விடத்தும் யாதொருதுர்க்கதியுமுளதாதலில்லை;--
ஆணையே=சத்தியமே(என்றுபிரதிவாதிகளின் எதிரேநின்று உயரக்
கையெடுத்து இவ்வாறுபிரதிக்ஞைசெய்வாய்.)—எ-று.

இங்ஙனம்பிரதிக்ஞைசெய்யில், பிரதிவாதியர் குதர்க்கம் ஒழி
ந்து உன்னைக் குருரூபமாகக்கொள்வரென்பது கருத்து. (உக)

[ஸ்திரீ, சூத்திரர்முதலியபிராணிகளும் எனதுபக்தியினால் பர
மகதியையடையின், பிராமணராதியரான உத்தமமநுடர் எனதுபக்
தியினால் பரமகதியடைவரென்பதில் ஆச்சரியமென்னையென்னுங்கை
முதிகந்நியாயத்தால் ஸ்ரீ-பகவான் அவ்வுத்தமமநுடரைப் பக்தியின்
கண்பிரவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டுப்பக்தியின்பிரபாவத்தை வர்ணிக்
கின்றார்]

வணிகரு மற்றவேளாண் மாந்தரு மகளிர்தாமும்
பணிவொடு மென்னைப்பேணிப் பற்றறுத் திடுவரென்று
லணிமுடி யரசர்மேன்மை யந்தண ரடைவராகிற்
றணிவரும் பிறவிதீரச் சாற்றவேண் டுவதுமுண்டே. (உஉ)

இ-ள். வணிகரும்=(கிருஷி, வாணிச்சியமுதலிய லௌகிகவியா
பாரத்திற்றற்பரரான)வைசியரும்,—மற்ற வேளாண் மாந்தரும்=
மற்றைச்சூத்திரரும்,—மகளிர்தாமும்=ஸ்திரீகளும்—பணிவொடும்
என்னைப் பேணி=பக்தியுடனே (பரமேசுரனாகிய)என்னைச் சேவி
த்து—பற்று அறுத்திடுவர் என்றால்=(எனதுபக்தியின்பிரபா மத்
தால்) பந்தம்விடுத்துப் பரமகதியடைவாரென்றுசொல்லி ம்,—
அணி முடி அரசர்=அழகுபொருந்தியகிரீடத்தையுடையக த்திரி
யரும்,—மேன்மை அந்தணர்=உத்தமஜாதியுடையபிராமண ம்—
அடைவராகில்=(எனதுபக்தராய் என்னை)ஆராதனஞ்செய் வரா
னால்—தணிவு அரும் பிறவி தீர=(அவர் எனதுபக்தியின்பிர வத்
தால் ஒன்றால்)நீங்குதற்கரியபிறவியினின்றுநீங்கிப் பரமகதியடையா
நிற்பரென்று—சாற்ற வேண்டுவதும் உண்டோ=சொல்லவேண்டுவ
துமுண்டோ? (இல்லை.)—எ-று. (உ—

[இப்போது பூர்வஞ்சொல்லிவந்த பஜனப்பிரகாரத்தைஅருளிச்
செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் இவ்வத்தியாயத்தைமுடிக்கின்றார்.]

மின்னையே யனையவாழ்வி னின்றநீ விருப்பினோடு
மென்னையே வணங்கியென்று மென்னையே நினைதியாகி

லென்னையே யடைதியென்றே யியம்பின னிலங்குவாட்கட்
பின்னையேய் முறுவலோடும் பேய்முலை யுண்டபெம்மான். ()

இ-ள். (அருச்சுனா)மின்னையே அனைய வாழ்வில் நின்ற நீ=
மின்னையொப்பான மாநுடவாழ்வில்நிற்கின்ற நீ—விருப்பினோடும்=
பக்தியோடும்—என்னையே வணங்கி=(மனவாக்குக்காயங்களால் பர
மேசுரனை)என்னையே நமஸ்கரித்து—என்றும்=எப்போதும்—என்
னையே நினைதியாகில்=என்னையே சிந்திப்பாயானால்—என்னையே
அடைதி என்றே இயம்பினன்=(பரமாநந்தரூபனை) என்னையே
அபேதமாகவடைவாயென்றேஅருளிச்செய்தனன்.—இலங்கு வாள்
கண்=ஒளிராநின்றவாள்போன்றகண்களையுடைய—பின்னை எய்
முறுவலோடும்=இலக்குமியின்திருமுகத்திற்பொருந்தியமந்தஹாசத்
தோடும்—பேய்முலை உண்ட பெம்மான்=பூதகியின்முலையையுமுண்
டருளிய ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

"மின்னையேயனையவாழ்வினின்றநீ" என்றதால்,மநுடதேகம் அநி
த்தியமானாலும், மோட்சமடைதற்கு அதிகாரமுடைமையினாலும்
வில்லம்பஞ்செய்யாது சீக்கிரமாக மிகவும்பிரயத்தனத்தால் பரமேசுர
னை என்னைச்சரணடையாவிடில் இம்மநுடதேகம் நிஷ்பலமாருமெ
ன்பதைக்குறிப்பித்தனர். "என்னையேயடைதி" என்றது, கடாகாசம் மஹாகாசத்தையடைந்தாற்போலும், கங்கைமுதலியநதிச்சல
ங்கள் சமுத்திரசலத்தையடைந்தாற்போலும் என்க. (உ௩)

க௯-வது, மாயாவிகாரவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் க௯-இ திருவிருத்தம்-உ௫௯.

க௦-வது, விபூதியோகவத்தியாயம்.

[பூர்வம் ஏழு, எட்டு, ஒன்பதுஎன்னும்இம்மூன்றத்தியாயங்க
ளால் தற்பதார்த்தரூபனை பரமேசுரனுடைய சோபாதிகரூபமும்,
நிருபாதிகசொரூபமுங்காண்பிக்கப்பட்டன; அத்தற்பதார்த்தரூபனு
டையபரமேசுரனுடையவிபூதிகள் சோபாதிகசொரூபத்தின் தியானத்தி
னும், நிருபாதிகசொரூபத்தின்ஞானத்திலும் உபாயபூதங்களாம்;இப்

படிப்பட்டபரமேசுரனுடையவிபூதிகளும் ஏழாமத்தியாயத்திலும், ஒன்பதாமத்தியாயத்திலும் சங்க்ஷேபமாகஅருளிச்செய்யப்பட்டன; அவைகளைத் தியானத்தின்பொருட்டும், ஞானத்தின்பொருட்டும் விஸ்தாரமாகஅவசியமருளிச்செய்யவேண்டுமாகையால் பரமகிருபாளுவாகிய ஸ்ரீ-பகவான் அருச்சுனன்கேளாதிருக்கவும் தனதுவிபூதிகளை விஸ்தாரமாகஇதில்அருளிச்செய்கின்றார்.]

அரியவெனது நிலைமையைமுன் பளவேசொன்னே னதுகேட்டே, யுரியமனனிற் களிகூர வுவவாநின்ற வுனக்கதனை, விரிய மொழிவன் கேளென்று வேதத்தலைக்கே வீற்றிருக்கும், கரியமுகிலான் செவ்வாயாற் காதல்கூரக் கட்டுரைப்பான். (௧)

இ-ள். அரிய எனது நிலைமையை=(யாவராலும்அறிதற்கு) அரிய(பரமேசுரனுடைய) [illegible] விபூதியை—முன்பு=பூர்வம் ஏழாமத்தியாயம், ஒன்பதாமத்தியாயங்களில்—அளவே சொன்னேன்=சங்க்ஷேபமாகவேஅருளிச்செய்தேன்;—அது கேட்டே=அங்ஙனஞ் சங்க்ஷேபமாகஅருளிச்செய்ததைக்கேட்டே--உரியமனனில்=(உனக்கு) உரிமையாகிய மனத்தின்கண்ணே—களி கூர=களிப்புமிகும்படி—உவவாநின்ற உனக்கு=சந்தோஷியாநின்றஉனக்கு--அதனை=அவ்விபூதியை—விரிய மொழிவன் கேள் என்று=விஸ்தாரமாகஅருளிச்செய்வேன்கேட்பாயென்று—வேதத் தலைக்கே வீற்றிருக்கும்=வேதத்தின்சிரசின்கண்ணேவீற்றிருக்கும்—கரியமுகிலான்=கரியமுகில்போலும் வண்ணமுடைய ஸ்ரீ-பகவான்—செவ் வாயால்=(தனதுசிவந்த) திருவாக்கால்—காதல் கூரக் கட்டுரைப்பான்=(அருச்சுனனுக்கு அதில்) அன்புமிகும்படி அருளிச்செய்வான்.—எ-று.

"வேதத்தலை" என்றது, வேதத்தினந்தமாகியதத்துவமஸி முதலிய மஹாவாக்கியங்களை. வீற்றிருத்தல்=தனித்திருத்தல்.

[தனது பிரபாவத்தை மீண்டும் உபதேசித்தற்குக்காரணங்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

தேவர்களு முனிவர்களு மசுரர்களுஞ் சித்தர்களும்
யாவர்களு மறியாரென் பெருமையையென் பழமையினாற்
சாவதையும் பிறப்புமிலா வெனையறியத் தருவாரப்
பாவவினை யறவிட்டுப் பரகதியை யடைகிற்பார். (௨)

இ-ள். தேவர்களும்=இந்திரன்முதலியதேவர்களும்,—முனிவர்களும்=பிருகுமுதலியஇருடிகளும்,—அசுரர்களும் சித்தர்களும்=அசுரரும், சித்தரும்—யாவர்களும்=(ஆகிய இவர்)யாவரும்—என் பெருமையை அறியார்=எனதுபிரபாவத்தையறியார்கள்;—[இதற்கேதுகூறுகின்றார்] என்பழமையினால்=எனதுசொரூபமானதுதேவர்முதலியோருக்குக்காரணமாவதால் (காரியமானஅவர்கள் எனது கிருபையினாலல்லாமல் எனதுபிரபாவத்தையறியார்கள்.)—[தனது பிரபாவத்தையறிந்ததனால் வரும்பயனைஅருளிச்செய்கின்றார்.] சாவதையும் பிறப்பும் இலா எனை=மரணமும், ஜநநமுமில்லாத (*லோகமகேசுரனான) என்னை—அறியத் தருவார்=(தமதான்மாவோடபேதமாக) அறியத்தக்கவர்—அப்பாவ வினை அறவிட்டு=சர்வபாவகர்மங்களையும் அறும்படிவிடுத்து—பர கதியை அடைகிற்பார்=நிரதிசயபரமானமுக்தியையடையாநிற்பர்.—எ-று. (௨)

[இப்போது இரண்டுசெய்யுட்களால் தனது லோகமகேசுரத்தன்மையைஅருளிச்செய்கின்றார்.]

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ்பழிதீக் கொலையொழிவு
சத்தியநற் சமைதமைநற் செபந்தானஞ் சாவுபிறப்
பத்திகொடு நிறைவின்ப மிடரஞ்ச லஞ்சாமை [வாய்.
யித்தனையுந் தோன்றுவதென் னிடைநின்றே யெனத்தெளி ()

இ-ள். புத்தி=(சாராசாரங்களைவிவேகம்பண்ணும்படியான) அந்தக்கரணத்தின்சாமர்த்தியம்,—பொறை=(சித்தத்தின்)நிர்விகாரத்தன்மை,—தவம்=பலவிரதங்களால் சரீரேந்திரியங்களைமெலிவித்தல்,—ஞானம்=(ஆன்மாநான்மாக்களைவிஷயம்பண்ணும்)ஞானம்,—புகழ்=(தர்மநியித்தத்தாலுண்டாகாநிற்கும்)கீர்த்தி,--பழி=(அதர்மநிமித்தத்தாலுண்டாகாநிற்கும்)நிந்தை,—தீக் கொலை ஒழிவு=(மனவாக்குக் காயங்களால் சர்வப்பிராணிகளையுஞ்சிறிதுந்)துன்புறுத்தாமை,—சத்தியம்=மெய்ம்மைகூறல்,--நல் சமை=சப்தாதிவிஷயங்களினின்றும்)அந்தக்கரணத்தைநிவிர்த்தித்தல்,--தமை=சுரோத்திராதிபாஹ்யேந்திரியங்களைச் சப்தாதிவிஷயங்களினின்றும் நிவிர்த்தித்தல்,—நல் செபம்=நல்லஜபம்,—தானம்=(உத்தமமானதேசகாலங்களில் சத்பாத்திரத்திற்சிரத்தையோடும்)அந்நம், சுவர்ணமுதலியவற்றைக்கொடுத்தல்,--சாவு=மரணம்,--பிறப்பு=ஜநநம்,—அத்திகொடு நிறைவு=பிராரப்தவசத்தாற்கிடைத்துள்ளசிறிதுயோக்கியபதார்த்த

* லோகமகேசுரன்=லோகங்கட்குமகேசுரன்.

ங்களைக்கொண்டு சந்தோஷித்தல், (அலம்புத்தியென்றபடி.)—இன்பம்=சுகம்,--இடர்=துக்கம்,--அஞ்சல்=பயம்,--அஞ்சாமை=பயமில்லாமை--இத்தனையும்=(லோகப்பிரசித்தமான நானாப்பிரகாரமாகிய இவ்வளவுகாரியவிசேஷங்களும்—(சர்வப்பிராணிகளுக்கும்)என்னிடை நின்றே=(பரமேசுரனான)என்னிடத்தினின்றே--தோன்றுவது என=(தத்தங்காரணங்களோடுகூட)உற்பந்நமாகின்றனவென்று—தெளிவாய்=(நீ)அறிவாய்.—எ-று. (௧

[கேவலம் புத்தியாதிகட்குக்காரணமாவதால் என்னிடத்துச்ச[illegible] வலோகமகேசுரத்தன்மையில்லை; பின்னையோ பிருகுவாதிகட்கு[illegible] காரணமாவதாலும் சர்வலோகமகேசுரத்தன்மை என்னிடத்து உண்டென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

எனைத்து விதத்த தவத்தெழு வோரு
மனைத்தையு நிற்ப நடப்பன வாக
வனைத்த மநுக்களு நால்வரு மென்ற
னினைப்பி லுதித்தன ரென்பது நேர்வாய். (௬

இ-ள். எனைத்து விதத்த=எப்படிப்பட்டகூறுபாடான—த[illegible]த்து எழுவோரும்=தவங்களையுடைய பிருகுமுதலியசப்தமகாரிஷி[illegible]ளும்,—அனைத்தையும் நிற்ப நடப்பன ஆக வனைத்த=சகலவுலக[illegible]தையும்ஸ்தாவரஜங்கமரூபமாகவுண்டாக்கிய—மநுக்களும்=சுவாய[illegible]புமுதலியபதினான்கு மநுக்களும்,—நால்வரும்=சனகர்முதலியசன[illegible]குமாரரிஷிகளும்—(சிருஷ்டியின்ஆதிகாலத்தில்) என்றன் நினைப்பி[illegible] (இரண்ணியகர்ப்பரூபனான) எனதுசங்கற்பமாத்திரத்தால்—உ[illegible]னர் என்பதும்=உற்பந்நமாயினரென்பதும்—நேர்வாய்=(நீ) சம்[illegible]திப்பாய்.—எ-று.

வனைந்தஎன்பது, "வனைத்த" என வலித்தல்விகாரம்பெற்[illegible]து. இந்தப்படி சர்வஜகத்திற்குக்காரணரூபனான என்னில் சர்வலோ[illegible] நின்மகேசுரத்தன்மையுண்டென்பதிற் சொல்லவேண்டுவதென்[illegible] யென்பதாம்.

[இவ்வாறறிந்தோர் உம்மை எவ்வாறுபஜிப்பரென்னின்? அ[illegible]ற்கு ஸ்ரீ-பகவான்கூறுகின்றார்.]

இப்பரி சென்னை யறிந்தவ ரென்பால்
வைப்பர்கள் சிந்தையை மன்னுயி ரோடு

மப்பரி சேயறி யாரையு மாங்கே
யுய்ப்ப ருரைப்ப ருவப்பர் களிப்பார். (௭)

இ-ள். இப்பரிசு என்னை அறிந்தவர்=இந்தப்படி(சர்வலோகமகேசுரனாக)என்னை(க்குருசாஸ்திரங்களின்உபதேசத்தால்உள்ளபடி)அறிந்தவதிகாரிகள்--என்பால்=(பரமேசுரனான)என்னிடத்தே--மன்உயிரோடும்=நிலைபெறுடையபிராணனோடும்--சிந்தையைவைப்பர்கள்=(தமது)சித்தத்தைஅர்ப்பிப்பர்.--அறியாரையும்=(தம்மிடத்திற்சிரத்தையுடைய)மாணாக்கராயும்—அப்பரிசே=(தாம் எப்படியோ) அப்படியே—உய்ப்பர்=(பரமேசுரனானஎன்னிடத்தே அவரதுசித்தத்தையும், பிராணனையும்)அர்ப்பணம்பண்ணும்படிசெய்வர்.—உரைப்பர்=(தம்மோடொத்தஅறிஞர்வரில் அந்நியோந்நியஞ்சுருதி,யுக்திகளால் என்னையே)போதியாநிற்பர்; (இதுவே பரமேசுரனானஎனதுபஜனமாம்;)—(இவ்வாறான எனதுபஜனத்தினாலேயே அறிஞராயினோர்) உவப்பர்=சந்தோஷியாநிற்பர்;--களிப்பார்=(இச்சந்தோஷத்தினால்) இ[illegible]றுநிற்பர்.—எ-று. ஆங்கு, ஏ-அசைநிலைகள்.

சர்வதாசிந்தனஞ்செய்வ[illegible]த்தால் பரமேசுரனானஎன்னையே "என்பால்வைப்பர்கள்சிந்தையை" என்றார். "மன்னுயிரோடு" என்பார், "என்பால்வைப்பர்கள்சிந்தையை." "என்பால்வைப்பர்கள்" [illegible]யிர்" என்றது, சட்சுவாதியஇந்திரியங்களைப்பரமேசுரனானது என்றது, அவ்விந்திரியங்களின்வியாபாரங்களை[illegible] பஜனத்தின்பொருட்டேவைப்பதை; அல்லது, [illegible]வாதிபவிஷயங்களினின்றுநிவிர்த்தித்துப் பரமேசுரனானதன்கண்ணே லயமாக்குவதை; [illegible] ஜீவனமெனினுமாம்; ஆகவே, அன்றியும், "மன்னுயிர்" என்றது, [illegible]யோஜனத்தின்பொ[illegible]ஜீவனத்தைஅந்நியமானயாதேனுமொருபி[illegible]ருட்டாகவையாமல்பரமேசுரனதுபஜனத்தின்பொருட்டேவைப்பவெ[illegible]னப்பொருளுரைத்துக்கொள்க.) "உவப்பர்" என்றது, பரமேசுரனது பஜனத்தையடைந்ததனாலேயே நாம் கிருதகிருத்தியராயினோம்; பக[illegible] வத்பஜனத்தினும் அந்நியமான யாதொருபதார்த்தமும் நமக்கிஷ்ட சா[illegible]னமாகஇல்லையென்னும் இவ்வாறான ஞானரூபமாகியசந்தோஷ[illegible]த. "களிப்பார்" என்றது, இச்சந்தோஷத்தினாலேயேஅறிஞர் ச[illegible]வத்தினும் உத்தமமான சுகத்தையநுபவியாநிற்பதைஎன்றறிக. [illegible]திகாரியானோன்சந்தோஷத்தினாலேயேஉத்தமமானசுகமடைவனெ[illegible]ன்று பதஞ்சலிபகவானால்அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதுமன்றி வாசி[illegible]டத்தும், "பற்றின்றித் தனியிருக்கு மனத்தைப்போற் பனிமதியும் பதுமத்தோனும், பொற்றிரள்சேர் சிந்திரனுஞ் சுகமடையார்" என்று (௭) கூறியிருப்பதுகாண்க.

[பூர்வமருளிச்செய்தபிரகாரமர்கத்தன்னைப்பஜிக்கும்அதிகாரிகட்குத் தான்செய்யும் அவரது நிர்க்குணசொரூபத்தின்பிராப்திரூபமான பயனை இரண்டுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

நிரந்தர மிப்பரி சென்னை நினைப்பார்க்
கரந்தை கெடுத்தெனை யாயு மனத்தைப்
புரந்து கொடுத்தவர் தேர்பொரு ளாயே
வரங்களு முற்ற வளித்த வரத்தால். (௬)

இ-ள். நிரந்தரம் இப்பரிசு=எப்பொழுதும் முற்செய்யுளில் அருளிச்செய்தபிரகாரம்—என்னை நினைப்பார்க்கு=(பரமேசுரனை) என்னைப் பிரீதிபூர்வகமாகப்பஜனஞ்செய்பவர்க்கு—அரந்தை கெடுத்து=ஆயாசத்தைப்போக்கி—எனை ஆயும் மனத்தை=எனதுவாஸ்தவசொரூபத்தை ஆராயும்புத்தியை—புரந்து கொடுத்து=புரந்து தந்து—வரங்களும் முற்ற அளித்து=அவர் வேண்டும் வரங்களை குறைவறவருளிச்செய்து—அவ்வரத்தால்=அவ்வரத்தினால்—அவர் தேர் பொருள் ஆய்=அவர்அறியும்பொருளாய்—எ-று. ஏ-ஈற்றசை. இது குளகம். (௬)

மற்றவர் நெஞ்சின் மயக்கிரு ளெல்லா
மற்றமின் ஞான விளக்கொளி யாலே
பற்றறு விப்ப னெனப்பழை யோன்முன்
கொற்றவன் மற்றிது கூற வலித்தான். (௭)

இ-ள். (அவர்க்கு அன்மாகாரவிருத்தியின்கண்ணின்று பரப்பிரமமாகியநான்)அவர் நெஞ்சின் மயக்கு இருள் எல்லாம்=அவரது அந்தக்கரணத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானத்தால் ஜநியாநின்றஆவரணமாகியஇருண்முழுவதும்—அற்றம் இல்=மறைவில்லாத—ஞான விளக்கொளியாலே=(முன்சொன்ன)விருத்திஞானரூபமானதீபத்தினாலேயே—பற்று அறுவிப்பன் என=நாசமாகும்படிபண்ணுவேனென்றருளிச்செய்ய—பழையோன் முன்=(இங்ஙனமருளிச்செய்த)பகவான்முன்—கொற்றவன்=அருச்சுனன்—மற்று இது=வேறே இதனை கூற வலித்தான்=சொல்லக்கருதினான்.—எ-று. மற்று—அசை.

"புரந்துகொடுத்து" என்றது, பிரதிபந்தமுறாமல் இரட்சித்துத்தந்தென்றபடி. "விளக்கொளியாலே" என்னுந்தேற்றேகாரத்தால் அஞ்ஞானநிவிர்த்திசெய்வதில் ஆன்மஞானோற்பத்திமாத்திரமே வேண்டுமல்லாமல் அந்நியமானகர்மங்களும், அப்பியாசங்களும் வேண்டுவதில்லையென்பதுபெறப்படுகின்றது. தீபத்திற்குச்சமானத்தன்மைரூபமானஉருவகவலங்காரத்தால், தீபத்தினால் இருள் நீங்கினபின் முன்பேயுள்ளகடமுதலியபொருள்களே அபிவியக்தியாவதுபோல ஆன்மஞானத்தால்அஞ்ஞானம்நீங்கினபின் முன்னரேயுள்ளபிரமபாவமானமோக்ஷம் அபிவியக்தியாவதேயல்லது முன்னில்லாதமோக்ஷம் உண்டாகவில்லையென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் குறிப்பித்தனனென்றறிக. (௭)

[இந்தப்பிரகாரம் பரமேசுரனுடைய விபூதியையும், *யோகத்தையும் சாமான்யமாகக்கேட்டஅருச்சுனன் மீட்டும் அவற்றை விசேஷமாகக்கேட்கஇச்சைகண்ணி ஸ்ரீ-பகவானைஸ்துதிக்கின்றான்.]

[வேறு.]

பேதமுடைய பிறப்பகன்றான் பிறழாநிறைவு பெருஞ்செல்வ
மாதிதேவன் பரப்பிரம மறிவில்லாதா னாரணங்க
ளோதவரிய வுத்தமனிங் கெல்லாமுயிர்ப்பா னெனவுன்னை
நீதிமுனிவ ருரைத்தவெலா நீயேயருளிச் செய்தனையால். (௮)

இ-ள். பேதம் உடைய பிறப்பு அகன்றான்=நாநாபேதமுடைய ஜநநமற்றவன்,—பிறழா நிறைவு=(ஒன்றினும்)பிரிதலில்லாதவிபு,—பெரும் செல்வம்=பேரானந்தம்,—ஆதிதேவன்=(சர்வஜகத்திற்குங்காரணமாகிய) சொப்பிரகாசன்,—பரப்பிரமம்,—அறிவு இல்லாதான்=நாசமற்றவன்(சாசுவதனென்றபடி,)—ஆரணங்கள் ஓத அரிய உத்தமன்=சுருதிகளாற்சொல்லுதற்கரியபுருஷோத்தமன்,—இங்கு எல்லாம் உயிர்ப்பான் என=அனைத்தும் உயிர்ப்பவன் என்றிவ்வாறு—உன்னை=உம்மை—நீதி முனிவர்=மெய்மையான(ஞானநிஷ்டையுடைய)ரிஷிகள்—உரைத்த எலாம்=(என்னிடத்து)அருளிச்செய்தவனைத்தையும்—நீயே அருளிச்செய்தனை=நீர்நேரே(என்னிடத்து) அருளிச்செய்தீர்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

"முனிவர்" என்றது, நாரதர் அசிதர் தேவலர் வியாசர் இவர்களை.

[குருசாஸ்திரங்களால் உபதேசித்தபொருள்களில் அதிகாரி ஒருபோதும் சந்தேகமடையலாகாது.சத்தியத்வபுத்தியேசெய்யவேண்டுமென்னும்பொருளைக்குறிப்பிப்பவனாய் அவற்றில் தனக்குள்ளசத்தியத்வபுத்தியை அருச்சுனன்கூறுகின்றான்.]

* யோகம்=சர்வக்ஞத்வம், சர்வசக்திசம்பந்தத்வமுதலியஐசுவரியம்.

எல்லாப்பொருட்குந் தனிவித்தே யெல்லாப்பொருட்கு மீசனே,நல்லார்புகழுந் தேவர்கட்கு முலகங்களுக்கு நாயகனே,'பல்லாலறிவா ரானென்னை யானேயறிவ னெனவருளுஞ்,'சொல்லாலுளவப் பொருளெல்லா மெய்யேயானுந் துணிந்தொழிந்தேன்.

இ-ள். எல்லாப் பொருட்குந் தனி வித்தே=சர்வபூதங்கட்கும் ஒப்பற்றகாரணனே,—எல்லாப் பொருட்கும் ஈசனே=சர்வபூதங்கட்கும் * நியந்தாவே,—நல்லார் புகழும்=உத்தமர்களால் ஸ்துதியாகிற்கும்—தேவர்கட்கும்=(ஆதித்தியாதி)தேவதைகட்கும்,--உலகங்களுக்கும்=ஜகங்கட்கும்—நாயகனே=இறைவனே—என்னை=(நிருபாதிகரூபனும், சோபாதிகரூபனுமான) என்னை—அல்லால் அறிவார் ஆர்=(யான்)அறிவித்தாலல்லது ஒருவரும் அறியார்:—யானே அறிவன் என அருளும்=(ஒருவர்உபதேசமின்றி என்னை)யானே அறிவனென அருளிச்செய்த—சொல்லால் உள அப்பொருள் எல்லாம்=வாக்கியங்களால்(அறியத்தக்கனவாக)உள்ள அப்பொருள்களெல்லாம்--மெய்யே=சத்தியமேயாம்;--யானும் துணிந்து ஒழிந்தேன்=யானும் (அவ்வுண்மையை)நிச்சயித்துச் சந்தேகந்தவிர்ந்தேன்,—எ-று. (௯)

[எனது சித்தம் பகிர்முகமாகும்போது எவ்வெவ்வஸ்துக்களை உமதுவிபூதியென்றுசிந்தித்து அந்தர்முகமாமோ அவ்வவ்வஸ்துக்களைவிஸ்தாரமாகஅருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுஅருச்சுனன் பிரார்த்திக்கின்றான்.]

[வேறு.]

மெய்வகைய வுலகினிடை வேறுவே றாய்நிற்ப
தெவ்வகைய வுருவமுனைச் சார்ந்ததெனை வறிகில்லே
னவ்வகைய வெப்பொருளு மொளியாம லடியேனுக்
குய்வகைய நெறியாக வுரைத்தருளென் றேயுரைப்பான். (௧௦)

இ-ள். வேறு வேறு ஆய் நிற்பது=வெவ்வேறாய்நிற்பனவான--உலகினிடை=உலகின்கண்ணே—எவ்வகைய உருவம்=எப்படிப்பட்டஉருவங்கள்—மெய் வகைய உனைச் சார்ந்தது என=மெய்ம்மையானதன்மையினையுடைய உமதுவிபூதியென்று—அறிகில்லேன்=(தாலபுத்தியுடைய யான்)அறிந்திலேன்;—அவ்வகைய எப்பொருளும்=அப்படிப்பட்ட(உமது)சர்வவிபூதிகளையும்—ஒளியாமல்=மறைக்காமல்—அடியேனுக்கு=உம்மைத்தஞ்சமெனநம்பியஎனக்கு--உய்

* நியந்தா=நியமிப்பவன்.

வகைய நெறி ஆக=(சிந்தித்துப்)பிழைக்கும்படியானவழி அதுவேயாக—உரைத்தருள் என்றே=(கிருபையினால்)உபதேசித்தருள்வீராகவென்றுவினவி—உரைப்பான்=பின்னுங்கூறுவான்.—எ-று, (௧௦)

[முன்னே ஏழாமத்தியாயத்திலும், ஒன்பதாமத்தியாயத்திலும் சங்க்ஷேபமாகவருளிச்செய்த விபூதியோகங்களைவிஸ்தாரமாகஅருளிச்செய்யவேண்டுமென்று தான்பிரார்த்தித்ததற்குக் காரணங்கூறுகின்றான்.]

பருகாநின் றேற்குனது திருவாக்காம் பராமிருத
மொருகாலு மார்கின்ற திலையடியேற் குரையென்ன
வருகால நிகழ்காலஞ் செல்கால மென்றிவற்றிற்
பெருகாத குறையாத பெருமாயன் பேசுவான். (௧௧)

இ-ள். உனது திரு வாக்கு ஆம் பராமிருதம்=(மொழிக்கு மொழி தித்திப்பினையுடைய)உம்முடையதிருவாக்காகிய மேலான அமிர்தத்தை--பருகா நின்றேற்கு=(சிரவணேந்திரியரூபமானமுகத்தினால்)பானஞ்செய்யாநின்றஎனக்கு—ஒருகாலும் ஆர்கின்றது இலை=ஓர்போதும் திருப்தியுண்டாகின்றதில்லை;—(இக்காரணத்தால்,) அடியேற்கு உரை என்ன=அடியேனுக்கு(இன்னும்)உபதேசித்தருள்வீராகவென்றருச்சுனன்வினவ—வருகாலம் நிகழ்காலம் செல்காலம் என்ற இவற்றில்=பூதபவிஷ்ய வர்த்தமானமென்றஇம்முக்காலங்களிலும்--பெருகாத குறையாத=பெருகுதலும்,அருகுதலுமில்லாத—பெருமாயன் பேசுவான்=பெருமையுடைய ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்வார்.—எ-று. (௧௧)

[முன் அருச்சுனன்வினாவினதற்கு ஸ்ரீ-பகவான் விடைகூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

இறந்தவென் விபூதிக்கோ ரெல்லை யின்மையிற்
பிறந்தன முடிவுறப் பேச வொண்ணுமோ
வறந்தரு மனத்தினா யவற்றி லேசில
சிறந்தன கூறுவ னென்று செப்புவான். (௧௨)

இ-ள். இறந்த என் விபூதிக்கு=விஸ்தாரமானஎனதுவிபூதிகளுக்கு—ஓர் எல்லை இன்மையின்=ஓர் அந்தமின்மையின்--பிறந்தன=ஜனித்தனவானஅவ்விபூதிகளை—முடிவு உறப் பேச ஒண்ணுமோ=முடிவுபெறச்சொல்லக்கூடுமோ?(கூடாது)—(ஆதலின்,)அறம் தரும் மனத்தினாய்=அறஞ்செயவிரும்பும் மனத்தினையுடையஅருச்சுனா—

அவற்றிலே=விஸ்தாரமான அவ்விபூதிகளிலே—சில சிறந்தன=சில சிறந்தவிபூதிகளை—கூறுவன் என்று செப்புவான்=(உனக்குக்)கூறுகின்றேன் நீகேளென்று இனிக்கூறுகின்றனர்.—எ-று. (கஉ)

[வேறு.]

ஓதிற்பெருகும் பூதங்கட் கெல்லாமிதயத் துள்ளுயிர்நான்
பேதித்திடும்இப் பொருட்கெல்லாம் பிறப்புநிலைகே டாவேனு
ஞாதித்தியரில் விட்டுணுநான் மருத்துவரின்ம ரீசியுநான்
சோதிக்கதிரி லொளிர்ரவி யென்றுசொலப் படுவேனான். ()

இ-ள். ஓதில்=(பிரதானவிபூதிகளிலும் முன்னே முக்கியமானயாதொருவஸ்துசிந்திக்கத்தக்கதோ அதைச்)சொல்லில்,—பெருகும் பூதங்கட்கு எல்லாம்=எங்கும்விரியாநிற்கும்பிராணிகட்கெல்லாம்—இதயத்துள் உயிர் நான்=இருதயத்தின்கண்ணுள்ள பிரத்தியகான்மா(வாகியவாசுதேவன்)நானேஆகிறேன்;(இங்ஙனம்அபேதமாக நீபரமேசுரனைத்தியானிப்பாயாக.)—[இங்ஙனம் உத்தமாதிகாரி தியானிக்கும்பிரகாரமருளிச்செய்து இனி மத்தியமாதிகாரியின் தியானப்பிரகாரம்நிரூபணஞ்செய்கின்றார்.] பேதித்திடும் இப்பொருட்கு எல்லாம்=நாநாபேதமாகவிருக்கும்இப்பிராணிகட்கெல்லாம்--பிறப்புநிலைகேடு நான் ஆவேன்=உற்பத்தியும், ஸ்திதியும், நாசமும்(பரமேசுரனை)நானேஆகின்றேன்;--(சர்வப்பிராணிகளின்உற்பத்தி,ஸ்திதி,நாசரூபமாகவும் அச்சர்வப்பிராணிகளின்காரணரூபமாகவும் பரமேசுரனைநானே உனக்குத் தியானிக்கத்தக்கவனென்றுபொருள்.)—[இங்ஙனம்மத்தியமாதிகாரிகட்குத்தியானப்பிரகாரமருளிச்செய்து இப்படிப்பட்டதியானத்திலும்உனக்குச்சாமர்த்தியமின்றாயின்,இவ[illegible] அருளிச்செய்யும்வாக்கியதியானமே உனக்குச்செய்யயோக்கியமாமென்னும் இவ்வாறான அபிப்பிராயத்தால் ஸ்ரீ-பகவான் மந்தாதிகாரியின்மீதநுக்கிரகஞ்செய்து அவ்வாக்கியதியானத்தை இவ்வத்தியாயமுடியும்பரியந்தம் விஸ்தாரமாகவருளிச்செய்கின்றார்.] ஆதித்தியரில் விட்டுணு நான்=துவாதசாதித்தியருள்ளே விஷ்ணுவென்னும் பெயருடைய ஆதித்தியன் நானாகிறேன்.—மருத்துவரில் மரீசியும் நான்=சப்த * மருத்துகளுள்ளே மரீசியென்னுமருத்துவும் நானாகிறேன்.—சோதிக் கதிரில்=அக்கினிமுதலிய பிரகாச[illegible]க்களுள்ளே--ஒளிர்=எங்கும்வியாபித்தபிரகாசமுடைய--இரவி என்று சொல்லப்படுவேன் நான்=சூரியனென்றுசொல்லப்படுகிறவன் நானாகின்றேன்.—எ-று.

* மருத்து=தேவதைகளில் ஓர்பேதம்.

துவாதசாதித்தியர், சப்தமருத்து, அக்கினிமுதலியஜோதிகள் இவைகள்முழுவதும் சாமான்யமாக எனது விபூதிகளேயாயினும் விஷ்ணுவென்னும்பெயருடையஆதித்தியனும், மரீசியென்னும்பெயருடையமருத்துவும்,இரவியென்னும்பெயருடையஜோதியும் அதிகப்பிரபாவமுடைமையின் விசேஷவிபூதிகளாம்; ஆகலின்,இவைகளில் பரமேசுரபுத்திசெய்து அதிகாரி தியா[illegible]க்கத்தக்கதாம். இனிக்கூறப்படும் ஏனையவற்றையும் இவ்வா[illegible]யறிக. (கரு)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

சந்திரனானுண்மீனிற் சாமநான் மறைகளினி
லிந்திரனான் றேவர்களி லிந்திரியங் களின்மனநா
னெந்திரமா முருவுகளிற் சேதனநா னுருத்திரரின்
[illegible]ந்திரமாஞ் சங்கரனா னியக்கரில்வைச் சிரவணனான். (கச)

இ-ள். நாண்மீனில்=(ஆகாயத்தின்கண்ணுள்ள)அசுவினிமுதலியசர்வநட்சத்திரங்களுள்ளே—சந்திரன் நான்=(சர்வநட்சத்திரங்கட்கும் அதிபதியாகிய)சந்திரன் நானாகின்றேன்.—மறைகளினில்=(இருக்குமுதலியநான்கு)வேதங்களுள்ளே—சாமம் நான்=(கானத்தின்மதுரத்தன்மையினால் அத்தியந்தரமணியமான) சாமவேதம் நானாகின்றேன்.—தேவர்களில்=(அக்கினி, வாயுமுதலியசர்வ)தேவதைகளுள்ளே—இந்திரன் நான்=(சர்வதேவதைகளின் அதிபதியாகிய)இந்திரன்நானாகின்றேன்.--இந்திரியங்களில்=பதினோரிந்திரியங்களுள்ளே—மனம் நான்=(சர்வேந்திரியங்களையும்பிரவிர்த்திப்பிக்கின்ற சங்கற்பவிகற்பான்மகமான)மனம் நானாகின்றேன்.—எந்திரமாம் உருவுகளில்=இயந்திரம்போலுஞ்சுழல்வனவாகும்பிராணிகளின் சம்பந்திகளானகாரியகாரணசங்காதங்களில்—சேதனம் நான்=(சங்காதத்தை *அபிவியக்தியாகப்பண்ணும்புத்திவிருத்திரூபமான)சேதனம்நானாகின்றேன்.—உருத்திரரில்=ஏகாதசருத்திரர்களுள்ளே—மந்திரம் ஆம் சங்கரன் நான்=மந்திரரூபனானசங்கரன் நானாகின்றேன்.—இயக்கரில்=யட்ச(ர், ராட்சதர் இவ)ருள்ளே—வைச்சிரவணன் நான்=குபேரன்நானாகின்றேன்.—எ-று. (கச)

[illegible]க்களின்மா மேருவுநான் வசுக்களிற்பா வகனுமியான்
றலைவர்களி லறுமுகனான் சலநிலையிற் சாகரநா

* அபிவியக்தி=பிரத்தியட்சயோக்கியதை.

னிலயமிலா யாகத்திற் செபயாக மாவேனு
னிலையுடைய வெனுமிவற்றி லிமவானும் நின்றேனுன். (கரு)

[இதுவுமது.]

இ-ள். மலைகளில்=(சிகரங்களையுடைய)பருவதங்களுள்ளே—மா மேருவும் நான்=(அதியந்தம் * ரமணியமான)மஹாமேருவும் நானுகின்றேன்.—வசுக்களில்=அஷ்டவசுக்களுள்ளே—பாவகனும் யான்=அக்கினியும் நானுகின்றேன்.—தலைவர்களில்=சேனுபதிகளுள்ளே—அறுமுகன் நான்=(தேவசேனுபதியான)ஷண்முகன் நானுகின்றேன்.—சலநிலையில்=தடாகங்களுள்ளே—சாகரம் நான்=சமுத்திரம் நானுகின்றேன்.—இலயம் இலா யாகத்தில்=கெடுதலில்லாத அசுவமேதம், ஜ்யோதிஷ்டோமமுதலிய சர்வயாகங்களுள்ளும்—செபயாகம் நான் ஆவேன்=(ஹிம்சைமுதலியசர்வதோஷங்களுமின்மையின், அத்தியந்தஞ்சுத்திசெய்வதாயுள்ள)ஜபரூபமானயாகம்நானுகின்றேன்.—நிலையுடைய எனும் இவற்றில்=(ஜலதில் சலனமற்று)ஸ்திதியுடையனவென்னுஞ் சர்வஸ்தாவரபதார்த்தங்களுள்ளும்—இமவானும் நின்றேன் நான்=இமாலயபர்வதமாய் நிற்கின்றேன்யான்.—எ-று. (கரு)

[இதுவுமது.]

பெருமுனியிற் பிருகுவுநான் புரோகிதரிற் பீதகனுன்
மருவியவாக் கவற்றோநான் மரங்களிலே யரசநான்
பொருவரிய நாரதனுன் புத்தேளமா முனிவர்களிற்
இருவியல் கந்தருவர்களிற் சித்திரத்தே ரவனுமியான். (கசு)

இ-ள். பெரு முனியில்=(பிரமாவின்புத்திரரான)மஹாரிஷிகளுள்—பிருகுவும் நான்=பிருகுவென்னும்ரிஷியும் நானுகின்றேன்—புரோகிதரில்=(சகலராஜாக்களினுடைய)புரோகிதருள்ளே—பீதகன் நான்=(இந்திரனுடையபுரோகிதராகிய) பிருகஸ்பதி நானுகின்றேன்.—மருவிய வாக்கவற்று=அர்த்தத்தின் வாசகமென்னும்பதரூபமான சர்வவாக்குகளுள்ளும்—ஓம் நான்=(பிரமத்தின் வாசகமென்னும்யாதொரு ஏகாட்சரரூபமானஓங்காரபதமுண்டோ) அவ்வோங்காரம் நானுகின்றேன்.—மரங்களில்=சர்வவிருட்சங்களுள்ளும்—அரசு அதும் நான்=அரசவிருட்சமாகிய அதுவும்நானுகின்றேன்.—புத்தேள் மா முனிவர்களில்=தேவரிஷிகளின்மத்தியில்—

* ரமணியம்=சுந்தரம்.

பொருவு அரிய நாரதன் நான்=உவமைசொல்லுதற்கரிய நாரதனென்னும்பெயருடையதேவரிஷிநானுகின்றேன்.—இரு இயல் கந்தருவர்களில்=சிறந்த கானமுடையகந்தருவருள்ளே—சித்திரத்தேரவனும் யான்=சித்திரரதனென்னுங்கந்தருவனும்நானுகின்றேன்.—எ-று.()

[இதுவுமது.]

சித்தர்களிற் கபிலமுனி தேசிகளிற் கடற்பிறந்த
வுத்தமமாம் புரவியனு முச்சைச்சி ரவநானே
யத்தமுடை விலங்குகளில் யானயிரா வதமாவேன்
வித்தகமா நுடப்பிறப்பில் வேல்வேந்த ராவேனுன். (கஎ)

இ-ள். சித்தர்களில்=* சித்தர்களின்மத்தியில்—கபிலமுனி (நான்)=கபிலமுனி நானுகின்றேன்.—தேசிகளில்=அசுவங்களுள்ளே—கடல் பிறந்த உத்தமம் ஆம் புரவி எனும்=பாற்கடலிலேயுண்டானமுதன்மையாகிய அசுவமென்றுசொல்லப்பட்ட—உச்சைச்சிரவம் நானே=உச்சைச்சிரவம் நானே. (ஆகின்றேன்.)—அத்தமுடை விலங்குகளில்=யானைகளுள்ளே—யான் அயிராவதம் ஆவேன்=யான் ஐராவதமாகின்றேன்.—வித்தக மாநுடப் பிறப்பில்=அறிவுடையமநுடஜநநத்தில்—வேல் வேந்தர் ஆவேன் நான்=வேலையுடையஅரசராகின்றேன்யான்.—எ-று. (கஎ)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

படைகளில் வச்சிரம் பாம்பில் வாசுகி
யடைவரு மனந்தனன் னாகர் தங்களில்
கொடையுயில் சுரபிகோ குலத்திற் கூறிய
வடைவொடு மிவையெலா மியானென் றேயறி. (கஅ)

இ-ள். படைகளில்=ஆயுதங்களுள்ளே—வச்சிரம்=(ததீசியின்அஸ்தியினின்றுமுண்டான)வச்சிரமும்,—பாம்பில்=சர்ப்பங்களுள்ளே—வாசுகி=(சர்ப்பங்களின்அரசான)வாசுகியும்,—நல் நாகர் தங்களில்=நல்லநாகங்களுள்ளே—அடைவு அரும் அனந்தன்=உவமானத்தற்கரிய நாகராஜாவானசேஷனும்,—கோ குலத்தில்=பசுக்

* சித்தர்=பிரயத்தனமில்லாமலே ஜநநமாத்திரத்தினாலே தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியத்தன்மைமுதலியகுணங்களும், பரமார்த்தவஸ்துநிச்சயமும்அடைந்துள்ளபுருஷர்.

கூட்டத்தில்—கொடை பயில் சுரபி=வேண்டியவற்றைக்கொடுத் தல்செய்யும்(வசிட்டருடைய)காமதேனுவும்—இவையெலாம்=(ஆகிய) இவையனைத்தும்—கூறிய அடைவெம்=சொல்லியமுறையோடு ம—யான் என்றே அறி=நானென்றேயறிவாய்.—எ-று.

சர்ப்பங்கள்விஷமுடையன, நாகங்கள்விஷமின்மையனவென் னும்இத்துணைப்பேதம் இரண்டன் தன்னுமுண்மையின், இங்கே கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றமாகாதென். (கஅ)

[இதுவுமது.]

வருணனு மியமனும் வரைவில் காமமும்
பெருமைசெய் யசுரரிற் பிரக லாதனு
மிருமையி னெண்ணலிற் காலம் யானெனச்
... ...ரியத் தேறுவாய். (கசு)

இ-ள். வருணனும்=(ஜலத்தின்கண்ணே சஞ்சரியாநிற்பனவை களுள்ளே அவைக்கரசனான)வருணனும்,--இயமனும்=(தண்டஞ்செ ய்பவருள்ளே)யமனும்,—வரைவு இல் காமமும்=(கேவலம்சம்போக மாத்திரத்தைப்பிரதானமாகவுடையகாமங்களுள்ளே)புத்திரோத்பத்தி க்கேதுவானகாமமும்,—பெருமைசெய்அசுரரில்=செருக்கடைகின்ற தைத்தியருள்ளே—பிரகலாதனும்,—இருமையின்=மிகுதியாக— எண்ணலில்=கணிக்கப்பட்டவைகளுள்ளே—காலம்=* காலமும்— யான் என=(பரமேசுரனான)நானேயன்று—செரு ... தோ ... னாய்=போரினைமிகவுஞ்செய்யா ... ரும்புயத்தையுடையஅருச்சுனா-- தெளியத் தேறுவாய்=சந்தே... நீங்கும்படிநிச்சயிப்பாய்.—எ-று.

"வரை..." என்றது, சாஸ்திரீயமாதலின். (கசு)

[இதுவுமது.]

பொராவருங் கருடனுன் புள்ளின் மாக்களில்
விராவரு மடங்கனுன் வாயு வேகரா
னிராமனு னெறிபடை வீரர் தங்களிற்
காராமுநான் மீன்களி லாற்றிற் கங்கைநான். (உ0)

இ-ள். புள்ளின்=பட்சிகளுள்—பொரா வரும் கருடன் நான்= பகையைப் பொருதுவருகின்ற பட்சிராஜனாகியகருடன் நா...கின் றேன்.—மாக்களில்=மிருகங்களுள்ளே—விராவு அரும் மடங்—... நான்=(ஒருவரால்) கிட்டுதற்கரியமிருகங்களின் அரசாகியசிம்மம்

* காலம்=காலகணிதம்.

நானாகின்றேன்.—வேகம்-வேகமுடையபதார்த்தங்களுள்ளே—வாயு நான்=பவனம் ...னாகின்றேன்.—எறிபடை வீரர்தங்களில்=(யுத்த த்தில் அத்தியந்தங்குசலராய்)அஸ்திரசஸ்திரங்களைத்தரித்திருப்பவ ரானவீரர்களுள்ளே—இராமன் நான்=தசரதபுத்திரனான இராமன் நானாகின்றேன்.—மீன்களில்=மச்சங்களுள்ளே—கராமும் நான்= மகரமச்சமுநானாகின்றேன்.—ஆற்றில்=யமுனை,கோதாவரிமுதலிய நதிகளுள்ளே--கங்கைநான்=(அத்தியந்தஞ்சிரேஷ்டமாகிய)கங்கை நானாகின்றேன்.—எ-று.

"பொரா" என்றது, செய்யா என்னும்வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம்; மகரமீனைக் கராம்என்றது,இனவழுவமைதி; மருதத் தைக் குருந்தென்றாற்போல. (உ0)

[இதுவுமது.]

மிக்கசொற்றொகையில் வாதநானரிய விச்சையிற்பிரம விச்
சைநா, னக்கரங்களி லகாரநானழிவில் காலநானதுவு மன்றியே
தக்கதொந்துவ சமாசநானிரு வினைப்பயன்கடரு வேனுநான்
மிக்கமன்னுயிர்க ளைக்கொல்வேனுமவை யுற்பவஞ்செய்யு வேனு
நான். (உக)

இ-ள். மிக்க சொல் தொகையில்=மேலான *வாதம் ‡ ஜல்பம், ¶ விதண்டைஎன்னும் இவற்றுள்—வாதம் நான்=வாதம்நானாகின் றேன்.—விச்சையில்=வித்தைகளெல்லாவற்றுள்ளும்—அரிய பிரம விச்சை நான்=(மோட்சத்திற்கேதுவான)அரியபிரமவித்தைநானாகி ன்றேன்.--அக்கரங்களில்=(வர்ணரூபமான)...சரங்களெல்லாவற் றுள்ளும்—அகாரம் நான்=(சர்வவாக்குகளின்உருவா...கச்சுருதியிற் கூறியுள்ள)அகாராக்ஷரம் நானாகின்றேன்.—அழிவு இல் காலம் நான்=அக்ஷயமானகாலம்நானாகின்றேன்;—அதுவும் அன்றியே= அதுவுமல்லாமலே—தக்க தொந்துவசமாசம் நான்=(சமாசசமுகங்

* வாதம்=ஓர்குருவினிடத்துஅத்தியயனம்பண்ணுகிற்கும் இர ண்டுமாணாக்கர்,அல்லது குருமாணாக்கரிருவர் இவ்விருவருடைய தத் துவநிர்ணயபரியந்தம்வினாவிடைரூபமான கதை.

‡ ஒருவரையொருவர்ஜயித்தற்கு இச்சையுள்ளபுருஷர் தத்தம் பட்சத்...த ஸ்தாபனஞ்செய்யும்படியான கதைக்கு ஜல்பமென்று பெ...

¶ ஒருவரையொருவர்ஜயிக்கும்படியான இச்சையுடையபுருஷர் தமதுபட்சத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணுதகதைக்கு விதண்டையென்று பெயர்.

களுள்ளே) உத்கிருஷ்டமான த்வந்த்வ*சமாசம் நானாகின்றேன்.—இருவினைப் பயன்கள் தருவேனும் நான்=(புண்ணியபாவமென்னும் இருவினைகளின் பயன்களைக்கொடுப்பவருள்ளே) [illegible] பயன்களைக்கொடுப்பவனான அந்தரியாமியும் நானாகின்றேன்.—மிக்க மன் உயிர்களைக் கொல்வேனும்=(சம்ஹாரகர்த்தருள்ளே) நிலைபேறுடையசர்வவுயிர்களையுஞ்சம்ஹாரஞ்செய்யும்மிருத்தியுவும்,—அவை உற்பவம்செய்வேனும்நான்=அவ்வுயிர்களை உற்பவஞ்செய்யாநிற்பவனும் நானாகின்றேன்.—எ-று.

“செயுவேனும்” என்பதில், உகரச்சாரியை விரித்தல்விகாரம். “அழிவில்காலநான்” என்றது, க்ஷணம், கடிகைமுதலியநாசமுடைய காலங்கட்கு அபிமானியும் [illegible] ங்களையும் அறியாநிற்பவனும், பரமே [illegible] யமான அக்ஷயகாலத்தை; இதனைக்காலகாலன் எனச்சுருதியுங்கூறுகின்றது. முன்னே [illegible] செய்யுளில், “எண்ணலிற்காலநான்” என்றது, நாசமுடையகாலகணிதத்தை. ஆதலால், கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றமாகாமை அறிக. இராமகிருஷ்ணரென்பது, த்வந்த்வசமாசம்; இது உபயபதார்த்தப்பிரதானமாகலின், சர்வசமாசங்களினும் உத்கிருஷ்டமாம்; ஆகலின், “தங்கமொத்தத் துவசமாசநான்” என்றார். (உக)

பெண்களிற்புகழ் திருசொன்மேதைபொறை திண்மை
பேசுநினை வென்னவே, யெண்பகுத்தவெழு வோருநானிரு
வாறில்வந்தவிள வேனிலு, னெண்பாற்பெரிய சாமநானுரிய சாம
மேழினு நலத்தினுல் மண்களிப்பவரு திங்களிற்புகழ நின்றமா
ர்கழியு மற்றுநான். (உஉ)

இ-ள். பெண்களில்=பெண்களுள்ளே—புகழ்=கீர்த்தி,—திரு=ஸ்ரீ,—சொல்=வாக்கு,—மேதை,—பொறை=க்ஷமை,—திண்மை=திருதி,—பேசும் நினைவு=சொல்லாநிற்கும்ஸ்மிருதி—என்னவே என் பகுத்த=என்றே செவ்வெண்ணாற்பகுத்த—எழுவோருநான்=சப்தமாதருநானாகின்றேன்.—இருது ஆறில்=ஆறிருதுக்களுள்ளே—வந்த இளவேனில் நான்=(சுகந்தமுடையபுஷ்பங்கட்கு உறைவிடமாய்)வருகின்ற வசந்தருது நானாகின்றேன்.—நட்பா=(எனக்கு)நட்பான அருச்சுனா—உரிய சாமம் ஏழினும்=கானத்துக்குரியசாமம் ஏழனுள்ளும்—நல் பெரிய சாமம் நான்=சிறந்தபிருகத்

* சமாசம்=பதங்களின்சந்தி.

சாமம்நானாகின்றேன்.—நலத்தினால் மண் களிப்ப வரு திங்களில்=தாம் செய்யும் [illegible] காரங்களால் மண்ணுலகத்துள்ளோர் சந்தோஷிக்கும்படிவாராநிற்கும் [illegible] ன்னிரண்டுமாதங்களுள்ளே—புகழ நின்ற மார்கழியும்=யாவரும்புகழும் [illegible] யாயுள்ள மார்கழிமாதமும்,—மற்றும் நான்=சிறந்தவனையவிபூதிகளும்நானாகின்றேன்.—எ-று.

“கீர்த்தி”=பிரக்கியாதி. “ஸ்ரீ”=தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவை மூன்றுமாம். “வாக்கு”=ஸர்வார்த்தங்களையும்விளக்குவதான சம்ஸ்கிருதவாணீரூபமான சரஸ்வதி. “மேதை”=அநேககிரந்தங்களின் அர்த்தங்களைத்தாரணஞ்செய்யுஞ்சக்தி. “க்ஷமை”=சந்தோஷவிஷாதங்களிரண்டினும் சித்தத்தின் அவிகாரத்தன்மை. “த்ருதி”-அநேகமானபீடைகள்வந்தடையினும் சரீரேந்திரியரூபசங்காதங்களைஸ்திரத்துவமாகப்பண்ணுஞ்சக்தி; அல்லது, யத்நேச்சாபூர்வகமாகப்ரவிர்த்திகளைச்செய்விக்குங்காரணங்களால்சபலத்தன்மைவந்தடையினும் அந்தப்பிரவிர்த்திகளினின்றுமீளும்படிபண்ணுஞ்சக்தி. “ஸ்மிருதி”-பூர்வம்அநுபவித்தபொருள்களை வெகுகாலத்திற்குப்பின்னரும் நினைக்கும்படிபண்ணுஞ்சக்தி. “பிருகத்சாமம்” என்பது, சர்வத்தையும் ஈசுவரரூபமாக இந்திரனுல்ஸ்துதிக்கப்பட்ட [illegible] (உஉ)

[“மற்றுநான்” என்றமுற்செய்யுளின் இறுதிக்கட்கூறியவற்றை விரித்துக்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

கல்லாருந் தோளுடையாய் கவிகளிற்காயத்திரிநான்
றொல்லாயங் களிற்சூது துணிவார்பாற் றுணிவதுநான்
வெல்வார்பால் வெற்றியுநான் மிகுதிறலோர் பாற்றிறநா
னல்லார்பா னன்மையுநான் ஞானிகள்பான் ஞானமுநான். ( )

இ-ள். கல் ஆரும் தோளுடையாய்=மலையையொப்பானபுயத்தினையுடைய அருச்சுனா—கவிகளில்=சந்தசுக்களுள்ளே—காயத்திரி நான்=காயத்திரிச்சந்தசு நானாகின்றேன்,—ஆயங்களில்=வஞ்சிப்பவைகளுள்ளே—தொல்=பழைமையான—சூது(நான்)=சூது நானாகின்றேன்.—துணிவார்பால்=(முயற்சிசெய்பவரிடத்தில்—துணிவதும் நான்=([illegible]மமாகப் பயனையடைவிக்கும்படியான) முயற்சியும்நானாகின்றேன்,—வெல்வார்பால்=சத்துருக்களைச் சயிப்பவரிடத்தில்—வெற்றியும் நான்=(சத்துருஜயமென்னும்) வெற்றியும் நானாகின்றேன்,—மிகு திறலோர்பால்=மிகுந்தவல்லமையுடையோரிடத்தில்—திறம் நான்=வல்லபம் நானாகின்றேன்,—நல்லார்பால்=சாத்துவிக

புருஷரிடத்தில்—நன்மையும் நான்=(சத்துவகுணகாரியமாகிய) தர்மம், வைராக்கியமுதலியவையும் நானாகின்றேன்.—ஞானிகள்பால்=ஞானிகளிடத்தில்—ஞானமும் நான்=பிரமா[த்]ம ஐக்கியரூபஞானமும் நானாகின்றேன்.—எ-று.

நியமமாக அட்சரங்களையும், பாதங்களையுமுடைய சந்தசெய்யுள்வகைகளுள், இருபத்துநான்கட்ச[ர]ங்களையுடைய காயத்திரியென்னும்பெயரியசந்தஸ் நானாகின்றேனெ[ன்பா]ர், "கவிகளிற்காயத்திரி நான்" என்றார். (௨௩)

கண்ணனு[மா] யாதவரிற் கவிகளிலே யுசனுநான்
றண்ணளிசேர் பாண்டவரிற் றனஞ்சயனு னாகின்றேன்
விண்ணுலவு முனிவர்களில் வேதவியா தனுநானே
யெண்ணரிய மறைவுகளி லியம்பாமை யாவேனான். (௨௪)

இ-ள். யாதவரில்=யாதவர்களுள்ளே—கண்ணனும் நான்=(உனக்குப் பிரமவித்தையையுபதேசியாநின்ற வசுதேவபுத்திரனை) ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் நானாகின்றேன்.—கவிகளிலே=சாஸ்திரமறிந்தவர்களுள்ளே—[உ]சனா நான்=சுக்கிரனென்னுங்கவியும் நானாகின்றேன்.—தண் அளி சேர் பாண்டவரில்=* தண்ணளிபொருந்திய பாண்டவர்களுள்ளே—தனஞ்சயன் நான் ஆகின்றேன்=அருச்சுனனாகிய நீ நானாகின்றேன்.—விண் உலவு முனிவர்களில்=மேலுலகங்களிற்சஞ்சரிக்கின்ற வேதார்த்தமனனசீலருள்ளே—வேதவியாதனும் நானே=ஸ்ரீ-வியாசமுனியும் நானே(ஆகின்றேன்.)—எண்ணு அரிய மறைவுகளில்=எண்ணுதற்கரியகோப்பியப்பொருள்களுள்ளே—இயம்பாமை ஆவேன் நான்=(வாக்கேந்திரியநிக்கிரகரூபமான) மௌனம் நானாகின்றேன்.—எ-று.

"மறைவுகளியம்பாமையாவேனான்" என்றது, வாக்கேந்திரியநிக்கிரகமுடைய புருஷனதன்றபிப்பிராயம் ஒருவரும் அறியக்கூடாமையினென்க. (௨௪)

[வேறு.]

இரும்புவன மனைத்தினுக்கும் வித்தான வென்னைய[ன்றி]யாதுமில்லை, வருந்தினுமென் பெருமைக்கு வரம்புரைக்க முடியாது வகுத்துச்சொன்னேன், பெருந்திருவை யுடையனமெய்ப்

* தண்ணளி=மிக்ககிருபை.

பெருமுயற்சி யனவென்று பேசுமிந்த வரும்பொருள்க ளனைத்துமெனதொளியி[னா]ல் வருவனவென் [ற]றிதிநீயும். (௨௫)

இ-ள். இரும் புவ[ன ம]னைத்தினுக்கும்=பெருமைபொருந்திய இச்சகத்தனைத்திற்கும்—வி[த்]து நான்=(சேதனரூபமான) காரணம் நானாகின்றேன்.—என்னைப் பி[ற]ங்கி யாதும் இல்லை=(பரமேசுரனை) என்னையொழிந்து யாதொருபதார்த்தமுமில்லை; (எல்லாம் எனது சொரூபமே.)—வருந்தினும்=(சர்வக்ஞராயுள்ளோர்) வருந்தினாலும்,—என் பெருமைக்கு வரம்பு உரைக்க முடியாது=என்விபூதியின் அந்தமானதை(அறியவும்,)சொல்லவும் முடியாது:—வகுத்துச் சொன்னேன்=(இப்படி அந்தமற்றனதுவிபூதியை)வகுத்து*உத்தேசமாகக்கூறினேன்.—(இவ்வுலகின்கண்ணே) பெரும் திருவை உடையன மெய்ப் பெருமுயற்சியன=பெருமைபொருந்தியதிருவையுடையனவும், மெய்ம்மையானபெரியமுயற்சியுடையனவும்—என்று பேசும்=என்றுசொல்லும்—இந்த அரும் பொருள்கள் அனைத்தும்=இந்த அரியபிராணிகளெல்லாம்—எனது ஒளியினால்=எனதுசக்தியின் அம்சத்தால்—வருவன என்று=உற்பன்னமாயினவென்று—நீயும் அறிதி=நீயும் அறியக்கடவாய்.—எ-று.

"திரு"என்றது, இலக்குமி, அல்லது சம்பத்து, அல்லது சோபை, அல்லது காந்தி. "முயற்சி" என்றது, மிக்கவல்லமைமுதலியவற்றை. (௨௫)

[இவ்வாறு ஏகதேசரூப அவயவமாகவிபூதியை அருளிச்செய்து இப்போது சகலரூபமாகவும் அவ்விபூதியை அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

பலவினி யுரைத்தென்னிந்தப் பல்லுயி ரனைத்துமெல்லா
வுலகமு மொடுங்கிநிற்ப தென்னிலோ ரிடத்தினுள்ளே
கலவல னவற்றோடென்றான் கஞ்சனு ருயிர்போய்த்துஞ்ச
வலைகடல் வளராதேபோர்ந் தாய்ப்பால் வளர்ந்தபெம்மான். (௨௬)

இ-ள். பல இனி உரைத்து என்=அநேகமாக இப்போது(எனது விபூதியை)அருளிச்செய்ததால்(உத்தமாதிகாரியாகியஉனக்கு)என்ன பிரயோஜநம்:—இந்தப் பல்உயிர் அனைத்தும்=இந்தப்பலவிதமான பிராணி[க]ள் முழுவதும்,—எல்லா உலகமும்=சகலமான ஜகத்தும்—என்னில் ஓரிடத்தினுள்ளே=(பரமேசுரனை)என்னில்ஏகதேசமாத்திரத்தில்;—ஒடுங்கி நிற்பது=அடங்கிநிற்பது—அவற்றோடு கலவலன் என்றான்=அப்பிராணிகளோடும், அவ்வுலகங்களோடும் (யான்)

* உத்தேசம்=ஏகதேசம்.

சம்பந்தியேனென்றருளிச்செய்தனர்.—கஞ்சன் ஆர உயிர் போய்த் திஞ்ச=கம்சனுடையஅரியவுயிரானதுநீங்கிஅவ ஆகும்படி—அலை கடல் வளராதே பேர்ந்து=அலையையுடைய திருப்பாற்கடலிற் கண் வளராதே பெயர்ந்து—ஆயர்பால் வளர்ந்த பெம்மான்=நந்தகோபன் அசோதைஇவர்களையகத்தேமதலையாய்வளர்ந்தஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

சர்வஜகத்தையும் ஓர் அம்சத்தினால் வியாபித்துநிற்கின்றேனென்பார், "இந்தப்பல்லுயிரனைத்துமெல்லா, வுலகமுமொடுங்கிநிற்ப தென்னிலோரிடத்தினுள்ளே" என்றார். இங்ஙனங்கூறியது பரமான்மாவினது ஏகபாதத்தில் சர்வவிசுவமும் உளதென்னுஞ்சுருதியால். பாஞ்சராத்திரத்திலும், "உலகங்கள் பதினாறு மொருகாலா லடக்கியுணர்வேழுக் காலாகிப் பந்தாடா நின்றேன்" என்றருளிச்செய்திருப்பதுகாண்க.

முக்கியாதிகாரியாகிய நீ பரிச்சின்னதிருஷ்டியைப்பரித்தியாகஞ்செய்து பரமான்மாவாகிய என்னைச் சர்வஜகத்திலும் வியாபகமாகக் காண்டியென்பது கருத்து. (௨௬)

௰-வது, விபூதியோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆம் அத்தியாயம் ௰-க்கு திருவிருத்தம்-௨௬௫.

௧௧-வது, விசுவரூபவத்தியாயம்.

[பூர்வம் பத்தாமத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ-பகவான் நாநாப்பிரகாரமான விபூதியையருளிச்செய்து அதன் இறுதிக்கண், "இந்தப்பல்லுயிரனைத்துமெல்லா, வுலகமு மொடுங்கிநிற்ப தென்னிலோரிடத்தினுள்ளே" என்னும் இவ்வசனத்தால் பரமேசுரனுடையசர்வவிசுவான்மகசொரூபத்தை அருளிச்செய்தனர்; அதனைக்கேட்டதனால் பரமானசந்தோஷமடைந்தவனான அருச்சுனன் பரமேசுரனுடைய சர்வவிசுவான்மகசொரூபசாட்சாத்காரத்தின் இச்சைகொண்டவனாய்ப் பூர்வமருளிச்செய்தபொருளை வியந்துஸ்துதிக்கின்றான்.]

சுருளார்கின்ற துழாய்முடியாய் சொல்லுமனமுந் தொடரா
அரியா யுருளார்சகட மிறவுதைத்தா யுயிர்கட்கெல்லா முள்ளுயிரோ
யிருளார்பவத்தே கிடந்துழைக்கு மென்பாலிரங்கி நீயிசைத்த
வருளாரமுதென் செவிகளா லாரப்பருகி யயர்வொழிந்தேன். ()

இ-ள். சுருள் ஆர்கின்ற துழாய் முடியாய்=சுருளாகப்பொருந்தியிருக்கின்றதுளபமணிந்தமுடியையுடையவரே,—சொல்லும் மனமும் தொடர்வு அரியாய்=வாக்கும், மனமுஞ்சென்றுபற்றுதற்கரியவரே,—உருள் ஆர் சகடம் இற உதைத்தாய்=உருளைதங்கியசகடாசுரன் மரணமாகும்படிஉதைத்தவரே,—உயிர்கட்கு எல்லாம் உள்ளுயிரோய்=பிராணிகட்கெல்லாம் அந்தரான்மாவாயிருப்பவரே—இருள் ஆர் பவத்தே கிடந்து உழைக்கும் என்பால்=சோகமோகங்கள்நிறைந்தசம்சாரசாகரத்தில்மூழ்கிக்கிடந்துவருந்தாநிற்கும் (தீனனான) என்னிடத்து—இரங்கி நீ இசைத்த=கருணைகூர்ந்து (சர்வக்ஞராகிய) நீர் அருளிச்செய்த—அருள் ஆர் அமுது=(உமது) திருவாக்காகிய அரியவமுதை—என் செவிகளால்=எனதுசெவிகளாகிய வாய்களால்—ஆரப் பருகி=நிறையப்புசித்து—அயர்வு ஒழிந்தேன்=(எனது) மோகம் நீங்கினேன்.—எ-று.

"ஆரமுது" என்பதில் ஆர், அருமையென்னும்பண்புச்சொல் ஈறுகெட்டு ஆகிநீண்டது. அருளாலுபதேசிக்கும்வாக்கியங்களை இங்கே, "அருள்" என்றார். "துழாய்முடியா, யுருளார்சகட மிறவுதைத்தாய்" என்றது, சோபாதிகரூபம். "சொல்லுமனமுந்தொடர்வரியாய், யுயிர்கட்கெல்லாமுள்ளுயிரோ" என்றது, நிருபாதிகரூபம். ...யாவர்களும்" என்றதுமுதல், ஆறாமத்தியாயமுடிவுவரை ...தியான்ம அவம்பதார்த்த நிரூபகமாயும், பரமமாயும், குய்யமாயும், அ...தவாக்கிய மென்னும்பெயரையுடையனவாயுமுள்ள அற்புதமான உமது ..., நிரதிசக்களென்பான், "அருளாரமுது" என்றான். பரமம் என்றது ...மையின். ...ம்மாட்சரூபமானபுருஷார்த்தத்தில் * பரியவசானமுடை...வரும், சிர குய்யம் என்றது, சாஸ்திரநிஷேதகர்மத்திற்பிரவிர்த்திப்ப...கு உபதேத்தையின்மையரும், விஷயாசக்தருமாகிய அனதிகாரிகட்...ஆன்மாநாசிக்கற்பாலதன்மையின். அத்தியான்மம் என்னும்பெயர், ...றக்கென்ற ன்மாக்களின்விவேகத்தைவிஷயமாகவுடைய சாஸ்திரத்தி...ல்லாநிற்றிக. மோகம் என்றது, பீஷ்மதுரோணாதியரை யான் கொ...ப்பிரகாரபேன், அவர் என்னைக்கொல்லாநிற்பர் என்பதுமுதலியநாநா...மான விபர்யயத்தை. (௧)

[விசுவரூபதரிசனத்தில் இச்சைமேலிட்ட அருச்சுனன் ஸ்ரீ-பகவானைவினாதல்.]

*பரியவசானம்=முடிவு.

தெரியாவகைநீ யெங்குமாய் நின்றவந்தத் திருக்கோல்
மரியாய்மெய்யே யடியேற்கும் காணலாமோ வெனவன்பாற்
பரியாநின்ற சிந்தையொடும் பார்த்தன்வினவப் பழமறைதேர்
கரியானவனுக் கப்பரிசே காட்டவேண்டிக் கட்டுரைப்பான். (உ)

இ-ள். அரியாய்=(ஸ்ரீருவரா[யு]ம்)காண்டற்கரியபுருஷோத்தம ர்னபிரபுவே—தெரியா வகை=ஒருவருடையதிருஷ்டிக்குந்தோன் றாதபடி—நீ எங்கும் ஆய் நின்ற=நீர்எவ்விடத்தும்வியாபித்தவராய் (ஞானம், ஐசுவரியம், சக்தி, வீரியமுதலியவைகளோடுகூடி)நிற்கின் ற—அந்தத் திருக்கோலம்=(அற்புதமான)அந்தஉமதுதிருவுருவம்—மெய்யே=உள்ளபடியே—அடியேற்கும் காணலாமோ என=(தரிசிக்கும் இச்சையுடைய) எனக்கும் தரிசிக்கக்கூடுமோ (கூடுமாயின், எனதுதிருஷ்டிக்குவிஷயமாகச்செய்தருளவேண்டும்) என்று—அன்பால் பரியாநின்ற சிந்தையொடும்=அன்பினால் வருந்தாநின்ற மனத்தோடும்—பார்த்தன் வினவ=அருச்சுனன்வினவ—பழமறை தேர் கரியான்=பழையவேதங்களால்ஆராயப்பட்ட (பரமகாருணிகரான) ஸ்ரீ-பகவான்—அவனுக்கு=அவ்வருச்சுனனுக்கு—அப்பரிசே காட்ட வேண்டி=அவன்வினவினபடியே (தமது திருவுருவைத்) தரிசிப்பிக்கவிரும்பி—கட்டுரைப்பான்=அருளிச்செய்வாராயினர்.—எ-று.

அடியேற்கும் என்பதில், உம்மை இழிவுசிறப்பு. (உ)

[அத்தியந்தம் பக்தனை அருச்சனனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீ-பகவான் அவனுக்கு அதனைத் தரிசிப்பிக்கும் இச்சைகொண்டவராய்க்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

எண்ணி லியற்கைய தெண்ணி னிறத்தது
பண்ணி யொருத்தர் படைத்தறி யாதது
விண்ணி னியற்கை சுருங்க விரிந்தது
கண்ணி னளப்பரி தாயது காணாய். (௩)

இ-ள். எண்ணில் இயற்கையது=அபரிமிதமானநானாஅவயவவிசேஷங்களையுடையது,—எண்ணில் நிறத்தது=அபரிமிதமானநீலபீதாதிநானாவர்ணங்களையுடையது,—பண்ணி ஒருத்தர் படைத்து அறியாதது=கற்பனைபண்ணிஒருவர்சிருஷ்டித்தறியப்படாதது(அற்புதமானதென்றபடி.)—விண்ணின் இயற்கை சுருங்க விரிந்தது=ஆகாயத்தின் சுபாவமானது (தன்னைநோக்கச்) சுருங்கும்படி விரிந்தது,—கண்ணின் அளப்ப அரிது ஆயது=சர்மசட்சுவினால் அளவிடுதற்கரிதாகியது—காணாய்=(இப்படிப்பட்ட எனது திருவுருவை அருச்சுனனே) காண்பாய்.—எ-று. (௩)

[மேலைச்செய்யுளிற்செய்தபிரதிக்ஞையைப்பூரணமாக்கும்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் இதில்கின்றீன்மாத்திரம் அந்தத்தமதுசொரூபத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.]

மருத்துவர் சூரிய ரட்ட வசுக்க
ளுருத்திர ரென்னிடை யேயுளர் யாரு
மருத்திசெ யற்புத மாய வனேகங்
கருத்துற வென்னிடை யேயுள காணாய். (௪)

இ-ள். மருத்துவர்=நாற்பத்தொன்பது மருத்துவரும்,—சூரியர்=பன்னிரண்டுசூரியரும்,—அட்டவசுக்கள்=எட்டுவசுக்களும்—உருத்திரர்=பதினொரு ருத்திரரும், (அசுவினிகுமாரர் இருவரும்)—என்னிடையே உளர்=என்னிடத்தேயுள்ளார்.—யாரும் அருத்திசெய அற்புதம் ஆய அனேகம்=(பூர்வங்காணாமையின்) யாவரும் ஆசைசெய்யும் அற்புதமாகியஅநேகவுருவங்களும், (ஜய *பராஜயங்களும்)—என்னிடையே உள=என்னிடத்தேயுள்ளன;—கருத்து உற காணாய்=உனதுபுத்தியின்கட்பொருந்தநீபார்ப்பாய். எ-று.

"மருத்துவர்சூரியரட்டவசுக்களுருத்திரர்" என்றது, "எண்ணிலியற்கையது" எனப்பூர்வஞ்சொன்னதன் வியாக்கியானம். "யாருமருத்திசெயற்புதமாய" என்றது, "எண்ணினிறத்தது" எனப்பூர்வஞ்சொன்னதன்வியாக்கியானம்.

இதன்கருத்து; நூறுகோடிவருஷபரியந்தம் அவ்வத்தானங்களிற்சுழன்றுங்காண்டற்கரிய சர்வஜகத்தையும் எனது திருமேனியின் ஓர்ஏகத்தின்நுகிமாத்திரரூபமான அவயவத்திற்காண்பாயென்பது. (௪)

[திருதராஷ்டிராருக்குச்சஞ்சயர்கூறுகின்றார்.]

என்றருளிச்செய் தவன்கணிரண்டு
நன்றறி யாவென ஞான மளித்திட்
டன்றவ னுக்கருள் செய்வகை யேயாய்
நின்ற வருக்கறி யாவகை நின்றான். (௫)

* பராஜயம்=தோல்வி.

இ - ள். என்று அருளிச்செய்து = என்றிவ்வாறு (மஹாயோகீசுரரான ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவான்) அருளிச்செய்து—அவன் கண் இரண்டும் = அவ்வருச்சுனனுடையபிராகிருதமான கண்களிரண்டும்—நன்று அறியா என = (தமது திவ்விய ரூபத்தை) நன்றாக அறியமாட்டாவென்றுகருதி—ஞானம் அளித்திட்டு = திவ்வியசட்சுவைக்கொடுத்து—அன்று = அப்போது—அவனுக்கு அருள்செய் வகையே ஆய் = அவ்வருச்சுனனுக்கு அருளிச்செய்தபிரகாரமே விசுவரூபராய்—நின்றவருக்கு அறியா வகை = (அவனையொழிய) நின்ற அரசர்முதலியோர்க்கு அறியாதபடி—நின்றான் = நின்றனர்.—எ-று. (௫)

[பகவானது திவ்வியரூபத்தின் அநேகவிசேஷணங்களைக்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

அங்குமால்கொள் கோலமிங் களந்துகூற லாகுமோ
கொங்குண்மாலை யாடைசாந்து கொண்டகோல மேவியே
யெங்குமாகி யெல்லையின்றி யெண்ணில்கோடி பல்கதிர்
மங்குல்வானில் வந்துதித்த தொக்குமற்ற தன்கணே. (௬)

இ - ள். அங்கு மால் கொள் கோலம் = (அருச்சுனனுக்குபதேசித்த அக்குருக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ-பகவான் கொண்டருளிய (திவ்வியமான) விசுவரூபத்தை—இங்கு அளந்து கூறல் ஆகுமோ = இங்கொருவரால்வரையறுத்துவர்ணித்தல்கூடுமோ? (கூடாது; ஆயினும், சிறிதுகூறுதும்.)—கொங்கு உண் மாலை = (வண்டுகளானவை) தேனினையுண்ணும் (புஷ்பமயமாயுள்ள திவ்வியமான) மாலைகளும்,—ஆடை = (பீதாம்பரமுதலிய திவ்விய) வஸ்திரங்களும்,—சாந்து = (சந்தனமுதலிய) கந்தலேபனமும்,—கொண்ட கோலம் மேவியே = கொண்டுள்ள (இப்படிப்பட்ட) சொரூபங்கொண்டருளி (அருச்சுனனுக்குத் தரிசிப்பித்தார்.)—[பின்னும் அஃதெப்படியுள்ளதெனின்?] எல்லை இன்றி எங்கும் ஆகி = அநந்தமாய், சர்வதோமுகமாய் (பிரகாசசொரூபமாயுள்ளது.)—[விசுவரூபத்தின்பிரபைக்கு உவமைகூறுகின்றார்.] எண்ணில் கோடி பல் கதிர் = எண்ணிறந்த பலகோடிசூரியர்கள்—மங்குல் வானில் = மேகங்களையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே—வந்து உதித்தது ஒக்கும் = (ஏககாலத்தில்) வந்துதியாநிற்பதைப்போப்பாரும்; (அவ்விசுவரூபத்தினொளியானது.)—மற்று அதன் கண்ணே = (தாம் பூர்வம்பொருந்தியுள்ள சதுர்புஜரூபத்துக்கு) வேறான விசுவரூபத்தின்கண்ணே,—எ-று. இதுகுளகம்.

தரிசிப்பித்தார் என்பதும், பிரகாசசொரூபம் என்பதும் எஞ்சிநின்றன. "எண்ணில்கோடிபல்கதிர், மங்குல்வானில்வந்துதித்ததொக்கும்" என்றஉவமை அபூதவுவமை; இங்ஙனங்கூறியஉவமையினால் சர்வப்பிரகாரத்தாலும் அவ்விசுவரூபத்தின்பிரபைக்கு உவமைபொருந்தாதென்பதைக்குறிப்பித்தனர். (௬)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

எய்வகைய தாள்களொடு தோள்களு மனேகஞ்
சாய்பெற வணிந்தவணி தானுமு னனேகம்
வாய்களு மனேகமொளிர் வாண்முக மனேக
மாயுத மனேகமெழு மற்புத மனேகம். (௭)

இ - ள். எய் வகைய தாள்களொடு தோள்களும் அனேகம் = பொருந்துந்தன்மையவான பாதங்களும், கரங்களும் அநேகங்கள்,—முன் சாயல் பெற அணிந்த அணி தானும் அனேகம் = முன்பக்கம் அழகுபொருந்த அலங்கரித்திருக்கும் ஆபரணங்களும்அநேகங்கள்—ஒளிர் வாள் முகம் வாய்களும் அனேகம் = வாய்களும்அநேகங்கள்,—ஒளிராநின்றஒளிபொருந்தியமுகங்களும்அநேகங்கள்,—அனேகம் = (எடுத்துக்கொண்ட) சக்கரம், கதைமுதலியஆயுதம் அனேகம் = உயர்வானஅற்புதங்களும்அநேகங்கள்,—எழும் அற்புதம் அனேகம் = (அப்படிப்பட்டதமதுவிசுவ புதவஸ்துக்களின்தரிசனமும் அநேகம்; (அப்படிப்பட்டதமதுவிசுவ ரூபத்தை ஸ்ரீ-பகவான்அருச்சுனனுக்குத்தரிசிப்பித்தார்.)—எ-று.

"சாயல்" சாய் கடைக்குறைவிகாரம். அப்படிப்பட்ட தமது உருவைத்தரிசிப்பித்தாரென்பது எஞ்சிநின்றது. (௭)

[பூர்வம் ஸ்ரீ-பகவான் ஆக்ஞாபித்தபிரகாரம் அநுபவித்து அவ்வருச்சுனன்செய்கையைச் சஞ்சயர் ஆனந்தத்தால் அநந்தரம் கூறுகின்றார்.]

அவ்வகைய மாயனமர் கோலமத னுள்ளே
யெவ்வகைய வாயபொரு ளியாவுமெதிர் காணு
மெவ்வகைய னாயின னெனுவுவகை கூரச்
செய்வதறி யாவிசய னிவ்வகைசெய் தானால். (௮)

இ - ள். மாயன் அமர் = ஸ்ரீ-பகவான்கொண்டருளிய—அவ்வகைய கோலமதனுள்ளே = முன்சொல்லிய தன்மைகளையுடைத்தான விசுவரூபத்தின்ஏகதேசத்தினுள்ளே—எவ்வகைய ஆய பொருள் யா

வும்—எப்படிப்பட்டதன்மைகளையுமுடையனவாகிய பொருள்களனை த்தையும்—எதிர் காணு=நேரே தரிசித்து—உய்வடையன் ஆயினன் எனு=(இனி யான்)பிழைக்குந்தன்மையனாயினேனென்று—உவகை கூர=(இவ்வாறான) இன்பமானது மேலிட—(அதனால்) செய்வது அறியா விசயன்=(தான்) செய்யாநிற்பதையறியாத அருச்சுனன்—இவ்வகை செய்தான்=(இனிக்கூறுகிற்கும்) இவ்வாறானசெய்கைகளைச்செய்தனன்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (அ)

[இதுவுமது.]

மண்ணுற வணங்குமயிர்க் குச்சுட லிரைக்குங்
கண்ணுமன முங்கரைய நின்றுகை முகிழ்த்தே
யெண்ணுமுல கங்களையு மியாவரையு மேனாட்
பண்ணுமவன் முன்புசில நின்றுபகர் வுற்றான். (௯)

இ-ள். மண் உற வணங்கும்=(தனதுசிரசானது)பூமியிற் [illegible]ருந்தும்படி(விசுவரூபங்கொண்டருளியநாராயணனென்னுந்தேவ[illegible]) நமஸ்கரிப்பன்,—மயிர்க்குச்சு உடல் நிரைக்கும்=புளகிதமுறுவன்—கண்ணும் மனமும் கரைய நின்று=கண்ணும், மனமும் உருகும்படி நின்று—கை முகிழ்த்தே=இருகரங்களையுங்குவித்து—எண்ணும் உலகங்களையும் யாவரையும்=கருதாநிற்கும் உலகங்களையும், அவ்வுலகங்களிலுள்ள சர்வப்பிராணிகளையும்—மேல் நாள் பண்ணுமவன் முன்புநின்று=முன்னேசிருஷ்டிகாலத்திற்சிருஷ்டியாநிற்கும்ஸ்ரீ-பகவான் சந்நிதியினின்று—சில பகர்வுற்றான்=சில (இவ்வசனங்களைச்) சொல்லலுற்றான்.—எ-று. (௯)

[அருச்சுனன் ஸ்ரீ-பகவானைக்கு[illegible]த் தன்னநுபவத்தை வெளிப்படையாகக்கூறுகின்றான்.]

[வேறு.]

தேவரும் வணங்குதேவ நின்றிருக் கோலத்துள்ளே, யாவரு
மெல்லைகாணாப் பொருளெலா மிசையக்கண்டேன், மூவரின்
முதற்புத்தேளை முனிவர்களோடுங்கண்டேன், மேவரு நாக
ங்கண்டேன் விண்ணவர் குழாமுங்கண்டேன். (௰)

இ-ள். தேவரும் வணங்கு தேவ=(யாவராலும்வணங்குதற்குரிய) கடவுளரும் வணங்காநிற்குங்கடவுளே—நின் திருக் கோலத்துள்ளே=உம்முடைய அழகிய விசுவரூபத்தினுள்ளே—யாவரும் எல்லை காணாப் பொருள் எலாம்=யாவரும் அளவுகாணாத ஸ்தாவர

ஜங்கமரூபமான பொருள்களனைத்தையும்—இசையக் கண்டேன்=(உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட திவ்வியசட்சுவினால் மனத்துக்குச்) சம்மதமாகும்படி கண்டேன்.—மூவரில் முதல் புத்தேளை=மும்மூர்த்திகளில் ஆதியானசதுர்முகப்பிரமாவை—முனிவர்களோடும் கண்டேன்=(வசிஷ்டாதி) முனிகணங்களோடுங்கண்டேன்.—மேவ அரும் நாகம் கண்டேன்=பொருந்துதற்கரிய (வாசுகிமுதலிய) சர்ப்பங்களையுங்கண்டேன்.—விண்ணவர் குழாமும் கண்டேன்=(வசு, ருத்திரர், ஆதித்தியர்முதலிய) தேவர்கூட்டங்களையுங்கண்டேன்.—எ-று. (௰)

[மேலும் பகவானது விசுவரூபதேகத்தை அநேகாற்புதவிசேஷணங்களுடையதாக வர்ணிக்கின்றான்.]

கண்களும் வயிறுந்தோளு முகங்களுங் கருதிநோக்கி
லெண்பல வுடையவா யுருவுக ளனேகங்கண்டேன்
றண்கதிர் முடியுந்தண்டுஞ் சக்கரப டையுமேந்தி
யொண்கதிர் கனலோடொன்றா யனையநின் னுருவினுள்ளே. (௧௧)

இ-ள். தண் கதிர் முடியும்=தண்ணியகிரணத்தையுடைய மகுடமும்,—தண்டும்=கதையும்,—சக்கரப்படையும்=சக்கராயுதமும்—ஏந்தி=தரித்தருளி—ஒண் கதிர் கனலோடு=அழகிய சூரியன், அக்கினியென்னும் அவைகளோடும்—ஒன்று ஆய்=ஏகமாய்—அனைய நின் உருவினுள்ளே=அவைகளின் பிரபையையொப்பான (பிரபையையுடைய) உமது சுவரூபத்தின்கண்ணே—கண்களும்=நேத்திரங்களும்,—வயிறும்=உதரங்களும்,—தோளும்=புயங்களும்,—முகங்களும்=வதனங்களும்—கருதி நோக்கில்=கருதிப்பார்க்கில்—எண் பல உடைய ஆய=அநேகமாகவுடையனவாகிய—உருவுகள் அனேகம் கண்டேன்=வடிவங்கள் அநேகங்களைக்கண்டேன்.—எ-று.

[புத்திமான்களாலுந்தர்க்கித்தற்கசக்தியமான உமததிசயதரிசனத்தால் உம்மை இவ்வாறுகருதுகின்றேனெனல்.]

[வேறு.]

இந்தவுரு வென்னவுரு வென்றறியு கில்லே
னந்தமறி யேனடுவு மாதியு மனைத்து
நந்தலறி யாததனை நான்மறையு நாடித்
தந்தபொரு ளாயதனை மாயைதரு சார்பை. (௧௨)

இ-ள். இந்த உரு என்ன உரு என்று அறியுகில்லேன்=இந்தவுருவமானது என்ன உருவமென்று யான் நிச்சயித்திலேன். (இந்தவு

ருவமானது அப்பிரமேயமாகவுளதென்றபடி.)—அந்தமும் நடுவும் ஆதியும் அனைத்தும் அறியேன் = அந்தமும், மத்தியும், ஆதியும் (ஆகிய இவை) அனைத்தையும் அறியேன்.—நந்தல் அறியாதகனை = நழுவுதலையறியாததை, (அட்சரமானபிரமத்தையென்றபடி.)—நான் மறையும் நாடி = நான்குவேதங்களும் ஆராய்ந்து—தத்த பொருளாயதனை = (நிச்சயித்து முமுட்சுக்களுக்கறியும்படி) உபதேசித்த (நிர்க்குணப்பிரமரூபமாகிய) வஸ்துவை,—மாயை தரு சார்பை = மாயையாலுண்டாக்கப்பட்ட (ஜகத்துக்கு) ஆசிரயமானதை, (அதிஷ்டானத்தையென்றபடி.)—எ-று. (௧௨)

இதுகுளகம். ஜகத்துக்குஉபாதானமாகிதென்றும்படிஅதிருப்தியின்றது.

[இதுவுமது.]

என்றுமுள தாயதை யியற்றரும மெல்லா
நின்றுபிற ழாவகை நிறுத்துநெறி வாழ்வைச்
சென்றுகுறை யாததனை யென்பழைய தேவைக்
கன்றுதொட ராப்பரிசு நின்றெனெதிர் கண்டேன். (௧௩)

இ - ள், என்றும் உளதாயதை = நித்தியமாகியதை,—இயல் தருமம் எல்லாம் = சாசுவதமான தர்மமுழுவதும்—நின்று பிறழாவகை = தந்நிலையினின்றும் வேறுபடாதபடி—நிறுத்தும் நெறி வாழ்வை = அவற்றைப்பாலனஞ்செய்யும்நெறியுடைய செல்வத்தை,—சென்றுகுறையாததனை = ஒருகாற்பெருகிஒருகாற்குறையாததை,—என் பழைய தேவை = எனது அநாதியானதெய்வத்தை,—கன்றுதொடர் ஆ பரிசு நின்று = கன்றைத்தொடரும் பசுவின்றன்மையாய்நிற்க—என் எதிர்கண்டேன் = என்னெதிரே (திவ்வியசட்சுவினால்) தரிசித்தேன்.—எ-று.

நின்று எ-து, நிற்க என்னும் செயவெனெச்சத்திரிபு. (௧௩)

[இதுவுமது.]

வலந்தரு திறத்தொடு வருங்கதி ரிரண்டே
யலர்ந்தெழ விழிப்பதை யடுங்கன னெருப்பை
மலர்ந்தெழு முகத்ததை மயங்கவுல கெங்குங்
கலந்துகட லுற்றதை வியந்தெனெதிர் கண்டேன். (௧௪)

இ - ள், வலம் தரு திறத்தொடு = வெற்றியைத்தருகின்ற திறமையோடும்—வரும் கதிர் இரண்டே = வருகின்றசந்திராதித்தியனையே—அலர்ந்து எழ விழிப்பதை = விரிந்தெழும்படி நேத்திரங்களாம்விழியாகிற்பதை,—அடும் கனல் நெருப்பை = சேர்ந்தாரைக்கொல்லும்

உஷ்ணத்தையுடையஅக்கினியை,—மலர்ந்து எழும் முகத்ததை = விரிந்தெழும்முகமாகவுடையதை,—மயங்க உலகு எங்கும் கலந்து = மயங்கும்படி உலகையெங்கும்வியாபித்து—கடல் உற்றதை = தேஜசாற்றகிக்கின்ற உமது விசுவரூபத்தை—வியந்து = ஆச்சரியமுற்று—என் எதிர் கண்டேன் = என்னெதிரே (உம்மால் கொடுக்கப்பட்டதிவ்வியசட்சுவால்) தரிசித்தேன.—எ-று. (௧௪)

[பகவானதுவிசுவரூபத்தின் சர்வத்திர வியாபகத்தன்மையைக் கூறுகின்றான்.]

நிலத்திெனாடு வானுற நிமிர்ந்துதிசை நேர்போய்
விலக்கமற நீயுனது மேனியை விரித்தா
லலக்கணடை யாதவர்க ளாரடைய வையா
கலக்கமுறு கின்றவுல கங்களிவை காணாய். (௧௫)

இ - ள். நிலத்தினொடு வான் உற நிமிர்ந்து = பூமியோடுகூட ஆகாயமும் நிறையும்படிஉயர்ந்து (பூமி, சுவர்க்கங்களின்மத்தியமான அந்தரிட்சலோகத்தைவியாபித்தென்றபடி.)—திசை நேர் போய் = திக்குகளில் நேரேசென்று—விலக்கம் அற = விலகுதலில்லாமல்—நீ உனது மேனியை விரித்தால் = நீர் உமதுசொரூபத்தை விரியப்பண்ணினால்—அலக்கண் அடையாதவர்கள் ஆர் = (அற்புதமாயும், உக்கிரமாயுமுள்ள உமது திருமேனியைக்கண்டு) துன்பமடையாதவர்கள் யாவர்—உலகங்கள்—அடைய கலக்கம் உறுகின்ற = முற்றும் அச்சமுறுகின்றன;—ஐயா இவை காணாய் = இவைகளை சுவாமீ நீர் பார்ப்பீராக.—எ-று. (௧௫)

[பூபாரந்தீர்க்கவந்த தமதுதன்மையைவெளிப்படையாகக்காட்டாநிற்கும் ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து அருச்சுனன்கூறுகின்றான்.]

வணங்கவிமை யோர்க ளரு மாதவர் வழுத்தக்
கணங்கொடு வியந்துபுகழ் சித்தர்தொகை கண்டே
னுணங்குமுயிர்த் தானவர்கள் கந்தருவ ருள்ளோ
ரிணங்கியின ரென்றறிகி லாரையெதிர் கண்டேன். (௧௬)

இ - ள். இமையோர்கள் வணங்க = தேவகணங்கள் (பயத்தினாற் சரணடைந்து உம்மை) வணங்கவும்,—அரு மாதவர் வழுத்த = அருமையானபெரியதவத்தினையுடையநாரதாதிரிஷிகள் (கரங்கள் கூப்பி உம்மை) ஸ்துதிக்கவும்—கணங்கொடு = கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு—வியந்து புகழ் = (உம்மை) நின்று உலகுக்கிதமுண்டாகும்படி உம்மை)

வியந்து(ஜயஜயவென்று)புகழாநிற்கும்--சித்தர் தொகை கண்டேன் = கபிலர்முதலிய சித்தர்குழாங்களையுங்கண்டேன்.—உணங்கும் உயிர்த் தானவர்கள் = சோராநிற்கும் உயிரையுடைய (விரோசனன்முதலிய) அசுரகணங்களையும்,—கந்தருவருள்ளோர் = கந்தர்வர்களாயுள்ளவர்களையும்,—இணங்கி இனர் என்று அறிகிலாரை = (மேலுங்)கிட்டி இத் தன்மையரென்றறியத்தகாதவர்களையும்—எதிர் கண்டேன் = எனதெதிரே(உமது இவ்வியமான விசுவரூபத்தில்) கண்டேன்.—எ-று. (கசு)

[விசுவரூபத்தினநுபவங்கூறி இப்போது அதன்கண் பயத்துக்கேதுவாயுள்ள தன்மையை வெளிப்படையாக அருச்சுனன் கூறுகின்றான்.]

வானடைய விம்மிவ ருணம்பல் வுடைத்தாய்ப்
பேய்நடையு வாயபிறை போலெயிறு பேழ்வாய்
தானுடைய வாயபன் முகம்பலுந் தழைக்கும்
யானடைய லாம்வகைய தன்றிவ்வுரு வெந்தாய். (கஎ)

இ-ள். எந்தாய் = எமது பிதாவாகிய பகவானே—வான் அடைய விம்மி = ஆகாசமுற்றும்வியாபித்து—பல வருணம் உடைத்தாய் = அநேகவர்ணங்களையுடையதாய்—பேய் நடை அரிய = பேயினொழுக்கத்தை அவாவிய(இச்சித்ததென்றபடி)—பிறை போல் எயிறு = பிறைபோன்றவக்கிரதந்தங்களையும்,—பேழ் வாய் = பெரியவாய்களையும்—உடைய ஆய = உடையனவாகிய—பல் முகம் = பற்பல முகங்கள்—பல தழைக்கும் = பலவாகவளராநிற்கும்.—(ஆதலால்,) இவ்வுரு = (உமது)இவ்விசுவரூபமானது—யான் அடையலாம் வகையது அன்று = யான் அடையலாகுந்தன்மையதன்று.—எ-று.

தான்-அசைநிலை. "பேய்நடையவாய" எ-து, பயத்துக்கேதுவாகலின் என்க. (கஎ)

[என்னிடத்து நீர் பிரசந்நமாகவேண்டுமென்று ஸ்ரீ-பகவானை அருச்சுனன் பிரார்த்திக்கின்றான்.]

[வேறு.]

அஞ்சமிவ் வுலகுக்கெல்லா மாய்நின்ற தன்மைகண்டே
னுஞ்சின னெனினுமற்றுன் னுருவுறக் காணக்காண
நெஞ்சமு நடுங்காநிற்க நிலையிலே திசையுங்காணே
னஞ்சலென் றருளவேண்டு மகிலமு மாயவெந்தாய். (கஅ)

இ-ள். அகிலமும் ஆய எந்தாய் = சர்வான்மாவாகிய ஸ்ரீ-பகவானே—இவ்வுலகுக்கு = (ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான) இவ்வுலகுக்கு—அஞ்சம் = ஆசிரயமாயும்,--எல்லாம் ஆய் = உலகமுழுதுமாயும்--நின்ற தன்மை கண்டேன் = (நீரே) நிற்குந்தன்மையை (யான் இப்போது) கண்டேன்;—உஞ்சினன் எனினும் = (இதனால்) உய்ந்தனனாயினும்,—மற்று உன் உருவு உறக் காணக் காண = சதுர்புஜமூர்த்திக்குவேறான உமது இவ்விசுவரூபத்தைப்பொருந்தப் பார்க்கப்பார்க்க—நெஞ்சமும் நடுங்கா = (ஒன்றுக்கும் அஞ்சாததனது) அந்தக்கரணமும் நடுங்கி—நிற்க நிலை இலே = (தேகேந்திரியாதிகளைத்தரித்து)நிற்கத்தைரியமுமுடையதாகவில்லை,—திசையும் காணேன் = திக்குகளையுங்கண்டிலேன்;—அஞ்சல் என்று அருளவேண்டும் = பயப்படாதேயென்று கிருபைசெய்தல்வேண்டும்.—எ-று. (கஅ)

[எனதுஜயத்தையும், துரியோதனாதிகளது பராஜயத்தையும் யான் காண்கின்றேனென்றருச்சுனன்கூறுகின்றான்.]

மாற்றுவர் தாமுந்தங்கள் சேனையு மவர்கட்காக
மேற்றெதி ரரசர்தாமு மென்படை தாமுமுன்றன்
கூற்றுற வெயிற்றிற்பட்டுக் குறையுட லாகிநின்று
காற்றுறு தீயினன்ன முகங்களில் வீழக்கண்டேன். ()

இ-ள். மாற்றுவர் தாமும் = (திருதராஷ்டிரருடையபுத்திரர்களாகிய) துரியோதனாதியரும்,—தங்கள் சேனையும் = அவர்களதுசேனைகளும்,—அவர்கட்கு ஆக ஏற்று எதிர் அரசர் தாமும் = அத் துரியோதனாதியரின்பொருட்டு(யுத்தத்தை)மேற்கொண்டு (எனக்கு) எதிர்த்துவந்துள்ள (சல்லியன்முதலிய) அரசர்களும்,—என் படை தாமும் = எனது சேனைகளாகிய (சிகண்டி, திருஷ்டத்துய்மன்முதலிய) அரசர்களும்—உன்றன் கூற்று உறழ் எயிற்றில் பட்டு = உமது யமனையொப்பான வக்கிரதந்தங்களிலகப்பட்டு—குறை உடல் ஆகி நின்று = பேதப்பட்டவுடல்களையுடையவர்களாய்நின்று—காற்று உறு தீயின் அன்ன = வாயுசம்பந்தித்த அக்கினியையொப்பான—முகங்களில் வீழக் கண்டேன் = உம்முடைய முகங்களிலே விழும்படிகண்டேன்.—எ-று. (கக)

[துரியோதனாதிகள் பகவானிடத்துப்பிரவேசவிஷயத்தில் திருஷ்டாந்தங்கூறுகின்றான்.]

ஓதரு நதிகளெல்லாங் கடலடைந் தாற்போ லுன்னிற்
போதரு பொருள்களெல்லா நின்னுளே புகுதக் கண்டேன்
தீதனில் விட்டில்பாய்ந் தாற் போலநின் முகங்க ளுள்ளே
மாதவ வுயிர்களெல்லாம் வீழ்ந்துமாய் குனவுங் கண்டேன்.()

இ-ள். ஓது அரும் நதிகள் எல்லாம்=(இவ்வளவென்று)சொல் அதற்கரிய(கங்கை, யமுனைமுதலிய)நதிகளனைத்தும்—கடல் அடைந்தால்போல்=(சமுத்திரத்தினபிமுகமாய்ச்)சமுத்திரத்தின்கண்ணே (அபுத்திபூர்வகமாகப்)பிரவேசித்தாற்போல—உன்னில் போதரு பொருள்கள் எல்லாம்=உன்னிடத்திலின்றுமுண்டான (சூரவீரர்களென்னுந்துரியோதநாதிகளான)பிராணிகள் முழுதும்—நின்னுளே புகுதக் கண்டேன்=(பரமேசுரரான)உம்முடைய(பிரக சருபமான) முகங்களில் (அபுத்திபூர்வகமாகப்)பிரவேசிக்கக்கண்டேன்.—[இனி, புத்திபூர்வகப்பிரவேசத்தில்திருஷ்டாந்தங்கூறுகின்றான்.]தீதனில்=(ஜொலியாநின்ற) அக்கினியில்—விட்டில் பாய்ந்தால்போல=(அத்தியந்தம் வேகமுடையனவாய்த் தமது நாசத்தின்பொருட்டேப்) பதங்கங்கள் பிரவேசித்தாற்போலவே—மாதவ=இலக்குமி நாயகரான ஸ்ரீ-பகவானே--நின் முகங்களுள்ளே=(ஆதித்தமண்டலம்போற்பிரகாசமாயுள்ள) உம்முடையமுகங்களிலே—உயிர்கள் எல்லாம்=(துரியோதநாதிகளென்னும்) இப்பிராணிகள் முழுதும்—வீழ்ந்து மாய்குனவும் கண்டேன்=(அத்தியந்தம் வேகமுடையனவாய்த் தமது நாசத்தின்பொருட்டுப் புத்திபூர்வகமாகப்) பிரவேசித்து இறக்கின்றசெய்கைகளையுங்கண்டேன்.—எ-று. (உ0)

[முற்செய்யுளில் ஸ்ரீ-பகவானுடையமுகங்களில் இராஜாக்களின் பிரவேசப்பிரகாரங்கூறி இப்போது அந்தப்பிரவேசகாலத்தில் ஸ்ரீ-பகவானதுபிரவிர்த்திப்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றான்.]

ஒளியினு லுலகமெல்லா மொழித்தவை யூண்போதாமல்
வெளியினு நீட்டிநீட்டி வெறுஞ்சுவை கொள்ளாநின்றாய்
தெளிகிலே னுன்னையுன்றன் செய்கையுந் தெரிக்கமாட்டே
னளியினு லடியேற்குன்னை யுள்ளவா றருளிச்செய்வாய். (உக)

இ-ள். (சர்வத்திரவியாபகவிசுவரூபமானபகவானே) ஒளியினால்=(அக்கினியைப்போலப்) பிரகாசமான (உம்முடைய) முகங்களால்—உலகம் எல்லாம் ஒழித்து=(அத்தியந்தம்வேகமாக முன்சொன்னபிரகாரம்பிரவேசித்ததுரியோதநாதிகளான)பிராணிகளனைத்தையும் உணவாகவுண்டழித்து—அவை ஊண் போதாமல்=அப்பிராணிகள் உணவுக்குப்பற்றாமல்—வெளியில் நா நீட்டி நீட்டி=வெளியிலே நாவைநீட்டி நீட்டி—வெறும் சுவை கொள்ளா நின்றாய்=வெறுஞ்சுவைகொள்கின்றீர்;—உன்னைத் தெளிகிலேன்=(இப்படிப்பட்டஉக்கிரரூபமான)உம்மை இத்தன்மையொன்றறிகிலேன்;--உன்றன் செய்கையும் தெரிக்கமாட்டேன்=உம்முடைய பிரவிர்த்தியும் (இன்னதென்று) அறியமாட்டாதவனாகின்றேன்.—(தேவசிரேஷ்டரே உமக்குநமஸ்காரம் நீர் யார்) அளியினால்=கருணையினால்—அடியேற்கு=(உம்மை அறியவிரும்பிய). அடியேனுக்கு—உன்னை=உம்மை—உள்ளவாறு அருளிச்செய்வாய்=உள்ளபடிஅருளிச்செய்வீராக.—எ-று.

"தெரிக்கமாட்டேன்" எ-து, தன்வினையிற்பிறவினை. (உக)

[இவ்வாறருச்சனனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீ-பகவான் தமது சொரூபத்தையும், தமதுபிரவிர்த்தியையும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

என்றவன் வணங்கிக்கேட்ப யாவுமா யெல்லையின்றி
நின்றவ னுரைப்பானுன்னை யொழியநின் றவரையெல்லாங்
கொன்றுயிர் பருகலுற்றேன் கடையுகங் குறுகலுற்ற
வன்றுலகடையமாய்க்கு மவனியா னறிநீயையா. (உஉ)

இ-ள் என்று அவன் வணங்கிக் கேட்ப=(நீர் யார்? உமது பிரவிர்த்தி யாது) என்றருச்சனன் நமஸ்கரித்துக்கேட்க—எல்லை இன்றி யாவும் ஆய் நின்றவன் உரைப்பான்=பரிச்சின்னமின்றி, எல்லாமாய் நிறைந்துநின்ற ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்வார்;—உன்னை ஒழிய நின்றவரை எல்லாம்=அருச்சனனை உன்னைத்தவிர பூமிக்குப் பாரமாய்நிற்கின்ற துரியோதநாதியரையெல்லாம்—கொன்று உயிர் பருகல் உற்றேன்=சம்மரித்து அவர்களுயிரைப்புஜிக்கப்பிரவிர்த்தித்தேன்.—கடை யுகம் குறுகல் உற்ற அன்று=யுகாந்தமானதுகிட்டியவப்போது—உலகு அடைய மாய்க்கும்=உலகமுழுதையுஞ்சம்மரிக்கும்—அவன் யான்=காலரூபியான பரமேசுரன் யானாகின்றேன்;—ஐயா நீ அறி=அருச்சுனா (இவ்வாறான என்னையும், எனதுபிரவிர்த்தியையும்) நீ அறிதி.—எ-று. (உஉ)

[எனது யுத்தசுருபவியாபாரமன்றியே துரியோதநாதியர் உம்மால் இறந்திருக்கஅடிக்கடி என்னையுத்தத்தில் ஏன் பிரவிர்த்திப்பிக்கிறீரென்னும் அருச்சனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

இறந்தாரே யொருக்கருதிங் கிவர்களெலா மென்றாலே
யறந்தானு முனக்கீதே யாங்கவரைக் கொன்றாயேல்,
சிறந்தாய வரசினையுஞ் செயத்தினில்வாழ் திருவினையும்
பிறந்தார்கள் பெறுதபெரும் புகழினையும் பெறுவென்றான்.

இ - ள். (அருச்சுனா) இங்கு இவர்கள் எலாம் = இங்கே உனது சத்துருக்களாகிய துரியோதனாதியர்யாவரும்—என்றாலே = (காலரூபமென்னும்பரமேசுரனால்) என்றும்—இறந்தார் எனவே கருது = மரணமானவர்களென்றே எண்ணுதி; (நீயோ நிமித்தமாத்திரமாம்;)—அவரை = (இங்ஙனம் நிமித்தமாத்திரமாய்) பீஷ்மதுரோணாதியரை—நீ கொன்றாயேல் = நீ கொன்றாயாகில்—அது அறமும் = அச்சத்துருஜயமானது (உனக்குத்) தர்மமும், (இராச்சியலாபமும், சாசுவதமானகீர்த்தியுமாய்.)—(ஆகலின்,) சிறந்தாய அரசினையும் = (சகல முகவரியுகளாலும்) உயர்ந்திருப்பதாகிய இராச்சிய(லாப)த்தையும்,—செயத்தினில் வாழ் திருவினையும் = ஜயலட்சுமியையும்,—பிறந்தார்கள் பெறுத பெரும் புகழினையும் = பூமியின்கண் ஜனித்தோர்களாலடைதற்கரிய பெருங்கீர்த்தியையும்—பெறு என்றான் = அடையவிரும்பி (யுத்தத்தின்கண் முயற்சியுடை)யவனாவாய் என்றருளிச்செய்தனர் ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

தான், ஏ, ஏ, ஆங்கு அசைநிலைகள். முதலாகாரம் நீக்குக்கூட்டப்பட்டது. (௨௩)

[மேல்விருத்தாந்தம் என்னேயோவென்னும் திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்சயர் கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

இவ்வகை மொழியக்கேட்ட விசயனென் செய்தானென்னிற்
கைதலை மிசையவாகக் கட்டினை குறுகக்கண்ணீர்
மையவே நெஞ்சிற்சோரப் பயத்தொடும் பரிவினோடு
மைவரை யெடுத்தவள்ளல் பெருமையை வழுத்தலுற்றான். ()

இ - ள். இவ்வகை மொழியக் கேட்ட விசயன் = இந்தப்படி ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்ய அதனைக்கேட்ட அருச்சுனன்—என் செய்தான் என்னின் = (பின்) என்ன செய்தானென்று திருதராஷ்டிரரே நீர்கேட்டில்,—கை தலை மிசைய ஆக = கைகள் சிரசின்மீதாக—கட்டினை குறுக = வார்த்தைகளானது தழுதழுப்புற—கண்ணீர் மையவே நெஞ்சிற் சோர = கண்ணீரானது மெல்லமெல்ல மார்பில் வீழ—பயத்தொடும் பரிவினோடும் = அச்சத்தோடும், அன்பினோடும்—மை வரை எடுத்த வள்ளல் பெருமையை = மேகஞ்சூழ்ந்தகோவர்த்தனகிரியையெடுத்த ஸ்ரீ-பகவானது பெருமையை—வழுத்தல் உற்றான் = ஸ்துதிக்கத்தொடங்கினன்.—எ-று. (௨௪)

[ஸ்ரீ-பகவானை அருச்சுனன் ஸ்துதித்தல்.]

[வேறு.]

ஞானமுத லிந்தியங்க ளனைத்திற்கு நாயகனே
யூனவினைத் தளையறுப்பா யுன்னுடைய புகழ்கேட்கில்
வானவருஞ் சித்தர்களு மனங்களித்து மகிழ்வெய்தத்
தானவரு மரக்கர்களுஞ் சாய்துயரப் படுவர்களால். (௨௫)

இ - ள். ஞானம் முதல் இந்தியங்கள் அனைத்திற்கும் நாயகனே = ஞானேந்திரியமுதலியசர்வேந்திரியங்களையும்நடத்துபவரே,—ஊன் வினைத் தளை அறுப்பாய் = ஊன்மாகியவினைவிலங்கை அறுப்பவரே—உன்னுடைய புகழ் கேட்கில் = உம்முடையகீர்த்தியைச் செவிகளால்கேட்கில்,—வானவரும் சித்தர்களும் = தேவரும், சித்தர்சமுகமும்—மனம் களித்து மகிழ்வு எய்த = மனமானதுகளித்துச் சந்தோஷிக்க—தானவரும் அரக்கர்களும் = அசுரரும், இராக்கதரும்—சாய் துயரப் படுவர்கள் = மரணதுக்கத்தையடைவார்கள்.—எ-று. (௨௫)

ஆல்-அசைநிலை.

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

கையும்பதமுந் திருவாயுங் கண்ணுஞ்செய்ய கருமுகிலே
யையம்பொருளு மறிவரியா யயனார்தாயே யந்தமிலாய்
மெய்யும்பொய்யு மில்லாதா யெல்லாமாகி விரிந்தாயே
யுய்யும்படிக் கினைந்தவர்க ளுன்னைவணங்கா தவருளரோ. (௨௬)

இ - ள். கையும் பதமுந் திருவாயும் கண்ணும் = திருக்கரங்களும், திருப்பாதங்களும், திருவாயும், திருக்கண்களும்—செய்ய கரும் முகிலே = சிவந்திருக்கப்பட்ட கரியமேகமே,—ஐயம் பொருளும் அறிவு அரியாய் = இருபத்தைந்துதத்துவங்களாலும் அறிதற்கரியவரே,—அயனார் தாயே = பிரமாவுக்குங் காரணமானவரே,—அந்தம் இலாய் = தேச கால வஸ்துபரிச்சேதரகிதரே,—மெய்யும் பொய்யும் இல்லாதாய் = சத்தும், அசத்துமாக இல்லாதவரே,—எல்லாம் ஆகி

விரிந்தாயே=சத்து, அசத்தென்னும் இவைமுழுதுமாய் விரிந்திருப்பவரோ—உம்முடைய பரிசு நினைந்தவர்கள்=பிழைக்கும்படி கருதுகின்றவர்களுள்ளே—உன்னை வணங்காதவர் உளரோ=(ஸர்வரூபமாகிய) உம்மை நமஸ்கரியாதவர்களுண்டோ? (இல்லை.)—எ-று.

"மெய்" உண்டென்னும்விதிமுகப்பிரவிருத்திக்குவிஷயம். "பொய்" இல்லையென்னும்நிஷேதமுகப்பிரவிருத்திக்குவிஷயம்; அல்லது, "மெய் பொய்"=வியக்தம், அவ்வியக்தம். (உசு).

[இதுவுமது,]

ஆதிதேவ னுவாய்நீ யாக்கைக் கமைந்த வாருயிர்நீ
யேதுமறியப் படாதவனீ யெல்லாங் கடைக்காற் புகலிடநீ
யோதினுணர்கின் றுயுநீ யுணர்வா லுணரப் படும்பொருணீ
நீதியமனை யழிப்பாய்நீ நீருங் காற்று மாவாய்நீ. (உ௭)

இ-ள். ஆதிதேவன் ஆவாய் நீ=(ஜகத்துற்பத்திக்கேதுவாவதால்) ஆதிதேவனென்றவர் நீரே—ஆக்கைக்கு அமைந்த ஆர் உயிர் நீ=சர்வசரீரங்களிலும் நிறைந்த அரிய புருஷரும் நீரோ,—ஏதும் அறியப்படாதவன் நீ—சிறிதும் (அன்யரால்) அறியப்படாத புராணரும் நீரோ, (அநாதியும் நீரோ என்றபடி.)—எல்லாம் கடைக்கால் புகல் இடம் நீ=பிரபஞ்சமெல்லாம்முடிவிற்புகுந்தும் லயஸ்தானமும்நீரோ,—ஓதின் உணர்கின்றுயும் நீ=இன்னுஞ்சொல்லில், சர்வக்ஞராய்ச் சர்வஜகத்தையும் அறிகின்றவரும்நீரோ,—உணர்வால் உணரப்படும் பொருள் நீ=அறிவால் அறியப்படுகிறதாகியப்பிரபஞ்சமுழுதும் நீரோ; (இக்காரணத்தால் விஷ்ணுவின் பரமபதமும் நீரோ.)—[இனி ஸ்ரீ-பகவானைச் சர்வதேவதாரூபமாகத்துதிக்கின்றான்,] நீதி யமனை அழிப்பாய் நீ=நீதியுடைய யமனை (உலகை) அழிப்பவர் நீரோ,—நீரும் காற்றும் ஆவாய் நீ=வருணனும், வாயுவுமாகின்றவர் நீரோ.—எ-று.

"காற்று" எ-து, சந்திரன், சூரியன்முதலியதேவதைகளின்உபலட்சணமாகநிற்றலின், சந்திரன், சூரியன்முதலிய சர்வதேவதாரூபமும் நீரேயென்பதுபெறப்படுகின்றது. "ஆதிதேவனுவாய்நீ, யெல்லாங்கடைக்காற்புகலிடநீ" என்றுகூறியவாற்றால்,பகவானே ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமென்றாயிற்று; எதனாலெனின்? மண்ணின்கட் குடமுதலியவைபோல, எதனிடத்துச் சகத்துண்டாய், எதனிடத்தில் லயமாகிறதோ அதுஉபாதானகாரணமாகலின்என்க: இங்ஙனம் ஈசுரனை உபாதானகாரணமாகக்கூறி சாங்கியசாஸ்திரத்திற்கற்பித்து-

ள்ள ஜடப்பிரதானரூபகாரணத்தைமறுப்பவனாய், "ஓதினுணர்கின்றுயுநீ" என்னுமொழியால், ஈசுரனையே நிமித்தகாரணமாகவுங்கூறினன். ஜகத்தை ஈசுரனுக்கு அந்நியமாக அங்கீகரிக்கின், அத்வைதசித்தாந்தத்திற்கு அது பங்கமாமேயென்றுவருஞ்சங்கையைப் போக்கும்பொருட்டு, "உணர்வாலுணரப்படும்பொருணீ" என்றான். (உ௭)

[இதுவுமது.]

ஏயும்பரிசிவ்வுலகெல்லா மென்றும்பிறப்பித் திடுகின்ற
தாயுந்தாவு மாவாய்நீ தந்தை தந்தை தாதையுநீ
யாயும்படியே யல்லாத வையாவுன்னை யடியேனென்
மாயும்பிறவித் துயர்தீர நூறாயிரக்கால் வணங்கினேன். (உ௮)

இ-ள். ஏயும் பரிசு=பொருந்தும்படிக்கு—இவ்வுலகு எல்லாம்=இவ்வுலகங்களையெல்லாம்—என்றும் பிறப்பித்திடுகின்ற=எப்போதும் உண்டுபண்ணுகின்ற—தாயும் தாவும் ஆவாய் நீ=மாதாவும், பிதாவுமாகிய பிரஜாபதியாகின்றவர் நீரே,—தந்தை தந்தை தாதையும் நீ=பிரபிதாமகராகின்றீர்;—ஆயும் படியே அல்லாத ஐயா=(யாண்டும்) ஆகாத ஸ்ரீ-பகவானே—ஆராயும்படியே (சர்வதேவதைகளுமாலும்) உன்னை=உம்மை—அடியேன் என் மாயும் பிறவித் துயர் தீர=அடியேன் என்னுடையமாயாகிற்கும்பிறவித்துக்கங்கள்நீங்கும்பொருட்டு—நூறாயிரக்கால் வணங்கினேன்=அநேகமாயிரந்தரம் நமஸ்கரித்தேன்.—எ-று.

பிரஜாபதி எ-து, இரண்ணியகர்ப்பர்முதலாயினோரை. பிரபிதாமகர் எ-து, இரண்ணியகர்ப்பருக்கும் பிதாவாகிய காரணப்பிரமத்தை.

[இதுவுமது.]

என்பேரிடும்பை கெடும்வண்ண மின்னந்தொழுதே னெந்தாயுன், முன்பேதொழுதே னுன்னுடைய பின்பேமுறையால் வணங்கினனு, லன்பேயடியே னுருயிரே யகலாவிந்தப் பெரும்பிறவி
வன்பேகெடவுன் றனையெங்கு மறித்துமறித்தும் வணங்கினனே.

இ - ள். என் பேர் இடும்பை கெடும் வண்ணம்=எனதுமகத்தாகியசம்சாரதுக்கங்கள் கெடும்படிக்கு—இன்னம் தொழுதேன்=மேன்மேல்நமஸ்கரித்தேன்,—எந்தாய்=எமதுசுவாமீ—உன் முன்பே தொழுதேன்=உம்முடைய அக்கிரபாகத்திலும் நமஸ்கரித்தேன்,—உன்னுடைய பின்பே முறையால் வணங்கினன்=உமது பிருஷ்டபாகத்திலும் விதிப்படி நமஸ்கரித்தேன்,—அன்பே=(எனது) நேசமானவ

ரோ,—அடியேன் ஆர் உயிரோ=எனதரியஆன்மாவே—அகலா=(ஞானமன்றி மற்றியாதொரு உபாயத்தாலும்) நீங்காத—இந்தப் பெரும் பிறவி வன்பு கெட=இந்தப்பெருமையாகியபிறவியினது கடத்தற்கரியவலிமையானதுகெடும்பொருட்டு—உம் தனை=(சர்வான்மரூபமான) உம்மை—எங்கும்=சர்வதிக்குகளிலும்—மறித்தும் மறித்தும் வணங்கினன்=மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்கரித்தேன்.—எ-று.

ஆல், ஏ-அசைநிலைகள்.

இவ்வாறு அநேகமுறை நமஸ்காரங்கூறினது சொக்காபத்திகளின் அதிசயத்தால் அதில் [illegible]மைபுத்திபிறவாமையைச்சூசிப்பிக்கது. சர்வான்மாவாகியபகவானுக்கு முன்பின் திசைகளோ பரமார்த்தமாகவில்லையாயினும் அருச்சுனனால் அவை கற்பிக்கப்பட்டனவென்றறிக.

[அநந்த*வீர்யம், ¶[illegible]திதவிக்கிரமமுமுடைய நீர் சர்வத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றீர்; ஆதலால், சர்வசொரூபமுமாகின்றீர் எனவும் [illegible] கவிதைக்கின் உத்தரார்[illegible]தை மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் விரித்தும், இலகூட்டியும் நான்குசெய்யுட்களாற்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

தேவதேவ நின்னில்வேறு தேவரொது செய்திடும்
பாவமே தறங்களேது பற்றியாறு விடேறு
சாவதேது வாழ்வதே தனைத்துமாய தன்மைநீ
யாவதேது மொன்றுநா னறிந்திலேனென் மாயனே. (ரு0)

[இதுவுமது.]

நீதிவேதம் வாணுளோர் நிலத்துளோர் நினைந்துரைந்
தோதியோதி யுட்கசிந் துணர்ந்துமுன்னை முன்னமே
சாதிபேத மாகிவாழ் சராசரங்க ளுங்கெலா
மாதிமூல மென்றுநா னறிந்திலேனென் மாயனே. (ருக)

[இதுவுமது.]

சாயைபோலும் வாழ்வுமாடு விடுநங்கை தாயெனும்
பேயையேறி மாறியே பிறந்திறக்கு மீதெலாந்
தூயையாகி யாதுமோர் தொடக்கிலாது நின்றநின்
மாயையாவ தென்றுநா னறிந்திலேனென் மாயனே. (ரு[illegible]

* வீர்யம்=சரீரத்தின்வலி.

¶ அமிதவிக்கிரமம்=சங்கிராமப்பிரயோக குசலத்தன்மை.

[இதுவுமது.]

ஏறுமல்லு வென்றுகுன் றெடுத்தவண்ண மெண்ணியே
கூறுமல்ல நீரவும்பர் கூறுகின்ற கொண்டலே
வேறுமல்லை யொன்றுமல்லை மெய்ம்மைகூறு மப்பொரு
ளாறுமல்லை யென்றுநா னறிந்திலேனென் மாயனே. (ருங)

இந்நான்குசெய்யுளும் வெளிப்படை.

[பகவானது மகிமையறியாமல் தான்செய்தஅபராதங்களைச் சகிக்கவேண்டுமென்றருச்சுனன்பிரார்த்திக்கின்றான்.]

யாதவாவென் மைத்துனு விடாவசோதை யின்னுயிர்க்
காதலாய காலியாய கண்ணகண்ண வென்றுநா
மீறுதலாவ தன்றியே யுரைத்தநீமை யாவையு
மாதகாத தென்றுநா னறிந்திலேனென் மாயனே. (ருச)

இ-ள். யாதவா=ஆ[illegible]யாதவா—என் மைத்துன=[illegible] [illegible]—யசோதை இன் உயிர்க் காதல் ஆய என்னுடையமைத்துனனே—[illegible]யசோதைக்கு இனியவுயிர்[illegible]பிரியபுத்திரனாகிய—காலி ஆய=[illegible]பசுக்களை மேய்க்கும் இடையா—கண்ண கண்ண என்று=ஓ கிருஷ்ணா ஓ கிருஷ்ணாவென்று—நான்=யான்—ஓதலாவது அன்றியே உரைத்த தீமை யாவையும்=சொல்லத்தக்கனவல்லாத இவ்வார்த்தைகளைச்சொன்னதுந்தவிர, மேலும் அநேகமாகச்சொல்லிய தீமையானவார்த்தைகளெல்லாம்—ஆ=ஐயோ—தகாதது என்று=சொல்லக்கூடாதவார்த்தைகளென்று—என்மாயனே நான் அறிந்திலேன்=எனதுதெய்வமே(முன்னம்)யான் அறிந்திலேன்.—எ-று.

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

என்னுடைய தோழனென வேகருதி யாது
முன்னுடைய மேன்மையினை யொன்றுமுண ராதே
வன்மையினி னின்மொழி மறுத்தெதி ருரைத்த
புன்மொழிக ளான்வை பொறுத்தருளு கண்டாய். (ருரு)

இ-ள். என்னுடைய தோழன் எனவே கருதி=என்னுடைய சிநேகனென்றும், (சமானவயதுடையவனென்றும், மாமன்மகனென்றும்) மதித்து—யாதும்=எவ்வாற்றானும்—உன்னுடைய மேன்மையினை=(பரமேசுரரான) உமது ஐசுவரியரூபமான மகிமையை—

ஒன்றும் உணராதே=சிறிதுமறியாமல்—வன்மையினில்=வலோற்காரத்தால்—நின் மொழி மறுத்து=உம்முடைய திருவார்த்தைகளைத்தடுத்து—எதிர் உரைத்த=எதிர்மறையாகக்கூறிய—புன் மொழிகளானவை=அநுசிதவார்த்தைகளான இவ்வபராதங்களை—பொறுத்தருளு=க்ஷமைசெய்தருளவேண்டும்.—எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசை. கண்டாய்-முன்னிலையசை. (ருஞ)

[இதுவுமது.]

உண்ணல்விளை யாடலுறங்குத லிருத்தல்
பண்ணலுறு போதுகளி லுன்பழைமை தன்னை
யெண்ணியறி யாமையினில் வந்தபிழை யெல்லாங்
கண்ணகருணாகர பொறுத்தருளு கண்டாய். (ருசு)

இ-ள். உண்ணல்=புசித்தல்,—விளையாடுதல்=விநோதித்தல்,—உறங்குதல்=சயனித்தல் செய்தல்,—இருத்தல்=(ஆசனமுதலியவற்றில்) வீற்றிருத்தல்,—பண்ணல் உறு போதுகளில்=இவ்வினைச்செய்யவுற்றகாலங்களில்—பழைமைதன்னை=உமதுபழைமையானமகிமையை—எண்ணி அறியாமையினில்=நாடியறியாமையினால்—வந்த பிழை எல்லாம்=(என்னாற்செய்து) வந்த அநுசிதவசனரூபமான அபராதங்களனைத்தையும்—கண்ண கருணாகர=கண்ணா கருணாகரா—பொறுத்தருளு=க்ஷமைசெய்தருளவேண்டும்,—எ-று. கண்டாய்-முன்னிலையசை. (ருஎ)

[பகவானது அசிந்தியப்பிரபாவத்தைக்கூறுகின்றான்.]

[வேறு.]

உண்டாய வுலகனைத்து மீன்றாய்நீயே யெவராலுமுன்னுண்மை யுணர்ந்துகூறிக்,கொண்டாடப் படுவாய்நீ மெய்ம்மைநல்கிக் குருவாகிக் குற்றங்க டீர்க்கின்றாய்நீ, யென்றாலு மறையனைத்து முன்னின்மிக்கா ரில்லையென நின்றேது வெடுத்துக்காட்டக், கண்டாலு நின்பெருமை காணமாட்டார் கண்ணிலாதவர் வேறு காண்பதுண்டோ. (ருஎ)

இ-ள். உண்டாய உலகு அனைத்தும் ஈன்றாய் நீயே=(சர்க்காதியில்)உண்டாகியசராசரரூபமானபிரபஞ்சமுழுவதையும்(பிதாவாய்)சிருஷ்டித்தவர் நீரோ;—உன் உண்மை உணர்ந்து=(இப்படிப்பட்ட,உமது உண்மைசொரூபத்தை அறிந்து—எவராலும் கூறிக் கொண்டாடப்

படுவாய் நீ=(உமதுகிருபைபெற்ற)யாவராலும்(சகரணகப்) புகழ்ந்து துதிக்கப்படுகின்றவர் நீரோ,—குரு ஆகி=குருவுருவாய்—மெய்ம்மை நல்கிக் குற்றங்கள் தீர்க்கின்றாய் நீ=உண்மையை உபதேசித்து(அஞ்ஞானமுதலிய)தோஷங்களைத் தவிர்க்கின்றவரும் நீரோ—என்றாலும்=என்றுபெரியோர்கூறினும்,—மறை அனைத்தும்=சுருதிகள்முழுதும்—உன்னின் மிக்கார் இல்லை என=உம்மினும் மிக்கோர் இல்லையென்று—நின்று=ஏகோமுகமாகநின்று—ஏது எடுத்துக்காட்டக் கண்டாலும்=ஏதுக்களையெடுத்துப் பலமுறைகாட்ட(அவற்றைத்தாம்)காணினும்—நின் பெருமை=உமது அசிந்தியமகிமையை—காணமாட்டார்=(உமது கிருபைபெறாதவர்உள்ளபடி)அறியார்கள்;—கண்ணிலாதவர்=அந்தகராயினோர்—வேறு காண்பது உண்டோ=வேறோர் உருவங்களைக்காண்பதுண்டோ? (அதுபோலும்.)—எ-று. ஏகாரம்-தேற்றப்பொருளது.

[க்ஷமைசெய்யவேண்டுமென்னும் பிரார்த்தனையை முடித்து வேறொன்றை அருச்சுனன் விண்ணப்பத் தொடங்கல்.]

அறியாத பருவத்து மகன்செய்குற்ற மருந்தாதை பொறுத்தெனவும் பிரியாத தோழன்செய் குற்றம் நட்பிற் பெரியோர்கள் பொறுத்தெனவும் பேதையேனுக், குறியாது செய்துவருங் குற்றமெல்லாங் குணமாகக் கொண்டருள வேண்டுமெனறு, வெறியாரு மலர்ப்பதங்க ளிடையேவீழ்ந்து வேண்டிக் கொண்டு மின்னும் விளம்பலுற்றான். (ருஅ)

இ-ள். அறியாத பருவத்து=விவரமறியாதபால்யபருவத்தினையுடைய—மகன் செய் குற்றம்=புத்திரன்செய்யும்அபராதத்தை—அரும் தாதை பொறுத்தெனவும்=அரியபிதாவானவன் பொறுத்தாற்போலவும்,—பிரியாத தோழன் செய் குற்றம்=பிராணனைப்போல நீங்காதப்பிரியமுடைய சிநேகன்செய்யும்அபராதத்தை—நட்பில் பெரியோர்கள் பொறுத்தெனவும்=சிநேகத்தில்மிக்கோர்கள் பொறுத்தாற்போலவும்—பேதையேனாய்=அஞ்ஞனாய்—குறியாது செய்து வரும் குற்றம் எல்லாம்=(உம்மை) மதியாமற்செய்துவந்த அபராதமுழுதும்—குணம் ஆகக் கொண்டருள வேண்டும் என்று=நிரபராதமாகக்கொள்ளல்வேண்டுமென்று—வெறி ஆரும் மலர்ப் பதங்களிடையே வீழ்ந்து=வாசனை தங்கும் தாமரைமலரையொப்பான திருவடிகளில்வீழ்ந்து—வேண்டிக் கொண்டு=இரந்துகொண்டு—இன்னும் விளம்பல் உற்றான்=இவைகளை மேலுஞ்சொல்லத் தொடங்கினான்.—எ-று. ஏ-ஈற்றசை. (ருஅ)

[அருச்சுனன் இவ்வாறு தனது அபராதத்தை க்ஷமைசெய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துப் பூர்வரூபந்தரிசிப்பித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்ரீ-பகவானைப் பிரார்த்திக்கின்றான்.]

[வேறு.]

பண்டு கண்டறி யாப்பழங் கோலத்தைக்
கண்டு நெஞ்சங் கலங்கிக் களிக்குமாற்
றண்டு நீண்முடி சங்கொடு சக்கரங்
கொண்ட கோலத்தை யேகொண் டருளுவாய். (௩௯)

இ-ள். பண்டு கண்டறியாப் பழங் கோலத்தை = முன்னே ஒருகாலுந்தரிசியாத பழையவிசுவரூபத்தை — கண்டு = (இப்போது) தரிசித்து — நெஞ்சம் = (எனது) மனமானது — கலங்கிக் களிக்கும் = (கேவலஞ்சந்தோஷியாமல்) பயத்தால் வியாகுலமுற்றுச்சந்தோஷிக்கின்றது; (ஆதலால், என்மேல் பிரசாதஞ்செய்து) — தண்டு நீள் முடி = தண்டும், நீண்டமுடியும், — சங்கொடு சக்கரம் = சங்கும், சக்கரமும் — கொண்ட கோலத்தையே கொண்டருளுவாய் = தரித்த சதுர்புஜரூபத்தையே கொண்டருளக்கடவாய், — எ-று. (ஆல் அசைநிலை.)

[இவ்வாறு அருச்சுனனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பகவான் பயத்தால் பீடையுற்ற அவ்வருச்சுனனைச் சமாதானப்படுத்துபவராய்க் கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

என்றவ னுரைத்திட லுமெவ்வுருவு மொன்றாய்
நின்றவ னுரைத்தருளு வானிறை யொளித்தாய்
முன்றரு முதற்பொருளு மாய்முழுது மாய
வென்றனுரு வத்தினைமுன் யாவரறி கிற்பார். (௪௦)

இ-ள். என்று அவன் உரைத்திடலும் = என்றருச்சுனன் பிரார்த்தித்தலும் — எவ்வுருவும் ஒன்று ஆய் நின்றவன் = எவ்வகைப்பட்ட உருவங்களும் ஒருருவமாய்நின்ற ஸ்ரீ-பகவான் — உரைத்தருளுவான் - கூறுகின்றார்: — நிறை ஒளித்தாய் = பூரணமான ஒளியையுடையதாய், — முன் தரும் முதல் பொருளும் ஆய் = (சிருஷ்டியின்) ஆதியில் (சகலஜகத்தையும்) உண்டாக்காநிற்குங் காரணவஸ்துவுமாய், — முழுதும் ஆய = முழுதுமாகிய — என்தன் உருவத்தினை = (பரமேசுரனான) எனது விசுவரூபத்தை — முன் யாவர் அறிகிற்பார் = முன்னே யாவரறிகிற்பர்; (உன்னினும் அந்நியனொருவரும் அறிந்திலர்.) — எ-று.

"முதற்பொருள்" என்றதால், ஆதியந்தரகிதமென்பது பெறப்படுகின்றது. (௪௦)

[இப்போது தமது விசுவரூபத்தின் அரியதன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

வேதநெறி யாலுமிகு வேள்விகளி னாலு
மாதவ மதாலுமகிழ் தானவகை யாலுங்
காதலர்கள் காணமுடி யாவடிவு கண்டா
யேதமறு மெனது யோகவலி யாலே. (௪௧)

இ-ள். (அருச்சுனா இம்மநுஷ்யவுலகில்) வேத நெறியாலும் = (பூர்வேதாத்யயனத்தாலும், — மிகு = மிக்க — வேள்விகளினாலும் = (பூர்வமாம்சை, கல்பசூத்திரமுதலியவற்றால் வேதங்களிற்சொல்லிய அர்த்தவிசாரரூபமென்னும்) அத்தியயன கர்மரூபமான) யாகங்களின் (அர்த்தவிசாரரூபமென்னும்) அத்தியய... க்ருச்சிரசாந்திராயணாதிகளென்னத்தினாலும், — மாதவமதாலும் = (பிராணாயாமம்) உக்கிரமான தவசுகளாலும், — மகிழ் தானவகையாலும் = (பிராணிகள்) சந்தோஷித்தற்குக்காரணமான தானவிதங்களாலும் — காதலர்கள் = (தரிசிக்க) ஆசையுடையவர்களால் — காண முடியா = தரிசிக்கக்கூடாத — வடிவு = (துர்லபமான) இவ்விசுவரூபத்தை — ஏதம் அறு = தோஷங்களிலொன்றையும் அறியாத — எனது யோக வலியாலே = எனது யோகமாயையின் சாமர்த்தியத்தால் — கண்டாய் = (கிருபையினால் யான் தரிசிப்பிக்க நீ) தரிசித்தாய், — எ-று.

தானம் = துலாபுருஷதானம், கன்னியாதானம், பசு, சுவர்ணம், அந்நதானமுதலியவை. (௪௧)

[திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்சயர் கூறுகின்றார்.]

இப்பரி சுரைத்தருளி யிருகை யேயா
யப்பழைய கோலமது வாயருளி யங்கே
மெய்ப்பய மகற்றிவிச யற்கிசைய வேறே
யொப்பவரின் மிக்கவரி லாதவ னுரைப்பான். (௪௨)

இ-ள். (திருதராஷ்டிரரே) இப்பரிசு உரைத்தருளி = (வாசுதேவனான ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவான்) இவ்வாறு (அருச்சுனனுக்கு) அருளிச்செய்து — இருகையே ஆய் = (சங்கு, சக்கரம், கதை, பத்மம் இவைகளைத்தரித்திருக்குஞ்) சதுர்புஜ(ம், கிரீடம், மகராகாரகுண்டலம், ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம், வனமாலை, பீதாம்பரமுதலியவற்றால் சோபாயமான)மாகிய — அப்பழைய கோலமது ஆய் அருளி = அந்

தப்பூர்வரூபங்கொண்டருளி—அங்கே—மெய்ப் பயம் அகற்றி=(கோரமான விசுவரூபதரிசனத்தாலுண்டாகிய) சரீரவச்சத்தையெழிவித்து—விசயற்கு=அருச்சுனனுக்கு—இசைய=சம்மதமாக—வேறே=(தனக்கு)வேறே—ஒப்பவர் இல் மிக்கவர் இலாதவன் உரைப்பான்=சமானமானவரும்,அதிகமானவருமில்லாத ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று. (௬உ)

[அருச்சுனனிடத்துச்செய்த விசுவரூபதரிசனரூபஅநுக்கிரகத்தின் அரியதன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

கண்டவ ரில்லைநீமுன் கண்டவிக் கோலங்காண
வண்டரும் விரும்பாநின்று ராதலா லன்புகூருந்
தொண்டரு மாகியென்னை யன்றியோர் தொடக்கிலாமை
கொண்டவ ரடைவரென்றான் கோகுல மேய்த்தகோமான். ()

இ-ள். நீ முன் கண்ட இக்கோலம்=அருச்சுன நீ முன்னே தரிசித்த (என்னுடைய) விசுவரூபத்தை—கண்டவர் இல்லை=(வேதாத்தியயனம், தவசு, தானம், கர்மம் இவைகளால்) தரிசித்தவர்களாக முன்னேயும் ஒருவரில்லை; (இனிமேலும் ஒருவருளராகார்;)—காண=(இங்ஙனம் அரிய எனது விசுவரூபத்தைத்) தரிசித்தற்கு—அண்டரும் விரும்பாநின்றார்=இந்திராதிதேவர்களும் இச்சைசெய்யாநின்றனர்,—(வேதாத்தியயனமுதலியவற்றால் விசுவரூபமுடைய நீர் காண்டற்கரியராயின், மற்றெவ்வுபாயத்தால் காண்டற்கெளியராவீரோவெனின்? நிரதிசயப்பிரீதிரூபமான அநந்நியபக்தியொன்றேயே காண்டற்கும், வாஸ்தவரூபமாகச்சாட்சாத்கரித்தற்கும், அபேதரூபமாகவடைதற்கும் உரியதேவென்பது எஞ்சிநின்றது.)—[இனி, ஸ்ரீ-பகவான் கீதாசாஸ்திரத்தின்சாரபூதமான அர்த்தங்கள்முழுவதுந் தொகுத்துக்கூறுகின்றார்.] ஆதலால்=ஆதலின்,—அன்பு கூரும் தொண்டரும் ஆகி=(என்னிடத்) தன்புமிக்கபக்தருமாய்—என்னை அன்றி=(பரமேசுரனை) என்னையல்லாமல்—ஓர் தொடக்கு இலாமை=யாதொரு சம்பந்தமுமில்லாத தன்மையை—கொண்டவர்=பொருந்தினஅதிகாரிபுருஷர்—அடைவர் என்றான்=(பரமேசுரனை என்னை அபேதமாக) அடையாநிற்பரென்றருளிச்செய்தனர்:—கோகுலம் மேய்த்த கோமான்=பசுவினம்மேய்த்த ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

பரமேசுரனை எனதுசந்தோஷத்தின்பொருட்டேசகலகர்மங்களைச் செய்பவரும், பரமேசுரனே அடையத்தக்கசொரூபன், சுவர்க்காதிகள்

ல்லவென்னும்நிச்சயமுடையோரும், ஸ்திரீ, புத்திர, தனம், மனைமுதலிய அநான்மபதார்த்தங்களின் இச்சையொழிந்தவரும், தனக்கபகாரம்பண்ணின பிராணிகளிடத்துத் துவேஷமின்மையரும் என்பார், "என்னையன்றியோர்தொடக்கிலாமைகொண்டவர்" என்றார். ()

௧௧-வது, விசுவரூபவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௧-இ திருவிருத்தம்-௫௫௮.

௧௨-வது, பக்தியோகவத்தியாயம்.

[பூர்வம் பதினோராமத்தியாயத்தினீற்றில், "என்னையன்றியோர் தொடக்கிலாமைகொண்டவரடைவர்" என ஸ்ரீ-பகவான்பொதுப்பட அருளிச்செய்தமையின், "என்னை" என்னுமொழிக்குப்பொருள் ஸாகாரவஸ்துவோ? நிராகாரவஸ்துவோ என அருச்சுனனுக்குச் சந்தேகமுண்டாயிற்று; இங்ஙனம் சந்தேகமுண்டாதற்கு ஸ்ரீ-பகவான் பூர்வம் அங்கங்கே ஸாகாரவஸ்து,நிராகாரவஸ்து இரண்டனையும் உபதேசித்திருப்பதேகாரணமாம்; இவ்வாறு இருவகை உபதேசங்களின்வியவஸ்தைகளும் அதிகாரிகளின்பேதத்தாலாமெனக்கொள்ளற்பாலனவாம் ஆதலால், முமுட்சுவாகியநான் நிராகாரவஸ்துவைச் சிந்திக்க யோக்கியனோ? ஸாகாரவஸ்துவைச்சிந்திக்க யோக்கியனோ? ஸகுணவித்தை, நிர்க்குணவித்தைகளின் விசேஷத்தன்மையறிய இச்சைபண்ணின வனாய் அருச்சுனன் ஸ்ரீ-பகவானைநோக்கிவினவுகின்றான்.]

ஏயநா னெதிரேகண்ட வுருவமே யிசைகிற்பாரோ
தூயநான் மறைக்குமெட்டாப் பொருளையே தொடர்கிற்பாரோ
ஆயவர் பெரியோரென்று தனஞ்சயன் வினவத்தாமே
நாயனுப் பினைகண்மேய்க்கு மாயன்மே லருளிச்செய்வான். (க)

இ-ள். ஏய நான் எதிரே கண்ட=(மனத்துக்கு) இயையும்படி யான் எதிரேதரிசித்த—உருவமே இசைகிற்பாரோ=(பரமேசுரரான உமது) ஸாகாரத்தையே (நிரந்தரஞ்) சிந்தியாநிற்பவரோ?—தூய நான்மறைக்கும்=சுத்தமானநான்குவேதங்கட்கும்—எட்டா=விஷயமாகாத—

பொருளையே தொடர்கிற்பாரோ=(*அட்சரமென்னும்) நிர்க்குணப் பிரமமாகிய உண்மையை நிரந்தரஞ்சிந்தியாநிற்பவரோ--தாய் அறுய்= தாயையொப்பானஸ்ரீ-பகவானே—பெரியோர் என்று=(யோகமறிந்த) பெரியோராவாரொன்று—தனஞ்சயன் வினவ=அருச்சுனன் வினவ—தான் ஓர் ஆயனாய்=தான் ஒருநந்தனந்தனனாய்—நிரைகள் மேய்க்கும் மாயன்=பசுநிரைகளைமேய்க்கும் ஸ்ரீ-பகவான்—வேறு அருளிச்செய்வான்=அவ்விருவருடையபேதங்களை அருளிச்செய்கின்றனர்.—எ-று.

அருச்சுனன்வினவின்முற்பாரியம்; என்றால் [illegible]ணப்பாலது ஸகுணபிரமமறிந்தவர்களுடையஞானமோ? அல்லது, நிர்க்குணபிரமமறிந்தவர்களுடையஞானமோ என்பது. (௧)

[சர்வக்ஞராகிய ஸ்ரீ-பகவான் ஸகுணவித்தையின் [illegible] அருச்சுனனுக்கதிகாரமிருப்பதையறிந்து அவனுக்கு அதில் பிரீதியுண்டாக்குவித்தற்பொருட்டு ஸாகாரபிரமவித்தையை ஸ்துதிப்பவராய் அதுவே சிரேஷ்டமாமென்று உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

மன்னநீ காணநான்முன் காட்டிய வடிவைநெஞ்சா
லுன்னல்வாய் மொழியினாலே யுரைத்தல்செய் பவர்களெல்லா
மென்னலாற் பிறிதொன் றெய்தா ரியாரினு நல்லரிங்குச்
சொன்னவ ரன்றிமற்றை யவர்கடந் துறையுங்கேளாய். (உ)

இ-ள். மன்ன நீ காண=அருச்சுனா நீ தரிசிக்கும்படி—நான் முன் காட்டிய வடிவை=(பரமேசுரனை) யான் முன்னே (உனக்குத்) தரிசிப்பித்த (ஸாகாரமானவனது) விசுவரூபத்தை—நெஞ்சால் உன்னல்=(ஏகாக்கிரத்தோடும், சாத்துவிகசிரத்தையோடுங்கூடி) மனத்தினாற்சிந்தித்தலும்,—வாய் மொழியினால் உரைத்தல்=வாக்கினால் ஸ்துதித்தலும்—செய்பவர்கள் எல்லாம்=செய்யாநிற்பவர் யாவரும்—என்னலால் பிறிதொன்று எய்தார்=(பரமேசுரனை) என்னையேயடைவரல்லாமல் பிறிதொன்றினையடையார்:—யாரினும் நல்லர்= சர்வயோகிகளினுஞ் சிரேஷ்டரென்று (எனக்கபிமதம்;)—இங்குச் சொன்னவர் அன்றி=இங்கேசொல்லியஸகுணோபாசகரல்லாமல்—மற்றையவர்கள் தம் துறையும் கேளாய்=நிர்க்குணோபாசகர்களின் நெறியையுங்கேட்பாய்.—எ-று. (உ)

[அக்ஷரதத்துவத்தின் இலக்கணங்கூறி அதனை அடைந்தோரைத் துதிக்கின்றார்.]

* அட்சரம்=நாசமில்லாதது.

உரைசெயற் கரிதாய்நெஞ்சி னுணர்விடப் படாதாயெங்கும்
புரையறக் கலந்துபோக்கு வரவின்றிப் பொலிந்ததொன்றைக்
கரைசெயற் கரியவாய புலன்களைக் கடந்துகாண்பா
னரசமற் றியானேயென்னி னன்னிய மென்னலாமோ. (௩)

இ-ள். உரைசெயற்கு அரிது ஆய்=(யாதாமொருசப்தத்தினாலும்) வசனித்தற்கசக்கியமாய்,—நெஞ்சின் உணர்விடப்படாதாய்= மனத்தினால்(விஷயமாக) அறியப்படாததாய்,—எங்கும் புரை அறக் கலந்து=எங்கும் நிரந்தரமாகவியாபித்து—போக்கு வரவு இன்றி= சலனரூப விகாரரகிதமாய்,—பொலிந்ததொன்றை=(கூடஸ்தமாய், துருவமாய்,) சிறந்த நிர்க்குணபிரமரூபமான அட்சரத்தை—கரை செயற்கு அரிய ஆய=(யாவராலும்) நிக்கிரகித்தற்கசக்கியமாகிய—புலன்களை=சுரோத்திராதி இந்திரியசமூகங்களை—கடந்து=(தத்தம் சப்தாதிவிஷயங்களினின்றும்) நிவிர்த்திசெய்து--காண்பான்=(சமுசயமின்றித் தனதான்மரூபமாக) அறியாநிற்பவன்—அரச=அருச்சுனா—யானே=(பிரமரூபமாகிய) நானே;—என்னின் அன்னியம் என்னலாமோ=(அவனை) என்னினும் வேறென்றுசொல்லக்கூடுமோ? (கூடாது.)—எ-று. மற்று-அசைநிலை.

"அரச" எ-து, விளி. "காண்பானியானே" எனவொட்டுக. கூடம் எ-து, மாயாப்பிரபஞ்சம்; அதில்அதிஷ்டானமாகவிருப்பதால் கூடஸ்தம். துருவம்=நித்தியம். "உரைசெயற்கரிதாய்" எ-து, சப்தத்தின்சக்திவிருத்திக்குவிஷயமல்லாமையினாலும், "நெஞ்சினுணர்விடப்படாதாய்" எ-து, சமதமாதிசாதனரகிதவிட்சிப்தமனத்திற்கு விஷயமாகாமையினாலும்என்க. இங்கே, "புரையறக்கலந்து" என்றதுபோல, "நிலன்விண் காலெரி திசையெலாமேவியு நெடுஞ்சிலே புனை (௬)
யாகா" என்று வாசிட்டத்துங்கூறியிருப்பதுகாண்க.

[பகவானே நிர்க்குணோபாசகர், 'யானேயென்னினன்னியமென்னலாமோ' என்றுகூறிடில் ஸகுணோபாசகரை, 'யாரினுநல்லர்' என்றுகூறியது பொருந்துமாறெங்ஙனமென்னும் அருச்சுனனுடைய சங்கையைநிவாரணஞ்செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான்கூறுகின்றார்.

காரண மிறந்தொன்றிருங் காட்சியிற் படாததொன்றைச்
சேர்பவர் வருத்தம்வேறு செப்பிட லாவதன்று
லோர்வரி தாதான்வாழு முயிர்களா லாவதொன்றோ
வாரவர் பெருமைதன்னை யளவறுப் பவர்களேயார். (௪)

இ-ள். காரணம் இறந்து=(தனக்கு) ஒருகாரணமில்லாமல்—ஒன்றிற்கும் காட்சியில் படாததொன்றை=(அந்தரிந்திரிய,பகிரிந்திரியங்களுள்)ஓர்இந்திரியத்திற்கும்(தனதறிவில்)விஷயமாகவகப்படாததானநிர்விசேஷஅட்சரதத்துவத்தை—சேர்பவர் வருத்தம்=அடையாநிற்பவருடைய கிலேசமானது—வேறு செப்பிடலாவது அன்று=வேறொரு கிலேசங்களோடுசேர்த்துச்சொல்லலாவதன்று: (பின்னையோ அதிகதரகிலேசமாம்.)--ஓர்வு அரிது இதுதான்=(நேத்திராதிஇந்திரியங்களினால்) அறிதற்கரிய பிரமவிஷயமான இந்நிட்டைதான்—வாழும் உயிர்களால் ஆவதொன்றோ=(அகந்தை மமதைரூப)தேகாபிமானமுடையமநுடரால்(கிலேசமில்லாமல்)அடையாவதொன்றோ? (அன்று.)—(அடைந்திடின்,) அவர் பெருமைதன்னை=அவரது மகிமையை—ஐயா=அருச்சுநா—அளவு அறுப்பவர்கள் ஆர்=அளவையறுத்துக்கூறச்சமர்த்தர் யாவர் (ஒருவருமாகார்.)—எ-று.

ஸகுணோபாசகர்க்கும் சர்வவிஷயங்களினின்றுந் தமது மனத்தை நிவிர்த்திசெய்து சகுணப்பிரமத்திற்சேர்ப்பிப்பதுமுதலிய அதிககிலேசமோவுண்டு;ஆயினும், நிர்க்குணோபாசகர்க்குப்போல அதிகதரகிலேசமில்லை; இக்காரணத்தினாலேயே ஸ்ரீ-பகவான் ஸகுணோபாசகரை, "யாரினுநல்லர்" என்றார். ஸகுணோபாசகர்க்கும், நிர்க்குணோபாசகர்க்கும் மோட்சரூபமாகியபயன் ஒன்றேயாவதால் நிர்க்குணோபாசகரினும் ஸகுணோபாசகரிடத்திற்சிரேஷ்டத்வங்கூறுதல்கூடாது; அங்ஙனமாயினும், ஒரேபயனை அரியவுபாயத்தாலடையும்புருஷரைநோக்க எளியவுபாயத்தாலடையும்புருஷர் சிரேஷ்டராமென்பது பகவானது அபிப்பிராயம். முன்னே ஒன்பதாமத்தியாயத்தின் மூன்றாவதுசெய்யுளில் ஞானம், "அரிதன்றியது" என்றுகூறி இங்கே, "காரணமிறந்தொன்றிற்குங்காட்சியிற்படாததொன்றைச், சேர்பவர்வருத்தம்வேறுசெப்பிடலாவதன்று" என்றுகூறினது முன்னொடு பின் விரோதமாகின்றதேயெனின்? முன்னே,"அரிதன்று" எ-து, விவேகாதிசர்வசாதனசம்பந்நரானநிஷ்காமாதிகாரிக்கு. இங்கே, "அதிகதரகிலேசம்" எ-து, தேகாதிகளில் அகந்தை, மமதைரூப அபிமானமுடையசகாமபுருஷர்க்கு; ஆதலால், முன்னொடு பின் விரோதமின்மையறிக. (ச)

[எனதுபக்தராயினோர் எனது கிருபையினாலே முன்சொன்ன கிலேசமின்றியே மோட்சரூபமாகிய பயனையடையாநிற்பரென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றனர்.]

யாவர்கள் சிலவரெல்லா வினையுமென் கண்ணேவிட்டிட்
டியாவர்த மறிவென்பாலே யாக்குவா ரவர்கடம்மைச்
சாவது முதலாயுள்ள துயர்க்கட னின்றுந்தாங்கி
யாவர்க ளேனுங்காலஞ் சிறிதிலே யெடுக்கின்றேனேன். (௫)

இ-ள். யாவர்கள் சிலவர்=யாவர்சிலர்—எல்லாவினையும்=(நித்தியம், நைமித்திகம், சுவாபாவிகமுதலிய) சகலகர்மங்களையும்—என் கண்ணே விட்டிட்டு=(ஸகுணபரமேசுரனை)என்னிடத்தே அர்ப்பணஞ்செய்து—யாவர்—தம் அறிவு என்பாலே ஆக்குவார்=தமது சித்தத்தை(*அநந்நியரூபசமாதியோகத்தால்)என்னிடத்தேசஜாதியவிருத்திப்பிரவாகமுடையதாகப்பண்ணுவரோ—அவர்கள் தம்மை=(ஸகுணபிரமத்தின் சிந்தனையுடைய)அந்தப்புருஷரை--சாவதுமுதல் ஆய் உள்ள துயர்க் கடல் நின்றும் தாங்கி=மரணமாதியாயுள்ள துக்கசமுத்திரத்தினின்றுந்தாங்கி—காலம் சிறிதிலே=சிறிதுகாலத்திலுள்ளே—யாவர்களேனும்=யாவர்களாயினும்—நான் எடுக்கின்றேன்=(பரமேசுரனை) நான் உத்தாரம்பண்ணுகின்றேன்.—எ-று.

"என்கண்ணே,என்பாலே" என்னும் இரண்டிடத்தும் "என்" என்னுமொழிக்குப் பகவான் வாசுதேவன் அல்லது, நரசிங்க, இராம, வாமநரூபபரமேசுரன் அல்லது, பூர்வம் உம்மை இழிவுசிறப்பு. தரிசிப்பித்த விசுவரூபபரமேசுரன் எனப்பொருள்கொள்க. (௫)

[இவ்வாறு சகுணப்பிரமோபாசனையைத்துதித்து அச்சகுணப்பிரமோபாசனையை இப்போதுவிதிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

மெய்யுறவுன்னை யென்னிலேவைத்தா லென்னில்லே நின்
றியொன்றாதற், கையுறவில்லை யதுசெயமுடியாதாயினப் பியாசமே பயில்வாய், பொய்யறவதுவும் புரிகிலாயெனிலுன் வினைகளென் பொருட்டினாற்புரிவாய், செய்யுமவ்வினைக ளப்படிச்செயாயேல் வினைப்பயன் றவிரவேசெய்வாய். (௬)

இ-ள். மெய் உற=உண்மையாக (அந்நியமான சப்தாதிவிஷயங்களில் வையாமலென்றபடி.)—உன்னை=உனது சங்கற்பவிகற்பாத்மகமனத்தையும், நிச்சயாத்மகபுத்தியையும்—என்னிலே வைத்

---

*அநந்நியம்=பகவான்வாசுதேவனையன்றி அந்நியத்திற்பற்றின்மை. அநந்நியசமாதிரூபயோகத்தைச் சாஸ்திரங்களில் ஏகாந்தபக்தியோகமென்பர்.

தால் = (சகுணப்பிரமமான) என்னிடத்தே வைக்கில்—என்னில் வேறு இன்றி ஒன்றாதற்கு = (எனது கிருபையினால் தேகாந்தத்தில் ஆன்மஞானமடைந்து நிர்க்குண சுத்தப்பிரமமான) என்னில் வேறில்லாமல் அபேதரூபமாக நிவாசம்பண்ணுதற்கு—ஐயுறவு இல்லை = கிஞ்சின்மாத்திரமுஞ் சமுசயமில்லை.—[இப்போது கூறியபடி ஸகுணோபாசனையில் அசக்தபுருஷனுக்குச் சுகமவுபாயங்களருளிச்செய்கின்றார்.] அது செயமுடியாதாயின் = சகுணப்பிரமமான என்னில் சித்தத்தைஸ்திரமாகச் செய்வதுமுடியாவிடின்—அப்பியாசமே பயில்வாய் = * அப்பியாச ¶ யோகத்தையே அடிக்கடி பழகுவாய்;—பொய் அற அதுவும் புரிகிலாய் எனில் = உண்மையாக அவ்வப்பியாசமுஞ்செய்யச் சக்தனாகாயென்னில்—உன் வினைகள் = உனது (காரணங்களாற்செய்யும்) கர்மங்களை—என் பொருட்டு உஞல் புரிவாய் = (பரமேசுரனுன) எனதுசந்தோஷத்தின்பொருட்டான ‡ பஜனரூபகர்மங்களாகவேசெய்வாய்;—செயும் அவ்வினைகள் = செய்யாநிற்கும் அக்கர்மங்களை—அப்படிச்செயாயேல் = அங்ஙனஞ்செய்ய உனக்குச் சக்தியில்லையாயின்,—வினைப்பயன் தவிரவே செய்வாய் = (என்னைச்சரணமடைந்து மனத்தைவசமாக்கிச்) சர்வகர்மங்களின்பயனைத்தியாகஞ்செய்வாய்.—எ-று.

* அப்பியாசம் = சவர்ணமுதலியதாரணமயம் அல்லது, பாஷாணமயமான விஷ்ணு, சிவன் முதலியோர்களின் வாஹ்யபிரதிமைமுதலிய ஆலம்பனத்தில் சர்வஇடங்களினின்றுமீளும்படியாகப்பண்ணிய சித்தத்தை மறித்துமறித்து ஸ்தாபனம்பண்ணுவது;

¶ அவ்வப்பியாசபூர்வகமான சமாதிரூபம் யோகமாம்.

‡ பஜனரூபகர்மம் சாஸ்திரத்தில் ஒன்பதுபிரகாரமாகக்கூறியிருக்கின்றது. சுலோகம்-[illegible]

இ-ள். க - சர்வத்திரவியாபகமான விஷ்ணுபகவானது இராமகிருஷ்ணுதிநாமங்களைச்சிரவணஞ்செய்வது. உ-அவ்விஷ்ணுவின் நாமங்களைத் தனதுமுகத்தால் சொல்லுவது. ௩ - தன்றமனத்தால்விஷ்ணுவைச் சர்வதா ஸ்மரணஞ்செய்வது. ௪ - விஷ்ணுவின்பாதங்களைச் சேவிப்பது. ௫ - சந்தனம், அட்சதை, புஷ்பம், தூபம், தீபமுதலிய பதார்த்தங்களால் விஷ்ணுவை அர்ச்சிப்பது. ௬ - மனோவாக்குக்காயங்களால் விஷ்ணுவினிடத்தே நமஸ்காரரூபமான வந்தனஞ்செய்வது. ௭ - விஷ்ணுவின் தாசபாவஞ்செய்வது. ௮ - விஷ்ணுவின் சிநேகபாவஞ்செய்வது. ௯ - விஷ்ணுவினிடத்தே சரீரரூபமானஆன்மாவை அர்ப்பணஞ்செய்வது.—எ-று. சர்வத்திரவியாபக

"வினைப்பயன்றவிரவேசெய்வாய்" என்றதன்றாற்பரியம்; அந்தரியாமிரூபமான ஈசுரனதுபிரேரணையினால் நாம் கர்மஞ்செய்கின்றோம், கர்மங்களின் திருஷ்டாதிருஷ்டமானபயன் பரமேசுரனது அதீனமாமென்னும் இப்படிப்பட்ட [ஸா] பாவத்தை என்னிலாரோபித்துப் பலத்தின்இச்சாத்தியாக பூர்வகமான கர்மஞ்செய்வதால் எனது கிருபையினால் கிருதார்த்தனுவாயென்பது. (௯)

[பூர்வம் அதிகாரிகளின்பேதத்தால்விதித்த ஸகுணபிரமோபாசனை, அப்பியாசயோகம், பாகவததர்மம், கர்மபலத்தியாகமென்னும் நான்குசாதனங்களுள்ளே, தியாகரூபமான சாதனத்தின்கண்ணேயே ஏனையசாதனங்கள்யாவுமடங்குமாதலால் அதன்கண் அதிகாரிகளைப் பிரவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் அதனைத் துதிசெய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அத்தி ஞானம் வினையினைதனினு
மெய்த்தியான மிகுமதின் மேலதாம்
வித்தி னூய வினைப்பயன் விடுதல்
இத்த சாந்தி யதற்பின் செறியுமால். (௰)

இ-ள். வினையின் = அப்பியாசத்தினும்,—ஞானம் அத்தி = ஞானமேமேலாகவுடையதாம்;—அதனினும் = அந்தஞானத்தினும்—மெய்த்தியானம் மிகும் = மெய்ம்மையானதியானமானது மேலாம்;—அதின் = அந்தத்தியானத்தினும்—வித்தின் ஆய வினைப்பயன் விடுதல் மேலதாம் = ஜநாந்திநற்குவித்தாகிய கர்மபலத்தியாகஞ்சிரேஷ்டமாம்;—அதன் பின் = அந்தத்தியாகத்தின்பின்னர்—இத்த சாந்தி செறியும் = சம்சாரத்தின்உபசமரூபமான சாந்தி பொருந்தாநிற்கும்.—எ-று.

மானவிஷ்ணுவின் பாதசேவனம், அர்ச்சனம் நேரே கூடாதாயினும், [illegible]
சுலோகம்- [illegible]" என்னும்
[illegible] சாஸ்திரவசனத்தில் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுரூபங்கூறியிருக்கின்றன; சுவர்ண முதலியதாரணமயம், பாஷாணமயம் ஆகியபிரதிமைமுதலியவை விஷ்ணுவின் அருவுருவம்; அச்சங்கியாதியின் அல்லது, விஷ்ணுவின்பிரதிமை யின்பாதசேவனமும், அர்ச்சனமும் கூடுமென்று கொள்க.

"வினை" எ-து, ஞானத்தின்பொருட்டுச்செய்யாநிற்கும் சிரவணத்தினப்பியாசத்தை. "ஞானம்" எ-து, சிரவணத்தினாலும், மனனத்தினாலுமுண்டாகும்ஆன்மவிஷயமானநிச்சயத்தை. சிரவணஞானமும், மனனஞானமும்நிதித்தியாசனவாயிலாக ஆன்மசாட்சாத்காரத்துக்கேதுவாம். நிதித்தியாசனரூபமானதியானமோ நேரே ஆன்மசாட்சாத்காரத்திற்கேதுவாம்; ஆகலின், ஞானத்தினும் தியானமானது சிரேஷ்டமென்றனர்; இவ்வாற்றால், தியானமானது சர்வசாதனங்களினுஞ்சிரேஷ்டமாயினும் அஞ்ஞானியினாற்செய்யாநிற்கும் கர்மபலத்தியாகமானது அவ்வஞ்ஞானிக்கு அந்தத்தியானத்தினும் சிரேஷ்டமாம்; இவ்வபிப்பிராயங்கொண்டே ஸ்ரீ-பகவான் கர்மபலத்தியாகத்தைத்துதிசெய்தனர். "சித்தசாந்தியதற்பின்செறியுமால்" எ-து, தியானத்தினும் கர்மபலத்தியாகமானது சிரேஷ்டமென்பதற்கேது கூறினது. இச்சீவரின் இருதயத்துள்ளசர்வகாமங்களும் எந்தக்காலத்தில்விடப்பட்டனவோ அந்தக்காலத்திலேயே அவர் அமிர்தராய் இத்தேகத்தின்கண்ணே பிரமபாவத்தையடையாநிற்பரென்னும் இது முதலியசுருதிவசனங்களால் சர்வகர்மங்களின்தியாகத்திற்கு மோட்சசாதனத்தன்மை அறியப்படுகிறது. இக்கீதாசாஸ்திரத்திலும் ஸ்திதப்பிரக்ஞனுடையலட்சணத்தில், "அகிலந்தருவாவினையுநீக்கி" என்னும்வசனத்தால்ஸ்ரீ-பகவானும் சர்வகாமங்களின்தியாகத்திற்கு மோட்சசாதனத்தன்மைஅருளிச்செய்தனர். எப்படியும், சுருதியிலும் ஸ்திதப்பிரக்ஞனுடையலட்சணத்திலும்சர்வகாமங்களின்தியாகத்தையே மோட்சத்தின்சாதனத்தன்மையதெனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கர்மபலத்தியாகத்தைமோட்சசாதனத்தன்மையதாகக்கூறப்படவில்லை; அப்படியாயினும், கர்மபலம் காமரூபமேயாம்; ஆதலால், கர்மபலத்தியாகமும் காமத்தியாகமே; அக்காமத்தியாகரூபமான சாமான்யதர்மத்தைக்கொண்டே ஸ்ரீ-பகவான் கர்மபலத்தியாகத்தைக் காமத்தியாகமாகத்துதித்தனர்; இஃதெதுபோலுமெனின்? பூர்வம் அகஸ்தியரென்னும்ஒருபிராமணர்சமுத்திரத்தைப்பானஞ்செய்ய அந்தப்பிராமணத்வசாமான்யதர்மங்கொண்டு இக்காலத்துள்ள பிராமணரும் அபரிமிதபராக்கிரமமுடையராகத்துதிக்கப்படுவதுபோலுமென்க. இச்செய்யுளின்மூலசுலோகத்திற்கு, நிதித்தியாசனரூபாப்பியாசத்திலும் சிரவண,மனனஜந்யபரோட்சஞானம் சிரேஷ்டம்; அந்தப்பரோட்சஞானத்திலும் விஷ்ணுவின்நாமசிரவண கீர்த்தனரூபத்தியானம் சிரேஷ்டம்; அந்தத்தியானத்திலும் கர்மபலத்தியாகம் சிரேஷ்டம்; தியாகத்தி

ன்பின்னர்த்தடையின்றியேசித்தசாந்திமுதலியவற்றின்வாயிலாகமோட்சரூபமானசாந்தி அடையப்படும். எப்படியும்நிதித்தியாசனரூபாப்பியாசத்தைநோக்கப் பரோட்சஞானம் புறச்சாதனம்; அந்தப்பரோட்சஞானத்தைநோக்கச்சிரவணகீர்த்தனரூபத்தியானம்புறச்சாதனம்; அந்தத்தியானத்தைநோக்கக் கர்மபலத்தியாகம்புறச்சாதனமாம்; ஆகலின், உட்சாதனங்களினும் புறச்சாதனங்களில் சிரேஷ்டத்தன்மை கூடாது; அப்படியாயினும், உட்சாதனங்களினும் புறச்சாதனங்களையனுஷ்டிப்பதெளிதாவதால் ஸ்ரீ-பகவான் வாகியசாதனங்களில் அதிகாரிகளைப்பிரவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டே வாகியசாதனத்தில் சிரேஷ்டத்தன்மையருளிச்செய்தனரென்றுபொருள்கூறுவாருமுளர். (எ)

[மந்தாதிகாரிக்கு நிர்க்குண அட்சரபிரமோபாசனைஅடைதற்கரியதாதலால் எளியதானஸகுணபிரமோபாசனைவிதித்து அச்சகுணப்பிரமோபாசனைசெய்வதிலும் அசமர்த்தபுருஷர்க்கு அவ்வவர்விருப்பத்தின் தாரதம்மியத்திற்கேற்க வேறேயும் அப்பியாசமுதலிய மூவகைச்சாதனங்களை விதித்தோம்; அங்ஙனம் விதித்த சர்வசாதனங்களும் நிர்க்குணபிரமவித்யாரூபமான பலனையடைதற்பொருட்டே. "காரணமிறந்தொன்றிற்கு காட்சியிற்படாதகொன்றைச்சேர்பவர்வருந்தம்வேறுசெப்பிடலாவதன்றால்" என்பதுமுதலியவசனங்களால் நிர்க்குணபிரமோபாசனையை நிந்தித்தது ஸகுணபிரமோபாசனையைத் துதித்தற்பொருட்டேயல்லாமல் நிஷேதித்தற்பொருட்டன்று; நிர்க்குண அட்சரபிரமோபாசகனே வாஸ்தவமாக யாரினும் நல்லனென்பதெனக்கபிமதம்; ஆதலால், நீயும் அதிகாரத்தைச் சம்பாதித்து நிர்க்குணபிரமத்தை அறிந்தவர்களுடையஞானத்தையும், அவரது சுபாவத்தையும் அநுசரிப்பாயாகவென்று அவற்றைப் போதிப்பவராய் அந்நிர்க்குணபிரமோபாசகனை ஸ்ரீ-பகவான் துதிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

இருவகையுயிர்க்கு மினியனாயின்பத் துன்பமியா னென்ன
தென்றலியா, தொருபொருளாலுங் குறைவுபாடின்றி யுள்ளமு
மொருவழிப்படாப், பொருவருந்துணிவுங் கருணையும் புரிந்து
புலன்றெறி யுணர்வையென்பாலே, மருவிநின்றொழுகு மியோகி
யென்பவன்றானென் மன்னமற் றெனைக்குமேவினியான். (அ)

இ-ள். இருவகை உயிர்க்கும் இனியனாய் = ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான இருவகைப்பிராணிகட்கும் சிநேகமுடையவனாய்—இன்பம் துன்பம் யான் எனது என்று அறியாது = இதுசுகம், இது துக்கம், இந்தியான், இதென்னதென்று (தனக்கன்னியமாக) நன்றையு மறியாமல்—ஒருபொருளாலும் குறைவுபாடு இன்றி = (சரீரஸ்திதிக்குக்காரணங்களான அந்நவஸ்திரமுதலானபதார்த்தங்களுள்,) எந்தப் பதார்த்தங்களாலும் இலம்பாடில்லாமல் (அவற்றின் பேறிழவுகளிற் சந்தோஷமுடையவனென்றபடி.)—உள்ளமும் ஒருவழிப் படர = சித்தமும் ஒரேவழியிற்செல்ல (சமாதியுள்ளவனென்றபடி.)—பொருவு அரும் துணிவும் கருணையும் புரிந்து = ஒப்பற்ற ஆன்மாவின்கண் (அசங்கிதான்மாவென்னும்) திடநிச்சயமும், (அவ்விப்பிராணிகளிடத்துத்) தயையும் விரும்பி (உடையவனென்றபடி.)—புலன் தெரி உணர்வை = (இந்திரியவாயிலால்) விஷயங்களையாராயும் (நிச்சயரூபமான) புத்தியை—என்பாலே = (சுத்தப்பிரமமான) என்னிடத்தே—மருவி நின்று ஒழுகும் = அர்ப்பணஞ்செய்து சஞ்சரியாநிற்கும்—யோகி என்பவன் காண் = யோகியென்பவனே கண்டாய்—மன்ன = அருச்சுனா—எனக்கு = (பரமேசுரனான) எனக்கு—வேறு இனியான் = அத்தியந்தப்பிரியன்.—எ-று. மற்று-அசைநிலை.

மருவியென்னுந்தன்வினை மருவுவித்து என்னும் பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. அத்தியந்தப்பிரியன் எ-து, பகவானது ஆன்மசொரூபமாகலின். (௧௪)

[இதுவுமது.]

உலகமுந்தானும்வேறிலாமையினற் றானொரு பொருட்கு மஞ்சாதே, யலகிலாவுயிர்கட் கினியனாதலி னவைகளுந் தன்னையஞ்சாதே, புலவரானவர்கள் புகழ்வெகிழ்வான் பொருமையு மயக்கமுங்களிப்பு, மிலகிடாநெஞ்சத் தியோகியென்பவன்காணரியானெனக்கு நவேயினியான். (௧௫)

இ-ள். உலகமும் தானும்—வேறு இலாமையினால் = அந்நியமாக இல்லாமையினால்—தான் ஒரு பொருட்கும் அஞ்சாதே = தான் எந்தப்பிராணிகட்கும்பயப்படாமலும்,—அலகிலா உயிர்கட்கு = எண்ணிறந்தபிராணிகளிடத்தும்—இனியன் ஆதலினால் = சிநேகமுடையனாதலால்—அவைகளும் தன்னை அஞ்சாதே = அவ்வெண்ணிறந்த பிராணிகளும் தன்னைக்குறித்துப்பயப்படாமலும்—புலவரானவர்கள் புகழ்வெ நிகழ்வான் = அறிஞராயினோர் துதிக்கும்படிநிகழ்பவனாய்—*பொருமையும் ¶மயக்கமும் ‡களிப்பும்—இலகிடா நெஞ்சத்து = நிகழாத சித்தமுடைய—யோகி என்பவன் = யோகியென்பவனே—அரியான் எனக்கு வேறு இனியான் = பிரியமுடைய யாவரினும் (பரமேசுரனான) எனக்கு அத்தியந்தப்பிரியன்.—எ-று.

முன்னையகாரங்கள் இரண்டும் எண்ணுப்பொருளன. பின்னையது ஈற்றசை. காண்-முன்னிலையசை.

[இதுவுமது.]

ஒன்றினுமாசை யின்றியிந்தியங்க டம்வழி யொழுகிடாதொருக்கி, நன்றியினோடு தீங்கினிநெறிந்து நல்வினை தீவினை துறந்து, பொன்றினுநோவுற் றழுதல்செய்யாதே பூரித்தல் வாடுதலின்றி, யென்றுமுன்னிறந்த பொருட்கிரங்காதே வரும்பொருட் கிச்சைசெய்யாதே. (௧௬)

இ-ள். ஒன்றினும் ஆசை இன்றி = (தாமே வந்தடையாநிற்கும் போகசாதனங்களுள்ளே) எவற்றினும் ஆசையில்லாமல்—இந்தியங்கள் தம்வழி ஒழுகிடாது ஒருக்கி = இந்திரியங்களின்வழியே தான் போகாமல் (அவற்றைத்) தன்வசமாக்கி—நன்றியினோடு தீங்கினின் நெறிந்து = (ஒருவன்செய்யும்) உபகார அபகாரங்களில் ஒருமனமாய்—நல்வினை தீவினை துறந்து = (சுகதுக்கங்களைப்பயவாநிற்கும்) புண்ணிய பாப கர்மங்களைப்பரித்தியாகஞ்செய்து—பொன்றினும் நோவுற்று அழுதல் செய்யாது = (தேகமானது) பொன்றும்படிவரினும் துன்புற்றிரங்காமலும்—பூரித்தல் வாடுதல் என்றும் இன்றி = (பிரியவஸ்துவையடைந்தவிடத்துச்) சந்தோஷித்தலும், (அப்பிரியவஸ்துவையடைந்தவிடத்துக்) கிலேசித்தலும் எப்போதுமில்லாமல்—முன்பு இறந்த பொருட்கு இரங்காது = முன்னேயிறந்துபோன இஷ்டவஸ்துவி(ன் வியோகத்தி)ற்கு இரங்காமலும்,—வரும் பொருட்கு இச்சை செய்யாது = இனி வாராநிற்கும் இஷ்டவஸ்துவி(ன் சையோகத்தி)ற்கு இச்சைசெய்யாமலும்—எ-று. (௧௭)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

இகழ்பவர் நட்டாரென்ப தின்றியே யின்பதுன்பம்
இகழ்வ மானமானந் தீதமோ டுழலின்றிமை

* பொறாமை = பிறர்க்கு லாபம்வந்தவிடத்து அசகியாமை.
¶ மயக்கம் = பயமுதலியநிமித்தத்தாலுளதாகும் சித்தவிட்சேபம்.
‡ களிப்பு = தனக்கு லாபம்வந்தவிடத்து உற்சாகம்.

புகழ்பழி யிவற்றுளொத்துப் பொருந்திவா ழிடமொன்றின்றி
நிகழ்தரு மியோகிகண்டாய் மற்றெனக் குரியநீரான். (௧௧)

இ - ள். இகழ்பவர் நட்டார் என்பது இன்றியே [illegible] மித்திராமித்திரர்களிடத்துச்சமமாய்—இன்பம் துன்பம்—சுகதுக்கம்,—நிகழ் மானம் அவமானம்=(கர்மவசத்தால்) தோன்றுவனவான மானவமானம்,—நிதமொடு அழலின் தீமை=சீதோஷ்ணம்,—புகழ் பழி=ஸ்துதி நிந்தை—இவற்றுள் ஒத்து=இவைகளில் துல்லியனாய்—பொருந்தி வாழ் இடம் ஒன்று இன்றி=பொருந்தி வாசம்பண்ணாநிற்கும் ஸ்தானம் (நியமமாக) ஒன்றில்லாமல்—நிகழ் தரும் யோகி கண்டாய்=சஞ்சரியாநிற்கும் யோகியே கண்டாய்—எனக்கு உரிய நீரான்=(பரமேசுரனை) எனக்கு அத்தியந்தப்பிரியன்.—எ-று.

ஏ, மற்று-அசைநிலைகள். இவ்விரண்டுசெய்யுட்களும் ஒரு தொடர். (௧௧)

[ஜீவன்முத்தரான பரமஹம்ஸஸந்நியாசிகளின் இலக்கணமாகக் கூறிப்போந்த தர்மங்களைச் சபலமாக உபசம்மரிக்கின்றார்.]

செயத்தகு வதுவுமாகிச் சேர்ந்தவர் செல்லநிர
வுயக்கொடு போவதாய பொருளையா னுரைத்தவண்ணா
மியற்பட வுணர்கிற்பாருக் கியான்மிக வினியனென்றான்
மயக்கற வொருவரானு மறிவரி தாயமாயோன். (௧௨)

இ - ள். செயத் தருவதுவும் ஆகி=பிரயத்தனத்தாற்சம்பாதிக்கத்தக்கதுமாய்—சேர்ந்தவர் செல்லல் நிர உய=அடைந்தோர் சம்சாரதுக்கநீங்கிஉய்யும்படிக்கு—கொடுபோவது ஆய பொருளை=அதினின்றும் முத்தியிற்கொண்டுபோவதாகிய (முற்கூறிவந்த தர்மரூபமான) அமிர்தத்தை—யான் உரைத்த வண்ணம்=யான் அருளிச்செய்தபடியே—இயற்பட=(தமக்குச்) சுபாவமாகப்பொருந்த—உணர்கிற்பாருக்கு=(சிரத்தையோடும் பிரயத்தனத்தால்) அறிந்து சம்பாதியாநிற்கும் (முமுட்சுக்களாகிய) பக்தஜனங்களுக்கு—யான் மிக இனியன் என்றான்=(பரமேசுரனாகிய) நான் அத்தியந்தப்பிரியனென்றருளினார்;—மயக்கு அற ஒருவரானும்=(தாம் அருளினாலல்லது) மயக்கமற யாவொருவராலும்—அறிவு அரிது ஆய மாயோன்=அறிதற்கரிதாகிய (உருவமுடைய) ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

தர்மம் எ-து, இருவகையுயிர்க்குமினியன்" என்றதுமுதலியகுணங்களை. அமிர்தம் எ-து, மோட்சரூபமான அமிர்தத்திற்கு அவைசாத

னமாவதால், அல்லது அமிர்தம்போல அநுபவஞ்செய்ய யோக்கியமாவதாலென்க. "உணர்கிற்பாருக்கியான்மிகவினியன்" என்றிச்செய்யுளில் அருளிச்செய்தபகவானுடைய வசனமானது, "அன்னவனல்லனொடக்கவனுக்கே, நன்னலனுருவனானும்" என்று முன்னேழாமத்தியாயத்தில்பதின்மூன்றாவதுசெய்யுளால் குறிப்பித்தபொருளின் உபசம்மாரரூபமாம்; ஆதலால், சோபாதிகமான சகுணப்பிரமத்தியானத்தின்பரிபக்குவத்தின்பின்னர் நிருபாதிகமானநிர்க்குணப்பிரமத்தைச்சிந்தனஞ்செய்பவனும், பிராணிகளைத் துவேஷியாமைமுதலிய குணங்களோடுகூடினவனுமாய் நிரந்தரம் சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனஞ்செய்யாநிற்கும் உத்தமாதிகாரிக்கு வேதாந்தவாக்கியங்களின்பொருளாகிய தத்துவசாட்சாத்காரம் அவசியமாக வுண்டாகாநிற்கும்; அந்தத்தத்துவசாட்சாத்காரத்தால்அவசியமாகமுக்திஅடையப்படுமென்பது உடாசஞகாண்டரூபமான இம்மத்தியஷட்கத்தாற் சித்தித்தது. (௧௨)

௧௨-வது, பக்தியோகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௨-க்கு திருவிருத்தம்-௩௩௦.

௧௩-வது, க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞவிபாகயோக வத்தியாயம்.

[பூர்வம் முதல் அத்தியாயந்தொடங்கி ஆறாமத்தியாயபரியந்தமானபிரதமஷட்கத்தில் துவம்பதார்த்தநிரூபணமும், ஏழாமத்தியாயந்தொடங்கிப் பன்னிரண்டாமத்தியாயபரியந்தமான துவிதியஷட்கத்தில் தற்பதார்த்தநிரூபணமுஞ்செய்து இப்போது அந்தச்சோதிதத் துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதரூபமான மஹாவாக்கியத்தின்பொருளை அருளிச்செய்பவராய்த் தத்துவஞானத்தைப் பிரதானமாகவுடைய பதின்மூன்றாமத்தியாயந்தொடங்கிப் பதினெட்டாமத்தியாயபரியந்தமானதிருதியஷட்கம் ஸ்ரீ-பகவான்கூறத்தொடங்கினர்.]

விடப்படு பறைமுடி யரங்கின்மிசை யேறி
நடப்பயிலு நாயகன் மதித்துமிகு ஞானஞ்
சடம்படு பிணிப்பிறவி யென்றிவை தரிக்கு
முடம்பொடுயி ரானவை யுரைத்தருள லுற்றான். (௧)

இ-ள். விடம் படு பஃறலை முடி = விஷம்பொருந்தியகாளிங்கனென்னும் பாம்பின்முடியாகிய — அரங்கின் மிசை ஏறி = சபையின் மீதேறி — நடம் பயிலும் நாயகன் = நடனஞ்செய்யும் ஸ்ரீ-பகவான் — மறித்தும் = மீண்டும் — மிகும் ஞானம் = மேலான ஞானமும், — சடம் = ஜடமும், — படு பிணி = உண்டாகாநின்றபிணியும், — பிறவி என்று இவை தரிக்கும் = ஜநநமும் என்ற இவைகளைத்தரித்திருக்கும் — உடம்பொடு உயிரானவை = க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் இவைகளை — உரைத்தருளல் உற்றான் = (இதில்) அருளிச்செய்யத்தொடங்கினர், — எ-று.

முன் ஏழாமத்தியாயத்தில் அபரை, பரையென்னும்பெயரிய இருவகைப்பிரகிருதிகளை க்ஷேத்திரரூபமாகவும், க்ஷேத்திரக்ஞரூபமாகவும் குறிப்பித்திருத்தலின், "மறித்தும்" என்றார். "உடம்படுபிணிப்பிறவி யென்றிவைதரிக்குமுடம்பு" என்றமையின், சுகதுக்காதி சம்சாரம் அவித்தியாகற்பிதமான அநான்மவஸ்துவுக்கேயல்லாமல் ஜீவான்மாவுக்கின்றென்பது பெறப்படுகின்றது. (க)

[இப்பதின்மூன்றாமத்தியாயத்தில் தத்துவஞானம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. பூர்வம்பன்னிரண்டாமத்தியாயத்தில்நாந்தாஞ்செய்யுளில், "சாவதுமுதலாயுள்ளதுயர்க்கடனீ ஏறுந்தாங்கி, யாவர்க்குமீனுங் காலஞ்சிறிதிலேயெடுக்கின்றேனன்" என்று ஸ்ரீ-பகவானால் பிரதிக்ஞைசெய்யப்பட்டது. அதுவும் பிரமஞானத்தாலல்லாமற்கூடாது; ஆகலின், அந்தத் தத்துவஞானம் உபதேசித்தற்பொருட்டுப் பிரகிருதிபுருஷவிவேகமென்னும் இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றனர். ஏழாமத்தியாயத்தில் அபரை, பரையென்று இரண்டுரூபமாகக்கூறப்பட்ட எந்தப்பிரகிருதிகளின் அவிவேகவசத்தால் சேதனத்தின் அம்சமானது ஜீவபாவமடைந்துசம்சாரியாயிற்றோ, எந்தப்பிரகிருதிகளினின்றுமே ஜீவர்க்கு *உபபோகார்த்தம் பரமேசுவரருக்குச் சிருஷ்டியாதிகளின் பிரவிர்த்தியுண்டாயிற்றோ அந்தப்பிரகிருதிகளிரண்டுமே க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்ஞன் என்னுமொழிக்குப்பொருளாம். ஒன்றற்கொன்று பின்னமான அந்தப்பிரகிருதிகளை உள்ளபடிநிரூபிப்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் அருச்சுனனுக்கு விரித்துக்கூறுகின்றார்.]

உடம்பென வுரைப்பதுயி ருண்பவைக ளெல்லா
மிடம்பட விளைப்பதெதிர் காணுறு மீதாற்

*உபபோகம் = போஜநாதிஜந்நியசுகாநுபவம்.

றிடம்படவு மற்றிது தெரிந்துணரு மெய்யைக்
கடம்படு முயிர்ப்பொரு ளெனப்பகர்வர் கற்றோர். (உ)

இ-ள். (அருச்சுனா) உயிர் உண்பவைகள் எல்லாம் = உயிரால் அநுபவிப்பவைகளான சுகதுக்கபோகங்கள்முழுதையும் — இடம்பட விளைப்பதால் = (பூமிரூபமானக்ஷேத்திரம்போல) விசாலமாகவுண்டாக்குவதால் — எதிர் காணுறும் ஈது = எதிரேகாணப்படுகின்ற இச்சரீரமானது — உடம்பு என உரைப்பது = க்ஷேத்திரமென்றுசொல்லப்படுகிறது; — இடம்படவும் = (சாமான்யமாகவும்,) விசேஷமாகவும் — மற்று இது தெரிந்து உணரும் மெய்யை = இச்சரீரரூபமான க்ஷேத்திரத்தை ஆராய்ந்தறியுஞ்ஜீவான்மாவை — கடம் படும் உயிர்ப் பொருள் என = (போகாயதநமென்னும்) இந்தக்ஷேத்திரத்தின்கட்பொருந்தியபோக்தாவானக்ஷேத்திரக்ஞனென்று — பகர்வர் கற்றோர் = கூறுகிற்பர் அவ்விரண்டையுமறிந்தபெரியோர். — எ-று.

ஆல் உருபு பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. "உயிருண்பவைகளெல்லாமிடம்படவிளைப்பதால்" எ-து, உடம்பை க்ஷேத்திரமென்றதற்குக்காரணங்கூறினது. "இடம்படவும்" என்றதால், சாமான்யமாகவறிவது மநுடனாகவும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. சாமான்யமாகவறிவது மநுடனானென்பது, விசேஷமாகவறிவது உபதேசத்தினால், "இதுதனைமிகுசெய்த்தோரீ தென்பிவை யுளவுயிர்ப்பாய்ப், பொதுவிய வாதமிங்கே யகமெனல் பொருந்திற் றெங்கே" என்றுபகுத்தறிவது. (உ)

[இவ்வாறு தேகேந்திரியாதிரூபக்ஷேத்திரத்தின்விலட்சணமான சொப்பிரகாசக்ஷேத்திரக்ஞனை அருளிச்செய்து க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் ஜீவான்மாவினது அசம்சாரியாகியபரமான்மாவோடுகூட ஏகத்வரூபமானபாரமார்த்திகசொரூபத்தை ஸ்ரீ-பகவான் இனிஅருளிச்செய்கின்றார்.]

மன்னவுடல் யாவையினு மன்னியறி வாய்நின்
றுன்னுமுயி ரியாவிலவை யிரண்டினையு மோர்காற்
றன்மையினி னியாதறியு மற்றதனை ஞான
மென்னவுணர் வாயிது வெனக்குமிசை வாமால். (ந)

இ-ள். மன்ன = அருச்சுனா — உடல் யாவையினும் = (முன்சொன்ன) தேகேந்திரியாதிசங்காதரூபமான சர்வக்ஷேத்திரங்களிலும் — மன்னி அறிவு ஆய் நின்று = (அதிஷ்டானமாகப்) பொருந்திச்சொப்பிரகாசசைதந்நியமாய்நின்று — உன்னும் உயிர் = (அந்தக்ஷேத்திரத்

தை யான், எனதென்று) கருதுகிற்கும் க்ஷேத்திரக்ஞன்—யான்=(அத்துவிதியபிரமரூபமான) நானே; (க்ஷேத்திரக்ஞனிடத்து அவித்தையினால் ஆரோபிதமான கர்த்திருத்வ, போக்திருத்வாதிதர்மங்களைப்பரித்தியாகஞ்செய்து அத்துவிதியபரமாத்மரூபஞக அந்தக்ஷேத்திரக்ஞனை அறிதியென்பதுகருத்து.)--இவை இரண்டினையும்=க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் இவ்விரண்டினையும்—ஓர்கால்=ஓர்பொழுது—தன்மையினின் யாது அறியும்=(அவற்றின்) றன்மைகளோடும் யாதொன்றறியுமோ--அதனை=அதனையே--ஞானம் என்ன உணர்வாய்=(அவித்தையின்விரோதியான) ஞானமெனநீ அறியக்கடவாய்;—இது எனக்கும் இசைவு ஆம்=இது தத்துவமஸியாதி சுருதிசம்மதமாவதுமன்றி (பரமேசுரனை) எனக்கும் சம்மதமாம்.—எ-று.

மற்று, ஆல்-அசைநிலைகள். "உடல்" எ-து, பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தமானசரீரங்களை. "ஓர்கால்" எ-து, சமாதிகாலையிலென்றவாறு; ஆராயுங்காலையிலெனினுமாம். மாயையினால் கற்பிதமாகலின், க்ஷேத்திரமானது இரச்சுசர்ப்பம்போலமித்தியாரூபம்: க்ஷேத்திரரூபமானமித்தியாரூபத்திற்குஅதிஷ்டானமாகலின், க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் ஆன்மா பரமார்த்தசத்தியம்என்பனஇரண்டின்றன்மைகளாம். அந்த ஞானமே மோட்சசாதனமாவதால் பரமேசுரனைஎனக்கு ஞானரூப மார்க்கச்சம்மதமாமென்பார், "இதுவெனக்குமிசைவாம்"என்றார்: இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், இந்தஞானத்தின்வேறான லௌகிக, வைதிக ஞானங்கள்முழுவதும் அவித்தைக்குவிரோதிகளாகாமையின், அஞ்ஞானங்களாமென்பது பெறப்படுகின்றது. (௩)

[பூர்வம் இரண்டுசெய்யுட்களால் சங்க்ஷேபமாகவருளிச்செய்த பொருளை இனிவிஸ்தாரமாகஅருளிச்செய்தற்பொருட்டுஸ்ரீ-பகவான் கூறுகின்றார்.]

மற்றிவ்வுட றன்னின்வர வுங்குணமும் வந்தாங்
குற்றமை விகாரமு முயிர்த்தொகுதி தானு
நற்றவர்கள் வேறுபட வோதினர்க ளானுஞ்
சொற்றொகையி னாலிவை சுருங்கமொழி வன்கேள். (௪)

இ-ள். மற்று இவ்வுடல்தன்னின் வரவும்=தேகேந்திரியாதிஜடவர்க்கரூபமான இந்தக்ஷேத்திரத்தினது உற்பத்தியும்,—குணமும்=(ஜடம், திருசியம், பரிச்சின்னமுதலியசுபாவமும், இச்சை, துவேஷமுதலிய) தர்மமும்,—வந்தாங்கு உற்றமை விகாரமும்=உற்பன்னமாய் (அந்தக்ஷேத்ரமானது) பொருந்தாநிற்கும் (இந்திரியமுதலிய) விகாரங்களும்,—உயிர்த் தொகுதிதானும்=க்ஷேத்திரக்ஞனதுசொப்பிரகாசைதந்நியாநந்தசுபாவமும், உபாதியினாற்செய்யப்பட்ட யர்தொகு சக்திரூபமானபிரபாவமுண்டோ அந்தப்பிரபாவமும்,—நல் தவர்கள் வேறுபட ஓதினர்கள்=நல்ல தவத்தினையுடைய வசிஷ்டர்முதலிய ரிஷிகள் (யோகசாஸ்திரங்களில் தாரணை, தியானாதிகட்குவிஷயமாக) நாநாப்பிரகாரமாகக்கூறினர்,—நானும்=(பரமேசுரனை) நானும்—சொல்தொகையினால்=தொகுத்தசொற்களால்—இவை சுருங்க மொழிவன் கேள்=(முற்கூறிய) இவைகளைச்சங்க்ஷேபமாகக்கூறுகின்றேன் நீகேட்பாய்.—எ-று. ஆங்கு-அசைநிலை. (௪)

[இவ்வாறு க்ஷேத்திரசொரூபம், க்ஷேத்திரக்ஞசொரூபம்அறிவதில் அருச்சுனனுக்கு விருப்பமெழச்செய்து இப்போதுஸ்ரீ-பகவான் அவனிடத்து மூன்றுசெய்யுட்களால் முன்னே க்ஷேத்திரத்தினது சொரூபம் அருளிச்செய்கின்றார்.]

எப்பொருளி னும்பெருகி யெங்குமுள வாகு
மப்பெரிய பூதமவை யைந்துமவை யீனு
மொப்பரிய நானுமது வந்துமு னுதிக்கப்
பொய்ப்பகையில் புந்தியவி யத்தமவை தாமும். (௫)

இ-ள். எப்பொருளினும் பெருகி=எவ்வகைப்பட்ட தமது விகாரங்களினும்வியாபித்து—எங்கும் உளவாகும்=எவ்விடத்துமிருக்கும்—அப்பெரிய பூதமவை ஐந்தும்=அம்மகாபூதங்களைந்தும்—ஒப்பு அரிய அவை ஈனும்=ஒப்பிதற்கரிய அப்பூதங்களை உண்டாக்காநிற்கும்—நானும்=அபிமான லட்சணமுடைய அகங்காரமும்,—அது=அவ்வகங்காரமானது—வந்து முன் உதிக்க=உண்டாகப்பூதங்கட்கு முன்னே தோன்றுதற்கு—பகை இல் பொய் புந்தி அவியத்தம் அவைதாமும்=விரோதமாக இல்லாத மித்தையான (*அத்தியவசாயலட்சணமுடையமகத்தத்துவமென்னும்) புத்தியும், (அம்மகத்தத்துவமென்னும்புத்திக்குக் காரணரூபமாகியபிரதானரூபமான) அவ்வியக்தமும்என்னும்அப்பதார்த்தங்களும்—எ-று. (௫)

[இதுவுமது.]

காதலிவெ றுப்பினொடு காரணமு தொன்று
மோதவரி தாயபுல னோர்தொகைவை யுண்ணு.

*அத்தியவசாயம்=நிச்சயம்.

மாதலறி யாதபொறி யைந்துமவை யாலே
பேதவினை செய்கரண மூன்றிரெ டிரண்டும். (௫)

இ-ள். காதல் இல் இவ்வெட்டும்=(பந்தமாகலின்) விரும்பத் தக்கனவாக இல்லாத இவ்வெண்வகைப்பிரகிருதிகளும்,—வினைக் காரணமது ஒன்றும்=புண்ணியபாவவினைக்குக் காரணமான அந்தக்கரணமொன்றும்,—ஓதல் அரிது ஆய புலன் ஐந்தும்—(வியஷ்டியாதலின் ஒன்றென்று) சொல்லக்கூடாத ஞானேந்திரியங்களைந்தும்,—அவை உண்ணும்=அவ்விந்திரியங்களால் அநுபவிக்கப்படுகின்ற—காதல் அறியாத=(தம்மால்) உளவாகுஞ்சுகதுக்கங்களையறியாத (ஜடமாகிய வென்றபடி)—பொறி ஐந்தும்=சப்தாதிவிஷயங்களைந்தும்,—அவையாலே பேத வினை செய்=ஞானேந்திரியங்களாலும், சப்தாதிவிஷயங்களாலும் குற்றம்பொருந்தியகிரியைகளைச்செய்யாநிற்கும்—கரணம் மூன்றிரெண்டு இரண்டும்=கர்மேந்திரியங்களைந்தும்—எ-று.

இற்றிவை யனைத்துமிட ரின்பமுதல் யாவுந்
துற்றமை விகாரதை தொடர்ந்ததொகை கண்டாய்
நற்றவ வுடம்பென வியம்புவது நல்லோ
ருற்றவுட லுக்குரிய ஞானமுமுரைப்பாம். (எ)

இ-ள். இற்றிவை அனைத்தும்=இவ்வாறுகூறியபஞ்சமகாபூதமுதல் கர்மேந்திரியபரியந்தமான இவைமுழுதும்,—(அன்றியும்,) இடர் இன்பம் முதல் யாவும்=இச்சை, த்வேஷம், சுகம், துக்கம், இந்திரியங்களோடுகூடியசரீரம், ஞானரூபமானமனோவிருத்தி, தைரியம் இவை முழுதுமாய்—துற்று அமை=நெருங்கிப் பொருந்தியுள்ள—விகாரதை தொடர்ந்த=விகாரத்தன்மைகளோடுகூடிய—தொகை கண்டாய்=இத்தொகையைத்தான்கண்டாய்—நல் தவ=நல்லதவத்தையுடைய அருச்சுனனே—நல்லோர்=பெரியோர்—உடம்பு என [illegible] க்ஷேத்திரமென்று—இயம்புவது=கூறுகிறப[illegible]து;—உற்ற உடலுக்கு உரிய=இவ்வாறுகப்பொருந்திய க்ஷேத்[illegible] நிற்குரித்தாகிய — ஞானமும் உரைப்பாம்=அமானித்துவாதிகளான ஞானசாதனகுணங்களையும் இனிக்கூறுவாம்.—எ-று.

இம்மூன்று[illegible]களும் ஒருதொடர். "எப்பொருளினும் பெருகி" என்னுஞ்செய்யுளில் அவ்வியக்தம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் இம்மொழிகட்கு இங்[illegible]பொருள்கூறியது சாங்கியமதானுசாரமாம். வேதாந்தசித்தாந்தத்தில், "அவ்வியக்தம்" என்னுமொழிக்கு

அநிர்வசனீயமான அவ்வியாகிருதமென்றுபொருள்; இவ்வவ்வியாகிருதத்தை ஸ்ரீ-பகவான் ஏழாமத்தியாயத்தில், "இவ்வகையகுணமூன்றின்பந்தைத்தாயாராலுஞ், செய்வகையதல்லாவென்மாயையினைப்பொழிந்திய்,ருப்வகையதரிநேவர்க்கும்" என்றுமாயையென்னும்பெயருடைய் பரமேசுரசக்திரூபமாக அருளிச்செய்தனர். 'புத்தி' என்னுமொழிக்குச்சிருஷ்டியினாதிகாலத்திற்சிருஷ்டிக்கத்தக்க பிரபஞ்சத்தைவிஷயமாகவுடையமாயையின் விருத்திரூபமான ஈட்சணமென்றுபொருள். 'அகங்காரம்' என்னுமொழிக்கு அவ்வீட்சணத்தின்பின்னர் வெருவாய்ப்பிரபஞ்சமுளவாருகவென்னும் மாயாவிருத்திரூபமானபரமேசுரனுடையசங்கற்பமென்றுபொருள். அகங்காராதிரூபமானபரமேசுரனுடைய [illegible] கொள்ளலே நோக்கடமாம்; எதனுலென்றற்கும் இங்ஙனம்பொருள்கொள்ளலே [illegible] த்தின், சாங்கியசாஸ்திரத்திற்கற்பித்துள்ளபிரதானாதிகளைச் சுத்திரத்தின்வியாக்கியானத்தில்ஸ்ரீ-பாஷியகாரர் வெருவிஸ்தாரமாகக்கண்டனஞ்செய்திருத்தலின்என்க. என்வியக்தமானபிரகிருதி, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியமைந்து, சப்[illegible]விஷயமைந்து, மனம்ஒன்று இவையனைத்தையுஞ் சாங்கியமதஸ்தர் இருபத்துநான்குதத்துவமென்பர். "இடரின்பமுதல்" என்றதால், இச்சைமுதலியவை வருவிக்கப்பட்டன. பஞ்சமகாபூதமுதல் தைரியபரியந்தமான சர்வஜடபதார்த்தங்களும் க்ஷேத்திரமென்னுஞ்சாட்சியினால் விளங்குவனவாம் அதனால்க்ஷேத்திரமென்னுஞ்சாட்சியினும் பின்னமாம்; இவ்வாறுன சர்வபதார்த்தங்களும் க்ஷேத்திரமென்று சங்க்ஷேபமாகக்கூறப்பட்டன. க்ஷேத்திரரூபமான இச்சர்வபதார்த்தங்களும் அசேதனரூபமேயாம்; சங்கை;—சரீரேந்திரியாதிகளின்சங்காதமே சேதனரூபமாவதால் க்ஷேத்திரக்ஞனென உலகாயதரும், சேதனரூபமான க்ஷணிகவிக்ஞானமே ஆன்மாவெனச்சுகதரும், இச்சை, த்வேஷம், பிரயத்னம், சுகம், துக்கம், ஞானம் இவை ஆன்மாவின் லிங்கமெனநையாயிகரும் ஒப்பியுளர்; ஆகலின், பஞ்சமகாபூதமுதல் தைரியபரியந்தமான சர்வமும் க்ஷேத்திரரூபமாமெனல் எவ்வாறுகூடும்? என்றவரும்சங்கையைத்தொலைவித்தற்பொருட்டு, 'துற்றமைவிகாரதைதொடர்ந்ததொகைகண்டாய்' என ஸ்ரீபகவான் க்ஷேத்திரலட்சணமருளிச்செய்தனர். பஞ்சமகாபூதமுதல் தைரியபரியந்தமான சர்வபதார்த்தங்களும் அவ்விகாரங்களும் ஸவிகாரரூபமாவதால் அச்சர்வபதார்த்தங்களும் அவ்விகாரங்களுக்குச்சாட்சியாகா; என்னை? தமது உற்பத்தி, நாசங்கள் தம்மாலேகாணக்கூடா; அன்றியும் உற்பத்தி, நாசங்களின்வேறாக எவ்வளவுதமது தர்மங்களுண்டோ அவ்வளவுதர்மங்களின்தரிசனமும்தமது தரிசன

த்தாலல்லாமற்கூடா. இதற்குக்காரணமென்னையெனின்? தர்மியின் தரிசனத்தின்பின்னரோ தர்மம் தரிசனமாவதால் என்க. அற்றன்று; தம்மாலேயே தமது தரிசனமாமென்றேப்பிடில், தரிசனரூபமான கிரியைக்குக்கர்த்தாவும், கர்மமும் தாமேயென்றுவரும்; வரவே, ஓரேவஸ்துவில் ஓரேகாலத்தில் ஓரேகிரியைக்குக் கர்த்திருத்தன்மையும், கர்மத்தன்மையும் அத்தியந்தம் விருத்தமாம்; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், ஸவிகாரவஸ்துக்கள் அவ்வுற்பத்திநாசமுதலியவிகாரங்கட்குச் சாட்சியாகா; மற்றியாதுசாட்சியென்னின்? நிர்விகாரவஸ்துவே சர்வவிகாரங்கட்கும் சாட்சியாமென்பதுபெறப்படுகின்றது. (எ)

[இவ்வாறு க்ஷேத்திரத்தின்சொருபமருளிச்செய்து அந்தக்ஷேத்திரத்தின்சாட்சிரூபமான க்ஷேத்திரக்ஞனை க்ஷேத்திரத்தினும்வேறாக விஸ்தாரமாகவருளிச்செய்யும்பொருட்டு க்ஷேத்திரக்ஞனைஅறியத்தக்கனவான ஞானசாதனகுணங்களை முன்னேஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையும்
யானெனுஞ் செருக்குமிவ் விகப ரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும். (அ)

இ - ள். மானமும்=(தனதுகுணங்களைச்)சிலாகிப்பதும்,—பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலும்=பிறர் தன்னை நன்குமதிக்கும்படி-தனது தர்மத்தைக்காட்டாநிற்குந்தம்பமும்,—ஊனமும்=(மோட்சமார்க்கத்திற்பிரவிர்த்தியாத) குறைபாடும்,—பிற உயிர்க்கு உறுகண் செய்கையும்=அந்நியப்பிராணிகட்குத் துன்பஞ்செய்வதும்,—யான் எனும் செருக்கும்=நானென்னும் அகங்காரமும்,—இவ்விகபரங்களில் ஆன பேர் ஆசையோடு=இவ்விகலோகபரலோகவிஷயபோகங்களில்உளதாவதானபேராசையும்—அறுக்கும் ஆற்றலும்=(ஆகியஇவைகளைக்)கெடுக்கும்படியான வலியும்,—எ-று.

"அறுக்குமாற்றல்" என்றதால், மானமில்லாமையும், தம்பமில்லாமையும், மோட்சமார்க்கப்பிரவிர்த்தியின்றிலேயேதற்பரத்தன்மையும், அஹிம்ஸையும், அகங்காரமில்லாமையும், இகபரவிஷயபோகங்களில்வைராக்கியமும் ஆகியஇவைகளும், இனிக்கூறப்படுமிவைகளும் ஞானசாதனமாவதால் ஞானமெனப்படும் எனக்கொள்க. (அ)

[பின்னும்,]

பெற்றநன் மனையொடு பெண்டிர் பாலர்பா
லுற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றூய்மையு
மற்றவைம் பொறிகளில் வாயில் வாழ்க்கையுஞ்
செற்றமுஞ் சிறியவர் குழுவுந் தீர்தலும். (௯)

இ - ள். பெற்ற நல் மனையொடு=(தான்) அடைந்திருப்பதானநல்லகிரகத்துடனே—பெண்டிர் பாலர்பால்=தார, புத்திராதியரிடத்து—உற்று எழும் அவா விடல்=பொருந்தியெழாநிற்கும் ஆசைப்பெருக்கத்தைவிடுதலும்,—உடம்பின் தூய்மையும்=சரீரத்தின்வாகியாந்தரசௌசமும்,—மற்ற=மோட்சத்திற்குப்பிரதிகூலங்களான—ஐம்பொறிகளில்=சப்தாதிவிஷயங்களில்—வாயில் வாழ்க்கையும்=தேகேந்திரியங்கள் சுபாவமாகப்பிரவிர்த்திக்கும் பிரவிர்த்தியும்,—செற்றமும்=(துஷ்டபுருஷர்களாற்பண்ணப்பட்ட அபராதத்திலெழுந்த)த்வேஷமும்,—சிறியவர் குழுவும்=துஷ்டசங்கமும்(ஆகிய இம்மூன்றையும்)—தீர்தலும்=விடுதலும்,—எ-று.

புத்திர தாராதிபதார்த்தங்களில் இவை நம்முடையவென்னும் அபிமானமாத்திரமான ஆசையையும், அப்பதார்த்தங்கள் நாமேயென்னும் அபேதபாவனாரூபமான ஆசைப்பெருக்கையும் விடலென்பார், "பெற்றநன்மனையொடுபெண்டிர்பாலர்பா, லுற்றெழுமவாவிடல்" என்றார். இங்கே, "வாயில்" எ-து, விஷயங்களிற்பிரவிர்த்தித்தற்கு வாயிலாகவுள்ள தேகேந்திரியங்களை. (௯)

[பின்னும்,]

ஒருபெரும் பொருளையே யுளத்துள் வைத்தலு
மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க ளெய்தலுங்
குருவினை வழிபடு குணமுங் குற்றமி
லருவினை யுள்ளவா றுணரு முண்மையும். (௧௦)

இ - ள். ஒரு பெரும் பொருளையே உளத்துள் வைத்தலும்—ஒப்பற்ற வாசுதேவனான என்னையே சர்வத்திலும் உத்கிருஷ்டமாக வும், பரமகதியாகவும் நிச்சயித்துச் சித்தத்தின்கண்ணேவைக்கும் விரதிசயப்பிரீதிரூபமானபக்தியும்,—இருவினை கடப்பவர் இடங்கள் எய்தலும்=புண்ணியபாவமென்னும் இருவினைகளைக் கடப்பவர் வசிக்கும் க்ஷேத்திரம், பருவதக்குகைமுதலிய ஸ்தானங்களையடைதலும்,—

குருவினை வழிபடு குணமும்=குருவை வழிபடாநிற்கும் சுபாவமும்,—குற்றம் இல் உருவினை=குற்றமற்ற ஆன்மா, அநான்மாக்களை—உள்ளவாறு உணரும் உண்மையும்=உள்ளபடி பகுத்தறியும் விவேகமும்,—எ-று. (௧௦)

[பின்னும்,]

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றப்பினாற்
சென்றடை யிடும்பையைச் சிந்தை செய்கையு
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றி னாலினிச்
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளெனா. (௧௧)

இ-ள். முன் திகழ் பிறப்பொடு மூப்பு இறப்பினால்=முன்னே தோன்றுகிற்கும் ஜன்மம், ஜரை, மரணங்களால்—சென்றடை இடும்பையை=வந்துபொருந்தாநிற்குந் துக்கங்களை—சிந்தை செய்கையும்=அடிக்கடி சிந்தித்தலும்—என்ற இவை அனைத்தும்=என்ற இவைமுழுதும் (ஞானசாதனமாதலால் ஞானமாம்;)—இவற்றினால்=இந்தஞானசாதனகுணங்களால்,—சென்று அடை பொருளினை=முமுட்சுக்கள் பூமிகாக்கிரமமாகச் சென்றடையாநிற்கும் ஞேயவஸ்துவை—இனித் தெரிந்து கேள் எனா=இனி ஆராய்ந்து கேட்பாயாகவென்று அதன் சொரூபத்தை இனி அருளிச்செய்கின்றார்.—எ-று.

மற்று-அசைநிலை. இந்நான்கு செய்யுட்களும் ஒருதொடர். கூறிய இவற்றிற்கந்நியங்கள் அஞ்ஞானமாமென்பது அர்த்தாபத்தியாற்பெறப்படுகின்றது. (௧௧)

[வேறு.]

ஆதியந்த மிலதழி யாதுநின்ற பெருமைய
தோதிலுண்டி திலையெனு மூனமின்றி யொளிர்வது
நீதியின்க ணகிலமு மாகியெங்கு நிறைதலி
ஞேதருங்கை செவிதலை கால்களெங்கு முடையது. (௧௨)

இ-ள். (அருச்சுனா) அது=அந்தஞேயவஸ்துவானது—ஆதி அந்தம் இலது=உற்பத்தி, நாசம் இல்லாதது:—அழியாது நின்ற பெருமையது=ஒழிவறநின்ற மாட்சிமையது;—ஓதில்=(இன்னும் அந்தஞேயவஸ்துவினைச்) சொல்லில்,—உண்டு இலை எனும் ஊனம் இன்றி ஒளிர்வது=சத்து, அசத்து என்று கூறுங்குறைபாடில்லாமல் ஒளிராநிற்பது.—[அசத்தல்லவென்று சாமான்யமாகக்கூறியதை இனிவிரித்துக்கூறுகின்றார்.] நீதியின் கண்=உண்மையாகப்பார்க்குமிடத்து—அகிலமும்

ஆகி எங்கும் நிறைதலின்=(தான்) முழுதுமாய் முழுதிலும் நிறைந்திருத்தலின்,—ஓத அரும்=(இவ்வளவென் றவளாயறுத்துச்) சொல்லுதற்கரிய—கை செவி தலை கால்கள் எங்கும் உடையது=அஸ்தம், சுரோத்திரம், சிரசு, பாதங்களை எங்குமுடையதாயிருக்கிறது.—எ-று.

"ஆதி" எ-து, காரணம்: அல்லது, உற்பத்தி; அஃவை இன்மையின் அநாதி. பரம்பிரமமென்பார், "அழியாதுநின்றபெருமையது" என்றார். பரம்=சிரேஷ்டம். பிரமம்=தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதரகிதம். "அந்தமிலது" எ-து, [illegible] கருத்து: இங்ஙனங் கூறியவாற்றால், ஆதியந்தமுடையதேகாதிகட்கும், சவிசே[illegible] யென்பது ஞேயமாகியவனைக்கும் பரமாகிய நிர்விசேஷப்பிரமமே ஞேயமென்பது பெறப்படுகின்றது; அந்தநிர்விசேஷத்தன்மையை, "ஓதிலுண்டிதிலையெனுமூனமின்றியொளிர்வது" என்னுமொழிகளால் அருளிச்செய்தனர். உண்டு என்னும் விதிமுகமாகப் பிரமாணத்துக்கு விஷயம் யாது அது சத்து. இல்லையென்னும் நிஷேதமுகமாகப் பிரமாணத்துக்கு விஷயம் யாது அது அசத்து; இப்படிப்பட்ட பாவதர்மம், அபாவதர்மங்கட்கு ஞேயப்பிரமமானது ஆசிரயமாகவில்லாமையின், சப்தங்களின் சத்திருப முக்கியவிருத்திக்கு விஷயமன்றென்க. இங்ஙனம் ஞேயரூபப்பிரமமானது சதசத்துவிலட்சணமென்னின்? "பிரமமல்லவாகி யனைத்தும்" என்னுஞ் சுருதிக்கு விருத்தமன்றோவென் றவருஞ் சங்கையைப்பற்றி, சத்தியினால் அங்ஙனம் சுருதிகூறிற்றென்பார், "நீதியின்கணகிலமுமாகியெங்குநிறைதலி, ஞேதருங்கைசெவிதலைகால்களெங்குமுடையது" என்றார்.

இதன் கருத்து; சர்வப்பிராணிகளிடத்துமுள்ள கரசரணாதியுபாதிகளால் சர்வவியவகாராஸ்பதமாக ஞேயவஸ்துவானது உளதென்பது. [ஆயின், ஞேயவஸ்துவுக்கு வாஸ்தவமாகப் பாணி, பாதாதிகள் உண்டுகொலோவெனின்? உபாதிபூதமாக அவை ஆரோபிக்கப்பட்டன வல்லாமல் வாஸ்தவமாக அதற்கு இல்லையென் றருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

காணும்புலன்க ளனைத்தினுக்குங் கண்ணாய்நின்று காட்டுவது
பேணும்புலன்க டனக்கொன்று மில்லாதியன்ற பெற்றியது
பூணும்பற்றுத் தனக்கின்றி யெல்லாந்தானே பொறுப்பதது
மாணுங்குணங்க ளின்றியவை மன்னியனுப விப்பதது. (௧௩)

இ-ள். (அந்தஜ்ஞேயவஸ்துவானது) காணும் புலன்கள் அனைத்தினு கும்=(விஷயங்களைக்) காணுகிற்கும் *இந்திரியங்களனைத்திலும்—கை ஆய்நின்று காட்டுவது=அறிவாய்நின்று (அவ்வவ்விந்திரியவியாபார ங்களையுடையதாகத் தன்னைத்) தோற்றுவிப்பது,—பேணும் புலன்கள் = விரும்பப்பட்ட இந்திரியங்கள்—தனக்கு ஒன்றும் இல்லாது இயன் பெற்றியது=(வாஸ்தவமாகத்) தனக்கு யாதொன்றுமில்லாமலே இ ருந்துகின்ற தன்மையது (சர்வேந்திரியவிவர்ஜிதமென்றபடி.)—பூத ம்பற்றுந் தனக்கு இன்றி=[illegible] சம்பந்தமற்றதாமானது (அசங்கமாகலின்,) தனக்கு (வாஸ்தவமா இல்லாமலே—எல்லாம் தானே பொறுப்பது அது=சர்வகற்பிதப்பிரப சங்களையும் ஜ்ஞேயவஸ்துவானது தானே (தனது சத்ரூபத்தினால்) தரிக் கின்றது,—மாணும் குணங்கள் இன்றி=மாட்சிமைபெற்றுருந்திய சத் ரஜஸ் தமோகுணங்கள் (வாஸ்தவமாகத் தனக்கு) இல்லாமலே—அவை மன்னி அனுபவிப்பது அது=அச்சத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களை பொருந்தி அநுபவியாநிற்பது அந்தக்ஷேத்திரக்ஞன்; (சப்த ஸ்பரிசாதி விஷயவாயிலாகச் சுக துக்கமோகாகாரபரிணாமமாகும் சத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களை அநுபவிப்பதாகவுளதென்றபடி.)—எ-று.

"காணும்புலன்க ளனைத்தினுக்குங் கண்ணாய்நின்று காட்டுவது, பேணும்புலன்க டனக்கொன்று மில்லாதியன்ற பெற்றியது" என்று இங்கேகூறியிருப்பதுபோலவே ஈசுரகீதையில், "கண்ணின்றி யெல்லாங்காண்பன் காலின்றியெங்குஞ்செல்வன், விண்ணின்ற வோசையெல்லாஞ் செவியின்றி விரைந்துகேட்பன், பண்ணின் கைபதின்றிப் பற்றுவன்விடுவன்" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. (௧௩)

[இன்னும் அந்தஜ்ஞேயவஸ்து எப்படிப்பட்டதெனின்? கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

பூதமைந்தி னகத்திேனாடு புறத்தினும் பொலிகின்றதிங்
கேதமின்றி நடப்பநிற்பன வாயிருப்ப ததின்னதென்
றோதரும்படி நுண்ணிதாகிய தொன்றதாகி யிருந்துமெய்ப்
பேதம்வந்தது போலநின்று பிறங்கவும் படுகின்றதே. (௧௪)

* "இந்திரியங்கள்" எ-து, ஞானேந்திரியம், கர்மேந்திரியம், அந்தக்கரணரூபமான மனம், புத்தி இவைகளை.

இ-ள். (அந்தஜ்ஞேயவஸ்துவானது) இங்கு=இவ்வியவகார தசைக்கண்—பூதம் ஐந்தின் அகத்தினோடு புறத்திலும் பொலிகின்றது=(காரியமாகிய) பஞ்சபூதபௌதிகங்களின் உள்ளிலும், புறத்திலும் (சுவர்ணமானது கடகாதிகளிற்போலவும், ஜலமானது தரங்காதிகளிற்போலவும் அந்தஜ்ஞேயவஸ்துவானது காரணரூபமாக) வியாபித்திருக்கின்றது;—ஏதம் இன்றி நடப்ப நிற்பன ஆய் இருப்பது=(தனது சொரூபத்திற்) கெடுதலில்லாமலிருந்தபடி இருந்தே ஜங்கமரூபமாயும், ஸ்தாவரரூபமாயும் இருப்பது.—[இங்ஙனம் ஜ்ஞேயவஸ்து [illegible] சர்வான்மாவாயின், சாதாரணமாக எல்லாராலு[illegible] [illegible] [illegible] என்று கூறுகின்றார்.] அது இன்னது என்று ஓதரும்படி நுண்ணிதாகியது=அந்தஜ்ஞேயவஸ்துவானது (சர்வத்தின் ஆன்மாவாக இருந்தும்) இத்தன்மையதென்றுசொல்லவும், அறியவும் கூடாதபடிக்குச் சூட்சுமமாகியது;—அது=அந்தஜ்ஞேயவஸ்துவானது—மெய்=வாஸ்தவமாக—ஒன்று ஆகி இருந்தும்=(ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமானபிராணிகளிடத்தில்) ஏகமாகியிருந்தும்—பேதம் வந்தது போல நின்று பிறங்கவும் படுகின்றது=(தேகங்களோடு தாதாத்மியத்தால்) பேதமுண்டானதுபோலச் சரீரங்கடோறுநின்று விளங்கவும்படுகின்றது.—எ-று.

"ஒன்றதாகியிருந்துமெய்ப், பேதம்வந்ததுபோலநின்றுபிறங்கவும்படுகின்றது" என்றதற்கு, ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமானபூதசமுகங்களில் காரணரூபத்தால் அபின்னமாயிருந்தும், காரியரூபத்தால் சமுத்திரமும், பேனமும்போலப் பின்னமாகவுளதென்பாருமுளர். "பேதம்வந்ததுபோலநின்றுபிறங்கவும்படுகின்றது" என்றதால், தேகங்கடோறும் ஆன்மாவைப் பேதமாகக்கொள்ளும்வாதியரைமறுத்தனென்பதும், தேகாதிஉபாதிகளாலுளதாகும் மித்தையாகியபேதப்பிரதீதியால் பரமான்மதேவதையின் வாஸ்தவமான ஏகத்வமானது நீங்காதென்பதும் பெறப்படுகின்றன. (௧௪)

[பின்னும்.]

அருமையாயதி தூரமாய தனித்துமாய தனைந்துமா
யருவமாயுமளித்துமின்னொளிக்குநாளி லொளிப்பது
பொருவிலாவொளி கட்குமுள்ளொளி யாகியேபொலிகின்றதிங்
கிருளைவிடிய ஞானமொட்டன் ஜ்ஞேயமாகி யிசைந்தது. (௧௫)

இ - ள். அருவம் ஆய் அதி தூரமாயது=உருவமில்லாததாய் (விவேக, வைராக்யாதிசாதனரகிதபுருஷர்க்கு ஆயிரங்கோடிவருஷங்களா [illegible] அப்பியாசபுருஷர்க்கு இலக்ஷங்கோடியோஜனை மார்க்கமுடையதேசம்போல) அத்தியந்ததூரமாகியது.—அனைத்தும் ஆய் அணித்துமாயது=(விவேகவைராக்யாதி சாதனங்கள் நிறைந்த புருஷர்க்கு) எல்லாந்தானாய்(தமது ஆன்மரூபமாகலின்,) அத்தியந்தஞ்சமீபமுமாகியது.—உருவம் யாவும் அளித்து=(ஸ்தாவரஜங்கமமான) உருவங்களனைத்தையுஞ்சிருஷ்டித்து—[illegible]க்கும் நாளில் ஒழிப்பது=மீண்டு சம்மரிக்குங்காலையிற்சம்மாரஞ்செய்வது.—இங்ஙனம் ஞேயப்பிரமத்திற்கூர் சகத்தின் உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயங்களுக்கு [illegible] காரணமாகத் தடஸ்தலக்ஷணம் கூறி இனி, அதன்சொரூபலக்ஷணம் அருளிச்செய்கின்றார்.] (அந்த ஞேயப்பிரமமானது) பொருவு இலா ஒளிகட்கும் உள் ஒளியாகியே பொலிகின்றது=ஒன்றே வெயிக்கும்படிக்கில்லாத (ஆதித்தியன், சந்திரன், அக்கினி, மின்னல்முதலிய வாகியஜோதிகளும், மனம், புத்தி முதலிய அந்தர்ஜோதிகளும் ஆகிய) சர்வஜோதிகட்கும்உள்ளேஜோதியாகியேஒளிர்கின்றது.—இங்கு=பிராணிகளின் புத்திவிருத்தியின் கண்ணே—இருமை வீடிய ஞானமோகி அதன் ஞேயம் ஆகி இசைந்தது=பேதம்விடுத்தஞானரூபமாகியும், அதன்விஷயமாயும் பொருந்தியது.—எ-று.

"ஒளிகட்குமுள்ளொளியாகியேபொலிகின்றது" என்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளியபடியே சுருதியும். "இலங்கிரவி யிந்துவனல் ரைகயினெல்லா, நலம்பெற விளங்குவது ஞானவொளி யொன்றே, புலம்படு மனத்தையும் விளக்குபர போதம், தலங்குவது தன்னுடையசோதியத னாலே" என்று கூறுகின்றது; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், ஞேயப்பிரமத்தின்கண்ணே அஞ்ஞானம் லேசமும் இல்லையென்பதுபெறப்படுகின்றது. (௧௬)

[பூர்வப்பிரசங்கத்தை உபசம்மாரம்பண்ணுகின்றார்.]

ஆனவிப்பொருண் முன்புரைத்த வவ்வற்றினாலறி யும்பொரு
ளூனமற்ற மனத்தினாய்நல் லுடம்புமுற்ற வுடம்புசேர்
ஞானமுற்று மவற்றினாலறி யப்படும்பொரு ணன்மையு
மீனமற்ற திறத்தினோடு சுருக்கமாக வியம்பினேன். (௧௭)

இ-ள். ஆன இப்பொருள்=இவ்வாறான இந்த ஞேயப்பிரமமானது—முன்பு உரைத்த அவற்றினால் அறியும் பொருள்=முற்கூறிய அமானித்துவாதிகளான ஞானசாதனகுணங்களால் (அதிகாரிகளானோர்) சாட்சாத்கரிக்கும்பொருளாம்.—ஊனம் அற்ற நல் மனத்தினாய்=குறைபாடற்ற நல்லசித்தத்தையுடைய அருச்சுனா—உடம்பு=மகாபூதமுதல் தைரியபரியந்தமான க்ஷேத்திரசொரூபமும்,—மற்ற உடம்பு சேர் ஞானம் முற்றும்=(தனக்கு) வேறான க்ஷேத்திரத்தின் கட்பொருந்திய அமானித்துவாதிகளான ஞானசாதனகுணங்கண் முழுவதும்,—அவற்றினால் அறியப்படும் பொருள் நன்மையும்=அவ்வமானித்துவாதி ஞானசாதனகுணங்களால் சாட்சாத்கரிக்கப்படும் ஞேயப்பிரமத்தின் நல்ல இலக்கணமும்—ஈனம் அற்ற திறத்தினோடும் சுருக்கம் ஆக இயம்பினேன்=குறைவற்றகூறுபாட்டுடன் சங்க்ஷேபமாக உனக்கருளிச்செய்தேன்.—எ-று. (௧௭)

[முன் பன்னிரண்டாமத்தியாயத்திற் கூறிய இலக்கணமுடைய னெதுபக்தரோ அதிகாரிகளாமென் றருளிச்செய்கின்றார்.]

எள்ளலான திகழ்துயான்மு னுரைத்தவிப்பொருளிதெலா
முள்ளவாறென தன்பர்தாந்தெரிந் துற்பவங்களென் றேதிடும்
கள்ளமார்தரு மாயைவேலை கடந்துகாதல்செய் யின்பமாம்
வெள்ளமாமெனை யெய்துவாரென வேறுகூற விரும்பினான். (௧௮)

இ - ள். எள்ளலான [illegible]=(என்னிடத்தருளையினால் எனதுவாக்கை)இகழாதிருப்பனை, [illegible]—யான் முன் உரைத்த=யான் முன்னர்அருளிச்செய்த [illegible] இப்பொருள் இது எலாம்=க்ஷேத்திரம், ஞானம், ஞேயம் என்று [illegible] பொருள்கண் மூன்றனையும்—உள்ள ஆறு=உள்ளபடி—எனது [illegible] தாம்=(பூர்வாத்தியாயத்திற் கூறிய இலக்கணமுடைய)எனது [illegible] தர்களே—தெரிந்து=உணர்ந்து—உற்பவங்கள் என்று ஓதிடும்=[illegible] உற்பவங்களென்று சொல்லப்பட்ட—கள்ளம் ஆர் தரு=குற்றம்நிறைந்துள்ள—மாயை வேலை கடந்து=மாயையாகிய கடலைக்கடந்து—காதல் செய் இன்பம் ஆம் வெள்ளம் ஆம் எனை=(பிறவிக்கஞ்சினோரனைவரு) ஆசைசெய்யாநிற்கும் நிரதிசயானந்தரூபனான என்னை—எய்துவர் என=அடையாநிற்பரென்றருளிச்செய்து—வேறு கூற விரும்பினான்=இன்னும் வேறொன்றையருளிச்செய்ய ஸ்ரீ-பகவான் திருவுளங்கொண்டனர்.—எ-று. (௧௮)

[முன் எழாமத்தியாயத்தில் க்ஷேத்திரரூபமாகவும், க்ஷேத்திரஜ்ஞனென்னுஞ்சீவரூபமாகவும் அருளிச்செய்த அபரை, பரை என்னும் பிரகிருதிகளிரண்டும் அநாதித்தன்மை அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒதிய வுடம்பிற்கு முயிர்க்கு முண்மையா
யாதிகண் டறிபவ ரியாரு மில்லையாற்
றீதிலிவ் விரண்டனின் செய்கை யென்னெனி
னீதியி னிவற்றையு நீகழக் கூறுவாம். (௧அ)

இ - ள். ஒதிய உடம்பிற்கும்=(முன்னே இதில் ஐந்தாஞ்செய்யுண்முதல் எட்டாவது செய்யுள்வரையிற்) கூறிய க்ஷேத்திரத்திற்கும், [illegible]யிர்க்கும்=க்ஷேத்திரக்ஞனுக்கும்—உண்மை ஆய்=வாஸ்தவமாக—ஆதி கண்டு அறிபவர்=காரணத்தை ஆராய்ந்தறிபவர்—யாரும் இல்லை=ஒருவருமில்லை; (ஆகலின், அவ்விரண்டனையும் அநாதியெனவும், *விகாரங்களும், ¶குணங்களும் க்ஷேத்திரமென்னும் பிரகிருதியினின்றே உற்[illegible]நமாயின வெனவும் நீ அறிதி.)—தீது இல் இவ்விரண்டனின்=குற்றமற்ற [illegible]கிருதியும், புருஷனும் ஆகிய இவ்விரண்டினது—செய்கை என் எ[illegible]ின்=செய்கை என்னையென்று நீ கேட்பாயாயின்—நீதியில்=சுருதி[illegible]ன்வழியால்—இவற்றையும்=இவ்விரண்டன்செய்கையையும்—நீ[illegible]க் கூறுவாம்=உனக்குத்தோன்ற இனிக்கூறுகிற்பாம். — எ-று. ஆ[illegible] [illegible]சையில்லை.

பிரகிருதிக்கும், புருஷனுக்கு[illegible] [illegible]திஇல்லையெனவே விகாரங்கட்கும், குணங்கட்கும் ஆதியுண்[illegible] [illegible]து அர்த்தாபத்தியினாற்பெறப்படுதலின், இவைமாயாரூபப்பிரகி[illegible] [illegible]னின்றே உற்பத்தியாயினவென்னும் மூலசுலோகத்தின் உ[illegible] [illegible]த்தை மொழிபெயர்த்தோர் கூறொழித்தனர். மாயையெ[illegible] பிரகிருதியென்றறி என்னும் சுருதியானது மாயாரூபப்பிரகிருதி[illegible] [illegible]த்தானே சர்வஜகத்திற்குங்காரணமாகக்கூறிற்று; இங்ஙனம், [illegible]ர்வஜகத்திற்குங்காரணரூபப்பிரகிருதியின்கண் அநாதித்தன்மையுக்[illegible]மாம்; அப்படியன்று, மாயாரூபப்பிரகிருதிக்கும் வேறேயாதா[illegible]மொருகாரணமுண்டெனக்கொள்ளின், அநவஸ்தாதோஷமாம்; ஆகலின், மாயாரூபப்பிரகிருதியின்கண் அநா

* ஆகாசமுதலியபஞ்சமகாபூதங்களும், சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்களும், வாக்காதிகர்மேந்திரியங்களும், மனமும் ஆகிய இவை பதினாறும் விகாரங்களாம்.

¶ சுகதுக்கமோகரூபமாகிய சத்துவம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் இவைமூன்றும் குணங்களாம்.

தித்தன்மைகொள்ளற்பாலதே. மாயாரூபப்பிரகிருதியின்கண் அநாதித்தன்மை யுக்தியினாலும், சுருதியினாலும் சித்தித்ததுபோலச் சீவான்மாவென்னும்புருஷனிடத்தும் அவ்வநாதித்தன்மை யுக்தியினாலும், சுருதியினாலும் சித்திக்கின்றது. என்னை? சர்வப்பிராணிமாத்திரத்திற்கும் ஜநநகாலத்திலேயே சந்தோஷம், கிலேசம், [illegible]யம், சுகம், துக்கம், பிரவிர்த்திமுதலியவை உண்டாகின்றன; அவற்றில் இச்ச[illegible]நத்தின்தர்மாதர்மசம்ஸ்காரமோ காரணமாக இல்லை; பூர்வஜநநத்தின்சம்ஸ்காரங்களினாலேயே அவையடையப்படுகின்றன. தர்மாதர்மமுதலியவை ஆசிரயமின்றிப்பொருந்தா; ஆதலால், இச்சநநத்திற்குப்பூர்வஜநநங்களிலும் ஜீவான்மாவுண்டெனக்கொள்ளல்வேண்டும்; இவ்வாற்றால், தர்மாதர்மமுதலியவற்றின் ஆசிர[illegible]ன்மைரூபமாகச் சீவான்மாவின்கண் அநாதித்தன்மை சித்திக்[illegible]ன்றது. அன்றியும், ஜீவான்மாவை அநாதியாகக்கொள்ளாமல் உற்[illegible]த்தியுள்[illegible]யதாகக்கொள்ளின் *கிருதநாசம், ¶அகிருதாப்பியாகமமென்னும் இவ்விருவகைத்தோஷங்கள் உளவாம்; இவ்விருவகைத்தோஷங்களின் நிவிர்த்தியின்பொருட்டும் ஜீவான்மாவை அநாதியாகவே கொள்ளல்[illegible]ண்டும்; சுருதிகளும் ஜீவான்மாவை அநாதியாகவே [illegible]றுகின்றன [illegible]றறிக. (௧அ)

[illegible]ண்ணிய குணத்தி[illegible] [illegible]றின்மை [illegible]ட்டலாற்
கண்ணிய வினைகள் [illegible]துடம்பு கா[illegible]ண
மெண்ணிய துன்ப[illegible] [illegible]டின்ப [illegible]றிவை
[illegible]ண்ணிய காரண [illegible]ன் கின்ற[illegible].

இ - ள். நண்ணிய குண[illegible] வேறு இன்மை காட்டலால்=[illegible] சத்துவமுதலிய குணங்களின் (சுகதுக்கமோகரூபமாகப்) பொரு[illegible] கூறப்படுவதால்—கண்ணிய விசாமியாவஸ்தையே பிரகிருதியென்று கூறப்படுவதால்—கண்ணிய வினைகளுக்கு=கருதிய †காரிய ‡காரணகாரபரிணாமங்கட்கு—உடம்பு காரணம்=மாயாரூபப்பிரகிருதியே காரணம் (எனக் கபிலாதிரிஷிகளாற்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.)— எண்ணிய துன்பமோடு இன்பம் என்ற இவை=(பிரகிருதிஜந்நியமாகக்) கருதிய துன்பம், இன்பம் என்ற

* செய்தகன்மங்களநுபவியாமல்நாசமாயிற்றென்னுந்தோஷம்.

¶ செய்யாதகன்மங்களநுபவிக்கும்படி வந்ததென்னுந்தோஷம்.

† காரியம்=சரீரம்.

‡ காரணம்=சுகதுக்கசாதனங்களான இந்திரியங்கள்.

இவைகளே—உன்னிய காரணம்=உண்டாகிற்கும் ஏதுவானது—உயிர் என்கின்றது=புருஷனென்றுசொல்லப்படுகிறது.—எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசை. என்றிவை என்பதில் அகரவிகுதிதொக்கது. அசேதனமான பிரகிருதிக்குப் புருஷனது சந்நிதானத்தால் கர்த்திருத்துவமும், நிர்விகாரியாகிய புருஷனுக்குப் பிரகிருதியின் சந்நிதானத்தால் போக்திருத்துவமும் கூறப்பட்டனவென்றறிக. (௧௯)

[பகவானே, "துன்பமோடின்பமென்றிவையுன்னியகாரண முயிரென்கின்றது" எனப் பூர்வம் க்ஷேத்ரக்ஞனைபுருஷனிடத்து சுகதுக்கங்களின் போக்திருத்துவரூபமான சம்சாரித்தன்மையருளிச்செய்தீர்; புருஷனது அசங்[illegible]த்தன்மையில் வேறுமொருநிமித்தமுண்டா? அல்லது, இவ்வியா[illegible] இல்லையெனில்? அப்புருஷனிடத்து அச்சம்சாரித்தன்மை முக்[illegible]லத்தும் உளதாதல்வேண்டும்; இத்தோஷநிவிர்த்தியின்பொருட்டு ஏதேனும் நிமித்தம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும்; ஆதலின், அந்நிமித்தம் யாதென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் [illegible]னையருளிச்செய்கின்றார்.]

> இவ்வுயி ரிவ்வு[illegible] பிரகிரு[illegible]லயிருக்
> கவ்வுடல் [illegible] குணங்களானவை
> அவ்விடு [illegible] தோன்[illegible] நிக்குண
> மெவ்வநா[illegible]டயன வென்[illegible]ருத்தலால். (௨௰)

இ-ள். இவ்வுயிர்=இந்த க்ஷேத்ரக்ஞனென்னும்புருஷனானவன்—இவ்வுடம்பிதனிலே இருந்து=இம்மாயாரூபப்பிரகிருதியின்கண்ணே (மித்தியாதாதான்மியபாவமுடையனாய்) நின்று—அவ்வுடல் பயந்திடும் குணங்களானவை=அந்தப்பிரகிருதியினால் ஜநிப்பிக்கப்பட்டசுகதுக்காதிகுணங்களை—நுகர்விடும்=அநுபவியாநிற்பன்,—இக்குணம் தவ்வும்=இப்பிரகிருதியான்மகமான * குண ¶ தோஷங்களில்—தான் உடையன என்று இருத்தலால்=(இவை) நான் (இவை) என்னுடையனவென்றிருக்கும் தாதான்மியரூபமான சங்கநிமித்தத்தால்=தோன்றும் இடந்திடும்=சதசத்துரூபமான யோனிகளில் ஜநித்து, மரியாநிற்பன்.—எ-று.

---

* "குணம்" எ-து, சத்துவத்தை.

¶ "தோஷங்கள்" எ-து, ரஜஸ-ு, தமஸ-ுகளை.

இங்கே கூறினதுபோலவே வாசிட்டத்தில், "சங்கமடியாப் பொருளுண்டாஞ் சங்கமடியா வாயத்தாஞ், சங்கமடியா வாசைவருஞ் சங்கமடியாப் பிறப்புண்டாஞ், சங்கமறுத்தல் வீடென்பர் சங்கமறுத்தல் பிறப்பறுத்தல், சங்கமறுத்துப் பொருள்களினீ[illegible]ச்சிவனின் முத் தியைப்பெறுவாய்" எ-ம், "சாற்றுமலின வா[illegible]னையே சங்கமாம்" எ-ம் கூறியிருப்பதாகாண்க.

தேகேந்திரியாதிகளில் அபிமானரூபமானசங்கமே சம்சாரித்தன்மைக்கு நிமித்தமாமென்பதுகருத்து. (௨௰)

[முற்செய்யுளில் பிரகிருதியின் மித்தியாதாதான்மியத்தினாலே சம்சாரித்தன்மையில்லை[illegible]பல்லாமல் சொரூபமாகப் புருஷனி[illegible]துச் சம்சாரித்தன்மையில்லையென்றருளிச்செய்து இப்போது அப்புருஷனுடைய வாஸ்தவசொரூபமானது எவ்வாறுளதென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அப்புருஷனுடைய சொரூபத்தை [illegible] காண்பிப்பவராய் அருளிச்செய்கின்றார்.]

> உண்பன யாவையு முண்கின் [illegible]றுமெய்க்
> கண்கொடெப் பொருளையுங் காண்கின் றானுமென்
> னண்பவெப் பொருட்[illegible] [illegible]க்கு நாதனு
> மெண்செய்இவ் வு[illegible]டம்பிலே [illegible]னே. (௨௧)

இ-ள். என் நண்ப=[illegible]—எண்செய்து இவ்வுடம்பிலே=வலியுடையதாகச்செய்[illegible]கின்ற க்ஷேத்திரக்ஞனாகிய ஈசன்=ஜீவரூபமாகி இதற்குவேறாய்நிற்கின்ற[illegible]—உண்பன யாவையும் உண்கின்றானும்=என்னும்புருஷனானவன்—உண்பன யாவையும் போக்கியவைகளான சுகதுக்காதிகளனைத்தையும் புஜியாநிற்கும்போக்தாவும்,—மெய்க் கண் கொடு=மெய்ம்மையானதனதுதிருஷ்டியைக்கொண்டு—எப்பொருளையும் காண்கின்றானும்=தேகேந்திரியாதிகளனைத்தையுஞ்சமீபத்திருந்துபார்க்கின்ற உபதிரஷ்டாவும், (அநுமந்தாவும், பர்த்தாவும்,)—எப்பொருட்கும் நாதனும்=எவ்வகைப்பட்ட பொருளுக்கும் அதுவதுவாக இருக்கும் மகேசுரனும், பரமான்மாவென்பவனும் ஆம்.—எ-று.

ஈசனே என்பதில் ஏகாரம் ஈற்றசை.

"ஈசன்" என்பதற்கு, ஈசுரனதுஉருவமான ஜீவனெனினுமாம். ஜீவரூபமானபுருஷன் இத்தேகத்திருப்பினும் சர்வத்திற்கும் அந்நிய

ஞய் உபதிரஷ்டா, அநுமந்தா, பர்த்தா, போக்தா, மஹேசுரன், பரமான்
மா என்பவனும் என ஸ்ரீ-பகவான் மூலசுலோகத்திற்கூறியிருப்பதை
மொழிபெயர்த்தஆசிரியர், "உன்னின்றானும், யாவின்றானும், நா
தனும்" என வினையாமூன்றனை இம்மூன்றானடக்கிக்கூறினர்; இவ்வ
று வகைவிசேஷணங்களின் பொருள்; எக்ஞரூபகர்மம்நிறைவேற்றுத
ற்பொருட்டுவியாபாரமுடையரான இருத்விக், எஜமானரின்சமீபத்தி
லுள்ள அங்கஞான ஓர்புருஷன் எக்ஞத்தின் அநுகூலவியாபாரமின்
மையனாயினும் அவ்வித்தையிற்குசலனாதலால் அவ்விருத்விக், எஜ
மானரின் வியாபாரங்களிலுள்ள குணதோஷங்களைப்பார்ப்பதுபோல
க்ஷேத்திரக்ஞனபுருஷன் தேகேந்திரியாதிகளின் வியாபாரத்தில்
தான் வியாபாரமுடையனாகாமல் விலட்சணனாய் வியாபாரமுடைய
தேகேந்திரியாதிகளைப் பார்க்கின்றனன்; தேகேந்திரியாதிகளைப்போ
லத் தான் கர்த்தாவாக இல்லை; ஆதலால், இவ்வான்மதேவனான புரு
ஷன், உபதிரஷ்டாவாம்; அல்லது, தேகம், சட்சுஸு, மனம், புத்தி,
ஆன்மா இவ்வைந்து திரஷ்டாக்களுள்ளே, வாஹ்யமானதேகமுதலிய
நான்குதிரஷ்டாக்களைநோக்க அவ்வியவஹித திரஷ்டாவாகியபுருஷன்
உபதிரஷ்டாவாம், உபதிரஷ்டாவென்னுமொழியில், உபஎன்னும்பத
த்திற்குச் சமீபத்தன்மையென்றுபொருள். அவ்வியவதானரூப சமீ
பத்தன்மையதென்னும்பொருள் பிரத்தியகான்மாவின்கண்ணேயே
பொருந்தும்; அந்நியமான யாதோர் அநான்மாவின்கண்ணும்பொருந்
தாது. தேகேந்திரியங்களின்பிரவிர்த்தியில் தான் பிரவர்த்தனாகாதி
ருந்தும் பிரவர்த்தனானவன்போலச் சம்பந்தன்மைமாத்திரத்தால்
அவைகட்கநுகூலமாவதால், க்ஷேத்திரக்ஞனபுருஷன், அநுமந்தா
வெனப்படுவன்; அல்லது, தத்தம் வியாபாரங்களிற்பிரவிர்த்தியுள
ள்ள தேகேந்திரியாதிகளை ஓர்போதும் தத்தம் வியாபாரங்களினின்
றும் நிவர்த்தமாகச்செய்யாத அத்தேகேந்திரியாதிகளின்சாட்சிரூப
னான புருஷன், அநுமந்தாவெனப்படுவன். சைதந்நியத்தினாபாசத்
தோடுகூடிச் சங்காதமான தேகேந்திரியாதிகளை க்ஷேத்திரக்ஞன
புருஷன் தனது சத்தா ஸ்புரணங்களால் தாரணஞ்செய்வதனாலும்,
போஷணஞ்செய்வதனாலும், பர்த்தாவாம். புத்தியின் சுகதுக்கமோக
ரூபமாகிய விருத்திவிசேஷங்களைச்சொரூபசைதந்நியத்தால் பிரகாச
ஞ்செய்பவனான இவ்வான்மதேவன் நிர்விகாரனாயும் அச்சுகாதிக
ளின் உபலப்தாவாம்; ஆகலின், போக்தாவாம். மஹானாயும், ஈசுரனு
யும் யாவனுளான் அவன் மஹேசுரன். சர்வத்திற்கும் ஆன்மரூபமாவ
தால் க்ஷேத்திரக்ஞனபுருஷன் மஹான் எனப்படுவன். சுதந்தரனாவ

தால், ஈசுரன் எனப்படுவன்; அல்லது, காந்தக்கல்லின்சமீபத்தால் இரு
ம்பு சேஷ்டிப்பதுபோல எதனுடைய சமீபமாத்திரத்தால் புத்திமுத
லியசர்வஜடபதார்த்தங்களும் நாநாப்பிரகாரமாகச்சேஷ்டைசெய்யா
நின்றனவோ அந்தக்ஷேத்திரக்ஞன ஆன்மா ஈசுரன் எனப்படுவன்.
அவித்தியாவசத்தால் ஆன்மசொரூபமாகக் கற்பனைசெய்துள்ளதேக
முதல் புத்திபரியந்தமான சர்வஜடபதார்த்தங்களின் மேலாயுள்ளதை
ப்பரமமென்பர்; இவ்வாறு, பரமமான முன்சொன்ன உபதிரஷ்டா
முதலியவிசேஷணவிசிஷ்டான்மா யாது அது பரமான்மாவாம் என்
றறிக. (உக)

[பிரகிருதிபுருஷவிவேகஞானியை ஸ்துதிக்கின்றார்.]

இப்படி யுயிரையும் யாக்கை தன்னையு
மெய்ப்பட வறிந்தவன் வேட்ட வேநுகர்ந்
தொப்புர வன்றியே யொழுகி வாழினும்
பொய்ப்படு பிறவியின் மறிக்தும் போகலான். (உஉ)

இ - ள். இப்படி உயிரையும்=முற்கூறியபடி உபதிரஷ்டா
முதலியரூபனான க்ஷேத்திரக்ஞனையும்,—யாக்கை தன்னையும்=(சுக
துக்காதிகுணசஹித) பிரகிருதியையும்--மெய்ப்பட அறிந்தவன்=(குரு
சாஸ்திரங்களின்உபதேசத்தால்)உள்ளபடியேசாட்சாத்கரித்தவன்--
வேட்டவே நுகர்ந்து=(அதிப்பிரபலமான பிராரப்தகர்மவசத்தால்)
தன்னால் விரும்பப்பட்டபோகங்களைப் புஜித்து—ஒப்புரவு அன்றி
யே=சாஸ்திரவிதியை அநுசரியாமலே—ஒழுகி வாழினும்=சஞ்சரி
த்துச்சீவிப்பினும்—பொய்ப்படு பிறவியில்=பொய்யாகியஜநநத்தின்
கண்—மறித்தும் போகலான்=மீண்டுஞ்செல்லான்.—எ-று.

மெய்ப்படவறிதலாவது, க்ஷேத்ரக்ஞனபொருளினை நான்
என்றும், க்ஷேத்ரரூபமான பிரகிருதியை மித்தை என்றும் அறிதலாம். அவி
த்தையினாலே புருஷனுக்கு ஜநநமுளதாகலின், பிரமவித்தையினால்
அவ்வவித்தியாரூபகாரணம் நாசமாம்; ஆகவே, அதன்காரியமான ஜந
நமுதலியவையும் அபாவமாம்; அன்றியும், புண்ணியபாவகர்மங்களா
லேயே புருஷனுக்கு ஜநநம் உளதாகலின், புண்ணியபாவகர்மங்கள்
ஞானிக்கு ஆன்மஞானத்தினாலேயே நாசமாகின்றன; அக்காரணத்தி
னாலும் ஆன்மஞானிக்கு மீண்டு ஜநநம் உளதாகாதென்க. "ஒப்புரவ
ன்றியேயொழுகிவாழினும்" என்ற உம்மையால், சாஸ்திரவிதியை
உல்லங்கனஞ்செய்யாமல் தன்னுடைய சிரேஷ்டமான ஆசாரத்தி

ள்ள தத்துவஞானி மீண்டு ஜநநமடையானென்று சொல்லவேண்டுவ தென்னையெனுங் கைமுதிகந்நியாயம் ஸ்ரீ-பகவான் ருசிப்பித்தனர்.

[பூர்வமருளிச்செய்தருள்ளபலத்தோடுகூடின ஆன்மஞானத்தில் அதிகாரிகளின்பேதத்தால் சாதனங்களின்விகற்பங்களை இப்போது இரண்டுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

செறியுமிப் பொருளினைச் சிலர்தி யானமாங்
குறியினுந் தம்முளே காண் குவார்சில
ரறிவருஞ் சாங்கிய யோகமாகிய
நெறியினு லெங்குமாய் நிற்பக் காண்பரால். (௨௫)

இ-ள். செறியும் இப்பொருளினை = பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தமானசகலசரீரங்களிலும்நிறைந்திருக்கும்பிரத்தியக்ஷைதந்நியமாகிய இவ்வான்மாவை—சிலர் = சில உத்தமாதிகாரிகள்—தியானம் ஆம் குறியினுல் = தியானரூபமான ஆன்மசிந்தனத்தினுல்—தம் உள்ளே காண்குவார் = தமது புத்தியின்கண்ணே சாட்சாத்கரிப்பர்.—சிலர் = சிலமத்தியமாதிகாரிகள்—அறிவு அரும் சாங்கிய யோகம் ஆகிய நெறியினுல் = அறிதற்கரிய சாங்கியயோகமாகிய மார்க்கத்தால்—எங்கும் ஆய் நிற்பக் காண்பர் = (பிரத்தியகான்மாவைச்) சர்வத்திரவியாபகமாய்நிற்க(த்தமதுபுத்தியின்கண்ணே தியானத்தினுற்பத்திவாட்லாக)ச்சாட்சாத்கரியாநிற்பர்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

தியானமாவது, தைலதாரைபோலும் வற்றாதியவிருத்திடயிர்வாகரூபமானஆன்மசிந்தனமாம்; இவ்வான்மசிந்தனம் சிரவண மனனங்களின்பலரூபமாம். இதனுல் தேகாதிகளில் ஆன்மபுத்திரூபமானவிபரீதபாவனை நிவிர்த்தியாம். சாங்கியயோகமாவது, பூர்வஞ்சொன்ன நிதித்தியாசனரூபமான தியானத்திற்குப்பூர்வஞ்செய்யாநிற்குஞ்சிரவண, மனனரூபமான ஆன்மசிந்தனம்; இவைகளால் முறையே பிரமாணகத அசம்பாவனையும், பிரமேயகதஅசம்பாவனையும் நிவிர்த்தியாம் என்க. (௨௫)

[இதுவுமது.]

இருமையு மறிவதற் கிடமி லாதவ
ரொருமகன் றெய்வமென் றுரைத்த வொன்றையே
யருமையி லருச்சனை செய்வ ராலதன்
பெருமையி லவர்களும் பிறவி மேவிடார். (௨௬)

இ-ள். இருமையும் அறிவதற்கு இடம் இலாதவர் = (முற்செய்யுளிற்கூறிய தியானம், சாங்கியயோகம் என்னும்) இருவகை உபாயங்களாலும்(பிரத்தியகான்மாவைச்)சாட்சாத்கரித்தற்குவிசாலமான புத்தியில்லாத சிலமந்ததராதிகாரிகள்—ஒரு மகன் = (பரமகாருணிகனான) ஒருஆசாரியபுருஷன்—தெய்வம் என்று உரைத்த = இதுவே தெய்வம் (இதனை இவ்வாறுசிந்தனஞ்செய்மின்) எனவுபதேசித்த—ஒன்றையே = ஒருஆன்மாவையே—அருமையில் = அத்தியந்தஞ்சிரத்தையினுல்—அருச்சனை செய்வர் = சிந்தனஞ்செய்யாநிற்பர்;—அதன் பெருமையில் = அவ்வான்மசிந்தனத்தின் மகிமையினுல்—அவர்களும் = (குருவினுபதேசசிரவணமாத்திரபராயணரான) அவ்வதிகாரிகளும்—பிறவி மேவிடார் = சம்சாரத்தை அதிக்கிரமணஞ்செய்வார்.—எ-று.

ஆல்-அசைநிலை.

இதன்றாற்பரியம்; தியானத்தின்கட்பிரவிர்த்தித்த அதிசயத்தன்மையால் இவர்க்குச் சித்தசுத்தியின்பொருட்டுக் கர்மங்களினபேட்சையுமில்லை. வேதத்திற்சொன்ன தத்துவத்தின்கண்ணே திடநிச்சயமிருப்பதால்அசம்பாவனை நிவிர்த்தியின்பொருட்டுச் சிரவண மனனங்களின் அபேட்சையுமில்லைஎன்பதாம்.

"இருமையும்" எ-து, மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை. "அவர்களும்" என்ற இழிவுசிறப்பும்மையால், விசாரத்தின்கட்சாமர்த்தியமுடையபுருஷர் சம்சாரத்தை அதிக்கிரமணஞ்செய்யாநிற்பரென்று சொல்லவேண்டுவதென்னையென்னுங் கைமுதிகந்நியாயம் ஸ்ரீ-பகவான் ருசிப்பித்தனரென்றறிக. இங்கேஆன்மசிந்தனத்தை அருச்சனையென்று கூறியிருப்பதுபோலவே வாசிட்டத்தும், "அறிவுசம பாவனைசந் தோடமெனு மலர்களா லத்தத்தேவாம், பிறிவரிய வான்மதத் துவத்தையருச் சிப்பதேபெரியபூசை" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க.()

[அதிஷ்டானப்பிரமத்தினுசிரிதமாய், அவ்வதிஷ்டானப்பிரமத்தைவிஷயம்பண்ணும் அநிர்வசனீயமான அவித்தையினுலேயே இச்சம்சாரம் உற்பந்நமாயிற்று. ஆகலால், அதிஷ்டானப்பிரமத்தைவிஷயம்பண்ணுவதாயுள்ள ஆன்மஞானரூபமான பிரமவித்தையினுலே அவ்வவித்தை நீங்கிய அதிகாரிக்கு மோட்சமானது உண்டாமென்று இவ்வத்தியாயமுடியும்பரியந்தமும்பெரியோர் நிச்சயித்தற்பொருட்டு இவ்வத்தியாயமுடியும்பரியந்தம் சம்சாரத்தையும், சம்சாரநிவர்த்தகமான ஆன்மஞானத்தையும் விஸ்தாரமாக ஸ்ரீ-பகவான் நிரூபணஞ்செய்யத்தொடங்கி இப்போது அபிமானரூபமான குணசங்கமே சம்சாரத்துக்குக்காரணமாமென்று

பூர்வம் அருளிச்செய்தபொருளினையே வெளிப்படையாக நிரூபணஞ்செய்கின்றார்.]

போவன நிற்பவா மியாக்கை பூண்டுகொண்
டியாவருந் துயர்ப்படு கின்ற வீதெலா
மேவரு முடலுயிர் வேறு பாட்டினை
யாவகண் டறிவதோ ரறிவி லாமையே. (௨௫)

இ - ள். போவன நிற்ப ஆம் யாக்கை பூண்டு கொண்டு = சரமும், அசரமும்ஆகியஉடல்களைத் தரித்துக்கொண்டு—யாவரும் = சர்வஜீவரும்—துயர்ப்படுகின்ற ஈது எலாம் = துன்பப்படுகின்ற இவையனைத்தும்—மேவ அரும் உடல் உயிர் வேறுபாட்டினை = பொருந்துதற்கரியக்ஷேத்திரம்,க்ஷேத்திரக்ஞனுடைய விலட்சணத்தன்மையை—ஆவ கண்டறிவது ஓர் அறிவு இலாமையே = (மாயாவசத்தால்) விசாரித்தறியாத ஓரவிவேகமே.—எ-று.

"ஆவ" எ-து, ஆ ஆ என்னும் இரக்கக்குறிப்புச்சொல் ஆவ என மருவியது. அவித்தை, அதன்காரியங்களான அநிர்வசனீயநிரூபப் பிரபஞ்சமுழுவதும் க்ஷேத்திரம்; அந்தக்ஷேத்திரத்தின்விலட்சணமும், க்ஷேத்திரத்தின்பிரகாசகமாயும், சொப்பிரகாசபரமார்த்தசத்தாயும், அசங்கோதாசீனமாயும், சர்வதர்மங்களும் விடுபட்டதாயுமுள்ள அத்துவிதீய ப்ரத்யகாத்மாதிரியம் யாது அதுக்ஷேத்திரக்ஞனும் என்க. (௨௫)

[அவிவேகத்தால் சம்சாரத்தினுற்பத்தி அருளிச்செய்து இப்போது சம்சாரநிவிர்த்திநிமித்தம் பிரகிருதியின் விலட்சணரூபமான ஆன்மாவின்சோபனதரிசனம்அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

கெடுகின்ற பூதங்க டோறுங் கெடாதே
வடுவின்றி நின்ற மறைப்பொரு டன்னை
நடுவென்று கண்டவ னல்லன வெல்லாங்
கடுகின்று ணையொழி யாவகை கண்டான். (௨௬)

இ - ள். கெடுகின்ற பூதங்கள் தோறும் = நாசமாகின்ற பூதங்கடோறும்—கெடாதே = நாசரகிதமாய்,—வடு இன்றி நின்ற = சகல தோஷங்களுமில்லாமற்சமமாய்,நிர்விகாரரூபமாயுள்ள—மறைப்பொருள்தன்னை = சுருதியின்பொருளான (பரமேசுரரூபமென்னும்) ஆன்மாவை—நடு என்று கண்டவன் = சர்வபூதங்களிலும் ஏகரூபமாய்ச் சகலவிகாரங்களும்விடுபட்டுள்ளதளதுவோ அதுவேநானென்று சா

ஸ்திரதிருஷ்டியினாற் சாட்சாத்கரித்த வித்துவானானவன்—நல்லன எல்லாம் = மங்கலங்களனைத்தும்—கடுகின் துணை ஒழியாவகை கண்டான் = கடுகளவாவது தவிராதுகண்டவனும்.—எ-று.

நல்லன = அநர்த்தநிவிர்த்தி, ஆநந்தப்பிராப்திமுதலியவை. (௨௬)

[முற்கூறியஆன்மதரிசனத்தைப் பலத்தோடுகூட ஸ்ரீ-பகவான் துதிக்கின்றார்.]

ஒத்தெங்கு மாய வொருமைப் பொருளினை
யத்தன் மையினு லறியு மவனே
செத்தும் பிறந்துந் திரியா வகைதனை
மெய்த்தன் மையிலே புகவிடு கின்றான். (௨௭)

இ - ள். ஒத்து எங்கும் ஆய = (ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான) சாவபூதங்களிலுஞ்சமமாய் நிறைந்திருப்பதாகிய—ஒருமைப் பொருளினை = சகலபவவிகாரங்களும்விடுபட்டசுரூபமான ஆன்மாவை—அத்தன்மையினால் அறியும் அவனே = அத்தன்மையாகச்சாட்சாத்கரிக்கும் வித்துவானே—செத்தும் பிறந்தும் திரியாவகை = மரித்தும், ஜநித்துந்திரியும் வழியினை—செத்தும் பிறந்தும் திரியாவகை—மெய்த் தன்மையிலும் சுழலாதபடி—தனை = (தன்னாலே) தன்னை—மெய்த் தன்மையிலே புகவிடுகின்றான் = மெய்ம்மையான மோட்சகதியிலே புகவிடுகின்றவனும்.—எ-று.

இங்கு சகாரமிரண்டிடத்தும் பிரிநிலை, பின்னது ஈற்றசை. (௨௭)

ஆன்மாவையறியாதோர் தம்மாலே தம்மை வணங்கூறியவாற்றால் அதோகதியிற்புகவிடுவரென்பது பெற்றாம்.

[சுபாசுபகர்மங்களைப்பண்ணுகிறவனாயும், தேகந்தோறும் வேறுவேறாய் அவ்வச்சுகதுக்காதிரூபமான விசித்திரபயனைப் புசிக்கிறவனாயுமுள்ள விஷமஸ்வபாவமுடைய ஆன்மாவைச் சர்வபூதங்களிலும் ஏகமாகக்காண்கை எவ்வாறுகூடுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

உணர்வவி காரியென் றும் வினையெலா முடம்பினோடே
புணர்வன வென்றுங்கண்டான் பொய்யிலா மெய்யைக்கண்டா
னிணர்மலர் முடியாயெல்லா வினைகளுஞ் செயினுமான்மா
குணமிலி யாதலாலே யவற்றொடுங் கூடிநில்லான். (௨௮)

இ-ள். உணர்வு அவிகாரி என்றும்=க்ஷேத்திரக்ஞனை புரு
ஷன் விகாரமற்றவனென்றும்,—வினை எலாம்=லௌகிக, வைதிக
மானசர்வகர்மங்களும்—உடம்பினோடே புணர்வன என்றும்=(தே
கேந்திரியாதி ஆகாரபரிணாமமுடைய) பிரகிருதியினுடனே சம்பந்த
மு[illegible]டையனவென்றும்,—கண்டான்=(சாஸ்திரரூபமான சட்கவினுற்)
கண்ட[illegible]விவேகிபுருஷனே—பொய் இலா மெய்யைக் கண்டான்=பர
மார்த்ததரிசியாம். (ஆகாசத்தில் கடமடாதி உபாதிதிருஷ்டியினாற்பேத
மேயல்லாமல் ஆகாசத்தின் சொரூபதிருஷ்டியினாற் பேதமில்லாதது
போல ஆன்மாவின்கண்ணும் சரீரவுபாதிதிருஷ்டியினாலல்லாமல் சொ
ரூபதிருஷ்டியினால் பேதமும், கர்த்திருத்வ போக்திருத்வமும் இல்
லையென்பதுகருத்து.) [ஆன்மா சுபாவத்தால் அகர்த்தாவாயினும் சரீர
சம்பந்தரூபஉபாதியினால் கர்த்தாவாகலாமே[illegible] அருச்சுனன்
சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] இணர் மலர் மு[illegible]
யாய்=கொத்தாகியமலர்களாற்றொடுத்தமாலையையணியப்பெற்றகிரீ
டத்தையுடைய அருச்சுனா—எல்லா வினைகளும் செயினும்=(சரீரமா
னது லௌகிக வைதிகமான) சர்வகர்மங்களையுஞ்செய்யினும்—ஆன்மா
குணம் இலி ஆதலால்=ஆன்மா நிர்க்குணனாதலால்—அவற்றொடும்
கூடி நில்லான்=அக்கர்மங்களோடுஞ்சம்பந்தித்திரான்.—எ-று.

அநாதியாகலானும், நிர்க்குணனாகலானும் பரமான்மா அவ்வி
யன்; இப்படிப்பட்ட ஆன்மா சரீரத்தின்கண்ணிருப்பவனாயினும் க
மங்களைச்[illegible]வனுமல்லன், கர்மபலன்களிற் சம்பந்தமுடையனு
மல்லன் என்பார், "எல்லாவினைகளுஞ்[illegible]னுமான்மா, குணமிலி
யாதலாலேயவற்றொடுங்கூடிநில்லான்" என்றார். எது உற்பத்தி
யுடையதோ அதற்கவசியம் ஆதியுண்டு. குணங்களோடுகூடியவஸ்து
யாது அது குணநாசத்தால் ரூபாந்தரப்பிராப்திரூப விகாரமுமுடை
த்தாம். பரமான்மா அநாதி, நிர்க்குணன் என்றமேதுவினால் அவ்வி
யன். யாதொருகாரணத்தால் இவ்வான்மதேவன், ஜன்மம், அஸ்தி
வி்ருத்தி, விபரிணாமம், அபட்சயம், விநாசம் என்னும் ஷட்பா
விகாரரகிதனோ அக்காரணத்தினால் ஆத்தியாசிகசம்பந்தத்தால் இ
சரீரத்திலிருப்பவனாயினும் இச்சரீரம் கர்மங்களைப்பண்ணுமிடத்து
கர்மங்களைப்பண்ணுகிறவனும், கர்மபலன்களோடுசம்பந்திப்பவனு
மல்லன் என்பதாம். (௨௮)

[ஆன்மா சரீரத்தின்கண்ணிருந்தும், அசங்கனாதலால் அச்சரீர
த்தின்கர்மங்களோடுசம்பந்தமுடையனாகானெனப் பூர்வம் அருளி
செய்தபொருளில் இப்போது திருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கின்றார்.

உன்னிய வானமெங்கு மொழிவற நிறைந்ததேனுந்
தன்னுடை நுண்மையாலே பிறவொடுஞ் சார்தலுண்டோ
பன்னிய விதுபோலெங்கும் பரந்துள னெனினுமங்கு
மன்னிய வீசனந்த வுடம்பொடு மருவமாட்டான். (௨௯)

இ-ள். உன்னிய வானம்=கருதிய ஆகாயமானது—எங்கும்
ஒழிவற நிறைந்ததேனும்=கடமடமுதலிய தீயன, நல்லனவானமூர்
த்ததிரவியங்களில் உள்ளும், புறம்பும் வியாபித்திருப்பதானாலும்—
தன்னுடை நுண்மையாலே=தனது அசங்கசுபாவத்தினாலே—பிற
[illegible]ங்கியமான மூர்த்ததிரவியங்களின்
வொடும் சார்தல் உண்டோ=
(சுகந்தம், துர்க்கந்தம், மழை, வெய்யில், அக்கினி, புகைமுதலிய குண
தோஷங்களோடு[illegible]ததலுண்டா—பன்னிய இதுபோல்=சொ
ல்ல[illegible]வாகாசம்போல—எங்கும் பரந்துளன் எனினும்=தேவ,
மநுட, பசு, பட்சியாதிகளென்னும் உயர்வு தாழ்வான தேகங்களில்
உள்ளும், புறம்பும் வியாபித்திருப்பவனாயினும்—மன்னிய ஈசன்=
நிலைபேறுடைய ஆன்மதேவன் (அசங்கசுபாவமுடையனாதலால்,)—
அந்த உடம்பொடு மருவமாட்டான்—அத்தேகங்க(ளாற்செய்யாநிற்
குஞ்சுபாசுபகர்மங்க)ளோடு சம்பந்தப்படான்.—எ-று. (௨௯)

[அன்றியும், பிரகாசத்தன்மைரூபவேதுவினாலும் இவ்வான்ம
தேவனி[illegible]த்து ஒன்றோடுஞ்சம்பந்தமின்மையுளதென்னும்பொருளைத்
திருஷ்டாந்தத்தோடும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இரவிதா னொருவனே[illegible]ய நின்றிந்த வுலகத்தெங்கும்
விரவிய விருளைநீக்கி விளக்குறு மாறுபோலத்
தரவியா வருமுன்னில்லாச் சராசர வுடம்புதோறும்
பரவியா னுரைத்தமாயோ னொருவனே பரந்திருப்பான். (௩௦)

இ-ள். இரவி=சூரியனானவன்—தான் ஒருவனே ஆய் நின்
று=தானொருவனே யாகிநின்று—இந்த உல[illegible] எங்கும்=இவ்வுல
[illegible]—விரவி[illegible]
இல் (உருவமுடைய தேகமுதலிய) சர்வவஸ்துக்க[illegible]
இருளை நீக்கி=பொருந்தியஅந்தகாரத்தையகற்றி—விளக்குறும் ஆறு
போல=(அவைகளைப்) பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மைபோல—தர யாவரும்
முன் இல்லா=(தம்மை)யுண்டாக்குதற்கு யாவரொருவரையும் முன்
னேயுடையராகப்பெறாத—சர அசர உடம்பு தோறும்=நடப்பன
நிற்பனவான சரீரங்கடோறும்—பரவி யான் உரைத்த=புகழ்ந்து
யான் முன்னருளிச்செய்த—மாயோன் ஒருவனே=க்ஷேத்திரக்ஞ

ஞன ஆன்மாவொருவனே—பரந்திருப்பான்=வியாபித்து அவைக ளைப்பிரகாசிப்பித்திருப்பன்.—எ-று.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், பகவான் இவ்வநுமானநிரூபிப்பித்தனர்; அவ்வநுமானமாமாறு: க்ஷேத்திரக்ஞன ஆன்மா க்ஷேத்திரத்தின் தர்மங்களோடுசம்பந்தப்படான்; அப்படியே க்ஷேத்திரத்தின் பேதத்தால் பேதத்தையுமடையான், அந்தக்ஷேத்திரங்களின்பிரகாசகமாவதால்; யாதொன்று யாதொருவஸ்துவின்பிரகாசகமாமோ அது அந்தப்பிரகாசியவஸ்துக்களின் தர்மங்களோடு சம்பந்தப்படமாட்டாது; அப்படியே அந்தப்பிரகாசியவஸ்துக்களின்பேதத்தால் பேதத்தையுமடையமாட்டாது; சூரியன்போல என்க. (௩௦)

[ஸ்ரீ-பகவான் இவ்வத்தியாயார்த்தத்தைப் பலத்தோடுகூட உபசம்ஹாரஞ்செய்கின்றார்.]

ஓரின்மே லாகிநின்ற வுயிரோ டுடம்புக்குள்ள
பேரினோ டிறப்புமூப்பு பிறப்பெனு மிவற்றைவேறாய்ப்
பாரின்மே லறிவார்வீடு பற்றினா ரென்றான்பார்த்தன்
தேரின்மே னின்றேவேத சிரத்தின்மே லிருக்குஞ்சீரோன். ( )

இ-ள்: ஓரின்=ஆராயுமிடத்து—மேல் ஆகி நின்ற=(தேகேந்திரியாதிகளனைத்திற்கும்)அதீதமாய்நிற்கின்ற—உயிரோடு=க்ஷேத்ரக்ஞனோடு—உடம்புக்கு உள்ள பேரினோடு பிறப்பு மூப்பு இறப்பு எனும் இவற்றை=க்ஷேத்ரத்தையும் அதற்குரியநாமகற்பனையோடு ஜன்ம ஜராமரணமென்னும் தர்மங்களையும்—வேறு ஆய்=விலட்சணமாய்—பாரின் மேல் அறிவார்=பூமியின்கண் (ஞானரூபமானசட்சுவினால்) அறியாநிற்பவர்—வீடு பற்றினார் என்றான்=கைவல்யமுக்தியைப்பொருந்தினவராவர் என்றருளிச்செய்தனர்—பார்த்தன்=அருச்சுனனது—தேரின் மேல் நின்றே=இரதத்தின்மீது (திவ்வியமங்களமூர்த்தமாய்) நின்றே—வேத சிரத்தின்மேல் இருக்கும் சீரோன்=வேதத்தின்சிரசாகியதத்வமஸியாதிவாக்கியங்களில்அவற்றின்பொருளாய்வீற்றிருக்கிற ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று. (௩௧)

௧௩-வது, க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞவிபாகயோகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௩-ற்கு திருவிருத்தம்-௩௧௧.

௧௪-வது, *குணாதீதவத்தியாயம்.

[பூர்வம் பதின்மூன்றாமத்தியாயத்தில் க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் இரண்டின்சம்யோகத்தால் சர்வஸ்தாவர ஜங்கமபூதங்களினுற்பத்தியருளிச்செய்ததால் ஈசுரனையங்கீகாரஞ்செய்யாத நிரீசுரசாங்கியமதத்தைக்கண்டித்து அந்தக்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்ஞரது சம்யோகத்திற்கு ஈசுராதீனத்தன்மையுளதென்பதும், அதில் குணசங்கத்தையே ஜன்மத்திற்குக்காரணமென்றருளிச்செய்ததால் இந்த இந்தக்குணத்தில் இந்த இந்தப்பிரகாரமாகச் சங்கமுளதென்பதும் குணங்கள் இவையென்பதும், அக்குணங்கள் இந்தப்பிரகாரமாகச் சேவைப்படுத்துகின்றனவென்பதும், சத்துவாதிகுணங்களினின்றும் அதிகாரிக்கு இவ்வாறுமுக்தியுளதாமென்பதும், முக்தனான புருஷனுக்கு லட்சணம் இவையென்பதும் அவசியமாகவருளிச்செய்யவேண்டும் ஆகலின், இவைகளைவிஸ்தாரமாகவருளிச்செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் இப்பதினான்காமத்தியாயமாரம்பிக்கின்றார்.]

[மொழிபெயர்த்தோர் அத்தியாயஆரம்பத்திற்கடியிடல்.]

செய்ய மாமலர் மேலுறை செல்வியும்
வைய மாமட வாளு மகிழ்ந்ததோ
ளையன் மெய்ம்மை யன் பாலடி யோமெலா
முய்ய மீள வுரைக்கத் தொடங்கினான். (௧)

இ-ள். செய்ய மா மலர் மேல் உறை செல்வியும்=அழகிய தாமரைமலரின்கண்ணே வீற்றிருக்குந்தேவியும்,—வையம் ஆம் மடவாளும்=பூதேவியும்—மகிழ்ந்த தோள் ஐயன்=அணைந்து சந்தோஷிக்கப்பட்ட திருப்புயங்களையுடைய ஸ்ரீபகவான்—மெய்மை=மெய்ம்மையான ஞானத்தை—அன் பால்=கருணையினால்—அடியோம் எலாம்=யாங்களெல்லாம்—உய்ய=பிழைக்க—மீள உரைக்கத் தொடங்கினான்=மீட்டும் அருளிச்செய்யவாரம்பித்தனர்.—எ-று. (௧)

[அருச்சுனனுக்கு ருசியுண்டாக்குவித்தற்பொருட்டு இனிக்கூறப்படும்பொருளை இப்போதுஇரண்டுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீபகவான்ஸ்துதிக்கின்றார்.]

* வடமொழியில், குணத்திரயவிபாகயோகமென்றுபெயர்.

நல்ல வாறறி வியாதினு நல்லது
வல்ல நீர்தவத் தோர்க்கறி வாவது
மல்லு லாவிய தோண்முடி மன்னயான்
சொல்லன் மேய வதன்றுணி வாயதே. (௨)

இ-ள். நல்ல ஆறு அறிவு யாதினும் நல்லது = [illegible]கம், தவ முதலிய ஞானத்தின்பகிரங்கசாதனங்களனைத்தினுள்ளும் உத்தமமானது,—அல்லல் நீர் தவத்தோர்க்கு அறிவாவது = துன்பநீங்கிய தவத்தினையுடையமுனிவர்கட்கு அறிவாயிருப்பது;—[illegible]ல்உலாவிய = வலி பொருந்திய—தோள்முடிமன்ன-புயத்தையும், கிரீட[illegible]டைய அருச்சுன—யான் சொல்லன் மேய = யான் சொல்லத்தொடங்கிய—அதன் துணிவாயது = அந்தஞானத்தின் துணிவானது.—எ-று.

"தவத்தோர்க்கறிவாவது" என்று இங்கேகூறினது[illegible] பிரமகீதையில், "அரிக்குமுனி கட்குமானுக்குமறிவீதே" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. (௨)

[சாதனரூபமான ஞானமடைந்த புருஷர்க்கு மோட்சரூபமானபரமசித்தி அவசியமாகவுளதாமென்னுநியமத்தை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இன்ன தன்மையின் ஞானத் தியற்கையா
லென்னை வந்தடைந் தாரிவ் வுலகினிற்
பின்னை வந்தடை யாரிற வாரிதன்
றன்மை யாதெனி லாங்கதுஞ் சாற்[illegible]வாம். (௩)

இ-ள். இன்ன தன்மையின் = இப்படிப்பட்டதன்மையையுடைய—ஞானத்து இயற்கையால் = ஞானத்தின் சுபாவானுஷ்டானத்தால்—என்னை வந்து அடைந்தார் = (அத்துவிதீய நிர்க்குணசொரூபனுன) என்னை (அத்தியர்தம்) அபேதமாகஅடைந்த வித்துவான்களான புருஷர்—இவ்வுலகினில் = இவ்வுலகின்கண்—பின்னை வந்து அடையார் = மீண்டு (சிருஷ்[illegible]த்திலும்) உற்பன்னமாகார்;—இறவார் = ([illegible]) லயமாகார்;—இதன் தன்மை யாது எனில் = இப்படிப்பட்டஞா[illegible]த்தின்சுபாவம் ஏதென்றுநீவினுவில்,—அதுவும் சாற்றுவாம் = அதினையும்இனிக்கூறுவாம்.—எ-று. ஆங்கு-அசைநிலை.

[இவ்வாறு இரண்டுசெய்யுட்களால் ஞானத்தைத்துதித்துக்கேட்பவனை அதில் அபிமுகமாக்கி இப்போது பரமேசுரனது அதீனமாயுள்ள அந்தப்பிரகிருதி, புருஷர் என்னும்இரண்டிற்குமே சர்வபூதங்க

ளிலுற்பத்[illegible]யின்காரணத்தன்மையுண்டு. சாங்கியசாஸ்திரத்திற்போலச் சுத[illegible]மானபிரகிருதி,புருஷரிடத்திற்சர்வபூதங்களின்காரணத்தன்மை இல்லையென்று இரண்டுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

மூத வாவென் குணமவை மூன்றினும்
பேத மாகும் பிரகிருதி தன்னிலே
காதலால் வைப்பன் யான்கரு வக்கருப்
பூதம் யாவும் புலப்படு கின்றவே. (௪)

இ-ள். மூதவா = முதிர்ந்ததவத்தையுடையஅருச்சுன—குணமவை மூன்றினும் பேதம் ஆகும் = (இனிக்கூறப்படுகின்ற) சத்துவாதிமுக்குணங்க[illegible]பேதமாகபரிணயங்களையுடையும்—என் பிரகிருதிதன்னிலே = (கர்ப்பாதாரத்துக்கு ஸ்தானமான) எனது மாயையின்கண்ணே—காதலால் = (உலகைச்சிருஷ்டிப்பாமென்னும்) இச்சையினால்—யான் கரு வைப்பன் = யான் சங்கற்பரூபமானகருப்பத்தைத் தரிப்பிப்பேன்;—அக்கரு = அக்கர்ப்பாதாரத்தினாலேயே—பூதம் யாவும் = பூதங்களனைத்தும்—புலப்படுகின்றவே = உற்பன்னமாகின்றன.—எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசை. இவ்வுலகின்கண்ணே ஓர்பிதாவானவன் புண்ணியபாவத்தோடுகூடினவனும், நெல்முதலிய ஆகாரரூபமாகத் தன்னிடத்து லீனமாயுள்ளவனுமானபுத்திரனைத் தூலசரீரத்தோடுசம்பந்திப்பிக்கும்பொருட்டுத்தன்தாஸ்திரீயினுடையயோநியில்வீரியத்தை விடுவதுவாயிலாகக் கருப்பத்தைத்தரிப்பிக்க அக்கர்ப்பாதாரத்தால் அந்தப்புத்திரன் தூலசரீரத்தோடு சம்பந்தமுடையவனாக எப்படி ஆகின்றனனோ, சரீரசம்பந்தத்தின்பொருட்டு மத்தியில் * கலிலம், புற்புதமுதலிய அநேகஅவஸ்தைகள் எப்படி உண்டாகின்றனவோ அப்படி பிரளயகாலத்தில் பரமேசுரனிடத்தே லீனமாகியஅவித்தைகாமகர்மங்களையுடைய க்ஷேத்திரக்ஞரானசீவர்க்குச் சிருஷ்டிகாலத்தில் காரிய காரண சங்காதரூபபோக்கியமான [illegible]த்திரத்தோடுகூடச் சம்பந்திப்பிக்கும்பொருட்டுப் பரமேசுரனானநான் [illegible]ரூபமான வீரியத்தைவிடுவதுவாயிலாக மாயாவிருத்திரூபமான கருப்பத்தைத் தரிப்பிக்கிறேன்; சரீரசம்பந்தத்தின்பொருட்டே [illegible]த்தியில் ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதுவிமுதலியவற்றின் [illegible]றுத்திரூபமான அவஸ்தை உண்டாகின்றது. மாயாரூபமானயோ[illegible]யின்கண் பரமே

* கலிலம் = கலங்குதல்.

சரனென்றுற்செய்யப்பட்டகருப்பாதாநத்தினாலேயே இரணியக ப்பன்முதலியசர்வபூதங்கட்கும் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

[பகவானே தேவர்முதலியதேகவிசேஷங்கட்கு, வேறேயுங்கார ணங்களுண்மையின், மாயாரூபமான யோநியின்கண் உம்மால் பண் ணப்பட்டகருப்பாதாநத்தால் சர்வபூதங்களினுற்பத்தியெவ்வாறுகூடு மென்னும்அருச்சுனன்சங்கைக்குஸ்ரீ-பகவான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

இந்த வண்ணத்தி னாலிவ் வுலகிடை
வந்த யோனி யெலாம்வரு வித்திடுந்
தந்தை யானவை யீன்றளிக் கின்றதா
யந்த வென்னுடை மாயைய தாகுமால். (௫)

இ - ள். இந்த வண்ணத்தினால்=முன்சொல்லியவிதத்தினால்— இவ்வுலகிடை=இவ்வுலகின்கண்—யோனி=(தேவர், பிதரர், மநு டர், பசுமுதலிய) சர்வயோநிகளிலும்—வந்த எலாம்=உற்பந்நமான மூர்த்திகளனைத்தையும்—வருவித்திடும் தந்தை யான்=உற்பந்நமா க்குங்கருப்பாதாநகர்த்தாவாகிய பிதா பரமேசுரனான நான்;—அவை ஈன்று அளிக்கின்ற தாய்=அம்மூர்த்திகளைப்பெற்றுவளர்க்கின்ற மா தாவானவள்—அந்த என்னுடை மாயையது ஆகும்=முன்சொல் லிய பரமேசுரனை என்னுடைய அவ்வியாகிருதமென்னும் மாயை யாம்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

இப்படியே ஈசுரகீதையில், "எந்தயோனியிற்பிறப்பா ரியார்க்கு ந்தா யென்மாயை, தந்தையானெனவறிவார் சனனவினை தப்புவரா, லெந்தையா யெனையறியா திருப்பவரொன் மாயையினாற், பந்தமாமி யோனிதொறும் பவித்திறந்து பதைப்பர்களால்" என்றுகூறியிருப் பதுகாண்க.

மூர்த்திகள் எ-து, சராயுஜ, அண்டஜ, சுவேதஜ, உத்பிஜபேதத் தால் நாநாப்பிரகாரமான ஆகாரமுடையசரீரங்களை; இங்ஙனங்கூறி யவாற்றால், தேவாதிசரீரங்கட்கு லோகப்பிரசித்தமாகஎவ்வெக்கார ணங்கள்தோன்றுகின்றனவோ அவ்வக்காரணங்கண்முழுதும் அவ்வி யாகிருதமென்னும்பெயருடையமாயையின் அவஸ்தாவிசேஷங்களே யென்பதுபெறப்படுகின்றது. (௫)

[மேல் இரண்டுசெய்யுட்களால் பரமேசுராதீனமான பிரகிருதி, புருஷரின்வாயிலாகப் பிராணிகளின்உற்பத்திநிரூபணஞ்செய்து இப் போது பிரகிருதியின்சங்கத்தால் புருஷனுக்குச்சம்சாரமாகியஅவஸ்

தையுளதாமென்பதை இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுட்களால் விஸ்தார மாகவருளிச்செய்கின்றார்.]

என்று முன்னங் குணமென் றியம்பிய
மூன்று மூலப் பிரகிருதி தன்னிலே
தோன்றி யுள்ளன தொல்லறி வைப்பற்றி (௬)
யூன்றி நிற்ப வவற்றை யுணர்த்துவாம்.

இ - ள். குணம் என்று முன்னம் என்று=குணமாக முன்னே யான்காற்செய்யுளில் அங்கீகரித்து—இயம்பிய மூன்றும்=யான் அரு ளிச்செய்த மூன்றும்—மூலப்பிரகிருதி தன்னிலே=(ஈசுரனது மாயை யென்னும்) மூலப்பிரகிருதியினின்றே—தோன்றி உள்ளன=உண் டாயிருக்கின்றன:—தொல் அறிவைப்பற்றி ஊன்றி நிற்ப=அவ்விய யமாகிய ஜீவான்மாவைப்பிடித்து (இத்தேகத்தின்கண்ணே) பலமா கப்பந்தித்துள்ளன;—அவற்றை உணர்த்துவாம்=இனி அக்குணங் களின் நாமங்களையும், அவை ஜீவான்மாவைப்பந்திக்கும்பிரகாரத்தை (௬) யும் அறிவிப்பாம்.—எ-று.

[அக்குணங்களின் நாமம் இவை எனக்கூறுகின்றார்.]

சத்து வம்ரச சோடு தமசென
வுய்த்து வந்த பெயரை யுடையன
வெத்து வந்துவ முந்தரு கிற்பன (எ)
மெத்து வந்தவற் றின்செயல் வேறுகேள்.

இ - ள். (ஜீவான்மாவைப் பந்தித்தநிற்குங்குணங்கள்). சத்து வம் ரசசோடு தமசு என=சத்துவமெனவும்,ரஜஸெனவும்,தமஸென வும்—உய்த்து வந்த பெயரை உடையன=(பெரியோர்களால்) இட ப்பெற்றுவந்த நாமங்களையுடையன:—எத் துவந்துவமும் தருகிற் பன=சுகதுக்காதிகளான எவ்வகைப்பட்டதுவந்துவங்களையும் ஜீவா ன்மாவுக்குக்கொடுப்பனவாம்;—மெத்து வந்த அவற்றின்=மிகுதி யாய்வந்த அச்சத்துவாதிகுணங்களின்—செயல் வேறு கேள்=செய் கையின்வேறுபாட்டைக்கேட்பாய்.—எ-று.

சத்துவமுதலியமுக்குணங்களும் சைதந்நியனானபுருஷனைக்குறி த்து நித்தியம்பரதந்திரமுடையன: ஓர்போதுஞ்சுதந்திரமுடையன வாகா. நையாயிகர் உருவமுதலியகுணங்களைப் பிருதிவிமுதலிய திர வியங்களினுசிரிதமாக எப்படிக்கொண்டனரோ அப்படிச் சத்துவ

முதலியகுணங்கள் யாதேனுமொரு திரவியத்திருசிரிதமாக இல்லை, யையாயிகர் பிருதுவிமுதலிய குணியாகிய திரவியத்திலும் உருவமுதலியகுணங்களை எப்படிப்பின்னமாகக்கொண்டனரோ அப்படி சித்தாந்தத்தில் சத்துவாதிகுணங்களை மாயாரூபமான பிரகிருதியினும்பின்னமாகச்சொல்லவில்லை. என்னை? சித்தாந்தத்தில் மாயாரூபமான பிரகிருதி சத்துவமுதலியமுக்குணரூபமாகவேயுள்ளதாகலின்; அங்ஙனம், சத்துவாதிமுக்குணங்களும் பிரகிருதிரூபமேயாயின், "மூலப்பிரகிருதிதன்னிலே தோன்றியுள்ளன" என்னும்வசனத்தால் பிரகிருதியினின்றும் அம்முக்குணங்களின் உற்பத்திஎன்ன நிமித்தங்கூறப்பட்டதென்னின்? சத்துவமுதலிய முக்குணங்களின் சாமியாவஸ்தைக்குப் பிரகிருதியென்றுபெயர்; இப்படிப்பட்டமாயாரூபமான பிரகிருதியினின்றும் சத்துவமுதலியமுக்குணங்களும் பரஸ்பரம் அங்காங்கிபாவமாகவும், விஷமத்தன்மையாகவும் பரிணாமமடைகின்றன; இக்காரணத்தால், அச்சத்துவமுதலியகுணங்கள் மூலப்பிரகிருதியினின்றும் உண்டாயினவென்றுகூறப்பட்டதென்றறிக. வாஸ்தவமாக நிர்விகாரரூபமான ஜீவான்மாவைச் சத்துவமுதலியகுணங்கள் தமது விகாரங்களோடுகூடினவன்போலக் காட்டாநிற்பதேசத்துவாதிகுணங்களால் ஜீவான்மாவிடத்துப் பண்ணப்பட்டபந்தமாம்; இவ்வாறே இனிவருஞ்செய்யுட்களினும் அறிக. (௭)

[அக்குணங்களுள்ளே, சத்துவகுணத்தின்சொரூபமும், அது பந்திக்கும்பிரகாரமுங்கூறுகின்றார்.]

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெற்று மின்பமல் லாற்றுன்ப மென்பது
சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே. (௮)

இ-ள். சத்துவமாவது=சத்துவகுணமாவது,—பற்றும் மாசு இன்மையால்=நிர்மலத்தன்மையினால்—பளிங்கு ஒப்பது=ஸ்படிகமணிபோலப் பிரகாசமாயுள்ளது:—உற்ற நல் அறிவானது உண்டாக்குவது=அநுகூலமான நல்லஞானத்தையுண்டுபண்ணுவது;—எற்றும் இன்பம் அல்லால்=என்றும் சுகாபிவியஞ்சகமாவதல்லாமல்—துன்பம் என்பது சற்றும் இல்லது=துக்கமென்பது கொஞ்சமுமில்லாததாம்.—எ-று.

இவ்வாறுன சுகசங்கத்தினாலும், ஞானசங்கத்தினாலும் சத்துவகுணமானது ஜீவான்மாவைப்பந்திக்கிறதென்பதுஎஞ்சிநின்றது. இப்

பேசுகமென்றும், ஞானமென்றுங்கூறினது ஆன்மசொரூபமானசுகத்தையும், ஞானத்தையுமல்ல; அந்தக்கரணத்தின்பரிணாமங்களை, என்னை? இவைகளை க்ஷேத்திரதர்மங்களாக முற்கூறப்பட்டிருத்தலின் என்க. (௮)

[இரஜோகுணசொரூபமும், அது புருஷனைப்பந்திக்கும் பிரகாரமும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஒது ராக வுருவ முடையது
நாது கற்புரை யுண்ணிறஞ் சார்ந்தது
பேது செய்வினை யோடறி வைப்பின்னற்
கேது வாய விராசத மென்பதே. (௯)

இ-ள். இராசதம் என்பது=இரஜோகுணமென்றுசொல்லப்படுவது—ஒது ராக உருவமுடையது=(*திருஷ்ணை, ¶ஆசங்கமென்னும் இரண்டும் தன்னிடத்துண்டாவதால்) சொல்லாநின்ற இராகரூபமுடையது.—நாது கல் புரை உள் நிறம் சார்ந்தது=காவிக்கற்போன்ற உண்ணிறம்பொருந்தினது.—பேது செய் வினையோடு=மதிமயக்கஞ்செய்யும் லௌகிக, வைதிககர்மங்களோடு—அறிவைப் பின்னற்கு=ஜீவான்மாவைப்பந்தித்தற்கு—ஏது ஆயது=ஏதுவாயிருப்பதாம்.—எ-று.

திருஷ்ணை, ஆசங்கமென்னும் இவைகளால் ரஜோகுணமானது வாஸ்தவத்தில் அகர்த்தாவாகிய புருஷனைச் சகலகர்மங்களிலும்ஆசக்தியுடையவனாகப்பண்ணுகிறதே பந்திக்கிறதென்றறிக. (௯)

[தமோகுணசொரூபமும், அது புருஷனைப்பந்திக்கும்பிரகாரமும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

குறியு நீல மயக்கமுங் கோதிலா
நெறிக டம்மை யிகழ்தலு நித்திரை
செறித லானது மற்றிவற் றுற்றின்னோன்
றறிவை மாய்க்கு மதுதம மாவதே. (௧௦)

இ-ள். தமம் ஆவது=தமோகுணமென்றுசொல்லப்படுவது—குறியும் நீலம்=அறிகுறியும் கருநிறமுடையதாய்,—மயக்கமும்=பிர

* திருஷ்ணை=கிடையாதவஸ்து கிடைக்கவேண்டுமென்னும் அபிலாஷை.
¶ ஆசங்கம்=கிடைத்தவஸ்துவில் பிரீதி.

மாதமும்,—கோது இலா நெறிகள்தம்மை இகழ்தலும்=குற்றமற்ற நல்லொழுக்கங்களை இகழாநிற்கும் ஆலசியமும்,—நித்திரை செறிதலானதும்=நித்திரையும்—இவற்றால்=(ஆகிய) இவைகளால்—இன்னென்று=இடமாக—அறிவை மாய்க்குமது=ஜீவனைப்பந்தித்துவருந்துவதாம்.—எ-று.

மற்று, ஏ-அசைநிலைகள். ஆவரணசக்திரூபமான அஞ்ஞானத்தினின்றும் உற்பந்நமானதால், "குறியுநீலம்" என்றார். இக்காரணத்தினாலேயே தமோகுணமானது சர்வஜீவர்களையும் மோகம்பண்ணுவதாயுள்ளது. பிரமாதம்=விவேகசாமர்த்தியமில்லாமை. ஆலசியம்=நன்னெறிக்கண்முயலும்வலியின்மை. நித்திரை=லயரூபமானவிருத்திவிசேஷம்என்றறிக. (௧0)

[மீண்டும் குணங்களின்வியாபாரங்களைத் தொகுத்தருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

உரைசெய் சத்துவ மின்பத் துய்த்திடு
மிரசதம் வினைகளோ டறிவை யார்த்திடும்
புரைசெய்திவ் வழுக்கையே பொருந்திப் போர்த்திடுந்
தரைசெறி புகழினாய் தமமென் கின்றதே. (௧௧)

இ-ள். தரை செறி புகழினாய்=பூமியின்கண் நிறைந்தகீர்த்தியினையுடையஅருச்சுனா—உரைசெய் சத்துவம்=முன்சொன்ன சத்துவகுணமானது—(அறிவை) இன்பத்து உய்த்திடும்=தேஹியைச்சுகாபிமுகமாகும்படிபண்ணும்.—இரசதம்=ரஜோகுணமானது—வினைகளோடு அறிவை ஆர்த்திடும்=லௌகிக, வைதிககர்மங்களோடு தேஹியைக் கூடும்படிபண்ணும்;—தமம் என்கின்றது=தமோகுணமானது—புரை செய்து=*பிரமாதத்தைச்செய்து—அழுக்கையே பொருந்தி=ஆவரணாத்மகமாய்—(அறிவைப்) போர்த்திடும்=பெரியோர் சங்கத்தாலுண்டான ஞானத்தை மறைக்கும்.—எ-று. (௧௧)

[பூர்வமருளிச்செய்தசத்துவாதிகுணங்கள் தத்தம் காரியங்களை எத்தக்காலத்திற்செய்யுமென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

வாழுஞ் சத்துவ மற்றைய விரண்டையு மறைத்துத்
தாழு மற்றைய விரண்டுமத் தமோகுணந் தழைப்பின்

* பிரமாதம்=அவசியமாக அறியவேண்டுவதை அறியாமை.

விழுஞ் சத்துவ தமங்களவ் விரசதம் விளைவி
னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந்தாழ்ந் தொன்றுமிக் குளதாம். ()

இ-ள். மற்றைய இரண்டையும் மறைத்து சத்துவம் வாழும்=ஏனைய ரஜோகுண, தமோகுணங்கள்இரண்டினையும் ஏழவொட்டாமலடக்கிச் சத்துவகுணமானது விருத்தியடையாநிற்கும்.—தமோகுணம் தழைப்பின் மற்றைய இரண்டும் தாழும்=தமோகுணமானது விருத்தியடையின் ரஜோகுண, சத்துவகுணங்கள் இரண்டும் அடங்கிவிடும்.—அவ்விரசதம் விளைவின் சத்துவ தமங்கள் வீழும்=அந்த ரஜோகுணமானது விருத்தியாயின் சத்துவகுண, தமோகுணங்கள் இரண்டும் அடங்கிவிடும்.—ஊழின்=ஜீவர்களின் *அதிர்ஷ்டவசத்தால்—மற்றிவை இரண்டும் தாழ்ந்து=இங்கேகூறியபடி ஏனையவிரண்டுகுணங்களும் அடங்கி—ஒன்று மிக்குளது ஆம்=ஒருகுணம் அதிகரித்திருக்கும்;—எ-று.

இங்கேகூறியபடி ஏனையஇரண்டுகுணங்களையடக்கி ஒவ்வொருகுணங்கள் மேலிடுங்காலையில் தத்தம் காரியங்களை அவைசெய்யுமென்றறிக. (௧௨)

[சத்துவாதிகுணங்களின்விருத்தியைப் புருஷன் அறிந்தாலல்லது அவற்றையகற்றுதல்கூடாதாகலின், விருத்தியடையாநிற்கும் அக்குணங்களின்லிங்கங்களை இரண்டுசெய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.

ஒத்தநல் லறிவுமிக்க தியாதொரு போதப்போது
சத்துவந் தழைத்ததாகுந் தாங்கரும் வினைகளேகொண்
டுய்த்துயர் தாசைகூர லோபம்வந் துற்றபோது
மத்திம குணமேசால வளர்ந்ததென் றறிமன்னா. (௧௩)

இ-ள். மன்னா=அருச்சுனா—யாதொரு போது=யாதொருகாலத்தில்—ஒத்த நல் அறிவு மிக்கது=சமமாக (சக்ஷுஶ்ரோத்ரமுதலிய சர்வேந்திரியங்களிலும்) நல்லஞானரூபப்பிரகாசமானது மிகுந்துண்டாகின்றதோ—அப்போது=அந்தக்காலத்தில்—சத்துவம் தழைத்ததாகும்=சத்துவகுணமானது விருத்தியடைந்ததாம்.—தாங்கு அரும் வினைகளே கொண்டு உய்த்து=தாங்குதற்கரியபிரவிர்த்தி, ஆரம்பம், கர்மம் இவைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு (புருஷனை) அவற்

* அதிர்ஷ்டம்=புண்ணியபாவம்.

திற்பிரவிர்த்திப்பித்து—ஆசை வந்து கூர=ஆசையானது உண்டாம் அதிகரிக்கும்படி—லோபம் வந்து உற்றபோது=லோபமானது பர் தடைந்தகாலத்தில்—மத்திம குணம்=மத்திமமான ரஜோகுணமா னது—சால வளர்ந்தது என்று=மிகவும் விருத்தியடைந்ததென்று— நீ அறி=நீயறிவாய்.—எ-று.

பிரகாசம் எ-து, தீபமானது தனதுவிஷயரூபமானகடாதி பதார்த்தங்களின் அந்தகாரரூபமான ஆவரணத்திற்கு விரோதியாவதுபோலத் தமது சப்தாதிவிஷயங்களின் ஆவரணத்திற்கு விரோதியென்னும் அச்சப்தாதிவிஷயாகாரபுத்தியின்விருத்திரூப பரிணாமவிசேஷம். பிரவிர்த்தி-சதா வியாபாரத்தில்மனத்தைக்கொடுத்திருத்தல். கர்மம் காமியம், நிஷித்தமுதலியவியாபாரம். ஆரம்பம்-அவற்றின்முயற்சி. பிரவிர்த்தி, ஆரம்பம், கர்மம் இவைகளை, "வினைகள்" என்றார். (

[இதுவுமது.]

தக்கது தகாதென் றொன்றைத் தானறி யாதபோது
மெக்கரு மங்கண் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது
மொக்கமெய் மயக்கத் தோடு முறக்கம்வந் துற்றபோது
மிக்கது தமமே யென்று விசயநீ யறியவேண்டும். (௧௪

இ-ள். ஒன்றை=யாதானுமொருபதார்த்தத்தை—தக்கது= இது தகுதியானது,—தகாது என்று=இது தகுதியல்லாதது ,ன்று—தான் அறியாதபோதும்=தான்அறியாதகாலத்தும், (விவேக்நாசகா த்துமென்றபடி)—எக் கருமங்கள் மாட்டும் இகழ்ச்சியோடு இருக்கு போதும்=எவ்வகைப்பட்டகர்மங்களிடத்தும் பிரவிர்த்தியாது. தும்,—ஒக்க=பொருந்த—மெய் மயக்கத்தோடும்=மெய்ம்மயக்கத்தோடுங்கூட—உறக்கம் வந்து உற்றபோதும்=நித்திரைவந்தகாலத்தும்—தமம் மிக்கது என்று=தமோகுணம் அதிகரித்த ன்று—விசயநீ அறியவேண்டும்=அருச்சுனநீஅறியத்தக்கது.—எ-

[இனிமரணகாலத்தில்விருத்தியடைந்துள்ள சத்—குணங்களின்பலவிசேஷத்தை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தக்கசத்துவமே மிகழ்ந்தபோதிறந்தோர் தெய்வயோனிகளிலேசார்வார், மக்களிற்பிறப்பா ரிராசதகுணமே வளர்ந்தபோ துடம்பினைத்துறந்தோர், மிக்கெழுந்தமமே விளைந்தபோதிற

தோர் விலங்குச்சாதிகளிலேவீழ்வா, ரொக்கமற்றிவற்றின் பல
ன்களுந்தெரிய வுரைக்கின்றே னிவற்றையுமுணர்வாய். (௧௫)

இ-ள். தக்க சத்துவமே நிகழ்ந்தபோது=மேலானசத்துவ குணமே விருத்தியடைந்தபோது—இறந்தோர்=மரணமாயினோர்,—தெய்வயோனிகளிலேசார்வார்=தேவயோனிகளிலேஜநியாநிற்பர்.—இராசதகுணமே வளர்ந்தபோது=இரஜோகுணந்தானேவிருத்தியடைந்தபோது—உடம்பினைத் துறந்தோர்=சரீரத்தைப் பரித்தியாகஞ்செய்தோர்,—மக்களில் பிறப்பார்=*கர்மசங்கிகளானமநுடயோநிகளிற்சநியாநிற்பர்.—மிக்கு எழும் தமமே விளைந்தபோது=மிகுந்தெழாநிற்குந் தமோகுணந்தானே விருத்தியடைந்தபோது—இறந்தோர்=மரணமாயினோர்,—விலங்குச் சாதிகளிலே வீழ்வார்=பசுவாதிமூடயோநிகளிலே உற்பந்நமாவர்,—ஒக்க மற்று இவற்றின் பலன்களும்=சம்மதமாகவேறே இச்சத்துவாதிகுணங்களின் பயன்களையும்—தெரியஉரைக்கின்றேன்=(உனக்கு)விளங்கஅருளிச்செய்கின்றேன்;—இவற்றையும் உணர்வாய்=இவைகளையும்நீயறிவாய்.—எ-று.

[இப்போது சத்துவாதிமுக்குணங்களில் தமதநுசாரகர்மவாயிலாக விசித்திரபலத்தின்எதுத்தன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் தொகுத்தருளிச்செய்கின்றார்.]

அருங்குணமாய சத்துவபலமா மழுக்கற விராசதபலமாம்
பெருந்துயருழத்த றமோபலமாகும் பேதைமை பேசியமுறையே
பொருந்தியவித்தக் குணங்கண்மூன்றனும் பூதசா லங்களுக்கெ
ல்லாம், வருந்திருவாய ஞானமோடுலோப மயக்கமென் றின்ன
வருமால். (௧௬)

இ-ள். அரும் குணம் ஆய சத்துவ பலம்=அடைதற்கரிய குணமாகிய சாத்துவிகதர்மத்தின்பலம்—அழுக்கு அறல் ஆம்=நிர்மலமாம்.—இராசத பலம்=ராஜஸதர்மத்தின்பலம்—பெரும் துயர் உழத்தல் ஆம்=பெரியதுன்பத்தையநுபவித்தலாம்.—தமோ பலம்=தாமஸதர்மத்தின் பலம்—பேதைமை ஆகும்=அஞ்ஞானமாம்.—(இங்கே சத்துவம், ராஜஸம், தாமஸம் எ-து, காரியகாரணங்களாக அபேதமாக்—ங்களிலும், அவற்றின்பல—திலும் அதி

*கர்மசங்கிகள்— காரிகளாகியமநுட.

கிக்கூறினது. சாத்துவிகமுதலியகர்மங்களின் இலக்கணம், "ஸீத வில்" என்பதுமுதலிய செய்யுட்களால் பதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ-பகவான் தாமேஅருளிச்செய்வர்: ஆண்டறிக.) [இவ்வாறுனபல த்தின்விசித்திரத்தன்மையில் பூர்வஞ்சொன்ன ஏதுவையே அருளிச் செய்கின்றார்.] பேசிய முறையே=முன்சொல்லியவொழுங்கின்படி யே—பொருந்திய இத்தக் குணங்கள் மூன்றாலும்=(அதிர்ஷ்டவசத் தாற்)பொருந்தியஇச்சத்துவமுதலிய முக்குணங்களாலும்—பூதசால ங்களுக்கு எல்லாம்=பிராணிசமுகங்களனைத்திற்கும்—வரும் திரு ஆய=(சுரோத்திராதி இந்திரியத்துவாரங்களால்)வரும் அழகாகிய— ஞானமோடு உலோபம் மயக்கம் என்ற=ஞானம்,உலோபம், அஞ்ஞா னம் என்றுசொல்லப்படுகிற—இன்னன வரும்=இத்தன்மையவான பயன்களுளவாம்.—எ-று.

சத்துவகுணத்தால் ஞானம்உளதாதலால் சாத்விககர்மத்திற்குப் பிரகாசபாகுள்ளியமானசகமும், ரஜோகுணத்தால் உலோபம்உளதா வதால் உலோபபூர்வகமாகச்செய்யும் ராஜஸகர்மத்திற்குப் பிரசித்த மான துக்கமும், தாமதகுணத்தால் பிரமாதம், மோகம், அஞ்ஞானம் இவையுளவாதலின், தாமதகர்மத்திற்கு அஞ்ஞானமாத்திரமான பல முமுளதாம் என்றவாறு. (கசு)

[பூர்வம் பதினைந்தாஞ்செய்யுளிலருளிச்செய்த சத்துவாதிகுணங்க ளின்பயனையே ஊர்த்துவபாவமாகவும், மத்தியபாவமாகவும், அதோ பாவமாகவும் இப்போது அருளிச்செய்கின்றார்.]

சத்துவமாந்தர் பரகதியடைவர் தமத்துளோர் அதோ[illegible]திசார் வார், மத்திமகுணத்தோ ராயினோர்நடுவின் மாநுடப் பிறவி[illegible] வாழ்வா, ரித்திறமாய வுருவமேவிகாரி யானவி காரியென்றி[illegible] றை, மெய்த்திறனாக வறிந்தவனறிந்த பொழுதிலே வீட்டின் மடைந்தான். (க[illegible]

இ-ள். சத்துவமாந்தர் பரகதி அடைவர்=சத்[illegible] தானமநுடர் (பிரம்லோகபரியந்தமான)பரலோகத்[illegible]சயடையாநிற் [illegible].—தமத்துளோர் அதோகதி சார்வார்=(நித்திலா[illegible]ஆலசியாதிரூ மாக)தமோகுணவிருத்தியிற் பிரீதியுடையதாமஸ[illegible]தர் பசுவாதி யோ[illegible]மாவர்.—மத்திம குணத்தோ[illegible]னோர்=மத்திம மானரஜோ[illegible]ணப்பிரதானமுடையபுருஷ[illegible]வில் மாநுடப் பிறவி ஆய் வாழ்வார்=மத்தியவுலகில் மாநுட[illegible]ன்மமாய் வாழ்வார்கள்.—

[பூர்வம் பிரகிருதியின் குணசங்கத்தால் சம்சாரம் உளதாமென்பதை [illegible]ஸ்தாரமாகவருளிச்செய்து இப்போது பிரகிருதிபுருஷரின்விவேக ததினாலேயே மோட்சம் உளதாமென்று தரிசிப்பிக்கிறார்.] இத்திறம் ஆ[illegible] உருவமே விகாரி=இப்புத்தியாதிஆகாரங்களாகப்பரிணமமடை ந்திருப்பனவான சத்துவாதிகுணரூபங்களே (லௌகிக,வைதிகமான சர்வகர்மங்களின்) கர்த்தாவாம்: (அவைகளின் அந்நியமாக ஒருகர்த் தாவுமில்லை,)--யான் அவிகாரி என்று=(அவைகளின் சாட்சிபூதனான) நான் அகர்த்தாவாமென்று (இவ்வாறு)—இவற்றை=இச்சத்துவாதி [illegible]ங்களையும், அவைகளின் விலட்சணனான தன்னையும்—மெய்த் திறன் ஆக அறிந்தவன்=உள்ளபடிவிலட்சணமாகஅறிந்தபுருஷனான வன்—அறிந்தபொழுதிலே=உடனே வீட்டின்பம் அடைந்தான்= முத்தியின்பமடைந்தவனாகின்றான்.—எ-று. (கஎ)

[எப்படி வீட்டின்பமடைவனென்னில்? அதற்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

உடம்புடனிருந்தே யுரைத்தவிக்குணங்கள் மூன்றையு முள்ளவாறறிந்து,கடந்தவன்பிறப்பு மூப்பிறப்பாதியாகவே கட்டு ரைக்கின்ற,விடம்புரையிடும்பை யாவையுங்கடந்து வீட்டின்பம் விளைபவனென்றான், தடங்கடலிடையே வளர்ந்தவனவற்கு வே றிது தனஞ்சயனுரைப்பான். (கஅ)

இ-ள். தடம் கடல் இடையே வளர்ந்தவன்=விசாலமான திரு ப்பாற்கடலின்கண்ணே கண்வளர்ந்த ஸ்ரீ-பகவான்;—உடம்புடன் இருந்தே=தேகத்தோடுகூடிச்சீவிப்பவனாகவிருந்தே—உரைத்த இக் குணங்கள் மூன்றையும்=(தேகோற்பத்திக்குப்பீஜமாகச்) சொல்லிய சத்துவாதிமுக்குணங்களையும்—உள்ள ஆறு அறிந்து கடந்தவன்= உள்ளபடியே மாயாமயமென்றறிந்து பரித்தியாகஞ்செய்தவன்—பிற ப்பு மூப்பு இறப்பு ஆதி ஆகவே கட்டுரைக்கின்ற=ஜன்ம, ஜரா, மரண ங்களாகவே உறுதிப்படச்சொல்லாநின்ற—விடம்புரை இடும்பை யா வையும் கடந்து=விஷத்தையொப்பானதுக்கங்களனைத்தையும்பரித் தியாகஞ்செய்து—வீட்டின்பம் விளைபவன் என்றான்=மோட்சசுகம் உண்டாகப்பெறுபவனுமென்றருளிச்செய்தனர்;—அவற்கு=அந்தப் பகவானிடத்து—தனஞ்சயன்=அருச்சுனன்—வேறு இது உரைப் பான்=வேறே இதனைவினவுவானாயினன்.—எ-று. (கஅ)

அவற்கு, வேற்றுமைமயக்கம்.

[குணங்களைக்கடந்தவன், "இடும்பைபாவையுங்கடந்துவீட்டின்பம் விளைபவன்" என்று பூர்வமருளிச்செய்ததைக்கேட்ட அருச்ஜுனன் குணாதீதனுடையலட்சணமும், ஆசாரமும், குணங்களைக்கடக்கும் உபாயமும் அறிய இச்சைகொண்டவனாய் ஸ்ரீ-பகவானைநோக்கி வினவுகின்றான்.]

கண்ணியவுலகிற் கடப்பரிதாய குணங்கண்மூன் றையுங்கடந்துயர்ந்த, புண்ணியரியல்புங் கடந்துறுநெறியுங் குறியையும் புகன்றருளென்ன, வெண்ணியவுலகு முலகில்வாழுயிரு மிருவினையாக்கையுமாகப், பண்ணியுமழித்து மேவிளையாடும் பரமன் வேறிவ்வகைபணிப்பான். (௧௯)

இ - ள். கண்ணிய உலகில் = (வீடடைதற்குக்காரணமாகக்)கருதியவிவ்வுலகில — கடப்ப அரிது ஆய = ஒருவரால்கடத்தற்கரிதாகிய — குணங்கள் மூன்றையும் கடந்து உயர்ந்த = சத்துவாதி முக்குணங்களையுங்கடந்து அவற்றிற்கதீதமான — புண்ணியர் இயல்பும் = புண்ணியமூர்த்திகளின் ஆசாரத்தையும், — கடந்துறும் நெறியும் = (அவர் குணங்களைக்) கடந்திருக்கும் உபாயத்தையும், — குறியையும் = (அவர்களின்இலக்கணரூபமான) லிங்கத்தையும் — புகன்றருள் என்ன = உபதேசித்தருள்கவென்றருச்சுனன்வினவ — எண்ணிய உலகும் = பதினான்காக எண்ணியவுலகங்களும், — உலகில் வாழ் உயிரும் = அவ்வுலகங்களில்வாழாநிற்கும்பிராணிகளும், — இருவினை யாக்கையும் = இருவினைக்கீடாகிய சரீரங்களும் — ஆகப் பண்ணியும் அழித்தும் = உண்டாகும்படிபடைத்தும், துடைத்தும் — விளையாடும் பரமன் = விளையாடாநிற்கும் ஸ்ரீ-பகவான் — வேறு இவ்வகை பணிப்பான் = வேறே இந்தப்பிரகாரம் அருளிச்செய்வாராயினர், — எ-று.

முன்னே இரண்டாமத்தியாயத்தில் ஸ்திதப்பிரக்ஞனது இலக்கண முதலியவற்றை அருச்சுனன்வினாவியும், அதற்குஸ்ரீ-பகவான்விடை கூறியுமிருத்தலின், இப்போது அருளிச்செய்யப்புக்கது பிரகாராந்தரமாகவென்னும் பொருள்தோன்ற, "வேறிவ்வகைபணிப்பான்" என்றார். (௧௯)

[எவ்வகைப்பட்ட இலக்கணலிங்கத்தோடுகூடியுளனென்னும் வினாவிற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

வாய்மைய வல்லாக் குணமவை மூன்றின் காரிய மாய்வருகின்ற, தூய்மையுந் தொழிலு மயக்கமு மென்று சொல்லிய

துறையிவைமூன்றுஞ், சேய்மையவென்று பெறுதபோ தவாவும்பெற்றபோ திரங்கல்செய்யாதா, யேய்நொது மலன்போற் குணங்களோ டிருந்தே யவற்றினுஞ் சலித்திடானன்றே. (௨௦)

இ - ள். வாய்மைய அல்லாக் குணமவை மூன்றின் = மாயாமயமாகிய சத்துவாதிகுணங்கண்மூன்றினுடைய — காரியம் ஆய் வருகின்ற = காரியங்களாய்வருகின்ற — தூய்மையும் தொழிலும் மயக்கமும் என்று சொல்லிய = பிரகாசமும், பிரவிர்த்தியும், மோகமும் என்று ௧௨-௧௩-ம்செய்யுளிற்கூறிய — துறை இவை மூன்றும் = இம்மூவகையும் — சேய்மைய என்று = தூரமாய் நீங்கினவென்று — பெறுத போது = அடையாதபோது — அவாவல் = (சுகபுத்தியினால்அவைகளை) இச்சித்தலும், — பெற்றபோது = (அந்தப்பிரகாசாதிகளை) அடைந்தபோது — இரங்கல் செய்யாதான் = (துக்கபுத்தியினால்அவைகளைத்) துவேஷித்தலுஞ்செய்யாதோன் (குணாதீதனென்று சொல்லப்படுகிறான்.) (இங்கே அருளியகுணாதீதனதிலக்கணம் அவனுக்கே பிரத்தியட்சமல்லாமல் அந்நியனுக்குப் பிரத்தியட்சமாவதில்லை. ஏதனாலெனின்? ஓர் புருஷனது அந்தக்கரணத்தின்கணுள்ள துவேஷமும், அதன் அபாவமும் இராகமும், அதன்அபாவமும் அந்நியனாலறியப்படவில்லை; ஆதலால், இந்தக்குணாதீதனுடைய இலக்கணம் சுவார்த்தவிலக்கணமே; பரார்த்தவிலக்கணமன்று. யாதோரிலக்கணம் கேவலம் தன்னாலே அறியப்படுமோ அது சுவார்த்தவிலக்கணமெனப்படும். யாதோரிலக்கணம் மற்றொருவனாலும் அறியப்படுமோ அது பரார்த்தவிலக்கணமெனப்படும். சுவார்த்தவிலக்கணத்தைச்சுவசம்வேத்தியம் எ-ம், பரார்த்தவிலக்கணத்தைப் பரசம்வேத்தியம் எ-ம் சாஸ்திரங்களிற் கூறுவர். [குணாதீதனுடைய ஆசாரம் என்னையென்னும்வினாவிற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.] ஏய் நொதுமலன் போல் = (தான்) உதாசீனபுருஷன்போல இராகத்துவேஷங்களையடையாதவனாய் (ச்சாட்சியாய்) — குணங்களோடு இருந்தே = (சுகதுக்காதிஆகாரபரிணாமங்களையடையாநிற்குஞ்) சத்துவாதிகுணங்களோடுகூடியிருந்தே — அவற்றினால் = அச்சத்துவாதிகுணங்களினால் — சலித்திடான் = (தனது நிலையினின்றும்) அசைக்கப்படாதவன் (குணாதீதனென்றுசொல்லப்படுகிறான்.) — எ-று.

அன்று, ஏ-அசைநிலைகள். பரஸ்பரம்விவாதஞ்செய்யும் இருவரின்மத்தியில் ஒருவனுடையபட்சத்தையுமங்கீகரியாதவன் உதாசீனபுருஷன்; அவ்வுதாசீனபுருஷன்போல எந்தப்புருஷன் இராகத்துவே

ஷங்களில்லாமல் சாட்சியின்கண் ஸ்திதியடைந்து சுகதுக்காதி ஆகாரங்களாகப் பரிணாமமடைந்துள்ள சத்துவாதிகுணங்களால் தனத் ஸ்திதியினின்றுஞ்சலிப்பிக்கப்படாதவனாய்த் தேகேந்திரியவிஷயாதி ஆகாரங்களாகப்பரிணாமமடைந்துள்ள சத்துவாதிகுணங்களே தம்மிற்சாதகபாதகமாகவும்,கிராகக்கிராஹியபாவமாகவும், உபகாரியோபகாரகபாவமாகவும் உள்ளன; இப்படிப்பட்ட சர்வகுணங்களின்பிரகாசகமான ஆன்மாவே நான். ஆன்மாவானஎனக்கு யாதொரு பிரகாசியவஸ்துக்களின் தர்மங்களோடுஞ்சம்பந்தமில்லையென்னும் இப்படிப்பட்டநிச்சயமுடையனே அவன் குணாதீதனென்றறிக. (௨௦)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

மானமவ மானம்வரு மின்பமிடர் மண்பொன்
ஞானமகிழ் வப்பிரிய மன்பர்பகை யானோ
ருனவுரை யோடுபுக ழுற்றபொழு தொப்பா
னீனமுறு கின்றகுண மானவை யிகந்தான். (௨௧)

இ - ள். மானம் அவமானம் = மானவமானங்களிலும்,—வரும் இன்பம் இடர் = வாராநின்ற சுகதுக்கங்களிலும்,—மண் பொன் = மண்ணிலும் பொன்னிலும்,—ஆன மகிழ்வு அப்பிரியம் = சுகதுக்கங்கட்குச்சாதனங்களான. பிரியாப்பிரியபதார்த்தங்களிலும்,—பகையானோர் அன்பர் = சத்துருமித்திரரிடத்தும்,—ஊன உரையோடுபுகழ் உற்றபொழுது = ஸ்துதி, நிந்தைகள் பொருந்தினகாலையிலும்—ஒப்பான் = சமனாயிருப்பவன்—ஈனம் உறுகின்ற குணமானவை இகந்தான் = குணாதீதனும்.—எ-று.

மானம் = சத்காரம். அவமானம் = திரஸ்காரம். உலகின்கண் இவற்றை ஆதரம், அநாதரம்என்பர். இதற்குமுதற்செய்யுளின்நான்காம் பாதத்தினாலும், இச்செய்யுளினாலும்அருளிச்செய்த உபேட்சைமுதலியதர்மங்கள் ஞானத்திற்குப்பூர்வம் பிரயத்தனத்தாற் சாதிக்கத்தக்கவையாம்; ஆன்மஞானத்தின் பின்னர் பிரயத்தனமின்றி லட்சணமாகச் சித்தித்திருப்பனவாம் என்றறிக. (௨௧)

[இப்போது எவ்வுபாயத்தினால் குணங்களை அதிக்கிரமிக்கின்றனன்என்னும்வினாவிற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்.]

இப்பரிசி னால்வரு குணங்களை யிகந்தே
மெய்ப்பருவ மாயபெரு வீடுபெறு கிற்பா
ரெப்பரிசி னாலுமிடை யின்றியெழு மன்பா
லொப்பவ ரிலாதவெனை யுன்னுமவர் கண்டாய். (௨௨)

இ - ள். இப்பரிசினால் வரு குணங்களை இகந்தே = முற்கூறிய தன்மைகளோடுகூடி உதியாநிற்குஞ் சத்துவாதிகுணங்களை அதிக்கிரமணஞ்செய்து (கடந்தென்றபடி)—மெய்ப் பருவம் ஆய = மெய்த்தன்மையதாகிய—பெரு வீடு பெறுகிற்பார் = பெரியவீட்டினையடைகிற்பவர்,—எப்பரிசினாலும் = எவ்வாற்றானும்—இடை இன்றி எழும் அன்பால் = அநந்நியபக்தியோகத்தினால்—ஒப்பவர் இலாத எனை = சமானாதிகமில்லாத (பரமான்மாவென்னும்வாசுதேவனான) என்னை—உன்னுமவர் கண்டாய் = சிந்தனஞ்செய்பவரோ கண்டாய்.—எ-று.

சர்வகாலத்திலும் பரமேசுரனானஎனதுசிந்தனமே குணாதீதத்தன்மைக்கு உபாயமாமென்பதாம். (௨௨)

[பரமான்மாவாகியஎன்னைச் சிந்தனஞ்செய்பவர் மோட்சத்தையேயடைவரென்று பூர்வஞ்சொன்ன அர்த்தத்தில் தமது மஹத்துவரூபமான ஏதுவையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒழியாதென்று மியாவர்க்கு மியானேயுணர்த்தி வருதலாற்
கிழியாவறிவுங் கெடாவீடுங் கேடிலின்ப மானதுவு, மழியாவ
றமு மென்னுள்ளே யுளவாகாநின் றனவென்றான், சுழியாநின்ற
பெருவெள்ளத் திடையேபண்டு துயில்கொண்டான். (௨௩)

இ - ள். ஒழியாது என்றும் = ஒழியாமலெப்போதும்—யாவர்க்கும்—யானே உணர்த்தி வருதலால் = நானேபோதித்துவருவதால்—கிழியா அறிவும் = கெடாதஞானமும்,—கெடா வீடும் = அமிர்தமான மோட்சமும்,—கேடில் இன்பமானதுவும் = நிரதிசயமானசுகமும்,—அழியா அறமும்—சாசுவதமான தர்மமும்—என்னுள்ளே = என்னிடத்தினின்றே—உளவாகாநின்றன. என்றான் = உண்டாகாநின்றன (ஆதலால்,பரமேசுரனானஎனதுபக்தியினால்அதிகாரிக்குமோட்சம்உளதாதல்கூடும்) என்றருளிச்செய்தனர்,—சுழியாநின்றபெரு வெள்ளத்திடையே = சுழிந்துநின்ற மகோததியின்கண்ணே—பண்டு துயில் கொண்டான் = முன்னேபள்ளிகொண்டருளியஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

௧௪-வது குணாதீதவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௪-ல் திருவிருத்தம்-௪௦௪.

கரு-வது, *பிரபஞ்சவத்தியாயம்.

[பூர்வம் பதினான்காமத்தியாயத்தினிறுதிக்கண் ஏகாந்தமானபக்தியினால் பரமேசுரனானஎன்னை சேவித்தனஞ்செய்யாநிற்பவர்எனதுநிருபையினால் ஞானவாயிலாகப் கதராவரென ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்ததால் அவ்வேகாந்தமானபக்தியும், ஞானமும் சம்சாரத்தினின் ம விரக்தியடைந்த புருஷனுக்கேயுண்டாமன்றி மற்றையர்க்குளவாகா வாதலின், வைராக்கியபூர்வகமாக ஞானோபதேசஞ்செய்யும் மனோரதத்தால் இவ்வத்தியாயத்தில் முன்னர்ச் சம்சாரத்தை விருட்சரூப உருவகவலங்காரமாகவர்ணிக்கின்றார்.]

[மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் ஸ்ரீ-பகவானது ஸ்துதிபூர்வகமாக இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பித்தற்கு அடியிடுகின்றார்.]

சாயை யன்னவென் வினைத்தளை யறுக்கவோ தகவில்
பேயை யின்னுயிர் செகுக்கவோ பிள்ளையாய் வளர்ந்தான்
வேயை யொன்றிய வரிசிலை விசயற்கு மீள
மாயை தன்னையோர் மரமொக்க வருணிக்க லுற்றான். (க)

இ-ள். சாயை அன்ன=(தேகத்தின்)சாயைபோல விட்டுநீங்காத—என் வினைத்தளை அறுக்கவோ=(புண்ணியபாவரூபமான)என்னுடையவினையாகிறவிலங்கைச்சேதிக்கவோ,—தகவு இல் பேயை=இருபையில்லாதபூதகியை—இன் உயிர் செகுக்கவோ=இனியவுயிரையழிக்கவோ—பிள்ளை ஆய் வளர்ந்தான்=நந்தகோபன் திருமனையில் மதலையாய்வளர்ந்த ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவான்—வேயை ஒன்றிய வரிசிலை விசயற்கு=மூங்கிலாற்பொருந்தியவரிந்தநுசையுடைய அருச்சுனனுக்கு—மீள=(பூர்வாத்தியாயங்களில் அங்கங்கே சொன்னதுந் தவிர) மீண்டும் இவ்வத்தியாயத்தில்—மாயை தன்னை=சம்சாரரூபமானமாயையை—ஓர் மரம் ஒக்க வருணிக்கல் உற்றான்=ஓர்விருட்சத்தையொப்பாகச் சிறப்பிக்கத்தொடங்கினார்.—எ-று. (க)

வேர்மேலது தலைகீழது வீவில்லது வேதத்
தேர்மேவிய விலைமேவிய தியாவும்புக றலினு
லார்மேவிய வசுவத்தம தெனவேயர சதனின்
பேர்மேயது பெருமாயைசெய் பிறவிப்பெரு மரமே. (உ)

இ-ள். பெரு மாயை செய்=மஹாமாயையினாற்பண்ணப்பட்ட—பிறவிப் பெரு மரம்=சம்சாரரூபமானபெரியவிருட்சமானது—வேர் மேலது=மேலானதைமூலமாகவுடையது,—தலை கீழது=கீழானவை

*வடமொழியில், புருஷோத்தமயோகமென்றுபெயர்.

களைச் சாகைகளாகவுடையது,—வீவு இல்லது=நாசமாகாதது,—வேதத்து ஏர் மேவிய இலை மேவியது=வேதத்தினது கர்மகாண்டவாக்கியங்களைப்பொருந்தியபர்ணங்களாகவுடையது,—ஆர்மேவிய=நிறைந்த—அசுவத்தமது எனவே=அசுவத்தமென்று—யாவும் புகல்தலினால்='சுருதி ¶ஸ்மிருதிகளனைத்தும் வர்ணித்தலால்—அரசு அதனின் பேர் மேயது=அரசினதுபெயரைப்பொருந்தியது.—எ-று.(உ)-அசுவ.

* பிரமகீதை. "அரசதொன் றும்பர்வே ராகிக்கீள்சாகைகீழ், நிரைசெய்தெங் கணுநிறைந் தென்றுநின் றுள்ளதாற், கரையிலண் டங்களெல் லாமதன் கண்ணதா, மொருபரம் பொருள்கடந் திடவொரு தொருவரால்" இதுகடவல்லிசுருதி.

¶ ஊர்த்வமூலமத:ஶாகமஶ்வத்தம் ப்ராஹுரவ்யயம்।
ச²ந்தா³ம்ஸி யஸ்ய பர்ணானி யஸ்தம் வேத³ ஸ வேத³வித்॥ ௧॥ அத⁴ஶ்சோர்த்⁴வம்
ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்ய ஶாகா² கு³ணப்ரவ்ருத்³தா⁴ விஷயப்ரவாலா:। அத⁴ஶ்ச மூலான்யனுஸந்ததானி கர்மானுப³ந்தீ⁴னி மனுஷ்யலோகே॥ ௨॥ ந ரூபமஸ்யேஹ ததோ²பலப்⁴யதே நாந்தோ ந சாதி³ர்ன ச ஸம்ப்ரதிஷ்டா²। அஶ்வத்த²மேனம் ஸுவிரூட⁴மூலம் அஸங்க³ஶஸ்த்ரேண த்³ருடே⁴ன சி²த்த்வா॥ ௩॥ தத: பத³ம் தத்பரிமார்கி³தவ்யம் யஸ்மின் க³தா ந நிவர்தந்தி பூ⁴ய:। தமேவ சாத்³யம் புருஷம் ப்ரபத்³யே யத: ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரஸ்ருதா புராணீ॥ ௪॥

(க) சு-ள். அவ்வியாகிருதமென்னுநாமமுடையமாயாவிசிட்டபிரமத்திற்கு அவ்வியக்தமென்றுபெயர்; அவ்வவ்வியக்தமே மூலமென்னுங்காரணரூபமாம்; இப்படிப்பட்ட அவ்வியக்தமானமூலத்தினின்றும் யாது உற்பத்தியாமோ அதற்கு அவ்வியக்தமூலபிரபவமென்று பெயர்; இப்படிப்பட்டது சம்சாரரூபமான விருக்ஷமாம். அப்படியே அவ்வவ்வியக்தரூபமானமூலத்தின் அநுக்கிரகத்தினாலேயே இந்தச்சம்சாரவிருக்ஷமானது உத்திதமாயிற்று; (அவ்வவ்வியக்தரூபமானமூலத்தின் திடத்தன்மையினாலேயே இந்தச் சம்சாரரூபவிருக்ஷமானது மிகவும் விருத்தியடைந்துளதென்றபடி.) எப்படி லோகப்பிரசித்தமான விருக்ஷத்தின்சாகைகள் ஸ்கந்தத்தினின்றும் உற்பந்நமாமோ அப்படி புத்தியினின்றே இந்தச்சம்சாரத்தின்நாநாப்பிரகாரமானபரிணாமங்கள் உற்பந்நமாயின; இவ்வாறான சமானதர்மத்தன்மையினாலே இந்தப்புத்தியே ஸ்கந்தரூபமாம்; இப்படிப்பட்ட புத்திரூபமான ஸ்கந்தமுடையதாகலின், இந்தச்சம்சாரவிருக்ஷமானது புத்திஸ்கந்தமயமெனப்படும். எப்படி பிரசித்தமானவிருக்ஷத்தினுள்ளேசித்திரரூபமானகோட்டரமுண்டோ அப்படி இந்தச்சம்சாரவிருக்ஷத்தில்சுரோ

[இங்ஙனந்தொருத்துக் கூறியதை வருத்துக்கூறத்தொடங்கி "வேர்மேலது" என்பதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்கின்றார்.]

இவ்வாறிதனியல்பாகிய வகையாவெனி லியாது
மொவ்வாவகை பெரிதாகிய பிரமத்துரு விடையே

த்திரமுதலிய இந்திரியங்களின்சித்திரமேகோட்டரரூபமாம்.—எ-று. (௨) க-ள். எப்படி பிரசித்தமானவிருக்ஷமானது அநேகசாகைகளையுடையதாயிருக்கிறதோ அப்படி இந்தச்சம்சாரரூபவிருக்ஷமும் ஆகாசமுதலியபஞ்சமஹாபூதரூப நாநாப்பிரகாரங்களான சாகைகளையுடையதாம். எப்படி லோகப்பிரசித்தவிருக்ஷமானது பத்திரங்களையுடையதாயிருக்கிறதோ அப்படி இந்தச்சம்சார[illegible]மும் சப்தஸ்பரிசமுதலிய பத்திர[illegible]யுடையதாம். எப்படி லோகப்பிரசித்தமானவிருக்ஷத்தில புஷ்பங்களுண்டாயிருக்கின்றனவோ, அப்படியே அப்புஷ்பங்களினின்றும் பலங்களுற்பன்னமாகின்றனவோ அப்படி இந்தச்சம்சாரவிருக்ஷமும் தர்மாதர்மரூபமான புஷ்பங்களையுடையதாம்; அப்படியே அந்தத்தர்மாதர்மரூபமான புஷ்பங்களினின்றும் உற்பன்னமாகுஞ்சுகதுக்கரூபங்களான கனிகளையுடையதாம்.—எ-று. (௩) க-ள். எப்படி லோகப்பிரசித்தமானவிருக்ஷமானது பக்ஷிமுதலியவற்றிற்கு உபஜீவியமாகவுள்ளதோ அப்படி இந்தச்சம்சாரரூபவிருக்ஷமும் சர்வபூதப்பிராணிகட்கும் உபஜீவியமாம். எதனால் உபஜீவனமாமோ அதற்கு உபஜீவியமென்றுபெயர்; இந்தச்சம்சாரவிருக்ஷத்தைப் பரமான்மதேவனென்னும்பிரமமானது ஆசிரிதஞ்செய்திருக்கிறது;ஆதலால், இந்தச்சம்சாரவிருக்ஷத்தைப்பிரமவிருக்ஷம் என்பர்; இந்தச்சம்சாரமானது ஆன்மஞானத்தாலல்லாமல் மற்றோருபாயங்களால் சேதிக்கப்படுகிறதாகவில்லை; ஆதலால், இந்தச்சம்சாரவிருக்ஷமானது சநாதநமெனப்படும்; மற்றும் இந்தச்சம்சாரரூபவிருக்ஷமானது ஜீவான்மரூபபிரமத்திற்குப்போக்கியமாம்; ஆதலால், இந்தச்சம்சாரரூபவிருக்ஷத்தைப் பிரமவனம் என்பர். சம்சாரரூபவிருக்ஷத்தில் சுத்தப்பிரமமோ சாக்ஷிபோலவிளங்குகின்றது; (இந்தச்சம்சாரத்தின்குணதோஷங்களோடு அந்தப்பிரமமானது சம்பந்தப்படமாட்டாதென்றபடி.)—எ-று. (௪) க-ள். இப்படிப்பட்டசம்சாரவிருக்ஷத்தை அகம்பிரமாஸ்மியென்னும் திடஆன்மஞானரூபமாகிய கட்கத்தினால் சேதனஞ்செய்தும், பேதனஞ்செய்தும்(மூலத்தோடு கூடநாசஞ்செய்தென்றபடி.) இவ்வதிகாரிபுருஷனானவன் ஆன்மரூபமான கதியையடைந்து அவ்வான்மரூபமானமோக்ஷத்தினின்றுமீண்டு ஜனனத்தையடையான்.—எ-று. இதுமுதலிய அநேக ஸ்மிருதிகள் இந்தச்சம்சாரத்தை விருக்ஷரூபமாகவர்ணித்திருக்கின்றன.

வைவாள்வலி யுழவாவரன் முறையேவரன் முறையே
மெய்வான்முதல் வருமாதலின் மேலானது வேரே. (௩)

இ-ள். வை வாள் வலி உழவா=[illegible]ர்மைபொருந்தியவாளாயுதத்[illegible]யும், வலிமையையுமுடைய வீரா—[illegible]வ்வாறு=இந்தப்பிரகாரம் (சுருதி, ஸ்மிருதிகளிற்கூறிய)—இதன் இயல்பு ஆகிய=இச்சம்சாரவிருட்சத்தின்சுபாவமாகிய—வகை யா[illegible]வெனில்=கூறுபாடுகள் எவையென்றால்,—யாதும் ஒவ்வா வகை=யாதொருபொருளும்தனக்குச் சமானமாகாதபடி—பெரிது ஆகிய=மஹத்தாகிய—பிரமத்து உருவிடையே=பிரமத்தின் சொரூப[illegible]ன்கண்ணின்றே—வரன் முறையே வரன் மு[illegible]றையே=உண்டாகுங்கிரமப்படியே—மெய் வான் முதல் வரும் ஆதலின்=உண்மைபோல ஆகாசமுதல் (தூலதேகபரியந்தமான ஜகத்தனைத்தும்) உண்டாகின்றனவாதலால்—மேலானது=(சொப்பிரகாசமாய், நித்தியமாய், சர்வகாரணங்கட்கும்) மேலானகாரணமான அந்தப்பிரமமானதுமூலமாம்.—எ-று. (௩)
வேர்=

["தலைகீழதுவிசில்லது" என்னுமொழிகளுக்குரைசெய்கின்றார்.]

ஊழால்வரு முலகாகியு முயிராகியு மெழலாற்
கீழானது தலையாவுறு முதலிற்றிடை கிளர்வாய்ச்
சூழாகிய பிறவித்தொட ரொருகாலமு மடையப்
பாழாம்வகை யழியாமையி லழியாததோர் படியே. (௪)

இ-ள். (இச்சம்சாரவிருட்சமானது,) ஊழால்=(பிராணிகளின்) அதிர்ஷ்டவசத்தால்—வரும் உலகு ஆகியும் உயிர் ஆகியும் எழலால்=உயிர்களாகியும் எழுவதால்—கீழா வாராநின்ற உலகங்களாகியும், உயிர்களாகியும் எழுவதால்—கீழானது=காரியவுபாதிகளையுடைய இரண்ணியகர்ப்பாதிகளை—தலையா முதல் இடை உறு கிளர்வாய்=சாகைகளாகப்பொருந்தும்.—உறும்=சாகைகளாகப்பொருந்தும்.—சூழாகிய=பந்தரூப தோற்றம், ஸ்திதி, நாசங்கள் பெருக்கமாய்—சூழாகிய—பிறவித் தொடர்=அந்தச்சம்சாரவிருட்சத்தின்பிரவாகமாகிய—பிறவித் தொடர்=அந்தச்சம்சாரவிருட்சத்தின்பிரவாகமானது—ஒருகாலமும்=யாதொருகாலத்தும்—அடைய=முழுவதும்—பாழ் ஆம் வகை=சூனியமாகும்படி—அழியாமையில்=அபாவமாகாமையின்—அழியாதது ஓர்படியே=அவ்வியயமான ஒருதன்மையதே.—எ-று.

இரண்யகர்ப்பாதிகளை, "கீழ்" எ-து, பிரமத்தை நோக்கத்தாழ்வினராகலின். "கீழானது" என்பதற்கு, மகதகங்காரதன்மாத்திராதிகள்என்றும் பொருள்கூறுவர். (௪)

["வேதத்தோர்மேவியவில்லமேவியது, அசுவத்தம்" என்பவற்றிற்குரைசெய்கின்ருர்.]

கருநாண்முதல் விளையாலது வளர்காதல்செய்தலினு
லருநான்மறை யிலைவயேயிலையவையாமென வறிநீ
வருநாள்களி னொருநாள்பெறும் வகையின்மையி ஞலே
பெருநாடறி யசுவத்தமதெனலாயது பெயரே. (௫)

இ-ள். கரு நாள் முதல்=கர்ப்பத்திலுண்டானநாண்முதலாக—விளையால்=புண்ணியபாபரூபகர்மங்களால்—அது=அச்சம்சாரவிருட்சமானது—வளர் காதல் செய்தலினுல்=வளராநிற்கும் அபேட்சையுடையதாயிருத்தலால்—அரு நான் மறையவையே=அரியநான்கு வேதங்களே—இலையவை ஆம் என நீ அறி=(தர்மாதர்மங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும்வழியாக அதற்குப்) பர்ணங்களாமென் நீ அறிதி.—வரும் நாள்களின்=வாராநின்றதினங்களுள்ளே—ஒரு நாள் பெறும் வகைஇன்மையினுலே=ஒருநாளிருக்குமெனவிசுவசிக்கும்படியில்லாமையினுலே—பெரு நாடு அறி=பெரியவுலகப்பிரசித்தமான—அசுவத்தமது எனலாயது பெயர்=அசுவத்தமென்றுசொல்லலாயிற்று அதனது நாமமானது.—எ-று.

பிரசித்தமானபர்ணங்கள் விருட்சத்தின்பரிரட்சணத்தின்பொருட்டேஇருப்பனபோலக் கர்மகாண்டரூபமானவேதங்களும் இச்சம்சாரரூபவிருட்சத்தின் பரிரட்சணத்தின்பொருட்டேயுள்ளன. எதனுலெனின்? அக்கர்மகாண்டரூபமானவேதங்கள் தர்மம், அதர்மம், அவற்றின்காரணம், அவைகளின்பலம்என்னும்இந்நான்கையுமே பிரகாசஞ்செய்வதால்; இதனுல், கர்மகாண்டங்களானவேதங்களில் சம்சாரரூபவிருட்சத்தின் பர்ணரூபத்தன்மைபொருந்துமாறறிக. (௫)

[மூலத்தோடுகூடச் சம்சாரவிருட்சத்தின்ஞானத்தை ஸ்ரீ-பகவான் ஸ்துதிசெய்கின்ருர்.]

மற்றிப்படி திகழ்கின்றவிம் மாயாமர மிதனின்
பெற்றித்திற மிதுவல்லது பிறிதின்மையி னுலே
யுற்றிப்படி யுணர்வார்பொருளெல்லாமு முணர்ந்தா
ரிற்றிப்பெரு மரத்தின்றிற மின்னுஞ்சில வுளகேள். (௬)

இ-ள். இப்படி திகழ்கின்ற=இவ்வாறுவிளங்காநின்ற—இம் மாயா மரம் இதனின்=இச்சம்சாரவிருட்சத்தினுடைய—பெற்றித்திறம்=தன்மையாகிய கூறுபாடுகள்—இது அல்லது=இவையேயல்லாமல்—பிறிது இன்மையினுலே=வேறொருதன்மைகளில்லாமையினுலே—இப்படி=இங்கே கூறியபடியே—உற்றுணர்வார்=(இதனை) நட்பமாயறியாநிற்பவர்—பொருள் எல்லாமும் உணர்ந்தார்=வேதார்த்தங்கண்முழுதும் அறிந்தோராவர்.—இற்று இப்பெரு மரத்தின் திறம்=இத்தன்மையதான இப்பெரியசம்சாரவிருட்சத்தின் கூறுபாடானஅவயவகற்பனைகள்—இன்னும் சில உள=மேலுஞ்சிலவுள—கேள்=நீகேட்பாயாக.—எ-று. மற்று-அசைநிலை.

பிரபஞ்சரூபமான சம்சாரவிருட்சத்தின் மூலம் பரமேசுரன்; பரமேசுரனதுஅம்சரூபமானபிரமாதிகள்சாகைகள்; அவ்விருட்சமானது ஈசுவரமானுலும் பிரவாகரூபத்தால் நித்தியம்; வேதவிகிதமானகர்மத்தின்வாயிலாக அச்சம்சாரவிருட்சத்தினதுவிருத்தியுங்கூறப்பட்டது; இவ்வளவே வேதத்தினது நிச்சயமான பொருளாதலால் இதனை இவ்வாறறிந்தோனே, வேதார்த்தமறிந்தவனென்ருர். (௬)

[முற்கூறியசம்சாரவிருட்சத்தின்அவயவங்களை மற்றொருவிதமாக இனிக்கற்பனைசெய்கின்ருர்.]

கண்ணேயெனையனை யாய்பல பிறவிக்கதி வழியே
மண்ணேமுதற் கீழாமுல கிடையேவளர் வனவும்
விண்ணேமுதன் மேலாமுல கிடையேமிடை வனவு
மெண்ணேறிய பவமாகிய பணையாலிசை தருமே. (௭)

இ-ள். கண்ணே எனை அனையாய்=எனது கண்மணியும், என்னையொப்பானவனுமான அருச்சுனு—(சம்சாரவிருட்சமானது) பல பிறவிக் கதி வழியே=நாநாவிதயோநிகளாகிய கதிகளின்வழியே—மண்ணே முதல் கீழ் ஆம் உலகிடையே=பூமிமுதலிய கீழுலகத்து—வளர்வனவும்=வளராநிற்பனவும்,—விண்ணே முதல் மேலாம் உலகிடையே=விண்முதலிய மேலுலகத்து—மிடைவனவும்=நெருங்கிநிற்பனவும் (ஆகிய)—எண் ஏறிய=அளவிறந்த—பவம் ஆகிய பணையால் இசைதரும்=பிறவிகளாகியபணைகளோடுகூடிநிற்கும்.—எ-று.

"கீழாமுலகிடையேவளர்வனவு, மேலாமுலகிடையேமிடைவனவும்" எ-து, பாவபுண்ணியவசத்தால் அதோயோநி, ஊர்த்துவயோநிகளையடைந்துள்ள ஜீவர்களை. (௭)

[இதுவுமது.]

நெறியால்வரு தருவேர்பல நிலமாமுல கிடையே
யறியாமையொ டுறவீழ்தலில் வேர்கீழினு முளதாம்

பிறியாதெழு குணமாகிய பெருநீர்மையில் வளரும்
பொறியாகிய விவைநாந்தளிர் போன்மேயது பொலிவே.

இ - ள். நெறியா'ல வரு தரு வேர்=(ஊர்த்துவலோகங்கள்,
அதோலோகங்களிற்ப் த்த நாநாவிதபோகாநுபவ)வாயிலாவுண்டா
கின்றஇராகத்துவேஷாதிவாசனைகளென்னும்வேரானது--பல நிலம்
ஆம் உலகிடையே=பல மநுடவுலகின்கண்ணே—அறியாமையொடு
உற வீழ்தலில்=அஞ்ஞானத்தோடுகூடத் திடதரமாய் வீழ்ந்திருத்த
லால்—வேர் கீழினும் உள்ளது ஆம்=(சம்சாரவிருட்சத்திற்கு)மூலமா
னது கீழேயுமுளதாம்.—பிறியாது எழு=நீங்காதெழுகின்ற--குணம்
ஆகிய=சத்துவாதிகுணங்களாகிய—பெரு நீர்மையில்=உபாதானத்
தன்மைகளால்—வளரும்=(ஜலத்தால் விருட்சம்போல) வளராநிற்
கும்.—பொறி ஆகிய இவைதாம்=(இந்திரியங்களால்,ஜநியாநின்ற
விருத்திகளோடுசெம்பந்தமான) சப்தாதிவிஷயங்களானவை—தளிர்
போல்=பல்லவங்கள்போன்று—பொலிவு மேயது=அழகாகப்பொ
ருந்தியது.—எ-று. தாம், ஏ-அசைகள்.

சம்சாரவிருட்சத்திற்கு மூலமாக முன்னேகூறிய மாயாவிசிஷ்
டப்பிரமம் முக்கியமூலம், இங்கேகூறிய இராகத்துவேஷாதிவாசனை
கள் அவாந்தரமூலமாம் ஆகலின், கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றமின்
றும். கர்மாநுபந்திநியென்பார், "நெறியால்வருதரு" என்றார். முன்
னே தானுபுங்கமாய்ப் பின்னே தர்மாதர்மரூபகர்மங்களை உற்பந்ந
மாக்குவது கர்மாநுபந்திநி; அவ்வாசனாமூலம் யாண்டுளதென்னின்?
மநுடலோகத்திலென்பார், "பல நிலமாமுலகிடையே" என்றார். பிரா
மணாதிமநுடதேகத்தையே இங்கே மநுடலோகமென்றது. மநுடருக்
கே கர்மாதிகாரம் சாஸ்திரங்களிற்கூறியிருத்தலால் பிராமணாதிசரீ
ரங்களிலேயே வாசனாரூபமானமூலமானது தர்மாதர்மரூபகர்மஜநக
மாகவுளதென்பதுகருத்து. (அ)

[முற்கூறியசம்சாரத்தின்கண் அநிர்வசனீயத்தன்மை அருளிச்
செய்கின்றார்.]

கனவுந்திகழ் கழுதாழியு மிருகந்தர்வ நகரு
மெனவந்தழி தலினாலுரு வதுவின்றிய தியாது
முனம்வந்திடு முதனாளொடு முடிவின்மையி னாலே
தனதந்தமு முதலுந்தெரி தரவில்லது தானே. (௯)

இ - ள். (இச்சம்சாரவிருட்சமானது)கனவும்=சொப்பனபதா
ர்த்தமும்,—திகழ் கழுதாழியும்=பொய்யாய்விளங்குகின்ற பேய்த்
தேரும்,—மிருகந்தர்வ நகரும் என=மேலான கந்தருவநகரமும்
போல--வந்து அழிதலினால்=தோன்றியழிவதனால்,—யாதும் உருவது
இன்றியது=சிறிதுந் தனக்கென உருவமில்லதது.—முனம் வந்தி
டும்=முன்னே தானில்லாதிருந்து உண்டாகும்—முதல் நாளொடு
முடிவு இன்மையினாலே=ஆதிகாலமும், பின்னர்த் தானபாவமாகும்
அந்தகாலமும் இல்லாமையினாலே—தனது அந்தமும் முதலும்=சம்
சாரவிருட்சத்தினது அந்தமும், ஆதியும்—தெரிதர இல்லது=(எந்
தப்பிராணிகளாலும்) அறியும்படிக்கில்லாதது.—எ-று.

தான், ஏ-அசைநிலைகள். ஆதி, அந்தங்கள் இரண்டைப்பற்றி
யே மத்தியம் குறிக்கப்படுவதால் அவைசித்தியாமையினாலேயே மத்
தியமுஞ்சித்தியாதென்பது. (௯)

[அதனைச்சேதிக்கும் உபாயமருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

மந்திர மாயவிந்த மரத்தினைத் துறவென்கின்ற
தந்திர வாளால்வெட்டித் தற்பர மாகின்றே
யிந்திர சாலமென்ன யாவையுங் காட்டுகிற்கு
மந்தமி லாதவென்னை யடைகையே யடுப்பதையா. (௧௦)

இ - ள். மந்திரம் ஆய=(அச்சுவத்தமென்றவேதத்திற்சொல்
லும்) இரகசியமாகிய—இந்த மரத்தினை=இச்சம்சாரவிருட்சத்தை—
துறவு என்கின்ற வாளால்=தமதத்தியந்தந்திடவைராக்கிய
மென்னுஞ்சஸ்திரத்தால்--வெட்டி=சேதித்து--(அதன்பின்னர் அதி
காரியாயினோர் பிரமபதமறியவேண்டியது.)--[எவ்வுபாயத்தினால்
மபதமறியத்தக்கதென்னிற் கூறுகின்றார்.] தற்பரம் ஆகின்றே=
பிரமசொரூபமாயிருந்தவண்ணமிருந்தே--இந்திரசாலம் என்ன=இந்
திரசாலம்போல—யாவையும் காட்டுகிற்கும்=மாயாமயமான இப்பிர
பஞ்சமனைத்தையும் தோற்றுவிக்கின்ற—அந்தம் இலாத என்னை=
அந்தமற்றவென்னை—அடைகையே=சரணடைதலே—ஐயா=அரு
ளே—அடுப்பது=(அதிகாரிகள்)பிரமபதத்தையறிதற்குரிய உபாய
மாம்.—எ-று.

"துறவு" எ-து, புத்திர வித்தாதி ஈஷணாத்தியாகத்தை; அல்
லது,அகந்தை,மமதைகளின்தியாகத்தை. வைராக்கியமாத்திரத்தால்

இருதகிருத்தியத்தன்மை உளதாகாதாதலின், அநந்தரம் கர்த்தவ்ய வுபாயங்கூறப்பட்டதென்றறிக. சரணடைதல், நிரந்தரசிந்தனரூப அநந்யபக்தி; இதுவே பரப்பிரமரூபமான விஷ்ணுபதத்தின்சாட்சாத்காரத்திற்கு உபாயமாமென்க. (௧௦)

[இதில் அத்துவிதீயநிர்க்குணப்பிரமரூபமான வைஷ்ணவபதமடைதற்கேதுவான ட்ஷேருபாயமும், அவ் வைஷ்ணவபதத்தின் விசேஷணமும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

துன்னிய வாசைகோபந் கடந்தவர் காணத்தோன்று
மென்னுரு வியற்கைகேட்கி லியாவையுங் காட்டுகின்ற
மன்னிய வொளிகள்காணு வகையதாய் வந்துசேர்ந்தார்
பின்னியல் வேறொன்றாகாப் பெற்றிய னென்றுபேசும். ()

இ-ள். துன்னிய ஆசை கோபம்=(ஊழ்வசத்தால் தம்மைக்) கிட்டாநின்ற (பிரியாப்பிரியவிஷயங்களாலுளவாகும்) இராகத்துவேஷமுதலியவற்றை—கடந்தவர்=பரித்தியாகஞ்செய்த ஞானிகள்—காணத் தோன்றும்=காணும்படிக்குத் தோன்றாநிற்கும்—என் உரு இயற்கை கேட்கில்—(அப்படிப்பட்ட வைஷ்ணவபதமான) எனது சொரூபசுபாவத்தை நீகேட்கில்,—யாவையும் காட்டுகின்ற=சர்வஜகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்ற—மன்னிய ஒளிகள்=நிலைபெறுதலையுடைய சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் ஒளிகளினால்—காணு வகையது ஆய்—பிரகாசிப்பிக்கப்படாத தன்மையுடைய சொப்பிரகாசசொரூபமாய்,—வந்து சேர்ந்தார்=வந்தடைந்தோர்கள்—பின் இயல் வேறு ஒன்று ஆகா=(சமுத்திரத்தையடைந்த நதிகள்போலப்)பின்னர்த் தமதுசுபாவமானது வேறொருவிதமாகவாகாத—பெற்றியன் என்று பேசும்=தன்மையனென்று (என்னைச்சுருதிகள்) சொல்லும். உ-எ-று.

"துன்னியவாசைகோபம்" என்பதை, மொழிபெயர்த்தோர் உபலட்சணமாகவைத்தலின் மானம், மோகம், லோபம், துவந்துவம் ஆகிய இவற்றையுங்கொள்ளத்தக்கனவாம். மானம்=அகங்காரம். மோகம்=அவிவேகம்; அல்லது விபர்யயம். பரப்பிரமரூபமானபதத்தை, சர்வஜகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்குஞ் சத்தியுடைய சூரியனும் பிரகாசிப்பிக்கமாட்டான், சூரியன் அஸ்தமித்திடினும் சந்திரப்பிரகாசமிருத்தலின், அஃதுபிரகாசிப்பியாதோவென்னின்? அதுவும்பிரகாசிப்பிக்கமாட்டாது, சூரியசந்திரர் அஸ்தமித்திடினும் அக்கினிப்பிரகாசமிருத்தலின், அதுபிரகாசிப்பியாதோவென்னின்? அது

வும்பிரகாசிப்பிக்கமாட்டாது என்னும் இவ்வாறானபிரதிக்ஞைமாத்திரத்தால் அர்த்தசித்தியாகாது; ஆகுமேல், வந்தியாபுத்திரன் உளனென்னும்பிரதிக்ஞைமாத்திரத்தால் வந்தியாபுத்திரனுஞ்சித்தித்தல்வேண்டும்; அங்ஙனஞ்சித்தியாமையின் பிரதிக்ஞைசெய்தவர்த்தசித்தியில் யாதானுமொரு ஏதுகூறல்வேண்டும்; அஃதேது என்னையோவெனின்? சொப்பிரகாசசொரூபமாமென்பார், "மன்னியவொளிகள்காணுவகையது" என்றார். "பின்னியல்வேறொன்றாகா" என்றதற்கு மீண்டு ஜநியாரென்றுபொருள். (௧௧)

[சுவர்க்காதிகளையடைந்தகர்மிகள் அவசியம் மீளாநிற்பதும், சுழுத்தி, பிரளயங்களில் ஆன்மபாவத்தையடைந்தபிராணிகள் மீளாநிற்பதும், பிரசித்தமாதலால் உமதுபதத்தையடைந்தோர் ஏன்மீளாரென்னின்? அதற்குக்காரணமருளிச்செய்கின்றார்.]

குடந்தொறுந் தோன்றுகின்ற காயமுங் குலைதற்கேற்பத்
தடம்புன றோறுந்தோன்றுஞ் சந்திரன் றானுமென்ன
வுடம்புக டோறும்வேறா யுயிரென நின்றேயந்த
விடம்படு புலன்களாறு மியல்பினி லியற்றுவேனான். (௧௨)

இ-ள். குடந்தொறும் தோன்றுகின்ற காயமும்=கடங்கடோறும் அவச்சின்னமாய்த்தோன்றாநின்ற கடாகாயமும்,—குலைதற்கு ஏற்ப=அசைதற்கேற்க—தடம் புனல் தோறுந் தோன்றும்=தடாகஜலங்கடோறும் பிரதிபிம்பித்துத்தோன்றும்—சந்திரன் தானும் என்ன=பிரதிபிம்ப சந்திரனும்போல—உடம்புகள் தோறும்=சரீரங்கடோறும்—வேறு ஆய்=அந்நியமாய்—உயிர் என நின்றே=ஜீவன் போலநின்றே—அந்த இடம் படு=அந்தச்சரீரங்களில் (அஞ்ஞானரூபமானபிரகிருதியின்கண்ணே சூட்சுமரூபமாக) அடங்கியுள்ள—புலன்கள் ஆறும்=இந்திரியங்கள் ஆறினையும்—(போகத்திற்கேதுவான கர்மமானது உதயமாயின் அப்போகத்தின்பொருட்டு)இயல்பினில்=அவ்வவ்விந்திரியங்களின் சுபாவவிஷயங்களில்—நான் இயற்றுவேன்=(பரமான்மதேவனான) நான் பிரேரிப்பிப்பேன்.—எ-று.

புலன் [illegible]வன=சுரோத்திரம், சட்சு, ஜிஹ்வை, கிராணம், துவக்கு, மனம் என்னும்இவைகளாம். லிங்கதேகத்தின் ஏனையதத்துவங்களும்இவற்றில்அந்தர்ப்பாவமாம். "உடம்புகடோறும்வேறாயுயிரெனநின்றே" என்று இங்ஙனங்கூறினது பரமான்மாவாகியதேவனே இச்சரீரத்தின்கண் ஜீவரூபமாகப்பிரவேசித்துளனென்னுஞ்சரு

கியால்; இவ்வனங்கூறியவாற்றால், கட, தடாகஜலவுபாதிகளின்னாச த்தில் கடாகாசமும், பிரதிவிம்பசந்திரனும்போல ஆன்மஞானத்தால் அஞ்ஞானம்நீங்கிடில்இச்சீவான்மாதனதுசொரூபபூதமானபிரமத்தை யடைந்து பின் பிரமத்தினின்றும் ஆவிர்த்தியடையாதென்று பெற ப்படுகின்றது. "அந்தவிட்டப்படுபுலன்களாறுமியல்பினியெற்றுவே றுன்" என்பதன்கருத்து ஆன்மஞானத்தால் ஜீவான்மாவுக்கு அநா விர்த்தியுளதேனும், அஞ்ஞானத்தால் ஆவிர்த்தியுளதாமென்பது. ()

[இச்சீவான்மா எந்தக்காலத்தில் மனமுதலியஆறிந்திரியங்களையும் *ஆகர்ஷணஞ்செய்கிறானென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீபக வான்அருளிச்செய்கின்றார்.]

பூக்கமழ் நாற்றங்கொண்டு பொருவளி போருமாபோற்
றீக்கனல் கின்றவேலோய் சீவனென் கின்றசிமோ
ளுக்கையை யெய்தும்போது மதனைவிட் டேகும்போதும்
போக்கரி தாயவாறு புலன்களைக் கொண்டுபோமால். (கஈ)

இ - ள். தீக் கனல்கின்ற வேலோய் = அக்கினியைப்போல ஒளி ராகின்றவேலையுடைய அருச்சுனா—பொரு வளி = பொருந்தியவாயு வானது—பூக் கமழ் நாற்றம் = புஷ்பத்தினின்றும் பரிமளியாகின்ற கந்தத்தை—கொண்டு போருமாபோல் = கிரகித்துக்கொண்டுசெல்லா நிற்குந் தன்மைபோல—சீமோனன் என்கின்ற சீவன் = (தேகாதிசங்கா தங்கட்குச் சுவாமியாவதால்) ஈசுவரருமென்னுஞ்சீவான்மா—ஆக் கையை எய்தும் போதும் = (கர்மவசத்தால்ஓர்சரீரத்தினின்றுஞ்) சரீ ராந்தரத்தையடையும்போதும்,—அதனை விட்டு ஏகும் போதும் = அச்சரீரத்தைவிடுத்துப் (பரலோகத்திற்குச்) செல்லும்போதும்— போக்க அரிது ஆய = போக்குதற்கரியனவான—ஆறு புலன்களைக் கொண்டு போம் = மனமுதலிய ஆறிந்திரியங்களையுங்கிரகித்துக்கொ ண்டுசெல்லுவன்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (கஈ)

[எப் பிரயோஜனத்தின்பொருட்டு இச்சீவான்மா ஆறிந்திரியங் களையுங்கிரகித்துக்கொண்டு செல்கின்றனனென்னின்? அப் பிரயோ ஜனத்தையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

மின்னே யனைய வுடம்புதனை விடுவதடைவ தாய்விடயத்
தன்னே ரில்லா தான்றனே யார்கின்றனத் தன்மையினை

யென்னே காணு ரறியாதா ரறிவாரியோகக் காலேதம்
முன்னே காண்பரிதனியற்கைதெளிநீயின்று மொழிவன்கேள்.

இ - ள். மின்னே அனைய உடம்புதனை = மின்னைப்போலத் தோ ன்றியழிந்துபோகின்றசரீரத்தை—விடுவது அடைவது ஆய் = பரித் தியாகஞ்செய்வதும், கிரகிப்பதுமாகி—தன் நேர் இல்லாதான் = தன க்கு யாதொன்றும் இணையில்லாத ஜீவான்மாவானவன்—விடயம் = (முன்சொன்ன இந்தி) சப்த ஸ்பரிசாதிவிஷயங்களை—ஆர்கின்றான் = (முன்சொன்ன இந்தி ரியங்களை ஆச்ரயமாகக்கொண்டே) புசிக்கின்றான்.—[இந்தப்படி இந்தி ரியங்களை ஆச்ரயமாகக்கொண்ட) ஆன்மாவை அவிவேகிகள் காணார், விவேகிகளே தனயோக்கியமான ஆன்மாவை இப்போது அருளிச்செய்கின்றார்.] அத்தன் காண்பொன்னும்பொருளை இப்போது அருளிச்செய்கின்றார்.] அப்படிப் மையினை = (தமதுபுத்தியின்கண்ணுள்ள ஆன்மாவினது) அப்படிப் பட்டதன்மையை—அறியாதார் காணார் = (அசுத்தாந்தக்கரணமு டைய) அவிவேகிகள் (பிரயத்தனஞ்செய்தும்) அறியார்;—என்னே = இஃதாச்சரியம்!—அறிவார் = (சுத்தாந்தக்கரணமுடைய) விவேகி கள்—யோகத்தாலே = நியாநதியானங்களாலே—தம் முன்னே கா ண்பர் = தமதெதிரேஅறியாநிற்பர்;—இன் இயற்கை = (முன்சொன் னபிரகாரமாக) இவ்வான்மாவின் சுபாவத்தை நீதெளி = நீஅறிதி.— இன்னும் மொழிவன் கேள் = மேலுங்கூறுகின்றேன் கேள்;—எ-று. (கச)

தான், ஏ-அசைநிலைகள்.

[கக-ம் செய்யுண்முதல், கஎ-ம் செய்யுள்வரையும் பரமேசுர ஞானதனதுபதமான சூரியாதியொளிகளாற்பிரகாசிப்பிக்கப்படாத சொப்பிரகாசசொரூபமென்பதும், அதனையடைந்தோர் மீண்டு ஜநி யாரென்பதும், ஜநியாமைக்குக்காரணம் இதுவென்பதும், தேகத்தி ந்நியமாய்ச் சம்சாரி இன்னசொரூபமுடையனன், அவனை அங்ஙனம் விவேகிகளன்றி அவிவேகிகளறியாரென்பதும் அருளிச்செய்து இனி த்தனது சர்வான்மத்தன்மையையும், சர்வவியவகாரங்களின் சாதன த்தன்மையையுந்தரிசிப்பிக்குமிச்சையெண்ணித் தனதுவிபூதிகளைச்சங் சேபமாக ஐந்துசெய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இந்தியங் களுக்குங்கண்ணு னிரவிநீ யிந்துவின்பால்
வந்தெழு கதிருநானே மாநில மாகிநின்றே
கந்தியன் றனையதோளாய் கந்தமே முதலாந்தன்மை (கரு)
தந்தாந் தரித்திதெல்லாந் தாங்குகின் றேனுநானே.

இ-ள். கந்து இயன்ற அனைய தோளாய் = தூணியைக் காற் போன்ற புயத்தினையுடைய அருச்சுனா,—இந்தியங்களுக்கும் கண் நான் = சட்சுமுதலியஇந்திரியங்கட்கும், (மனத்துக்கும்,வாக்குக் கும் தத்தம் விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்குஞ்சாமர்த்தியரூபமான) தேஜ ஸாகநானுகின்றேன்.—இரவி இந்து தீயின் பால் = (இந்திரியங் களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யாநிற்குஞ்) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என் னும்இவைகளிடத்து—வந்து எழு கதிரும் நானே = உதித்தொளிரா நிற்குந் தேஜஸும் நானாகின்றேன்.—மா நிலம் ஆகி நின்று = பிருதிவீ தேவதாரூபமாகிநின்று—கந்தமே முதல் ஆம் தன்மை தந்து = கந்த முதலியகுணங்களைஅதற்குத்தந்து—உரம் தரித்து = ஞானபலத்தை யும் அதில்வைத்து(அத்தியந்தந்திடமாக்கி)—ஈது எல்லாம் தாங்குகி ன்றேனும்நானே = அதிஜன்னஸ்தாவரஜங்கமரூபமான இப்பூதங்களை னைத்தையுந்தரிக்கின்றவனும்(பரமேசுரனை)நானேயாம்.—எ-று. ()

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

முந்து வான்சுவை மூர்த்த மாகிய
விந்து வாகி — றுணவி யாவினுந்
தந்து சே — வை தகவ வற்றிலே
நந்தி டாவகை வளர்க்கின் றேனுநான். (௪௯)

இ-ள். முந்து வான் = மு — மையான ஆகாயத்தின்கண்ணே— சுவை மூர்த்தம் ஆகிய = சுவ — களின் ஆகாரமான—இந்து ஆகி நின்று = சந்திரரூபமாய் நின்று—உணவு யாவினும் = உண்ணத்தக்க வைகளான விரீஹி, யவைமுதலிய ஒஷதிகளனைத்திலும்—தக சேர் சுவை தந்து = அவ்வவற்றிற்குரியனவாய்ப்பொருந்துகின்ற இரதங் களைக்கொடுத்து—அவற்றிலே = அவ்வவ்வோஷதிகளிலே—நந்திடா வகை = (அவ்விரதங்கள்)கெடாதபடிக்கு—வளர்க்கின்றேனும் நா ன் = விருத்திசெய்கின்றவனும் (பரமேசுரனை)நானேயாம்.—எ-று.

[இதுவுமது.]

தின்ப நக்குவ சுவைப்ப வுண்பவாய்
நன்ப யன்செயு நால்வகை யுண்டியு
மின்ப மாம்வகை யாக்கைக டோறுநின்
றன்ப வங்கியா யறுக்கின் றேனுநான். (௧௭)

இ-ள். அன்ப = அருச்சுனா—தின்ப நக்குவ சுவைப்ப உண்ப வாய் = தின்பனவும், நக்குவனவும், சுவைப்பனவும், உண்பனவுமாய்—

நன் பயன் செயும் = நல்லபயனைச்செய்யாநின்ற—நால் வகை உண்டி யும் = நான்குகூறுபாடுடைய அன்னத்தையும்—இன்பம் ஆம் வகை = சுகத்திற்கேதுவாகும்படி—ஆக்கைகள்தோறும் = பிராணிகளின் சரீ ரங்கடோறும்—அங்கி ஆய் நின்று = ஜாடராக்கினிரூபமாய்(ப்பிராண பானஸமேதனாகி) நின்று—அறுக்கின்றேனும் நான் = பரிபாகஞ் செய்கின்றவனும்(பரமேசுரனை)நானேயாம்;—எ-று. (௧௮)

[இதுவுமது.]

நல்ல மாந்தர்நல் லறிவு நன்கிலாப்
புல்லர் தங்கள்புல் லறிவும் போர்திகழ்
வில்ல மைந்ததோள் வீரர் வீரயா
னல்ல தில்லையென் றறிய வேண்டுமே. (௧௯)

இ-ள். போர் திகழ் = யுத்தத்தின்பொருட்டுவிளங்காநின்ற— வில் அமைந்த = தநுசுபொருந்திய—தோள் வீரர் வீர = புஜத்தையு டையவரில் அதிவீரனை அருச்சுனா—நல்ல மாந்தர் நல் அறிவும் = புண்ணியகர்மங்களையுடையமனிதருடைய சிற்றறிவும்—நன்கு இலாப் புல்லர் தங்கள் புல்லறிவும் = நன்மையில்லாத — விகளுடைய சிற்றறிவும்— யான் அல்லது இல்லை = பரமேசுரனைநானே இல்லாமல் வேறில்லை— என்று அறிய வேண்டுமே = என்று நீ அறிதக்கதே.—எ-று.

பிரமாமுதல் ஸ்தாவரபரியந்தம் உயர்வு, தாழ்வாயுள்ள சர்வப் பிராணிகளின்புத்தியின்கண பரமேசுரனைநானே ஜீவான்மரூபமாய்ப் பிரவேசித்திருத்தலால் சர்வப்பிராணிகளின் ஸ்மிருதியும், ஞானமும நானேயென்பதாம்.

ஸ்மிருதி = பூர்வம் அநுபவித்தபொருளைவிஷயமாகவுடையது; இவ்விரண் ஞானம் = விஷயேந்திரியசம்யோகத்தாற்சனியாநிற்பது; (௨௰)
டையும் இங்கே, "அறிவு" என்றார்.

[இதுவுமது.]

அசைவி லன்'மறை யறிவ னுனதன்
வசையி லாதமெய்ப் பொருளும் வாய்மைசே
ரிசையி னுவெடுத் தோது வேனுநான்
விசைய கேளினும் வேறு மொன்றையே. (௨௧)

இ-ள். அசைவு இல் = அபாதிதமான—நால் மறை அறிவன் நான் = நான்குவேதங்களின்பொருள்களையும் அறியாநிற்பவனும் நா

னே.—அதன் வசை இலாத=அந்தவேதங்களினுடைய நிந்தைய் ற்ற—மெய்ப் பொருளும்=உண்மைப்பொருளும் (வேதவேத்தியனு மென்றபடி)—வாய்மை சேர் இசையினல்=மெய்ம்மையாகிய சரங் களினல்—எடுத்து ஓதுவேனும் நான்=எடுத்துப்போதியாநிற்குஞ் சம்பிரதாயப்பிரவர்த்தகனன குருவும் ந னே.—இனும் வேறு ஒன் றை=இன்னும் வேறொருபொருளையும்— சைய கேள்=அருச்சுன நீ கேட்பாய்.—எ-று. (கக

[இவ்வாறு தமதுசோபாதிகசொரூபத்தை பகவான் அருளி ச்செய்து அருச்சுனனிடத்துக் கிருபைகூர்ந்து க்ஷர க்ஷரமென்னும் பெயருடையகாரியகாரணரூபமான இரண்டுஉபாதிக மில்லாத நி பாதிகமான தமதுசுத்தசொரூபத்தையருளிச்செய்கின் றார்.]

மருவு கின்றவிவ் வுலகின் மாய்தலே
யுருவ மாகமுன் புடைய தொன்றுமே
யருவ மொன்றினு லழிவு தின்மையே
பொருவ நின்றதோர் பொருளு முண்டரோ. (உ0

இ-ள். மருவுகின்ற இவ்வுலகில்=பொருந்துகின்ற இவ்வுல கின்கண்—மாய்தலே=அழிதலைத்தானே—உருவம் ஆக முன்பு உடை யது=வடிவமாக எதிரேயுள்ளதாகிய—ஒன்றும்=ஓர்பொருளும்,—அருவம்=அருவமாய்—ஒன்றினல்=ஓர்காரியினலும்—அழிவது இன் மையே=அழிவில்லாமையைத்தானே—பொருவ நின்றது=பொ ருந்தும்படிநிற்பதாகிய—ஓர் பொருளும் உண்டு.—எ-று.

ஏ, அரோ-அசைநிலைகள். சம்சாரதசைக்கண் க்ஷரம் எ- அக்ஷரம் எ-ம் இரண்டுபொருளுண்டு என்றவாறு. (உ

[அவைகளின் சொரூபத்தை ஸ்ரீ-பகவான் தாமே வெளி டையாகவருளிச்செய்கின்றார்.]

மொழிசெய் கின்றவிவ் விரண்டு முற்றவே
விழியி னலுற நோக்கின் மெய்ம்மையே
யழிவ தாக்கையாங் கழிவு பாடிலா
தொழிவ தென்னெனி னுயிரொன் கின்றதே. (உ

இ-ள். மொழி செய்கின்ற இவ்விரண்டும்=க்ஷரம், அக்ஷர மென்று கூறுகின்ற இவ்விரண்டு பொருள்களையும்—முற்ற=மு தும்—விழியினல்=அறிவினல்—மெய்ம்மையே=உள்ளபடியே

உற நோக்கில்=அழுந்தவாராய்ந்திடில்,—அழிவது=க்ஷரமென்று சொல்லப்படுவது—ஆக்கை-பிரமாமுதல்ஸ்தாவரபரியந்தமான சரீரங் கள்,—அழிவுபாடு இலாது ஒழிவது என்னெனின்=அக்ஷரமாவதே தென்றால்,—உயிர் என்கின்றது=(சரீரமழியினுமழியாமல்நிர்விகார மாயுள்ள)சேதனமானபோக்தாவென்றுசொல்லப்படுகின்றது,--எ-று.

ஏ, ஏ, ஆங்கு-அசைநிலைகள். க்ஷரம், அக்ஷரமென்பவைகட்கு இங்ஙனம்பொருள்கூறியது ஸ்ரீதரசுவாமிகளின் வியாக்கியானத்தின் படி. சாங்கரபாஷியத்திலோவெனின்? காரியரூபமான சர்வபூதங்க ளும் க்ஷரம் எ-ம், காரணரூபமானமாயை அக்ஷரம் எ-ம் இவ்வாறரு ளிச்செய்திருக்கின்றது. இச்செய்யுட்கு இவ்வாறுபொருள்கொள்ளில், "உயிர்", என்னும்மொழிக்குக் காரியசமூகங்கட்குப் பீஜமான மாயா சக்தியென்று பொருளுரைத்துக்கொள்க. (உக)

[இவ் க்ஷரம், அக்ஷரமென்னும் இரண்டு உபாதிகட்கும்விலட் சணனும் அவ்விரண்டு உபாதிகளின்றோஷங்களோடுங்கூடாதநித் திய, சுத்த, புத்த, முத்தசுபாவனுமான பரமான்மாவை ஸ்ரீ-பகவான் அரு ளிச்செய்கின்றார்.]

இவையி ரண்டையுங் கடந்தி யாதோர்
நவையு மின்றியே நாச மின்றியே
யெவையு மின்றியே யிழிவு மின்றியே
குவையி னின்றதோர் குறியி லின்பமே. (உஉ

இ-ள். இவை இரண்டையும் கடந்து=முன்சொன்ன க்ஷரம், அக்ஷரங்களிரண்டிற்கும் அந்நியமாய்--யாதும் ஓர் நவையும் இன்றி=(அவ்விரண்டின்கண்ணுள்ள) எதுவுமொருதோஷமில்லா மல்,—நாசம் இன்றி=உற்பத்திநாசமுதலியவிகாரங்களில்லாமல்,—எவையும் இன்றி=எவையும் தன்கண் பரமார்த்தமாக இல்லாமல்,—இழிவும் இன்றி=யாதொரு குறைவுபாடுமில்லாமல்,—குவையில்= லோகத்திரயங்களிலும்,—நின்றது=(தனதுசக்தியால் வியாபித்துத் தனதுசத்பாவத்தால் அவைகளைத்தரித்து) நின்றது,—ஓர் குறியில் இன்பம்=யாதொருவிசேஷணமுமில்லாத ஆநந்தவுருவமான பரமா ன்மாவென்பது,—எ-று.

இங்கே "குறியிலின்பம்" என்றுகூறியிருப்பதுபோலவே வாசி ட்டத்தில், "உயர்வுறு மதற்குநாமங் கற்பனை யொருமைபன்மை,

வியன்மகத் தனுவென் றேதும்விந்முறு குறிகள்காணேன்'' என்று கூறியிருப்பதுகாண்க. (௨௨)

[இவ்வாறான தன்மையையறிந்ததனால் வரும்பயனையருளிச்செய்கின்றார்.

இந்த வின்பமா மென்னை யுள்ளவா
சிந்தை யின்கணே தெளிதன் மேயினோர்
பந்த மொன்றிலார் பழைய விப்பொருட்
கந்த மாதிவே றறிய வொண்ணுமோ. (௨௩)

இ-ள். இந்த இன்பம் ஆம் என்னை = முன் சொன்ன சர்வவிகாரங்களுமிறந்த நிரதிசயாநந்தரூபமாகிய என்னை — உள்ளவா = உள்ளபடியே — சிந்தையின்கணே = நமது புத்தியின்கண்ணே — தெளிதல் மேயினோர் = அறிதலைப்பொருந்தினோர் — பந்தம் ஒன்றிலார் = பந்தமடையார்; — [அதற்கேதுகூறுகின்றார்.] பழைய இப்பொருட்கு = வைத்திற்குமுன்னேயுள்ள இப்பரப்ரன்மவஸ்துவிற்கு — அந்தம் ஆதி வேறு அறியவொண்ணுமோ = அந்தமும், ஆதியும் வேறேயுண்டென்றறியக்கூடுமோ? (கூடாது.) — எ-று. (௨௩)

[தமதுஞானத்தின் அரியதன்மையையருளிச்செய்கின்றார்.]

வேத நாலுநின் றுரைசெய் தாலுமொன்
றோத லாவதன் றுல கறிந்ததோ
காத லாலெனக் கினிய தோழனி
யாத லாலுனக் கறிய வோதினேன். (௨௪)

இ-ள். வேதம் நாலும் = இருக்குமுதலியநான்குவேதங்களும் — நின்று உரைசெய்தாலும் = ஓரோமுகமாகநின்று சொல்லத்தொடங்கினும் — ஒன்று ஓதலாவது அன்று = சிறிதுஞ்சொல்லலாவதன்று; — உலகு அறிந்ததோ = உலகந்தானறிந்ததோ? (அன்று.) — நீ = அருச்சுனநீ — எனக்கு = (ஈசுரனான) எனக்கு — இனிய = பிரியமாகிய — தோழன். ஆதலால் = சினேகனாதலால் — காதலால் = கருணையினால் — உனக்கு அறிய ஓதினேன் = உனக்கறியும்படி. (அதிரகசியமான எனது சொரூபத்தை) உபதேசித்தேன். — எ-று.

"உலகு" எ-து. உயர்ந்தோரை. 'அப்படியிருந்தயோகியது பவத் தன்மைதானு மெப்படியென்றுகாணான்'' என்றுபிரமகீதையிற் கூறியிருப்பதுகாண்க. (௨௪)

[அத்தியாயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

கண்ணையோ ரிடத்துமின்றி யதனிலே வைக்கிற்காதற்
பண்ணையோ டாக்குகின்ற வினையெலாம் பயக்குமென்றான்
வெண்ணெயோ விதுரனிட்ட விருந்தையோ வேலைசூழ்ந்த
மண்ணையோ வுண்டுமுன்னாள் வருபசி தீர்ந்தமாயோன். (௨௫)

இ-ள். கண்ணை = சித்தியை — ஓரிடத்தும் இன்றி = சப்தவிஷயங்களிலும் வையாமல் — அதனிலே வைக்கில் = நிரதிசயாநந்தரூபமான பரமான்மாவினிடத்திலேயே ஸ்திதியடையப்பண்ணில் — காதல் பண்ணையோடு ஆக்குகின்ற = ஆசாசமூகங்களோடுகூடிச் செய்கின்ற — வினை எலாம் = சாஸ்திரவிதிதமான கர்மங்களனைத்தும் — பயக்கும் என்றான் = செய்துமுடிந்தனவாகவேஆகும்என்றருளிச்செய்தனர். — வெண்ணையோ = இளங்கோபிகாஸ்திரீகள் கொடுக்கப்பெற்ற நவநீதத்தையோ, — விதுரன் இட்ட விருந்தையோ = விதுரராற்கொடுக்கப்பெற்ற விருந்தையோ, — வேலை சூழ்ந்த மண்ணையோ = சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியையோ — உண்டு = திருவமுதுசெய்து — முன்னாள் = (நந்தகோபன்திருமனையில்மதலையாய்) அவதரித்த ஞான்று — வருபசி தீர்ந்த மாயோன் = வாராநின்றபசியொழிந்த ஸ்ரீ-கண்ணபிரான். — எ-று.

கரு-வது, பிரபஞ்சவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் கரு-இ திருவிருத்தம்-சஉக.

கசு-வது தேவாசுரசம்பத்துவிபாகயோக வத்தியாயம்.

[பூர்வாத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ-பகவான் மநுடதேகத்தின்கண்ணே பூர்வஞ்செய்துள்ள சுபாசுபகர்மங்களின் அநுசாரமாகவுளவாகுஞ் சுபாசுபவாசனைகளைச் சம்சாரவிருட்சத்திற்கு அவாந்தரமூலரூபமாக வருளிச்செய்தனர்; அவ்வாசனைகளைத்தானே பூர்வம் ஒன்பதாமத்தியாயத்திலும் தேவசம்பத்து, அசுரசம்பத்து, இராட்சதசம்பத்தெனமூவகையாகச்சூசனஞ்செய்தனர்; இவ்வத்தியாயத்தில் அத்தேவசம்பத்தைத் தெய்வசம்பத்து எனும், இராட்சதசம்பத்து, அசுரசம்பத்து

இரண்டையுமொன்றாக்கி அசுரசம்பத்து என்ம் வாசனைகளை இரவி பேதமாகக்கொண்டு அவ்விரண்டனுள், தெய்வசம்பத்தென்னுஞ் சுவாசனை மோட்சத்திற்கேதுவாகலானும், அசுரசம்பத்தென்னும் அபவாசனை பந்தத்திற்கேதுவாகலானும் அதிகாரிகளாயினோர், சுபவாசனையைக்கொள்ளல்வேண்டும், அசுபவாசனையைத்தள்ளல்வேண்டு மென்னுங்கருத்தினராய்ச் சுபவாசனையை [illegible]கொள்ளவும், அசுபவாசனையைத்தள்ளவும் அவைகளின்சொரூபமறிந்[illegible] லல்லாமற்கூடாது ஆதலால், அச்சுபாசுபவாசனைகளின்சொரூபங்களை அ[illegible]ளிச்செய்கின்ற[illegible]

[மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் ஸ்ரீ-பகவான்தமெ[illegible]ங்கருணை வியந்து இவ்வத்தியாயம் ஆரம்பித்தற்கடியிடுகின்றா[illegible]

மறந்திருந்த மனத்திரு ணீங்கிடத்
திறந்திறப்படச் செப்புதன் மேயினு
னறந்திறந்தெரிந் தாக்குதற் காகவே
பிறந்திறந்துழல் கின்றபே ராளனே. (…

இ-ள். மறந்து இருந்த=(பிரத்தியக்பின்னபரமான்மாவாகிய தன்னை) அறியாதிருந்த—மனத்து இருள் நீங்கிட=அகத்திருளொழியும்படி[illegible]றம் இறப்பட=சத்துவாசனைரூபமாகிய ஞானசாதனகுணங்கள்[illegible]காரிக்குத் திடப்பட—செப்புதல் மேயினன்=(இப்பதினாறாமத்தியாயங்)கூறத்தொடங்கினார்;—அறம் திறம் தெரிந்து=(நல்லோர்) வேதவிகிதமான தர்மவிதங்களையறிந்து—ஆக்குதற்கு ஆகவே=அநுஷ்டித்தற்பொருட்டே—பிறந்து இறந்து=ஆவிர்ப்பவித்தும், திரோபவித்தும்—உழல்கின்ற பேராளன்=அடியாரின் கீர்த்தியையுடைய ஸ்ரீ-பகவான்,—எ-று.

"அறந்திறந்தெரிந்தாக்குதற்காகவே" என்றதனால், ஜீவர்களைப்போல சுகான் கர்மபயனையநுபவித்தற்பொருட்டுப் பிறந்திறந்திலனென்பது பெறப்படுகின்றது. (௧)

[இதுவுமது.]

தெய்வ வாசுர ரென்றிரு திறத்தராய்
வையமார்ந்தரெல் லார்களும் வாழ்வரிங்
கையகேளவர் தந்திற மென்றுதன்
செய்ய வாய்திறந் திவ்வணஞ் செப்புவான். (௨)

இ-ள். தெய்வ ஆசுரர் என்று=தேவாசுரரென்று—இருதிறத்தராய்=இவ்விருதன்மையராய்—வையம் மார்ந்தர் எல்லார்களும்=இவ்வுலகின்கண்ணுள்ள மநுடர்களெல்லோரும்—வாழ்வர்=வாழாநிற்பர்;—ஐய=அருச்சுனா—அவர் தம் திறம்=அத்தேவாசுரசுபாவங்களை—இங்கு கேள் என்று=இவ்வத்தியாயத்திற் (கூறக்)கேட்பாயாகவென்று—தன் செய்ய வாய் திறந்து=தமதுதிருவாய்திறந்து—இவ்வணம் செப்புவான்=அந்தப்படிஅருளிச்செய்வாராயினர்.--எ-று. ()

[தெய்வசம்பத்தையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அஞ்சுத லின்மையு மறிவை யாக்கலு
நெஞ்சினை யடக்கலு நிலைகெ டாமையும்
வஞ்சின மின்மையு மெய்ம்மை கூறலுந்
தஞ்சென வேள்வியுந் தவமு மாக்கலும். (௩)

இ-ள். அஞ்சுதல் இன்மையும்=பயமில்லாமையும்,—அறிவை ஆக்கலும்=அந்தக்கரணத்தைச் சுத்தியாகும்படிசெய்தலும்,—நெஞ்சினை அடக்கலும்=சித்தத்தை ஆன்மாவின்கண் ஏகாக்கிரமாகும்படி பண்ணும் யோகமும்,—நிலை கெடாமையும்=(அத்தியான்மசாஸ்திரத்தாலுளதாகும்) ஆன்மசொரூபநிச்சயமானது ஒன்றாலழியாமையும்,—வெம் சினம் இன்மையும்=கொடியகுரோதமில்லாமையும்,—மெய்ம்மை கூறலும்=சத்தியமும்,—தஞ்சென=(மறுமைக்குத்)துணையாமென—வேள்வியும் தவமும் ஆக்கலும்=யாகஞ்செய்தலும், தவஞ்செய்தலும்,—எ-று.

பயமில்லாமை=சாஸ்திரங்களால் உபதேசிக்கப்பட்டபொருளில் சமுசயமிதனாய் அதனையநுஷ்டிப்பதிற்றற்பரத்தன்மை. அந்தக்கரணசுத்தி=பரமேசுரசொரூபத்தையறியும்படியான யோக்கியதை. சினமின்மை=ஒருவர் நிந்தித்தபோதும், அடித்தபோதும் குரோதமெழாமை. மெய்ம்மைகூறல்=கண்டதைக், கேட்டதை அந்தப்படியேசொல்லுதல். தவசு=பதினேழாமத்தியாயத்தில் இனிக்கூறப்படும். யாகம்=சாஸ்திரவிகிதகர்மவிசேஷங்கள். தஞ்சமென்பாலது, "தஞ்சென" அம்விகுதிகுன்றி விகாரமாய்நின்றது. ()

[பின்னும்.]

மறைபயி றலுந்தனை மதித்தி ராமையுங்
குறைகட விர்தலுங் கொல்லை மாற்றலும்

பிறர்பிழை பொறுத்தலும் பேரொழுக்கமு
மறன்வலித் தானமோ டருளை யாக்கலும். (௪)

இ - ள். மறை பயிறலும் = வேதாத்தியயனமும்,—தனை மதித்தி இராமையும் = தன்னைப் பூஜ்யனாய்ப் பாவித்திராமையும்,—குறைகள் தவிர்தலும் = கோட்சொல்லாமையும்,—கொல்லை மறுத்தலும் = பிராணிகளை இம்சைசெய்யாமையும்,—பிறர் பிழை பொறுத்தலும் = அந்நியப்பிராணிகள் செய்யும் அபராதங்களைச் சகித்தலும்,—பேர் ஒழுக்கமும் = பெருமையுடைய (ஸியாசம், ஸை ... சாந்தி, அலோலுப்த்வம், மார்த்தவம், ஹ்ரீ:, அசாபலம், தேஜஸ், அத்ரோகம். இருதி என்னும் (இவ்வொழுக்கங்களும்,) அறன் வலித் தானமோடு அருளை ஆக்கலும் = தர்மமென்னும் வலியுடைய தானத்தோடுகூடிப் பிராணிகளின்மீது கருணைசெய்தலும்,—எ-று.

தியாகமுதல், திருதிபரியந்தமான தர்மங்களைத் தொகுத்து, "பேரொழுக்கம்" என்றனர். தியாகம் = சந்நியாசம். ஆர்ஜவம் = சிரத்தையோடு கேட்பவனிடத்தில் நிச்சயித்த பொருளை மறையாமை. சாந்தி = அந்தக்கரணத்தின் உபசமம். அலோலுப்த்வம் = விஷயங்கள் சமீபத்திலடையப்பட்டிருந்தும், அவற்றைப் புஜிக்குஞ்சாமர்த்தியமிருந்தும் இந்திரியங்களின் அவிக்ரியத்தன்மை. மார்த்தவம் = குரூரபாவமில்லாமை. ஹ்ரீ: = செய்யத்தகாதவைகளில் இலச்சை. அசாபலம் = வாக்கு, பாதம், பாணிகளால் வியர்த்தமான கிரியைகளைச் செய்யாமை; தேஜஸ் = பெண்டீர், பாலர்முதலியமூடஜனங்களால் அவமானம்பண்ணப்படாமை; அல்லது, புதிதுபுதிதாய் மேன்மேலும் விளக்கமுள்ளபிரகாசமுடையவனாயிருத்தல். அத்ரோகம் = யாதேனுமொரு பிராணியைக் கொல்லவிச்சித்து ஆயுதமெடாமை. திருதி = வியாகுலமடையினும் தேகேந்திரியங்களை ஸ்திரமாகப் பண்ணுவிக்கும் பிரயத்தனவிசேஷம். தானம் = அன்னம், சுவர்ணம், பசு, பூமி, மனை முதலியவற்றைத் தன் சக்தியளவில் அதிதி, பிராமணாதிகளுக்குக் கொடுத்தல். (௪)

[பின்னும்,]

இருவகைத் தூய்மையு மிந்திரியங்களை
யொருவழிப் படுத்தலு முள்ளிட் டன்னவை
செருவருஞ் சிலையினாய் தெய்வத் தன்மையோர்
மருவிய தொழிலென மதிக்க வேண்டுமே. (௫)

இ - ள். இருவகைத் தூய்மையும் = வாஹ்யாந்தரசௌசமும்,—இந்திரியங்களை ஒருவழிப் படுத்தலும் = ச்ரோத்திராதிபாஹ்யேந்திரியங்களைத் (தத்தம் விஷயங்களினின்றும் மீள்வித்து) ஏகாக்கிரப்படுத்துவதும்—உள்ளிட்ட அன்னவை = உள்ளிட்டுள்ள அவைமுழுதும்—தெய்வத் தன்மையோர் = தெய்வத்தன்மையராய்ப்பிறந்தோர்—மருவிய தொழில் என = பொருந்திய தொழில்களாமென்று—செரு அரும் சிலையினாய் = யுத்தத்தின்பொருட்டு அரியகாண்டீபமென்னும்வில்லையுடைய அருச்சுன—மதிக்க வேண்டும் = நிச்சயிக்கத்தக்கது.—எ-று. (௫)

இம்மூன்று செய்யுட்களும் ஒருதொடர்.

[இம்மூன்றுசெய்யுட்களால் சொன்னதிற்பாலனவாய தெய்வசம்பத்தையருளிச்செய்து இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் தள்ளற்பாலனவான அசுரசம்பத்தையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தீமைசெய் யசுரரானோர் செய்கையைத் தெரிக்கிலொன்றை
யாம்வகை யெனமற்றாகா தனவென வறிதலில்லார்
தூய்மையுந் தூயவாய வொழுக்கமுந் தொடக்குவிட்டார்
வாய்மையொன் றானுமில்லார் மயக்கமே மருவாநின்றார். (௬)

இ - ள். தீமை செய் அசுரரானோர் = தீமையான செய்கைகளைச் செய்யாநிற்கும் அசுரபாவமுடையர்களாய்ச் சனித்த மநுஷ்டர்களின்—செய்கையைத் தெரிக்கில் = தொழில்களைச்சொல்லில்,—ஒன்றை ஆம் வகை என = (தர்மாதர்மங்களுள்ளே,) தர்மத்தைச்செயற்பாலதென்றும்,—மற்று ஆகாதன என = அதர்மத்தைச் செயற்பாலதன்றென்றும்,—அறிதல் இல்லார் = அறியாதவர்;—(இக்காரணத்தினாலேயே) தூய்மையும் = வாஹ்யாந்தர சௌசங்களையும்,—தூய ஆய ஒழுக்கமும் = (மநுமுதலியோரால் தர்மசாஸ்திரங்களிற்சொல்லிய) புனிதமாகிய ஆசாரங்களையும்—தொடக்கு விட்டார் = தொடங்குதல் விட்டவர்;—வாய்மை ஒன்றானும் இல்லார் = சத்தியவார்த்தையொருவார்த்தையும் வசனியாதவர்;—மயக்கமே மருவாநின்றார் = அவிவேகமே பொருந்தாநின்றவர்.—எ-று.

தர்மாதர்மப்பிரவிர்த்திகளில் மோகமுடையரும், உள்ளிலும் வெளியிலும் அசுசியுடையரும், அநாசாரமுடையரும், அசத்தியவாதியரும், அவிவேகமுடையரும் ஆசுரசுபாவமுடையமநுடரென்பதாம்.

[வேதவிஹிதமான தர்மாதர்மங்களின் பிரவிர்த்தி, நிவிர்த்திகளை ஆசுரசுபாவமுடையமநுடர் ஏனறியார்கள்? தர்மாதர்மங்களையங்கே

ரியாவிடில் ஜகத்திற்சுகதுக்காதிவியவஸ்தை எப்படியுளவாம்? சௌசம், ஆசாராதிகளில் ஈசுரனுடையஆக்ஞையை எப்படிக்கடக்கின்றனர்? ஈசுரனையங்கீகரியாமல் ஜகதுற்பத்தி எதனாற்கூறுகின்றனர் என்னுஞ்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் உத்தரமருளிச்செய்கின்றனர்.]

[வேறு.]

எண்ணிய வுலகமு முலகிற் கீசனும்
புண்ணிய பாவமும் பொய்யென் றேகொள்வர்
பெண்ணினோ டாண்புணர் கின்ற பெற்றியா
னெண்ணிய யாவையு மென்று நாட்டுவார். (எ)

இ-ள். (அசுரசுபாவமுடையமநுடர் வேதமுதலியபிரமாணங்களையங்கீகரியாமையின்,) எண்ணிய உலகமும்=பிரமாணங்களால் உளதெனக்கருதியஜகத்தும்,—உலகிற்கு ஈசனும்=ஜகத்திற்குநியந்தாவான ஈசுரனும்,--புண்ணிய பாவமும்=(ஜகத்தினதுவியவஸ்தைக்குக்காரணங்களான) தர்மாதர்மங்களும்—பொய் என்றே கொள்வர்=அசத்தியமென்றே அங்கீகரியாநிற்பர்.—[ஈசுரனையும், சுகதுக்காதிவியவஸ்தைக்குக் காரணங்களானதர்மாதர்மங்களையும் அங்கீகரியாத நாஸ்திகஜனங்கள் மற்றெதனை இச்சகத்திற்குக்காரணமாகக் கூறுவரோவென்னின்? அதற்குக்கூறுகின்றார்.] பெண்ணினோடு ஆண் புணர்கின்ற பெற்றியால்=(விஷயசுகத்தினபிலாஷைரூபமான காமத்தால்பிரேரணைசெய்யாநின்ற) ஸ்திரீயும், புருஷனும் அந்நியோந்நியம் புணர்கின்றதன்மையினால்--யாவையும் நண்ணிய என்று நாட்டுவார்=ஜகத்துமுழுவதும் உற்பந்நமாயின (ஆதலால், இச்சகத்திற்குக் காமமே காரணமாம்) என்றுஸ்தாபிப்பர்.—எ-று.

காமமே சர்வப்பிராணிகளுக்குங்காரணம்; காமத்தின்வேறாகத் தர்மாதர்மரூபமான அதிருஷ்டம், அல்லது ஈசுரன்முதலியவை காரணமல்லவென்னும் இவ்வாறான திருஷ்டி தேகான்மவாதியரான உலகாயதருடைய திருஷ்டியென்றறிக. (எ)

[முற்கூறிய உலகாயதருடையதிருஷ்டியும் சாஸ்திரீயதிருஷ்டிபோல இஷ்டந்தானோவென்னும் அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அத்தத்திருஷ்டியின்கண் அநிஷ்டத்தன்மையையருளிச்செய்கின்றார்]

[வேறு.]

விரும்பலராகி யொழுக்கங்கடுறந்தார் மெய்ம்மையுஞ் செம்மையும்விட்டா, ரிரும்பயனானவறிவுமாய்ந்துள்ளா ரிடம்படா

மனத்தினோடிசைந்தார், பெரும்பழியான தொழில்களேபுரிவார் பிழைப்புவாய்ப் பொன்றறியாதா, ரரும்பகையாயிவ் வுலகினையெல்லா மழிப்பதன் பொருட்டவதரித்தார். (அ)

இ-ள், (முற்செய்யுளிற்கூறிய உலகாயதருடையதிருஷ்டியையாசிரயித்து அசுரசுபாவமுடையபுருஷர்) விரும்பலராகி=விரும்பாதவர்களாய்—ஒழுக்கங்கள் துறந்தார்=சாஸ்திரங்களிற்சொல்லியவருணாச்சிரமாசாரங்களை வெறுத்துவிட்டனர்.—மெய்ம்மையும் செம்மையும் விட்டார்=சத்தியத்தையும், சௌசத்தையும் ஒழித்தார்கள்,—இரும் பயன் ஆன அறிவு மாய்ந்துள்ளார்=(காமம், குரோதம், லோபம், மோகமுதலியரூபமான ராஜஸ, தாமஸதோஷங்களால்) பெரும்பேறான விவேகபுத்தியானது நஷ்டமாயுளர்.—இடம் படா மனத்தினோடு இசைந்தார்=அற்பபுத்தியோடு கூடியுள்ளார்.—பெரும் பழி ஆன தொழில்களே புரிவார்=நிஷித்தகர்மங்களையே சர்வதாச்செய்யாநிற்பர்.—பிழைப்பு வாய்ப்பு ஒன்று அறியாதார்=(தாம் செய்யாநிற்குந்தொழில்களால்வரும்) நஷ்ட,லாபங்களில் ஒன்றையுமறியாதவர்.--அரும் பகை ஆய்=அரியசத்துருக்களாய்--இவ்வுலகினை எல்லாம் அழிப்பதன்பொருட்டு=சர்வப்பிராணிகளையும் நாசஞ்செய்யும்பொருட்டே—அவதரித்தார்=(வியாக்கிர, சர்ப்பாதிரூபங்களாக) உற்பவித்தனர்.—எ-று.

அத்தியந்தாச்சமான மாலை, சந்தனம், வனிதைமுதலியவிஷயபோகங்கட்கு அற்பமென்றுபெயர்; இவற்றில் பற்றுள்ளபுத்தி அற்பபுத்தி; அல்லது மலம், மாமிசம், உதிரம், அஸ்தி, மச்சைமுதலியநிந்தபதார்த்தங்களின்சமூகரூபமான இத்தேகத்திற்கு அற்பமென்றுபெயர்; இப்படிப்பட்ட அற்பதேகத்தில் நானென்னும்புத்தி அற்பபுத்தி.

முற்கூறிய உலகாயதருடையதிருஷ்டியே அத்தியந்தம் அதோகதிக்கேதுவாதலால் தமக்குநற்கதிவேண்டினோர் சர்வப்பிரகாரங்களாலும் அதனைப்பரித்தியாகஞ்செய்யவேண்டுமென்பதாம். (அ)

[இந்தப்பிரகாரம் வியாக்கிரம், சர்ப்பமுதலியதாமதயோநிகளில் வெகுகாலஞ்சுழன்றவர்களாகி அவ்வாசுரபுருஷர் எப்போது ஓர் கர்மவசத்தால் மீண்டு மநுடயோநியையடைவரோ அப்போதும் அவர்சமக்குநன்மையக்கத்தக்கவுபாயங்களிற்புகாமல் தீமையக்கத்தக்கவுபாயங்களிலேயேபுகுவரென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

நிறைவிலாக் காமபோகந் தன்னையே நிறைக்கவேண்டி
மறைவிலா மானத்தோடு மதங்களை மருவிநின்றுங்
குறைவிலா மயக்கத்தோடு கோபத்தை யடைந்துநின்றும்
பொறையிலா விரதம்பூண்டு பொய்த்தவம் புரியாநிற்பார். (௯)

இ - ள். நிறைவு இலா=(சதகோடிவருஷங்களானாலும் விஷய போகங்களாற்)பூரணமாகாத--போக காமந்தன்னையே=போகேச்சை யைத்தானே—நிறைக்க வேண்டி=பூரணமாக்க விரும்பி—மறைவு இலா=மறைவற்ற—மானத்தோடு மதங்களை மருவி நின்றும்=மா னம், மதம், (தம்பங்களைப்) பொருந்திநின்றும்,—குறைவு இலா மய க்கத்தோடு கோபத்தை அடைந்து நின்றும்=குறைவில்லாத அவி வேகத்தோடு துவேஷத்தையடைந்துநின்றும்—பொறை இலா விர தம் பூண்டு=தரிக்கத்தகாதவசுசிவிரதத்தைத்தரித்து--பொய்த் தவம் புரியா நிற்பார்=அசத்தானதவங்களையே செய்யாநிற்பர்.—எ-று.

மானம்=வாஸ்தவமாகப்பூஜிக்கத்தக்கவனல்லாதிருந்தும் உல கர்முன்னே தன்னைப் பூஜ்யத்தன்மையனாகக்காட்டுவது. மதம்= அதிகத்தன்மையனல்லாத தன்னில் அதிகத்தன்மையினாரோபணம்; இம்மதம் பெரியோரையவமானித்தற்கேதுவாம். தம்பம்=தார்மிஷ் டனுயில்லாதிருந்தும் வெளியேதார்மிஷ்டனாகத்தன்னைக்காட்டுவது. அசுசிவிரதம்=மயானமுதலியதேசம், உச்சிஷ்டத்தன்மைமுதலியவ வஸ்தை, மது, மாம்சாதிபட்சணம்இவைமுதலியஅசுத்தங்களைக்கொ ண்டுநிறைவேற்றாநிற்கும் வாமதந்திரத்திற்சொல்லியவிரதம்; வேத விருத்தமாதலால், “பொய்த்தவம்” என்றார். (௯)

[முற்கூறியவாசுரபுருஷரையே மீட்டும் அசுரசம்பத்ரூபமான அநேகவிசேஷணங்களோடுகூடவருளிச்செய்கின்றார்.]

இறந்துபோ மளவுமெய்தாப் பொருளையே யெண்ணாநிற்பார்
மறந்துமோர் பொருள்வேறில்லை வருபய னன்றியென்பார்
சிறந்தபோ கங்கட்காகத் தீமையாற் பொருளைச்சேர்ப்பார்
பிறந்துபே ராசையாய பாசத்தாற் பிணிக்கப்பட்டார். (௧௦)

இ - ள். (முற்கூறியவசுரசுபாவமுடையபுருஷர்) இறந்துபோம் அளவும்=மரணகாலபரியந்தம்—எய்தாப் பொருளையே எண்ணாநிற் பார்=(அடைந்தனவும்,) அடையாதனவுமான வஸ்துக்களையே சிந் தியாநிற்பார்.—வரு பயன் அன்றி=அநுபவிக்கும்படியுண்டாகின்ற

மாலை, சந்தனம், வனிதைமுதலிய (திருஷ்டமானவிஷய) போகங்க ளையல்லாமல்—மறந்தும்=மறந்துங்கூட—ஓர் பொருள் வேறு இல் லை என்பார்=தர்மமென்றாவது, மோட்சமென்றாவது ஒருபொருளா னது வேறேயில்லையென்றுச் றுவர்;—பிறந்து=பூமியின்கண்ணேஜநி த்து—பேராசை ஆய பாசத்தால்=பேராசையாகிய கயிற்றினால்— பிணிக்கப்பட்டார்=கட்டுண்டஆசுரபுருஷராயினோர்,—சிறந்த போக ங்கட்கு ஆக=மிகுந்த மாலை, சந்தனம், வனிதைமுதலியவிஷயபோ கங்களின்பொருட்டே—தீமையால் பொருளைச் சேர்ப்பார்=அநியா யத்தினால் தனமுதலியபதார்த்தங்களைக்கூட்டுவர்.—எ-று.

“எய்தாப்பொருள்” எனவே, எய்தியபொருளென்பதுவருவிக் கப்பட்டது: இதனால், யோகக்ஷேமவுபாயசிந்தனம் அபரிமேயமாக வுடையனென்பதுகருத்து. அடையாதவஸ்து அடையப்படுவதுயோ கம்: அடைந்ததைப் பரிபாலனஞ்செய்வது க்ஷேமம். இவ்வளவெ ன்னிக்கையுடையனவென்று நிச்சயிக்கப்படாதவை அபரிமேயம். “மறந்துமோர்பொருள்வேறில்லைவருபயனன்றியென்பார்”எ-து, சைதந்யரூப தர்மவிசிஷ்டதூலசரீரமே போக்தாவாகியஆன்மாவல் லாமல் அந்நியமாகப்போக்தா இல்லையென்னும் உலகாயதமதநிச்சய த்தாலென்க. இலக்ஷங்கபடத்தினாலும், பலாத்காரத்தினாலும் தனமுத லியவற்றைச்சம்பாதித்தலின், “தீமையாற்பொருளைச்சேர்ப்பார்” (௧௦) என்றார்.

[இப்படிப்பட்டமநுடருடையமனோரதத்தையும், நரகப்ராப் தியையும் மூன்றுசெய்யுட்களால் இனி அருளிச்செய்கின்றார்.]

இப்பொரு ளடைந்தோம்வேறு பொருளினியடைவோ மென்று
மிப்பகை செகுத்தோம்வேறு பகையினிச் செகுப்போ மென்றுந்
துப்பவ ரெம்மிற்றுய்க்க வல்லவ ரில்லையென்று
மொப்பவ ரெம்மின்மிக்கா ருளர்கொலென் றுணராநிற்பார். ( )

இ - ள். இப்பொருள் அடைந்தோம்=இந்தத்தனத்தை இவ்வு பாயத்தினால்(இப்போது)அடைந்தோம்,—வேறு பொருளினி அடை வோம் என்றும்=இத்தனத்தினும் வேறே (மனத்தைச் சந்தோஷிப் பிக்கத்தக்கதான)தனத்தைச்சீக்கிரமாகஇனியடைவோம்என்றும்,— இப்பகை செகுத்தோம்=(இப்போது) இந்தச்சத்துருவைக் கொன் றோம்,—வேறு பகை இனிச் செகுப்போம் என்றும்=மற்றச்சத்துரு க்களையும் இனிக்கொல்லுவோம் என்றும்,—துய்ப்பவர்—[illegible]

களையநுபவிப்பவருள்ளே,—எம்மில் துய்க்க வல்லவர் இல்லை என்றும்=எம்மைப்போல் விஷயங்களையநுபவிக்கத்தக்கசமர்த்தர் வேறொருவருமில்லையென்றும்,—எம்மின் ஒப்பவர் மிக்கார்=எமக்குச் சமானமானவரும், அதிகமானவரும்—உளர்கொல் என்று=(இவ்வுலகின்கண்ணே யாவரோனும்)உளரோ? (இலர்)என்றும்—உணராநிற்பார்=(ஆசுரபுருஷர் இவ்வாறு) கருதாநிற்பர்.—எ-று. (௧௩)

[முற்கூறினதற்குக் காரணங்கூறுகின்றார்.]

இனம்வலி யின்பம்பெற்றோ மெம்மின்மிக் கார்களில்லைத்
தனமிக வுடையேமென்று தம்மையே வியவாநிற்பார்
மனமகி ழியாகஞ்செய்வோ மழையெனக் கொடுப்போமென்று
தினமவை தோறுஞ்சிந்திப் பதுவலாற் செய்வதில்லார். (௧௪)

இ - ள். இனம் வலி இன்பம் பெற்றோம்=ஜனக்கூட்டமும், வல்லமையும், சுகமும் அடைந்திருக்கின்றோம்,—தனம் மிக உடையேம்=தனத்தை மிகவுமுடையராயிருக்கின்றோம்,—எம்மின் மிக்கார்கள் இல்லை என்று=எம்மினுமதிகரொருவருமில்லை, (யாமே ஈசுரன்) என்று—தம்மையே வியவா நிற்பார்=தங்களையே தாம் ஸ்துதியாநிற்பர்.—மனம் மகிழ் யாகம் செய்வோம்=எமது மனமானது சந்தோஷிக்கும்படியான யாகத்தைச்செய்வோம்,—மழை எனக் கொடுப்போம் என்று=மேகம்போலத் தானங்களை வழங்குவோம் என்று—தினம் அவை தோறும்=(இந்தப்படி) நாடோறும்—(அவ்வாசுரபுருஷர்) சிந்திப்பது அலால் செய்வது இல்லார்=மனோராச்சியஞ்செய்வதேயல்லாமல்(வேதத்திற்சொல்லியபடி) செய்யார்கள்.—எ-று. (௧௪)

[இதுவுமது.]

[வேறு.]

தொடக்கறவில்லாநினைவெனப்பட்ட சூழலைப் பற்றியேசுழல்வா
ரடக்கரிதாய மயக்கமென்கின்ற வலையுளே யகப்பட்டுநின்று,ருடற்குடில்வாழ்வாம்புன்னுனிப்பனிநீருலர்ந்திடினுயிர்நடுக்கெய்திக்
கடப்பரிதாய நரகமென்கின்ற கடல்களில் வீழவேகடவார். ()

இ-ள். தொடக்கு அறல் இல்லா=பந்தமறுதலிற் காரணமாக இல்லாத—நினைவு எனப்பட்ட=அநேகவித துஷ்டசங்கற்பங்களென்று முன்சொல்லப்பட்ட—சூழலைப் பற்றியே சுழல்வார்=சுழியைப் பொருந்திய சுழலாநிற்பவரும்,—அடக்க அரிது ஆய—அடக்குதற்

கரிய—மயக்கம் என்கின்ற=மோகமென்று சொல்லாநின்ற—வலையுளே அகப்பட்டு நின்றார்=ஜாலத்தினுள்ளே அகப்பட்டுநிற்பவரும்(ஆகியவாசுரபுருஷர்)—உடல் குடில் வாழ்வு ஆம்=சரீரமாகியசிற்றில்வினது ஆயுளாகிய—புல் நுனிப் பனி நீர் உலர்ந்திடின்=புன்னுனியின் பனிநீரானது சூரியவெய்யிலால்வற்றிடில்,—உயிர் நடுக்கு எய்தி=உயிர் நடுக்குற்றிறந்து—கடப்ப அரிது ஆய=கடத்தற்கரியவாகிய—நரகம் என்கின்ற கடல்களில்=அசுசிநரகங்ளென்று சொல்லுகின்ற கடல்களிலே—வீழவே கடவர்=விழக்கடவர்.—எ-று.

மோகம்=இதாஹித அவிவேகம். "பனிநீருலர்ந்திடில்" என்றதால், சூரியனவெய்யிலாலென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகில் பிரசித்தமானகயிற்றினாலமைத்தவலையானது மீன்முதலிய ஜந்துக்களைப் பரவசமாக்குவதுபோல மோகமானதும் ஆசுரபுருஷரைப்பரவசமாக்குதலின் அதனை, "வலை"என உருவகஞ்செய்தனர். அசுசிநரகங்கள் எ-து மலம், மூத்திரம், சிலேஷ்மம், உதிரமுதலிய மலினபதார்த்தங்களினாற்பூரணமாயுள்ள வைதரணிமுதலியவற்றை.

மோகமானது ஆசுரபுருஷரைப்பரவசமாக்குங்காரணத்தினாலே யே அநிஷ்டசாதனமானாலும் அவ் விஷயபோகங்களிலேயே அத்தியந்தம் ஆசக்தராய் இவ்வாசக்தியினால் கணந்தோறும் பாவங்களைச் சம்பாதித்து அசுசிநரகங்களில் ஆசுரபுருஷர் வீழ்கின்றனரென்பதாம். (௧௫)

[ஆசுரபுருஷர்களுள்ளும் சிலர்க்கு யாகாதிகர்மங்களிற்பிரவிர்த்திகாணப்படுதலின், அவர்க்கு நரகத்தின்கண்ணேபதனஞ்சொல்லுகைகூடாதென்னுஞ்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

வியந்துதங் களையேமேலாப் பார்த்துமெய்ம் மாந்தர்தம்மை
நயந்துகொண் டாடலில்லார் நல்லவை செய்தாரென்று
பயன்றொடர்ந் துரைத்தற்காகப் பாடிய பழையநூல்க
ளியம்பிய படிசெய்யாதே யாகங்க ளியற்றாநிற்பார். (௧௬)

இ - ள். (அருச்சுனா அவ்வாசுரபுருஷர்) தங்களையே=(மற்றோர்சாதுக்களாலல்லாமல்) தங்களைத் தாமே—மேலாப் பார்த்து=சர்வகுணங்களோடுங்கூடினவர்களாக மதித்து—வியந்து=அதிசயித்து—மெய் மாந்தர் தம்மை=மெய்ம்மையுடைய சாதுக்களை—நயந்து கொண்டாடல் இல்லார்=சிரேஷ்டராகமதித்துப் பாராட்டுதல்

செய்யார்.—பயன் தொடர்ந்து நல்லவை செய்தார் என்று=பயன் கனையிச்சித்து நல்லனக்ருமுதலியவற்றைச்செய்த தீக்ஷிதர், சோமயாஜி என்று—உரைத்தற்கு ஆக=பிறர் ஸ்துதித்தற்பொருட்டே=பாடிய பழைய நூல்கள்=ஈசுரனலருளிய பழையவேதங்கள்—இயம்பியபடி செய்யாதே=விதித்தபடி (திரவியம், தேவதை, மந்திரம், தக்ஷிணை முதலியஅங்கங்களோடுகூடச்) செய்யாமலே—யாகங்கள் இயற்று கிற்பார்=யாகங்களைச்செய்யாநிற்பர்.—எ-று.

இங்ஙனம் அவிதிபூர்வகமாகச்செய்யாநிற்கும் யாகத்திற்கு நாமயாகமென்றுபெயர். மெய்ம்மாந்தர்தம்மைமயக்குகொண்டாடாமைக்குக்காரணம் தம்பம், மானம், மதங்களோடுகூடியிருத்தலே என்க.

ஆசுரபுருஷர் இங்ஙனம் சிரத்தையில்லாமற்செய்யாநிற்கும் இக்காரணத்தால் அவ்வெக்ஞத்தின்பயனை அடையாரென்பதாம். (கச)

[முற்கூறியவாசுரபுருஷர்க்குப் பகிரங்கசாதனரூபமான யாகதானமுதலியகர்மங்களேசித்தியாதபோது விசாரம், வைராக்கியம், பகவத்பக்திமுதலிய அந்தரங்கசாதனங்கள் எப்படிச்சித்திக்கும்: ஓர்போதும் இவைசித்தியாவென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

மன்னிய களிப்பொடு வலியுங் காமமுந்
னெனுமம்பெரு மயக்கநு சேர்ந்துளார்
சென்னியல் பினைத்தமி லியாவர் மாட்டினு
மன்னிய மெனக்கொடு பொறாமை யாக்குவார். (கரு)

இ - ள். மன்னிய=நிலைபெறுதலையுடைய—களிப்பொடு வலியும் காமமும் துன்னி=களிப்பும், பலமும், காமமுநிறைந்து—யான் எனும்பெரு மயக்கம் சேர்ந்துளார்=நானென்னுங்காஹங்காரமாகியமயக்கம்பொருந்தியுள்ள ஆசுரபுருஷர்—தமில் யாவர் மாட்டினும் என் இயல்பினை=தம்முடையதேகங்களிலும், புத்திர பாரியாதியரான்சர்வருடையதேகங்களிலும் (புத்தியாதிகட்குச் சாட்சியாயும், நிரதிசயப்பிரீதிககு விஷயமாயுமுள்ளபரமேசுரனுன) எனது சுபாவத்தை—அந்நியம் எனக்கொடு=அந்நியமாகக் கருதிக்கொண்டு—பொறாமை ஆக்குவார்=(எனதுவிஷயமான) துவேஷத்தையே செய்யாநிற்பர்—எ-று.

"களிப்பு"=பெரியோரையநாதரஞ்செய்தற்குக்காரணமான சித்தத்தின்றோஷவிசேஷம். "வலி"=அந்நியப்பிராணிகளை அபஜயம்

பண்ணும்பொருட்டுச் சரீரத்தின்கண்ணுள்ள சாமர்த்தியவிசேஷம். "காமம்"=இஷ்டவஸ்து விஷயமான அபிலாஷை. "யானெனும் பெருமயக்கம்" எ-து, சர்வப்பிராணிகளிடத்துஞ்சாதாரணமாயுள்ள அகங்காரத்தையன்று; பின்னையோ, தன்னிடத்திலில்லாத குணங்களைத் தன்னிடத்தாரோபித்து அவ்வாரோபிதகுணங்களால் தன்னைப் பெருந்தன்மையனென அபிமானித்தலே. பரமேசுரனுடைய ஆக்ஞாரூபமாகிய சுருதி, ஸ்மிருதிரூபமான சாஸ்திரத்திற்சொல்லிய அர்த்தங்களையநுஷ்டியாமல் சாஸ்திரரூபமான அவ்வீசுராக்ஞையைக் கடந் திருப்பதே பரமேசுரவிஷயமான துவேஷம். "என்னியல்பினைத்தமி லியாவர்மாட்டினுமன்னியமெனக்கொடுபொறாமையாக்குவார்" என்பதற்கு, ஆசுரபுருஷர் தம்முடையதேகங்களிலும், பசுமுதலியவற்றின் தேகங்களிலும் சைதந்நியாம்சமாயுள்ள எனது சுபாவத்தை அந்நியமாகக்கொண்டு பசுவாதிகளையும் அவிதிபூர்வகமாகஇம்சைசெய்யாநிற்பரென வேறுமொருபொருள் கூறுவாருமுளர். "அந்நியமெனக்கொடுபொறாமையாக்குவார்" என்பதற்கு, ஒன்பதாமத்தியாயத்தில், "உளர்வனநிற்பவாகவுலகையுண்டாக்குமென்னை, யோர்பெறவறியாதார்தாமகனென்றேயிகழாநிற்பார்" என்னும் கூ-ம்செய்யுளின்படிபொருள்கொள்ளினுமமையும். ஆசுரபுருஷர் குருமுதலியோரிடத்துள்ள கருணைமுதலிய குணங்களில் வஞ்சனைமுதலியதோஷங்களையே ஆரோபணஞ்செய்வதால் குருவசனத்திற்சிரத்தையே அவர்க்குஉளதாவதில்லை; ஆதலால், குருவும் அவ்வாசுரபுருஷர்க்குச் சிட்சைசெய்வதில்லை. இவ்வாறு பகிரங்கசாதன, அந்தரங்கசாதனசூனியர்களானவவர்கள் கேவலம் நரகின்கண்ணேயே வீழாநிற்பரென்பதாம்.

[பரமேசுரரானஉமதுகிருபையினுல் அவ்வாசுரபுருஷர்க்கும் ஓர்போதுய்வுண்டாகாதோவென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

மற்றவர் தம்மையிந்த மாநுட ராஞேரியார்க்குங்
கொற்றவ கீழாஞேராக் கொடுமையா லவவொப்பாரா
யற்றமி லிடும்பைசேரு மாசுர யோனிபாய
புற்றவை தோறுமியானே புகப்புக விழுத்துகின்றேன். (கசா)

இ - ள். கொற்றவ=அரசனான அருச்சுன—இந்த மாநுடராஞேர் யார்க்கும்=இம்மநுடராஞேர்யாவர்க்கும்—கீழாஞேரா=அத

மரும்,—கொடுமையால் அரவு ஒப்பாரை=(பிராணிகளை இம்சியாநிற்குங்) குரூரத்தன்மையினுல் சர்ப்பம்போன்றவரும் (ஆகிய)—மற்றவர் தம்மை=ஆசுரபுருஷரை—அற்றம் இல் இடும்பை சேரும்=சோர்வில்லாத துன்பங்கள் பொருந்தாநிற்கும்—ஆசுரயோனி ஆய புற்றவை தோறும்=வியாக்கிர, சர்ப்பாதி அசுரயோனிகளாகிய புற்றுகடோறும்—யானே=(பரமேசுரனுன) நானே—புகப் புக விழுத்துகின்றேன்=அடிக்கடி புகுதும்படி வீழ்த்துகின்றேன்.—எ-று.

ஆசுரபுருஷர் பரமேசுரனுனஎனதாக்ஞையைப் பரிபாலனஞ்செய்யாமையின், அவர்களிடத்துஎனக்குக்கிருபையுளதாகாது; அவ்வப்பிராணிகளின் கர்மத்துக்கீடாக நன்மை,தீமைகளை யானடையப்பண்ணுதலின், விஷமத்தன்மையும், நிர்த்தயைத்தன்மையும் பரமேசுரனுனஎனக்கில்லையென்பதாம். (௧௬)

[ஆசுரபுருஷர்க்கும் கிரமமாக வெகு ஜநநங்களினந்தத்திலாவது உய்வுண்டாகாதோவென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு அவர்க்கோர்போதும் உய்வுண்டாகாதென்று ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இவ்வகை யாசுர யோனி யடைந்தோர்
மெய்வகை யாமறி வின்மையி னாலே
வைவர்க டீநர கக்கதி தோறு
முய்வகை யின்றி யுழன்று திரிந்தே. (௧௭)

இ-ள். இவ்வகை ஆசுரயோனி அடைந்தோர்=இந்தப்படி வியாக்கிர,சர்ப்பாதிரூபங்களான ஆசுரயோனியையடைந்தபுருஷர்—மெய் வகை ஆம் அறிவு இன்மையினாலே=(அச்சநநங்கடோறும்) மெய்த்தன்மையான விவேகஞானத்தையடையும்படிக்கில்லாமையினாலே—உய் வகை இன்றி=உய்தற்கேதுவான வேதமார்க்கத்தையடையாமல்—தீநரகக்கதிதோறும்=(முன்னடைந்தகதியினும்) தீமையானகிருமி, கீடாதி அதோகதிகடோறும்—உழன்று திரிந்து வைவர்கள்=சுழன்றுதிரிந்துவருந்தாநிற்பர்.—எ-று. ஏ,ஏ-அசைநிலைகள்.()

[பூர்வம் அநேகப்பிரகாரமாகவருளிச்செய்த அசுரசம்பத்தனைத்தும் தனதாயுள்பரியந்தம் பிரயத்தனஞ்செய்யினும்நிவிர்த்திசெய்யக்கூடுங்கொல்லெனும்அருச்சுனன்சங்கைக்கு ஸ்ரீ-பகவான் அவ்வசுரசம்பத்தைச் சஞ்சேபமாகவருளிச்செய்கின்றார்.]

ஒருவனசிக்க வியற்றுவ தென்று
மருநர கத்தி லடைப்பது தானும்

வரும்வழி மூன்றுள மற்றவை தம்மை
யொருமுறை கூறி யுணர்த்திடு வன்கேள். (௧௮)

இ-ள். ஒருவன் நசிக்க இயற்றுவது=ஓர்புருஷனை அத்தியந்தம் அதமயோநிகளையடையும்படி செய்யாநிற்பதும்,—என்றும்=சதாகாலமும்—அரு நரகத்தில் அடைப்பதுதானும்—கடத்தற்கரிய நரகத்தின்கண்ணடைவிப்பதும் (ஆக)—வரும் வழி மூன்று உள=வாராநின்றவழிகள் மூன்றுண்டு;—அவை தம்மை=அவைமூன்றனையும்—ஒரு முறை கூறி உணர்த்திடுவன் கேள்=ஒருகிரமமாகப்போதித்தறிவிப்பேன் கேள்.—எ-று. தான், தம், மற்று-அசைநிலைகள்.()

[இதுவுமது.]

காதலி னாகிய காம முலோபங்
கோதுற வேசுடு தீநிகர் கோப
மாதலி னாலிவை மூன்று மகன்றார்
வேதனை தீர்பெரு வீடு விளைந்தார். (௧௯)

இ-ள். காதலின் ஆகிய=விஷயப்பிரீதியினுலுண்டாகிய—காமம்=(விஷயபரவசரூபமான) காமமும்,—உலோபம்=லோபமும்—கோது உற வே சுடு தீ நி[illegible] கோபம்=குற்றம்பொருந்தச் சுடுகின்ற அக்கினியையொப்பானகுரோதமுமே(ஒருவனுக்கு நரகத்திற்கும்,நாசத்திற்குங்காரணமாம்;)—ஆதலினால்=அக்காரணத்தினுல்—இவை மூன்றும் அகன்றார்=இக்காமாதி மூன்றனையும் பரித்தியாகஞ்செய்தோர்—வேதனை தீர் பெரு வீடு விளைந்தார்=சகலவநர்த்தங்களுமொழிந்த நிரதிசயாநந்த[illegible]மோக்ஷம் தமக்குளதாகப்பெற்றவராவர்.—எ-று. (௧௯)

[காமாதிகளைப்பரித்தியாகஞ்செய்வதும் சதர்மத்தின் ஆசரணத்தாலல்லாமற்கூடாதென்றருளிச்செய்கின்றார்.]

கூறின நூல்வழி சேர்குறி பேணா
தேறின யாதுமெய்ப் வாரிக லோகம்
வேறிய லார்பர லோகம் விளைக்கும்
பேறின வானவை பேறு பெறாரால். (௨0)

இ-ள். கூறின நூல் வழி=(இவ்வதிகாரிக்கு இது காரியம், இதகாரியம் என) விதித்த சாஸ்திரமார்க்கத்தில்—சேர் குறி பேணாது=பொருந்தாநிற்கும் எண்ணத்தை விரும்பாதொழித்து—ஏறி

ன ஆறு செய்வார் = மனத்துக்கேற்ினவழியேசெய்யாநிற்பவர்—இ ; லோகம் = இகலோகமும்,—வேறு இயல் ஆர் பரலோகம் = இதற்கு வேறான இயல்பைப்பொருந்திய பரலோகமும்—விளைக்கும் = உண்டாகப்பண்ணும்—பேறு இன ஆனவை = சுகங்களென்னும்இப்படிப்பட்டபயன்களையும்,—பேறு பெறார் = அந்தக்கரணசுத்தியையும், இதனுடையப்படுமுக்தியையும் அடையார்கள்.—எ-று.

இனவென்பது இடைக்குறை. (உ௦)

[சாஸ்திரத்திற்பராமுகராய்த் தம்இச்சையின்வழியே செல்வார் புருஷர் சர்வபுருஷார்த்தங்களினின்றும்பிரஷ்டராவர்; ஆதலால், அகாரியானேன் சாஸ்திரவிதிப்படியே கர்மங்களைச்செய்யவேண்டுமென்னும்பொருளை அருளிச்செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் இவ்வத்தியாயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஆதலி லனைத்துமறி கைக்குவழி யான
வேதமுத னூலவை விதித்தநெறி யாலே
யேதமினை யாதுன்வினை யேசெய்க வென்றான்
பூதமுத லானவை பொறுத்தருளு கின்றான். (உக)

இ-ள். ஆதலில் = முற்கூறியகாரணத்தால்,—அனைத்தும் அறிகைக்கு = (காரியாகாரியங்கள்) அனைத்தையுமறிதற்கு—வழியான = பிரமாணமாகிய—வேதம் முதல் நூலவை = சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசாதிரூபங்களானசாஸ்திரங்கள்—விதித்த நெறியாலே = சொல்லியவழியினாலேயே—ஏதம் நினையாது = தோஷங்கருதாமல் (சித்தசுத்திபரியந்தம்)—உன் வினையே செய்க என்றான் = உனது யுத்தமுதலியகர்மங்களையே (அருச்சுன நீ) பொருந்துவாயாகவென்றருளினார்;—பூதம் முதலானவை பொறுத்தருளுகின்றான் = பூதமுதலிய ஜகத்தனைத்தையும் தம்மிடத்தே தரித்தருளாநிற்கும் ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

கசா-வது தேவாசுரசம்பத்விபாகயோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் கசா-க்கு திருவிருத்தம்-சஙு௦.

கஎ-வது *குணவிகாரவத்தியாயம்.

[பூர்வாத்தியாயத்தினிறுதியில், சாஸ்திரவிதியைப்பரித்தியாகஞ்செய்து தனது இச்சைமாத்திரத்தால் சிறிதுகர்மங்களையநுஷ்டியாநிற்பவர்க்குத் தத்துவஞானமுளதாகாதென்றதால் சாஸ்திரவிதியை ஆலசியமுதலியதோஷவசத்தால் பரித்தியாகஞ்செய்து தமது பிதா, பிதாமகன்முதலியவிருத்தருடையவியவகாரமாத்திரத்தால் சிரத்தாபூர்வகமாக விஹிதகர்மமாத்திரம் அநுஷ்டிக்கும் புருஷர்க்கு அதிகாரமுளதோ? இலதோ என்னும் நிர்ணயமறியவேண்டி அருச்சுனன் ஸ்ரீ-பகவானை நோக்கிவினவுகின்றான்.]

[மொழிபெயர்த்தோர் இனிஅத்தியாயம் ஆரம்பித்தற்கடியிடுகின்றார்.]

உண்டு மீள வொளித்துல கியாவையுங்
கண்டு காப்பவன் கட்டுரைத் திட்டதே
கொண்டு பார்த்தனக் கொண்டல்வண் ணன்றனைத்
தொண்டு கூறிப் பணிந்திது சொல்லுவான். (க)

இ-ள். உலகு யாவையும் = உலகனைத்தையும்—உண்டு ஒளித்து = திருவயிற்றில்செய்து மறைத்து—மீள = மீட்டும்—கண்டு காப்பவன் = சிருஷ்டித்து, இரட்சியாநிற்கும் ஸ்ரீ-பகவான்—கட்டுரைத்திட்டதே கொண்டு = (பூர்வாத்தியாயத்தினிறுதியில், "கூறின நூல்வழி" என்னும் உ௦-ம்செய்யுளில்) உறுதிப்பட அருளிச்செய்ததையே சங்கையாகக்கொண்டு—பார்த்தன் = அருச்சுனனானவன்—அக்கொண்டல் வண்ணன் தனை = அந்தமேகவண்ணனான கண்ணபிரானை—தொண்டு கூறிப் பணிந்து = உமதடிமையென்றுசொல்லி நமஸ்கரித்து—இது சொல்லுவான் = இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வானாயினன்.—எ-று. ()

[அருச்சுனன்வினா.]

வேத மேமுத னூல்விதி யின்றியே
காத லாலுல கோர்செயுங் காரிய

*வடமொழியில், சிரத்தாத்திரயவிபாகயோகமென்றுபெயர்.

மேதமாங்குண மூன்றினு மேதென
வோத மாக்கடல் வண்ணனு மோதுவான். (உ)

இ - ள். வேதமே முதல் நூல் விதி இன்றியே = வேதமுதலிய சாஸ்திரவிதியைப்பரித்தியாகஞ்செய்து—காதலால் = சிரத்தையோடு (கூடினவர்களாய்)—உலகோர் செயும் காரியம் = உலகிலுள்ள சிலபுருஷர்கள் செய்யாநிற்கும் தேவபூஜைமுதலிய கர்மங்கள்—ஏதம் ஆம் குணம் மூன்றினும் = தோஷத்தையுடையனவான சத்துவமுதலிய மூன்று குணங்களிலும்—ஏது என ஓத = சாத்துவிகமா? ராஜஸமா? தாமஸமா என்றருச்சுனன்வினவ—மாக் கடல் வண்ணனும் ஓதுவான் = பெரியகடல்போன்ற திருவுருவுடைய ஸ்ரீ-பகவான் அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கின்றார்,—எ-று.

அருச்சுனன்வினாவின்கருத்து; சாஸ்திரவிதியை எந்தப்புருஷர் ஆலசியாதிகளால் பரித்தியாகஞ்செய்து விருத்தபுருஷருடைய வியவகாரமாத்திரத்தால் சிரத்தையோடுகூடித் தேவபூஜை, யக்ஞமுதலியவற்றைச்செய்யாநின்றனரோ! அந்தப்புருஷர் பூர்வாத்தியாயத்திற்சொல்லிய தேவாசுரரென்னும் இருவரினும் விலட்சணராதலால் சாஸ்திரங்களிற்சொல்லிய சாதனங்களில் அவர்க்கு அதிகாரமுளதா? அல்லது, இலதாவென்பது. (உ)

[அருச்சுனன் வினாவுக்கு ஸ்ரீ-பகவான் விடையருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

யாவர்களாசைப்பாடு மியம்பிடி லியம்பப்பட்ட
மூவகைக் குணமுமாகி யல்லது முடிந்ததில்லா
மேவருமவற்றினுய வேறுபா டவற்றையெல்லாங்
காவல தெரியக்கூறக் கேளெனக் கழறலுற்றான். (௩)

இ - ள். யாவர்கள் ஆசைப் பாடும் இயம்பிடில் = (தேகாபிமானமுடைய) சகலபுருஷரின் (பூர்வசம்ஸ்காரவசத்தாலுண்டாகாநின்ற) சிரத்தையின்வேறுபாடுமுழுவதுஞ்சொல்லுமிடத்து—இயம்பப்பட்ட = சாத்துவிகி, ராஜஸி, தாமஸி என்றுசொல்லப்பட்ட (இப்பேதத்தால்)—மூவகைக் குணமும் ஆகி அல்லது முடிந்தது இல்லா = சத்துவாதிமூவிதகுணங்களுமாய் நிற்குமல்லாது வேறொன்றாகமுற்றிநிற்காவாம்;—மேவ அரும் அவற்றின் ஆய = பொருந்துதற்கரிய அக்குணவேறுபாடுகளாலுளவாகிய—வேறுபாடு அவற்றை எல்லாம் = சிரத்தையின்

வேறுபாடென்முழுவதும்—காவல = அரசனான அருச்சுனா—தெரியக்
கூறக் கேள் என = (உனக்குத்)தோன்றும்படிக்கு (யாம்) அருளிச்செ
ய்யக் கேளென்று—கழறல் உற்றான் = அருளிச்செய்யத்தொடங்கி
னார் ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று. (௩)

[சாத்துவிகாதி பேதங்களையே காரியபேதத்தால் விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

சாத்துவிகர் தேவரையே சரண்புகுவர் தாமதர்கள்
காத்தல்புரி வனபேயும் பூதமுமாக் கடைப்பிடிப்ப
ரேத்தரிய குணமிவற்றி லிராசதமாங் குணமுடையோ
ராதகொன வியக்கரையு மரக்கரையு மடைகுவரால். (௪)

இ - ள். சாத்துவிகர் = சாத்துவிகபுருஷர்—தேவரையே சரண்
புகுவர் = வசு, ருத்திராதியரான (சாத்துவிக) தேவர்களையே சரண
டைவர்.—தாமதர்கள் = தாமஸபுருஷர்—காத்தல் புரிவன = தம்மை
இரட்சிக்கின்றவைகள்—பேயும் பூதமுமா = (தமோகுணமுடைய)
பிரேதங்களும், பூதங்களுமாக—கடைப்பிடிப்பர் = உறுதியாகப் பற்
றிப்பூஜிப்பர்—ஏத்த அரிய குணம் இவற்றில் = ஸ்துதிக்கத்தக்கசத்
துவாதிகுணங்களில்—இராசதம் ஆம் குணம் உடையோர் = ராஜஸ
குணமுடையபுருஷர் ஆதர் என = தம்மை இரட்சிக்கத்தக்கவ
ரென்று—இயக்கரையும் அரக்கரையும் அடைகுவர் = ரஜோகுண
முடைய குபேரன்முதலிய இயக்கரையும், நிருதிமுதலிய இராக்கத
ரையும் பூஜியாநிற்பர்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (௪)

[இந்தப்பிரகாரம் சுருதி, ஸ்மிருதிரூபமானசாஸ்திரங்களைப் பரி
த்தியாகஞ்செய்தபுருஷரின் சாத்துவிகாதிரூபநிஷ்டையைத் தேவ
வழிபாடாகியகாரியத்தால் நிர்ணயஞ்செய்து சில ராஜஸ, தாமஸ
புருஷரும் பூர்வஞ்செய்த புண்ணியகர்மபரிபாகத்தால் சாத்துவிகமு
டையராய்ச் சாஸ்திரத்திற்சொன்ன சாதனங்களில் அதிகாரித்தன்
மையை அடையாநிற்பர். எந்தப்புருஷர் தமது துராக்கிரகத்தாலும்,
பூர்வஞ்செய்த பாவகர்மத்தின்பரிபாகத்தாலடையாநின்ற அர்ச்சன
சங்கமுதலியதோஷங்களாலும் இராஜஸ, தாமஸங்களைப் பரித்தியா
கஞ்செய்யவில்லையோ அந்தப்புருஷர் சாஸ்திரத்திற்சொல்லிய சன்
மார்க்கத்தினின்றுந்தவறினவராய்ச் சாஸ்திரநிஷித்தமானஅசன்மார்
க்கத்தையநுசரித்து இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் கேவலம்

தாக்கத்திற்கே உரியராவரென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

அடங்கிட லகங்கர மாதி யின்றியே
யிடம்படு நூல்களி னியல்ப தின்றியே
யுடம்பையு முயிரையு மாய்க்கு மாதவந்
தொடங்கின ரசுரயோ னியினிற் றோன்றினார். (ரு)

இ - ள். அகங்கரம் ஆதி = அகங்காரம், தம்பம், காமம், இராகம், பலம் (என்னும் இவை)—அடங்கிடல் இன்றியே = அடங்காதவர்களாய்—இடம்படும் நூல்களின் இயல்பது இன்றியே = விசாலமாகப் பொருந்திய சாஸ்திரங்களின் விதியையநுசரியாமலே—உடம்பையும் = (பூதசமூகமான) தேகத்தையும்,—உயிரையும் = சரீரத்தினுள்ளே போக்கிருபமாயுள்ள பரமேசுரனை என்னையும—மாய்க்கும் = (வீணான உபவாசாதிகளால்) மெலிவிக்கின்ற—மாதவம் தொடங்கினர் = கோரமான தவத்தினை முயலாநிற்பவர்—அசுரயோனியினில் தோன்றினார் = அசுரரே.—எ-று.

அசுரஜாதியரல்லராணமநுட்டிடத்துச் சாட்சாத் அசுரத்தன்மை இல்லையாயினும்ஆசுரநிச்சயமுடைமையினாலும், துஷ்டகர்மங்களைச் செய்வதனாலும், "அசுரயோனியின்றோன்றினார்" என்றார். ஆசுர நிச்சயம் எ-து, வேதார்த்தங்கட்கு விரோதமான நிச்சயம். காமம் = விஷயங்களில் அபிலாஷை. இராகம் = அதிக ஆசக்தி. பலம் = விஷயங்களைச் சம்பாதிப்போமென்னும் ஆக்கிரகம். கோரதவம் = ஜீவர்க்குப் பயங்கரரூபமான தவம். (௬)

[யாவர் சாத்துவிகரோ அவர் தேவர், யாவர் இராஜஸ, தாமஸரோ அவர் விபரீதபுத்தியுடையராகலின், அசுரர்என்னும்பொருளானது பூர்வம் நிர்ணயஞ்செய்யப்பட்டது. இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் சாத்துவிகங்களைக்கிரகணஞ்செய்வித்தற்பொருட்டும், இராஜஸ, தாமஸங்களைப்பரித்தியாகஞ்செய்வித்தற்பொருட்டும் ஆகாரம், எக்ஞம், தவம், தானம் இந்நான்கின்திரிவிதத்தன்மையை அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

உண்பன யாகமாரு முறுதவந் தானமென்ன
வொண்பட வுரைத்தநான்கு மோரொன்று மூன்றாய்நின்ற
பண்படு குணங்களாலே கேளெனப் பற்றுவீடு
நண்பொடு பகையுமில்லான் முறையினு னவிற்றலுற்றான். (கூ)

இ - ள். உண்பன = (சர்வப்பிராணிகட்கும்பிரியமான) ஆகாரமும்,—யாகம் = யாகமும்,—ஆரும் உறு தவம் தானம் என்ன = யாவருஞ்செய்யாநிற்குந்தவமும், தானமும் என்று—ஒண்பட உரைத்த நான்கும் = விளங்கக்கூறியஇந்நான்கும்—பண் படு குணங்களாலே = சேர்திருந்தியசத்துவமுதலியகுணபேதங்களாலே—ஓரொன்றும் மூன்று ஆய் நின்ற = ஒவ்வொன்றும் மூவகையாய்நின்றன;—கேள் என = அவற்றைக்கேளென்று—பற்றுவீடு நண்பொடு பகையும் இல்லான் = பந்தமும், மோக்ஷமும், உறவும், பகையும் இல்லாத ஸ்ரீ-பகவான்—முறையினால் = (முன்சொல்லிய) ஒழுங்கின்படியே—நவிற்றல் உற்றான் = சொல்லத்தொடங்கினான்.—எ-று. (௬)

[ஆகாரத்தின் சாத்துவிகாதிபேதங்களை மூன்றுசெய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

சத்துவ குணத்தோருண்டி யுரைத்திடி லழகுசார்ந்து
தித்தித்த சுவையவாகி நெய்த்துச்சிக் கெனவுசேர்ந்து
வத்தித்து வலிநோயின்மை யறிவுநல் லாயுவின்பம்
வத்திக்கச் செய்யுமிந்த வுணவுகள் மடங்கலன்னாய். (அ)

இ - ள். மடங்கல் அன்னாய் = (யுத்தத்தில்) சிம்மத்தையொப்பான அருச்சுனா—சத்துவ குணத்தோர் உண்டி உரைத்திடில் = சாத்துவிகபுருஷர்(க்குப்பிரியமாகிய) உணவைச்சொல்லின்,—அழகு சார்ந்து = (பார்வைமாத்திரத்தினாலே சித்தத்திற்குப் பிரியத்தையுண்டுபண்ணும்படியான) அழகினைப்பொருந்தி—தித்தித்த சுவையு ஆகி = மதுரமான இரதங்களையுடையனவாய்—நெய்த்து = (ரசாம்சத்தால் சரீரத்திற் *சிரகால்பரியந்தம்) பசையாயிருப்பனவாய்—சிக்கென வு சேர்ந்து = திண்ணகத்தோடுகூடி—வலி நோய் இன்மை வத்தித்து = சரீரசாமர்த்தியத்தையும், அரோகத்தையும்பெருக்கி—அறிவு நல் ஆயு இன்பம் வத்திக்கச்செய்யும் = உச்சாகத்தையும், நல்ல ஆயுளையும், இன்பத்தையும் பெருகும்படி செய்கின்ற—இந்த உணவுகள் = இப்படிப்பட்ட ஆகாரங்களாம்.—எ-று.

சிநேகம் = பொடிமுதலியவற்றைத் திரட்டுதற்கேதுவாயகுணம். இன்பம் = போஜனத்தின்பின் உளதாகுந்திருப்தி. (எ)

*சிரகாலம் = வெகுகாலம்.

[இதுவுமது.]

இப்படி யன்றிவேறு மிராசதருணவுகேட்கிற்
கைப்பன புளிப்புவர்ப்புக் கூர்ப்பன கடியவெய்து
நெய்ப்பயி னெருப்புப்போலச் சுடுவன விவற்றினாலே
மெய்ப்படு நோயுநெஞ்சத் திடும்பையும் விளைவவேலோய். (௮)

இ - ள். வேலோய் = வேலாயுதத்தையுடைய அர்ச்சுனா — இப்படி அன்றி வேறு ஆம் = இப்படிப்பட்ட உணவல்லாமல் இவற்றிற்கு வேறாகிய — இராஜதர் உணவு கேட்கில் = இராஜஸபுருஷர்க்கே பிரியமாயுள்ள ஆகாரங்களை நீ கேட்கில் — கைப்பன = கைப்பனவும், — புளிப்பு = புளிப்பனவும், — உவர்ப்பு = உவர்ப்பனவும், — கூர்ப்பன = உறைப்பனவும், — கடியவெய்து = கொடியவெம்மையுள்ள — நெய்ப்பயில் = நெய்யோடுகூடிய — நெருப்புப் போலச் சுடுவன = அக்கினியைப்போலச் சுடுகின்றவைகளும் (ஆம்;) — இவற்றினாலே = இவ்வுணவுகளினாலே — மெய்ப்படு நோயும் = சரீரத்தின்கண்ணே வாத, பித்த, சிலேஷ்மமுதலிய தாதுக்களின் விஷமத்தன்மைவாயிலாகப்பொருந்தாநின்ற வியாதியும், — நெஞ்சத்து இடும்பையும் = சித்தத்தின்கண்ணே துன்பமும் — விளைவ = விளைவனவாம், — எ-று. (௮)

கைப்பு = கசப்பு. உவர்ப்பு = உப்பு.

ஆசினை யடைந்தநெஞ்சிற் றாமத ருணவுகேட்கி
லூசின பழஞ்சோறெச்சி லும்பர்பூ சனைக்காகாமை
யேசின வெந்திலாத வினையன விவற்றினாலே
காய்சின முதலாயுள்ள துயரெலாம் விளைவகண்டாய். (௯)

இ - ள். ஆசினை அடைந்த நெஞ்சின் = இராகாதிதோஷங்களையடைந்துள்ள சித்தத்தினையுடைய — தாமதர் உணவு கேட்கில் = தாமஸபுருஷர்களுக்கே பிரியமாயுள்ள ஆகாரங்களை நீ கேட்கில், — ஊசின பழஞ் சோறு = ஊசிப்போன புராதன அந்நமும், — எச்சில் = உச்சிஷ்டமும், — உம்பர் பூசனைக்கு ஆகாமை = தேவர்களின் ஆராதனத்துக்காகாதனவும், — ஏசின = நிந்திக்கப்பட்ட மாம்சமுதலியனவும், — வெந்து இலாத = (அக்கினியினால் முழுதும்) பக்குவமாகாதனவும் (ஆகிய) — இனையன = இப்படிப்பட்ட உணவுகளாம்; — இவற்றினாலே = இவ்வுணவுகளாலே — காய் சினம் முதலாய் உள்ள துயரெலாம் = பிறரைவெறுக்குஞ் சினமுதலாயுள்ள துன்பமுழுவதும் — விளைவகண்டாய் = விளைவனவாம் கண்டாய் அருச்சுனா. — எ-று. (௯)

[இனிச் சாத்துவிகமுதலியமூவித யாகங்களைக் கிரமமாக இரண்டு செய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

செயத்தகு வனவென்றல்லாற் சேர்பயன் சிந்தியாதே
தயக்கநூன் முறைசெய்யாகஞ் சாத்திகஞ் சார்யாகம்
பயத்தையே வேண்டியாதல் பலர்புகழ் வேண்டியாத
லியற்றுறும் யாகமெல்லா மிராசத யாகமாமே. (௧௦)

இ - ள். அல்லால் சேர் பயன் சிந்தியாதே = அஞ்ஞானவிருளாலடையப்படும் பயன்களை இச்சியாமலே — செயத் தகுவன என்று = அவசியம் நம்மாற்செய்யத்தக்கனவாமென்று மனத்தின்கண்ணே நிச்சயித்து — தயக்க நூல் முறை செய் யாகம் = விளங்கச்சாஸ்திரவிதிப்படிசெய்யாநின்ற யாகங்கள் — சாத்திகம் சார் யாகம் = சாத்துவிகமாகப்பொருந்திய யாகங்களாம்; — பயத்தையே வேண்டியாதல் = சுவர்க்காதிபயன்களையே உத்தேசித்தாவது — பலர் புகழ் வேண்டியாதல் = இடம்பத்தின்பொருட்டாவது — இயற்றுறும் யாகம் எல்லாம் — இராசத யாகம் ஆம் = ராஜஸ யாகங்களாம், — எ-று. செய்கின்ற யாகங்கண்முழுதும் —

தயங்கனற்பாலது, "தயக்க" எனஎதுகைநோக்கி வலித்தல்விகாரம்பெற்றது. (௧௦)

[இதுவுமது.]

நூற்படு நெறியுமின்றி நுனித்தவவ் வினையின்மேலோர்
தாற்பரி யமுமேயின்றித் தக்கமந் திரமுமின்றி
யேற்பவர்க் கீதலின்றி யியற்றுறு கின்றயாகந்
தார்ப்பொலி கின்றமார்பா தாமத யாகமாமே. (௧௧)

இ - ள். நூல் படும் நெறியும் இன்றி = சாஸ்திரங்களிற்கூறிய விதியுமில்லாமல், — அவ்வினையில் = அந்தயாகத்தொழிலில் — நுனித்த மேலோர் = நுட்பமானதேர்ச்சியுடைய இருத்துவிக்குகளின் — தாற்பரியமும் இன்றி = தாற்பரியமும்இல்லாமல், (இருத்துவிக்குகளாகிய பிராமணவிஷயமான துவேஷமுதலியவற்றால் சிரத்தையும்இல்லாமலென்றபடி.) — தக்க மந்திரமும் இன்றி = (முறைமைப்படி) ஜபிக்கத்தக்கமந்திரமும்இல்லாமல், — ஏற்பவர்க்கு ஈதல் இன்றி = வந்துயாசிப்பவர்க்குக்கொடுக்கும் அந்நதானம், தக்ஷிணைகள்இல்லாமல் — இயற்றுகின்ற யாகம் = செய்யாநின்ற யாகங்கள் — தார்ப் பொலிகின்ற

மார்பா = மாலை விளங்காநின்ற மார்பையுடைய அருச்சுனா—தாமத்யாகம் ஆம் = தாமதயாகங்களாம்.—எ-று. ஏ, ஈற்றசைநிலைகள்.

பூர்வஞ்சொன்ன ராஜஸயக்ஞத்தில் அந்தக்கரணசுத்தி இல்லாவிடினும் சாஸ்திரவிதிப்படி அநுஷ்டிப்பதால் சுவர்க்கமுதலியபலன்களையடைவிக்குந் தர்மரூபமான அபூர்வமானது அவசியமாக உளதாம். தாமஸயக்ஞமோ சாஸ்திரவிதியின்றி அநுஷ்டித்தலின் அதனால், யாதொருதர்மரூபமான அபூர்வமும் உளதாகாதென்றறிக. (கக)

[சாத்துவிகம், ராஜஸம், தாமஸம் எனமூவகையாகத் தவத்தையருளிச்செய்தற்பொருட்டு வாக்கு, மனம், சரீரம்என்னும்இம்மூன்களால் தவத்தை மூவகையாகக்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

திக்குலாம் வேலினாய் தவத்தின் செய்கைதான்
வாக்கினாற் பேசுதல் மனத்தி னாக்குத
லாக்கையா லியற்றுத லாயி ருப்பது
நோக்கினா னிவற்றினை நுனித்துக் கூறுவாம். (கஉ)

இ-ள். திக்குலாம் வேலினாய் = அக்கினியைப்போலப்பிரகாசியாநின்றவேலையுடைய அருச்சுனா—தவத்தின் செய்கை தான் = தவத்தின்றொழிலானது—வாக்கினால் பேசுதல் = வாக்கால்வசனித்தலும்,—மனத்தின் ஆக்குதல் = மனத்தினாற்செய்தலும்,—ஆக்கையால் இயற்றுதல் ஆய் இருப்பது = சரீரத்தாற்செய்தலுமாய் (இப்படிமூவகையாய்) உள்ளது;—நோக்கினான் = அறிவினால்—இவற்றினை நுனித்துக் கூறுவாம் = இம் மூவகைக்காரணங்களாலுளவாகுந்தவங்களை நுட்பமாகத்தேர்ந்து இனிக்கூறுவாம்.—எ-று.

குலாவும்என்பது, "குலாம்" எனவிகாரமாய்நின்றது. (கஉ).

[வாக்கின்தவத்தைஅருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தீர்த்த யார்க்குஞ் செவிக்கினி தாயின
வார்த்தை மாமருந் தேயென லாவதா
யோர்த்து மெய்ம்மொழி கூறுத லோதுதல்
வார்த்தை யாற்பண்ணு மாதவ மாவதே. (கங)

இ-ள். தீர்த்த = பரிசுத்தனான அருச்சுனா—யார்க்கும் = (கேட்பவர்) யாவர்க்கும்—செவிக்கு இனிது ஆயின = சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குப்பிரியமான—மா மருந்தே எனலாவது ஆம் = மாட்சிமைபொருந்திய அமுதமேயென்று சொல்லலாவதான—வார்த்தை = வார்த்தையும்,—ஓர்த்து மெய் மொழி கூறுதல் = ஆராய்ந்து சத்தியவசனத்தைவசனித்தலும்,—ஓதுதல் = வேதத்தை அப்பியாசித்தலும்—வார்த்தையால் பண்ணும் மாதவம் ஆவது = வாக்காற்செய்யும் மாதவமென்றுசொல்லப்படுகிறது.—எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசை. ஓர்ந்து "ஓர்த்து" வலித்தல்விகாரம். தனது உச்சாரணகாலத்திலே கேட்பவனுக்குத் துக்கத்தைப்பண்ணாததும், அவனுடைய சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சுகத்தைப்பண்ணுவதும், பின்னை அந்தத்திலும் அவனுக்குச் சுகத்தையே உண்டுபண்ணுவதுமானவார்த்தை என்பார், "செவிக்கினிதாயினமாமருந்தேயெனலாவதாம்வார்த்தை" எ-ம்; பிரமாணமூலமுடையதும், அந்நியப்பிரமாணங்களால் வாதிக்கப்படாததுமான சத்தியவசனமென்பார், "ஓர்த்துமெய்ம்மொழிகூறுதல்" எனவுங்கூறினார். மைந்தா நீ சாந்தனாய் அதிவேதாப்பியாசத்தையும், சித்தநிரோதமானயோகத்தையுஞ்செய்; அதனால், உனக்கு நலனுண்டாமென்னும்வசனத்திற்போலத் துக்கத்தை உச்சாரணப்பண்ணாமல் சத்தியமாய்ப் பிரியமாய் இதமாயுள்ள வசனோச்சாரணமே வாசிகதவம். நியமபூர்வகமாகச்செய்யும்வேதாப்பியாசமும்வாசிகதவமாம் என்றறிக. (கங)

[மானததவத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.]

தெளிவி னெஞ்சைத் தெளியப் பிடித்தலுங்
களிசெ யும்முளத் தைக்களி மாற்றலுங்
குளிர்வி லாமை யுளத்திற் கொளாமையு
மெளிதின் மானத மாதவ மென்பதே. (கச)

இ-ள். தெளிவு இல் நெஞ்சைத் தெளியப் பிடித்தலும் = தெளிவில்லாதமனத்தைத் தெளியும்படிக்கு (ஆன்மாவின் சிந்தனாரூபமான நிதித்தியாசனத்தால்) வசமாக்குதலும்,—களி செயும் உளத்தை = (விஷயங்களில்) செருக்கைச்செய்யும் மனத்தை—களி மாற்றலும் = அச்செருக்கினின்றுநீக்குதலும்,—குளிர்வு இலாமை = குரூரவிருத்தியை—உளத்தில் கொளாமையும் = மனத்திற்பொருந்தாதிருத்தலும்—எளிது இல் மானத மாதவம் என்பது = அரிய மானதமாதவமென்றுசொல்லப்படுகிறது.—எ-று. ஏ-ஈற்றசை.

தெளிவின்மை = விஷயங்களின் சிந்தனத்தாற்பண்ணப்பட்டவியாகுலத்தன்மை. (கச)

[சரீரதவத்தினை அருளிச்செய்கின்றார்.]

தலைமையந்தணர் தேவர் குரவர்பான்
மலைத லின்றி வழிபடு வாழ்க்கையுங்
கொலை துறத்தலுங் காமங் குறைத்தலுந்
தலைவ காயத் தவமெனப் பட்டதே. (௧௫)

இ - ள். தலைமை அந்தணர் (பால்)=(சதாசாரத்தோடுகூடிய பிராமணரிடத்தும்,--தேவர்(பால்)=(சிவவிஷ்ணுவாதி)தேவர்களிடத்தும்—குரவர்(பால்)=பிதா,மாதா, ஆசாரியர்முதலிய முதியோரிடத்தும், (பிராக்ஞரிடத்தும்)—மலைதல் இன்றி=மயக்கமில்லாமல்—வழிபடு வாழ்க்கையும்=வழிபடாநிற்குஞ்செல்வமும்,—கொலை துறத்தலும்=பிராணிகளை இம்சைசெய்யாமையும்,—காமம் குறைத்தலும்=சாஸ்திரநிஷித்தமான மைதுனநிவிர்த்தியும், (மண் ஜலங்களால் சரீரசுத்திரூபமானசௌசமுதலியனவும்)--தலைவ=அரசனான அருச்சுனா—காயத் தவம் எனப்பட்டது=சரீரதவமென்றுசொல்லப்படுகிறது.—எ-று.

பிராக்ஞர்=பிரமநிஷ்டர்; இவர் சூத்திராதியரினுமுள்ளராதலின், இவரும் பூஜித்தற்குரியரேயென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் உணர்த்தும்பொருட்டு இருபிறப்பாளரினும்வேறாக அருளிச்செய்தனர்; மொழிபெயர்த்தோர் இவரைக் குரவருளடக்கிக்கூறினர். (௧௬)

["தீர்ந்த"என்னுஞ்செய்யுண்முதல் மூன்றுசெய்யுட்களால் வாக்கு, மனம், சரீரம் என்னும் இப்பேதங்களால் மூவகைத்தவங்களையருளிச்செய்து இனி அம்மூவகைத்தவங்களைச் சாத்துவிகாதிபேதங்களாலும் மூவகைப்பேதங்களாமென்று மூன்றுசெய்யுட்களால் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[சாத்துவிகதவம்.]

[வேறு.]

தீத்தவழும் வடிவேலோய் செப்பியவிம் மூன்றுஞ்
சாத்துலக மகிழ்வெய்தச் செய்கின்ற வருந்தவத்தி
லார்த்துவரும் பயன்வேண்டா தாகின்ற வருந்தவந்தான்
சாத்துவிக தவமென்று சாற்றுவது தக்கோரே. (௧௬)

இ - ள். தீத் தவழும் வடி வேலோய்=அக்கினியைப்போலொளிராநிற்கும் கூர்மைபொருந்தியவேலையுடையஅருச்சுனா--செப்பிய இம்

மூன்றாலும்=முற்கூறியவாக்கு, மனம், காயம் என்னுந்திரிகரணங்களாலும்—சாத்து உலகம் மகிழ்வு எய்த=சொல்லாநின்றஉலகமானது சந்தோஷமடையும்படி—செய்கின்ற அரும் தவத்தில்=செய்யாநின்றஅரிய தவங்களில்—ஆர்த்துவரும் பயன் வேண்டாது=(மமத்துவாபிமானத்தால் தன்னைப்)பந்திப்பித்து மேல் உளவாகாநிற்கும் பயன்களை இச்சியாமல்—ஆகின்ற அரும் தவம்தான்=செய்யாநின்றஅரிய தவந்தான்—சாத்துவிக தவம் என்று=சாத்துவிக தவமென்று—தக்கோர் சாற்றுவது=மேலோர்களாற்சொல்லப்படுகிறது.—எ-று. (௧௬)

ஏகாரம்-ஈற்றசை;

[இராஜஸதவம்.]

வசையிறவ முடையரென மாநுடர்கொண் டாடுகைக்கு
நசையினொடு பொருள்பெறவுஞ் செய்கின்ற நற்றவத்தை
விசயவுனக் குரைசெய்தேன் மிகப்பெரியோர் செய்திடினு
மிசையவறி மற்றிதனை யிராசதமாந் தவமென்றே. (௧௭)

இ - ள். வசையில் தவம் உடையர் என மாநுடர் கொண்டாடுகைக்கும்=நல்லதவத்தினையுடையசாதுவென்று ஜனங்கள் ஸ்துதித்தற்பொருட்டும்,—நசையினொடு பொருள் பெறவும்=(அவிவேகஜனங்களாற்செய்யும் பாதப்பிரட்சாளநமுதலியவற்றின்) ஆசையோடு தனமுதலியபதார்த்தங்களை (அந்நியரிடத்தில் தானமாக) அடைதற்பொருட்டும்—செய்கின்றநல்தவத்தை=(டம்பமாகச்)செய்யாநின்ற நல்லதவத்தை—விசய=அருச்சுனா—உனக்கு உரை செய்தேன்=உனக்குஅருளிச்செய்தேன்;—மிகப் பெரியோர் செய்திடினும்=மிகவும் மேன்மையுடையோர்செய்யினும்—இதனை இராசதம் ஆம் தவம் என்றே=இதை ராஜஸதவமென்றே—இசைய அறி=சம்மதமாக நீ அறிதி.—எ-று. மற்று-அசைநிலை. ஏகாரம்-தேற்றம். (௧௭)

[தாமஸதவம்.]

பேதைமையை மிகவுடைத்தாய்த் தன்னுயிர்க்கும் பிறவுயிர்க்கு
மேதமுறு பெருந்துயருங் கேடுமே யியற்றுவதா
யாதவனும் பனியுமுழன் றாற்றுகின்ற வருந்தவந்தான்
மாதலரு நெடுமுடியாய் தாமதமாந் தவமாமே. (௧௮)

இ - ள். பேதைமையை மிக உடைத்து ஆய்=அவிவேகத்தை மிகவும் உடைத்தானதாய்—தன் உயிர்க்கும் பிற உயிர்க்கும்=தனக்

கும், அந்நியர்க்கும்—ஏதம் உறு பெரும் துயரும் கேடுமே இயற்று வது ஆய்=குற்றமிருந்த பெரிய துன்பத்தையும், நாசத்தையுமேசெய் வதாய்—ஆதவனும் பனியும் உழன்று=பகலில் சூரியகிரணத்தின் வெப்பத்தினாலும், இரவில் பனியின் சீதளத்தினாலும் உடலம்வருந்தி—ஆற்றுகின்ற அரும் தவம்தான்=செய்கின்ற அரிய தவமானது—தாது அலரும் நெடும் முடியாய்=பூந்தாதுக்கள்விரிகின்ற பூமாலையை அணிந்தநீண்டமுடியையுடைய அருச்சுனா—தாமதம் ஆம் தவம் ஆம்=தாமதமாகியதவமாம்.—எ-று. தான், ஏ-அசைநிலைகள்.

"ஆதவனும்பனியும்" என்பவை மூன்றுவதன்றொகை. "பே தைமையைமிகவுடைத்தாய்" என்று தவமுடையோன்றன்மையை த்தவத்தின்மேலேற்றினார். (கஅ)

[தானவிஷயமும் சாத்துவிகாதிமூவிதபேதமாகக்கூறுகின்றார்.]

[சாத்துவிகதானம்.]

முன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே முடித்திதனாற்
பின்பொருநற் பொருள்விளையு மென்பதுவும் பேணாதே
நன்றுடைய காலத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்குத்
தன்பொருளைக் கொடுக்குமது சாத்துவிக தானமே. (கசு)

இ-ள். முன் செய் காரியப் பொருட்டும் இன்றியே=முன்னே தனக்கொருகாரியஞ்செய்ததன்பொருட்டும் இல்லாமலே—முடித்து=தானத்தைச் செய்துமுடித்து—இதனால்=இந்தத் தானத்தினால்—பின்பு ஒரு நல் பொருள் விளையும் என்பதுவும்பேணாதே=மறுமைக்கண்ணே சுவர்க்கம், பசு, புத்திராதிகளான ஒப்பற்றநல்ல பொருள்களானவை உண்டாகாநிற்குமென்பதையும் விரும்பாமலே (நமக்கவசியஞ்செய்யத்தக்கதேயென்று இவ்வாறு நிச்சயித்து)—நன்கு உடைய காலத்தே=உத்தமகாலத்திலே—நல் இடத்தே=உத்தமதேசத்திலே—நல்லவர்க்கு=உத்தமர்க்கு—தன் பொருளைக் கொடுக்கும் அது=சுவர்ணம், அந்நம், பூமி, பசுமுதலிய தன்பதார்த்தங்களைக் கொடுக்குமதுவே—சாத்துவிக தானம்=சாத்துவிகதானமாம்.—எ-று.

"நன்றுடையகாலம்"=சூரியகிரகணமுதலியகாலம். "நல்லிடம்"=குருக்ஷேத்திரமுதலியவை. "நல்லவர்"=வித்தை, தவம் இவை இரண்டனையுமுடையபுருஷர்; அல்லது தம்மையும், தாதாவையும் ரட்சணைசெய்யாநிற்பவர்; இவரையே தானத்துக்குரியபாத்திர

மென்று நூல்களிற்சொல்லுகின்றனர். அநுபகாரியானபாத்திரத்தில், உத்தமமானதேசகாலங்களில்நிஷ்காமனாய்ச் சாஸ்திரவிதிப்படிகொடுக்குந்தானம் சாத்துவிகதானமாமென்றறிக. (கசு)

[இராஜஸதானம்.]

கொண்டுசெயத் தருங்கரும மெனுங்குறிப்பொன் றின்றியே
பண்டுசிலர் செய்ததற்காப் பரிவோடு பண்ணினவு
முண்டிதனான் மேல்விளைவென் றுணர்வோடிச் செய்வனவு
மெண்டிசையு நிறைபுகழா யிராசதமாந் தானமே. (உ0)

இ-ள். எண் திசையும் நிறை புகழாய்=எட்டுத்திக்குநிறைந்த புகழினையுடைய அருச்சுனா—கொண்டு=இந்தத்தனமுதலியவற்றைக்கொண்டு—செயத் தரும் கருமம் எனும்=அவசியம் நாம் செய்யத்தக்ககாரியம் இதுவென்னும்—குறிப்பு ஒன்று இன்றியே=கருத்தொன்றும் இல்லாமலே—பண்டு சிலர் செய்ததற்கா=பூர்வத்திலே பிராமணர் தமக்கு உபகாரம்செய்ததற்குப் பிரதியுபகாரமாக—பரிவோடு பண்ணினவும்=பிரியத்தோடு செய்தனவும்,—இதனால் மேல் விளைவு உண்டு என்று=இந்தத்தானஞ்செய்வதனால் மறுமைப்பயன்கள் உளவாமென்று—உணர்வு ஓடிச் செய்வனவும்=அறிவானது சுவர்க்காதிபயன்களினீண்டுசெய்யாநிற்பனவும்—இராசதம் ஆம் தானம்=ராஜஸமாகியதானமாம்.—எ-று. ஏ-ஈற்றசை. (உ0)

[தாமஸதானம்.]

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்தே
யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத் தவர்களுக்கே
யாயாத வறிவினொடு மப்பிரியத் தொடுங்கொடுத்தல்
சாயாத பெருந்திறலோய் தாமதமாந் தானமே. (உக)

இ-ள். சாயாத பெரும் திறலோய்=அழியாத மிகுந்தவலியையுடையஅருச்சுனா—வாயாதது ஒரு பொருளை=தனக்கு நியாயமாகக்கிடையாததான ஒருபொருளை—வழங்காத காலத்தே=ஆசௌசாதிசமயத்திலே—ஏயாத நிலத்திடையே=அசுசியானஸ்தானத்திலே—இழிந்த குலத்தவர்களுக்கே=(நடர், விடர்முதலிய) அபாத்திரர்க்கே—ஆயாத அறிவினொடும் அப்பிரியத்தொடும் கொடுத்தல்=அவிவேகத்தோடும், அப்பிரியத்தோடுங்கொடுக்குந்தானமானது—தாமதம் ஆம் தானம்=தாமஸதானமாம்.—எ-று.

அன்றியும் உத்தமதேசம்,உத்தமகாலம்,உத்தமபாத்திரமாயிருப்பினும்,'ஆயாதவறிவினொடுமப்பிரியத்தொடுங்கொடுத்தல்தாமதயா

ந்தானம்'' = பாத்ப்பிரட்சாளநமுதலிய சற்காரமில்லாமலும், ஆதர மில்லாமலும் ஈதல் தாமததானமாமென்று பெரியோர்கூறுவர்.—எ-று. நடர் = கூத்தர். விடர் = தூர்த்தர். (உக)

[ஸ்ரீ-பகவான் தாம் கூறியவற்றை அநுவாதஞ்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒப்பரிதாய வுண்டியோ டியாக முறுதவந் தானமென்று
ரைத்த, வப்படியெல்லா மறிவகை யுனக்கு முரைத்தன னைய
யமற்றையா, மெய்ப்படியாமற் றிவற்றினைச் செய்து வீடுபேற்
றுயர்நெறியாவ, தெப்படியென்னி லதனையு முனக்குத் தெரி
வகை யுணர்த்துவன்கேணீ. (உஉ)

இ - ள். ஒப்பு அரிது ஆய = (குணவேறுபாட்டால் ஒன்றற்கொன்று) சமமாக இல்லாத—உண்டியோடு = ஆகாரத்தோடு—யாகம் = எக்ஞம்—உறு தவம் = பொருந்தாநின்றதவம்,—தானம் என்று உரைத்த = தானமென்று பெரியோர்களாற் கூறப்பட்ட—அப்படி எல்லாம் அறிவகை = அந்தவகைகளெல்லாம் அறியும்படிக்கு—ஐயா உனக்கும் = அருச்சுநா உனக்கும்--அடைய உரைத்தனன் = "சத்துவகுணத்தோருண்டி" என்னுஞ்செய்யுண்முதல், கூ-செய்யுட்களால் முழுதுமருளிச்செய்தேன்.—மெய்ப்படி ஆம் = உள்ளபடி சுருதிசம்மதமும், பெரியோர்சம்மதமுமாகிய—மற்று இவற்றினைச் செய்து = ராஜஸ, தாமஸங்கட்கு வேறான சாத்துவிகமான எக்ஞம், தவம், தானங்களைச்செய்து—வீடு பேற்று உயர் நெறியாவது = வீடுபேற்றிற்குயர்ந்த தர்மமானது யாதாவது—எப்படி என்னில் = எவ்விதமென்று கேட்கில்,—அதனையும் = (அந்தஎக்ஞாதிகள் தோஷம்விடுபட்டுத் தர்மோத்பத்திவாயிலாகப் பயன்களைப்பயவாநிற்கும்) அந்தவிதத்தையும்—உனக்குத் தெரி வகை = உனக்குத் தெரியும்படிக்கு—உணர்த்துவன் நீ கேள் = இனி அருளிச்செய்வேன் நீகேட்பாய்.—எ-று. மற்று-அசை.

அவசியம் கொள்ளற்பாலனவான சாத்துவிக ஆகாராதி நான்கனுள், ஆகாரமோ கேவலம் ப்ரத்யக்ஷ இஷ்டமான திருஷ்டபலனையே சித்திக்கப்பண்ணுவதன்றி எக்ஞம், தவம், தானங்களைப்போல தர்மோத்பத்திவாயிலாகச் சுவர்க்காதிரூபஅதிருஷ்டபலன்களைச் சித்திக்கப்பண்ணாமையின், "உண்டியோடு" என்று ஒடுக்கொடுத்து அதனை வேறுபிரித்தனர். "மற்றிவற்றினைச்செய்துவீடுபேற்றுயர்நெறியாவதெப்படியென்னில்" என்னும்வினாவின்கருத்து; சாத்துவிகமானாலும் எக்ஞம், தவம், தானங்களையநுஷ்டியாநிற்குமநடர் பிரம

தபாருள்ளியத்தன்மையுடையராதலால் அவசியமாக ஏதேனும் மந்திராதிரூப அங்கவைகல்யம் அவ்வெக்ஞாதிகளில் உளவாம்; ஆகவே, தர்மோத்பத்திவாயிலாக அந்தக்கரணசுத்தி, அல்லது சுவர்க்காதிரூபஅதிருஷ்டபலன்கள் இவைகளைப்பயவாதே என்பது. (உஉ)

[பரமகிருபாலுவான ஸ்ரீ-பகவான் சாமான்யப்பிராயச்சித்தத்தை உபதேசிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஓமென்கின்ற தனியெழுத்து முரைத்தற்கரிய தற்பதமுந்
தாமங்கமழுந் தார்மார்பா சத்தென்கின்ற தனிப்பதமு
மாமென்கின்ற விவைமூன்று மறிவின்பெயர்மற் றிவற்றாலே[ய்.
யாமுன்புணரு மறைமறையோர் யாகந்தோன்றிற் றெனவறிவா

இ - ள். தாமம் கமழும் தார் மார்பா = மணிவடமும், மணம்பொருந்தியபூமாலையும் அணிந்துள்ளமார்பையுடையஅருச்சுநா—ஓம் என்கின்ற தனி எழுத்தும் = ஓம் என்னும் ஏகாட்சரமும்—உரைத்தற்கு அரிய தற்பதமும் = ஸ்துதித்தற்கரிய தத் என்னும்பதமும்,—சத்து என்கின்ற தனிப் பதமும் = ஸத் என்றுகூறுகின்ற ஒப்பற்றபதமும்—ஆம் என்கின்ற இவைமூன்றும் = ஆகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்முப்பதங்களும்—அறிவின் பெயர் = பரப்பிரமத்தின் நாமங்களாம்;--இவற்றாலே = இந்நாமங்களாலேயே--மறையோர் = பிராமணர்முதலியகர்த்தாவும்,—யாம் முன்பு உணரும் = நாம் முன்னமே அருளிச்செய்துள்ள வேதமும்,—யாகம் = கர்மரூபமான எக்ஞமும்--தோன்றிற்று என அறிவாய் = சிருஷ்டியினாதிகாலத்தில் பிரமாவினால் உற்பத்தமாயினவென்றறிவாய்.--எ-று. மற்று-அசை. தோன்றிற்று—காரணரூபமான

"தோன்றிற்று" எ-து, பன்மையிலொருமைவந்தவழுவமைதி.

அகார, உகார, மகாரமென்னும் இம்மூன்றவயவங்களையுடையபிரணவமானது ஒரேநாமமாய்ப் பிரமத்திற்கு எப்படியுள்ளதோ அப்படி ஓம், தத், சத் என்னுமூன்றவயவங்களும் ஒரேநாமமாய்ப் பரப்பிரமத்திற்கு வேதாந்தமறிந்தமகரிஷிகளால் பூர்வம் ஸ்மரணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது; ஆதலால், இக்காலத்துள்ள வேதாந்தமறிந்த புருஷராலும் ஓம், தத், சத்என்னும்பரப்பிரமத்தின் நாமம் அவசியமாகஸ்மரணஞ்செய்யவேண்டும்; இப்படிப்பட்டநாமத்தை ஸ்மரணஞ்செய்வதால் இவ்வதிகாரிபுருஷனுக்கு எக்ஞம், தவம், தானமுதலியகர்மங்களில் விகுணத்தன்மையென்னுந்தோஷம் உண்டாகமாட்டாது; இவ்

வார்த்தை ஸ்மிருதியிலுங்கூறியிருக்கின்றது; ஸ்மிருதிவசனம்; எக்ஞமுதலியகர்மங்களைச்செய்யாநிற்கும்புருஷர்க்குப் பிரமாதவசத்தால் அவ்வெக்ஞமுதலியகர்மங்களில் மந்திராதி ரூபாங்கங்கள் பங்கமாயின் அம்மந்திராதிரூபாங்கங்கள் விஷ்ணுபகவானது ஸ்மரணத்தினாலேயே பரிபூரணமாய்விடுமென்பது. வேதமறிந்தபெரியோரும் எந்த எந்த வைதிககர்மங்களை ஆரம்பஞ்செய்வரோ அந்த அந்தக் கர்மங்களின் ஆரம்பத்தில் இந்நாமத்தைஸ்மரணஞ்செய்தே அந்த அந்தக் கர்மங்களைச்செய்கின்றனர்; ஆதலால், சிஷ்டாசாரரூபப்பிரமாணத்தாலும் அந்நாமஸ்மரணத்திற்கு விகுணதையென்னுந்தோஷநிவிர்த்திரூபமானபலம் சித்தமாயுள்ளதேயாம்; "இவற்றாலே,யாமுன்புணருமறைமறையோர் யாகத்தோன்,றிற் றெனவறிவாய்" எ-து, இந்த நாமஸ்மரணத்தில் எக்ஞாதிகர்மங்களில் விகுணத்தன்மையென்னுந்தோஷநிவிர்த்திசெய்வதின்சாமர்த்தியமருளிச்செய்தற்பொருட்டுத் தொனித்ததாம். "மறையோர்" என்னுமொழி பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் என்னும் மூன்றுவருணத்தினர்க்கும் உபலக்ஷணம். பூர்வஞ்சிருஷ்டியினாதிகாலத்தில் பிரமாவினால் எக்ஞமுதலானவைகளைச் சிருஷ்டித்தற்கேதுவானமையின் இம்மகாப்பிரபாவமுடைய பிரமத்தின்நாமமானது விகுணதையென்னுந்தோஷத்தை நிவர்த்திசெய்வதிற்சாமர்த்தியமுடையதேயென்க. (உக)

[ஓங்காராதிகளின் உத்தமத்தன்மையைத் தரிசிப்பிக்குமனோரதத்தால் அவைகளைத் தனித்தனியே ஸ்துதிக்கின்றார்.]

ஓமென் றுரைத்தே வினைசெய்வார் வீடுற்றவர்வீ டுறுமவர்கள்
டாமுன் புரைத்த தற்பதத்தை யுரைத்தேசெய்வர் சத்தென்றே
யாமென் கின்ற யாகமுதன் மூன்றிற்றிதியு மவற்றினமுங்
காமர் வினையின் மேலுமது கழறுகிற்பார் கதிர்வேலோய். (உங)

இ-ள். ஓம் என்று உரைத்தே = ஓமென்னுஞ்சப்தத்தை உச்சாரணஞ்செய்தே — வீடு உற்றவர் = மோட்சமடைந்தஅதிஞர்கள் — வினை செய்வார் = எக்ஞம், தவம், தானரூபமானகிரியைகளை நிரந்தரஞ்செய்யாநிற்பர். — வீடு உறும் அவர்கள்தாம் = மோட்சமடையும்படியான யோக்கியதையுடையமுமுட்சுக்கள் — முன்பு உரைத்த தற்பதத்தை உரைத்தே = முற்கூறிய தற்பதத்தை உச்சாரணஞ்செய்தே — (வினை) செய்வர் = (பலத்தை இச்சியாமல் நாநாப்பிரகாரமான) எக்ஞம், தவம், தானரூபமாகியகிரியைகளைச் செய்யாநிற்பர். — யாகம் முதல் மூன்றில் திதியும் = எக்ஞத்திலும், தவத்திலும், தானத்தி

லுந்தாற்பரியமான அவஸ்தானமும் — அவற்று இனமும் = அவ்வெக்ஞாதிகளின் அநுகூலமானகர்மங்களும் — சத்து என்றே ஆம் என்கின்ற = சத்தென்றே ஆகுமெனக்கூறப்படுகின்றனவாம்; — (அன்றியும்,) காமர் வினையின் மேலும் = விவாகமுதலியமங்களகர்மங்களிலும், (சத்பாவத்திலும், சாதுபாவத்திலும்) — அது கழறுகிற்பார் = சத்தென்னும் அந்நாமத்தைப்பிரயோகிப்பர் — கதிர் வேலோய் = கதிர்விட்டொளிரும் அலங்காநின்றவேலையுடைய அருச்சுனா. — எ-று.

"என்கின்ற" அஃறிணைப்பலவின்பாற்படர்க்கைச் செயப்பாட்டுவினைமுற்று. சத்பாவம், சாதுபாவமென்னும் இரண்டும் எஞ்சி நின்றன; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் ஓம், தத், சத்என்னும் பிரமத்தினுடையநாமத்தின் ஒவ்வொரு ஓங்காராதிஅவயவத்திற்கும் இவ்வாறு மாஹாத்மியம் உண்டென்றால் அவ்வோங்காரமுதலிய மூன்றவயவங்களின் சமுதாயரூபமான இந்நாமத்திற்கு அத்தியந்தம் அற்புதமானமாஹாத்மியம் உண்டென்பதிற்சொல்லவேண்டுவதென்னையென்பதுபெறப்படுகின்றது. (உச)

[ஸ்ரீ-பகவான் முன்னர்க்கூறியநாமோச்சாரணத்தால் எக்ஞாதிகளின் அங்கவைகல்யதோஷநிவிர்த்தியும், எக்ஞாதிகள்விகுணதையென்னுந்தோஷம் நீங்கிச் சகுணமாவதும் சிரத்தையோடுகூடினவர்களுக்கேயல்லாமல் அசிரத்தையர்க்கின்றென்று அத்தியாயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

காதலாலிந்தப் பதங்கண்மூன்றினையுங் கற்றுணர்ந் தவர்கட்
காதலாலிந்தப் பதங்கண்மூன்றினையுங் கற்றுணர்ந் தவர்கட்
ங்கருத்தா, லோதலாம்வகைபா லுரைத்தலாற்றவமுந் தானமு
முதலியவொழியா, ராதலாலிந்தப் பதங்களையுரைத்தே வினை
செயத் தகுமென்றுரைத்தான், றிதிலாவுலகந் தன்னுளேயுதிப்பத் தேவகி திருவயிற்றுதித்தோன். (உரு)

இ-ள். கற்று உணர்ந்தவர்கள் = ஞானநூல்களைக்கற்று அவற்றின்பொருள்களை உணர்ந்த அதிகாரிகள் — காதலால் = சிரத்தையினால் — இந்தப் பதங்கள் மூன்றினையும் = ஓம், தத், சத் என்னும் இம்மூன்றுபதங்களையும் — தம் கருத்தால் = அவற்றின்பொருளோடும், — உரைத்தலால் = உச்சரிக்குங்காரணத்தோடும் — ஓதல் ஆம் வகைபால் = உச்சரித்தலால் — தவமும் தானமும் முதலிய ஒழியார் = எக்ஞம், தவம், தானங்களை அசத்தாகவிடார்; (பின்னையோ பிரமத்தின் அந்நா

மோக்ஷகாரணமான்மியத்தால் அங்கவைகல்லியதோஷநீங்குதலின், சாத்துவிகமானசருணங்களாகவே அவ்வெக்ஞ, தவ, தானங்களைப்பெறவை;)—ஆதலால் = ஆதலின்,—இந்தப் பதங்களை உரைத்தே = பிரமத்தின்நாமங்களான இப்பதங்களை உச்சரித்தே—வினை செயத்தகுவது என்று = தத்தம் வருணத்திற்குரியகர்மங்களைச் செய்யவே தக்கதென்று—உரைத்தான் = அருளிச்செய்தனன்--தீது இலா உலகம் தன் உளே உதிப்ப = குற்றமற்ற உலகமான துசச்சிராசந்தான்மயமான தன்னிடத்தே உதிக்க--தேவகி திருவயிற்று உதித்தோன்-(தான் ஒரு) தேவகி முனைவசதேவன்மனைவியின் திருவயிற்றுதித்த ஸ்ரீ-பகவான்.—எ-று.

உலகுக்குக் குற்றமற்ற என்னும் விசேஷணந்தந்தது பகவானது விபூதியாதலின் என்க. "காதலாலிந்தப் பதங்களன்றுன்றியோயு முரைத்லாற்றவழுந் தானமுமுதலியவொழியார்" என்று இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், சிரத்தையில்லாமற்செய்யும் எக்ஞம், தவம், தானமுதலியவை இகபரங்களின்பயன்களைப்பயவாவென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்வத்தியாயத்தில் ஆலசியாதிதோஷங்களாற் சாஸ்திரவிதியைப்பரித்தியாகஞ்செய்து பிதா,பிதாமகன்முதலியவிருத்தபுருஷர்களின்வியவகாரமாத்திரத்தால் எக்ஞமுதலியகர்மங்களிற்பிரவிர்த்தியாகிற்கும்புருஷரிடத்துச் சாஸ்திரவிதியின் பரித்தியாகரூபமான அசுரதர்மமும், சிரத்தாபூர்வக கர்மாநுஷ்டானரூபமானதேவதர்மமுங்காணப்படுதலின், அப்புருஷர் அசுரரா? அல்லது, தேவரா என்றிவ்வாறுனஅருச்சுனன்முசய்த்திற்கு விஷயபூதரான புருஷருள்ளே யாவர் இராஜஸ, தாமஸசிரத்தாபூர்வகமான இராஜஸ, தாமஸரூபஎக்ஞமுதலியகர்மங்களையேசெய்கின்றனரோ அவர் அசுரர் எ-ம். இப்படிப்பட்ட அவர் சாஸ்திரங்களிற்பிரதிபாதிக்கின்ற ஞானசாதனங்களின்அதிகாரிகளல்லர் எ-ம், யாவர் சாத்துவிகசிரத்தாபூர்வகமாகச் சாத்துவிகஎக்ஞமுதலியவற்றைச் செய்கின்றனரோ அப்புருஷர் தேவர் எ-ம், அவர் சாஸ்திரங்களிற்பிரதிபாதியாநின்றஞானசாதனங்களின் அதிகாரிகளாவர் எ-ம் இவ்வாறுனநிர்ணயம் ஸ்ரீ-பகவானல் அருளிச்செய்யப்பட்டதென்றறிக. (உரு)

கஎ - வது குணவிகாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம்-கஎ-க்கு திருவிருத்தம் - சஎ௫.

கஅ - வது *சந்நியாசவத்தியாயம்.

[இவ்வத்தியாயத்தில் இக்கீதாசாஸ்திரார்த்தங்கண்முழுதையுஞ் சங்கிரகித்து இதுவே பரமார்த்தமாமெனநிர்ணயஞ்செய்தற்பொருட்டுச் சந்நியாசம், தியாகம் என்னும்இவைகளைப் பிருதக்காக ஸ்ரீ-பகவானருளிச்செய்கின்றார்.]

[பூர்வாத்தியாயங்களில் அங்கங்கே கர்மசந்நியாசமும், பலமாத்திரத்தியாகத்தால் கர்மாநுஷ்டானமும் சர்வக்ஞரும், பரமகாருணிகருமாகிய ஸ்ரீ-பகவானுல் உபதேசிக்கப்பட்டமையின் அக்கர்மசந்நியாசம், கர்மாநுஷ்டானங்களின் அவிரோதப்பிரகாரமறிய இச்சைகொண்டின அருச்சுனன் ஸ்ரீ-பகவானைநோக்கிவினவுகின்றனன்.]

ஏகமே கருதுவா ரிதயமே விளைவதோர்
போகமே யுலகிலோர் பொருவிலா வொருவனே
நாகமே யமளியாய் நளினமே மலர்வதோர்
மேகமே பணிமெனு விசயன்மேல் வினவுவான். (க)

இ-ள். ஏகமே கருதுவார் = பிரமான்ம ஐக்கியரூபனுன உன்னையே (நிரந்தரம் ஆதரவோடு) தியானியாநிற்கும்யோகிகளின்—இதயமே விளைவதோர் போகமே = இருதயத்திலுள்ளேவிளைவதான ஒப்பற்ற ஆநந்தமே,—உலகில் = உலகின்கண்ணே—ஓர் பொருவு இலா ஒருவனே = ஒருவமையற்றவனே,—நாகமே அமளி ஆய் = ஆதிசேஷனே திருவமளியாய்—நளினமே மலர்வதோர் மேகமே = (திருப்பதங்களும், திருக்கரங்களும், திருநயனங்களும், திருவுந்தியுமாகிய) தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருப்பதானஒருகருமுகிலே—பணிமெனு = விடையருளிச்செய்கவென்று—விசயன் = அருச்சுனனுனவன்--மேல் வினவுவான் = இனி வினவுகின்றான்.—எ-று. (க)

[வேறு.]

சந்நியாச மாவதுந் தருந்தியாக மாவது
மென்னியாய மாகவெம் பிரானியம்பு கென்னவே
வன்னியாயு வானமாகி மண்ணுநீரு மாகியோன் [ஞன்.()
றொன்மையாம் பொருட்டொகைத் திறஞ்சொலத் தொடங்கி

* வடமொழியில், சந்நியாசயோகமென்றுபெயர்.

இ-ள். சந்நியாசம் ஆவதும்=சந்நியாசமென்று சொல்லப்படுவதும்—தியாகம் ஆவதும்=(அதிகாரிகளாற்) செய்தற்குரிய தியாகமென்று சொல்லப்படுவதும்—என்=என்ன சொரூபம்? (அவைகளைப் பிருதக்காகவறிய யானிச்சிக்கிறேன்;)—நியாயம் ஆக=உள்ளபடியே—எம்பிரான்=எமது கடவுளே—இயம்புக என்ன=(அவைகளைக் கிருபையினால்) அருளிச்செய்வீராகவென்றருச்சுனன் வினவ—வானம் வாயு வன்னி ஆகி நீரும் மண்ணும் ஆமெய்யோன்=பஞ்சபூத (பௌதிக) ரூபமான பிரபஞ்சமுழுதுந் தானேயாகிய ஸ்ரீ-பகவான்—தொன்மை ஆம் பொருள் தொகைத் திறம்=(பூர்வாத்தியாயங்களில் அங்கங்கே வருத்தப்பட்டுச் சிதறிக்கிடந்த) பழைமையான சந்நியாச, தியாகசப்தங்களின் பொருள்களைச் சங்க்ஷேபத்திறனாக—சொலத் தொடங்கினன்=உபதேசித்தருளவாரம்பித்தனர்.—எ-று. (உ)

[அருச்சுனன் வினவிற்கு ஸ்ரீ-பகவான் விடையருளிச்செய்கின்றார்.

காமமென்றி டும்பலன்செய் கன்மமான யாவையுந்
தாமடங்க வொழித்தல் சந்நியாச மாவதிங்
கேமமின்றி யெவ்வினைப் பயன்களான யாவையுந்
தீமையென் றறத்துறந் திருத்த றியாகமாவதே. (௩)

இ-ள். காமம் என்றிடும்=(புருஷருடைய) அபீஷ்டவிஷயங்களென்று சொல்லப்படும்—பலன் செய்=(சுவர்க்கம், புத்திரன், பசு முதலிய) பயன்களைப் பயவாநிற்கும்—கன்மம் ஆன யாவையும்=அசுவமேதாதி கர்மங்களனைத்தையும்—அடங்க ஒழித்தல்=(பலத்தோடு கூட) முழுதும் பரித்தியாகஞ்செய்வது—சந்நியாசமாவது=சந்நியாசசப்தத்தின் பொருளாம்,—இங்கு ஏமம் இன்றி=இங்கே யாதொரு மயக்கமுமில்லாமல்—எவ் வினைப் பயன்களான யாவையும்=நித்திய, நைமித்திககர்மங்களின் பயன்களனைத்தையும்—தீமை என்று=தீமையாமென்று—அறத் துறந்து இருத்தல்=முழுதும் பரித்தியாகஞ்செய்திருத்தல்—தியாகம் ஆவது=தியாகசப்தத்தின் பொருளாம்.—எ-று. தாம்-அசைநிலை, ஏகாரம் இரண்டும்-ஈற்றசை. (௩)

[இப்போதருளிச்செய்தவற்றை வற்புறுத்தும்பொருட்டு மதாந்தரங்களின் விசேஷத்தைச் செய்பவராய் மதபேதங்களைத் தெரிவிக்கின்றார்.

தீங்கியற்று கின்றதீ வினைத்திறங்கள் போலவே
யீங்கியற்று கின்றநல் வினைத்திறங்க ளியாவையு
நீங்கியற்ற லின்றிவிட் டிருத்தலே பருத்தமாச்
சாங்கியத்தை யோதுநுந் தவத்துளோ ருரைப்பரால். (௪)

இ-ள். தீங்கு இயற்றுகின்ற=தீமைகளைச்செய்வனவான—தீவினைத் திறங்கள் போலவே=பாவவினைகளின் விதங்களைப்போலவே—ஈங்கு இயற்றுகின்ற=இங்கே (கர்மாதிகாரிகளான புருஷராற்) செய்யப்படுவனவான—நல்வினைத் திறங்கள் யாவையும்=புண்ணிய வினைகளின் விதங்களனைத்தையும்—இயற்றல் இன்றி விட்டு இருத்தலே அருத்தமா=(பந்தஹேதுவாவதால் அந்தக்கரணசுத்தியில்லாதகர்மாதிகாரிகளாகிய புருஷரும்) அநுஷ்டியாமற்பரித்தியாகஞ்செய்திருத்தலே (சந்நியாச, தியாகசப்தங்களின்) பொருளாக—சாங்கியத்தை ஓதும்=சாங்கியசாஸ்திரத்தைப்படிக்கும்—தவத்துளோர் உரைப்பர்=தவத்தினையுடைய விவேகிகள் கூறுவர்.—எ-று. ஆங்கு, ஆல்-அசைநிலைகள். "நல்வினைத்திறங்கள்"=நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம், பிராயச்சித்தமுதலியவை. (௪)

[இனிப் பூர்வமீமாஞ்சகருடையபட்சங்கூறுகின்றார்.]

ஞானகார ணங்களாத லாலியாக நற்றவந்
தானமோ டிகத்தலேத் தகாமைகூறு வாருளா
ராளகார ணத்திறு லறிந்தடங்கி னோர்க்கலா
லினையாரு மேனையோர்க் கிவற்றைவிட் டிருத்தலே. (௫)

இ-ள். ஞானகாரணங்கள் ஆதலால்=(அந்தக்கரணசுத்திவாயிலாக விவிதிஷைக்கும்,) ஞானத்திற்குக்காரணங்களாமாதலால்,—யாகம் நல் தவம் தானமோடு இகத்தலே=எக்ஞம், தவம், தானரூபங்களான கர்மங்களின் பரித்தியாகத்தை—தகாமை கூறுவார் உளர்=தகாததென்றுகூறுவாருமுளர்,—[இரண்டாவதுபட்சமே எனது நிச்சயமென ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.] ஆன காரணத்திறல்=(பூர்வமீமாஞ்சகர்) அங்ஙனங்கூறுமேதுவினால்,—அறிந்து அடங்கினோர்க்கு அலால்=அறியவேண்டுவதையறிந்து ஒருங்கிருந்தியானஞ்செய்வோர்க்குக்கூடுமெல்லாமல்—ஏனையோர்க்கு=மற்றையருக்கு—இவற்றை விட்டு இருத்தல் ஈனம் ஆகும்=எக்ஞம், தவம், தானங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்திருத்தல்கூடாது.—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (௫)

[மேலும் தமது மதத்தையே ஸ்ரீ-பகவான் வற்புறுத்துகின்றார்.]

[வேறு.]

தியாக மூன்று வகைப்படுஞ் செப்பக்கே
ளியாக முந்தவந் தானமு மென்றிவை
மயா லறுக்கு மனத்தினை யாதலா
லயா வொழிக்கில் விடுதை யடாததால். (௬)

இ-ள். தியாகம் மூன்று வகைப்படும்=தியாகமானது மூவிதமாகச்சொல்லப்படும்;—செப்பக்கேள்=(அந்தத் தியாகவிஷயமான மூவகையை இனி ௮-வது, ௯-வதுசெய்யுட்களிலருளிச்செய்ய நீகேட்பாய்.—யாகமும் தவம் தானமும் என்ற இவை=எக்ஞம், தவம், தானம்என்றுசொல்லப்படுகின்றவிவை—மனத்தினையுயர்வடைக்கும்=(பயனைவிழைதலில்லாத புருஷரின்) அந்தக்கரணத்தைச்சுத்தமாகச் செய்யாநிற்கும்;—ஆதலால்=அக்காரணத்தினால்,—ஐய்யா=அருச்சுனா—உரைக்கில்=சொல்லில்,—விடுதை அடாதது=(கர்மங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்தல்கூடாது.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

மயல் எ-து, தொடைநோக்கி, "மயால்" என நீட்டல்விகாரம்பெற்றது. ஐயா எ-து, போலியாய் இடைகுறைந்து, "அயா" எனவும் நின்றது "தியாகமூன்றுவகைப்படும்" எ-து, தாமஸ, ராஜஸ, சாத்துவிகபேதத்தாலென்க. (௬)

[பிரதிக்ஞைசெய்தவிஷயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

என்ன செய்வ தெனிலிவ் வினைகளாற்
பின்னை யெய்தும் பெரும்பய னுவது
தன்னை விட்டுச் செயத்தகு மென்பது
முன்னை யோர்க்கு மெனக்கு முடிவரோ. (௭)

இ-ள். என்ன செய்வது எனில்=பின்னை எத்தன்மையாக அவ்வெக்ஞாதிகளை அதிகாரிகள்செய்யவேண்டுமென்று நீ கேட்டில்,—இவ்வினைகளால்=இவ்வெக்ஞாதிகர்மங்களால்—பின்னை எய்தும்=மறுமைக்கண்ணே பொருந்தாநிற்கும்—பெரும் பயனுவது தன்னை விட்டு=சுவர்க்காதிபலன்களையும், (கர்த்திருத்துவாபிமானத்தையும்) பரித்தியாகஞ்செய்து—செயத்தகும் என்பது=(அவ்வெக்ஞாதிகர்மங்கள்) செய்ய யோக்கியமாமென்பது—முன்னையோர்க்கும் எனக்கும் முடிவு=பூர்வாசாரியர்கட்கும், பரமேசுரனுனெனக்கும் அபிமத சித்தாந்தமாம்.—எ-று. அரோ-அசைநிலை. (௭)

[இவ்விதத்தியாகத்தின்றுந்தாஞ்செய்யுளிற் பூர்வமருளிச்செய்த தமது பட்சத்தை இதுபரியந்தம்காட்டி இனி நான்காஞ்செய்யுளிற் பூர்வமருளிச்செய்தபரபட்சத்தை நிஷேதஞ்செய்தற்கு ஸ்ரீ-பகவான் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

நித்த மாய வினையி னெறியினை
மத்தர் போல வொருவன் மயக்கினாற்

பித்த னுய்விடு கின்றவப் பெற்றியைச்
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே. (௮)

இ-ள். நித்தம் ஆய வினையின் நெறியினை=நித்தியமாகிய கர்மத்தினெறியை—மத்தர் போல=உன்மத்தரைப்போல— ஒருவன் மயக்கினால்=ஓர்புருஷனுனவன் அஞ்ஞானத்தினால்—பித்தன் ஆய் விடுகின்ற அப்பெற்றியை=*பிராந்திஞானமுடையவனாய்ப் பரித்தியாகஞ்செய்கின்றவத்தன்மையை—சித்த=கீர்த்தியையுடைய அருச்சுனா—தாமதத் தியாகம் என்கின்றது=தாமஸத்தியாகமென்று சாஸ்திரங்கூறுகிறது.—எ-று.

இப்படிப்பட்ட விபரீதஞானமானது சாங்கியநூலோர்க்குளதாம்; நித்தியகர்மமும் இம்சாரூபமான தோஷமுடைமையின் துஷ்டமே; சர்வபூதங்களின் இம்சையைச்சுருதிநிஷேதித்திருத்தலால், எக்ஞஸ்தலத்தில் பசுவின் இம்சையும் நிஷித்தமே: அந்தக்காரணத்தின்சுத்தியோ இம்சையைப்பிரதானமாகவுடைய நித்தியச ... மத்தாலல்லாமற்காயத்திரிமுதலியமந்திரஜபங்களாலேயே உளதாகக்கூடும்; மகாபாரதத்திலும் மநுஸ்மிருதியிலும் இவ்வாறே கூறுகின்றதென்பது; இதுநித்தியந்தம்விருத்தமாம்; என்னை? சர்வபூதங்களையும் இம்சியாதேயென்னுஞ்சுருதி எக்ஞம், யுத்தமுதலிய ... வையல்லாதஸ்தலங்களில் ஜீவர்களின்இம்சையைநிஷேதித்தது. பாரதவசனமும், மநுவின்வசனமுமோ கேவலம்ஜபஎக்ஞத்தின் ஸ்துதிபரமாம். யாதொருவசனத்திற்கும் எக்ஞசம்பந்தியானஇம்சை அதர்மரூபமென்னும்பொருளிற்றாற்பரியமில்லை; பின்னையோ, கேவலம்ஜபத்தின்ஸ்துதியிலேயே தாற்பரியமாம். ஆதலின், சாங்கியர்க்கு வேதவிகிதமான அக்கினிஹோத்திரமுதலிய நித்தியகர்மங்களில் நிஷித்தமென்பதுமுதலியஞானமானது விபரீதரூபமானமோகமே; இப்படிப்பட்டமோகவசத்தால் நித்தியகர்மங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்வது தாமஸத்தியாகமென்றுசொல்லப்படும்; மோகம் தமரூபமேயாகலின் என்க. (௮)

[இவ்வாறு தாமஸத்தியாகத்தையருளிச்செய்து இனி ஸ்ரீ-பகவான் இராஜஸத்தியாகமருளிச்செய்கின்றார்.]

* பிராந்திஞானம்=வேதவிகிதமானநித்தியகர்மத்தில் நிஷித்தமென்னும்ஞானமும், அநர்த்தத்திற்கேதுவல்லாததில் அநர்த்தவேதுவென்னும்ஞானமும், தர்மத்தில் அதர்மத்துவஞானமும், அநுஷ்டானஞ்செய்தற்பாலதன்கண் அநுஷ்டானஞ்செய்தற்பாலதன்றென்னும்ஞானமும் ஆம்.

மெய் வருத்தமுண் டென்று விடுவதிங்
கைய மின்றி யிராசதத் தியாகமாங்
கை வரும்பல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே. (கூ)

இ - ள். மெய் வருத்தம் உண்டு என்று விடுவது=(நித்தியகர்மங்களைச்செய்வதாற்) சரீரவருத்தம் உளதாமென்று அவற்றைப்பரித்தியாகஞ்செய்வது—இங்கு ஐயம் இன்றி இராசதத் தியாகம் ஆம்=இங்கே சந்தேகமில்லாமல் ராஜஸத்தியாகமென்று சொல்லப்படும்; (இப்படிப்பட்ட ராஜஸத்தியாகத்தாற்புருஷனானவன் இனிக்கூறப்படுஞ்சாத்துவிகத்தியாகத்தின் ஞானநிஷ்டாரூபமானபயனை ஓர்போதுமடையான் என்பதெஞ்சிநின்றது.)--[இப்போது சாத்துவிகத்தியாகத்தின்சொரூபமருளிச்செய்கின்றார்.] கை வரும் பலம் ஆசை கைமாறவே=(மறுமைக்கண்ணே) நித்தியாநிற்குஞ்சுவர்க்கமுதலியபயனும், (கர்த்திருத்துவாபிநிவேசரூபமான) சங்கமும் ஒழியும்படிபரித்தியாகஞ்செய்து--செய்வசெய்வது=செய்தற்பாலனவாகிய நித்தியகர்மங்களைச்செய்யாநிற்பது—சத்துவத் தியாகம்=சாத்துவிகத்தியாகம் (என்றுபெரியோர்கள் அபிமதமாம்.)—எ-று. (கூ)

[இவ்வாறான சாத்துவிகத்தியாகத்தில் மிகவும் நிஷ்டையுடைய புருஷனது இலக்கணமருளிச்செய்கின்றார்.]

யாதின் மாட்டினு மையமொ ன றின்றியே
தீதின் ஞானியுந் தியாகியு மானவன்
கோதி லின்பமுந் துன்பமுங் கூர்வினை
மீது வேண்டல்வேண் டாமையும் விடுமால். (கo)

இ - ள். யாதின் மாட்டினும்=(வேதத்திற்சொன்ன விதிநிஷேதங்களுள்ளே,) யாதொன்றனிடத்தும்—ஐயம் ஒன்று இன்றியே=சந்தேகஞ்சிறிதுமில்லாமலே—தீது இல் ஞானியும் தியாகியும் ஆனவன்=(குற்றமற்றதத்துவஞானியும், சாத்துவிகத்தியாகியுமான புருஷன் — கோது இல்=குற்றமில்லாத—இன்பமும்=சுகமும்,—துன்பமும்=துக்கமும்,—கூர் வினை மீது=மிகுந்த (சோபனாசோபன) கர்மங்களில்=வேண்டல் வேண்டாமையும் விடும்=(முறையே) பிரியமும், அப்பிரியமும் விட்டிருப்பன்.—எ-று. ஆல் அசைநிலை.

அந்தக்கரணசுத்திவாயிலாக ஆன்மசாட்சாத்காரத்திற்கேதுவாவதால் நித்தியகர்மத்தைச் சோபனகர்மம் எ-ம், அஞ்ஞானிக்குப் பந்

தத்திற்கேதுவாவதாற் காமியகர்மத்தையும், நிஷித்த கர்மத்தையும் அசோபனகர்மம் என்றுங்கூறுவர்; அல்லது, "கோதிலின்பமுந்துன் பமுங்கூர்வினை" எ-து, உஷ்ணகால, சீதகாலத்திற்செய்யும் பிராதக் காலை, மத்தியானகாலஸ்நாநாதிகர்மங்களை எனினுமமையும். (கo)

[கர்மப்பிரவிர்த்திக்கேதுவான இராகத்துவேஷாதிகளில்லாமை யினால் ஞானிக்குச்சர்வகர்மங்களின்பரித்தியாகங்கூடும்; அஞ்ஞானிக்குச் சர்வகர்மங்களின்பரித்தியாகங்கூடாதென்பதில் ஸ்ரீ-பகவான் ஏதுவையருளிச்செய்கின்றார்.]

யாக்கை யோடு மிசையி லிருவினை
நீக்க லாவன வல்ல நிலத்திடை
வீக்க மாய வினைப்பயன் வீடினர்
போக்க லாவினை யாவையும் போக்கினர். (கக)

இ - ள். நிலத்திடை=இப்பூமியின்கண்ணே (ஒருவர்)—யாக்கையோடும் இசையில்=தேகத்தோடுங்கூடியிருப்பாராயின்,—இருவினைகளும் நீக்கலாவன அல்ல=(புண்ணியபாவமென்னும்) இருவினைகளும் (அவரால் நிச்சேஷமாகப்) பரித்தியாகஞ்செய்யப்படுவனவல்ல;—(பந்தக்காரணத்தினால்) வீக்கம் ஆய வினைப் பயன் வீடினர்=பந்தத்திற்கேதுவான கர்மபலத்தினைத் தியாகம்பண்ணின அஞ்ஞானிகளும்—போக்கலா வினை யாவையும் போக்கினர்=தியாகஞ்செய்யக்கூடாதகர்மங்களனைத்தையுந் தியாகஞ்செய்தவர், (என்றே சொல்லப்படுவர்.)—எ-று.

"யாக்கையோடுமிசையிலிருவினை நீக்கலாவனவல்ல" என்று இங்கேகூறினதுபோலவே, ரு-ம் அத்தியாயம், ௰௦ ச-ம் செய்யுளில், "ஒருவருமொருபொழு தினுமோர்காலமு, மிருவகைவினைசெயாதவர்களில்லை" என்றுகூறியிருப்பதுகாண்க. கர்மகர்த்தாவாய், அஞ்ஞானியாகியபுருஷனைத் தியாகியென்றுசொன்னது, தியாகசப்தத்தின்கௌணவிருத்தியினால் எ-ம், தேகாபிமானரகிதனான பரமார்த்தஞானியைத் தியாகியென்றுசொல்லுவது தியாகசப்தத்தின்முக்கியவிருத்தியால் எனவுங்கொள்க. (கக)

[கௌணசந்நியாசி, முக்கியசந்நியாசி இருவர்க்குங்கர்மபலத்தியாகத்தன்மையானது சமமாகவே இருக்க கௌணத்தன்மை, முக்கியத்தன்மை வேறே என்ன பலவிசேஷத்தால் அவரிடத்துண்டே

ன்றும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு அவ்விருவரிடத்துமுள்ளவாறும் பல விசேஷத்தை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

இன்னாதனவு மினியனவு மிரண்டுங்கூடி யிசைந்தவுமாய்
முன்னாநின்ற வினைமூன்று மவற்றால்வந்த முடிபொருளும்
பொன்னுணாவும் பணியும்போ லிருக்குமிந்தப் பொய்மெய்யை
யுன்னுதவர்க்கேயுள்ளதிவை யுணர்ந்தோர்க்குளவா யுதியாவால்.

இ - ள். இன்னாதனவும் = பாவமும், — இனியனவும் = புண்ணியமும், — இரண்டுங்கூடி இசைந்தவும் ஆய் = மிசிரமுமாய் — முன்னாநின்ற வினை மூன்றும் = கருதாநின்ற மூவித கர்மங்களும், — அவற்றால் வந்த = அக்கர்மங்களாலுளவாகின்ற — முடி பொருளும் = முடிந்தபயனாகிய அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிசிரங்களான சரீரப்பிராப்திகளும் — பொன்னுணாவும் பணியும் போல் இருக்கும் = பொன்னும், பூஷணமும்போல (க் காரியகாரணரூபங்களாக) இருக்கும்; — இந்தப் பொய் = இம்மூவகைக்கர்மங்களின்பயனான அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிசிரமென்னும் இந்திரஜாலம்போ[illegible] சரீரப்பிராப்திகளான[illegible] — மெய்யை உன்னாதவர்க்கே உள்ளது = ஆன்மாவைச்சாட்சாத்காரமாக அறியாதகௌணசந்நியாசிகட்கே (*காரணநசியாமையின் மரணத்தின்பின்னர்) உள்ளனவாம். — உணர்ந்தோர்க்[illegible] — (ஆன்மாவைச்சா)ட்சாத்காரமாக) அறிந்த முக்கியசந்நியாசிகட்கு — இவை உளவாய் உதியாவால் = (காரணநசித்துப்போன்மையின்) அநிஷ்டாதிரூபச்சரீரப்பிராப்திகள் மீண்டுள்ளனவாய்த்தோற்றாவாம். — எ-று. ஆல்-அசை.

அநிஷ்டபயன் எ-து, நரகம், திரியக்சாதிசரீரப்பிராப்தி. இஷ்டபயன் எ-து, தே[illegible] சரீரப்பிராப்தி. மிசிரபயன் எ-து, மநுஷ்யசரீரப்பிராப்தி. அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிசிரங்களானசரீரங்கள் அவித்தையினாற்பண்ணப்பட்டு இந்திரஜாலம்போலப் பிரதீதிமாத்திரத்திருப்பன ஆதலால், "பொய்" எ-ம், அவை அவித்தையினாலுண்டாய் அவித்தையாசிரிதமாயிருத்தலாலும், ஆன்மாசிரிதமாய் வாஸ்தவமாக இல்லாமையினாலும், "மெய்யையுன்னாதவர்க்கே யுள்ளதிவையுணர்ந்தோர்க்குளவா யுதியாவால்" என்றுங்கூறினார். (௧௨)

[அஞ்ஞானிக்குக் கர்மத்தியாகங்கூடாதென்பதில் ஏது என்னையோவென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு கர்மத்திற்கேதுக்களாகிய

*காரணம் = அவித்தை காம கர்மங்கள்.

அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்தன்களுள்ள கர்த்தான்மியாபிமானமே ஏது வாமென்னும்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்யத்தொடங்கிக் கர்மங்களினேதுக்களான அதிஷ்டானாதிகளை முன்னருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஓங்கிய வுலகினி லுயர்ந்த நன்மையுந்
தீங்கினை யாமவினை யாவுஞ் செய்தற்குச்
சாங்கிய நூலிலே யுரைத்த சாதன
மீங்கிவை யைந்தையு மெடுத்துக் கூறுவாம். (௧௩)

இ - ள். ஓங்கிய உலகினில் = (தேவருமனிதராய்வர விரும்பும் படியான) உயர்ச்சிபொருந்திய இவ்வுலகின்கண்ணே — உயர்ந்த நன்மையும் = மேன்மையான புண்ணியமும், — தீங்கினை ஆம் வினை யாவும் = தீமையான பாவமுமாகிய அனைத்தும் — செய்தற்கு = செய்வதற்கு — சாங்கிய நூலிலே = (சர்வகர்மங்களின்சமாப்தியுடைய) வேதாந்தசாஸ்திரத்திலே — உரைத்த சாதனம் இவை ஐந்தையும் = கூறிய சாதனங்களாகிய இவ்வைந்தினையும் — ஈங்கு எடுத்துக் கூறுவாம் = இங்கே நீ அறியும்படி இனி எடுத்துக்கூறுவாம். — எ-று.

அத்துவிதீயமான ஆன்மப்பிரதிபாதனத்திலேயே தாற்பரியமுடையவேதாந்தசாஸ்திரத்தில் உலகப்பிரசித்தமான கர்மத்தின் ஐந்து காரணங்களைப்பிரதிபாதிப்பது அசங்கமான ஆன்மாவினிடத்திற்கர்ம சம்பந்தமின்மையைப்பிரதிபாதித்தற்பொருட்டு அநுவாதஞ்செய்ததென்றறிக. (௧௩)

[அந்த ஐந்துகாரணங்கள் எவையென்னும் அருச்சுனன் சங்கைக்கு அவற்றின்சொரூபங்களையருளிச்செய்கின்றார்.]

இருப்பிட மாமுடம் பியற்று மாருயிர்
கருத்தினை முதலிய கரணங் காற்றினால்
விருப்பொடு வருந்தொழி லிவற்றின் மேலரு
ளருத்தமாந் தெய்வமோ ரைந்து மைந்தரோ. (௧௪)

இ - ள். இருப்பிடம் ஆம் உடம்பு = அதிஷ்டானமாகியதூலசரீரமும், — இயற்றும் ஆர் உயிர் = (கர்மங்களைச்) செய்யாநிற்கும் அகங்காரரூபமானகர்த்தாவும், — கருத்தினை முதலிய கரணம் = மனமுதலிய நாநாப்பிரகாரமான கரணங்களும், — காற்றினால் விருப்பொடு வரும் தொழில் = பிராணாதிவாயுக்களால்விருப்பத்தோடுவேறுவேறாக

வருஞ்சேஷ்டைகளும்,—இவற்றின் மேல் அருள்=இவைகளிடத்து (அதததற்குத் தக்கபடி கிரமமாக) அநுக்கிரகம்பண்ணுகின்ற—அருத்தம் ஆம் தெய்வம் ஒன்று=பொருள்களாகிய தெய்வங்களின்வகையொன்றும்—ஆக ஐந்து=ஆக இவ்வைந்துங் (கர்மங்களின்காரணங்களாம்.)—எ-று. அரோ-அசைநிலை.

இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கம், ஞானமுதலியதர்மங்களின் அபிவியக்திக்காசிரயமான ஸ்தூலசரீரத்திற்கு அதிஷ்டானமென்றுபெயர். நான் கர்த்தாவென்றும் அபிமானமுடையஞானசக்திப்பிரதானமான அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின்காரியரூபமான அகங்காரத்திற்குக் கர்த்தாவென்றுபெயர். அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களினின்றும் உற்பந்நமாய்ச் சப்தாதிவிஷயங்களின் உபலப்திக்குச்சாதனரூபமான சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்களைந்தும், வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களைந்தும், மனம், புத்தி இரண்டும் ஆகப் பன்னிரண்டிற்குங் கரணமென்றுபெயர். கிரியாரூபமானபிராணாதிகட்குச் சேஷ்டையென்றுபெயர். பிராணாதிரூபமானசேஷ்டைகள் எப்படி உள்ளனவென்றால், ஸ்தானபேதத்தாலும், கிரியாபேதத்தாலும் வேறுவேறாயுள்ளன. பூர்வஞ்சொன்னசரீரரூபஅதிஷ்டானமும், அகங்காரரூபமான கர்த்தாவும், பன்னிரண்டுபிரகாரமானகரணங்களும், பிராணாதிரூபமான சேஷ்டைகளும் ஆகிய இவைகளிடத்தநுக்கிரகம்பண்ணுகிற்குந்தேவதைகள் எவையென்னில்? சரீரரூபமான அதிஷ்டானத்திற்குப் பிருதிவியேதேவதை. கர்த்தாரூபமான அகங்காரத்திற்கு உருத்திரன் தேவதையென்று புராணாதிகளிற்பிரசித்தம். இந்தப்பிரகாரம், சுரோத்திரமுதலியகரணங்கட்கு அதிஷ்டானதேவதைகளும் பிரசித்தமே; அவற்றில், சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, ரசனம், கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியங்களைந்திற்கும் முறையே திக்கு, வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவநி என்னும் இவர்கள் தேவதைகள். வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம்என்னுங்கன்மேந்திரியங்களைந்திற்கும் முறையே அக்கினி, இந்திரன், உபேந்திரன், மித்திரன், பிரஜாபதி என்னும்இவர்கள் தேவதைகள். மனம், புத்தி இரண்டிற்கும்முறையே சந்திரன், பிருகஸ்பதி என்னும் இவர்கள் தேவதைகள். பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன்என்னுஞ்சேஷ்டாரூபமானபஞ்சப்பிராணன்கட்கும் முறையே சத்தியோஜாதன், வாமதேவன், அகோரன், தற்புருஷன், ஈசானன் என்னும் இவர்கள் தேவதைகள்; இவை புராணாதிகளிற்பிரசித்தமே. (௧௪

[முற்செய்யுளில் அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்துகாரணங்கள் அருளிச்செய்யப்பட்டன; இனி இச்செய்யுளில் ஸ்ரீ-பகவான் அவ்வைந்தனிடத்தே சர்வகர்மங்களின் காரணத்தன்மையை அருளிச்செய்கின்றார்.]

வாக்கினா லாதன்மெய் மனத்தி னாதறம்
யாக்கையா லாதலிவ் வுலகில் யாவரும்
வீக்குவார் சிலையினாய் வினை யிரண்டிலொன்
றாக்குநா ளிங்கிவை யைந்தும் வேண்டுமால். (௧௫)

இ-ள். வீக்குவார் சிலையினாய்=(சத்துருக்களின்வலியை அழிக்கும் நீண்டவில்லையுடைய அருச்சுனா—வாக்கினாலாதல்=வாக்கினாலாவது,—மெய் மனத்தினாதல்=மெய்ம்மையான மனத்தினாலாவது,—தம் யாக்கையாலாதல்=தமது சரீரத்தினாலாவது—இவ்வுலகில் யாவரும்=இவ்வுலகின்கண்ணே மநுடர் யாவரும்—வினை இரண்டில் ஒன்று ஆக்கும் நாள்=(புண்ணியபாவமென்னும்) இரண்டினுள் ஒன்றை ஆரம்பிக்குங்காலையில்—இங்கு இவை ஐந்தும் வேண்டும்=இவ்விடத்து முன்சொல்லிய அதிஷ்டானமுதலியஐந்து காரணங்களும்வேண்டும்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. (௧௫)

[அதிஷ்டானமுதலியஐந்தனிரூபணத்தின்பலத்தை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் ஆன்மாவைக் கர்த்தாவாக எண்ணுகிற்குமூடனா கிந்தி ப்பதுவாயிலர்கவருளிச்செய்கின்றார்.]

இவ்வகை யேவரும் வினை யிரண்டையு
மெய்வகை யாகயா னன்றி வேறிலை
செய்வகை யானெனச் சிந்தை யேயினு
முய்வகை யுணர்கிலா னுணர்வு மாய்ந்துளான். (௧௬)

இ-ள். இவ்வகையே வரும்=முன்னேசொல்லியபடியே(அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்துகாரணங்களால்) உண்டாகாநின்ற—வினை இரண்டையும்=புண்ணியபாவங்களிரண்டினையும்—செய் வகையான்=செய்யாநிற்குந்தன்மையுடையவன்—மெய் வகை ஆக=உண்மையாக—யான் அன்றி வேறு இலை என=யானேயல்லாமல் அந்நியமில்லையென்று—சிந்தையேயினான்=(அசங்கோதாசீனமாத்திரமான ஆன்மாவைக்கர்த்தாவாக) அறியாநிற்பவனானவன்—உய்வகை உணர்கிலான்=தான் உய்யும்படிக்கு (உள்ளபடியே ஆன்மாவை) அறி

யான்;—(ஏனெனில்) உணர்வுமாய்ந்தானான் = (குருவினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும் உண்டாகாநிற்கும்) விவேகஞானமின்மையன் (ஆதலின்.)—எ-று.

"உணர்வுமாய்ந்தளான்" எ-து, வாஸ்தவமாக ஆன்மாவை அறியாததற்கேதுகூறினது.

ஜலத்திற்பிரதிபிம்பித்துச் சலமுதலியவற்றைப் பிரகாசிப்பிக்குஞ்சூரியன் அவைகட்கு வேருக இருப்பினும் அச்சலத்தோடுகூட அச்சூரியனது தாதான்மியபாவகற்பனைசெய்து மூடபுருஷர் எப்படிச் சலத்தின்சலனத்தாற் சூரியனைச் சலிப்பவனாகப்பார்க்கின்றனரோ அப்படி அதிஷ்டானாதிகளைப்பிரகாசிப்பியாநிற்கும் அசங்காத்வீதியமான ஆன்மாவிற்கும் அவ்வதிஷ்டானாதிகளோடுகூடத் தாதான்மியபாவத்தைக்கற்பனைசெய்து அதிஷ்டானாதிகளின்கர்மங்களை அசங்கமாகிய ஆன்மாவின்கண்ணே ஆரோபணஞ்செய்து யாவனொருவன் நானே கர்மங்களின்கர்த்தாவாகிறேனென்று சர்வத்திற்குஞ் சாட்சிரூபமான ஆன்மாவையும், கிரியையின் ஆசிரயரூபமாகப் பார்க்கின்றனனோ அவன் ஜநநமரணங்களையடைந்து அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிசிரம் என்னுங்கர்மபலன்களையே அநுபவியாநிற்பனென்பது கருத்து. (௧௬)

["ஓங்கியவுலகினில்" என்பதுமுதலியான்குசெய்யுட்களால் "இன்னதனவுமினியனவுமிரண்டுங்கூடியிசைந்தவுமாய், முன்னுகின்றவினைமூன்றுமவற்றால்வந்தமுடிபொருளும், பொன்னுனதுவும்பணியும்போலிருக்குமிந்தப்பொய்மெய்யை, யுன்னுதலர்க்கேயுள்ளது" என்னுஞ்செய்யுளின்முன்னெருடருக்கு வியாக்கியானஞ்செய்து இப்போது, 'இவையுணர்ந்தோர்க்குளவாயுதியாவால்' என்னும்பின்னெருடருக்கு ஸ்ரீ-பகவான் இந்த ஒருசெய்யுளால் வியாக்கியானஞ்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

யாவனொருவன் றன்னுடம்பை யானென்றிருக்குமியல்பொழிந்தான், யாவனொருவன் றன்கரணம் யாதொன்றேறும் விழைதலிலா, னவனவனிவ் வுலகத்தை யடையக்கொன்று ளானினுமோர், பாவமில்லை யவன்கொன்ற பழியுமில்லை பார்மன்னு. ()

இ - ள். யாவனொருவன் = எந்த வித்துவானானபுருஷன்—றன் உடம்பை = தனது தேகத்தை—யான் என்று இருக்கும் இயல்பு ஒழிந்தான் = நானென்றுகருதாநிற்கும் இலக்கணமான (கருத்திருத்துவாபிமானம்) நீங்கினனோ,—யாவனொருவன் = எவனொருவன்—தன் கரணம் = தன்னுடைய அந்தக்கரணமானது—யாதொன்றேனும் = சம்பவமைகப்பட்ட கர்மங்களோடும்—விழைதல் இலான் அவன் = சம்பந்தப்படுதலில்லாதவனாவனோ—அவன் = அந்த வித்துவானானபுருஷன்—இவ்வுலகத்தை அடையக் கொன்றானாயினும் = (லௌகிகத்ருஷ்டியால்) இவ்வுலகமுழுதுஞ்சம்மரித்தானானாலும்—ஓர் பாவம் இல்லை = (ஆன்மா அசங்கனென்னும் பரமார்த்ததிருஷ்டியாற்சம்மரித்திலனாதலால் அதனாலுளதாகும்) ஒரு பாவமுமில்லை,—அவன் கொன்ற பழியும் இல்லை = அவன் கொன்றதனாலுளதாகும் நிந்தையுமில்லை:—பார் மன்னு = (இப்படிப்பட்ட ஞானத்தின்மகிமையை) அருச்சுந காண்பாய்.—எ-று.

"யாவனொருவன்" எ-து, முற்செய்யுளிற்கூறிய துன்மதிபுருஷனினும் விலட்சணனான பிரமான்மசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனை. "தன்னுடம்பையானென்றிருக்குமியல்பொழிந்தான்" எ-து, பிரமான்மசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனுக்கு நான் கர்த்தாவென்னும் விருத்தி ஓர்போதுமெழாமலிருப்பதை. எப்படியும் விவகாரகாலத்தில் [வ]பாதிதாநுவிருத்தியாகக் கர்த்திருத்துவப்பிரதீதியுளதாம்; அப்படியாயினும் தத்துவசாட்சாத்காரமுடையவன் விசாரத்தால் தனதான்மாவின்கண்ணே அக்கர்த்திருத்துவத்தை அங்கீகரியான்; பின்னையோ, பூர்வஞ்சொன்ன அதிஷ்டானமுதலிய ஐந்தன்கண்ணேயே அக்கர்த்திருத்துவத்தை அங்கீகரிப்பன். அவ்விசாரமாவதெவ்வாறெனின்? சர்வான்மரூபமான என்னிடத்தே அவ்வதிஷ்டானாதிகளைந்தும் மாயாகற்பிதங்கள்: கற்பிதசம்பந்தத்தால் சொப்பிரகாச அசங்கசைதந்நியனான என்னாற்பிரகாசியாநின்ற அவ்வதிஷ்டானாதிகளைந்துமே சர்வகர்மங்களின் கர்த்தாவாம்: அசங்கனான நான் ஓர்போதும் அதிஷ்டானாதிஐந்துகர்த்தாக்களுக்கும், அந்தவியாபாரங்களுக்கும் சாட்சிரூபன், கிரியாசக்தியுடையபிராணரூபவுபாதியினின்றும், ஞானசக்தியுடையஅந்தக்கரணரூபவுபாதியினின்றும் விடுபட்டவன், சுத்தன், சர்வகர்மங்களின் கர்த்தாவன்று; பின்னையோ, ஆன்மதேவனான நான் அதிஷ்காரியகாரணசம்பந்தரகிதன், கூடஸ்தநித்தியன், சர்வதோய்தரகிதன், ஜநநமரணாதிசர்வவிகாரங்களுமின்மையன்; இவ்வாறனமதுசொரூபத்தைச் சுருதி, ஸ்மிருதிகளும் பிரதிபாதனஞ்செய்கின்றன; இதனால் அசங்கனான நான்கர்மங்களின் கர்த்தாவல்லனெனலாம்; இவ்வாறன விசாரத்தால்தத்துவசாட்சாத்காரமுடையபுருஷன் அசங்கமான ஆன்மாவைக் கர்த்தாவாகக்கருதுகிலன்; பின்னையோ, பூர்வஞ்சொன்ன அதி

ஷ்டானாதிகள் ஐந்தையுமே சர்வகர்மங்களின் கர்த்தாவாகக் கருதுகின்றனன்; இக்காரணத்தினாலேயே தத்துவசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனது அந்தக்கரணமானது இந்தக்கர்மத்தை நான்செய்வேன், கர்மபலனைப்புசிப்பேன் என்றிவ்வாறு கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவவாசனாரூபவியத்தத்தாற்சரியாகின்ற அநுசந்தானரூபமானபற்றற்றிருத்தலின், 'யாவனொருவன் யான்கரணமியாதொன்றேனும் விழைதலிலானவன்' என்றார். கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவாநுசந்தானரூபமான பற்றினால் புண்ணியகர்மத்திற்சந்தோஷமும், பாவகர்மத்திற்பச்சாத்தாபமும் உளவாம். ஆன்மாவானது அகர்த்தா, அபோக்தா என்னுஞ் சாட்சாத்காரத்தால் கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவமாகிய அபிமானம் நிவிர்த்தியானமையின் தத்துவத்தையறிந்த புருஷனுடைய புத்தியானது புண்ணியகர்மத்தாற் சந்தோஷத்தையும், பாவகர்மத்தாற் பரிதாபத்தையுமடையாதிருக்கிறது. எந்தத் தத்துவவித்தான புருஷனுக்கு அகம்பாவமில்லையோ? எந்தத் தத்துவவித்தினுடைய புத்தியானது பற்றுடையதாகவில்லையோ அவன் பூர்வஞ்சொன்னதன்மை புருஷரினும் விலட்சணன் எ-ம், தமதி எ-ம், பரமார்த்ததர்சி என்றுஞ்சொல்லப்படுகிறான். ஆன்மாவைக் கேவல அகர்த்தாவாகவே பார்க்கிறான்: ஒருபோதும் ஆன்மாவைக் கர்த்தாவாகக்கருதுகிலன்; இப்படிப்பட்ட தத்துவவித்தான புருஷன் கர்த்திருத்துவாதி அபிமானத்தினபாவத்தால் அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிச்ரம் என்னும் மூவகையான கர்மத்தின் பயனை ஒருபோதுமடையான். இவ்வளவான கீதாசாஸ்திரத்தின்பொருளை ஸ்ரீ-பகவான் இச்செய்யுளின் முற்பாதியாலருளிச்செய்து பிற்பாதியால் தத்துவஞானத்தின் மகிமைதோன்றத் தத்துவவித்தைத்துதிசெய்தனர்; அதில், "இவ்வுலகத்தையடையக்கொன்றானாயினும்" என்று தத்துவவித்தினிடத்துக் கொலைக்கிரியையின் கர்த்திருத்துவமருளிச்செய்தது லௌகிகதிருஷ்டியினால். "பாவமில்லை" என்றுகர்த்திருத்துவம் நிஷேதஞ்செய்தது சாஸ்திரீயமான பாரமார்த்திகதிருஷ்டியினால்; ஆதலால், 'கொன்றானாயினும்பாவமில்லை' என்னும்வசனங்கள் தம்மில்விரோதமாகா. இக்கீதாசாஸ்திரத்தினிறுதியில், "அறிவதுதான்கொல்லாதழிகொலையானதுருபாது" என்னும் வசனங்களால் ஆன்மாவின்கண் கர்மத்தின்பற்றில்லாததன்மையைப் பிரதிக்ஞைசெய்து, "ஊறுபாடொன்றிலேபிறத்தல்பிறந்துளவாதல்" என்பனமுதலிய ஏதுருபவசனங்களால் அந்தப்பிரதிக்ஞைசெய்தபொருளை உறுதிப்படுத்தி, "நில்லாவுடற்கேகின்றேயுதித்திடமா

கியதூஷசமில்லாதது" என்பனமுதலியவசனங்களால் வித்துவானுக்குச் சர்வகர்மங்களின் அதிகாரநிவிர்த்தியைத் தொகுத்தருளிச்செய்யப்பட்டது; அந்தச்சர்வகர்மங்களின் அதிகாரநிவிர்த்தியையே மத்தியில் அவ்வப்பிரசங்கங்களால் விஸ்தாரமாகப்பிரதிபாதனஞ்செய்யப்பட்டது. இங்கே இவ்வளவே கீதாசாஸ்திரத்தின் பொருளென்பதைக்காட்டுதற்பொருட்டு, 'பாவமில்லையவன் கொன்றபழியுமில்லை' யென்னும்வசனங்களால் சர்வகர்மாதிகாரநிவிர்த்தியை உபசம்மாரஞ் செய்தனர் என்றறிக. (கஎ)

[பூர்வம் அதிஷ்டானாதிகள் ஐந்திற்குமே சர்வகர்மங்களின்ஏதுத்துவமுண்டு எ-ம், ஆன்மாவுக்கு எவ்விதகர்மங்களின்சம்பந்தமுமில்லை எ-ம் அருளிச்செய்து இப்போது பூர்வமருளிச்செய்தபொருளையே அதற்குவிலட்சணரீதியாக ... என்றார்.]

அறிவுமறியப் படும்பொருளு மறிவானொருவன் றானும்
மாய், நெறியில்வினைகள் விதிக்கின்ற விதியினிலைமை நிற்பது
தான், செறியுங்கருமஞ் செய்வானுஞ் செய்தற்குரிய காரணமு
மாய்க், குறியில்வினைகண் முடிவிருப்ப தின்னுஞ்சிலயாங் கூறக்
கேள். (கஅ)

இ-ள். அறிவும் = ஞானமும், — அறியப்படும் பொருளும் = ஞேயமும், — அறிவான் ஒருவன் தானும் ஆய் = பரிக்ஞாதாவுமாய் — நெறியில் = (இம்மூன்று) வழியில் = வினைகள் விதிக்கின்ற = கர்மங்களை விதியாகின்ற — விதியின் நிலைமை நிற்பது = விதியினியல்பானது நிற்கின்றது. — செறியும் கருமம் = (கர்த்தாவுக்குக்கிரியையினால்) பொருந்தும்படியான கர்மமும், — செய்வானும் = (கிரியைகளைச் செய்யா நிற்குங்) கர்த்தாவும், — செய்தற்கு உரிய காரணமும் ஆய் = செய்தற்குரியனவான கரணங்களுமாய் — குறியில் = (இம்மூவகைக்) குறியில் — வினைகள் முடிவு இருப்பது = கர்மங்கள் முடிந்திருக்கின்றன; — இன்னும் சில யாம் கூறக் கேள் = மேலும் (நீ குணன்மகமாக அறியத்தக்கவை) சிலவுள; அவற்றையும் யாங்கூறக்கேட்பாய், — எ-று.

தான், இரண்டிடத்தும் அசைநிலைகள். ஞானம் = இஃதிஷ்டசாதனமென்னும்போதம். ஞேயம் = இஷ்டசாதனரூபமான கர்மம். பரிக்ஞாதா = ஞானத்திற்காச்ரயம். ஞானமுதலியமூன்றுமே கர்மப்பிரவிர்த்திக்கேதுவாமென்பார், "நெறியில்வினைகள்விதிக்கின்றவிதியினிலைமைநிற்பது" என்றார்; இது செய்யுளின் முற்பாதியின்பொ

ருள். இனிப் பிற்பாதியின்பொருள்; "கரணம்" எ-து, ஸ்ரோத்தி
முதலிய புறக்கரணங்களையும், மனம், புத்திமுதலிய உட்கரணங்க
யுமாம்; இந்தக் கரணம், கர்மம், கர்த்தாஎன்றுமூன்றுகாரகங்களுள்
சம்பிரதானம், அபாதானம், அதிகரணம் என்றுமூன்றுகாரகங்க
யும் அடக்கி ஸ்ரீ-பகவான் இங்கே கர்த்தா, கர்மம், கரணம் எனமூ
வகையாகவருளிச்செய்தனர்; இக்காரகங்கள் நான்காமத்தியாயத்தி
௧௮-ம் செய்யுளின் உரையிற்காண்க. சம்பூர்ணகர்மங்களையுந் தம்
னடக்கி இம்மூன்றும் சூசனைசெய்வித்தலால், "குவியில்" என்று
கர்த்தா, கர்மம், கரணம்என மூவகையாகக்குவிந்த அறுவகைக்கார
ங்களே சர்வகிரியைகளுக்கும் ஆசிரயமாம்; கூடஸ்தான்மா எந்தக்கி
யைகளுக்கும் ஆசிரயமில்லையென்க.

இச்செய்யுளின்றாற்பரியம்;—எவை எவை கர்மங்களின்பிரேர
...மோ? எவை எவை கர்மங்களின் ஆசிரயங்களோமோ அவை
முழுவதும் காரகரூபமும், திரிகுணாத்மகமுமாம். ஆன்மதேவ
காரகாதிதனும், குணாதிதனுமாதலால் சர்வகர்மங்களின் சம்பந்தர
தனும் என்பது. (௧௮)

[கிரியாகாரகபலன்கள் முழுவதுங்குணாத்மகமாதலால் சத்துவ
ரஜஸு, தமஸு என்றுங்குணபேதத்தால் மூவிதபேதமாகவருளி
செய்யவேண்டுமென்று இனி ஆரம்பிக்கின்றார்.]

ஆன்றவறிவுங் கருமமுமக் கருமங்களையாக் கிடுவோனும், மூன்ற
ணரும் புத்தியொடு திருதியென்ன வுரைப்பனவுந், தோன்ற
வையுமின்பமுமுன் சொன்னகுணத்தின் றொடர்பாலே, மூன்
வகையா மொரோவொன்றிங் கவற்றின் றிறநான் மொழியக்கேள்

இ-ள். ஆன்ற அறிவும் = மாட்சிமைபொருந்திய அந்தக்கர
விருத்திரூப ஞானமும்,—கருமமும் = எக்ஞாதிரூபகிரியையும்,—அ
கருமங்களை ஆக்கிடுவோனும் = கர்த்தாவும்,—மூன்ற உணரும் புத்
யொடு = அழுந்தவறியாநிற்கும் புத்தியும்,—திருதி என்ன உரைப்ப
னவும் = திருதியென்றுசொல்வனவும்,—தோன்ற விளையும் இன்
மும் = விளங்கவுண்டாகாநிற்குஞ்சுகமும்—முன் சொன்ன குண
தின் தொடர்பாலே = முன்னே ௧௪-ம் அத்தியாயத்திற்சொன்னசத்
துவம், ரஜஸு, தமஸு என்னுமுக்குணங்களின் சம்பந்தத்தாலே—
ஒரோவொன்று = ஒவ்வொன்றும்—மூன்று வகை ஆம் = மூவிதமாம்;—
இங்கு அவற்றின் திறம் = இங்கே அவைகளின் றன்மைகளை—நான்
மொழியக் கேள் = யான் அருளிச்செய்யக்கேட்பாய்,—எ-று.

திருதி = தைரியம். பூர்வம் ௧௪-ம் அத்தியாயத்திலும், ௧௭-ம்
அத்தியாயத்திலும் ஸ்ரீ-பகவானால் சத்துவாதிகுணங்களையும், அக்கு
ணங்களாற்செய்யப்பட்ட சாத்துவிகாதிபேதங்களையுங்கூறிப்போந்த
மையின், மீண்டும் இங்கே அவைகளைக்கூறுவதால் கூறியதுகூறலெ
ன்றுங்குற்றம் பொருந்துமாலோவெனின்? முன்னே ௧௪-ம் அத்தி
யாயத்தில் "பற்றுமாசின்மையாற்பளிங்கொப்பது" என்பதுமுத
லியவசனங்களால் சத்துவாதிகுணங்களில்பந்தத்திற்கேதுத்தன்மை
யின்பிரகாரம் நிரூபணஞ்செய்யப்பட்டது. குணாதீதனுடையஜீவன்
முக்தத்தன்மையை நிரூபணஞ்செய்தற்பொருட்டு, ௧௭-ம் அத்தியா
யத்தில், "சாத்துவிகர்தேவரையேசரண்புகுவர்" என்பதுமுதலிய
வசனங்களால், சத்துவாதிகுணங்களாற்செய்யப்பட்ட மூவிதசுபா
வத்தைநிரூபணஞ்செய்து அதிகாரியானோர் அசுரரூபமான ராஜஸ,
தாமஸசுபாவங்களைப் பரித்தியாகஞ்செய்து சாத்துவிகாதி ஆகாராதி
களைச்சேவித்துத்தெய்வரூபமானசாத்துவிகசுபாவத்தையேசம்பாதி
க்கவேண்டுமென்னும்பொருளையருளிச்செய்யப்பட்டது. இவ்வத்தி
யாயத்தில் சுபாவமாகக் குணாதீதனும், அசங்கனுமுள்ள ஆன்மாவுக்
குக் கிரியாகாரகபலம் என்றுமூன்றோடுங் கிஞ்சின்மாத்திரமுஞ்
சம்பந்தமில்லையென்னும்பொருளைப் போதித்தற்பொருட்டுக் கிரியா
காரகபலன்கட்குத் திரிகுணரூபத்தன்மையேஉண்டு: வேறே யாதொ
ருசொரூபமும் அவைகட்கில்லை; எதனால் இக்கிரியாகாரகாதிகட்கு
ஆன்மாவின் சம்பந்தித்தன்மையுளதாம் என்னும்பொருளை அருளிச்
செய்தனர் ஆதலால் இங்கே கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றம் பொருந் (௧௯)
தாதென்க.

[முன்னர்ப் பிரதிக்ஞைசெய்தவற்றுள், ஞானத்தை மூவிதமாக
வருளிச்செய்யத்தொடங்கி இப்போது சாத்துவிகஞானத்தையருளி
ச்செய்கின்றார்.]

நன்றாய்ஞானத் திரளாகி நானாவிதமாய் விரிந்தெங்கும்
பொன்றுகின்ற பூதங்க டோறும்பொன்றாப் பொருளாகி
யொன்றாய்நிற்ப தொன்றினையப் படியேயுணருமுணர்வதனை
யன்றேயென்றார் சாத்துவிக ஞானமெனவே யமைப்பாரால். ()

இ-ள். நன்றாய் = ஆத்தமாய்,—ஞானத் திரள் ஆகி = ஞான
கனமாய்,—எங்கும் = எவ்விடத்திலும்—நானாவிதம் ஆய் விரிந்து =
அநேகப்பிரகாரமாய் விரிந்து—பொன்று கின்ற = அழிகின்ற—பூதங்

கள் தோறும்=பிரமாதி ஸ்தாவராந்தமான பூதங்களனைத்திலும்-பொன்றுப் பொருள் ஆம்=கூடஸ்தநித்தியமாய்,—ஒன்று ஆய் நி பதொன்றினை=ஏகரசமாயிற்கும் அத்துவிதீயமானப்ரத்தியகா மாவை—அப்படியே=அங்ஙனமே—உணரும் உணர்வதனை=சா சாக்ஷாத்கரிக்கும் ஞானத்தை—அன்று ஆம் என்றார்=சாத்துவிகஞா மென்றென்றுசொல்லார்;—(பின்னையோ,) சாத்துவிக ஞானம் எனபே அமைப்பார்=சாத்துவிகஞானமென்றேவிதிப்பர்பெரியோர்.--எ-

ஆல்-அசைநிலை. இந்த அத்துவிதான்மசாட்சாத்காரத்திற் வேறான தொய்தஞானங்கள் முழுதும் ராஜஸ, தாமஸங்களாதலா சம்சாரத்திற்குக்காரணமாம் என்க. (உ

[இராஜஸஞானத்தின் சொருபமும், தாமஸஞானத்தின் சொ பமும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

ஊனப்படுமிவ் வுடறோறு முள்ளபொருளை யுணராதே
யினப்படக்காண் கின்றறிரா சதமாஞான மறுவன்றி [யோ
ஞானத்திரளாய் நின்றதையோ ருடம்பினிடையு நாட்டிடை
தானத்திடையு மடங்கக்காண் பதுதாமதமா ஞானமே. (உக

இ - ள். ஊனப் படும்=ஒன்றற்கொன்றுவிலட்சணமாகக்காண ப்படும்--இவ்வுடல்தோறும்=இத்தேகங்கடோறும்--உள்ள பொருளை உணராதே=அகண்டைகரசமாயுள்ள ஆன்மாவை அங்ஙனமறி யாமல்—எனப்படக் காண்கின்றது=சுகதுக்காதிரூபவேறுபாட்டால் சரீரங்கடோறும் வேறுவேறாகக் குதார்க்கிக புருஷராலறியப்படும் ஞானமானது—இராசதம் ஆம் ஞானம்=ராஜஸஞானமாம்;—அது அன்றி=அங்ஙனமறிவதுமன்றி—ஞானத் திரள் ஆய் நின்றதை=(சர்வதேகங்களிலும்) ஞானகனமாய், அகண்டைகரசமாயுள்ள ஆன் மாவை—ஓர் உடம்பினிடையும்=ஓர் தேகரூபமானகாரியத்திலும்,—நாட்டிடை ஓர் தானத்திடையும்=ஓரூரில் பிரதிமாதிரூபமான ஓர்கா ரியத்திலும்—அடங்கக் காண்பது=முன்கூறிய இவ்வளவுமாத்திரமே ஆன்மா, இவ்வளவுமாத்திரமே ஈசுரன்: இதைப்பார்க்கிலும் ஓராத்மாவில்லை, இதைப்பார்க்கிலும் ஓர் ஈசுரனில்லை என்றிந்தப்பிரகாரம் அபினிவேசமாகஅறியப்படும்ஞானமானது--தாமதம் ஆம் ஞானம்=தாமஸஞானமாம்.—எ-று.

"அறுவன்றி" எ-து, முற்கூறிய ராஜஸஞானத்திலும் இத்தா மஸஞானத்தில் விலட்சணத்தன்மைஉணர்த்துதற்பொருட்டென்க.

சாவயவமாய்த் தேகபரிமாணமாய் ஆன்மாவையறியாநிற்பவர் திகம் பரர். ஸ்தூலதேகமே ஆன்மாவென்பது சார்வாகருடைய ஞானம். பாஷாணம்,காஷ்டமுதலியரூப பிரதிமைமாத்திரமே ஈசுரன், வேறே ஈசுரனில்லை என்னும்ஞானம் சாஸ்திரசம்ஸ்கார ரகிதரானமூடரு டையஞானம்; இந்தஞானம் யுக்திரகிதமும், அற்பமுமாம். அநித்திய மாயும், பரிச்சின்னமாயுமுள்ளதேகாதிகளில் ஆன்மத்துவாபிமானரூ பமான சார்வாகாதிகளின்ஞானமானது ஆன்மாவும், ஈசுரனும் நித்தி யம், விபு, தேகாதிசங்காதங்களினும் பின்னம் என்னுந்தார்க்கிகரது ஞானத்தினும் அத்தியந்தம்விலட்சணமாம்; அந்தஞானத்தைப் புத்திமானானபுருஷர் தாமதஞானமென்பர் என்றவாறு. (உக)

[அத்துவிதீயான்மவிஷயமானசாத்துவிகஞானமோ முமுட்சுக்களாற்கொள்ளற்பாலது: அநேகான்மவிஷயமான ராஜஸஞானமும், பரிச்சின்னதேகாதிரூப ஆன்மாவை விஷயம்பண்ணுந்தாமஸஞானமும் தள்ளற்பாலனவென்னும்பொருளைப் பூர்வமருளிச்செய்து இப்போது கர்மங்களின்மூவிதத்தன்மையை அருளிச்செய்யத்தொடங்கிச் சாத்துவிககர்மத்தின்சொருபத்தை வர்ணிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

விதலிற் பற்றுமேலோர் வினைப்பயன் வேண்டல் வேண்டாக்
காய்தலொன் றின்றிச்செய்யுங் கருமஞ்சாத் துவிககன்ம
மாய்வரும்பலத்தினோடு மகங்கார மத்தினோடு
மெய்தருங் கருமமெல்லா மிராசத கருமமாமே. (உஉ)

இ - ள். பற்று=(எனக்குச்சமானம் வேறொருவருமில்லையென்னும்) அகங்காரமும்,—மேல் ஓர் வினைப் பயன்—இனி (அநுபவிப்பேமென்று) கருதாநிற்குங் கர்மபலத்தினிச்சையும்,—வேண்டல்—(புத்திராதிகளிடத்துப்)பிரீதிரூபமான இராகமும்,--வேண்டாக் காய் தல்=(சத்துருக்களிடத்து)வெறுப்புரூபமான துவேஷமும்—ஒன்று இன்றி=(ஆகிய இவற்றுள்,) ஒன்றுமில்லாமல்—செய்யும்=(நிஷ் காமபுருஷனால்) ஆரம்பிக்கப்படும்—வீதல் இல் கருமம்=(எக்ஞம், தானம், ஓமமுதலிய) கேடில்லாதநித்தியகருமம் (யாது அது)—சாத் துவிக கன்மம்=சாத்துவிககர்மம் (என்று சொல்லப்படும்.)—[இனி ராஜஸகர்மத்தின்சொருபம் வர்ணிக்கின்றார்.] ஆய் வரும் பலத்தினோ டும்=இனிஉளதாய்வருஞ் (சுவர்க்காதி) பலன்களினிச்சையோடும்,-- அகங்காரத்தினோடும்=(பூர்வஞ்சொன்ன கர்வரூபமான) அகங்காரத்

தோடும்—செய்தரும் கருமம் எல்லாம்=(ஸகாமபுருஷனால்வெகுகிலேசத்தோடுகூடி)ஆரம்பிக்கப்படுங்காமியகர்மங்களனைத்தும்—இராசத கருமம் ஆம்=ராஜஸகர்மமென்றுசொல்லப்படும்.—எ-று.

ஏகாரம்-ஈற்றசை. (உச)

[இனித் தாமஸகர்மத்தின்சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

குலைபெறும் பற்றுமேலோர் கூறிய நீதியோடுங்
கலைதெரிந் துணர்ந்துமெய்ம்மை கடைப்பிடி யாமையார்க்கு
மலைவுறுங் கேடுநாசம் வலியிவை யவிவேகத்தாற்
றலைதவச் செய்வதெல்லாந் தாமத கருமமாமே. (உரு)

இ-ள். குலை பெறும் பற்று=தான் நடுங்கும்படி பின் அடையாநிற்கும் அசுபரூபமான பயனும்,—யார்க்கும்=பிராணிகள் யாவர்க்கும்—அலைவு உறும் கேடு=வருத்தும்படி பொருந்துகின்ற பீடையும்,—நாசம்=(தனமுதலியவற்றின்)நாசமும்,—வலி=(தனது)சாமர்த்தியமும்,—இவை=(ஆகிய) இவற்றை—மேலோர் கூறிய நீதியோடும்=பெரியோர் சொல்லிய நியாயத்தோடும்—கலை தெரிந்து உணர்ந்து=நூல்களை நாடியாராய்ந்து—மெய்ம்மை கடைப்பிடியாமை=உள்ளபடியறியாமல்—அவிவேகத்தால்=மோகத்தினால்—தலை தவ செய்வது எல்லாம்=பெருமைகுன்றும்படி ஆரம்பிக்கப்படுகின்றகர்மங்களனைத்தும்—தாமத கருமம் ஆம்=தாமஸகர்மமென்றுசொல்லப்படும்.—எ-று.

ஏ-ஈற்றசை. இதற்குத் தரியோதனனே இலக்ஷியமாம். (உரு)

[சாத்துவிககர்த்தாவின்சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

பற்றுமாங் காரந்தானும் பழுதறத் துறந்தியாவும்
முற்றுறு முயற்சியோடு நிலைமையி னோடுமொன்றி
யெற்றுமோ ரிழவுபேற்றிற் றுன்பமீ தின்பமென்று
சற்றுமோர் சலிப்பிலாத தலைவன்சாத் துவிகனென்பான். (உசு)

இ-ள். பற்றும்=கர்மபலத்தினிச்சையையும்,—ஆங்காரந்தானும்=கர்வவசனத்தையும்—பழுது அறத் துறந்து=குற்றமறப்பரித்தியாகஞ்செய்து—யாவும் உற்று எழும்=சர்வகர்மங்களிலும் பொருந்தி எழுகின்ற—முயற்சியோடும்=உற்சாகத்தோடும்,—நிலைமையினோடும்=தைரியத்தோடும்—ஒன்றி=பொருந்தி—எற்றும்=என்றும்—ஓர் இழவு பேற்றில்=(தான்செய்யாநிற்குங்கர்மபலன்களின்)

நஷ்ட லாபங்களில்—ஈது துன்பம் (ஈது) இன்பம் என்று=இது துன்பமென்றும், இஃதின்பமென்றுங்(கருதி)—ஓர் சற்றும்=ஒருசிறிதும்—சலிப்பிலாத தலைவன்=விகாரமடையாத கர்த்தா யாவன், அவன்—சாத்துவிகன் என்பான்=சாத்துவிகனென்று சொல்லப்படுவான்.—எ-று.

இங்கே, "சலிப்பிலாத" எ-து, துன்ப, இன்பங்கள் காரணமாக முறையேவரும் முகத்தின் மலினத்தன்மையும், முகத்தின் விகாசத்தன்மையும் இல்லாத நிர்விகாரத்தன்மையை. (உசு)

[இனி ராஜஸகர்த்தாவின்சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

வினைப்பயன்றனை வேண்டலு வேட்கையு
மெனைத்திடாமையுந் தூய்மை யிலாமையு
நினைப்பின்வாட்டமு நீடு மகிழ்தலு
மினைத்தின்வாழ்வ ரிராசத மாந்தரே. (உஎ)

இ-ள். வினைப்பயன்றனை வேண்டலும்=கர்மபலன்களை இச்சித்தலும்,—வேட்கையும்=(புத்திராதிகளிடத்தில்) சினேகமும்,—எனைத்து இடாமையும்=எவ்வளவாவது (ஒருவர்க்கும் ஒன்றைக்) கொடாத லுப்தத்தன்மையும்,—தூய்மை இலாமையும்=சௌசமில்லாமையும்,—நினைப்பின் வாட்டமும் நீடு மகிழ்தலும்=மனத்தினிடத்தே (நஷ்ட, லாபங்களில் முறையே) வாடுதலும், மிகச் சந்தோஷித்தலும் (ஆகிய)—இனைத்தின் வாழ்வர்=இவ்விததன்மைகளோடுகூடி வாழாநிற்பவர் (யாவர் அவர்)—இராசத மாந்தர்=ராஜஸகர்த்தாவென்றுசொல்லப்படுவர்.—எ-று. (உஎ)

[இனித் தாமஸகர்த்தாவின்சொரூபம்வர்ணிக்கின்றார்.]

மன மொருக்கலும் வான்கலை நூல்களைத்
தனமெனக் கொடு கற்கலுந் தக்கவ
ரினம கிழ்த்தலு மின்றி முடிப்பதோர்
வினை முடித்திடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார். (உஅ)

இ-ள். மனம் ஒருக்கலும்=மனத்தை (ச் செய்யத்தக்க கர்மங்களிற் சாவதானமாகும்படி) அடக்குதலும்,—வான் கலை நூல்களை=பெருமைபொருந்திய ஞானசாஸ்திரங்களை—தனம் எனக் கொடு கற்கலும்=(இதுவே நமக்குப் பெருஞ்)செல்வமென்று மனத்துட்கொ

ண்டு கற்குதலும்,—தக்கவர் இனம் மகிழ்த்தலும்=பெரியோர் குழாஞ்சந்தோஷிக்கும்படியானவணக்கமும்—இன்றி=(ஆகியஇவைமுதலியகுணங்களில் ஒன்றும்) இல்லாமல்—ஓர் தினம் முடிப்பது=ஓர் தினத்தில் முடிக்கத்தக்க காரியத்தை—முடித்திடார்=(ஓர் மாசத்திலுங்கூட) முடிக்கமாட்டாதவர் (யாவர் அவர்)—தாமதம் சேர்ந்துளார்=தாமஸகர்த்தாவென்றுசொல்லப்படுவர்.—எ-று.

மகிழ்த்தல்=பிறவினைத்தொழிற்பெயர். (உசு)

[சாத்துவிகபுத்தியின்சொரூபமருளிச்செய்கின்றார்.]

ஈன மற்ற துறவற மில்லற
ஞானம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வஞ்சுவ வஞ்சத் தகாவெனத்
தா னறிந்தது சத்துவ புத்தியே. (உஎ)

இ-ள். ஈனம் அற்ற=இழிவற்ற—துறவறம் இல்லறம்=(இப்படிப்பட்டது) துறவறம், (இப்படிப்பட்டது) இல்லறம்,—ஞானம் பற்று=(இப்படிப்பட்டது) மோட்சம், (இப்படிப்பட்டது) பந்தம்,—நல் வினை தீ வினை=இதுகாரியம், இஃதகாரியம்,—ஆன அஞ்சுவ அஞ்சத்தகா என=இவை அஞ்சத்தக்கவை, இவை அஞ்சத்தகாதவை என்று—அறிந்தது=(இவைகளை உள்ளபடியே) அறியாநின்ற புத்தி யாது அது—சத்துவ புத்தி=சாத்துவிகபுத்தியென்றுசொல்லப்படும்.—எ-று. தான், ஏ-அசைநிலைகள்.

மோட்சத்தை ஆகுபெயரால், "ஞானம்" என்றார். "துறவறம்"=மோட்சஹேதுவான நிவிர்த்திமார்க்கம். "இல்லறம்"=பந்தஹேதுவான பிரவிர்த்திமார்க்கம். மோட்சம்=அஞ்ஞானம், அதன்காரியம் இவைகளின் அபாவம். பந்தம்=கருத்திருத்துவாதி அபிமானம். காரியம் அகாரியம்=தேசகாலங்களையபேட்சித்த கர்த்தவ்வியம், அகர்த்தவ்வியம். அஞ்சத்தக்கவை=கர்ப்பவாசமுதலியதுக்கங்கள். அஞ்சத்தகாதவை=அவைகளின் அபாவமென்க. புத்தியாகிய கரணத்திற்கர்த்திருத்துவஞ்சொன்னது உபசாரம். இந்தரீதி இனி வருவனவற்றிலுங்காண்க. (உஎ)

[ராஜஸபுத்தியின்சொரூபம் வர்ணிக்கின்றார்.]

தருமம் பாவந் தனக்குச் செயத்தருங்
கருமஞ் செய்யத் தகாத கருமங்க
ளருமை யாலறி யாத வறிவதே
யிருமை யாய விராசத புத்தியே. (உஅ)

இ-ள். தருமம் பாவம்=தர்மாதர்மங்களையும்,—தனக்குச் செயத்தரும் கருமம்=தனக்குச் செய்யத்தக்கனவாகுங்காரியங்களையும்,—செய்யத் தகாத கருமங்கள்=செய்யத்தகாதனவாகுங்காரியங்களையும்—அருமையால்=அருமையாக—அறியாத=(உள்ளபடி) அறியாத—அறிவு அது=அறிவானது(யாது) அது—இருமை ஆய=சந்தேகரூபமான—இராசத புத்தி=ராஜஸபுத்தியென்றுசொல்லப்படும்.—எ-று. (உஅ)

[தாமஸபுத்தியின்சொரூபம்வர்ணிக்கின்றார்.]

பாவமாகத் தருமத்தைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென் றடாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிந்தனை தீங்கிலே
போவ தாவதுந் தாமத புத்தியே. (உகூ)

இ-ள். பாவம் ஆகத் தருமத்தைப் பார்த்தலும்=அதர்மமாகத் தர்மத்தைப்பாவித்தலும்,—அடாதது=செய்யத்தகாதனவான காரியங்களை—ஆவது ஆம் என்றுநோக்கலும்--செய்யத்தகுங்காரியமாமென்றுபாவித்தலும்,—தீமை செய்கின்ற=துன்பத்தைப்பயவாநின்ற--சிந்தனை=சிந்தனையானது—தீங்கிலே=மற்றத் தீங்கானசர்வவிஷயங்களிலும்=போவது ஆவதும்=செல்லுதலுமுடையது(யாது அது) தாமத புத்தியே=தாமஸபுத்தியென்றுசொல்லப்படும்.—எ-று.

ஏகாரங்கள்-அசைநிலைகள். தமசினான்மூடப்பட்டமையின், தர்மமுதலியசர்வபதார்த்தங்களையும் உள்ளபடி அறியாமல் விபரீதமாக அறியும்புத்தியே தாமஸபுத்தி என்க. (உகூ)

[புத்தியின்மூவகைத்தன்மையை மூன்றுசெய்யுட்களாலருளிச்செய்து இனித்திருதியின்மூவகைத்தன்மையைஅருளிச்செய்யத்தொடங்கி, இதிற்சாத்துவிக திருதியின்சொரூபமருளிச்செய்கின்றார்.]

மனஞ்செ யுந்தொழின் மன்னுயி ரின்றொழி
வினஞ்செ யிந்தியஞ் செய்தொழி லென்றிவை
கனஞ்செய் தேறிலுங் கண்டு பொறுத்தலுஞ்
சினஞ்செ யாமையுஞ் சாத்துவிக திருதியே. (ஙം)

இ-ள். மனம் செயும் தொழில் = மனத்தினாற்செய்யுங்கிரியைகள், — மன் உயிரின் தொழில் = நிலைபேறுடையபிராணவர்க்கங்களினாற்செய்யுங்கிரியைகள், — இனம் செய் இந்தியம் செய் தொழில் = கூட்டமாகியஇந்திரியங்களினாற்செய்யுங்கிரியைகள் — என்று இவை = என்று சொல்லுகின்ற இச்சேஷ்டைகள் — கனம் செய்து எதிலும் = பாரமாய் அதிகரித்தாலும் — கண்டு பொறுத்தலும் = (அவ்வக்கரணங்களின்நிஷ்டமாகக்) கண்டு (சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்மையால் அவற்றைத்) தரித்தலும், — சினம் செயாமையும் = துவேஷியாமையும் — சாத்திக திருதி = சாத்துவிகதைரியமென்றுசொல்லப்படும். — எ-று.

[இனி ராஜஸதிருதி, தாமஸதிருதிகளின் சொரூபங்களை வர்ணிக்கின்றார்.]

பண்ணிக் காமந் தரும்பயன் கைக்கொள்வா
னெண்ணித் தாங்குந் திருதி யிராசதங்
கண்ணிற் சோகங் களிப்புறக் கம்பய
நண்ணித் தாங்கும் பொறைதம நாளுமே. (௩௧)

இ-ள். காமம் தரும் பயன் = ஆசையினாற்றரப்பட்டசுவர்க்கமுதலிய பலன்களை — கைக் கொள்வான் = அடையும்பொருட்டு — பண்ணி = (அவைகட்கேதுவான தர்மங்களைச்) செய்து — எண்ணித் தாங்கும் திருதி = (தர்மம், காமம், அர்த்தம் இம்மூன்றுமே தமக்காவசியகமாகச்சம்பாதிக்கத்தக்கனவென்று) எண்ணி (அவைகளைத்) தரியாநிற்குந்திருதியானது — இராசதம் = ராஜஸதைரியமென்று சொல்லப்படும். — கண்ணில் = புத்தியில் — சோகம் களிப்பு உறக்கம் பயம் (இவைகளை) — நாளும் நண்ணி = எப்பொழுதும் விடாமற்பொருந்தி — தாங்கும் பொறை = தரியாநிற்குந்தைரியமானது — தமம் = தாமஸதைரியமாம். — எ-று.

தர்மம் = எக்ஞாதிகர்மங்களாலுளதாகும்புண்ணியரூபமான அபூர்வம். காமம் = விஷயஜந்நியசுகம். அர்த்தம் = தனமுதலியபதார்த்தங்கள். "சோகம்" = இஷ்டவஸ்துக்களின்வியோகத்தாலுளதாகுஞ்சந்தாபம். "களிப்பு" = அநுபவித்தற்பொருட்டுளதாகுஞ்சாஸ்திரநிஷித்தவிஷயங்களினபிமுகமென்னுமதம். "உறக்கம்" = நித்திரை. "பயம்" = பிரதிகூலவஸ்துக்களின்றரிசனத்தாலுளதாகும் அச்சம். ()

[பூர்வம் குணபேதத்தாற்கிரியாகாரகங்களை மூவிதமாகவருளிச்செய்து இனி அக்கிரியாகாரகங்களால் உளவாகாநிற்குஞ் சுகரூபமாயபலத்தின் மூவிதத்தன்மையை ஸ்ரீ-பகவான் இதுமுதன்மூன்று செய்யுட்களால் அருளிச்செய்யத்தொடங்கி இதில் சாத்துவிகசுகத்தையருளிச்செய்கின்றார்.]

துன்ப மாய்விடம் போன்று தொடக்கத்தி
லின்ப மாகி விளைவிட மியாவர்க்கு
மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
மென்ப சாத்துவிகச் சுகமின்பமே. (௩௨)

இ-ள். அன்ப = அன்பனான அருச்சுனா — யாவர்க்கும் = (அதிகாரிகள்) யாவருக்கும் — தொடக்கத்தில் = (ஞான, வைராக்கிய, தியான, சமாதிகளின்) ஆரம்பகாலத்தில் (அத்தியந்தம் ஆயாசசாத்தியமாவதால்) — விடம் போன்று துன்பம் ஆய் = பிரசித்தமான விஷத்தைப்போற் றுக்காத்மகமாய் — விளைவு இடம் = (ஞான, வைராக்கியாதிகள்) பரிபாகமாகுமிடத்து — இன்பம் ஆகி = சுகமாய் — ஆர் அமுதே எனலாவது = அரியவமுதமேயென்றுசொல்லத்தக்கது (யாது அது) — சாத்துவிகம் தரும் இன்பம் ஆம் என்ப = சாத்துவிகசுகமாமென்று கூறுவர் யோகிகள்.

ஆத்மவிஷயமானபுத்தியின்பிரசாதத்தாலுளதாவதென்பது செய்யுளில் எஞ்சிநின்றது. புத்தியின் பிரசாதமாவது, ராஜஸ தாமஸங்களினின்றுநீங்கிப் புத்தியானது நிர்மலமாயிருக்கல்; இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், சமாதியின்கண்ணுளதாகுஞ்சுகம் யாது அது சாத்துவிகசுகமாமெனக. (௩௨)

[இனி ராஜஸசுகத்தின்சொரூபம்வர்ணிக்கின்றார்.]

பொருத்த மாய்ப்புல னோடு பொறியிலே
யருத்த மாயெழுந் தாரமு தென்னலாய்
விருத்த மாய்முடி வில்விட மாகியே
யிருத்த லாகு மிராசத வின்பமே. (௩௩)

இ-ள். புலனோடு பொறியிலே பொருத்தம் ஆய் = இந்திரியங்களுடனே விஷயங்களிற்சம்பந்தமாய் — அருத்தம் ஆய் எழுந்து = அநுகூலமாகவெழுந்து — ஆர் அமுது என்னல் ஆய் = (பிரதமக்ஷணத்தில்) அரியவமுதமென்றுசொல்லலாவதாய், — முடிவில் = (போகத்தின்) அந்தத்தில் — விருத்தம் ஆய் = வெறுப்பாய் — விடம் ஆகியே இருத்தல் = விஷம்போற்பிரதிகூலமாகியே இருக்குஞ்சுகம் (யாது அது) — இராசத இன்பம் ஆகும் = ராஜஸசுகமாம். — எ-று.

மனமுதலிய இந்திரியநிக்கிரகரூபமானகிலேசமின்மையின், "அருத்தமாயெழுந்தாரமுதென்னவாய்" எ-ம், இகலோக, பரலோகதுக்கத்துக்கேதுவாயிருத்தலால், "விருத்தமாய்முடிவில்விடமாகியேயிருத்தல்" என்றுங்கூறினார்; இது வனிதாதிவிஷயங்களாலுளதாகுஞ்சுகமெனக. (௩௮)

[இனித் தாமஸசுகத்தின்சொரூபம்வர்ணிக்கின்றார்.]

தொடருறக்கமயக்கொடு சோம்பினாற்
படவுதித்ததாய்ப் பண்ணும் பொழுதினுங்
கடன் விளைந்து முடிந்தகாலத்தினு
மிடர் விளைப்பது தாமத வின்பமே. (௩௯)

இ-ள். தொடர்=(முன்னைவினைவசத்தாற்) றொடராநின்ற—உறக்கம் மயக்கொடு சோம்பினால்=நித்திரை, பிரமாதம், ஆலசியமென்னும்இவைகளால்—பட உதித்ததாய்=பொருந்தத்தோன்றினதாய்—பண்ணும் பொழுதினும்=ஆரம்பகாலத்திலும்,—விளைந்து முடிந்த காலத்தினும்=விளைவாய் முடிந்தகாலத்திலும்—கடன்=தனக்குக்கடனாக—இடர் விளைப்பது=மோகத்தைச்செய்யாநிற்குஞ்சுகமாவது (யாது அது)—தாமத இன்பம்=தாமஸசுகமாம்,—எ-று. ஏ-அசை.

பிரமாதம்=சித்தத்தின் அசாவதானம். இங்கே, "இடர்" எ-து மோகத்தை. நித்திராமுதலியவை கூணிகமாதலின், "விளைந்து முடிந்தகாலத்தினும்" என்றார். (௩௯)

[இப்போது திரிகுணபேதங்களாற்பூர்வாத்தியாயங்களில் ஓரிடத்தும் அருளிச்செய்யாதபதார்த்தங்களையுஞ்சங்கிரகஞ்செய்பவராய்ப் பூர்வஞ்சொன்னபிரகரணார்த்தங்களைச்செய்யுளின்ஓர்பாதத்தால் உபசம்மரித்துக் கிரியாகாரகபலரூபமானபிரபஞ்சமுழுவதுந்திரிகுணமகமாயின், பிராணிகட்கு முக்தி எங்ஙனுளதாமென்றவருஞ்சங்கையானது நீங்குதற்பொருட்டுத் தத்தம் அதிகாரத்துக்குத்தக்கபடி கர்மாநுஷ்டானவாயிலாகப் பகவதாராதனத்தாலுளதாகும் அவரது கிருபையினால் அடையப்படுந் தத்துவஞானத்தினாலேயே முக்தியுளதாமென்னுங் கீதார்த்தசாரத்தைச் சங்கிரகித்துத்தரிசிப்பிப்பவராய் இதுதொடங்கி அத்தியாயமுடிவுபரியந்தம் வேறொருபிரகாரம் ஆரம்பிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

இந்தவியற் கையினுமிக் குணங்களைவிட் டவரில்லை
யந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வணிகர்க்குஞ் சூத்திரர்க்குந்

தந்தமியற் கையவாய குணமூன்றின் றன்மையினில்
வந்தவினைத் திறமவற்றை யுரைப்பன்கேள் முடிமன்னா. (௪௦)

இ-ள். இந்த இயற்கையின் ஆம்=முன்னே ௧௪-ம் அத்தியாயத்திற்சொன்ன (சுபாவமென்னும்)பிரகிருதியினாலுண்டாகாநிற்கும்—இக்குணங்களை விட்டவர் இல்லை=இந்தச் சத்துவம், ரஜஸ், தமஸென்னும் மூன்றுகுணங்களையும் விட்டவர்கள் (இந்தப் பிருதிவியிலாவது, சுவர்க்கத்திலாவது ஒருவரும்) இல்லை.—அந்தணர்க்கும்=பிராமணருக்கும், — அரசர்க்கும்=க்ஷத்திரியருக்கும், — வணிகர்க்கும்=வைசியருக்கும்,— சூத்திரர்க்கும்=சூத்திரருக்கும்—தம் தம் இயற்கைய ஆய=தத்தம்சுபாவங்களாலுண்டாகிய—குணம் மூன்றின் தன்மையினில்=சத்துவமுதலியமுக்குணங்களின்றன்மையினால்—வந்த வினைத் திறம் அவற்றை=உளவாகாநிற்குங்கர்மங்களின்கூறுபாடுகளை—முடி மன்னா=கிரீடத்தையுடையஅருச்சுனா—உரைப்பன் கேள்=இனி அருளிச்செய்வேன்கேட்பாய்.—எ-று.

"இந்தவியற்கையினும்" என்று சத்துவாதிகுணங்கட்குற்பத்திகூறினது குணங்களின் சாமியாவஸ்தாரூபமான பிரகிருதியினின்று சத்துவாதிகுணங்களின் வைஷம்மியாவஸ்தையை; இது முன்னே, ௧௪-ம் அத்தியாயத்தில், ௫-வது செய்யுளின் விசேஷவுரையில் விரித்து உரைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது; ஆண்டுக்காண்க. "இக்குணங்களைவிட்டவரில்லை" என்று உயர்திணையாற்கூறியிருப்பினும், "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே." என்பதால், பிராணி, அப்பிராணிரூபங்களான சர்வபதார்த்தங்களையுங்கூறினதென்றறிக. "இயற்கை" என்றுகூறினது, மாயாரூபமானபிரகிருதியை; அல்லது, ஜன்மாந்தரங்களின் தர்மாதர்மசமஸ்காரங்களையெனினுமமையும். அற்பஞ்சத்துவகுணங்கலந்த சத்துவகுணப்பிரதானர் பிராமணர். அற்பந்தமோகுணங்கலந்தரஜோரஜோகுணப்பிரதானர்க்ஷத்திரியர். அற்பம் ரஜோகுணத்தோடு தமோகுணப்குணப்பிரதானர் வைசியர். அற்பம் ரஜோகுணத்தோடு தமோகுணப்பிரதானர் சூத்திரர் ஆம். ஜன்மாந்தரஸம்ஸ்காரவசத்தாலுளவாகும் இவ்வாறான குணவேறுபாட்டால் நான்குவருணத்தினர்க்குங்கர்மவேறுபாடுளவாதலால், "தந்தமியற் கையவாய குணமூன்றின் றன்மையினில், வந்தவினைத் திறம்" என்றார். (௪௦)

[பிராமணாதிகளின் சுபாவிககர்மங்களை, ௩-செய்யுட்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

கறைசெயைம் புலன்களைக் கரணநான்குடன்
அறைதுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞானமு
மறையவர் தொழிலென வகுக்கப் பட்டதே. (௬௬)

இ-ள். கரணம் நான்குடன் = அந்தக்கரணங்கள் நான்கினுடனே—கறை செய் ஐம்புலன்களை = குற்றத்தை விளைப்பவைகளான சுரோத்திரமுதலிய பாகியேந்திரியங்களைந்தையும்—துறை துறை அடக்கலும் = அவைகளின் கோளங்களில் நிக்கிரகஞ்செய்யுஞ் சமதமங்களும்,—தவமும் = (பூர்வம் ௧௭-ம் அத்தியாயத்திற் கூறிப்போந்தசாரீரம், மானசம், வாசிகம் என்னுமூவித) தவங்களும்—தூய்மையும் = (மண், ஜலங்களாற்) சரீரசுத்தியும், (மைத்திரியாதிகுணங்களால்) அந்தக்கரண சுத்தியும்,—பொறையொடு = (பிறர்செய்யும் அவமானத்தாற்) குரோதாதிவிகாரங்களையடையாததன்மையும்,—கல்வியும் = சாஸ்திரஞானமும்,—பொருந்தும் ஞானமும் = (அநுபவபரியந்தம்) பொருந்தாநிற்கும்விஞ்ஞானமும், (ஆர்ஜவமும், ஆஸ்திக்கியமுங்கூட்டி ஆக இவ்வொன்பதும்)—மறையவர் தொழில் என = பிராமணரது சுபாவஜந்நியகர்மங்களென்று = வகுக்கப்பட்டதே—சாஸ்திரங்களில் வகுத்துச்சொல்லப்படுகின்றன.—எ-று.

ஆர்ஜவம் = குடிலத்தன்மையில்லாமை. ஆஸ்திக்கியம் = பரலோகம் உண்டென்னும் நிச்சயம். (௬௬)

[க்ஷத்திரியரது சுபாவீககர்மங்களையருளிச்செய்கின்றார்.]

தலைமையுங் கொடையொடு தறுகணாண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சினீட்டமுங்
கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொடாமையுஞ்
சிலைமலி தோளினா யரசர் செய்கையே. (௬௭)

இ-ள். தலைமையும் = ஈசுரபாவமும்,—கொடையொடு தறுகண் ஆண்மையும் = தானமும், ஒன்றிற்கும் அஞ்சாத சாமர்த்தியமும்,—நிலைமையும் = தைரியமும்,—கீழ்ப்படா நெஞ்சின் நீட்டமும் = ஒருவர்க்கடங்காதமனத்தினுயர்ச்சியும்,—கொலை பயில் போர்களில் = கொல்லுதலைப்பொருந்தியயுத்தங்களில்—புறம் கொடாமையும் = தோற்றோடாமையும் (ஆகியஇவை)—சிலை மலி தோளினாய் = மலைபோற்பருத்தபுயத்தினையுடைய அருச்சுனா—அரசர் செய்கை = க்ஷத்திரியரின்விகிதகர்மங்களாம்.—எ-று.

ஈசுரபாவம் = பிரஜைகளைப் பாலனஞ்செய்தற்பொருட்டுத் தனது சேவகர்முதலியோரின் சமீபத்திற் றனது பிரபுசக்தியைப் புலப்படுத்தல்; அல்லது, சாஸ்திரநிஷித்தமார்க்கத்திற்பிரவிர்த்தியாநிற்குந் துஷ்டப்பிராணிகளை நியமனஞ்செய்யாநிற்குஞ்சக்தி. தானம் = சுவர்ணம், பசு, அந்நம், பூமிமுதலியதனங்களைப் பிராமணர்முதலியோருக்குக்கொடுத்தல். அஞ்சாதசாமர்த்தியம் = அத்தியந்தம் பலமுடைய புருஷனையும் அடிப்பதிற்பிரவர்த்திரூபமானவிக்கிரமம். தைரியம் = பெரிய விபத்தானது வந்தடையினுந் தேகேந்திரியாதிரூபசங்காதங்கள் வியாகுலமடையாததன்மை. ஒருவர்க்கடங்காதமனத்தினுயர்ச்சி = அந்நியசத்துருக்களினால் அவமானமடையாதசாமர்த்தியம். ()

[வைசிய, சூத்திரரின்சுபாவீககர்மங்களையருளிச்செய்கின்றார்.]

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச் செய்கையே வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே ளாளர்க் கென்பவே. (௬௮)

இ-ள். உழு தொழில் = பூமியையுழுதுபயிர்செய்தலும்,—பசுக்களை ஓம்பல் = கோக்களை இரட்சித்தலும்,—வாணிகம் வழுவு அறச் செய்கையே = (கிரய, விக்கிரயரூப) வியாபாரம் வழுவாமற்செய்தலுமே—வணிகர் வாழ்க்கை ஆம் = வைசியரது சுபாவஜந்நியகர்மங்களாம்.—பழுது அற = குற்றமற—இவர்களைப் பாதுகாத்தலே = (பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் என்னும்) இம்மூவருணத்தினரைச் சுச்ருஷையினாற் பாதுகாத்தலே—வேளாளர்க்கு = சூத்திரர்க்கு—விழுமிய தொழில்கள் என்ப = (சுபாவஜந்நியமான) சிறந்தகர்மங்களாமென்றுகூறுவர் பெரியோர்.—எ-று.

"வழுவற" எ-து, கொள்வது அதிகம், கொடுப்பது குறைவுமாகாமல் ஒப்பநாடிச்செய்தலை. (௬௮)

[இவ்வாறானபிராமணாதிவர்ணங்களின் சர்வகர்மங்கட்கும் ஞானத்திற்கேதுத்தன்மையைஸ்ரீ-பகவானிப்போதருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

நிரா வகைதஞ் செயலே செயவே
காரா யணனா முதனா யகனுக்

காரா தனையா மநரு லவனே
வாரா வழியாம் வரமே தருமால். (ருகூ

இ - ள். திரா வகை=(சுருதி; ஸ்மிருதிருபமான சாஸ்திரங்களில் வருணங்களைக்குறித்து விதானஞ்செய்திருப்பதால்) விடாதப்…க்கு—தம் செயலே செயவே=தமது வருணத்திற்குரிய முன்சொன்னகர்மங்களையே அநுஷ்டிக்க (அதுவே)—நாராயணன் ஆம் முதநாயகனுக்கு—நாராயணனென்னுங் காரணப்பிரமத்திற்கு—ஆரா…னை ஆம்=பூஜனையாம்;--அதனால்=அந்தப்பூஜனையினால்--அவனே=அந்தநாராயணனே—வாரா வழி ஆம் வரமே தரும்=(தமது கர்ம…களில் நிஷ்டையுடைய புருஷர்க்குப்) பிறவாநெறியாகிய வரந்த…வன்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலே.

"செயலே" என்றதின்ஏகாரம் ஈற்றசை. "வரம்" எ-து, பி…மான்மஐக்கியஞானநிஷ்டைக்கு யோக்கியதைருபமான அந்தக்கரண சுத்தியை. (ருகூ

[தத்தம் வருணச்சிரமதர்மமே மூடர்க்குப்பரமேசுரப்பிரசாத…திற்கேதுவாவதால் அதிகாரிகளாகிய மநுடர் சுதர்மாநுஷ்டானமே… செய்யவேண்டுமென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளி…செய்கின்றார்.]

அல்லா வினைதா னழகாய் வரினுஞ்
செல்லார் பெரியோ ரவைசெய் வதனிற்
றொல்லார் குலமே தொடருந் தொழிலே
பொல்லா வெனினுஞ் செயலே பொருளே. (சு0

இ - ள். அல்லா வினை தான்=(தமக்குரியனவல்லாதபரதர்மங்களானவை—அழகு ஆய் வரினும்=எவ்விததோஷங்களுமில்லாதனவாய் அநுஷ்டிக்கவருமாயினும்,—செல்லார் பெரியோர்=(பயத்துக்கேதுவாதலால், அந்தப்பரதர்மங்களிற்) செல்லார் பெரியோர்கள்;—அவை செய்வதனில்=அந்தப் பரதர்மங்களையநுஷ்டிப்பதைப்பார்க்கிலும்—தொல் ஆர் குலமே=தொன்றுதொட்டநுஷ்டித்துவரும் (க்ஷத்திரிய) குலத்திற்கே—தொடரும் தொழில்=உரிமையாகிய யுத்த முதலியகர்மங்கள்—பொல்லா எனினும்=(பந்துஜனங்களின்) இம்சையோடுகூடினவென்றுசொல்லினும்,--செயல் பொருளே=(வேதவிகிதமாதலால் அவைகளை) அநுஷ்டியாநிற்பது (அதர்மமன்று) தர்மமே.—எ-று.

பரதர்மம்=பிட்சாடனாதி யதிதர்மம். (ஏ0)

[சாமான்யதோஷங்களோடுகூடியே சர்வகர்மங்களுமுள்ளனவாதலால், ஆன்மஞானமில்லாமல்வருணாச்சிரமாபிமானமுடையபுருஷர் சுபாவஜந்நியவிகிதகர்மங்களை ஓர்போதும் பரித்தியாகஞ்செய்யலாகாதென்னும்பொருளை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

கனையெரி புகையோ டன்றிக் காணமுன் படாமைபோல
வினைகளுங் குற்றந்தன்னை விட்டிரா வாதலாலே
யனையவென் றிகழ்தலாகா தடுத்தகா ரியங்கடம்மை
நினைவருந் தருமமென்று செய்கையே நீதியெல்லாம். (சக)

இ - ள். கனை எரி=ஒலிக்கின்ற அக்கினியானது—புகையோடு அன்றி=புகையோடல்லாமல்—முன் காணப்படாமை போல=எதிரே காணப்படாததுபோல—வினைகளும்=சர்வதர்மங்களும்—குற்றந்தன்னை விட்டு இரா=தோஷங்களைவிட்டிராமற் றோஷங்களோடுகூடியேயுள்ளன;—ஆதலால்=அக்காரணத்தால்,—அனைய என்று இகழ்தல் ஆகாது=அப்படித்தோஷமுடையனவென்றுகருதி அசுத்தாந்தக்கரணமுடைய அஞ்ஞானிபரித்தியாகஞ்செய்தல்கூடாதாம்;--(பின்னையோ,) அடுத்த காரியங்கள் தம்மை=(தமது வருணாச்சிரமத்திற்கு) உரியகாரியங்களை—நினைவு அரும் தருமம் என்று=நினைத்தற்கரிய தர்மமாமென்றுகருதி—எல்லாம் செய்கையே=முழுதும் அநுஷ்டியாநிற்பதே—நீதி=நியாயமாம்.—எ-று.

தூமத்தினால் ஆவிருதமானஅக்கினியானது தோஷத்தோடுகூடியிருப்பினும் உலகமானது தூமருபமானதோஷத்தை நாடாமல் அந்தகாரம், சீதம் இவைகளினிவிர்த்தியின்பொருட்டு அதனைச்சேவிப்பதுபோலவே சுதர்மமும் தோஷத்தோடுகூடியிருப்பினும் அத்தோஷத்தை நாடாமல் குணமாகிய அம்சமாத்திரத்தை நாடி அந்தக்கரண சுத்தியின்பொருட்டுச் சேவிக்கத்தக்கதென்பதுகருத்து. (சக)

[அசுத்தாந்தக்கரணமுடையஅஞ்ஞானி சர்வகர்மபரித்தியாகத்திற்சமர்த்தனாகாவிடில் அதில் யாவன்? சமர்த்தனாவனென்னும்அருச்சுனன்சங்கைக்குச் சுத்தாந்தக்கரணமுடைய முமுக்ஷு-புருஷனே சமர்த்தனாவனென ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

வெல்லப்பட்ட மனத்தினானாய் வேறொன்றினையும் வேண்டாதே
யல்லற்படுக்கு முடற்பற்று மறவேயறுத்தான் வினையடையச்

செல்லச்செல்ல வறுத்தானு மதனாற்சித்த முடிவாகச்
சொல்லப்பட்ட கரணங்க ணான்குந்தூய்தாய் விடுமன்றே. ()

இ-ள். வெல்லப்பட்ட மனத்தினன் ஆய்=வசீகிருதமான அந்தக்கரணமுடையவனாய் (அதனால்)—வேறு ஒன்றினையும் வேண்டாதே=(புத்திர, தாராதிகளான) அந்நியங்களில் யாதொருபதார்த்தத்தையும் இதம்ருதான், இதெனக்கெனஅபிமானியாமலே—அல்லல் படுக்கும் உடல் பற்றும்=துன்பப்படுத்தாநிற்குந்தேகத்தின் (ஜீவனத்திற்கேதுபூதமான அந்நபானாதிபோகங்களில்) இச்சையும்—அறவே அறுத்தான்=ஒழியும்படியாகவேநிவிர்த்தித்த (*சுத்தாந்தக்கரணமுடைய) அதிகாரிபுருஷன்—வினை அடைய=(நித்ய, நைமித்திக, காம்ய, நிஷேதம்) முதலியவைகளோடு கூடக்) கர்மங்கள் முழுதும்—செல்லச் செல்ல அறுத்தான் ஆம்=ஒழிந்துபோகும்படிபரித்தியாகஞ்செய்தவனும்;—அதனால்=அச்சந்நியாசபூர்வகமான வேதாந்தவிசாரத்தினால்—சித்தம் முடிவு ஆகச் சொல்லப்பட்ட கரணங்கள் நான்கும்=மனமுதற்சித்தமீறாகச்சொல்லப்படுகின்ற அந்தக்கரணங்களான்கும்—தூய்து ஆய் விடும்=சுத்தமாய்விடும்;—எ-று. அன்று, ஏ-அசைநிலைகள்.

இங்கே, "தூய்து" எ-து, பிரமசாட்சாத்காரத்தின்யோக்கியதாரூபமான பரமசுத்தியை. (௫௨)

[முன்சொன்ன பரமாம்சசந்நியாசிக்கு ஞானநிஷ்டையின்கிரமத்தால் பிரமப்பிராப்தியின்பிரகாரம் இனி அருளிச்செய்கின்றார்.]

சொன்னகரண மவைநான்குந் தூய்தாய்விடவத் தூய்மையினு
லுன்னவரிய பெரும்பொறையை யுடையனாகு மப்பொறையி
னின்னல்செய்யும் பொறியைந்து மிராகந்துவேட மெனுமிரண்டு
மன்னதன்னை நலியாமை மாற்றுமவற்றை மாற்றினால். (௫௩)

இ-ள். சொன்ன கரணமவை நான்கும்=முன்னே சொல்லிய அவ்வந்தக்கரணங்களான்கும்—தூய்து ஆய் விட=சுத்தியாய்விடவே,—அத் தூய்மையினால்=அவ்வந்தக்கரணசுத்தியினால்—(இவ்வதிகாரிபுருஷன்) உன்ன அரிய=கருதுதற்கரிய—பெரும் பொறையை உடையன் ஆகும்=மகத்தான சாத்துவிக ¶தைரியத்தையுடையனாவன்;—அப் பொறையால்=அச்சாத்துவிகதைரியத்தால்—இன்னல் செய்யும் பொறி ஐந்தும்=(ஞானநிஷ்டைக்கு) விக்கினஞ்செய்யாநிற்குஞ் சப்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்தனையும்,—இராகம் துவேடம் எனும் இரண்டும்=*இராகமும், துவேஷமும் என்றுசொல்லப்படுகின்ற இரண்டனையும்—மன்ன=அருச்சுனா—தன்னை நலியாமை மாற்றும்=தன்னைவருத்தாதொழியும்படி பரித்தியாகஞ்செய்வன்;—அவற்றை மாற்றினால்=அவைகளைப்பரித்தியாகஞ்செய்தால்,—எ-று. ()

[இதுவுமது.]

காடுமலையு மலைமுழைஞ்சுங் கடுமாமுதல நலிவில்லா
வோடும்புனலா றுள்ளிட்ட விடமேயுறையு ளாக்கொண்டு
தேடும்பொருளொன் றின்றியே சிறிதேயுண்டு சென்றெங்கு
மாடுமனம்வாய் மொழியாக்கை யடங்கப்பெறுமா லவனையா. ()

இ-ள். காடும்=வனமும்,—மலையும்=பருவதமும்,—மலைமுழைஞ்சும்=மலைக்குகையும்,—கடு மா முதல நலிவு இல்லா=கொடுமையுள்ள மிருகமுதலியவை (தியானத்திற்கு விரோதமாக) வருத்துதலில்லாத—ஓடும் புனல் ஆறு உள்ளிட்ட இடமே=ஓடாநின்றநீரையுடைய நதியுள்ளடங்கிய இடமுமே—உறையுளாக் கொண்டு=(தானவசிக்கும்) ஸ்தானமாகக்கொண்டு—தேடும் பொருள்=(யாவராலுஞ்சம்பாதிக்கத்தக்க(இகலோகபரலோகங்களிலுள்ள)பொருள்களுள்,—ஒன்று இன்றி=ஒன்றிலும் (ஆசை)யில்லாமல் (வைராக்கியத்தைஆசிரயித்து)—சிறிதே உண்டு=(நித்திரை, ஆலசியமுதலியவற்றிற்குக்காரணங்களான அந்நங்களைப்புஜியாமல் இதமாயும், பவித்திரமாயுமுள்ள அந்நங்களை) அற்பமாகப்போஜனஞ்செய்து(நித்தியம் ¶தியானபரனாய் ‡யோகபராயணனாய்)—சென்று எங்கும் ஆடும்=(பகிர்முகமாகச்சென்று எங்குஞ்சலியாநிற்கின்ற—மனம் வாய் மொழி யாக்கை அடங்கப் பெறும்=மனம், வாக்கு, சரீரங்கள் தன்வசமாகப்பெறுவன்—அவன் ஐயா=அவ்வதிகாரியானவன் அருச்சுனா.—எ-று. ஆல்-அசை.

தியான, யோகமென்பவை எஞ்சிநிற்றலால் வருவித்தாம். (௫௪)

* சுத்தம் எ-து, நிஷ்காமகர்மாநுஷ்டானத்தாலுண்டாகப்பட்ட சுத்தியை; இதனை அபரமசுத்தியென்பர்.

¶ தைரியம்=சரீரேந்திரியசங்காதங்களைச் சாஸ்திரநிஷித்தமாகப்பிரவிர்த்தியினின்றும் நிவிர்த்திசெய்யுஞ்சாமர்த்தியம்.

* இராகத்துவேஷம்=சரீரஸ்திதிமாத்திரத்திலுபயோகமான சப்தாதிவிஷயங்களிலுளவாகும் இராகத்துவேஷங்கள்.

¶ தியானம்=ஆன்மாகாரஸஜாதீயவிருத்திப்பிரவாகம்.

‡ யோகம்=சித்தவிருத்திநிரோதம்.

[இதுவுமது.]

சொன்ன விவைபோ யடங்கிடவே தோன்றுங்களிப்புங் காம
முமுன், பென்ன தியானென் கின்றதுவு மெரிபோல்வெகுளி
யொடுவலியு, முன்ன றவிர்ந்து சாந்திபெறுஞ் சாந்திபெறவே
யோரிடத்தும், பின்ன மடையா தொன்றாகி நின்றபொருளின்
பேருருவாம். (ருங)

இ - ள். சொன்ன இவை போய் அடங்கிடவே = சொல்லிய இம்மனோ வாக்குக் காயங்கள் நிரோதமாய்வசமாகவே—தோன்றும் களிப்பும் = (தர்மத்தையதிக்கிரமணஞ்செய்து) சந்தோஷத்தாற்றோன்றும் மதமும்,—காமமும் = விஷயாபிலாஷையும்,—முன்பு என்னது யான் என்கின்றதுவும் = முன்பேயுள்ள மமகாராகங்காரங்களும்,—எரி போல் வெகுளியொடு வலியும் = அக்கினியைப்போற்றுபப்படுத்தாநிற்குங்குரோதமும், (சுருதி, ஸ்மிருதிரூபசாஸ்திரவிருத்தமான) அசத்தாக்கிரகமும் (ஆகிய இவற்றை)—உன்னல் தவிர்ந்து சாந்தி பெறும் = கருதுதலொழிந்து சாந்தியடைவன்;—சாந்தி பெறவே = சாந்தியடையவே,—ஓரிடத்தும் பின்னம் அடையாது = யாதோரிடத்தும் வேறுபாடடையாமல்—ஒன்று ஆகி நின்ற பொருளின் = ஏகரசமாயுள்ளபிரமத்தின்—பேர் உரு ஆம் = பூரணரூபமான அவஸ்திதிக்குச் சமர்த்தனாவன்;—எ-று. (சரு)

[பிரம்மாஹமென்னும் நிச்சலரூபமானஅவஸ்தானத்தின்பயனை
யருளிச்செய்கின்றார்.]

அந்தவுருவா னவன்பின்னை யாதேவரினு மழிவுறா
னிந்தவுலகத் துயிர்க்கெல்லா மொத்தேயிருக்கு மீங்கிவனும்
பந்தமறவிட் டெனையறியும் பத்திபெறுமப் பத்தியினாற்
சிந்தையிடையே யெனைத்தெளியு மதனாலெனையே சேருமால்.

இ - ள். அந்த உரு ஆனவன் = அந்தப் பிரமபாவமடைந்த பிரசந்நசித்தமுடைய புருஷன்—பின்னை = பின்னர்,—யாதேவரினும் அழிவு உறான் = (தேகாதிகளில் அபிமானமின்மையின் சம்சாரவிஷயங்களில்) யாதொரு நஷ்டம்வரினுந் துன்பமடையான்.—இந்த உலகத்து உயிர்க்கு எல்லாம் = இவ்வுலகின்கண்ணுள்ள பிராணிகளனைத்திற்கும்—ஒத்தே இருக்கும் = ஒத்தேயிருப்பன். (ஒருவர்க்குச் சுகம் வந்தவிடத்து அது தனக்குவந்ததுபோலவும், ஒருவர்க்குத் துக்கம் வந்தவிடத்து அது தனக்குவந்ததுபோலவும்பார்ப்பனென்றபடி.)—ஈங்கு இவனும் = இவ்வாறான ஞானநிஷ்டையினையுடைய சந்நியாசி-

யும்—பந்தம் அற விட்டு = பந்தரூபமானவாசனைகள்முழுதுமொழிந்து—எனை அறியும் பத்தி பெறும் = பரமாத்மதேவனான என்னைச் சாட்சாத்கரித்தற்குக்காரணமாகிய (ஞானலட்சணமான எனது) பக்தியையடையாநிற்பன்;—அப்பத்தியினால் = நித்தியாசனரூபமான அந்தப் பக்தியினால்—சிந்தையிடையே = (தனது) சித்தத்தின்கண்ணே—எனைத் தெளியும் = பரமாத்மதேவனான என்னை (உள்ளபடியே அகண்டைகரச அத்துவிதியாநந்தரூபப்பிரமம் நானேயென்று) சாட்சாத்கரிப்பன்;—அதனால் = அந்தஎனதுசாட்சாத்காரத்தினால்—எனையே சேரும் = (தேகபாதத்தினநந்தரம் பரப்பிரமரூபனான) என்னையே (அபேதமாக) அடையாநிற்பன்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை. ()

[சுதர்மாநுஷ்டானமான ஈசுராராதனத்தால் முக்தி உளதாமென்று முற்கூறியப்பொருளை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

என்னைப்பற்றிக் கொடுநின்றே யெல்லாவினையு மியற்றினும்
பின்னைப்பிறவாப் பெரும்பதமென் னருளினாலே பெறுங்கண்
டாய், நின்னைத்தொடரும் வினையெல்லா மென்னைநினைந்தே
செயில்வினைக, டன்னைக்கடத்தற் கருந்துன்ப மெல்லாங்கடக்
கத் தருதியால். (ருஎ)

இ - ள். என்னைப் பற்றிக் கொடு நின்றே = (பரமேசுரனான) என்னை ஆசிரயித்துக்கொண்டுநின்றே—எல்லாவினையும் இயற்றினால் = (நித்திய, நைமித்திகமாகிய) சர்வகர்மங்களையும் அநுஷ்டித்துவருவனாயின்,—(அவ்வதிகாரிபுருஷன்) பின்னைப் பிறவாப் பெரும் பதம் = மீண்டுஞ்சநநமாகும்படிக்கில்லாதவிஷ்ணுபதத்தை—என் அருளினாலே பெறும் = (பரமேசுரனான) எனதுகிருபையினாலே அடைவன்.—(ஆகலின்,) நின்னைத் தொடரும் வினை எல்லாம் = (க்ஷத்திரியனான) உன்னைச் சம்பந்தித்தவைகளாயுள்ள யுத்தமுதலியகர்மங்கள் எவற்றையும்—என்னை நினைந்தே செயில் = (விவேகபுத்தியினாற்பரமேசுரனான) என்னிடத்தே சித்தமுடையனாய் என்னிடத்தர்ப்பணஞ்செய்வாயாகில் (என்னிடத்தே சித்தமுடையனாய் என்னுடையபிரசாதத்தால்)—வினைகள் தன்னை = சர்வகர்மங்களையும்,—கடத்தற்கு அரும் துன்பம் எல்லாம் = துஸ்தரமான சம்சாரதுக்கங்கண்முழுதையும்—கடக்கத் தருதி = நீ கடத்தற்குரியவனாவாய்.—எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

"என்னைப்பற்றிக்கொடுநின்றே" என்னுந்தேற்றேகாரத்தால் சுவர்க்கமுதலியபயன்களை விரும்பாமலென்பதுபெறப்படுகின்றது. ()

[இங்ஙனங்கூறிப்போந்ததற்கு விபரீதபட்சத்திற்றோஷமருளிச் செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

ஒன்றிய மனத்தினாலே யானுரைக் கின்றவுண்மை
நன்றிதென் றுணராயாயி னாசமே யடைதிமற்றி
தன்றியு மரசர்க்கெல்லா மடுத்தகா ரியமாயுள்ள
வென்றியை யடையாதிற்கு வேறினி விளைவகேளாய். ()

இ - ள். ஒன்றிய மனத்தினாலே = குவிந்தமனத்தினாலே—யான் உரைக்கின்ற உண்மை = (பரமேசுரனான) நான் அருளிச்செய்த மெய்ம்மையான வாக்கியார்த்தத்தை—இது நன்று என்று உணராயாயின் = இதுவே நல்லதென்றறிந்தநுஷ்டானஞ்செய்யாயானால்—நாசமே அடைதி = நஷ்டமேயடைவாய்;—மற்று அன்றியும் = இதன்றியும்—அரசர்க்கு எல்லாம் = க்ஷத்திரியர் யாவருக்கும்—அடுத்த காரியம் ஆய் உள்ள = கிட்டிய தொழிலாயுள்ள—வென்றியை அடையாதிற்கு = சத்துருஜயத்தையடைய இச்சியாத உனக்கு—வேறு இனி விளைவ கேளாய் = வேறே இனி உண்டாகுந் துன்பங்களையுங் கேட்பாய்.—எ-று.

மற்று-அசைநிலை. உம், எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை. யுத்தமுதலிய சுதர்மங்களைப்பரித்தியாகஞ்செய்து சந்நியாசமுதலிய பரதர்மங்களையநுஷ்டிக்கவருவதாற் சர்வபுருஷார்த்தங்களினின்றும் பிரஷ்டனாவாயென்பார், "நாசமேயடைதி" என்றார். (௪௮)

[தர்மத்தினின்றும் பிரஷ்டனாவேனாயினும்பந்துஜனங்களோடுயுத்தஞ்செய்யேனென்னும் அருச்சுனனுக்கு ஸ்ரீ-பகவான்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

விரைசெய் தார்மன்ன வேண்டலை யாயினுங்
கரைசெய் மாயையுங் காலுற வாழ்த்திடு
மரசர் தங்குண மாகிய வாண்மையே
புரைசெய் வாளமர்க் கேபுகு விக்குமால். (௪௯)

இ - ள். விரை செய் தார் மன்ன = வாசனையைத்தரப்பட்ட மாலையணியப்பெற்ற அருச்சுனா—வேண்டலை ஆயினும் = (பந்துஜனங்களோடு கூடிச்செய்யும்உனது சுதர்மமானயுத்தத்தை நீசெய்ய) விரும்பவில்லையானாலும்—கரை செய் மாயையும் = (க்ஷத்திரியர்க்குரியதென்று) வரையறைசெய்த (இராஜோகுணசொரூபப்) பிரகிருதியும்—கால் உற ஆழ்த்திடும் = (யுத்தத்தில் உன்னைக்) காலால்அவசியமழுத்தாநிற்கும் (பிரேரியாநிற்குமென்றபடி.)—[இனி ஸ்ரீ-பகவான் அருச்சுனனுக்குஅவனது பிரகிருதியினதிந்தன்மையை நிரூபணஞ்செய்கின்றார்.] அரசர்தம் குணம் ஆகிய ஆண்மையே = க்ஷத்திரியரின்சுபாவஜந்யமாகிய சௌரியாதிகளே—புரை செய் = குற்றத்தைச்செய்கின்ற—வாள் அமர்க்கே = வாள்முதலிய ஆயுதங்கொண்டு செய்யப்பட்டயுத்தத்தில்—புகுவிக்கும் = உன்னைத்திற்பிரேரணைசெய்யும்.—எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. ஏகாரம் இரண்டில், முன்னது தேற்றம்; பின்னது ஈற்றசை. (௪௯)

[மேலைச்செய்யுளிற் சாங்கியாதிமதாநுசாரமாகப் பிரகிருதியின் பாரதந்திரியமும், சுபாவபாரதந்திரியமும்அருளிச்செய்து இப்போது சுமது மதமருளிச்செய்கின்றார்.]

பொறிக ளுள்ளின் றவற்றின் புணர்ப்பெலா
மறிய வாட்டினன் போலாக் கைகடோறு
மறைவி னின்றுதன் மாயையி னால்வினைக்
குறிகள் செய்விப்ப னீசனென் றேகொள்வாய். (௫௰)

இ - ள். பொறிகள் உள் நின்று = (காருவினாற்செய்யப்பட்ட யானைமுதலிய) பிரதிமைகளினுள்ளே (மறைந்து) நின்று—அவற்றின் புணர்ப்பு எலாம் = அவைகளின் சம்பந்தங்களான (கை, பாத, கண்ண முதலியவற்றின்) செய்கைகண்முழுவதும்—அறிய = (உலகில் யாவரும்) அறிய—ஆட்டினன் போல் = (செய்விக்குஞ்) சூத்திரதாரியைப் போல—ஈசன் = அந்தரியாமியாகிய ஈசுரனும்—ஆக்கைகள்தோறும் = (சர்வப்பிராணிகளின்) லிங்கதேகமென்னும் இருதயங்கடோறும்—மறைவில் நின்று = மறைந்து நின்று—தன் மாயையினால்—தனது மாயாசக்தியினால்—வினைக் குறிகள் = அவ்வப்பிராணிகளின் சுபாசுப கர்மங்களாகிய வெண்ணங்களை—செய்விப்பன் என்றே கொள்வாய் = செய்விப்பனென்றே அருச்சுனா நீ மனத்திற்கொள்வாயாக.—எ-று.

சூரியன் சொச்சதிரவியத்திற்போல அந்தரியாமியாகிய ஈசுரன் சாமான்யத்தால் சர்வத்திர வியாபகமாக இருந்தாலும் அந்தக்கரணங்களில் விசேஷமாகஅபிவியக்தியாவதால் அவற்கு இருதயதேசத்தில் ஸ்திதிகூறினர். (௫௰)

[இப்போது சர்வகீதாசாஸ்திரார்த்தங்களையும் உபசம்மாரஞ்செய்பவராய் ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

வேறப் பாலொரு வர்க்கும் விளம்புதன்
மாறப் பட்ட பொருளின் வகையெலாங்
கூறப் பட்ட துனக்கிக் குறிகளை
யேறப் பார்த்துனக் கேறிய வாசெய்வாய். (௫௧)

இ-ள். வேறு ஒருவர்க்கும் = மற்றொருவருக்கும் — அப்பால் = இனி — விளம்புதல் மாறப்பட்ட = உபதேசிக்கத்தகாத — பொருளின் வகை எலாம் = மந்திரயோகாதி இரகசியார்த்தங்களினும் அதிரகசியமான ஞானார்த்தங்கள் முழுதையும் — உனக்குக் கூறப்பட்டது = அருச்சுன உனக்கு (எனது கருணையினால்) உபதேசிக்கப்பட்டது; — இக்குறிகளை = என் கருத்தாயுள்ள இவைகளை — ஏறப் பார்த்து = நன்றாகவிசாரித்து — உனக்கு ஏறியவா செய்வாய் = உனக்கிச்சையான படிசெய்வாய். — எ-று. ஆறு என்றதின்னாறுதொக்கது. (௫௧)

[அத்தியந்தம் கெம்பீரமான கீதாசாஸ்திரார்த்தங்கள் முழுதையும் விசாரணைசெய்வதாலுளதாகும் பரிசிரம நிவிர்த்தியின்பொருட்டு ஸ்ரீ-பகவான் தாமே கிருபையினால் கீதாசாஸ்திரத்தின் சாரார்த்தங்களைத் தொகுத்தருளிச்செய்கின்றார்.]

[வேறு.]

தீதகலா தெனவுள்ளோ விவன்வேண்டி லெனத்தேறி
யோதலினு னினைத்தலினு மெனைப்போக்கி யொன்றறியா
யாதலினால் யாவர்களு மறியாத வொருபொருளைக்
காதலினா லுனக்கின்னு முரைக்கின்றேன் கடைப்பிடிநீ. (௫௨)

இ-ள். இவன் வேண்டில் = இப்பகவான் கிருபைசெய்திடில், -- தீது அகலாது என் உள்ளோ = தீமைகணீங்காவென்றுண்டோ? — எனத் தேறி = என்றுநிச்சயித்து — ஓதலினால் = வாக்காற்றுதித்தலினாலும், -- நினைத்தலினால் = மனத்தாற் சிந்தித்தலினாலும் — எனைப் போக்கி = (பரமேசுரனான) என்னைத் தவிர்த்து — ஒன்று அறியாய் = வேறொரு தெய்வத்தையும் அறிகிலை; -- ஆதலினால் = அக்காரணத்தினால் -- யாவர்களும் அறியாத = யாவர்களாலும் அறியப்படாத -- ஒருபொருளை = அத்தியந்தரகசியத்தை — காதலினால் = கிருபையினால் — உனக்கு = அருச்சுனனுக்கு — இன்னும் உரைக்கின்றேன் = மீட்டும் அருளிச்செய்கின்றேன்; — நீ கடைப்பிடி = நீ உறுதியாக மனத்திற்பற்றுதி. — எ-று. ()

[சர்வ ஹிதங்களிலும் பரமமான ஹிதத்தை ஸ்ரீ-பகவான் இப்போதருளிச்செய்கின்றார்.]

என்னையே நினைந்தெழவுன் மனத்தினையென் னிடையேவை
யென்னையே நினைந்திருநீ மற்றெனக்கே பூசனைசெ
யென்னையே குருவாக்கொள் ளெப்போது மிதுசெய்யி
லென்னையே வந்தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே. (௫௩)

இ-ள். நீ = அருச்சுன நீ — என்னையே நினைந்து எழ = (*வாசுதேவனான) என்னையே நினைந்தெழும்படி — உன் மனத்தினை என்னிடையே வை = உனது மனத்தை என்னிடத்தே ¶ அநுராகமுடையதாக வைத்து — என்னையே நினைந்து இரு = சர்வகாலமும் என்னையே சிந்தனஞ்செய்துநிற்பாய்; — [இதற்குபாயமென்னையோவெனின்? அதற்குக்கூறுகின்றார்.] எனக்கே பூசனை செய் = (என்னிடத்து அநுராக பக்தியானது உனக்குக்கிடைத்தற்பொருட்டுச்) சர்வகாலமும் என்னிடத்தே பூஜாபராயணனாவாய். — [பூஜைக்குரிய சாமக்கிரியைகள் கிடையாவிடில், அவ்வநுராகபக்தியானது கிடைத்தற்பொருட்டுச் செய்யத்தக்கவுபாயமென்னையோவெனின்? அதற்குக்கூறுகின்றார்.] என்னையே குருவாக் கொள் = (பரமேசுரனான) என்னையே சற்குருமூர்த்தியாகக்கொண்டு ‡நவவிதமானபாகவததர்மங்களால் வழிபடுவாய்; — எப்போதும் இது செய்யில் = சர்வதா இப்பாகவததர்மங்களை யநுஷ்டிக்கில், — என்னையே வந்து அடைதி = (என்னிடத்து அநுராகபக்தியுடையவனாய்) வேதாந்தவாக்கியங்களாலுண்டாகப்பட்ட ஆன்மசாட்சாத்காரத்தால் அபேதரூபமாக அத்விதீயநிர்க்குணபரப்பிரமரூபனான என்னையேவந்தடைவாய். — [இப்போதருளிச்செய்த பொருளில் அருச்சுனனுக்குத் திடவிசுவாசம் உண்டாக்குவித்தற்பொருட்டுச் சபதஞ்செய்கின்றார்.] இது மெய்யே இது மெய்யே = இதுசத்தியம், இதுசத்தியம். — எ-று. (௫௩)

[பூர்வமருளிய இரகசியத்தினும் அதிரகசியத்தை இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.]

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு
மருவேனென் றறவிட்டு மாயையினான் மறைப்பரிய

---

* சர்வபூதங்களும் எவரிடத்தில் வசிக்கின்றனவோ, எவர் சர்வபூதங்களிலும் அந்தரியாமியாகவசிக்கின்றனரோ அவர் வாசுதேவர்.

¶ அநுராகம் = தொடர்ந்தவிருப்பம்.

‡ நவவிதபக்தி = ௨௮௮-வது பக்கம் டிப்பணத்திற்காண்க.

வொருவெனையே பற்றுதியப் பற்றின் ஒனைப்பிறவிக்
கருவேலை கடக்கேறக் கைதருவேன் கதிர்வேலோய். ( )

இ-ள், கதிர் வேலோய்—ஒளிபொருந்திய வேலையுடைய அருச்சுனா—இருவேறு வகை ஆய=தர்மம், அதர்மம் என்னும் இரண்டு கூறுபாடுடையனவாகிய—வெவ்வேறு வினைகளையும்=வேறுவேறான சர்வகர்மங்களையும்—மருவேன் என்று=இனிப்பொருந்தேனென்று—அற விட்டு=அவற்றின் ஆதரமொழியப் பரித்தியாகஞ்செய்து—மாயையினால் மறைப்பு அரிய=மாயையான் மறைத்தற்கரிய—ஒருவனையே=அத்துவிதீயனான என்னையே—பற்றுதி=நானே நீயென்று *சரணமடைதி;—அப்பற்றினால்=இவ்வாறென்னைச் சரணமடைந்ததனால்—பிறவிக் கருவேலை கடந்து ஏற=ஜநநரூபமாகிய மகோததியைத்தாண்டிக் கரையேறும்படி—உன்னைக் கை தருவேன்=உனக்குக் கிருபைசெய்யாநிற்பேன்; (ஆதலால், நீசோகத்தையொழிதி.)—எ-று.

"உனை" எ-து, வேற்றுமைமயக்கம். சொரூபமாகத் தர்மங்களிருந்தும் இந்தத்தர்மங்களை நமக்குச்சரணமென்று சுவீகரியாமல் சர்வதர்மங்களின் அதிஷ்டானரூபனும், சர்வதர்மங்களின்பலப்பிரதாதாவும் ஆகிய அத்விதீயாசுரூபமான சரணத்தையடைதி; அல்லது, அந்நியவபேட்சையுடையதர்மங்களால் பிரயோஜனம் என்னை: அந்நியவபேட்சையில்லாத பகவானுடையஅநுக்கிரகத்தினாலேயே நான் கிருதார்த்தனாவேன் என்னும் நிச்சயத்தால் தர்மங்களிற்பெரும்பாலும் ஆதரமில்லாமல் பரமாநந்தகனமூர்த்தியாகியஸ்ரீ-பகவான்வாஸுதேவனையே நிரந்தரம் பாவனைசெய்து பஜிப்பாய்; அல்லது, பரமான்மதேவனது சிந்தனமே பரமதத்துவமாம்; இந்தப்பரமான்மவினும் அதிகதத்துவம் வேறொன்றுமின்றென்னும் விசாரபூர்வமானவிருப்பமிகுதியினால் தயிலதாரைபோல அநவச்சின்னமானவிருத்திகளால் பரமான்மதேவனான என்னை நிரந்தரஞ்சிந்தனஞ்செய்தி என்பார், "இருவேறுவகையாய வெவ்வேறுவினைகளையும், மருவேனென்றறவிட்டுமாயையினான்மறைப்பரிய, வொருவனையேபற்றுதி" என்றார். "ஒருவனையேபற்றுதி" என்னும்வசனத்தால் ஒருபகவத்சரணத்தன்மைமாத்திரமே விதானஞ்செய்தனர். "வினைகளையறவிட்டு" என்னும்வசனமானது கேவலம் அநுவாதமாத்திரமேயாம்: கர்மத்தியாகத்தின்விதானம் இன்றாம். சர்வசாஸ்திரங்களின்பரமமான ரகசியமானது ஈசுரசரணத்தன்மையேயாம் ஆகலின், ஸ்ரீ-பகவான்

*சரணம்=அடைக்கலம்.

ஈசுரசரணத்தன்மையிலேயே இந்தக்கீதாசாஸ்திரத்தின் பரிசமாப்தி செய்தனர் என்றறிக. (௫௪)

[ஸ்ரீ-பகவான், "இருவேறு" என்னும் மேலைச்செய்யுள்பரியந்தஞ் சர்வகீதாசாஸ்திரார்த்தங்களையுஞ் சமாப்திசெய்து இப்போது இந்தப்பிரமவித்தியாரூப கீதாசாஸ்திரத்தின்சம்பிரதாயவிதியையருளிச்செய்கின்றார்.]

மற்றுனக்குச் சொல்லியவிம் மறைப்பொருண்மா தவமிலர்க்குங்
குற்றமறுத் தறிவருளுங் குருவழிபா டிலாதவர்க்குஞ்
செற்றமனச் சழக்கர்க்கு மெனைநினையாத் திறத்தவர்க்கு
மற்றமறத் தெரிந்துரைக்கை யடாதென்றே யறிகண்டாய். ( )

இ-ள், மற்று உனக்குச் சொல்லிய=அருச்சுனா உனக்குபதேசித்த—இம்மறைப் பொருள்=இக்கீதாசாஸ்திரத்தின் இரகசியார்த்தங்களை—மா தவம் இலர்க்கும்=இந்திரியநிக்கிரகரூபமான அல்லது, தர்மரூபமான தபசில்லாதவர்க்கும்,—குற்றம் அறுத்து அறிவு அருளும்=சர்வதோஷங்களையுநிவிர்த்தித்துப் பிரமான்ம ஐக்கியஞானத்தை உபதேசித்தருளுகின்ற—குரு வழிபாடு இலாதவர்க்கும்=குருசேவைசெய்யாதவர்க்கும்,—செற்றம் மனச் சழக்கர்க்கும்=(என்னிடத்தருமையினால்) துவேஷமனமுடைய அறிவிலிகட்கும்,—எனை நினையாத் திறத்தவர்க்கும்=என்னிடத்தன்பில்லாதவர்க்கும்—அற்றம் அறத் தெரிந்து உரைக்கை=அச்சம் அறத்தெரிந்துபதேசித்தல்—அடாது என்றே அறி=கூடாதென்றே அறிவாய்.—எ-று. (௫௫)

கண்டாய்-முன்னிலைஅசை.

[இந்தப்பிரகாரம் இந்தப்பிரமவித்தியாரூபமான கீதாசாஸ்திரத்தின்சம்பிரதாயவிதியையருளிச்செய்து இப்போது ஸ்ரீ-பகவான் அச்சம்பிரதாயப்பிரவர்த்தகபுருஷரின் பயனையருளிச்செய்கின்றார்.]

எல்லாப்பொருட்கும் பரமாமிப் பொருளையென்னன் பர்க்
கிசைபச், சொல்லாற்றெரிவிப் பவரென்பா லன்புதுன்னி யெனையடைவர், நல்லார்களின்மற் றெனக்கினிய நன்மைசெய்கின்
றோருமவ, ரல்லாதவரிப் பொழுதுமிலை மேலுமவர்க ளுள்ராகார்.

இ-ள், எல்லாப் பொருட்கும்=சகலமான இரகசியார்த்தங்களிலும்—பரம் ஆம் இப்பொருளை=பரமரகசியமான இக்கீதார்த்தத்தை—என் அன்பர்க்கு=(பரமேசுரனான) எனது பக்தர்களுக்கு—

இசைய=(மனத்திற்)பொருந்தும்படி.—சொல்லால் தெரிவிப்பவர்=(தமது) வாக்காற்போதித்தறிவிப்பவர்—என்பால் அன்பு துன்னி=என்னிடத்துப் பரமமானபக்தி நிறைந்து—எனை அடைவர்=(வாசுதேவனை) என்னையே அடையாநிற்பர். (ஜநநமரணரூபசம்சாரத்தினின்றுஞ் சீக்கிரம் முக்தரேயாவரென்றபடி.)—நல்லார்களில்—நல்ல மநுடர்களுள்ளே,—எனக்கு=(பரமேசுரனை)எனக்கு—இனிய நன்மை செய்கின்றாரும்,அவர்=சந்தோஷமாகிய நன்மையைச்செய்கின்றவருமவரே.—அல்லாதவர்=இக்கீதையை என்னன்பர்க்கு உபதேசியாதவர்—இப்பொழுதும் இலை=வர்த்தமானகாலத்தும்(என்னைச்சந்தோஷப்படுத்துகிறவர்களாக) இல்லை;—மேலும் அவர்கள் உளராகார்=இனிமேலும் அவர்கள் (என்னைச் சந்தோஷப்படுத்துபவர்களாக) ஆகார்.—எ-று. மற்று-அசைநிலை. (௫௬)

[முற்செய்யுளில் இந்தப்பிரமவித்தியாரூபமான கீதாசாஸ்திரத்தை ஓதுவிப்பவர்க்குளதாகும்பயனையருளிச்செய்து இப்போது இதனை ஓதாநிற்பவனுக்குளதாகும்பயனையும், கேட்பவனுக்குளதாகும் பயனையும் அருளிச்செய்கின்றார்.]

எயவிருவோம் பேசியவிவ் வறநூலினையே யெடுத்துரைப்பா
னுயஞான யாகத்தா லெனையேயாரா திக்கின்றான்
மேயபொருமை தனைவிட்டு விருப்பாலிதனைக் கேட்பானுந்
தீயவினைக ளறவிட்டுந் தேவருலகஞ் சேருமால். (௫௭)

இ-ள். எய இருவோம் பேசிய=பொருந்த நாம் இருவருஞ் சம்வாதித்த—இவ்வற நூலினை=தர்மரூபமான இக்கீதாசாஸ்திரத்தை—எடுத்து உரைப்பான்=குருமுகமாகப்பெற்று நியமமாகப்படிக்கும் அதிகாரிபுருஷன்—ஆய ஞான யாகத்தால்=(௪-ம் அத்தியாயத்திற்கூறிய திரவியஎக்ஞமுதலிய சர்வஎக்ஞங்களினுஞ்) சிரேஷ்டமாகிய ஞானஎக்ஞத்தால்—எனையே ஆராதிக்கின்றான்=(பரமேசுரனை) என்னையே ஆராதனஞ்செய்கின்றனன் (என்று எனது நிச்சயம்.)—மேய பொருமைதனை விட்டு=(படிப்பவன்பேரில் ஆசேபனைஞ்) செய்யும் அசூயைவிடுத்து—விருப்பால் இதனைக் கேட்பானும்=(ஆஸ்திகபுத்திரூபமான) சிரத்தையோடும் இக்கீதாசாஸ்திரத்தைக்கேட்பவனும்—தீய வினைகள் அற விட்டு=சர்வபாவங்களினின்றும் முக்தனாய்—தேவர் உலகம் சேரும்=(அசுவமேதமுதலியபுண்ணியகர்மங்களைச்செய்யாநிற்பவராலடையப்படும்) உத்தமலோகங்களையடையாநிற்பன்.—எ-று. ஏ, ஆல்-அசைநிலைகள்.

"விருப்பாலிதனைக்கேட்பானும்" என்றவும்மையால், கீதாசாஸ்திரத்தை அர்த்தஞானமின்மையனாய்க் கேவலம் அக்ஷரமாத்திரத்தைக்கேட்கும் புருஷனும் உத்தமலோகத்தையடைவனானால் இதனை அர்த்தஞானபூர்வகமாகச் சிரவணஞ்செய்யாநிற்கும்புருஷன் அவ்வுத்தமலோகத்தையடையாநிற்பனென்பதிற் சொல்லவேண்டுவதென்னையென்னுங்கைமுதிகந்நியாயத்தை ஸ்ரீ-பகவான் குறிப்பித்தனரென்றறிக. (௫௭)

[சமுசயாதிரகிதஞானம் உண்டாகவில்லையானால் மீட்டும்உபதேசிப்பாமென்னும்அபிப்பிராயங்கொண்டு ஸ்ரீ-பகவான்வினவுகின்றார்.]

[வேறு.]

என்னது மொழியினலியா னியம்பிய ஞானத்தாலே
மன்னவ வுனக்குவந்த மயக்கெலாங் கெட்டதோயான் [ன்று
சொன்னவிப் பொருள்களெல்லாந் துணிந்தனைகொல்லோவெ
நன்னகை கூரநின்று நாயக னருளிச்செய்தான். (௫௮)

இ-ள். மன்னவ=அருச்சுன—என்னது மொழியினால்=(பிரமவித்தியாரூபமான) எனதுகீதையினால்—யான் இயம்பிய ஞானத்தாலே=(பரமேசுரனை) என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஞானத்தினாலே—உனக்கு வந்த=உனக்கு(அஞ்ஞானத்தால்)உண்டான—மயக்கு எலாம்=* விபர்யயரூபமான மோகங்கண்முற்றும்—கெட்டதோ=(அஞ்ஞானரூபமானகாரணத்தோடுகூட)நஷ்டமாயினவோ,—யான் சொன்ன இப்பொருள்கள் எல்லாம்=என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த அர்த்தங்களையெல்லாம்—துணிந்தனைகொல்லோ என்று=ஏகாக்கிரசித்தத்தால் நிச்சயஞ்செய்தனையோ என்று—நல் நகை கூர நின்று=புன்னகைகொண்டுநின்று—நாயகன் அருளிச்செய்தான்=ஸ்ரீ-பகவான்வினவினர்.—எ-று. (௫௮

[ஸ்ரீ-பகவான்வினவியதற்கு அருச்சுனன் உமதுகிருபையினால் சமுசயரகிதஞானம் உதித்ததெனல்.]

[வேறு.]

மன்னவவென் மாயமது குதமறை நாவின்
முன்னவ மொழிந்ததிரு வாய்மொழிக ளாலே

* விபர்யயம் எ-து, அநான்மரூபமானதேகாதிகளில் ஆன்மத்துவபுத்தியும், சுதர்மரூபமானயுத்தத்தில்அதர்மத்துவபுத்தியும்ஆகிய இவற்றை.

யென்னகுறை யுண்டினி யெனக்கென வியம்பித்
தன்னக மகிழ்ந்திவை தனஞ்சய னுரைப்பான். (௫௯)

இ-ள். மன்னவ=அரசனே,—என் மாய=எனதுமாயனே,—மதுசூத=மதுசூதனே,—மறை நாலின் முன்னவ=நான்குவேதங்களின் சம்பிரதாயகர்த்தாவே—மொழிந்த திருவாய்மொழிகளாலே=தேவரீர் உபதேசித்தருளிய சிறந்த வாக்கியங்களால்—இனி எனக்கு என்ன குறை உண்டு=(உமதுபக்தனான) எனக்கு இனிச்செய்யவேண்டும், அறியவேண்டும் என்பனமுழுதும் இல்லாமையின—என இயம்பி=என்று பகவானிடத்திற்கூறி—தனஞ்சயன்=அருச்சுனனானவன்=தன் அகம் மகிழ்ந்து=தனது மனமகிழ்ந்து—இவை உரைப்பான்=மேலும் இவைகளைக்கூறுவான்.—எ-று. (௫௯)

[கிருதார்த்தனாயினேனாதலால் எனக்குமீண்டுபதேசத்தினபேக்ஷையின்றென்றுமபிப்பிராயத்தைக்கூறுகின்றான்.]

வையமுழு துண்டதிரு வாய்மலர் திறந்திட்
டுய்யவடி யேன்முனுரை செய்தவுரை யாலே
யையமொடு மோகமற விட்டெனறி வுற்றேன்
செய்வதினி யுன்றனரு ளின்செயல்க ளன்றோ. (௬௦)

இ-ள். வையம் முழுது உண்ட=பூமிமுழுவதையுந்திருவமுதுசெய்த—திரு வாய் மலர் திறந்திட்டு=உமது திருவாக்கைத்திறந்து—அடியேன் உய்ய=நாயடியேன் பிழைத்தற்பொருட்டு—முன் உரை செய்த=முன்னே கிருபையினலருளிச்செய்த—உரையாலே=கீதாசாஸ்திரத்தினாலே—ஐயமொடு மோகம் அற விட்டு=சர்வசமுசயங்களும், சர்வவிபர்யயங்களும் நீங்கும்படி ஒழித்து—என் அறிவுற்றேன்=ஆன்மஞானரூபமான எனது ஸ்மிருதியும் அடையப்பெற்றேன்,—இனிச் செய்வது=இனி (எனது ஜீவனமுள்ளபரியந்தம்) யான் செய்யாநிற்பது—உன்றன் அருளின் செயல்கள் அன்றோ=உமது ஆக்ஞையின்பரிபாலனமன்றோ.—எ-று. (௬௦)

[அருச்சுனன் மீண்டும் ஸ்ரீ-பகவானது ஸ்துதிபூர்வகமாகத்தனது அனுபவத்தையும், தனது உடன்பாட்டினையும் மூன்றுசெய்யுட்களால் கூறுகின்றான்.]

பைபரவி லேயினிது பள்ளியமர் வோனே
வையமுமிவ் வையமதின் மன்னுயிர்க ளியாவுஞ்

செய்யும்வகை யுற்றது சிதைத்தலது தானும்
மெய்தெரியி னீமுன்விளை யாடும்வகை யன்றோ. (௬௧)

இ-ள். பை அரவிலே=படத்தையுடைய ஆதிசேஷன்மீது—இனிது பள்ளி அமர்வோனே=சந்தோஷமாக அறிதுயிலமராநிற்கும் ஸ்ரீ-பகவானே—நீ முன்=நீர் அநாதிகாலந்தொடங்கி—வையமும்=உலகங்களையும்,—இவ்வையமதில் மன் உயிர்கள் யாவும்=இவ்வுலகங்களில் நிலைபெறுடைய பிரமாமுதல், ஸ்தம்பபரியந்தமானபிராணிகளனைத்தையும்—செய்யும் வகை உற்றது=சிருஷ்டிப்பதும்,—சிதைத்தல் அது தானும்=சம்மரிப்பதும் (ஆகிய இவற்றை)—மெய் தெரியில்=உண்மையாக ஆராயின்—விளையாடும் வகை அன்றோ=விநோதிக்குந்தன்மையேயல்லவா.—எ-று. (௬௧)

அணித்தகைய சோதியம லாவுனரு ளாலே
கணித்தலரி தாயபிற விக்கடல் கடந்தேன்
பிணித்தபெரு மாயைமயல் கெட்டது பிரானே
பணித்தபணி யல்லது செயத்தகுவ துண்டோ. (௬௨)

இ-ள். அணித் தகைய சோதி=அழகாகிய பெருமையுடைய சோதியே,—அமலா=நிர்மலரூபனே—உன் அருளாலே=உமது கிருபையினாலே—கணித்தல் அரிது ஆய=அளவிடுதற்கரிதாகிய—பிறவிக் கடல் கடந்தேன்=ஜநநமாகிய சமுத்திரத்தை நீந்தினேன்,—பிணித்த=(என்னை அநாதிகாலந்தொடங்கிப்) பந்தித்துவந்த—பெரு மாயை மயல் கெட்டது=மஹாமாயாமோகமானது நஷ்டமாய்விட்டது;—பிரானே=(எனது) கர்த்தாவே—பணித்த பணி அல்லது=தேவரீர் ஆக்ஞாபித்த ஆக்ஞையேயல்லாமல்—செயத்தகுவது உண்டோ=(வேறேஎனக்குச்) செய்யத்தக்கதுண்டோ? (இல்லை.)—எ-று.

[வேறு.]

பிணித்தபிறவிப் பெருந்தளையைப் பெயர்த்தென்பெரும்பே
தைமைநோயைத், தணித்தவரசே யெனக்குத்தான் றகுமேயா
கத் தகாதாகத், அணித்ததிறல்வான் போரினையே தொடங்கு
தென்று நீயிங்குப், பணித்தபணியான் செய்வனெனப் பார்த்
தன்வனு முடன்பட்டான். (௬௩)

இ-ள். பிணித்த பிறவிப் பெருந்தளையைப் பெயர்த்து=(அநாதிகாலந்தொடங்கி என்னைப்) பந்தித்த ஜநநமாகிய பெரிய விலங்கி

னைத் தறித்தொழித்து—என் பெரும் பேதைமை நோயை=எனது கனமான அறியாமையாகியவியாதியை—தணித்த அரசே=குறைத்த இறைவனே—எனக்குத்தான்—தருமே ஆகத் தகாது ஆக=தக்கதாக(அல்லது)தகாததாக—துணித்த திறல்வான் போரினையே=(சுருதிகளானவை) நிச்சயித்த வலியபெருமைபொருந்திய யுத்தத்தை—தொடங்குக என்று=ஆரம்பிப்பாயென்று—நீ இங்குப் பணித்த பணி=தேவரீர் இங்கே ஆக்ஞாபித்த ஆக்ஞையையே—யான் செய்வன் என=நான் செய்யக்கடவேனென்று—பார்த்தனவனும் உடன்பட்டான்=அருச்சுனனுஞ்சம்மதித்தான்.—எ-று.

துணிந்த எ-து, "துணித்த" எனஎதுகைநோக்கிவலித்துநின்றது.

[சஞ்சயரோ நீர் தூரதேசத்திலுள்ள கிருஷ்ணார்ச்சுனசம்வாதத்தை ஈண்டிருந்து எப்படியறிந்தீரென்னுந்திருதராஷ்டிரர் சங்கைக்குச் சஞ்சயர்கூறுகின்றார்.]

[வேறு.]

மாதவனுந் தனஞ்சயனுந் தங்களிலே மகிழ்ந்துரைத்த
வோதரிய பொருளினைநீ யுணர்ந்தவா றெங்ஙனெனில்
வேதவியா தன்னுடைய மெய்யருளை மிகவுடையே
னாதலினா லறிந்தனன்வே றறியலாம் வகையுண்டோ. (சுச)

இ-ள். மாதவனும் தனஞ்சயனும்=ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவானும், அருச்சுனனும்—தங்களிலே மகிழ்ந்து உரைத்த=ஒருவரிடத்தொருவர்சந்தோஷித்துச்சொல்லிய—ஓத அரிய பொருளினை=பரமகுய்யமான யோகத்தை—நீ உணர்ந்த ஆறு=சஞ்சயரோ நீர் அறிந்தவழி—எங்ஙன் எனில்=எப்படியென்று திருதராஷ்டிரரோ நீர் கேட்பீராகில்—வேதவியாதன்னுடைய=ஸ்ரீ-வியாசபகவானுடைய—மெய் அருளை=மெய்ம்மையாகிய பிரசாதத்தை—மிக உடையேன்=மிகவும் யானுடையேன்;—ஆதலினால்=அக்காரணத்தினால்,—அறிந்தனன்=(அக்கிருஷ்ணார்ச்சுனசம்வாதத்தை ஈண்டிருந்தே) உணர்ந்தனன்.—வேறு அறியல் ஆம் வகை உண்டோ=அந்தவியாசபகவானுடையபிரசாதமன்றி வேறே அறியும்படியான ஏது எனக்குண்டோ? (இல்லை.)—எ-று.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், சஞ்சயர் தமதுமஹாபாக்கியத்தைக் குறிப்பித்தனர். (சுஎ)

[இப்போது சஞ்சயர் அந்தச் சம்வாதத்தின்ஸ்மரணையினாற்சனியாகின்ற சந்தோஷத்தைக்கூறுகின்றார்.]

அப்பொருளை நினைதோறு மற்புதமா மகமகிழ்வு
மெய்ப்புளகும் வருமவன்றா னிருக்கின்ற வகைவிரித்த
வொப்பரிய திருக்கோல முணர்தோறு முணர்தோறுஞ்
செப்பரிய பெருங்களிப்பென் சிந்தையுளே திகழுமால். (சுஅ)

இ-ள். அப்பொருளை நினைதோறும்=அந்தப்புண்ணியரூபமான அற்புதசம்வாதத்தை நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும்—அற்புதம் ஆம் அகம் மகிழ்வும்=அதிசயமாகிய அகமகிழ்ச்சியும்,—மெய்ப்புளகும் வரும்=சரீரப்புளகமும் அடிக்கடி வருகின்றன.—[தியானஞ்செய்தற்பொருட்டு அருச்சுனனுக்குக்காட்டியசகுணரூபமானவிசுவரூபத்தை ஸ்மரணஞ்செய்பவராய்ச் சஞ்சயர் திருதராஷ்டிரரைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார்.] அவன் தான் இருக்கின்ற வகை=அக்கிருஷ்ணபகவான்தான் எல்லாமாகியிருக்கின்றதன்மையை—விரித்த=அருச்சுனனுக்குவிரித்துக்காட்டிய—ஒப்பு அரிய திருக் கோலம்=அதியற்புதமானவிசுவரூபத்தை—உணர் தோறும் உணர் தோறும்=நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும்—செப்ப அரிய பெருங்களிப்பு=சொல்லுதற்கரியமகாசந்தோஷமானது—என் சிந்தையுளே=(அடிக்கடி) எனதுசித்தத்தின்கண்ணே—திகழும்=விளங்குகின்றது.—எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. (சுஅ)

[திருதராஷ்டிரரோ நீர் உம்முடையபுத்திரர்க்கு விஜயமுதலியவை உளவாகுமென்னும் ஆசையொழிந்து பாண்டவரோடுகூடச்சேர்ந்துவிடுமென்னும்பொருளை இப்போது சஞ்சயர் திருதராட்டிரரைநோக்கிச்சொல்லுகின்றார்.]

எஞ்சலிலாப் பொருளனைத்து மிப்படியே புகுந்ததெனச்
சஞ்சயனன் றெடுத்துரைத்து நூற்றுவர்க்குந் தாதையோய்
வஞ்சனையே கண்ணாக வாழ்கின்ற மற்றவர்க்குப்
பஞ்சவரோ வலியவரென் றிவ்வண்ணம் பகர்வுற்றான். (சுகா)

இ-ள். எஞ்சல் இலாப் பொருள் அனைத்தும்=குறைவற்ற கிருஷ்ணார்ச்சுனசம்வாதரூபமானகீதையின் அர்த்தங்கள் முழுதும்—இப்படியே புகுந்தது என=முன்சொன்ன வியாசபகவானதுபிரசாதத்தினாலேயே எனக்கறியும்படிவந்ததென்று—சஞ்சயன் அன்று எடுத்து உரைத்து=சஞ்சயர் அப்பொழுதெடுத்துபதேசித்து—நூற்றுவர்க்கும் தாதையோய்=துரியோதனன்முதலியநூறுபுத்திரர்க்கும் பிதாவாகியதிருதராஷ்டிரரே(கேளும்:)—வஞ்சனையே கண்ணாக வா

டிகின்ற=பிறரைவஞ்சிக்கும் வஞ்சனையே தமக்குக்கண்களாகவாழ்ந்தி நின்ற—மற்றவர்க்கு=உமதுபுத்திரராகிய துரியோதனாதியரைப்பார்க்கிலும்—பஞ்சவரோ வலியவர் என்று=பாண்டுமக்களே வலியவராமென்றுசொல்லி—இவ்வண்ணம் பகர்வுற்றான்=பின்னும் இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று. (௬௫)

[இதுவுமது.]
[வேறு.]

திருவற நீதி செயம்புக ழெல்லா
மருவரு மாயைசெய் மாதவன் வாய்மை
தருமம் விடாத தனஞ்சய னென்னு
மிருவரு நின்ற விடத்தன வென்றான். (௬௬)

இ-ள். திரு=இராச்சியலெட்சுமியும்,—அறம்=தர்மமும்,—நீதி=நியாயமும்,—செயம்=சத்துருஜயமும்,—புகழ்=கீர்த்தியும்—எல்லாம்=(ஆகிய) இவையனைத்தும்—மருவ அரும் மாயை செய்=பொருந்துதற்கரிய மாயையைப்பண்ணும்—மாதவன்=ஸ்ரீ-கிருஷ்ண பகவானும்,—வாய்மை தருமம் விடாத=சத்தியத்தையும், தர்மத்தையும் விட்டுநீங்காத—தனஞ்சயன்=அருச்சுனனும்—என்னும் இருவரும்=என்ற இருவரும்—நின்ற இடத்தன=நிற்கின்ற பட்சத்திலுள்ளனவாம் (என்பது எனதுநிச்சயம்)—என்றான்=என்று திருதராஷ்டிரர்க்குச் சஞ்சயர் அருளிச்செய்தனர்.—எ-று.

எனது நிச்சயம் எதார்த்தமேயாதலால், நீர் உமதுபுத்திரர்க்கு விஜயமுண்டாகுமென்னும் ஆசையைப்பரித்தியாகஞ்செய்து உதிஷ்டிரர்முதலிய பாண்டவர்களோடுகூடச்சேர்வீராகவென்பதுகருத்து. (

[மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் முடிந்ததை முடிக்கின்றார்.]

என்ற பொருட்டிற மிப்படி யேயாக்
குன்ற மெடுத்தருள் கொண்டல் பணிப்பான்
வென்ற புலத்து வியாதன் விரிப்பா
னின்ற வருக்கிது நேர்பட வற்றோ. (௬

இ-ள். என்ற பொருள் திறம்=என்று யான் மொழிபெயர்த்தகீதார்த்த ரகசியங்களை—இப்படி=இந்தச்சோபானக்கிரமமாக—ஏயா=(ஒருவராலெடுக்க)இயையாத—குன்றம் எடுத்து அருள் கொண்டல் பணிப்பான்=கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்து(க்

கோக்களையும், கோபாலர்களையும்) இரட்சித்தமேகவண்ணனான ஸ்ரீ-பகவானே உபதேசிக்கவல்லவர்:—வென்ற புலத்து வியாதன் விரிப்பான்=ஜிதேந்திரியனாகிய ஸ்ரீ-வியாசபகவானே (பின்னதைச்சுலோகரூபத்தால்) விளக்கவல்லவர்;—நின்றவருக்கு=அவரிருவரொழிந்த மற்றவர்க்கு—இது=(இரகசியங்களுள்ளே, அதிரகசியமான) இக்கீதையானது—நேர்பட வற்றோ=செம்மையாகமொழிபெயர்க்கவும், பாடவுங்கூடுமோ? (கூடா.)—எ-று.

சர்வக்ஞசிகாமணியாகிய ஸ்ரீ-பகவானாலும், அவரது ஆவிர்ப்பாவமான ஸ்ரீ-வியாசராலும் அருளிச்செய்தகீதையைமொழிபெயர்க்கவல்லவன் யானோவென்று அவையடக்கத்தோடு அதன்அருமை, பெருமைதோன்றக்கூறினதாம். (௬௮)

[ஆனால், நீ எந்தவலிகொண்டு மொழிபெயர்த்தனையென்னுமதற்கு உ-செய்யுட்களாற்சமாதானங்கூறுகின்றார்.]

வேதநூல்களின் முடிவினை வியாதனிற் பின்னாளோதமாக்கட லுலகிலுண் டாக்கிய வுரவோன்
கோதிலாநெறி யுணர்ந்தகோ விந்தமா முனிவன்
பாததாமரை பற்றிவிட் டின்பமே படைத்தான். (௬௯)

இ-ள். வேத நூல்களின் முடிவினை=வேதசாஸ்திரங்களின ந்தத்தை—வியாதனின் பின் நாள்=ஸ்ரீ-வியாசபகவானுக்குப்பிற்காலத்து—ஓதம் மாக் கடல் உலகில்=அலையையுடைய பெருமையாகிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண்ணே—உண்டாக்கிய உரவோன்=(பாஷியரூபமான வியாக்கியானத்தால் விருத்தியாகும்படி) பண்ணிய சர்வக்ஞர், அல்லது சமர்த்தரானவர்—கோது இலா நெறி உணர்ந்த=குற்றமற்ற சம்பிரதாயநெறியை அறிந்துயர்ந்த—கோவிந்தமாமுனிவன்=கோவிந்தயோகீந்திரருடைய—பாத தாமரை பற்றி=பாதாம்போருகத்தைச் சம்பிரதாயத்தைவிளக்குதற்பொருட்டுப் பிடித்து—வீட்டின்பமே படைத்தான்=நிரதிசயாநந்தரூபமானமோட்சசுகத்தை (யாவர்க்கும்) உண்டாக்கிய பூஜ்யசங்கரபகவத்பாதாசாரியர்.—எ-று. (௬௯)

[வேறு.]

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்களைந்தையும்
மாற்றிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேற்றிய பெயரின னருளி னுலியான்
சாற்றின னிப்பெருந் தரும நூலையே. (௭௦)

இ-ள். ஆற்று இயல் வழுவிய=வேதமார்க்கத்தினின்றுந்தவறிய—புலன்கள் ஐந்தையும்=(என்னுடைய) இந்திரியங்களைந்தையும்—பாற்றிய=(பாஷியஞானத்தால்) நிரோதம்பண்ணும்படி பண்ணிய—சங்கரபகவத்பாதனென்று=சங்கரபகவற்பாதாசாரியனென்று—ஏற்றிய பெயரினன் அருளினால்=(ஆன்றோரால்) உயர்த்திச்சொல்லப்பட்ட திருநாமமுடையகுருவினது திருவையினால்—யான்=யானும்—இப்பெருந் தருமநூலைச் சாற்றினன்=பெரிதாகிய தர்மரூபமான இக்கீதாசாஸ்திரத்தை மொழிபெயர்த்தேன்.—எ-று.

ஏ-அசைநிலை. கேட்பவர்க்குப்புண்ணியத்தையுண்டாக்குவதால், "தர்மநூல்" என்றார்.

சங்கரபகவற்பாதாசாரியரென்னுங் குருவின் அருள்வலிகொண்டு இந்நூலைமொழிபெயர்த்தேனன்றி எனது கல்விவலி, புத்திவலி கொண்டு மொழிபெயர்த்திலனென்பதுகருத்து. (எO)

கஅ-வது சஞ்சேபவத்தியாயம்

முற்றிற்று

ஆகஅத்தியாயம் கஅ-இற் திருவிருத்தம்-ருசரு.

பாமார்த்ததரிசனமென்னும்

பகவற்கீதைமூலமும்,

கூடார்த்ததீபிகையென்னும்

அதன் உரையும்

......முற்றின......

கணபதிதுணை

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அறிவிலறிகி ...	கஉரு
அங்கியொளிப ...	உகச	அறிவிலெலன் ..	உஉஎ
அங்குமால்கொ ...	உசுஉ	அறிவினிற்றன்று ...	கூ0
அசைவிலன்மறை ...	ருருசு	அறிவினையறிகிற் ...	ருசு
அஞ்சுதலின்மை ...	ருருகூ	அறிவுமறியப்படு ...	ச0ரு
அஞ்சுபுலனவை ...	அரு	அறையும்பொரு ...	உசகூ
அஞ்சுபுலன்வழி ...	உ0கூ	அனையவியோக ...	கசுஎ
அஞ்சுபொறித்தி ...	கரு0	அன்பவினையாகு ...	கஉச
அடங்கிடலகங்க ...	ருஎசு	அன்றியுமுனை ...	சகூ
அடங்குகின்றபு ...	க0க	அன்றியேயும் ...	கூ
அடுத்தலைம்புல ...	கூரு	அன்னவகையாலு ...	ருச
அடையஞாலத் ...	ககூகூ	அன்னவர்கள்சோ ...	ருஉ
அணித்தகைய ...	சருரு	ஆ	
அதனால்வருபய ...	ககஉ	ஆசினையடைந்த ...	ருஎஅ
அத்திஞானம் ...	உஅகூ	ஆதலாலறிவாய ...	உஅ
அந்தக்கரணங் ...	உ0ரு	ஆதலாற்புலன்க ...	சுரு
அந்தவுருவான ...	சஉச	ஆதலானியும்பல ...	எகூ
அப்பொருளை ...	சருஎ	ஆதலிலனைத்து ...	ருஎஉ
அரசவ்வரசால் ...	ககூ	ஆதிதேவனவா ...	உஎச
அரிதெனுமறி ...	ருஉ	ஆதியந்தமிலத ...	ரு0ச
அரியவெனது ...	உச0	ஆதியிலுலகினை ...	எஉ
அருங்குணமாய ...	ருருரு	ஆமைதன்னுறுப் ...	சுக
அருவமாயதிது ...	ரு0எ	ஆயபிரமத்தொ ...	ககூகூ
அலையிலேகடல் ...	எ0	ஆயாதவர்க்கும் ...	உரு
அல்லாவினைதா ...	ச2௦	ஆயிலுலகங்களை ...	உஉகூ
அவ்வகையமாய ...	உசுரு	ஆவதானவமர் ...	சஅ
அழியாதமெய் ...	ச0	ஆவதென்பதுமா ...	க00
அழிவொன்றில ...	உஉ0	ஆர்த்தனவளைக ...	கஉ
அளித்தவவ்வன் ...	ககூக	ஆறுசெல்பொரு ...	சுசு
அறியாதபருவத் ...	உஎகூ	ஆற்றியல்வழுவி ...	சருகூ
அறியாமையிலே ...	கரு	ஆற்றுமிவ்வுடம்பி ...	அகூ
அறிவதாகியவங் ...	க0ச	ஆ...பொருளீதா ...	ககூ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆன்விப்பொரு	௩௦௮	இவ்வ்கையதாகி	௩௫
ஆன்றவறிவுடை	௧௭௮	இவ்வகையவ்ய	௧௨௫
ஆன்றவறிவுங்	௪௦௬	இவ்வகையாசர	௩௭௦
இ		இவ்வகையேவ	௪௦௧
இகமேகிகழும்பு	௧௨௭	இவ்வகைவிசய	௧௬௦
இகழ்பவர்நட்டா	௨௯௩	இவ்வகையவனே	௫௯
இடரான்னுதர்	௧௫௮	இவ்வண்ணமறி	௨௪
இதனால்வினைக	௭௮	இவ்வாறிதனியல்	௩௪௨
இந்தவண்ணத்தி	௩௨௬	இவ்வுயிரிவ்வுட	௩௧௨
இந்தவியற்கை	௪௧௬	இழியாநிந்த	௧௫௫
இந்தவின்பமர்	௩௫௬	இறந்தவென்விபூ	௨௪௭
இந்தவுடலம்விடு	௨௦௫	இறந்தாரேயெனக்	௨௭௨
இந்தவுருவென்	௨௬௫	இறந்தபோமள	௩௬௪
இந்தியங்களுக்கு	௩௫௧	இறவாவகைதன்	௧௩௮
இப்படியன்றிவே	௩௭௮	இற்றிவைய்யனெ	௩௦௦
இப்படியுயிரையு	௩௧௫	இனம்வலியின்	௩௬௬
இப்படியுரைத்த	௧௧௦	இன்றுவாளமர்	௪௯
இப்பரிசினன்	௨௧௦	இன்னதன்மை	௩௨௪
இப்பரிசினால்வ	௩௩௮	இன்னவர்களி	௧௦௯
இப்பரிசுபயில்	௧௪௭	இன்னவர்தங்க	௧௮௭
இப்பரிசுரைத்த	௨௮௧	இன்றுதனவுமி	௩௯௮
இப்பரிசென்னை	௨௪௨	ஈ	
இப்பொருளடை	௩௬௫	ஈண்டுபொருளி	௨௨௪
இரவிதானொரு	௩௨௧	ஈர்வன்றுயர்க	௨௧௮
இருப்பிடமாமுட	௩௯௧	ஈனமற்றதுறவற	௪௧௨
இருண்மயுமறிவ	௩௧௬	உ	
இரும்புவனம	௨௫௬	உஞ்சேபோகு	௨௮
இருவகைத்தாய்	௩௬௦	உடம்புடனிருந்	௩௩௫
இருவகையவினை	௧௬௯	உடம்புடனே	௧௨௮
இருவகையுயிர்க்	௨௯௧	உடம்பெனவுரை	௨௯௬
இருவேறுவகை	௪௨௯	உடனையபுலனை	௧௨௩
இல்லாமையினி	௪௦	உணர்வவிகாரி	௩௧௯
இவையிரண்டை	௩௫௫	உண்டாயவுல	௨௭௮
இவ்வகையென்செய	௯௫	உண்டுமீளவொ	௩௭௩
இவ்வகைமொழி	௨௭௨	உண்ணல்வினை	௨௭௮
இவ்வகையகுண	௧௮௦	உண்பனயாகமா	௩௭௯

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
உண்பனயாவை	௩௧௩	எல்லாப்பொ-பழை	௪௪
உந்தியப்பொறி	௧௦௬	எல்லார்க்குங்க	௨௩௧
உய்யவன்பினை	௧௭௧	எல்லாவுயிரு	௧௫௯
உய்யும்படிமுன்	௯௭	எவமறமுன்பி	௯௨
உய்வகையோக	௧௩௫	எவ்வகைப்	௮௪
உருப்பான்மைமற்	௬௩	எள்ளலானதிகந்	௩௦௯
உரைசெயற்கரி	௨௮௫	எறியாவெரிவரு	௧௧௩
உரைசெய்சத்து	௩௩௦	எறிவரும்பிணி	௧௯௬
உலகமுந்தானு	௨௯௨	எனைத்துவிதத்த	௨௪௨
உழுதொழில்பசு	௪௧௯	என்செயறவிரிவி	௮௪
உளவாமுயிருண	௭௭	என்பாற்பொரு	௮௩
உன்னியவான	௩௨௧	என்பேரிடும்பை	௨௭௫
உன்னுநான்மறை	௫	என்றபொருட்	௪௩௮
ஊ		என்றருளிச்செய்	௨௬௧
ஊனையேமுத	௨௩௭	என்றவனுரைத்	௨௮௦
ஊர்வனநிற்ப	௨௨௬	என்றவன்வண	௨௭௧
ஊழாலேவரு	௧௮௪	என்றுகூறவிசய	௧௬௨
ஊழால்வருமுல	௩௪௩	என்றுமுளதாய	௨௬௬
ஊறுபாடுவொன்	௪௧	என்னசெய்வதெ	௩௯௪
ஊனப்படுமிய்	௪௦௮	என்னதீமொழி	௪௩௩
		என்னுடைய	௨௭௭
எ		என்னுருவிற்பு	௨௨௩
எஞ்சலிலாப்பொரு	௪௩௭	என்னைப்பற்றி	௪௨௫
எஞ்சுதலையில	௨௦௪	என்னையேநினை	௪௨௯
எண்டிகழுமி	௧௪௪	ஏ	
எண்ணியவுலக	௩௬௨	ஏகமேகருதுவா	௩௯௧
எண்ணிலியற்	௨௬௦	ஏதமானதின்றி	௨௧௭
எண்ணுமின்றி	௧௦௦	ஏயநானெதிரே	௨௮௩
எப்பொருடனைக்	௨௩௬	ஏயவிருவோம்	௪௩௨
எப்பொருளினும்	௨௯௯	ஏயும்பரிசிவ்வுல	௨௭௫
எப்பொருளுமி	௨௧௩	ஏய்வகையதா	௨௬௩
எய்துமெங்கள்	௧௦	ஏறுமல்லுவெ	௨௭௭
எரிநிகர்வெகுளி	௬௪	ஏன்றுமுன்னங்	௩௨௭
எல்லாத்தவமுமி	௧௬௯		
எல்லாப்பொ-தனி	௨௪௬	ஐ	
எல்லாப்பொ-மறி	௨௦௬		
எல்லாப்பொ-பர	௪௩௧	ஐவகைப்பொருளு	௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒ			
ஒக்கும்வகையா ...	௧௪௧	கண்ணேயோ ...	௩௫௭
ஒத்துநல்லறிவு ...	௩௩௧	கதவியபொருள் ...	௫௧
ஒத்தெங்குமாய ...	௩௧௯	கருதரும்வகை ...	௯௨
ஒப்பரிதாய ...	௩௮௬	கருநாண்முதல் ...	௩௪௪
ஒருபெரும்பொ ...	௩௦௩	கருமகன்றென ...	௧௩௭
ஒருவருமொரு ...	௭௩	கல்லாருந்தோ ...	௨௫௫
ஒருவனசிக்க ...	௩௭௦	கவைதருங்குண ...	௧௨௧
ஒருவனென்று ...	௪௬	கறைசெயைம்புல ...	௪௧௮
ஒவ்வாதெதா ...	௨௬	கனவுந்திகழ் ...	௩௪௬
ஒழியாதென் ...	௩௩௯	கனையெரிபுகை ...	௪௨௧
ஒளியினூல ...	௨௭௦	கா	
ஒன்றலர்துபல ...	௧௩	காடுமலையுமலை ...	௪௨௩
ஒன்றியமனு ...	௪௨௬	காணுங்கேட்கு ...	௧௨௧
ஒன்றினுமாசை ...	௨௯௩	காணும்புலன்க ...	௩௦௫
ஓ		காதலாலித்த ...	௩௮௯
ஓங்கியவுலகி ...	௩௯௯	காதலாற்றவிக் ...	௮௯
ஓடுகின்றபுன ...	௯௮	காதலில்வெட் ...	௨௯௯
ஓதலாகாநிமி ...	௧௮	காதலினுயகர் ...	௩௭௧
ஓதருஞானி ...	௧௮௮	காமமென்றிடும். ...	௩௯௨
ஓதருந்திகளை ...	௨௭௦	காரணமிறந் ...	௨௮௫
ஓதவினியற் ...	௨௦௯	காலத்தாலும் ...	௨௨௮
ஓதியவுடம் ...	௩௧௦	காவல்செய்தை ...	௧௨௯
ஓதிற்பெருகும் ...	௨௪௮	கு	
ஓதுராகவு ...	௩௨௯	குடங்தொறுந் ...	௩௪௯
ஓமென்கின்ற ...	௩௮௭	குலங்கெடவே ...	௨௧
ஓமென்றுரை ...	௩௮௮	குலைபெறும்பற்று ...	௪௧௦
ஓரின்மேலொதி ...	௩௨௨	குளமுதலியவற் ...	௫௫
க		குறியுநிலமயக் ...	௩௨௯
கங்கையாள் ...	௯	குறையுமாப்பி ...	௯௨
கண்களும்வயி ...	௨௯௫	கூ	
கண்டவரில்லை ...	௨௮௨	கூறினநூல்வழி ...	௩௭௧
கண்ணனூநா ...	௨௫௬	கெ	
கண்ணிபவுல ...	௩௩௬	கெடுகின்றபூத ...	௩௧௮
கண்ணிற்கரு ...	௭௮	கை	
கண்ணினூற்றெ ...	௧௭௫	கைம்மாறில்லா ...	௧௩௯
கண்ணேமெயினை ...	௩௪௫	கையும்பற்முந்தி ...	௨௭௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கொ		செறிந்ததிவ்வா ...	௪௬
கொண்டுசெயந் ...	௯௮௫	செறியுமிப்பொ ...	௩௧௬
கொண்டுபயிலு ...	௧௬௭	சொ	
கொல்லிறுமென ...	௨௩	சொல்லருஞான ...	௧௧௪
கொற்றவர்தங் ...	௨௦	சொல்லார்விச ...	௯௪
ச		சொன்னகரண ...	௪௨௨
சற்றுவருணத் ...	௩௭௭	சொன்னவிவை ...	௪௨௪
சத்துவமாந்தர் ...	௩௩௪	ஞா	
சத்துவம்ரசசோ ...	௩௨௭	ஞானகாரணங் ...	௩௯௩
சந்திரனுறன் ...	௨௪௬	ஞானமாமிது ...	௬௩
சந்நியாசமாவது ...	௩௯௧	ஞானமுதலிந்தி ...	௨௭௩
சா		ஞானமாயோன் ...	௨௩௧
சாதிபுரியுந்தொ ...	௧௩௦	த	
சாத்திவிகத்தேவ ...	௩௬௫	தக்கசத்துவமே ...	௩௩௨
சாயைபோலும் ...	௨௭௬	தக்கதுதகாதெ ...	௩௩௨
சாயையன்ன ...	௩௦	தஞ்சமில்வுல ...	௨௬௮
சாவதில்லையாவர் ...	௩௧	தடுத்தசொழு ...	௮௬
சாவாதபிறவா ...	௯௫	தமொற்றமக்கு ...	௨௧
சி		தருபயனதுவி ...	௫௭
சித்தர்களிற்கா ...	௨௫௧	தருமம்பாவங் ...	௪௧௨
சிந்தையினித்தெ ...	௧௯௨	தருமனடல்வீம ...	௧௩
சிறந்தவரசர் ...	௧௯௫	தலைநின்றபொரு ...	௫௯
சீ			
சீதமழன்முத ...	௩௫	தலைமையந்து ...	௧௮௨
சு		தலைமையுங் ...	௪௧௮
சுருளார்கின்றது ...	௨௫௮	தலையாமிந்த ...	௧௪௦
செ		தலையுங்கழுத் ...	௧௪௩
செயத்தகுவதுவு ...	௨௬௪	தவர்கொள்படை ...	௨௭
செயத்தகுவன ...	௩௭௯	தா	
செயலிலுங்குண ...	௯௬	தாங்கியநீரை ...	௨௩௦
செயல்வகையா ...	௭௫	தாவிலருந்தன்மை ...	௧௬
செயன்மேன்மின் ...	௯௯	தானந்தமிலி ...	௧௯௩
செய்தவினைப்ப ...	௧௩௨	தானலதியாவ ...	௧௩௭
செய்தியின்றிய ...	௪௮	தி	
செய்யமாமலர் ...	௩௨௩	திதனுமெவரு ...	௪௭
செய்யாமுன்சா ...	௨௧௧	தியாகமூன்று ...	௩௯௩
செல்வம்விரும் ...	௧௮௫	திரியுமிருகதிரி ...	௧௭௭

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
திருவறநீதி ...	௬௩௮	தொன்மையாக ...	௧௧௧
தின்பநக்குவ ...	௩௫௨	ந	
தீ		நண்ணிய குணத் ...	௩௧௧
தீக்குலாம்வே ...	௩௮௦	நல்லகருமமேயா ...	௨௦௩
தீய்யற்றுவின் ...	௩௯௨	நல்லகாதல்செ ...	௯௩
தீதகலாதென ...	௪௨௮	நல்லமாந்தர் ...	௩௫௩
தீதறுநிறுவர் ...	௧௩	நல்லவாறறி ...	௩௨௪
தீதற்பாலாம் ...	௧௧௩	நவைதருகுணமு ...	௫௪
தீத்தவழும்வடி ...	௩௮௨	நற்றவநிகழ்தரு ...	௯௧
தீமனந்தனிலே ...	௮௭	நன்றாய்ஞான ...	௪௦௭
தீமைசெய்ய ...	௩௩௧	நன்றேஞானவ ...	௧௨௩
தீராவனைதன் ...	௬௧௯	நன்றேவினையின் ...	௭௧
தீர்த்தயார்க்கு ...	௩௮௦		
து		நி	
துடக்கறவில்லா ...	௩௩௩	நிச்சமாயவினை ...	௩௯௪
துயிலுமுணவு ...	௧௪௫	நிரந்தரமிப்பரி ...	௨௪௪
துறவுநன்றரு ...	௧௧௮	நிலத்தினெறிவோ ...	௨௩௭
துற்றவின்பமு ...	௫௦	நில்லாவுடற்கே ...	௪௨
துன்பமாய்வி ...	௪௧௫	நிறைவிலாக்காம ...	௩௩௪
துன்னியவாசை ...	௩௪	நீ	
தெ		நீடுமனதிலேநி ...	௧௩௮
தெய்வவாசக ...	௩௫௮	நீதிவேசம்வானு ...	௨௭௩
தெரியாவகை ...	௨௩௦	நீரிஞானிறைந்து ...	௩௭
தெளிபவருணர் ...	௫௩	நூ	
தெளிவினெஞ் ...	௩௮௧	நூற்பநெறியு ...	௩௭௯
தே		நூற்றவர்தாமு ...	௨௩௯
தேடியபொருள் ...	௧௦௭	நெ	
தேடும்பழையவ ...	௧௯௭	நெய்மாரிபிற் ...	௩௦
தேவதேவநின் ...	௨௭௯	நெருப்பைமூற்றி ...	௮௮
தேவரும்வண ...	௨௩௪	நெறியில்வருவி ...	௨௧௨
தேவலாயடைக் ...	௨௩௪	நெறியால்வருதரு ...	௩௪௫
தேவர்களுமுனி ...	௨௪௦	ப	
தேவர்களைமதி ...	௭௪	படைகளில்வச் ...	௨௫௧
தேறுநெஞ்சின ...	௧௫௪	பண்டுகண்டறி ...	௨௮௦
தொ		பண்டுசெய்பகுதி ...	௮௪
தொடருறக்கமய ...	௪௧௩	பண்ணிக்காமந் ...	௪௧௪

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பருகாநின்றேற் ...	௨௪௭	பொய்மையடை ...	௧௩௩
பலவினியுணத் ...	௨௫௭	பொராவருங் ...	௨௫௨
பற்றுமாங்கார ...	௬௧௦	பொருந்தமாய் ...	௪௧௫
பற்றுமாசின்மை ...	௩௨௮	பொறிகளுண்ணி ...	௪௨௭
பா		பொன்னுலகுதடம் ...	௩௪
பாடும்புனுவல் ...	௧௩௯	போ	
பாவமாகத்தரு ...	௬௧௩	போகமாய்த்துப் ...	௧௬௯
பி		போதலரிலைகாய் ...	௨௩௫
பிணித்தபிறவி ...	௬௩௫	போர்முகமாகிநி ...	௭
பிரமமானோர் ...	௧௦௩	போவனநிற்பவா ...	௩௧௮
பின்னையோவி ...	௯௯	போனவையினி ...	௧௯௪
பீ		ம	
பீறியபோர்வை ...	௪௩	மன்னுளும்பெரு ...	௨௩
பு		மண்ணினுயவிகா ...	௩௭
புண்ணியபூமியெ ...	௯	மண்ணுநீருமெரி ...	௧௭௪
புண்ணியவுலகத் ...	௫௬	மண்ணுறவணங் ...	௨௯௪
புத்திபொறைத ...	௨௪௧	மந்திரமாயவிந் ...	௩௪௭
புலனைவைபொறி ...	௭௪	மருத்துவர்குரிய ...	௨௯௧
புன்மையவான ...	௧௩௯	மருவற்குரியவ ...	௨௦௭
பூ		மருவுகின்றவிவ் ...	௩௫௪
பூக்கமழ்நாற்றங் ...	௩௫௦	மருவுற்றபிரதி ...	௧௯௪
பூதமைந்தினகத் ...	௩௦௯	மலைகளின்மாமே ...	௨௪௯
பூத்தருளியொரு ...	௧௧௭	மறந்திருந்தமன ...	௩௫௮
பெ		மறைபயிறலுந்த ...	௩௫௯
பெண்களிற்புகழ் ...	௨௫௪	மற்றவருந்தம்ம ...	௧௯௦
பெரியவர்பயின் ...	௮௦	மற்றவர்நந்தது ...	௭௫
பெருமுனியிற் ...	௨௫௦	மற்றவர்தம்மை ...	௩௯௯
பெருமையொன் ...	௧௧௯	மற்றவர்நெஞ்சி ...	௨௪௪
பெற்றதேகொட ...	௧௦௧	மற்றிப்படிநிக ...	௩௪௪
பெற்றநன்மனை ...	௩௦௩	மற்றிவ்வுடறன் ...	௨௯௮
பே		மற்றுனக்குச் ...	௪௩௧
பேதமுடைய ...	௨௪௫	மனஞ்செயுந் ...	௪௧௩
பேதைமையை ...	௩௮௩	மனமொருக்கலு ...	௬௩௧
பேதமையடை ...	௫௮	மன்னநீகாண ...	[illegible]
பை		மன்னருள்விச ...	
பையரவிலேயினி ...	௬௩௪	மன்னவவென் ...	௪௩௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மன்னவுடலியா ...	உகூஎ	மேவினயாவை ...	கஙங
மன்னியகளிப் ...	ஙஙஅ	மை	
மா		மைக்குணங்க ...	கஅ0
மாதவனுந்தன ...	சஙசா	மையலிதுவென் ...	கசாங
மாயனிவை ...	அசா	மொ	
மாயுமவராவு ...	ஙங	மொழிசெய்கின் ...	ஙருச
மாயுமாவையம ...	கஎஉ	யா	
மானமவமான ...	ஙஙஅ	யாக்கையோடுமி ...	ஙகூஎ
மானமும்பிறர் ...	ஙOஉ	யாதவாவென் ...	உஎஎ
மாற்றலர்கவெ ...	உசா	யாதின்மாட்டினு ...	ஙகூசா
மி		யாதொருபொரு ...	சாசா
மிகமேனின்ற ...	கOஅ	யாதொன்றிந்தப் ...	கசஅ
மிக்கசொற்கு ...	உருங	யாதொன்றை ...	உOஅ
மின்னேயனையசெ ...	உங	யாருமுயிப்ப ...	உஉக
மின்னேயனையவுட ...	ஙருO	யாதொவ்வினையு ...	கஉஉ
மின்னேயனையதிரு ...	ஙO	யாவர்களாசைப் ...	ஙஎச
மின்னேயயனே-வா. ...	உஙஅ	யாவர்கள்சிலவ ...	உஅஎ
மின்னேயேய்வே ...	உஙஉ	யாவர்போர்கரு ...	கச
மு		யாவனொருத்த ...	ககூக
		யாவனொருவனெ ...	கருஎ
முத்துவான்சு ...	ஙருஉ	யாவனொருவன் ...	சOஉ
முன்செய்தாரி ...	ஙஅச	யானும்வகையது ...	ஙகூ
முன்றிகழ்பிற ...	ஙOச	யானெனதென்ப ...	சாஅ
முன்னேயொன் ...	உஉஉ	யோ	
மூ		யோகமனத்தவ ...	கஙக
மூதவாவென்கு ...	ஙஉரு	யோகமுடியாதி ...	கசாச
மூன்றருணவ ...	கஎகூ	யோகமேவவி ...	கசாஉ
மெ			
மெய்யறிவேவஷ ...	கஉகூ	வ	
மெய்யுறவுன்னே ...	உஅஎ	வசையிறவமு ...	ஙஅங
மெய்வகைதனக் ...	அஉ	வஞ்சர்செய்த ...	கக
மெய்வகையவு ...	உசாசா	வஞ்சர்வேல் ...	கசஅ
மெய்வருத்தமு ...	ஙகூசா	வணங்கவிமை ...	உசாஎ
மே		வணிகருமற்ற ...	உஙஅ
மேலாயுள்ளவி ...	கூO	வருணனுமியம ...	உருஉ
மேல்வகுத்திவர் ...	கO	வலந்தருதிறத் ...	உசாசா

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வாக்கினுலாதன் ...	சOக	வினைமுயன்றிட ...	கஉO
வாங்கியம் ...	கருக	வீ	
வாயாதவொரு ...	ஙஅரு	வீதலிற்பற்று ...	சOகூ
வாயேயன்றி ...	கஎ	வீமனையும்விசய ...	அ
வாய்மையவல் ...	ஙஙசா	வீவலொணக்கொ ...	சரு
வாராகின்றகுல ...	உஉ	வெ	
வாழுஞ்சத்துவ ...	ஙஙO	வெய்யநெஞ்ச ...	கசாO
வானடையவிம் ...	உசாஅ	வெல்லப்பட்ட ...	சாஉக
வி		வே	
விடம்படுபெறு ...	உகூரு	வேண்டல்வே ...	சாரு
விடலரும்வகை ...	ருஎ	வேதநானுகின் ...	ஙருசா
விட்டுமுற்றும் ...	கOஉ	வேதநூல்களின் ...	சாஙகூ
விண்ணியன்மொ ...	ச	வேதநெறியானு ...	உஅக
வியக்கமேன்மு. ...	சரு	வேதமாகிகழ் ...	கஎசா
வியந்துதங்களே ...	ஙசாஎ	வேதமேமுதனு ...	ஙஎங
விரியவுணர்ந்த ...	கஅகூ	வேதமொழி ...	உஉகூ
விரியவுரைசெய் ...	உOO	வோமேலது ...	ஙசO
விரும்பலாகி ...	ஙசாஉ	வேறப்பாவொரு ...	சாஉஅ
வினைசெய்தார் ...	[illegible]	வை	
விலங்கலனையா ...	உஉச	வையமனைத்தை ...	கஉ
விழியாமெண ...	ககக	வையமுழுதுண் ...	சாஙச
விளம்புமவ்வளவி ...	கரு	வையாரயினுழ ...	ஙஅ
வினைப்பயன்ற ...	சாகக		

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

RO516 M93 115371

1120